

PI 45 (Sublet)

6890 ✓

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL

Anul forestier Redacția

Probleme administrative:

Contribuțiuni la prezentarea impecabilă a produselor fabricelor C. A. P. S. Vasilie Filip
 Statistica pădurilor Aurelian Ionescu
 Creditul silvic ipotecar Ilie Dan

Documentați — Comenarii:

O calamitate care ne amenință P. A. Grunau
 Considerațiuni asupra împăduririlor: cu salcâm în regiunea Dridu I. Popescu-Zeletin

Jurisprudență:

Asupra art. 81 din Codul Silvic I. D. Neagu-Negrilești

Cronica:

Doa zeci de ani dela absolvirea Școlii a profesorului a 16-a
 Noi orizonturi în Administrația forestieră I. P. Zeletin
 „Problemele actuale ale agriculturii românești”

Recenzii. — Revista revistelor. — Necrolog: Gh. Guțu — Informațiuni
 Pagini mercuriale: Bursa lemnului în luna Ianuarie 1933
 Soc. „Progresul Silvic” — „Cercul de Studii forestiere”.
 Publicațiuni: Decizii ministeriale.

180

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

L'année forestière 1932 . . . *La Rédaction*

Problèmes administratifs:

Contributions à la présentation d'une tenue impeccable des produits obtenus dans les scieries de C. A. P. S. . . . *Vasile Filip*

La statistique des forêts . . . *Aurelian Ionesco*

Le crédit forestier hypothécaire *Ilie Dan*

Documentations-Commentaires:

Une calamité qui nous menace *P. A. Grunau*

Considérations sur les boisements avec robinier dans la région de Dridu . . . *I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudence. — Chronique. — Recensions.

Revue des revues. — Necrologie — Informations.

Pages mercures. — Soc. „Progresul Silvic”

Publications: Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT:

Das Forstjahr 1932 . . . *Die Redaktion*

Verwaltungsfragen:

Beiträge zur Frage, in welcher Weise die Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke (C. A. P. S.) in möglichst vollkommener Weise zum Angebot hergerichtet werden sollen . *Vasile Filip*
Forststatistik *Aurelian Ionesco*
Hypothekenbank für Forstbesitz *Ilie Dan*

Mitteilungen:

Eine drohende Kalamität . *P. A. Grunau*
Betrachtungen über Robinien-Aufforstung in der Gegend von Dridu *I. Popescu-Zeletin*

Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen.

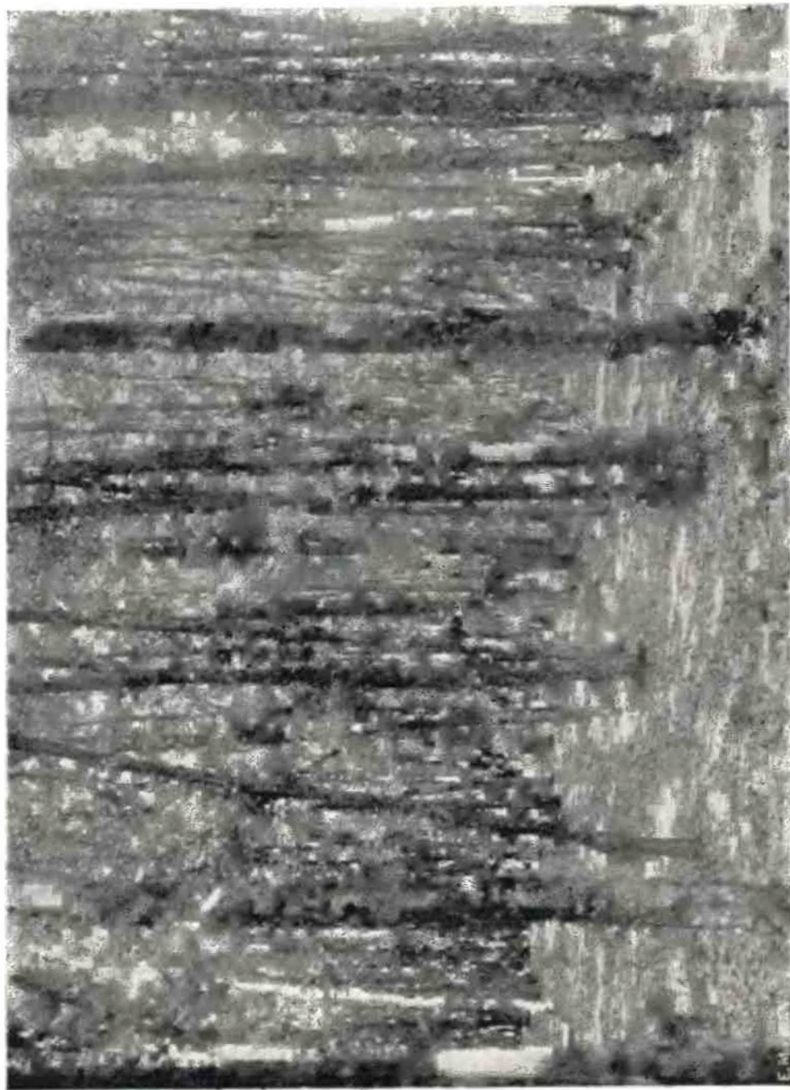
Die Zeitschriften. — Nekrolog — Nachrichten.

Holzmarkt. — „Progresul silvic“: Vereinsan-

gelegenhheiten. — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

№ 1 45 (Gublet)

Prăjișiș de gorun spre codrișor, din lăstar și sămânță, pād. Cotmeana.
Perchis de chêne provenant de brins de semence et de rejets de souche, Forêt de Cotmeana
Aus Samen und Stockausschläge entstandenes Stangenholz im Traubeneichenwalde von Cotmeana

ajungă prin votul parlamentului la înzestrarea învățământului superior silvic cu păduri și la creierea unui Institut forestier.

E cazul însă să remarcăm că nici una din legile proiectate, bună sau rea, nu s'a tradus în fapt. Rămâne anului 1933 teren pentru desfășurarea de activitate.

Adunarea generală a Societății a fost, ca întotdeauna, prilej de afirmare a înaltelor preocupări de binele obștesc, care o animă.

Referatele prezentate, mărturie a acestor preocupări, se înfățișează ca un material documentar de mare valoare pentru cei ce caută și vor căuta soluții problemelor silvice.

Preocupările de ordin intelectual ale Societății culminează în sânguința pe care o pune ca publicația sa „Revista Pădurilor” să apară în condițiuni mereu ameliorate și ca biblioteca sa să fie ținută la curent, așa încât să ofere într'adevăr toate posibilitățile de studiu și să răspundă exigențelor celor mai variate și celor mai meticuloase cercetări.

Un fapt, însă care trebuie cu deosebire relevat în această activitate a Societății, este realizarea Cercului de Studii forestiere al inginerilor silvici.

Cu energii și competențe care își așteaptă prilej de afirmare și de muncă creatoare, cu program stabilit și hotărît, cu membri dornici de cultură și de lucru serios, Cercul de Studii a deschis orizontul unor manifestări care cinstesc Societatea în primul rând.

Legăturile „Progresului Silvic” sau ale membrilor săi cu diversele societăți intelectuale ori profesionale, au fost și ele active.

La congresul AGIR-ului Societatea noastră și-a spus cuvântul său. Apoi a urmărit eforturile Societății Funcționarilor Publici, a avut schimb de vederi cu diferite asociații de intelectuali (medici, ingineri, veterinari, agronomi, etc.), care în 1933 aveau să se grupeze într'o confederație pentru sprijinirea intereselor lor materiale.

Ușurați de lucrările de Reformă agrară, membrii Societății „Progresul silvic” marchează, cu deosebire în 1932, un viu interes pentru chestiunile cinegetice, care culminează cu înscrierea lor în mare număr în „Uniunea Vânătorilor din România”, în cadrul căreia înțeleg să activeze și să colaboreze; câțiva chiar au fost aleși în Consiliul de Administrație al acestei Uniuni.

Relațiunile cu lumea forestieră internațională au fost păstrate și lărgite, continuându-se schimbul de publicații cu revistele europene și americane și trimițând reprezentanți la cele două Congrese

din toamna anului 1932, „Congresul de Carbon carburant“ dela Milano și „Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări forestiere“ dela Nancy.

Tot în cadrul acestor relații, relevăm cordiala recepție pe care Societatea „Progresul Silvic“ a dat-o excursioniștilor forestieri cehoslovaci, — profesori, ingineri și studenți — în parcul Snagovului, unde alături de reprezentanții oficiali ai silviculturii, au fost prezenți: însăși Ministrul Agriculturii și Domeniilor, Sub-directorii Școalei Politehnice, reprezentanții Municipiului București, etc. Ecoul acestei călduroase primiri nu s'a stins nici acum.

Prestigiul pe care l-a câștigat Societatea noastră este desigur una din explicațiile îmbucurătorului fapt că gruparea, mult veche de altfel, a silvicultorilor Fondului Religionar din Bucovina, a cerut să fie considerată ca filială a Societății „Progresul Silvic“.

În altă ordine de idei, nu mai puțin interesantă, trebuie să semnalăm stăruitoarea activitate depusă întru îmbunătățirea condițiilor de viață ale membrilor săi. Ne gândim la efortul pe care l-a făcut și-l face pentru căutarea sănătății acestora.

Sanatoriul dela Govora, care cu mari greutate și ingenioase aranjamente financiare a fost complet amenajat și organizat, de o manieră care a găsit aprobarea și a lumii neforestiere, este mărturia acestor preocupări. Lor li se adaugă, către sfârșitul anului, gândul unui sanatoriu la Tekirghiol, care deocamdată e în stare de proiect.

Bucuria pe care o are Societatea anunțând realizările sale a fost grav întunecată de durerea pierderilor mari suferite în rândurile membrilor săi.

A murit N. G. P o p o v i c i, consilierul oficialității, profesorul tineretului ca și al celor maturi, sfătuitoarul prețios al Societății noastre.

Mintea clară care a deschis drumuri noi în ogorul nedestelenit al silviculturii românești, voința nestrămutată care a știut să traducă în fapt ideile ce au putut părea cândva foarte îndrăznețe, exemplul de probitate și de cinste, omul elanurilor generoase, părintele spiritual al Societății noastre, la 25 Iulie ne-a părăsit.

Amintirea lui o cultivăm însă cu smerenie, iar pilda faptelor lui va conduce multă vreme suflarea silvică românească.

Au trecut în lumea dreptilor, în anul 1932: I o n T i m o c, figură reprezentativă a Ardealului forestier, I o n D i a c o n e s c u,

un cald suflet de silvicultor, I. Iftodor, N. Ghiban, un adânc cunoscător al problemelor cadastrale, Ernest Gheorghiu, vânătorul pasionat, cercetător apreciat și scriitor emerit, care ani de-a rândul a ocupat paginile Revistei noastre cu scrisul lui cald ori cu povestirea-i antrenantă.

Cum e și natural, realizările mari aparțin oficialității, Instituțiilor dotate cu sisteme de lucru bine definite, cu aparatul necesar și mijloace materiale adecuate. Ele duc politica forestieră a țării. Și dacă ar fi vorba de o complectă cercetare a faptelor forestiere din anul 1932, ar trebui cu multă amploare expuse realizările Instituțiilor forestiere de Stat și lupta acerbă cu greutățile, ce la tot pasul le-a pus criza economică generală. Ele o fac însă în dările lor de seamă anuale, care constituesc un prețios material de informare pentru cel ce vreodată ca scrie istoricul silviculturii românești.

În spațiul restrâns pe care îl avem, noi notăm numai în linii generale caracteristica activității lor.

Administrația pădurilor statului a trecut la o nouă formă de organizare în 1930. În mod normal, anul 1931 trebuia să constituie faza orientărilor, a observațiilor, a documentării, iar anul 1932, începutul unei așezări definitive și raționale.

Dar anul 1931 a fost turburat — în cea mai mare parte — de anunțarea unei noi reorganizări, încât faza pregătitoare a fost amânată și prelungită. Apoi, în 1932, guvernul — în căutarea soluțiilor cu caracter general, care să-i permită dominarea greutăților financiare prezente — s'a oprit cu perzistență la ideea unei reorganizări, între altele, a regiilor autonome.

Preocupările de ordin general ale guvernului, întrucât se refereau la viața forestieră, s'au suprapus, în chipul acesta, celor de ordin intern ale CAPS-ului. Pentru aceste motive, activitatea sa a fost într-o stare de încordare continuă.

Totuși, adaptându-se acestor neprielnice condiții de lucru, CAPS a făcut eforturi apreciabile, atât în domeniul realizărilor materiale, cât și în cel al sistematizării și raționalizării.

În domeniul realizărilor de ordin material, accentuăm asupra luptei pe care a dus-o pentru împlinirea prevederilor bugetare, în special, prin extinderea regiilor.

Și desigur a reușit; fiindcă a putut face față în mare măsură

exigențelor bugetului, deși s'a resimțit toată vremea de vițiul congenital și capital al organizării sale: lipsa unui fond de rulment, pe care orice altă întreprindere producătoare de venituri, îl are ca o condițiune sine qua non.

Politica investițiilor, care își are sensul ei când e vorba de a face o raționalizare a produselor pădurilor, a fost însă grav comprimată din cauza crizei economice generale. S'au achiziționat totuși câteva linii ferate și utilaj de fabrică, dar bineînțeles, într'o proporție mult prea mică, față de ceea ce ar fi necesitat un program de plină activitate. Punerea în funcțiune a unor fabrici, care până atunci stăteau închise, sau cumpărarea altora (Butoiul, Sebeșul, Arnota, Filiași) sunt dovada că Administrația CAPS a înțeles să lucreze și în ramura lemnului de lucru; însă activitatea intensă a avut în ce privește lemnul de foc, a cărui piață a reușit să o domine.

Vorbind mai jos de anul forestier comercial, cititorul va înțelege de altfel cum conjunctura internațională a avut repercusiuni puternice asupra activității comerciale a CAPS-ului. Aici vom accentua ceva mai mult asupra străduințelor organizatoriei.

Insistând pentru o uniformizare în organizarea unităților sale administrative, CAPS a putut trece la precizarea atribuțiilor și compunerii serviciilor, obținând ca rezultat definitiv o clasificare a personalului: de regii și administrativ. Raționalizând efortul fiecărei categorii de funcționari, s'a reușit a se obține o împovărare uniformă, ceea ce a permis apoi reduceri în personalul cu randament de muncă scăzut.

În schimb, pentru a da suplețea și promptitudine administrației, s'a realizat o idee de o capitală importanță: aceea a oficiilor proprii de încasare la ocoale, care apoi pentru o bună funcționare, a atras după sine instituirea unui vigilent control financiar, cu personal din cadrul existent, dar cu atribuțiuni specializate.

Problemele organizatoriei sunt însă în studiu continuu, iar concluziile își găsesc treptată și continuă aplicare, cum este de altfel și natural într'un organism viu.

Se degajează din totul, spiritul acestor înfăptuiri: tot omul la locul lui și o accentuată conștiință de răspundere la fiecare.

E cazul să remarcăm și locul pe care-l iau preocupările cinetice în activitatea CAPS-ului. Și să ne exprimăm credința, că perseverența lumii forestiere în genere, și în special a Administrației CAPS, pe acest domeniu, dacă n'a putut ajunge la soluții pozitive

în 1932, a îndrumat totuși lucrurile spre o dreaptă soluționare într'un viitor nu prea îndepărtat: vânatul pe care-l furnizează pădurile nu poate fi administrat și îngrijit decât de slujitorii pădurilor.

Cealaltă organizare oficială forestieră, Direcția Regimului silvic din Ministerul de Agricultură și Domenii urmărește cu perseverență greaua-i sarcină de a insufla spirit conservativ și a impune metode raționale în tratarea pădurilor țării.

Cu un program desigur mult prea redus în raport cu proporțiile problemei, reușește totuși să prezinte realizări de seamă, ajutată poate în parte și de criza generală, care și ea a contribuit să se introducă un tempo mai puțin viu în exploatarea bogățiilor forestiere.

O direcție în care s'a accentuat preocupările oficialității, a fost aceea a simplificării formalităților cu care cei interesați își puteau obține învoirea pentru exercitarea drepturilor lor. Din această ordine de idei face parte creierea comitetelor tehnice, care rezolvă local chestiunile mai ușoare și renunțarea la garanții pentru pădurile până la 10 ha.

Inlesnirile și mai ales ordinea introdusă în materie de efectuarea amenajamentelor pădurilor țării, care an cu an se pune mai bine în evidență, constituiesc iarăși fapte de amintit.

Alături de această activitate mai mult organizatorie, semnalăm cu plăcere și cu proporțiile cuvenite, activitatea direct creatoare a Direcției Regimului Silvic. Extinderea pe care a dat-o pepinierelor și lucrătorilor de plantație în parchetele proprietarilor puțin înțelegători a datoriiilor pe care le au față de pădure, merită toată lauda și alcătuiesc o afirmare în plus a ideii de tutelă pe care astăzi toată lumea e de acord că Statul trebuie să o exercite asupra proprietății forestiere.

În sfârșit, anul 1932 a adus o fericită accentuare a activității pentru aplicarea Legii terenurilor degradate, care grație echipelor volante create în acest scop, este în măsură să ofere câteva exemple convingătoare de puterea vegetației și de virtuțile tehnicii silvicultorilor când este vorba de fixarea solului țării, pus în mișcare de neprevăderea unora din fii ei.

În legătură cu cele ce preced, trebuie să remarcăm căldura cu care și-au dat mâna Administrația CAPS cu Direcția Regimului Silvic, organizând de o manieră exemplară și în proporții impresio-

nante, pe întreg cuprinsul țării, Serbarea sădirii arborelui: este o meritorie contribuție la ideea răspândirii unei conștiințe forestiere în pădurile largi ale poporului nostru.

La reușita inițiativei acesteia, a contribuit, unde a putut, încurajând sau conlucrând, Societatea „Progresul Silvic”, Invățământul silvic de toate gradele și Instituțiunile de învățământ de tot felul.

Consiliul Tehnic se definește tot mai mult ca ultima linie de rezistență, prevăzătoare și eficace în fața asalturilor ce se dau prea adeseori pădurii, încurajate de oarecare defecte ale structurii vieții noastre politice.

Ceeace voim însă în special să semnalăm este inovația de dată recentă, conform căreia, Consiliul Tehnic a trecut dela rolul de cenzor și la acela de sfătuitor: rapoartele sale anuale sunt mărturie.

Deși s'ar părea paradoxal, e totuși un adevăr: învățământul se resimte într'un fel și el de efectele crizei.

Obligat la început pentru un debit mai mare, în lipsa posibilităților de plasament, a fost pus în măsură să-și reducă contingentul la proporții adecuate organizării sale raționale.

Și lucrul este desigur spre folosul calității educației profesionale. Dacă n'ar fi decât ușurința deplasărilor în număr restrâns, inlesnirea vizităților care au consecințe așa de fructuoase și de care în anul trecut s'a făcut un larg uz, și încă s'ar înțelege afirmarea noastră.

Elevii ingineri forestieri au vizitat multe din lucrările de seamă silvice din țară: Cumpăna, Mihăiești, Zărnești, Toplița, Pipirig, Neamțul, Fântânele, sunt câteva din punctele atinse.

Dar și lumea neforestieră studiosă a vizitat lucrările forestiere. Excursia din Dobrogea, condusă de profesori universitari ieșeni, a stabilit o legătură de amicitie și considerație reciprocă între oamenii pădurilor și „Prietenii Naturii”.

Aici unde vorbim despre manifestări de intelectualitate, găsim prilejul să arătăm ce ne-a adus anul 1932 pe tărâmul publicațiilor de specialitate sau ceeace membrii ai vieții forestiere au scris în domenii înrudite.

Cesar Cristea adună într'un volum cu numele „Luminișuri de pădure” publicațiile sale de mai mulți ani în urmă din presa perio-

dică; Hubertus, în „Vânătoarea în România”, apără poziția silvicultorilor în problema vânătorului; Eugen Răuț, într'o broșură pe care n'a mai pus'o în librărie, încearcă a schița probleme de politică forestieră; Victor Precup, în „Glossa pădurii”, ne dă fructul unei munci laborioase și entuziaste, pusă în sprijinul luminării masselor și în special a sufletului tânăr; Dr. George Antonescu ne dă într'un volum un studiu asupra „Metodelor de amenajament în Franța”, a cărui publicare începuse mai de mult în „Economia Națională”.

În fine, către sfârșitul anului, apare la Bistrița publicația periodică „Revista Graniței Năsăudene”, care se citește cu interes deși urmărește probleme locale.

*

Pentru încheiere, câteva cuvinte asupra vieții forestiere internaționale. Domeniul e vast. Ne vom opri asupra câtorva fapte numai care au avut sau pot avea repercusiuni asupra vieții forestiere dela noi: problemele industriei și comerțului forestier pe de o parte, chestiunile manifestărilor intelectuale pe de alta.

Vorbind de cea dintâi categorie de probleme care au avut ecou asupra vieții economice dela noi, amintim și o serie din faptele interne care s'au produs în consecință.

Aruncând o privire retrospectivă asupra celor petrecute în câmpul internațional al industriei și comerțului forestier suntem obligați să notăm două serii de fapte opuse și anume: restricțiunile ridicate de statele importatoare de lemn, contra lemnului străin — contingentări, licențe, taxe vamale prohibitive — și încercările internaționale pentru organizarea și asanarea producției și comerțului forestier.

Din prima categorie de fapte cităm adaptarea contingentării importului — global sau pe țările de proveniență — de către Elveția, Ungaria, Grecia, în afară de Franța care recursese la acest mijloc de comprimare a importului încă din August 1931. Apoi, notăm sistemul licențelor de import — alt mijloc prohibitiv — la care au recurs Ungaria (23 Ianuarie 1932), Franța (1 Aprilie 1932), Elveția (5 Februarie 1932), precum și majorările de taxe vamale decretate de Germania, Franța, Elveția, sub motivul protejării producției naționale.

În plus, îngrădirile valutare, adoptate de majori-

tatea statelor europene, au cauzat deasemeni mari prejudicii comerțului internațional de lemnărie.

Liga Națiunilor, apreciind importanța internațională a activității forestiere și situația precară în care se află, a convocat la Geneva, în luna Aprilie, pe experții tuturor statelor interesate în producția și consumul lemnului, în scop de a aviza asupra celor mai eficace măsuri de îndreptare.

Pe baza recomandărilor făcute la Geneva — reducerea tăierilor și adaptarea ofertei la cereri — a avut loc o conferință internațională la Viena, în luna Iunie 1932, care a dus la înființarea unui „bloc forestier” al țărilor din Sud-Estul Europei.

Pe baza programului ce și-a fixat conducătorii acestui bloc, se urmează o politică de armonizare a intereselor țărilor exportatoare și importatoare. Un prim pas către acest scop, îl constituie reuniunea dela Milano dintre Italia și statele din bloc interesate — România, Austria, Jugoslavia.

Deși înființat numai de patru luni, efectele existenței „blocului forestier” s'au resimțit în comerțul internațional al lemnului.

În ce privește aspectul general al pieței europene a lemnului în 1932, este de observat că în urma reducerii exploatărilor și producției de cherestea, prețurile au arătat tendințe ferme de stabilizare.

Din cauza epușării stocurilor de materiale fasonate, în țările producătoare, și a consumării depozitelor din țările importatoare, din luna August, piața a început să se înviorzeze, iar prețurile să se ridice.

Efectele îngrădirilor la care au recurs statele importatoare, s'au tradus pentru exportul românesc de lemn cu mari pierderi.

După cifrele provizorii ce posedăm până acum, exportul românesc de lemn pe anul 1932 va reprezenta, în volum, cel mult 60% iar în valoare abia 50% din volumul și valoarea exportului similar din 1931.

Pentru evitarea acestei situații, care se prevedea ușor dela începutul anului, guvernul a căutat să intervină cu o sumă de măsuri. Astfel, la tratarea tuturor convențiilor comerciale încheiate în cursul acestui an, s'a luat totdeauna avizul cercurilor interesate și competente.

Apoi, în vederea înființării unui organ central care să reprezinte interesele tuturor elementelor ce activează în economia lemnului — producători, industriași și comercianți — guvernul a sugerat ideea unui sindicat forestier.

Deși lucrările în jurul organizării industriei și comerțului forestier au durat aproape 6 luni, totuși — din cauza intereselor divergente care apar totdeauna în atari situații — sindicatele înființate, în luna Decembrie 1932, n'au putut să-și înceapă activitatea până acum.

Problema transportului pe calea ferată, de foarte multă importanță în circulația lemnului, a fost reluată în Octombrie și, grație înțelegerii arătate de d-l Ministru al Comunicațiilor și stăruinței delegaților industriei forestiere, s'a aprobat noi taxe tarifare în raport cu actuala valoare a lemnăriei. Aplicarea noului tarif a fost anunțată pentru 1 Februarie 1933.

Animarea generală a comerțului european de lemn a fost resimțită și în România, marcându-se din luna Septembrie printr-o creștere a exportului.

S'au înregistrat transacțiuni, mai ales pentru Orient : Egipt, Siria, Grecia, Palestina.

În consumul intern, s'a remarcat o creștere a cererii de lemnărie în urma mării campanii de construcții dezvoltată în Capitală și celelalte orașe.

Un pronostic asupra anului 1933, pe baza ultimelor manifestări ale anului defunct, este greu de făcut.

Totuși, se poate spune că economia lemnului a trecut punctul culminant al crizei și că o activare fermă a comerțului internațional de lemne se va produce în 1933. Dimensiunile acestei reactivări sunt în funcție de evoluția crizei generale.

Sub raportul intelectual trebuie să remarcăm accentuarea spiritului de cercetare științifică, afirmarea tot mai vie a metodei inductive întru cucerirea adevărilor forestiere.

Lărgirea mișcării Stațiunilor de Experimentație forestieră, perfectarea organizației ei, ne sunt puse în evidență de rezultatele reușitului Congres al Uniunii internaționale a Stațiunilor de Experimentație forestieră, ținut în toamna lui 1932, la Nancy.

În altă ordine de idei, avem de remarcat terenul pe care-l câștigă în lumea silvică germană, chestiunea regenerărilor naturale.

al căror apologet se face Prof. Vanselow cu magistrala sa carte „Natürliche Verjüngung im Wirtschaftswald“; apoi drumul tot mai larg pe care și-l face în literatura franceză cercetarea problemelor forestiere în lumina ideilor economice; în fine, eforturile pe tărâmul estimației, unde Rotkegel aduce vederi noi și pe acela al amenajamentului, unde lumea caută să fixeze cadrul just al sferei de activitate a ceace constituie măsură de exploatare și a ceace constituie măsură de cultură.

Redacția.

L'année forestière 1932.

On expose la bilan de l'activité forestière pendant l'année 1932 et on fait ressortir sa note caractéristique: la lutte continuelle pour la domination de toutes les difficultés survenues à la suite de la crise économique générale.

Tout à tour sont considérés les faits remarquables dans la vie de la Société des ingénieurs forestiers, puis ceux de l'officialité, des institutions de l'état pour finir avec la vie intellectuelle et commerciale interne et externe.

Das Forstjahr 1932.

Eine Bilanz der forstlichen Ereignisse im Laufe des Jahres 1932. Als Charakteristikum wird hervorgehoben die fortdauernde Sorge, alle Schwierigkeiten aus dem Wege zu räumen, welche als Folge der allgemeinen wirtschaftlichen Lage auch die Forstwirtschaft dauernd beeinträchtigten.

Hierauf werden, der Reihe nach, besprochen die Wirksamkeit des Vereines „Progresul Silvic“, der autonomen Staatsforstverwaltung (C. A. P. S.), der politischen Forstdirektion, als dann die Beziehungen des „Progresul Silvic“ zu anderen.

Zum Schluss folgt eine ausführliche Darlegung der in- und ausländischen Holzmarkt betreffend.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

CONTRIBUȚIUNI LA PREZENTAREA IMPECABILA A PRODUSELOR FABRICELOR C. A. P. S.-ului

de Ing. VASILE FILIP

I. UN NOU INDUSTRIIȘ FORESTIER

Legea de organizare a C. A. P. S.-ului, din 1930, în baza căreia s'a transformat structura organică a Casei Pădurilor, marchează începutul unei noi ere în activitatea acestei Instituții, chemată astăzi, mai mult decât oricând, să pună în valoare bogățiile închise în pădurile țării și de așa manieră, încât interesele culturale să nu fie neglijate și apoi compromise.

Dacă pentru pădurile C. A. P. S.-ului, situate în apropierea centrelor de consumație, realizarea și desfacerea posibilităților anuale nu constituie o problemă, ceea ce se verifică în renta pădurilor ce ajunge și până la 180 lei m³, nu tot așa se poate spune despre pădurile situate în fundurile bazinelor din Ardeal, Maramureș, Banat și Oltenia.

Realizarea posibilităților anuale pentru pădurile situate în regiunile îndepărtate și greu accesibile, prin lipsa căilor de comunicație formează greaua problemă ce se pune astăzi C. A. P. S.-ului și a cărei soluționare rezidă în dezvoltarea industrializării.

Lichidarea forțată a industriei forestiere din România, care a fost cea mai sensibilă industrie la reacțiunea crizei de supraproducție prin care trecem și astăzi, a determinat pe cei mai serioși clienți să nu se mai intereseze de lemnul brut, încât multe posibilități au rămas nerealizate ani de zile.

În fața acestei stituații, și avându-se în vedere noua politică a Statului, de a naționaliza treptat industria forestieră, în care scop există un plan de activare bine precizat și cu sorți de isbândă, C. A. P. S. trebuie să activeze în modul cel mai serios, chiar cu riscuri, în domeniul industrializării.

După trei ani de activitate, C. A. P. S.-ul are în funcțiune douăsprezece fabrici de cherestea, adevărate nuclee industriale, așezate în marile centre industriale, cari urmează să joace într'un viitor apropiat un rol important, facilitând realizarea planului de activare al statului în acest domeniu.

II. CUM TREBUE PREZENTATA MARFA FABRICELOR

C. A. P. S.-ului

Fabricile de cherestea ale C. A. P. S.-ului sunt chemate să valorifice produsele principale ale pădurilor ce se găsesc într'un bazin oarecare, în special cele situate la mari depărtări de centrele de comunicație și greu accesibile, și să realizeze o plus valoare prin industrializare.

Diferitele faze ale manipulației lemnului din starea brută, așa cum se primește dela pădure, și până ajunge gata transformat în cherestea și pus în stive, au drept scop final:

Prezentarea materialelor fabricate în mod cât mai impecabil, atât ca dimensionare cât și ca aspect, aceste atribute jucând un rol foarte important, la plasarea cherestelei și menținerea cererii pieții.

Marfa manipulată bine, care să placă ochiului, câștigă în valoarea de achiziționare mai mult decât o altă marfă, calitativ mai bună care lasă de dorit din punctul de vedere al manipulației.

O tăietură scămoasă, cu barbă și strâmbă, influențează mai mult decât câte-va noduri mai mari și hotărăște la prima analiză asupra calității materialului.

Sunt societăți cari și-au impus marfa tocmai prin modul cum au prezentat-o, impresionând clientul, care va prefera această marfă chiar și în cazul când va lăsa de dorit calitativ.

Trebue ținut seamă de faptul că adevăratul consumator al cherestelei îl formează grosul mulțimii ce nu pune preț așa de mare

pe o diferență de 20—30% la calitate, în schimb apreciază foarte mult exteriorul materialului, ce trebuie să fie manipulat bine.

Produsele românești s'au impus pe piața Pireului, la Alexandria, Jaffa, Beyrut, Smirna. etc. prin calitatea materiei lemnoase, mult însă și prin modul lor de prezentare.

Pentru C. A. P. S., prezentarea impecabilă a produselor fabricelor sale constituie o problemă destul de importantă, deoarece produsele sale nu sunt încă cunoscute pe piața internă și în străinătate și pe cari urmează să le acapareze în scurt timp.

III. CARACTERISTICELE MARFII IMPECABILE CA PREZENTARE

Pentru ca o marfă produsă de o fabrică de cherestea să poată fi apreciată în gradul superlativ, încât piața să o prefere în locul altei mărfi chiar mai eftine, trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni, ce constituiesc de altfel caracteristicile ce definesc o marfă impecabilă ca prezentare:

— să corespundă clasei, după sortimentul în care s'a făcut vânzarea, tolerându-se diferențe în plus sau minus de max. 5-10% ce reprezintă erorile inerente ce se fac cu ocazia pregătirii mărfurilor pentru expediere, și cari se pot mări când sortarea este prea greoaie, cu prea multe clase.

— să se prezinte ireproșabil ca exterior pentru a denota:

a) o manipulație exactă

b) cea mai scrupuloasă conservare a materialelor debitate și puse la spanglă în depozitul de cherestea, precum și o expediere cât mai îngrijită, cu care ocazie se face o toaletă severă cherestelei, retușându-i-se micile defecte, astfel ca la destinație să poată face o impresie bună chiar înainte de a se descărca din vagon.

Esențialul în prezentarea cherestelei îl constituie,

— forma pieselor ce trebuie să aibă fețele cât mai paralele și uniforme și

— aspectul lor (fără pete de apă, îngălbenite de soare, pline de noroi) ce se pot realiza prin manipularea și conservarea materialelor cât mai judicios posibil și după toate regulile tehnicii fabricilor mari cu tradiție de 30—50 ani.

IV) MANIPULAREA MATERIALULUI LEMNOS BRUT ȘI DEBITAREA LUI.

Nu este suficient ca lemnul ce se exploatează în vederea aprovizionării unei fabrici de cherestea, să fie numai de calitate bună, trebuie să fie și bine manipulat, implicând :

— un personal pregătit și utilajul necesar.

Începând dela pădure și până la depozitul de bușteni al fabricii, se impune cea mai mare atenție pentru conservarea lemnului brut, ce poate contracta defecte neobservate în timpul exploatării, și cari apar apoi după debitare.

O deosebită importanță trebuie dată operației doborâtului arborilor, cu care ocazie pot contracta crăpături interioare, ce influențează considerabil asupra calității cherestelei, și desevearea să fie completă pentru a nu se albăstri ulterior tot lemnul.

Începând dela rampa de descărcare a trunchilor în depozitul de bușteni al fabricii și până la eșirea din fabrică a cherestelei rezultată prin debitare, problema ce se pune fabricantului este :

— de a realiza piese cât mai omogene ca lungime, grosime și lățime.

— fețe cât mai paralele și uniforme,

— tăeturile în gatere, circulare și pendule să fie cât mai netede și fără defecte,

toate acestea bine înțeles pe lângă preocuparea de ordin comercial, de a nu produce decât materialele ce se caută pe piața cu care lucrează fabrica respectivă.

A) Realizarea pieselor cât mai omogene ca lungime, grosime și lățime.

1) În depozitul de bușteni să se facă retezarea trunchilor în lungimile cerute de diferitele comenzi, cu o aproximație de $\frac{1}{2}$ cm.

Retezarea se face la unele societăți cu ajutorul curmătoarelor mecanice, ce nu rentează astăzi, întreținerea și manipularea lor costând mai mult decât în cazul retezării manuale.

Soc. „Bangra” din Lunca Bradului și Ofa din Toplița, jud. Mureș, deși au instalație mecanică pentru curmatul buștenilor, întrebuințează mâna de lucru, ce s'a eftenit într'o proporție mai mare decât materialele tehnice (pânze, uleiuri, etc.).

Fabrica Ierbuș face retezarea trunchiurilor cu ferestrele de mână, deși ar putea să instaleze curmătoare mecanice (Klotz Stutzkreissaege și Fuchsschwanz), prevăzute cu transportor cu lanț pentru a cuprinde cât mai multe rampe de descărcare, ce reclamă însă o investire de capital și apoi ar costa mai mult decât astăzi cu mâna.

Instalarea curmătoarelor mecanice nu se pretează la orice depozit.

La cele mai multe fabrici ferestrele de mână reteză la mai multe stive de trunchi, după cum se simte lipsa de materiale pe lagărele de sortare a buștenilor ce intră la gateri.

Pentru a realiza lungimi cât mai omogene, trebuie să dispunem de personal suficient (măsurători verși, marcatori îndemânatici și un manipulat cu experiență care însă trebuie retribuit bine).

O manipulație neglijată în depozitul de bușteni, prin lipsa unui manipulant încercat, prejudiciază fabricația și reduce prețul de vânzare al cherestelei (randamentul financiar) deși în aparență prețul de cost s'ar reduce cu 0,20—0,50 lei/m₃.

2) Prin debitarea în gateri trebuie să se obțină grosimile și lățimile cele mai uniforme, dimensionate de maestrul de cherestea sau șeful fabricației, după comenzile ce s'au primit spre executare.

Între pânzele de ferestre să se pună la registrul gaterilor modele de oțel ce nu se deformează ca modelele de lemn ce sunt higroscopice și compresibile.

În cazul tăierii prin prismuire, să se obțină lățimi cât mai uniforme.

Uniformitatea grosimilor și lățimilor în gateri se realizează cu personal instruit și conștiincios, această calitate fiind în funcțiune de retribuția ce o are fiecare.

Tăierea în gateri reclamă multă supraveghere atât din partea maestrului de cherestea, ce trebuie să controleze tăieturile, cât și din partea gateriștilor șefi, ce vor întinde pânzele ori de câte ori observă că s'au slăbit.

3) Tivirea la circulare a pieselor căzute dela gateri, să se facă numai cu personal bine instruit și aparate directe (ce dau lățimea exactă a scândurilor) cât mai precise.

4) La pendule să se facă retezarea scândurilor în lungimile dictate de material, însă uniforme.

În rezumat, dispunând de:

- mașini de lucru bune (gateri, circulare și pendule).
 - personal instruit și conștiincios și
 - conducerea serioasă care să exercite un control riguros și continuu,
- putem obține piese cât mai omogene ca lungimi, grosimi și lățimi.

B) Tăieturile în gateri, circulare și la pendule să fie cât mai netede (aproape geluite) și fără defecte.

Printr'o tăietură bună se obțin :

- fețe cât mai netede și normale una față de alta,
- muchiile paralele și fără ațe (barbă),
- capetele pieselor retezate cât mai neted și cu retezătură normală la axul longitudinal al pieselor.

Tăietura netedă este în funcțiune de calitatea pânzelor și modul cum sunt ascuțite.

O pânză bună trebuie să întrunească condițiunile de duritate, rezistența la rupere și întindere, să nu se încălzească și nici să-și piardă ceaprazul.

Problema cea mai importantă pentru un fabricant de che-restea în cadrul materialelor de uzină, — o constituie alegerea și întrebuițarea unui fel de pânze de gateri și pânze pentru circulare și pendule.

La fabrica Ierbuș s'au experimentat pânze de gateri Remscheid-Hasten, pânze românești Prifaro cu bază crom și în ultimul timp cu baza Wolfram și Wanadium (Wo-Wa), precum și pânze Sandvikens Jernweits Aktiebolage — Suedia.

Dintre toate acestea, cele mai bune par pânzele suedeze, deși costă cu 20% mai mult, deoarece pot fi întrebuițate și 6 ore de lucru, fără a strica tăietura.

Pentru pendule, la cari trebuie să se obțină o retezătură netedă a capetelor s'au comandat până în anul curent pânze plate cepră-zuite, ce n'au dat rezultate bune. Astăzi, se întrebuițază pânze biconcave Eskilstuna — Suedie — ce se comportă în mod foarte mulțumitor.

Pe lângă calitatea pânzelor mai intervine și felul de ascuțire precum și pietrele de ascuțit ce se întrebunțează.

Ascuțirea uniformă a pânzelor de gatere se obține numai cu un polizor automat, iar pietrele ce se întrebunțează să nu fie din cele mai tari pentru a încălzi pânzele și a le arde dinții, micșorându-le duritatea.

Folosirea pânzelor de bună calitate este condiționată de :

- felul de ascuțire al pânzelor,
- pietrele ce se întrebunțează la ascuțire,
- ceaprazul ce se dă dinților,
- întinderea normală a pânzelor pe rama gaterelor,
- personalul însărcinat cu ascuțirea.

La fel se procedează cu pânzele pentru circulare și pendule, ascuțirea acestora din urmă făcându-se numai cu pile de mână.

Asupra felului tăieturii influențează mult și turațiile cu cari lucrează în plină sarcină gaterile și circularele, deoarece la un avans mic al buștenilor se obține o tăietură cât mai netedă, în schimb nu se poate tăia decât o cantitate mică de lemn brut.

Mărirea capacității de debitare fiind în funcție de turațiile mașinelor, urmează de la sine ca să se mărească acestea din urmă, înlocuindu-se lagărele de compoziție cu altele cu bile, ce permit o turație mai mare (ex. 1800 ture pe minut pentru circularele ce fac astăzi numai 1400 ture pe minut).

O bună manipulație a lemnului brute de rășinoase reclamă : utilaj adecuat scopului, care trebuie întreținut cât mai bine și modernizat tot mereu, și

personal de supraveghere conștiincios și bine pregătit, ce se poate avea numai în cazul că este și bine plătit.

V) SORTAREA CHERESTELEI ȘI CONSERVAREA EI.

Dacă printr'o manipulație judicioasă după toate regulile tehnicei debitării, asigurăm materialului rezultat forme paralelipipedice și cât mai omogene, manipulația chereștei rezultate prin debitare asigură acestui material menținerea cât mai mult a formei și culorii cu care a eșit din fabrică.

Manipulația chereștei este în funcțiune de sortarea adoptată de fabrica respectivă, deoarece, cu cât sortarea este mai simplă cu atât

- manipulația este mai ușoară,
- cheltuelile reclamate sunt mai mici,
- și conservarea materialelor se face mai bine.

Sortarea trebuie să fie cât mai simplă, cu puține clase, cu condiția de a corespunde unei piețe de desfacere sau altei piețe cu care este în relații comerciale întreprinderea.

Se cere ca sortarea să se facă sub șoproane luminoase, și lucrătorii sortatori să fie supravegheați în permanență de un funcționar însărcinat cu conducerea șoproanelor de sortare, și preluarea materialelor sortate, (această atribuție în plus să o aibă numai atunci când fabrica merge cu max. 4 gater).

Imediat după sortare, la cel mult 10 ore dela debitare, materialele trebuiesc scoase afară dela șoproane și împărțite la stive după calități, lungimi, grosimi și categorii de lățimi (mai multe lățimi sau numai câte una singură) și stivuite.

În general, după maximum 24 ore dela debitare, cheresteaua de brad trebuie să fie pusă în stive la șpanglă și acoperită cu un acoperiș provizoriu. Pentru simplificarea manipulației, la stivele unde sunt aduse numai 2—3 scânduri pentru a nu mai desface stive, se recomandă a se pune bucățele de șpangle între aceste scânduri, a le acoperi cu o scândură de acoperiș.

Principul de bază în manipulația cherestei :

— să nu fie bătută de soare, pentrucă se decolorează și crapă, și

— să nu fie udată de ploaie, căci atunci se înegrește sau capătă pete neregulate, ce influențează defavorabil asupra aspectului.

Printr'o stivuire rapidă, cu șpangle scoase în afara capetelor, pentru a împiedica razele solare de a cădea direct pe capetele scândurilor și a le crăpa, și stivele făcute câte două, chiar alăturate la 5—10 cm. se înlătură acțiunea defavorabilă a soarelui asupra scândurilor.

În vederea evacuării apei ce eventual pătrunde din lături, se dau rampelor pe cari se fac stivele o înclinare de 3—4—5 cm./ml. pentru a asigura scurgerea normală a apei.

Cum se împarte depozitul de cherestea, în ce moduri se pot face stivele, orientarea lor, lățimea, înălțimea, spațiile dintre scânduri după lățimi, etc., constituiesc amănunțele manipulației cherestei în depozitul de cherestea și nici decum principiile după cari se fac diferitele operații.

VI) PREGĂTIREA MATERIALELOR PENTRU EXPEDIERE.

Cheresteaua, după ce s'a uscat suficient în stive și este vândută, urmează să fie pregătită pentru comenzile respective.

La pregătirea materialelor pentru expediere, distingem următoarele operații :

— desfacerea stivelor (spargerea stivelor) și scoaterea în ulișile dintre stive a cantităților de scânduri sau dulăpărie necesare la o comandă sau alta.

— resortarea cherestei, ce trebuie făcută de sortatori iscusiți, deoarece cu ocazia resortării se pot face și remanipulații prin cari se mărește valoarea pieselor ce rămân, resortarea să fie corectă, adică să se scoată afară piesele mai bune, ca și piesele mai slabe, așa încât clientul să primească marfa din clasa respectivă.

— Dacă marfa merge la Orient sau în partea vestică a bazinului mediteranean, urmează să se lege la pachete și să i se ajusteze capetele la circularul dublu.

Operația ajustatului la capete a cherestei ce se expediază pe diferite rute, reclamă multă atenție pentru ca tăietura să fie cât mai netedă.

Majoritatea societăților anonime dispun de circulare duble pentru retezat capetele scândurilor, acționate de electromotoare, și cu avansare automată.

Orice fabrică de cherestea ale cărei produse sunt plasate pe piața orientului, trebuie să dispună de un circular dublu automat pentru retezarea capetelor scândurilor și dulapilor.

Înainte de încărcare, toate capetele pieselor se ștampilează cu marca fabricii, iar după ce vagoanele sunt încărcate se prind cu cuie pe material niște tăblițe de lemn cu numele întreprinderii și stația de încărcare. Trebuie să se dea o deosebită importanță ajustatului vagoanelor, aranjamentului încărcăturii și punerii afișelor de lemn pe încărcătură.

Toate operațiunile descrise mai sus să fie făcute sub supraveghere suficientă, și numai pe timp senin, ca nu cumva ploaia să ude materialele ce se pregătesc pentru expediție.

Dacă manipulația lemnului a reclamat un utilaj cât mai modern, manipulația cherestei reclamă mai mult personal pregătit pentru efectuarea lucrărilor și personal de supraveghere care să asigure efectuarea în bune condițiuni a lucrărilor descrise mai sus.

Nu se poate concepe o fabrică de cherestea în care personalul de supraveghere să nu aibă pregătire suficientă, și să se reducă la simplul rol al executanților.

Funcționarea în condițiuni normale a fabricei, implică o tradiție cât de nouă, ce garantează o activitate bogată într'un interval oarecare de timp.

I n r e z u m a t, pentru ca din materie primă bună să se obțină produse bune prin tăiere, tivire, retezare și ștampilare, etc. trebuiesc îndeplinite următoarele condițiuni:

— să existe personalul de șantier suficient ca pregătire profesională și număr, care să exercite controlul cel mai riguros asupra lucrătorilor.

— fabrică să dispună de tot utilajul necesar uzinei,

— să se procure materiile prime cele mai potrivite, fără a se mai preocupăți o diferență de 10—15% asupra valorii furniturii.

Dacă s'ar abandona principiul economiei de câteva sute de lei pentru ca un funcționar de carieră să poată lucra cu tragere de inimă mai mare, fabricele ar realiza câștiguri în plus, deoarece, cum am amintit mai sus, numai un personal bine pregătit și remunerat ca atare poate asigura o manipulație proprie scopului ce ne-am fixat :

— obținerea de produse lemnoase, bine tăiate, tivite, retezate și ștampilate.

CONCLUZIILE NOASTRE

Propuneri

În mare cadru al politicii economice adoptată de C. A. P. S. după cum am arătat în primul capitol, regia pură a industrializării lemnului ocupă un loc important, deoarece în vremurile critice de astăzi, regia este în măsură să valorifice masive întregi de păduri, negăsindu-se amatori pentru cumpărarea produselor lemnoase principale.

Astăzi, C. A. P. S.-ul are în proprietate fabricile de cherestea: Ierbuș, Vișeu, Gardani, Someșul Rece, Câmpeni, Bocancea, Mnaștur, Drencova, Filiași, Arnota, Sebeș și Butoi, cu 34 gateri și problema dezvoltată mai sus se pune pentru toate fabricile, astfel că, după cercetarea la fața locului să se elaboreze planuri speciale de lucru pentru fiecare fabrică în parte, precum și un program de sistematizare, de aplicat în măsura reclamată de necesități.

Chestiunea materialelor de uzină, (uleiuri, pânze de gatere, pânze pentru circulare, etc.) să fie rezolvată în total pentru toate fabricile C. A. P. S.-ului, stabilindu-se furnizorii respectivi și aprovizionarea fabricilor să se facă prin Centrală, după cum se obișnuște la toate societățile mari din România ce dispun de mai multe fabrici.

Pentru uniformizarea metodelor de debitare, manipulația lemnului brut și debitat și în special sortatul cherestelei după debitare și înainte de expediție, trebuie să funcționeze o comisiune tehnică comercială pe lângă Direcția Generală a C. A. P. S.-ului care va exercita un control permanent asupra fabricilor de cherestea, și va fixa cu anticipație de 2—3 luni programul de debitare în vederea vânzărilor certe sau a vânzărilor probabile, în acest din urmă caz urmând a se sconta conjunctura pieții.

Comisiunea tehnică-comercială, cu mijloacele de activare ce i se vor pune la dispoziție, va fi în măsură să cunoască pe lângă uzanțele tuturor piețelor de desfacere, metodele raționale ale tehnicii fabricilor de cherestea, și va aviza, cu ocazia inspecțiilor pentru controlul și îndrumarea fabricilor de cherestea, asupra inovațiilor necesare (modificări în programul de debitare, transformarea utilajului existent și modernizarea lui, etc., etc.).

În pofida dușmanilor ce privesc cu ochi răi acțiunea C. A. P. S.-ului în domeniul industrializării și comercializărilor, inginerii de la fabricile de cherestea, trebuie să dovedească că au meritat încrederea ce li s'a acordat, dându-li-se conducerea acestor fabrici, pentru a fi la înălțimea timpului.

Contributions à la présentation d'une tenue impeccable des produits obtenus dans les scieries de C. A. P. S.

On sait que l'Administration forestière de l'état (C. A. P. S.) exploite en propre régie quelques scieries mécaniques. L'auteur, d'accord avec cette politique commerciale, discute :

- les caractéristiques d'une marchandise impeccablement présentée ;
- la manière de laquelle doit être offerte au public la marchandise produite par la C. A. P. S. ;
- l'obtention de pièces aussi homogènes que possible en longueur, largeur et grosseur ;
- l'aspect que doivent présenter les surfaces des sections obtenues dans les scies à châssis, les scies à ruban, les scies circulaires ;

- la formation des assortiments de bois scié ;
- la conservation du celui-ci et la préparation en vue de l'expédition.

On arrive à la conclusion que pour obtenir les meilleurs produits il faut avoir :

- un nombre suffisant d'ouvriers bien formés du point de vue professionnel et bien salariés ;
- la scierie doit être modernement outillée ;
- la matière première préalablement sélectionnée.

En dehors de ces indications ayant un caractère local, l'auteur propose encore des mesures générales qui doivent être réalisées par une Commission technique et commerciale :

- l'uniformisation, pour toutes les scieries appartenant à la C. A. P. S. des méthodes d'industrialisation, de manipulation du bois brut et débité dans le dépôt et de la formation des assortiments ;
- un spécial et permanent contrôle de toutes ces scieries ;
- un programme de travail fixé par anticipation pour un délais de deux ou trois mois.

Beiträge zur Frage, in welcher Weise die Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke (C. A. P. S.) in möglichst vollkommener Weise zum Angebot hergerichtet.

Nach einer einleitenden Bemerkung über das Erscheinen des Staates (C. A. P. S.) auf dem Nutzholzmärkte als Holz- Industrieller untersucht Verfasser folgende Fragen :

— In welcher Weise muss das Angebot der Erzeugnisse der staatlichen Sägewerke erfolgen ?

- Wie ist das Rohholz zu manipulieren und wie ist es zu verarbeiten ?
- Welches sind die Eigenschaften einer vollkommenen Ware ?
- Wie ist die Gleichartigkeit der Verkaufssorten — was Länge, Stärke und Breite betrifft — herzustellen ?

— Wie ist glatter, fehlerloser Schnitt in Gatter-, Kreis- und Pendelsäge zu erzielen ?

— Wie hat die Sortierung und Aufbewahrung der Ware vor sich zu gehen ?

— Wie ist die Ware für den Versand herzurichten ?

Um aus Rohholz durch Zerschneiden, Abkappen und Absäumen gute Ware herzustellen, sind nach Verfasser folgende Bedingungen zu erfüllen : genügendes Betriebspersonal, ausreichende gewerbliche Ausbildung desselben, Beschaffung der nötigen Maschinen und Werkzeuge, angemessene Besoldung und Belohnung der Beamten und Arbeiter.

Zum Schluss schlägt Verfasser vor, einen technisch-kaufmännischen Ausschuss zu bilden zwecks :

- Vereinheitlichung der Arbeitsmethoden, der Manipulation des Rohholzes und der fertigen Ware und besonders der Sortierung der letzteren ;
- laufender Beaufsichtigung der Sägewerke ;
- Aufstellung für einen Zeitraum von 2—3 Monaten eines Arbeitsplanes.

STATISTICA PĂDURILOR

de Ing. AURELIAN IONESCU

Casa Autonomă a Pădurilor Statului a început din anul 1930 alcătuirea unui inventar al pădurilor sale și, odată cu această necesitate, s'a gândit să folosească datele obținute în anii 1930 și 1931 la formarea unei statistici forestiere, de care se simte mare nevoie.

În adevăr, dela data publicării ultimei statistici în 3 volume la Chișinău (1922) și dela 1929 când s'au publicat aceleași date, cu anumite corecturi, — pădurile statului (cu atât mai mult celelalte) sufereau de lipsa unor date serioase și precise.

Se simția imperioasa nevoie de a se pune bazele unui serviciu permanent de statistică întemeiat pe principiile raționale ale acestei științe. Tablourile statistice din 1930/31 s'au centralizat și totalizat în cursul anului 1932 și ar urma acum să fie date publicității spre folosul general. Dar formatul nepractic al acestor tablouri, coloanele extrem de numeroase și cu date inutile marelui public, cu mulțime de greșeli de tot felul le-au făcut aproape nepublicabile.

Am căutat să remediem aceste neajunsuri reducând tablourile la un minimum strict și rațional.

Până la publicarea în broșură a acestei statistici, am fost de părere să dăm în revistă câteva cifre de mare folos, de multă vreme așteptate de cei în drept.

În general, statistica aceasta reprezintă un progres însemnat față de cele anterioare, — deși încă nu putem s'o numim : statistica, care ne trebuie. De pildă, statistica terenurilor improductive se face pentru prima oară și este bine întocmită. Avem în total, în proprietatea statului : 14.042 ha, terenuri necultivate și 8.593 ha, terenuri necultivabile, în total 22.633 ha. Aceste suprafețe sunt împărțite pe direcții și pe fiecare categorie de teren.

Din aceleași tablouri extragem următoarele :

Păduri tratate în codru : 1.386.093 ha, în total.

„ „ „ crâng : 46.686 „ „ „

„ amenajate : 1.180.460 „ „ „

„ neamenajate 681.725 „ „ „

Impărțite pe specii, pădurile statului se clasează astfel :

1) Rășinoase pure :	223.684 ha.	7) Șleau :	436.177 ha.
2) Stejar :	259.900 „	8) Specii moi :	59.076 „
3) Fag :	430.903 „	9) Cer :	21.928 „
4) Fag și Brad :	258.833 „	10) Cer + gârniță	
5) Fag cu stejar :	177.619 „	+ stejar :	4.925 „
6) Salcâm :	20.658 „	11) Stejar tufă :	6.738 „

Păduri în curs de exploatare : 1.238.677 ha.

„ nepuse în exploatare : 669.704 ha.

Tuferișuri : 0—10 ani : 2.883 Ha.

Deopotrivă de important este să se știe împărțirea pădurilor statului pe clase de vârstă. S'au fixat la codru 7 clase de vârstă : clasa I : 0—20 ani ; clasa II : 20—40 ani ; clasa III : 40—60 ani ; clasa IV : 60—80 ani ; clasa V : 80—100 ani ; clasa VI : 100—120 ani și clasa VII peste 120 ani.

Clasa I : 149.902 ha.

„ II : 182.963 „

„ III : 144.741 „

„ IV : 180.852 „

„ V : 195.103 „

„ VI : 228.695 „

„ VII : 272.497 „

La pădurile tratate în crâng s'au fixat 5 clase de vârstă și anume : clasa I : 0—10 ani ; clasa II : 10—20 ani ; clasa III : 20—30 ani ; clasa IV : 30—40 ani și clasa V peste 40 de ani.

Clasa I : 115.802 ha.

„ II : 179.311 „

„ III : 103.539 „

„ IV : 46.561 „

„ V : 26.336 „

Un tablou din statistica pădurilor se ocupă cu volumul aproximativ și real, după o apreciere tot aproximativă.

Avem cifra de : 895.715.911 m³. — în total.

Din punctul de vedere al posibilității avem date :

1) posibilitatea produselor principale calculată pe suprafață :
39.440 ha ; sau pe volum :

lemn de lucru : 28.555 m³.

„ „ foc : 349.209 steri.

2) posibilitatea produselor principale calculată pe volum :

lemn de lucru : 230.974 m³.

„ „ foc : 349.209 steri.

sau pe suprafață corespunde la : 3.537 ha.

3) Posibilitatea reală ne dă:

lemn de lucru : 995.839 m³.

„ „ foc : 2.537.232 steri.

4) Posibilitatea produselor secundare pe suprafață 152.457 ha.,
pe volum:

lemn de lucru : 633.196 m³.

„ „ foc : 1.017.234 steri.

Din tablourile ce avem am extras următoarele cifre asupra
întinderii pădurilor statului pe provincii :

1) Ardealul :	395.832 ha. sau	21.5%
2) Banatul :	210.486 „ „	11 %
3) Basarabia :	187.420 „ „	10 %
4) Bucovina :	9.641 „ „	0.5%
5) Dobrogea :	178.181 „ „	9 %
6) Maramureșul :	33.822 „ „	1.8%
7) Moldova :	357.532 „ „	19.2%
8) Muntenia :	321.660 „ „	18 %
9) Oltenia :	167.619 „ „	9 %

Total : 1.862.193 ha. 100

Acestea sunt datele ce se pot oferi deocamdată din statistica
ce avem, până la imprimarea tablourilor complete. Ele constituiesc
un bun material brut pentru a fi prelucrate și expuse în mod con-
venabil atențiunii specialiștilor. În afară de această statistică, care
cuprinde numai elemente statice, mai avem nevoie de o statistică
dinamică (exploatare, împăduriri, venituri, rentabilitate, lucrări tech-
nice, etc).

Sperăm că viitorul ne va pune pe drumul cel bun.

La statistique des forêts.

L'auteur nous donne des explications sur la nouvelle statistique des forêts, que l'Administration autonome de l'état est en train de publier, en utilisant les résultats de l'inventaire dressé en 1930/31.

On nous présente les chiffres les plus récents sur l'étendue des terrains improductifs, le traitement des bois, la surface occupée par les différentes espèces, le groupement des âges, la possibilité et la distribution des forêts par provinces.

Forststatistik.

Verfasser macht Mitteilungen betreffend die neue Forststatistik welche die autonome Staatsforstverwaltung zu veröffentlichen gedenkt. Diese beruht auf Erhebungen welche in den Jahren 30/31 gemacht wurden.

Die neusten Zahlen, welche mitgeteilt werden sollen, erläutern das Ausmaas der unproduktiven Flächen, die Betriebsarten, die von den verschiedenen Holzarten bestockten Flächen, die Altersklassenverhältnisse, den möglichen Hieb-satz und schliesslich die Verteilung der Wälder nach Provinzen.

CREDITUL SILVIC IPOTECAR

de Ing. ILIE DAN

În vremuri de restriște economică fiecare factor de producție caută să-și organizeze astfel activitatea ca să poată face față împrejurărilor vitrege prin care trece. Un spirit prevăzător însă e dator să prevadă și să preîntâmpine de cu bună vreme urmările fatale ale unei eventuale crize economice; aceasta cu atât mai mult cu cât e vorba de factori de producție de o mare importanță în economia națională, cum sunt pădurile.

Deși nu suntem o țară capitalistă și deci creditul este destul de rar, unele ramuri de producție au avut ideea bună și posibilitatea să și-l asigure încă în vremuri bune prin înființarea a numeroase instituțiuni de credit, cari fără îndoială reprezintă un minimum față de posibilitățile de investițiune din țara noastră, dar tot au ceva.

Nu tot așa stau lucrurile când e vorba de păduri. Noi nu avem încă la dispoziție un institut de credit special care să ne ajute în vremuri de criză ca acuma, căci de aceasta e vorba, cu sumele necesare pentru a putea valorifica mai cu folos și exploata produsele lemnoase. Cauzele sunt multiple. Una principală e că până acum nu de mult, proprietarii de păduri inclusiv statul, vindeau lemnul din picioare la diverși cumpărători cari la rândul lor, având capitalul necesar dela instituturile de credit obicinuite, îl valorificau și comercializau mai departe. Astăzi însă, aceștia, atât din cauza crizei economice generale, scăderii prețurilor lemnului pe piața mondială și lipsei debușeurilor în urma scăderii puterii de consumație din țările respective, dar mai ales din cauza dispariției complete a creditului de pe piața românească, afacerile mergând destul de greu, sau se abțin complet și nu se mai avântă în asemenea exploatari sau oferă prețuri derizorii, speculând situația în dauna proprietarilor de păduri.

În această privință criza actuală i-a găsit pe proprietarii de păduri complet nepregătiți și au ajuns unii într'o situație disperată. Pe când proprietarul particular se mai poate restrânge în toate

privințele, reducându-și cheltuelile la minimum, și aștepta vremuri mai bune, sunt instituțiuni publice însă cari trăiesc exclusiv de pe urma pădurii și au mari obligațiuni statutare, îndeplinind în multe privinți rolul statului, cum sunt Fondul Bis. din Bucovina, Fondul Grăniceresc, Epitropiile, etc. și deci având obligațiuni fixate prin legi sau actele lor de fundațiune, nu pot să-și reducă cheltuelile și nu pot face deci față împrejurărilor vitrege, iar consecința e o stare de nemulțumire și depresiune generală și ca urmare pierderea încrederii în pădure ca factor de producțiune.

Pentru a ieși din acest impas și pentru a preveni pe viitor asemenea situațiuni, când creditul nu se poate obține pe piață nici în țară și mai puțin în străinătate, proprietarii de păduri, inclusiv C. A. P. S., trebuie să înceapă a se organiza și aceasta nu s'ar putea face în situația actuală decât prin creierea unui institut de credit silvic ipotecar. Intrucât în împrejurările actuale capitalul particular nu ne-ar veni în ajutor sau prea puțin, acest institut ar putea fi creat numai prin mijloacele proprii ale proprietarilor de păduri.

Rolul de inițiativă și executare revine statului care pentru creierea acestui institut, nefiind altă modalitate, ar putea pe cale de lege să impună obligațiunea atât C. A. P. S. cât și tuturor instituțiilor publice și de binefacere, proprietare de păduri, apoi comunelor și obștiilor, de a participa la înființarea creditului silvic prin vărsarea anuală a unei cote parte din veniturile lor, iar ceilalți proprietari având libertatea și puțința de a participa în mod facultativ, având toți participanții în schimb dreptul de a lua parte la conducerea acestui institut, în raport cu cotele vărsate, și la dobânzile realizate. Rolul acestui institut ar fi de a împrumuta bani, pe un anumit termen, cu dobândă redusă și pe ipotecă, în primul rând proprietarilor de păduri cari sunt membrii ai lui, în scopul exclusiv al punerii în valoare și exploatare a produselor lemnoase din pădurile lor, cu dreptul rezervat pentru institut de a controla întreprinderea justă a capitalului împrumutat și cu garanții de bună administrare și gospodărie silvică, dând în anumite cazuri și îndrumările necesare.

Inceputul desigur, ca orice început, ar fi modest, mai ales acum când veniturile sunt reduse, dar cu timpul, sperăm, ameliorându-se și situația de pe piața lemnului, s'ar putea ajunge la un capital apreciabil. De altfel, acest institut, cu timpul dovedindu-se a

fi un bun plasament, ar putea trage eventual și capitalul particular. Știm că C. A. P. S. nu simte mult această necesitate, deși câteodată ar putea găsi pentru anumite investițiuni capitalul necesar, în schimb însă la instituțiunile publice amintite se simte mult această nevoie căci unele au ajuns că nu-și pot achita frunționarii și micile cheltuieli curente de administrație, necum să facă investițiuni în exploatari sau alte lucrări utile. C. A. P. S. însă ca reprezentant permanent al intereselor generale silvice din țara noastră este chemată a lua inițiativa convenită pentru înființarea creditului silvic ipotecar fie după principiile expuse mai sus sau altele ce s'ar găsi mai potrivite.

Avantagiile înființării acestui institut de credit ar fi multiple și pentru a dovedi și prin aceasta necesitatea lui vom enumăra pe cele mai principale:

a) Din punct de vedere general, prin acest institut, luând ființă un capital național, cu timpul destul de apreciabil, s'ar aduce o înviorare economiei generale a țării, unde capitalul e așa de rar, iar pentru proprietarii participanți, capitalul investit ar fi o rezervă sigură pentru viitor.

b) Proprietarii de păduri chiar în timpuri de criză economică ar fi în măsură nu numai să-și conserve și administreze dar chiar să-și exploateze singuri și cu mijloace proprii pădurile, căci în paranteză trebuie să observăm, că regia, cu toate neajunsurile ei de până acuma și cu toate că acolo unde a fost aplicată n'a dat rezultatele dorite, este încă pentru noi silvicultorii un ideal de realizat, bine înțeles acolo unde condițiunile favorabile sunt îndeplinite și anume, capitalul necesar, experiența și posibilitatea de a lucra în spirit comercial. Prin aceasta apoi s'ar putea sustrage presiunii comercianților și deci ridica veniturile pădurii.

c) Proprietarii de păduri, în special instituțiunile publice, având puțința să-și exploateze pădurile ar fi în măsură să facă față obligațiunilor statutare în special redând încrederea în forțele productive ale pădurii, apoi prin aceasta și-ar câștiga mii de oameni existența, fapt foarte important din punct de vedere social.

d) Proprietarii de păduri ar fi feriți prin aceasta de a cădea la nevoie pe mâinile cămătarilor.

e) Institutul de credit având dreptul de a controla și îndruma prin specialiștii săi întreaga gospodărie silvică a propieta-

rilor împrumutați, pădurile particulare respective ar fi probabil mai bine conservate și administrate.

f) În fine, prin aceasta s'ar evita acapararea pădurilor particulare, dela proprietarii căzuți în nevoi bănești, de cătră samarii internaționali și prin cumpărarea lor de cătră acest institut de credit s'ar conserva și eventual mări patrimoniul nostru forestier.

Ideia de altfel nu este nouă, — cel mult modul de realizare ar fi nou. — O vedem amintită în mod foarte fugitiv și în darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931 ; o dovadă mai mult că necesitatea acestui institut de credit forestier este simțită de toată lumea și că e timpul suprem să se treacă la realizarea lui.

Le crédit forestier hypothécaire.

La crise économique générale a eu des graves répercussions sur la propriété forestière ; d'autant plus graves que les propriétaires n'ont pas été préparés pour faire face à la situation,

C'est pourquoi l'auteur propose, afin de parer les effets fâcheux de la crise et remédier quelque peu les difficultés survenues, la création d'un institut de crédit forestier hypothécaire. Sans entrer dans les détails de la modalité de réalisation de cette idée, il nous entretient sur les avantages d'un tel institut pour l'économie forestière nationale.

Hypothekenbank für Forstbesitz.

Die allgemeine wirtschaftliche Krisis hat sich in schwerster Weise auch auf den Forstbesitz ausgewirkt, und dies um so mehr, als derselbe für eine solche Lage nicht vorbereitet war.

Aus diesem Grunde, sowohl zur Erleichterung der augenblicklichen Lage, wie auch in Absicht kommenden Krisen vorzubeugen, schlägt Verfasser die Schaffung einer Hypotheken-Bank für Forstbesitz vor und erläutert die Vorteile welche der Wirtschaft aus einem solchen Institut erwachsen würden.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

O CALAMITATE CARE NE AMENINȚĂ

de P. A. GRUNAU

Era în toiul calamității provocate de un atac de *Ips typographus* în munții noștri. Discutând cu un coleg urmările atacului și șansele de combatere, am fost de părere că metodele de luptă în contra bostrychizilor sunt bine cunoscute, că dificultățile combaterii în condițiunile noastre rezidă numai în posibilitatea aplicării lor stricte. Aceiași părere am expus-o de altfel în scris în rândurile acestei reviste.

Tot în cursul discuțiunii amintite mi-am exprimat temerea că, după toate probabilitățile, în curând un alt dușman al rășinoaselor ne va da de lucru, un dușman a cărui combatere va fi și mai anevoioasă. Era vorba de *Hylobius abietis*.

Pare că faptele îmi dau dreptate. În adevăr, din diferite părți ale țării îmi vin știri că *H. a.* periclitează în mod grav plantațiunile de curând efectuate. Prezența lui mi-a fost semnalată de pe valea Ialomiței, din regiunea Sebeșului și din nordul Moldovei, de pe domeniul Broșteni. La Sebeș mai ales pare a fi situațiunea gravă, căci, dacă informațiunile mele sunt juste, jumătatea plantațiunilor de curând efectuate sunt distruse.

H. a. a fost de mult semnalat în pădurile noastre. Eu însumi l'am găsit în munții Moldovei, încă de acum trezeci de ani. Atunci condițiunile pentru înmulțirea lui și pentru intensificarea atacului lui nu erau priincioase. Exploatări relativ reduse, regenerări artificiale aproape nexistente. Azi lucrurile s'au schimbat: exploatări în stil mare pe de o parte, replantarea locurilor exploatate pe de

alta. O situațiune care îi convine lui H. a. de minune. Pentru a-și putea perpetua specia, pentru a-și putea caza progenitura lui, îi trebuie rădăcini deperisante de rășinoase: exploatările în stil mare i le oferă în masă. Pentru susținerea vieții individuale este nevoie mai ales de rășinoase tinere, oarecum lăncezânde; insecta perfectă le găsește din belșug pe întinsele suprafețe de curând împădurite. Așadar, cum am spus, aparițiunea în număr mare a lui H. a. nu ar fi de loc de mirare; mai de grabă lipsa lui în regiunile menționate ar fi neversosimilă.

Biologia insectei este, dacă nu perfect, totuși destul de bine cunoscută, pentru a îngădui formularea unor metode de luptă, promițătoare de succes. Însă, aplicarea mijloacelor de combatere prezintă dificultăți destul de mari. În adevăr, cine s'ar încumeta a recomanda, pentru a îngreuna condițiile de trai ale insectei, formarea de subserii de exploatare cu revenirea d'abia după zece ani cu tăerile în aceiași subserie?! Din contră, concentrarea tăerilor la un loc multă vreme d-acum înainte nu va putea fi ocolită, dacă nu cumva vrem să renunțăm la punerea în valoare a pădurilor îmbătrânite și greu accesibile. Un alt mijloc de combatere, teoreticește indiscutabil eficace și de fapt practicat de silvicultorii din centrul și din occidentul Europei, este defrișarea rădăcinilor după ce H. a. și-a depus oule pe ele, pentru a distruge astfel, odată cu arderea coajei, progenitura unei generațiuni precedente. Lăsând la o parte obiecțiunea pedologilor că prin scormonirea adâncă a pământului, inerentă operațiune, se modifică în mod pejorativ structura lui, nu o cred aplicabilă metoda în pădurile noastre de rășinoase, departate adeseori zeci de kilometri de centrele populate cele mai apropiate. Ce am face cu materialul puțin valoros al cărui transport și a cărui punere în vânzare n'ar fi de loc rentabile? Ar fi o piedică pentru lucrările ulterioare de reîmpădurire și un pericol constant de incendiarea pădurii.

De oare ce mijloacele de combatere până aci expuse, chiar acolo unde gospodăria forestieră este mai intensivă, nu totdeauna au putut fi puse în practică, s'a recurs la mijlocul, în aparență cam simplist dar de fapt cel mai eficace: la prinderea și distrugerea insectei perfecte, fie direct, fie după ce a fost prealabil ademenită. Într'acest scop se înconjoară plantațiunile ce sunt de apărat cu șanturi sau se distribuie, în locurile unde insecta probabil se va ivi, obiecte ispititoare pentru ea, ca prăjini, bucăți de lemne rotunde sau

spintecate de curând tăiate, coji proaspete și cetină verde. Insecta, fie pentru a și depune ouăle, fie pentru a se adăposti sau a se hrăni, caută a trece șanțurile, se oprește, atrasă prin mirosul reșinei, la prăjini, coji și cetină și poate fi prinsă cu ușurință de echipa de lucrători cari revizuiesc șanțurile și căpcanele amintite. Această metodă, deși migăloasă, a fost practică până acum câțiva timp aproape exclusiv contra lui H. a. însă, pentru a fi eficace, în afară de supravegherea continuă, zilnică, de care am vorbit, se cer două lucruri: șanțurile trebuiesc continuu ținute în bună stare, curățite, iar cursele trebuiesc din când în când împospătate, fiindcă lemnul uscat și cetina veștedă nu exercită nici o atracțiune asupra dușmanului pe care vrem să-l combatem. Așa se explică, că chiar acolo unde gospodăria este intensivă, metoda se consideră greoaie, iar de fapt este destul de costisitoare. Cu atât mai mult va fi greu aplicabilă la noi. Dacă am putea admite — cu multă bunăvoință — că s'ar acorda mijloacele necesare pentru lucrarea de șanțuri pe zeci de kilometri și pentru distribuirea capcanelor de care a fost vorba, apoi supravegherea continuă și revizuirea zilnică a unora și altora din luna Mai până în luna Septembrie sau Octombrie o consider, în condițiunile noastre, ca o adevărată imposibilitate. Fără această grijă însă, distribuirea numai a capcanelor și facerea șanțurilor n'ar avea nici un efect și ar însemna o cheltuială inutilă și o muncă zadarnică.

Așadar, nici acest mijloc de luptă nu poate fi aplicat la noi!

Oare suntem desarmați, suntem condamnați a privi inactivi cum H. a. distruge plantațiunile noastre, sau — ce ar fi mai logic — a renunța la eforturi zadarnice? Nu, combaterea e posibilă și la noi.

Am zis că metoda ultimă, aplicată cu toată perspicacitatea, dacă este eficace, este greoaie și prea costisitoare.

Pentru acest cuvânt, Prof. Dr. Müller din Frankfurt p. M. încă din anul 1925 a propus abandonarea cu totul a șanțurilor costisitoare și sporirea eficacității capcanelor prin prăfuirea lor cu otravă, cu un preparat de arsen, „Esturmită”.

Se înțelege, că în acest caz, revizuirea curselor și culegerea insectelor este de prisos. Moartea le ajunge înainte de a se putea deplasa, de multe ori se găsesc înfipte în pământ până la adâncimi de câțiva centimetri. E adevărat, că reimpospătarea curselor și prăfuirea lor din nou cu „esturmită” din când în când, trebuiesc totuși,

efectuate, dar intervențiunea noastră să zicem din lună în lună, nu poate fi comparată cu pierderea de timp și cu cheltuiala pricinuită prin revizuirile zilnice timp de aproape 6 luni.

Procedeu Prof. Müller a și fost adoptat de cercurile interesate cel puțin ca măsură complimentară. Interesantă și instructivă este comunicarea publicată în revista „Silva”, despre rezultatele obținute în domeniul silvic al familiei princiare „Fugger” (Bavaria) în cursul anului 1926 (Mai-Octombrie). Două săptămâni după începutul combaterii nici vătămările caracteristice ale lui H. a., nici prezența insectei nu mai putea fi constatată. Asemenea succes niciodată n-a putut fi obținut în urma aplicării metodelor vechi, descrise mai sus. Procedura este destul de simplă. Piedicile ce se pun în drumul insectelor sunt distribuite ca de obicei, iar după aceea, prăfuire cu „esturmită”. Pentru a obține maximul de efect, s'a observat că stratul de otravă trebuie să fie cât mai subțire. Tot asemenea s'a constatat că rezultatul este mai mulțumitor când praful otrăvitor nu învâluie complect obiectele ce servesc drept capcane, ci le acoperă numai în parte (în rânduri, sau în cuiburi).

Operațiunea a fost repetată de două ori în timpul verei, în cursul lunilor Mai și Iunie și încă odată în toamna aceluiași an. Cheltuelile la hectar au fost următoarele: 1) Material: 2.5 kg. „esturmită” a 240 lei, în total 600 lei; 2) mâna de lucru: prepararea, distribuirea și prăfuirea (cu pulverisatoare de cauciuc) a capcanelor: 3 zile de lucru a 36 lei, în total 108 lei. Totalul cheltuelilor pe hectar a revenit deci în cifră rotundă la suma de 700 lei. sau, cu alte cuvinte, cam la 1/6 din cheltuelile necesitate prin metodele vechi de combatere cari, în cazul special al domeniului silvic „Fugger”, s'au ridicat la respectabila sumă de 4000 lei pe hectar.

Economia este evidentă, măcar că cifrele pentru noi nu au decât o valoare relativă — relativitate cu atât mai vădită, cu cât eventualele încercări de combatere după metodele vechi la noi — desigur s'ar face în condițiuni mai oneroase decât în domeniul „Fugger”. Dar, după cum reese din cele relatate mai sus, importanța procedului pentru noi rezidă în faptul că combaterea lui H. a. va fi posibilă și în condițiunile noastre economice de astăzi.

Desigur că succesele obținute într'un singur caz nu pot fi considerate ca concludente, și chiar comunicatul la care m'am referit se exprimă în acest sens. Totuși, ele constituie un indiciu care

nu trebuie ignorat. De altfel, cum am mai spus-o, procedeul a fost adoptat de practicieni, s'a aplicat și se aplică și azi, dacă nu exclusiv, în orice caz ca măsură complementară.

Rămâne încă o chestiune de elucidat. Arsenul este o otravă puternică, și precum este ucigător pentru insecte, așa este fatal și pentru alte viețuitoare (vânat) și pentru oameni. S'a vorbit de o psichoză specială a locuitorilor din acele ținuturi în care s'a recurs la arsen pentru combaterea insectelor, psichoză care a fost prilejul unei opoziții crâncene față de utilizarea otrăvurilor pentru combaterea insectelor. S'a vorbit de otrăvirea pădurii! Totuși, se pare că prezența de arsen în cantități oarecum minimale în aer n'ar avea nici o înrăurire asupra stării sanitare a oamenilor, și de aceea adversarii procedeului până acum n'au putut să înlăture aplicarea lui.

La noi, de altfel, chestiunea merită un interes cu totul redus, de oarece localitățile unde ar urma să se aplice metoda în genere sunt destul de depărtate de centrele populate.

Rămâne vânatul. Din nefericire, nu prea-l avem; în orice caz nu în aceiași măsură în care populează pădurile din centrul Europei. Astfel fiind, și din acest punct de vedere aprehensiunea adversarilor metodei la noi este fără obiect.

Drept concluziune trebuie spus că metoda discutată trebuie considerată ca singura metodă practică de combatere a lui H. a. și că la ea trebuie să recurgem, dacă nu vrem ca eforturile noastre ce le facem pentru împădurirea munților noștri să fie în total sau în parte zădărnice.

Une calamité qui nous menace

A l'occasion de l'apparition en nombre inquiétant de l'*Hylobius abietis* dans des plantations récemment exécutées, l'auteur examine les moyens de lutte contre ce destructeur acharné des reboisements en épicéa et trouve qu'aucun d'eux dans les conditions actuelles n'est pas applicable en Roumanie, sauf celui proposé par Monsieur le professeur Dr. G. Müller: l'empoisonnement des insectes à l'aide d'un composé d'arsenic.

L'auteur décrit la méthode, son application et expose le coût de l'opération en comparaison avec les anciens procédés.

Enfin il réfute les objections faites à la méthode à cause du soit disant l'empoisonnement de la forêt.

Eine drohende Kalamität.

Gelegentlich der besorgniserregenden Auftretens des grossen braunen Rüsselkäfers dort wo vor kurzem Aufforstungsarbeiten ausgeführt wurden unterzieht Verfasser die bekannten Kampfmittel gegen diesen hartnäckigen Fichtenwaldverderber einer Prüfung und kommt zu dem Schluss, dass unter den heutigen Verhältnissen keines derselben in Rumaenien anwendungsfähig sei ausser einem einzigen, vorgeschlagen von Prof. Dr. G. Müller: Vergiftung des Käfers mit Hilfe einer Arsenverbindung. Verf. beschreibt die Methode, ihre Handhabung und gibt vergleichende Aufschlüsse über die Ausführungskosten. Schliesslich widerlegt er die Einwendungen welche der Methode wegen der sogenannten Vergiftung des Waldes gemacht worden sind.

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA IMPADURIRILOR CU SALCĂM ÎN REGIUNEA DRIDU

de I. POPESCU-ZELETIN

Problemele mari sociale, odată cu apariția lor, creiază o atmosferă nebuloasă, antrenând în ea toate personalitățile de răspundere ale statului din care nu se poate vedea clar conturul interesului general. Aceste probleme exercită o presiune de natură a satisface nevoi momentane și oportunitatea lor nu poate fi apreciată decât atunci când practica pune alături rezultatele cu intențiunile.

Reforma agrară și-a verificat această afirmațiune cu prisosință în ceia ce privește exproprierea de păduri pentru creierea de islazuri comunale.

Acțiunii de augumentare a bogăției animale, i-a corespuns o reacțiune din partea corpului silvic, care a întrezărit la vreme proporțiile catastrofale ale reformei, organizându-și o acțiune de prevenire și edificare a opiniei publice, o rezistență *demonstrativă*. Preferința legii pentru terenuri goale, goluri, poeni sau păduri poenite, a dat impuls campaniei de împăduriri, fapt ce a redat domeniului forestier zeci de mii de ha (52.000 Ha) de terenuri goale. De una din pădurile cu geneză demonstrativă mă voi ocupa în cele ce urmează :

La limita N. E. a județului Ilfov, pe malul drept al râului Ialomița, se află situat masivul Dridu¹⁾. Datorită așezării sale în teren plan și în apropierea unui curs de apă (râul Ialomița) acest masiv reprezintă pseudopodele cele mai avansate ale pădurilor de stejar pedunculat în antestepă.

Clima cu variațiuni de temperatură extreme (-35° , $+43^{\circ}$), cu vânturi în tot timpul anului (austrul și crivățul) și cu precipitații atmosferice reduse (450—480 mm. anual) contribuie la stabilirea

1) Masivul Dridu este compus din pădurile : Stroiasca, Sărindarul Moara, Deleanca și două zăvoae, înglobând în total o suprafață de peste 1000 Ha.

Ca elemente geografice ale regiunii sunt : latitudine $44^{\circ},40'$ nordică : longitudine $44^{\circ}.07$ estică și altitudine 78 m. deasupra nivelului mării.

fizionomiei vegetale a regiunii, alături de solul — cernoziom de gradat — suprapus unei roce mume aparținând neozoicului diluvial (quaternar).

În aceste condițiuni staționale, cerul și gârnița iau loc alături de stejarul pedunculat într'un amestec în buchete pentru a da faciesul arboretului.

Pădurile din regiunea Dridu aveau ¹⁾ arborete formate dintr'un amestec în buchete de: pedunculat, cer și gârniță, provenite din lăstarii unor buturugi epuizate, cu o consistență de 0,2—0,3, având exemple crescute strâmb și noduroase (arborii la 30 ani — în 1921 — cu înălțimi de 7—8 m. și diametru terier de 15—20 cm.). Cu un cuvânt, păduri degradate prin pășunatul abusiv, încurajat de dispozițiunile ministeriale „a n u a l e ș i e x c e p ț i o n a l e” și prin epuizarea buturugilor datorită regenerării prin lăstari (se pot număra ușor 6—7—8 revoluții de crâng simplu).

În această situație, ca un răspuns primelor începuturi de expropriere din 1921, se înfiripează o campanie de plantațiuni cu s a l c â m, atât în urma parchetelor exploatare și prost regenerate, cât și în golurile perimetrare, campanie susținută până în 1932 când toate golurile sunt împădurite ²⁾. Diagrama următoare indică evoluția acestei campanii.

Introducerea salcâmului a fost determinată de :

- a) existența acestei specii în satele din jur, în condițiuni excelente de vegetație.
- b) creșterea repede în prima tinerețe, punând stăpânire pe sol în 2—3 ani și corespunzând scopului prim — împădurirea imediată.
- c) procentul mare de prindere.
- d) simpatia populației pentru această specie în privința culturii intermediare cu plante prășitoare (porumb, pepeni, fasole, etc.).

1) Până la secularizare, aceste păduri au aparținut „Mănăstirii Dealului”. În anul 1884 li se face primul amenajament, adoptându-li-se regimul crângului (simplu) cu o revoluție de 30 ani. Amenajamentul acesta s'a aplicat până în 1921 când s'au început expropriările, dela care dată, restul de pădure exploatându-se după amenajament sumar ca efect al micșorării suprafețelor și schimbării esențelor dominante prin plantațiuni cu salcâm.

2) Campania este inaugurată de D-l O. D. Rădescu, fost șef al Ocolului (1920—1926), continuată de D-l ing. Burculeț. (1926—1928) și desăvârșită de D-l ing. I. Dăscălescu.

e) nevoile de lemn de foc și în special industria rurală care-l reclamă înaintea oricărei alte specii, chiar înaintea stejarului pedunculat¹⁾.

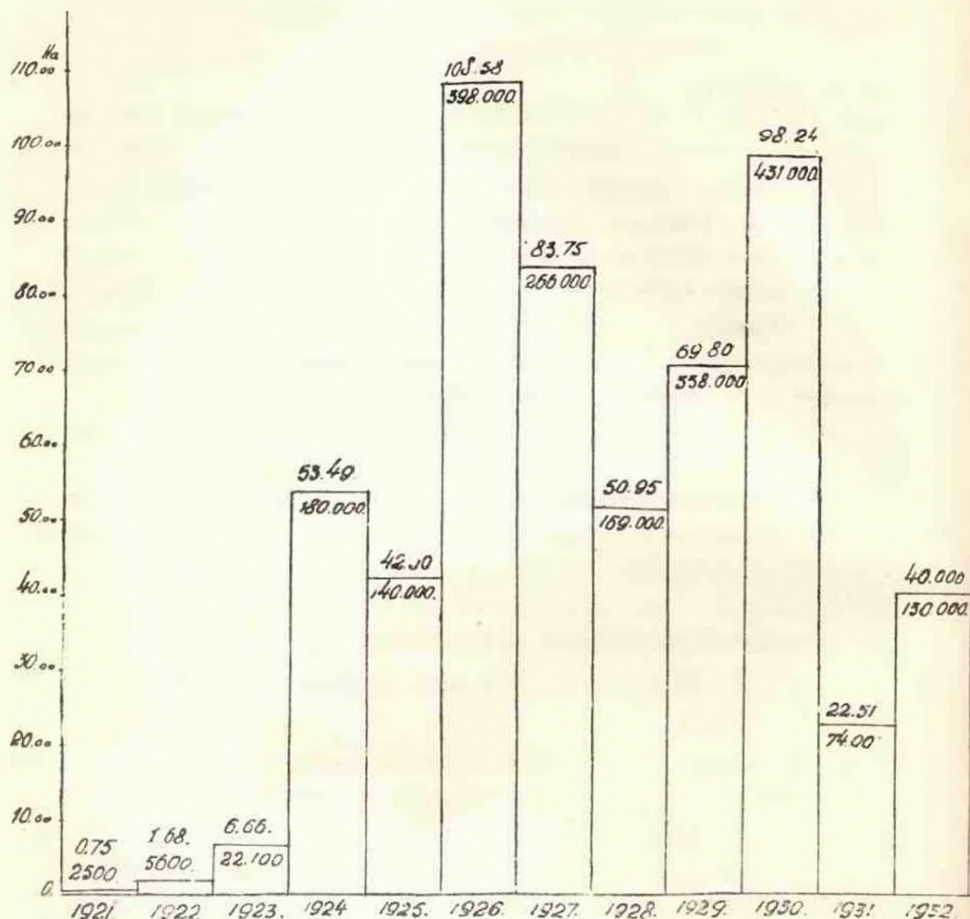

Diagrama plantațiilor cu salcâm în pădurea Sărintarul-Moara și Deleanca
Comună Dridu-Ilfov. — Suprafața totală: 578.41 ha

1) Populația negăsind lemnul necesar trebuințelor gospodăriei, și-a creat o silvicultură proprie, introducând prin grădini puței de salcâm. Ideia creerii grădinilor de salcâm a prins atât de mult încât aproape fiecare locuitor își are $\frac{1}{2}$ sau poșonul întreg de salcâm, situație ce creiază chiar stipulațiuni exprese în contractele matrimoniale. (Se dă dotă grădina X cu 7000 fire de salcâm, etc.). Industria rotăriei nu întrebuițează decât lemn de salcâm. Con-

Eforturile celor 12 ani de plantațiuni continue a dirijat atențiunea silvicultorului numai în direcțiunea punerii stăpânirii pe sol, fără ca problema culturii propriu zise a salcâmului — în această regiune — să fie schițată în mod definitiv. Gradațiunea de vârste

Foto. I. P. Zeletin

Plantațiune cu salcâm din 1929, în pădurea Sărindarul-Moara

strucțiile rurale: case, ecarete, împrejmui, căruțaria, mobile, cozi de instrumente și unelte sunt fabricate din lemn de salcâm.

Salcâmul cultivat în grădini, într'un lux de lumină, cu un sol mobilizat, are un lemn mai dens, de o culoare cafenie închisă, cu albura mai puțin decât lemnul salcâmului crescut în masiv închis — pădure — și este căutat pentru toate întrebuițările.

a arboretelor de salcâm existente, arată că o normală cultură cerea (dela început mai multe încercări) introducerea unor specii de amestec spre a evita inchircirea și înțelenirea solului.

Problema mare — astăzi deschisă — întrebă cum trebuiesc educate aceste plantațiuni pentru a păstra solul și a stimula creșterea. Salcâmul fiind o specie de lumină cu un aparat foliaceu redus, solul va fi totdeauna expus înierbării.

Nevoia speciei de amestec se pune și aci ca în toate pădurile de salcâm.

Foto. I. P. Zeletin

Plantațiune de salcâm cu *Acer negundo*, din 1923, în pădurea Sărindarul-Moara

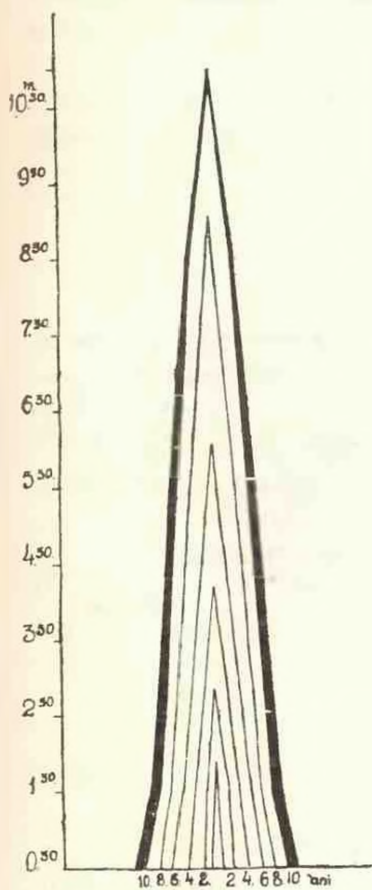
Arțarul american introdus în primele plantațiuni, în rânduri alternând la 2 rânduri de salcâm, pare a nu fi adus nici un folos. În fotografia (2) se poate vedea în primul și al doilea plan câte un rând de *Acer negundo* într'o plantațiune de salcâm din 1923.

Pericolul mare al înțelenirii n'a putut fi înlăturat, deoarece gramineele cresc în așa cantitate încât ocolul realizează venit din secerarea lor la începutul lunii Iulie.

Totuși acolo unde solul a fost bine lucrat prin cultură intermediară, pueții au o creștere viguroasă, în primii anii depășind adesea 1,5 m. creștere anuală. (Vezi fotogr. (1). Din contra, într'un sol lucrat superficial pueții se prezintă inchirciți, înfurciți și cu creșteri anuale de 0,25—0,50 m. în înălțime.

Analiza unui salcâm de 10 ani — sumară — prezintă creșterile în diametru și înălțime.

Analiza unui salcâm
în vârstă de 10 ani

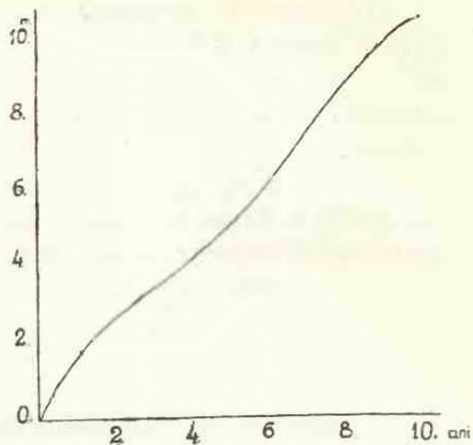

Secțiunea longitudinală

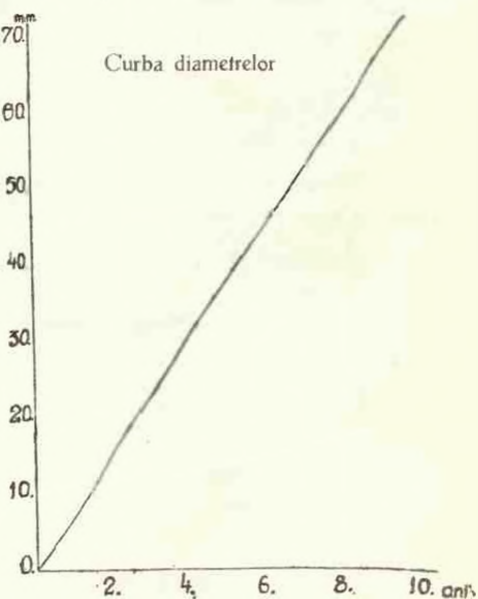
Scara înălțimilor 1 m. = 1 cm.

Scara diametrelor : 1 cm. = 1 mm.

Curba înălțimilor

Curba diametrelor

Interesante sunt deasemenea încercările ce s'au făcut — în plantațiuni — relativ la distanțele între rânduri și pueți. Ele variază dela 1.50 m. între rânduri și 1 m. între pueți pe rând, până la 4 m. între rânduri și 3 m. între pueți pe rând.

Încercările cu semănături directe (sămânța cu germinația forțată) se prezintă frumos acolo unde după încheerea masivului — 3-4 ani — s'a intervenit cu lucrări de lămuriri. Unde această operație nu a fost făcută la vreme, pueții au crescut firavi și li se usucă vârfurile.

După 10 ani de observațiuni directe și încercări, s'a ajuns a se stabili că dispozitivul optim de plantare este: 2 m. distanță între rânduri și 1.50 între pueți pe rând.

* * *

Viitorul acestor plantațiuni depinde de intervenția speciilor de amestec. Acolo unde nu este prea târziu, în plantațiunile mai tinere și mai ales în ultimul an de cultură intermediară, dacă nu odată cu plantatul, să se încerce introducerea de carpen, arțar american, soc (după ultimile încercări pare a fi cel mai fertilizant), lemn câinesc, salbă moale, sânger, etc.

Numai când solul va fi acoperit, pericolul înțelenirii fiind înlăturat, s'ar putea pune problema succesiunii speciilor de *Quercus*, dat fiind că în această regiune, salcâmul după a II-a revoluție nu mai poate fi susținut.

În concluzie — pentru o bună educare a acestor plantațiuni, — se impune :

1°. Interzicerea cu desăvârșire a pășunatului, iarba comercializându-se prin secerare.

2°. Introducerea de urgență — unde mai e posibil — prin încercări — a speciilor de amestec care să protejeze și fertilizeze solul. Va trebui găsită metoda și specia.

3°. Introducerea operațiunilor de curățire pentru a stimula creșterea și evita infurcirea (să se facă lămuriri acolo unde se găsesc semănături).

4°. Complectarea micilor goluri rămase prin coplășirea pueților de salcâm de către mărăcini (*Prunus spinosa*).

Considérations sur les boisements avec le robinier, dans la région de Dridu.

La crainte de nouvelles expropriations pour la constitution de pacages communaux a stimulé le zèle des boisements. Ainsi on a redonné, en peu de temps, au domaine forestier, environ 52.000 ha. de clairières et de terrains extra-périmétrales.

Le complex forestier de Dridu, créé depuis 1921, a cette genèse et se présente aujourd'hui sous la forme d'une plantation de robinier, avec la gradation d'âges indiquée dans le premier graphique. L'analyse d'un tronc nous permet de voir le développement des croissance en diamètre et en hauteur.

Maintenant, pour ces peuplements, la question qui se pose d'une manière plus urgente, est celle de trouver l'essence forestière à introduire sous massif, afin d'offrir au sol la protection nécessaire. On propose des expériences avec : *Acer negundo*, *Sambucus nigra*, *Cornus sanguinea*, *Ligustrum vulgare*.

Betrachtungen über Robinien-Aufforstung in der Gegend von Dridu.

Verfasser legt dar, wie die Furcht von Enteignung, zwecks Schaffung von Gemeindefeldland, von unbestockten Flächen im Inneren von Waldbeständen, Aufforstungsbestrebungen ausgelöst hat, und wie auf diese Weise etwa 52.000 Hektar, im Inneren und am Rande der Waldungen gelegenen holzleeren Flächen, dem Forstdominium erhalten wurden.

Der Komplex Dridu, geschaffen im Jahre 1921, verdankt dieser Bewegung seine Existenz und besteht heute aus Robinienbeständen mit Altersabstufungen wie sie aus dem Diagramm Nr. 1 ersehen werden können.

Die Stammanalyse einer 10 Jahr alten Robinie lässt den Gang des Höhen- und Durchmesserwuchses erkennen.

Augenblicklich ist folgendes Problem und dies so bald als möglich zu lösen: welches Mischholz könnte genügenden Schutz vor der fortschreitenden Vergrasung und Verfilzung des Bodens bieten?

Versuchsweise werden folgende Holzarten vorgeschlagen: *Acer negundo*, *Sambucus nigra*, *Cornus sanguinea*, *Ligustrum vulgare*. Dieselben sollen den Boden nicht nur gegen Vergrasung schützen, sondern auch dessen Fruchtbarkeit mehren.

J U R I S P R U D E N T Ă

ASUPRA ARTICOLULUI 81 DIN CODUL SILVIC

Tribunalul Județului Putna, Secția I-a
 Sentința corecțională Nr. 15.
 Audiența din 17 Ianuarie 1933.

Asupra opoziției făcută de Obștea Comunei Spulber din comuna Spulber în contra sentinței corecționale Nr. 1261/932 pronunțată de acest tribunal prin care este condamnată pentru delict silvic, la 64.240 lei amendă în folosul Ministerului de Domenii.

Având în vedere susținerile părților, concluziile d-lui Procuror și lucrările din dosarul cauzei.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și anume din procesul verbal cu data de 15 Octombrie 1931, încheiat de Brigadierul Silvic Stavăr Iordăan aflat la dosar, constată că s'a găsit făcută tăetură în pădure după muntele „Tojanul” proprietatea Obștei Comunei Spulber, de către locuitorii acelei comuni.

Având în vedere că pentru existența acestui delict se cere a se constata și persoana care a comis tăetura, arătându-se numele și pronumele persoanei care a fost găsită în pădure făcând tăetura, și dacă acea persoană a tăiat pentru trebuințele sale personale sau în numele Obștei.

Ori din procesul verbal încheiat în cauză, nimic nu se constată din toate acestea, prin urmare nu i se poate imputa Obștei delictul silvic prevăzut în procesul verbal înainte de a se constata că Obștea a comis acel delict.

Că astfel fiind, tribunalul câtă a admite opoziția și a pronunța achitarea Obștei Comunei Spulber

Pentru aceste motive

În virtutea legii

Hotărăște

Admite opoziția. Reformează sentința penală Nr. 1261/932 și în consecință: Achită pe Obștea Comunei Spulber din comuna Spulber, pentru delict silvic de orice penalitate.

Cu apel.

* * *

Notă

Tribunalul Putna s. I-a, prin sentința de mai sus a interpretat cum nu se poate mai drept dispozițiunile art. 81 din codul silvic.

Cum nu se poate intenta o acțiune civilă fără arătarea numelui, pronumelui și domiciliului pârâtului, cum nu se poate acțiune penală fără identificarea completă a infractorului, tot așa nu se poate sesiza o instanță judecătorească cu judecarea unui delict silvic atâta timp cât nu se descopere delicventul.

Art. 81 din codul silvic care prevede obligațiunea agentului instrumentator de a chema pe delicvent pe cale administrativă, și semnarea procesului verbal de contravenție de către delicvent, implicit cuprinde obligația precizării și identificării persoane delicvente.

Acest text trebuie pus în concordanță cu art. 69 pr. civ. și cu principiile personalității, pedepsei din codul penal.

I. D. Neagu-Negrilești
avocat Focșani

C R O N I C A

DOUĂZECI DE ANI DELA ABSOLVIREA ȘCOLII A PROMOȚII A 16-a

În ziua de 23 Decembrie 1932, în localul școlii dela Brănești, a avut loc sărbătorirea a 20 ani dela absolvire, a promoției a 16-a. Este prima inițiativă de acest gen și opinia publică forestieră a primit-o cu căldură și cu speranța că va fi repetată și de alte promoții.

Din cei opt absolvenți, unul constituie tributul de sânge al promoției în marele război (Ionescu-Baică) iar celor șase prezenți: Belu C., Grozescu D., Nedelcovici A., Priboianu V., Ștefănescu-Suhățeanu M. și Vasiliu Gh. nu li-a lipsit decât Goga I.

Organizatorii au știut să lărgească cadrul acestei manifestări, făcând să participe solidar următoarele persoane: din partea foștilor și actualilor profesori, d-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, V. Stinghe și D. Drămbă; din partea Consiliului tehnic și al soc. Progresul Silvic, d-nii: Dem. Anastasescu și C. P. Georgescu; reprezentanți din diverse promoții d-nii: Petre Ioan, Mihălcescu, Rodoteatu S., Condrea, Rădescu, Andrei Ionescu, Arsene, Marțian, Marin Georgescu, N. Codru, șeful ocolului silvic Brănești și studentul N. Ghelmeziu. Președintele soc. Elev. Ing. silvici dela Școala Politehnică,

În cadrul unui program bine organizat, serbarea începe printr'un tedeum oficiat în localul școlii, pentru pomenirea profesorilor și elevilor morți; urmează o vibrantă cuvântare ocazională a d-lui A. Nedelcovici, după care se trece într'o sală de curs unde d-l Prof. Antonescu ține o lecție de amenajament, ocazie plăcută de reeditare a atmosferei studențești din sala de curs.

D-l D. Grozescu, cu multă însuflețire, înalță atmosfera, depănând firul amintirilor din școală.

Și pentru ca sărbătoarea să se apropie cât mai mult de realitatea timpurilor comemorate, la ora 1, gornistul școlii sună masa, la care invitații au ocazia să remarce spiritul gospodăresc al actualului director al școlii, d-l Marin Georgescu.

Uitând prezentul și cei 20 ani trecuți, într'o caldă atmosferă de entuziasm, profesorii și elevii de altă dată impart bucuria revederii și bagajul amintirilor. Rând pe rând domnii: P. Antonescu, Dem. Anastasescu, V. Stinghe, M. Drăcea, D. Drămbă, M. S. Suhățeanu, V. Priboianu, Gh. Condrea, Mihălcescu și Ghelmeziu, toastează pentru sărbătorii și invitați.

La ora 4 jum., banchetul ia sfârșit și participanții pornesc spre București cu sufletele pline de bucuria zilei, întineriți de atmosfera și cordialitatea serbării.

NOUI ORIZONTURI IN ADMINISTRAȚIA FORESTIERĂ.

Disciplina raționalizării — alchimia timpurilor moderne — s'a introdus în toate domeniile și chiar în administrație. Ea vrea să înlăture dezordinea și haosul și să introducă metoda și spiritul științific la baza tuturor lucrărilor.

În secolul economismului, aceste tendințe stărnesc curiozitate și așteptări îndreptățite.

Administrația, ca funcțiune vitală a întreprinderilor, n'a cunoscut o dezvoltare corespunzătoare funcțiunilor tehnice și comerciale, continuând a fi conglomeratul improvizățiunilor de moment, necoordonate, nearmonizate și fără principii de bază.

Administrația modernă, cu o doctrină stabilită pe baze rigurose științifice, este definită astfel: „a administra înseamnă: a prevedea, a organiza, a comanda, a coordona și controla” (Fayol, Administrație generală și industrială, pag. 19).

La cele cinci principii schelet, componentele definițiunii, pentru economia forestieră în special, mai trebuie adăugat un al 6-lea, legătura cu trecutul.

O orientare precisă, în complexul problemelor Economiei Forestiere, se poate avea numai printr'o clasificare funcțională a acestora, după o metodă logică, de fond, clasificare realizată de d-l Dr. Tr. Ionescu-Heroiu și colaboratorii d-sale, în cadrul lucrărilor de rațională organizare a unui ocol silvic.

* * *

Direcția generală C. A. P. S., pe baza unui referat program cuprinzând activitatea imediată și de lungă durată, a însărcinat pe d-l Ing. subinsp. Tr. Ionescu-Heroiu să culegă datele necesare și să observe activitatea unui ocol silvic în vederea unei raționale organizări interioare.

Pentru desăvârșirea lucrărilor de mai sus, i s'au atașat permanent pentru sezonul de vară, d-nii ingineri: Gh. Ceacăreanu, Victor Popescu și Ioan Popescu-Zeletin, iar pentru problema formularelor, d-nii ingineri: Gh. Chercea, Al. Butoiu, C. Emanoil și Mircea Popescu.

Datele și observațiunile au fost culese dela Ocolul silvic „Carol I”, în intervalul 20 Iunie—20 Octombrie 1932.

Realizările și propunerile stabilite în urma acestei anchete, au fost expuse de d-l Tr. Ionescu-Heroiu în ziua de 22 Noembrie 1932, în sala de conferințe a soc. Progresul Silvic, în fața colegilor din centrala C. A. P. S.

* * *

Conferențiarul începe prin a-și defini cadrul preocupărilor personale în ansamblul economiei forestiere și ocupându-se de organizare stabilește că:

„...O organizare, în general, cere clarificarea următoarelor chestiuni:

- 1) Clasificarea lucrărilor ce constituie viața economiei forestiere.
- 2) Constituirea corpului social (cu cine lucrăm?).
- 3) Criterii de selecționare a acestui corp.
- 4) Stabilirea atribuțiunilor fiecăruia în ansamblul total al activității.

- 5) Problema instrucțiunilor.
- 6) Utilajul animal și material care înlesnește munca :
 - a. mijloace de transport.
 - b. tehnica biroului (studiul mișcărilor și folosirea rațională a mobilierului)
 - c. formulare și registre.
- 7) Controlul activității.
- 8) Coordonarea eforturilor ce se depun de diverși colaboratori pe un domeniu comun de activitate, însă pe naturi diverse de lucrări.
- 9) Strângerea, valorificarea și păstrarea rezultatelor muncii noastre (documentarul silvic rapid).
- 10) Răsplata muncii depuse“..

Problemele de mai sus capătă o valoare practică, atunci când se îmbină armonios între cele trei unități administrative : ocolul, direcția regională și direcția generală.

La Ocolul Carol I, chestiunile dela punctele : 2, 8 și 10, nu au fost abordate, ele neavând un caracter local, ci de poltică administrativă forestieră.

Aplicarea îmbunătățirilor aduse în tehnica biroului necesită cheltueli destul de mici și pentru ca administrația să le suporte foarte ușor, conferențiarul propune eșalonarea lor în timp, după un program stabilit.

Pentru nevoile urgente ale serviciilor se impune introducerea imediată a :

1. Formulelor și registrelor adaptate noului sistem de organizare .
2. Formulelor statistice.
3. Mapelor ordonatoare.
4. Dosarului instrucțiunilor.
5. Unui oficiu de elaborare și coordonare a acestor instrucțiuni.

În continuare ,conferențiarul, expune avantajul documentarului silvic rapid, care prinde în cifre și reprezintă grafic fenomenele cele mai importante din economia forestieră și care ne poate orienta, în orice moment, asupra mersului gospodăriei, în cel mai scurt timp, și cu cea mai mică cheltuială de energie.

Se expune apoi, avantajul raționalizării mobilierului, care utilizează la maximum, minimum de spațiu, introducând în birouri ordinea, estetica, igiena și buna dispoziție.

Asupra celor expuse în conferința dela 22 Nov. 1932, Direcțiunea generală Caps, a însărcinat pe d-l Tr. Ionescu-Heroiu cu elaborarea unui plan de difuzare a sistemului preconizat, pentruca prin discuții obiective sistemul să fie epurat de eventualele imperfecțiuni, asigurându-i-se astfel caracterul de valoare și durabilitate.

Personalul superior central al C. A. P. S.-ului, a discutat și complectat sistemul, rămânând ca, în exterior, în această ultimă formă, el să fie difuzat pe calea unei broșuri, în scopul de al face cunoscut și al perfecționa.

Înainte de a primi o aplicare generală, sistemul va fi introdus integral în direcția V Reg. silvică București, unde va fi verificat timp de un an, în care interval de timp se va studia organizarea rațională a unei direcții regionale.

„PROBLEMELE ACTUALE ALE AGRICULTURII ROMĂNEȘTI”

În ciclul de conferințe organizat de Asociația generală a economiștilor a vorbit în ziua de 21 Ianuarie 1933, în aula Academiei Comerciale, ora 21, d-1 Prof. Gh. Ionescu-Sisești, fost ministru, despre „Problemele actuale ale agriculturii românești”.

Conferențiarul, făcând o paralelă între dezvoltarea economică a celorlalte țări europene și România, observă — pentru primile — o năzuință de progres și un plan de dezvoltare.

Reforma agrară — postbelică — izvorită dintr-o necesitate socială, a contribuit la progresul agriculturii noastre.

Cauzele crizei mondiale se găsesc — în parte — în politica agricolă a Americii, care prin stocaj a menținut prețul artificial al grâului, ceea ce a dus la tarife prohibitive și contingentare.

Gospodăria țărănească pare a fi singura care a rămas mai puțin atinsă de criză. Agricultură noastră nu a avut stabilitate și reforma agrară încă nu s'a terminat.

Quantumul datoriilor agricole se ridică astăzi la 52 miliarde lei, egal cu producția totală agricolă pe un an.

Dintre proprietarii cu mai mult de 10 Ha., numai 11% sunt îndatorați. Jar din suprafața de 10% cât reprezintă acești proprietari, numai 26% este grevată de datorii.

Din cei 11%, 10,2% sunt debitori ușor asanabili, având o datorie medie de 5.500 lei la hectar, în total 3,3 miliarde lei. Numai 0,8% (1265 proprietari) nu sunt asanabili fiindcă datoriile lor sunt cuprinse între 23.000—90.000 lei la ha., pe aceștia legea nu-i mai poate ajuta.

Dintre proprietarii mici, până la 10 ha, sunt îndatorați 64%, iar suprafața grevată este de 58% din totalul acestei categorii. Totalul datoriilor miciei proprietăți — până la 10 ha, — este de 37.3 miliarde lei, cu o medie de 6.500 lei la ha.

După datele instanțelor judecătorești, aproximativ 1/3 din datoriile beneficiau de lege, deci circa 17 miliarde lei.

Salvarea din situația actuală este posibilă prin raționalizarea producției și prin prețuri joase care să mărească consumul intern.

I. P. Zeletin.

R E C E N Z I I

At. M. Haralamb, ingénieur forestier de l'Etat roumainin.
Le Reboisement dans les Alpes françaises.

Thèse pour le doctorat d'Université, présentée à la Faculté des Lettres de Grenoble.

Grenoble, Imp. Allier, 1931, 214 pag. 5 pl. fot., 2 tab. stat.

D-l inginer At. Haralamb a obținut în 1929 un concediu de studii, pe care l-a folosit studiind în Franța metodele și rezultatele obținute acolo cu lucrările de restaurarea munților: corecțiuni de torenți, drenaje, împăduriri, înierbări, etc. Rezultatul întinselor sale cercetări asupra lucrărilor executate în Alpii francezi a fost prezentat ca teză de doctorat la Facultatea de Litere din Grenoble.

Acest studiu prezintă un interes deosebit prin aceea că lucrările făcute în Alpi au început dela 1860, adică de mai mult de 70 ani și ca atare se poate avea acum o documentare precisă asupra rezultatelor obținute.

D-l Haralamb nu a putut da, desigur, decât vederi de ansamblu, însă el nu s'a mulțumit cu documentarea ce putea strânge din publicațiunile apărute până în prezent, în acest domeniu, ci a vizitat cele mai interesante lucrări, a consultat arhivele organelor locale de execuție, ale Ad-ției forestiere centrale, etc., dând un

studiu personal, pentru care forestierii și geografil nu pot decât să-l fie recunoscători.

Alpii francezi sunt regiunea clasică de torenți și își datorează această caracteristică masivelor muntoase vaste și de mare altitudine, în care torenții își adâncesc albiile lor, cu pante foarte pronunțate, cu roci desgolite și ușor erozibile torențiale, ca urmare a climatului specific, ce se deslănțuiesc de repetate ori în cursul anului.

În această regiune tehnicianul nu va găsi doi torenți identici, nici două suprafețe denudate, de oarecare întindere, având aceleași caracteristici, natura solului, panta, expoziția, altitudinea, etc. provocând variațiuni nenumărate. Se înțelege de ce, în materie de torenți, în Alpii francezi nu poate fi vorba de soluțiuni șablon, ca în alte ținuturi muntoase.

Lucrarea d-lui Haralamb cuprinde 7 capitole. În primul capitol studiază cauzele degradării munților: panta, roca regimul poilor torențiale, starea covorului vegetal, acțiunea abusivă a omului.

În al doilea capitol arată domeniul de reimpădurit și amploarea lui: bazine de recepție, coaste abrupte, conuri de dejecțiune, etc., și terenurile abandonate de agricultură. În acest capitol, autorul în loc de a recurge cum se obișnuiește la incriminări adresate omului sau

vitelor sale, a căutat să înțeleagă cauzele mai adânci ale despăduririi și ravinărilor, prezentând astfel pentru prima oară o vedere înțelegătoare, de geograf, a problemei.

Terenurile care au putut fi perimetrare până azi ca degradate, ocupă o întindere de 214.000 ha. din care 79% în Alpii de Sud și 21% în cei de Nord. Terenurile abandonate de agricultură, din cauza sterilității lor, ocupă deasemenea 65.800 ha. din cari majoritatea în Alpii sudici (58.400 ha.).

Studiul legislației franceze privitoare la torenți formează al treilea capitol al lucrării, dând în cele 16 pag. un rezumat foarte complet al principalelor legi din 1860—1864—1882—1913 și 1920.

Al patrulea capitol cuprinde principiile și metodele lucrărilor de corecțiune și reimpădurire, arătând evoluția lentă și tribulațiile tehnice forestiere în această dificilă materie. Lucrările de corecțiune sunt grele prin aceea că fiecare torent pune o problemă specială și trebuie contat atât pe spiritul de înțelegere, pe geniul inginerului, cât și pe știința sa.

Impăduririle se pot face cu mai multă siguranță, mai ales dacă solul este într-o măsură oarecare stabil. Departe de a fi însă numai o chestiune de fonduri, împădurirea trebuie folosită cu eficacitate. Altfel se obțin în multe părți eșecuri descurajante, cu toate magnificele rezultate ce s'au realizat în majoritatea cazurilor.

Astfel, deși Demontzey preconiza împădurirea chiar dincolo de limita de vegetație a pădurilor, până la marginea zăpezilor perpetui, s'a sfârșit prin a se recunoaște că în zona golurilor alpine nu e cazul să se mai încerce împăduriri foarte costisitoare și riscate, ci să se mărginească la lucrări de corecțiune propriu zise.

Din această constatare se desprinde o primă categorie de torenți, aceia cari au basinel lor de recepție, în parte sau în total, deasupra limitei superioare a pădurii. Aici pădurea are un rol limitat, lucrările de corecțiune căpătând un caracter de permanetizare.

Dar „incurabilii” sau bolnavii rebeli nu sunt excluși: autorul citează cazul torentului Vaudaine în Oisans, Chantelouve etc. cari „își scuipează sistematic lucrările de corecțiune din bazinele lor”. Alte ori, chiar când lucrările își dovedesc eficacitatea, trebuie neîncetat întreținute.

În zona forestieră însă împădurirea poate fi absolut eficace. În acest caz lucrările de corecțiune nu au decât o utilitate provizorie, în așteptarea rădăcilor arborilor, cari să consolideze definitiv solul. Un frumos exemplu, de o perfectă reușită îl prezintă torentul Labouret din basinel Bléone, care prin lucrări ce au durat 18 ani, a fost stins definitiv și transformat într'un „pârâu blând”. Două fotografii luate din același loc arată starea acestui torent în 1877 și 1927 (V. A și V. B pag. 96), ilustrând ireproșabil eficacitatea lucrărilor de împădurire.

Dar și în zona forestieră cazurile incurabile nu sunt rare. În special torenții ziși „à clappe” alimentați cu materiale din râpi ce domină basinel lor de recepție, torenții înecați de avalanșe, cei din terenurile friabile (marne negre, depozite glaciare, gipsuri triasice, etc.) pun probleme de corecțiunea aproape fără soluționare definitivă.

Autorul situându-se din punctul de vedere al geografului, a putut ajunge astfel la concluzia descurajantă pentru forestier că ruinarea munteului este, în multe părți, un proces natural pe care omul nu-l poate întârzia în totdeauna cu succes. Câtă deosebire între această concluzie bazată pe examenul fenomenelor naturale și rezultatelor obținute în

70 ani de activitate și optimismul lui Demontzey și contemporanilor săi, cari pretindeau să vindece toate rănile muntelui printr'o mantie protectoare de păduri pe care o vedeau întinsă până la limite zăpezilor eterne.

Spre deosebire de programul radical forestier al silviculturilor vechi, cei din secolul XX mai oportuniști, încep să se intereseze și de gazonări și ameliorări pastorale, căutând astfel o colaborare cu păstorii, pe cari înaintașii lor îi eliminău dela folosința muntelui.

Rezultatele generale obținute în cei 70 de ani de activitate reparatorie din Alpii francezi sunt expuse în cel de al 6-lea capitol al lucrării. Statul francez a cum-părat până azi în Alpii francezi, în scopul reimpăduririi, 190.900 ha. din care 79,4% în Alpii de sud, împădurind până la 1930 cam 60%; o suprafață de 32.000 ha. s'a dovedit a fi inaptă pentru împădurire (Karst, pante exagerat de repezi, etc.). Lucrările de corecțiune și împădurire au costat peste 70 de milioane franci francezi aur. Utilitatea lucrărilor se poate măsura nu atât prin valoarea pădurilor create cât mai ales prin pagubele pe care le-au evitat.

Cât despre influența împăduririi asupra regimului apelor, aceasta a fost mai restrânsă decât sperau promotorii ei.

Deși cu realizări oarecum inferioare celor sperate, opera de reimpădurire în Alpii francezi, așa cum a fost condusă până astăzi, rămâne o operă imensă prin numărul și diversitatea problemelor ridicate, prin eforturile ce le-a reclamat și prin rezultatele binefăcătoare obținute.

Lucrarea d-lui At. Haralamb, așa cum a putut fi prezentată în cadrul unei recenzii, este o admirabilă lucrare de sinteză. Redactarea ei presupune nu numai o cunoaștere adâncă a problemelor forestiere și geografice adiacente, dar și o deosebită suplețe de gândire și un spirit

critic nepărtinitor. Valoarea acestui studiu a fost recunoscută atât în cercurile geografilor cât și de acela al forestierilor și în această privință amintim elogiile recenzii ale d-lor Jules Blacne în *Revue de géographie alpine* din Grenoble fasc. 4/1931, V. Hulin în *Revue des Eaux et forêts* No. 11 1931. Și alte publicațiuni de specialitate, cum este de ex. *Revista forestieră italiană* (l'Alpe Nr. 1.1932), au fost unanime în a recunoaște densebita valoare a lucrării camaradului nostru.

Teza d-lui Haralamb, preparată și redijată de autor în cadrul Institutului de geografie alpină din Grenoble, a fost onorată de juriul examinator al Universității din acea localitate cu mențiunea „foarte onorabil”.

Toate aceste considerațiuni recomandă îndeajuns lucrarea d-lui Haralamb acestora din colegii noștri, cari se interesează de una din cele mai de seamă probleme ale muntelui: refacerea regiunilor degradate.

D. A. Sburian

E. Rübél.

Die Buchenwälder Europas.

Editura H. Huber, Berna-Berlin 1932
502 pagini, 20 Rmk.

Evoluția din ultimii ani a geografiei botanice se arată pentru silvicultură din ce în ce mai importantă. Datorită influenței ce o exercită spre sfârșitul secolului al 19 asupra silviculturii vedem o schimbare profundă în modul de a considera pădurea de către silvicultori. Este destul să ne amintim de celebrul tratat de silvicultură al lui H. Mayer „Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage” (Silvicultură pe principii naturale) apărut în 1909, care în mare parte se apropie de metodele de studiu folosite de fitogeografi, le adoptă și le aplică la silvicultură. Răsunetul de învioreare ce a

adus studiul pădurii amintitul tratat ar fi inutil să încerc a-l demonstra. Totuși, îmi permit a afirma că de aici încerc o epocă nouă pentru silvicultură ce aș numi-o de pozitivare științifică.

Influența fitogeografiei se întinde mereu, cercetători noi se adaugă: Cajander, Morosow, Rubner, Kruedener, Dengler. La toți aceștia pădurea este studiată prin aceeași prismă de vedere; pădurea considerată ca asociație, ca un complex sociologic.

Acestei influențe se datorește desigur teoria de clasificare a pădurilor în tipuri ținându-se seamă de flora întovărășitoare, a lui Cajander; vederile noi asupra pădurii ale lui Morosow (a se vedea „Die Lehre vom Walde” (Știința pădurii)).

Rubner în lucrarea sa „Die pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus” (Principiile fitogeografice ale silviculturii) ne pune în clară evidență cât de mult au fost adoptate principiile fitogeografice.

Cu apariția în 1930 a tratatului de silvicultură al lui Dengler „Waldbau auf ökologischen Grundlage” (Silvicultură pe principii ecologice) se dă o nouă dovadă că silvicultura a rămas o fiică ascultătoare a botanicii. Botanica este prima știință fundamentală a silviculturii.

În afară de aceste încercări de apropiere între silvicultură și fitogeografie, încercări făcute de silvicultori, se observă și din partea geobotaniștilor o tendință de aceeași natură. Lucrarea de care ne ocupăm sprijină această constatare în mod clar, deși este concepută dintr'un punct de vedere diferit de cât cel silvic.

„Pădurile de fag din Europa” este opera asociației — Excursiunea internațională fitogeografică — al cărei animator este d-l Rübél.

În anul 1923, membrii acestei asociații hotărâsc în urma propunerii fă-

cute de prof. Szafer, să întreprindă o unificare a metodelor de cercetare fitosociologică. Ca obiect de cercetare s'a stabilit pădurea de fag din Europa.

Pentru a se ajunge la împlinirea scopului propus, se întocmește un chestionar în care se indicau normele după care să se facă cercetările.

După 7 ani, în 1930, la congresul internațional al botaniștilor din Cambridge, membrii cari au făcut cercetările își expun pe scurt rezultatul în fața congresiștilor cari hotărâsc publicarea lor sub îngrijirea d-lui Rübél din Zürich.

Pentru că la congres timpul nu permitea să se dea o dezvoltare prea mare, parte din material a fost între timp prelucrat și sporit înainte de a se publica, chiar s'au adăugat noi studii ce n'au fost prezentate congresului. Astfel, volumul cuprinde în total 14 studii din cari 8 în limba engleză, restul în cea germană. Cu excepția a câtorva din ele, îmbrățișează pădurile pe țări.

Studiile publicate cuprind numai punctul de vedere geobotanic, totul este văzut prin ochiul geobotanistului, care voințe să știe cum se grupează plantele: ce asociațiuni formează, cari sunt condițiile climaterice, aria de vegetație, etc., pe scurt, pe geobotanist îl preocupă cunoașterea speciilor, ecologia lor, și evoluția lor în trecut.

Cum remarcă d-l Rübél în introducere, studiile nu sunt unitare. Unii colaboratori au dezvoltat prea mult studiul lor pe când alții sunt prea concisi. Așa, „ă sim că asupra pădurilor de fag d'n Cehoslovacia studiul se întinde pe 100 pagini, pe când asupra celor din România numai pe 4 pagini. În asemenea condițiuni va fi greu să se tragă concluziuni juste.

Nu mă voi ocupa de fiecare studiu în parte căci ar trebui prea mult spațiu și rezultatul practic pentru noi ar fi prea

mic. După ce voi aminti de cele mai interesate și vom vedea ce s'a spus despre pădurea noastră de fag, vom da concluziunile ce le trage d-l Rübél la finele volumului.

Studii amănunțite, cari arată a fi fructul a mulți ani de cercetări (de sigur ele au constituit studiul de predilecție al autorilor) sunt asupra Cehoslovaciei: datorit d-lui K. Domin și cel asupra pădurii de fag din Anglia, întocmit de Watt A. S. și Tansley A. G.

În special studiul d-lui Domin merită toată lauda pentru modul conștiințios și amănunțit în care a fost elaborat.

Despre pădurea de fag din România s'a ocupat d-l Borza, cunoscut la noi ca animatorul școlii geobotanice. Cu părere de rău însă trebuie să spun că studiul d-sale este prea scurt. Să fie o cauză lipsa mijloacelor pentru facerea cercetărilor?

Între altele, d. Borza spune: în România se găsesc: *Fagus orientalis* în mic număr în Dobrogea, *Fagus silvatica* și o subspecie a acesteia *Fagus silvatica* L. β Moesiaca K. Maly. Această subspecie se întâlnește în partea de sud-vest a Olteniei și în Banat pe muntele Domugled și la Băile Herculane.

În general, fagul se asociază cu o mulțime de foioase. Interesantă este asociația ce o formează în Valea Cernei, unde îl găsim amestecat cu: *Tilia argentea*, *Corylus colurna*, *Pinus Pallasiana*. Lângă Dunăre se amestecă cu *Carpinus orientalis*, *Acer tataricum*, *Acer monspessulanum*, *Celtis*, *Q. conferta*.

Cât privește flora însoțitoare nu se găsesc specii credincioase cari să le găsim numai în pădurea de fag.

D. Borza crede a deosebi trei tipuri de păduri de fag: Tipul estcarpatic, sud carpatic și tipul din Banat și Oltenia. Acesta din urmă cu multe variante floristice.

Concluziile ce le scoate d. Rübél din analizarea studiilor de față sunt pentru cunoașterea pădurii de fag din Europa pline de învățăminte. Dau în rezumat aceste concluzii.

Întinderea pădurii de fag, în general, se găsește la 1000 m. deasupra mării, coborînd în multe părți mult mai jos, în altele urcându-se la 1800 m.

Ca expozițiune, pădurea de fag preferă sudestul în regiunile mai reci, pe când în ținuturi cu climă continentală preferă expoziția nordică, cum se găsește în Spania, Carpați, Balcani și Corsica.

Climatul cel mai favorabil pare a fi cel oceanic. În general, climatul humid, cu precipitațiuni în jurul cifrei de 1000 mm. prezintă pentru fag optimum de vegetație. Temperatura medie anuală poate varia între 10°—18°.

O interesantă lămurire reiese din studiile de față, că pentru pădurea de fag clima și solul se completează unul pe altul. În regiuni cu condițiuni climatice mai puțin favorabile, un sol bun poate completa aceste lipsuri. Și invers, într'un sol mai puțin bun, însă într'o climă potrivită, dăinuiește fagul destul de bine.

Cât privește solul, acesta trebuie să fie în general bun și bogat în humus, cu pH-ul cuprins între 4,0—8,5. Față de calcar, fagul pare a fi indiferent, contrar credinței că ar fi calcofil.

Tratamentele cele mai indicate pentru pădurea de fag sunt grădinaritul și codrul cu tăieri succesive, aceste tratamente păstrând caracterul natural al pădurii.

Privită fitosociologic, pădurea de fag se prezintă compusă din o reuniune de asociațiuni numită după terminologia fitogeografică, *Fagion silvaticae*. Numărul asociațiunilor ar varia între 8—10, fiecare asociație — *Fageta* — la rândul său compunându-se din diferite asociațiuni, subsociațiuni, etc.

Asociațiunea cea mai importantă și care pentru silvicultură arată prima clasă de fertilitate este *Fagetum asperulosum*, cu următoarele specii caracteristice: *Asperula adorata*, *Oxalia acetosella*, *Anemone nemorosa*, *Viola silvatica*, *Dentaria spec.*, *Lamium galeobdolon*, *Milium effusum*. Solul cu sau fără calcar, cu pH-ul între 6—7.

Celelalte asociațiuni ce se pot stabili sunt: *Fagetum alliosum ursini*, caracteristic ținuturilor umede *Fagetum mellicosum* în care predomină *Mellica uniflora* alături de speciile întâlnite în prima asociație, *Fagetum mercurialesum*, cu dominanța lui *Mercurialis perennis*, sol afânat cu pH-ul 6,5—8. La această asociație se observă două subasociațiuni, *Fagetum mercurialesum saniculosum* și *Fagetum mercurialesum rubosum*. O asociație caracteristică climatului oceanic o formează *Fagetum caricosum*, în care domină *Carex pilosa*, *Bromus ramosus*, *Poa nemoralis*, *Milium effusum*, solul cu pH-ul 5,5—6,5.

În locuri umede și cu sol gras se întâlnește *Fagetum altherbosum*, cu speciile: *Impatiens nolitangere*, *Epilobium angustifolium*, *Circaea lutetiana*, *Carex silvatica*. O asociație care se apropie mult de precedentă este *Fagetum filicosum*, cu abundență de ferigi.

Asociațiunea care prezintă tipul ce se dezvoltă în condițiuni nefavorabile este *Fagetum ericaceosum*. Speciile caracteristice ale acestei asociațiuni sunt: *Deschampsia flexuosa*, *Vaccinium myrtillus*, *Caluna vulgaris*, *Galium saxatile*.

Pentru pădurile din sud (Italia) care nu sunt studiate în volumul de față d. Rübél crede a le rezerva o asociațiune ce d-sea o numește „Südalpines Fagetum”.

Pădurile de fag din Caucaș prezintă o asociațiune: *Fagetum orientalis* sau *rhododendrosom*, în care găsim *Rhododendron ponticum*, *Carpinus duinensis*, *Rho-*

dodendron flavum, *Prunus laurocerasus*, *Vaccinium arctostaphylos*.

Pădurile de fag din Europa crea a servi silvicultorilor drept emulație și îndemn pentru ca mai curând sau mai târziu să se pornească la întocmirea de asemenea studii, cu caracter forestier însă, după un plan unic în diversele țări. Până în prezent nu avem decât studii ce cuprind pădurile unei țări. Congre-sele internaționale de silvicultură vor culege laude frumoase când va îmbrățișa în activitatea lor și asemenea chestiuni.

Inchei aceste rânduri cu speranța că acest început de apropiere al botaniciștilor geografi, de care am amintit mai sus, se va perpetua, ajutându-ne pe noi silvicultorii în sforțările noastre de a ne cunoaște pădurea, de a o studia pe baze științifice în ansamblul său biologic, cum și în diferitele forme particulare ce le întâlnim în natură.

Anton V. Rădulescu

Em. Pop.

Contribuțiuni la Istoria vegetațiunii cuaternare din Transilvania.

Extras din buletinul grădinii botanice și al Muzeului Botanic dela Universitatea din Cluj vol. XII. 1932, No. 1—2.

D-l Emil Pop, docent universitar din Cluj, s-a consacrat încă din anul 1929 aplicării metodei de analiză a polenului din turbării, care dă apoi posibilitatea să se urmărească evoluția vegetației lemnoase în decursul epocelor dela apariția turbăriilor și până astăzi.

În lucrarea de față comunică rezultatele obținute din cercetarea unui număr mare de turbării de *Sphagnum* sau chiar lipsite de acestea, din localitățile Sobor, Băgău Săliceni, Roșca, etc. din munții Apuseni și ai Maramureșului. Aceste tur-

bării au fost alese din etajul stejarului, fagului și molidului.

Din aceste cercetări d-se deduce că fazele pădurii postglaciare din Munții Apuseni se pot urmări în toate etajele forestiere.

Diferitele faze ale succesiunii pădurilor sunt:

faza pinului, caracterizată printr-o mare sărăcie în specii lemnoase: Pinus, Picea, Salix, Betula;

faze de tranziție pin-molid. În locul pinului, care dă înapoi, apare molidul;

faza molidului cu alun, la munte, și pădurea de stejar de amestec (și cu molid) în regiunea de coline;

faza carpenului;

faza fagului;

Cauza acestei succesiuni trebuie căutată după autor mai ales în schimbările de climat; factorii istorici și edafici se pare că au o mai mică importanță.

Lucrarea D-lui E. Pop se prezintă în condițiuni deosebite și aduce concluziuni importante pentru istoricul vegetațiunii lemnoase în epoca cuaternară.

Iuliu Prodan

Trandafirii spontani și cultivați, cunoscuți până în prezent în România.

Extras din Buletinul Academiei de Inalte Studii Agronomice Cluj, vol. III, Nr. 1/1932.

În această lucrare monumentală, D-

Prodan studiază speciile de Rosa din flora noastră, mergând cu descrierea acestora până la speciile mici și varietățile lor.

La începutul lucrării se dau detalii sistematice ale genului, după care urmează caracterizarea secțiunilor și subsecțiunilor și cheia analitică de determinare a speciilor din flora României.

Genul Rosa este împărțit în specii mari; acestea apoi sunt împărțite în unități sau specii mici. Astfel, specia Rosa arvensis, comună în regiunea muntoasă și de coline, este formată din cinci unități: 1) ovata Lejeune 2) typica Keller 3) repens Scopoli 4) baldensis Kernev 5) pilifolia Borbas.

Analizând în acest mod speciile mari, găsește că în România sunt reprezentate R. Pollianiana Sprengel prin 5 unități.

R. pimpinellifolia L. prin 6 unități.

R. pendulina L. prin 8 unități.

R. gallica L. prin 20 unități.

R. Jundfillii Bess. prin 10 unități.

R. tomentosa Smith prin 12 unități.

R. obtusifolia Desv. prin 12 unități.

R. dumetorum Thuillier prin 53 unități.

R. canina L. prin 44 unități, etc.

Lucrarea este însoțită de un atlas cu LIX planșe executate ireproșabil și care ilustrează admirabil această lucrare monografică de o valoare deosebită și atât de importantă pentru noi ca silvicultorii.

Dr. C. G.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

No. 11 Noembrie 1932.

P. des Francs.

Le reboisement en Sologne.

Reimpădurirea în Sologne.

Sologne este un ținut șes în suprafață de circa 500.000 hectare, repartizat în departamentele: Loiret, Loir-et-Cher și Cher.

Autorul se ocupă în această primă parte a articolului său cu: a) generalități asupra ținutului Sologne b) reimpăduriri anterioare anului 1860 c) reimpăduriri posterioare anului 1860 d) modul și costul împăduririlor. Articolul va urma.

A. Joubert.

Notes sur l'if à Valbonne.

Insemnări asupra existenței *tissei* la Valbonne.

Autorul reamintește, că într'un studiu biosociologic al acestui masiv și-a îngăduit să afirme, că *tissa* trebuie să fi existat aci în formația primitivă.

Faptele i-au dat dreptate, căci în vara 1932, practicându-se o tăere specială într'un desiș, s'au descoperit 7 exemplare de *tissă*, mai mult sau mai puțin distruse, în stare de arbuști. Asociația forestieră în care s'au găsit este când:

Quercus pubescens — *Q. suber*, când: *Q. pubescens* — *Q. sessiliflora* — *suber* — *fağ*.

Jean Prioton.

Le causse du Larzac et ses forêts.

Platoul calcar Larzac și pădurile sale.

Se continuă și sfârșește articolul publicat în Nr. revistei din Septembrie și Octombrie 1932, autorul ocupându-se acum de: a) pădurile de pin silvestru b) Esențele forestiere secundare; pentru a trece la a 3-a parte a studiului: „Reimpădurirea Larzacului”.

În „Concluziuni” A. se ocupă cu: I) alegerea esențelor de împădurit II) observațiuni asupra plantațiilor III) incendiile și IV) împrejurări.

Dacă silvicultorii francezi au atacat încă dela 1860 problema împăduririi platourilor calcare, fiind imitați pretutindeni în țările străine, azi — spune autorul — silvicultorii francezi au interesul să imite pe Jugoslavi în lucrările ce aceștia au făcut în Karst.

A. Oudin et Et. Hubault.

Cinquantenaire de la Royal English Forestry Society, Londres, 6—11 Juin 1932.

Aniversarea a 50 de ani de la înființarea „Societății

forestiere regale engleză”
Londra, 6—11 Iunie, 1932.

Aniversarea s'a făcut cu fast, asistând și câțiva silvicultori străini de seamă. între cari: Profesorul Cajander (Finlanda) și Hesselman, Directorul Institutului de Cercetări Forestiere din Suedia.

Franța a fost reprezentată prin autorii acestei dări de seamă și prin D-l Perrin.

Se descrie sumar excursiile făcute cu această ocazie și lucrările mai interesante văzute.

Autorii țin să remarce, că Englezii fac împăduriri în soluri bune, argiloase și profunde, fapt la care mai adăugându-se climatul dulce și umed, se explică ușor reușita generală și creșterile frumoase.

La repopulările cu ulm a trebuit să se renunțe însă, din cauza marilor ravagii produse de „Graphium ulmi”.

Între altele, excursioniștii au vizitat „laboratoarele cercetărilor de produse forestiere, atașate la departamentul cercetărilor științifice și industriale”. Stabilimentul comportă, în afară de servicii generale și administrative, 4 secții:

- 1) Studiul structurii anatomice, al clasificării lemnelor,
- 2) Studiul proprietăților mecanice ale lemnelor puse în lucru,
- 3) Studiul pagubelor cauzate de ciuperci și insecte și studiul chimic al lemnului,
- 4) Utilizarea industrială a lemnelor.

Acest stabiliment de dată recentă este prevăzut cu personal numeros și cu un utilaj foarte modern și foarte dezvoltat.

Autorii insistă și asupra marelui efort de împădurire făcut de „Comisiunea forestieră” cu sediul central în Londra, care în fiecare an cheltuiește

câteva miliarde de franci cu achiziționarea de terenuri și lucrări de împădurire.

Cu toată reușita împăduririlor, arborarele artificiale se pare că sufăr mai mult decât în Franța de atacul insectelor, de unde și măsurilor de apărare li se dă o importanță necunoscută în Franța.

La rubrica „Les livres”, D-nul V. Hulin face o dezvoltată recenzie asupra volumului: „Institutioni d'Ironomia montana ad uso dei Forestali e degli Ingegneri” al D-lui De Horatiis, apărută în 1930 la Florența.

Cartea are 637 pagini și tratează despre cursurile de ape de munte și corecțiunea torenților. Sunt aci rezumate, reunite și sintetizate toate considerațiunile relative la pluviometrie, la regimul hidro-gic al munților, la restaurarea terenurilor degradate și la corecțiunea torenților. Lucrarea este un studiu prețios și destul de complet, cu atât mai mult, cu cât se pare că nu există altul analog apărut în Italia.

La rubrica „Cronica Forestieră”, D-l V. H. descrie călătoria făcută în jurul Franței înainte de „Congresul Uniunii Internaționale a Stațiunilor de Cercetări”, cum și cea făcută în regiunea mediteraneană, după congresul dela Nancy.

La această din urmă excursie au luat parte, pe lângă profesorul Fabricius dela München și alți silvicultori din: Londra, Australia, India, Nigeria, Ougandă, Palestina, Japonia, Tunisia, etc.

N. N. Car.

**BULLETIN DE LA SOC. CENTRALE
FORESTIÈRE DE BELGIQUE.**

Nr. 10—11/1932.

Globet d'Alviella:

En marge du rapport du Conseil supérieur des forêts sur la culture du chêne en Belgique (29 pag.).

Pe marginea raportului Consiliului superior al pădurilor asupra culturii stejarului în Belgia.

În legătură cu cele cuprinse în sus amintitul raport oficial, autorul face o serie de observațiuni de natură culturală.

Autorul propune: stejarul să fie cultivat numai în stațiunile care-i convin perfect, pentru a se putea obține maximum de randament în minimum de timp, oricine ar fi proprietarul.

Dimensiunile lemnului de stejar cerute în Belgia fiind cele cuprinse între 1,5—1,80 m., să se îndrumeze cultura stejarului spre revoluții de 150—180 ani, cari ar da aceste dimensiuni. Să se prefere codrul regulat.

Este partizanul exploatării comerciale a arborelui, adică în momentul maximumului de randament în bani, chiar dacă acest maximum nu corespunde maximumului de creștere.

Intrucât în Belgia, în majoritatea cazurilor, nu se poate obține o regenerare completă, sau numai suficientă, pe cale naturală, este de părere să se adopte metoda regenerărilor artificiale și în consecință exploatarea să se facă des.

D-sa preconizează o metodă de regenerare artificială care ar conduce la o regenerare completă, sigură, rapidă și care ar asigura acel maximum de randament. Arată detaliile acelei metode în următoarele două situații: a) Creierea arboretelor pe suprafețe goale sau defrișate.

b) Menținerea, reînnoirea sau perpetuarea unui arboret existent.

În linii mari, metoda ar consta, în cazul de sub litera a în plantarea unui număr de 10000 pueți la ha., din cari 1/6 arțar, 1/6 frasin, 1/6 mesteacăn și 3/6 stejar. Până pe la vârsta de 40 ani, toate esențele existente, afară de stejar, s'ar exploatat în crâng, cu revoluții de 8—10 ani. Stejarul se menajează. La 40 ani, arboretul de stejar este complet încheiat.

Dela 40 ani să se aibă în vedere creșterea subarboretului, care trebuie menținut până la termenul revoluției, când se exploatează treptat arboretul de stejar. Până atunci însă se fac rărituri.

Autorul face și un calcul de rentabilitate.

Atingând și chestiunea exoticelor în Belgia cu toate că nu este în contra lor, recomandă prudență, chiar când s'ar comporta bine. În tot cazul, acolo unde merge, stejarul să nu fie înlocuit.

După ce își arată punctul de vedere asupra crângului compus, insistă asupra pericolului vânătorului prea numeros (ie-puri de casă, fazani) pentru regenerarea naturală a pădurii care este o problemă mare în Belgia.

L. Beaupain.

La tendrie aux petits oiseaux. (8 pag.).

Prinderea păsărelelor cu lașturile și cursele, în Belgia.

Campania care se duce împotriva acelor cari se îndeletnicesc cu prinderea păsărelelor și împotriva autorităților cari n'ar lua suficiente măsuri contra acestora, este nedreaptă.

Legislația belgiană pentru protejarea păsărelelor este mai eficace, decât multe alte legislații streine și decât textul convențiunii internaționale din 1902.

L'association de l'eau et de la forêt en Suisse. (8 pag.).

Legătura dintre apă și pădure în Elveția.

Se publică comentariile revistei „American Forests” din Aprilie 1932, asupra rezultatelor cercetărilor stațiunii forestiere Elvețiene asupra chestiunii mai sus enunțate.

L. Lutz.

Détermination de la résistivité des bois d'oeuvre coloniaux à la destruction par les champignons lignicoles. (9 pag.).

Determinarea trăinicieii lemnelor de lucru de proveniență colonială față de acțiunea distrugătoare a ciupercilor.

Lipsa lemnului de construcție de proveniență indigenă a dus la importul lemnului exotic presupus că corespunde în sușirilor cerute lemnului european.

Să căutăm deci să cunoaștem aceste însușiri ale lemnului exotic. Pentru aceasta s'au făcut deja eforturi considerabile. S'a creiat o tehnică perfecționată tinzând a determina caracterele principale ale acestor lemne.

Dar nu-i suficient că se știe la ce ar putea fi folosite. Să se caute a se preciza cum se comportă ele atunci când sunt lucrate. Expuse acțiunii permanente a intemperțiilor, cad în prada organismelor distrugătoare — bacterii și mai ales ciuperci — cari le alterează și le fac să putrezească. Determinarea calităților individuale de rezistență ale lemnului face parte integrantă din caracterele lui științifice.

Pe ce bază se vor stabili aceste determinări? Este ceea ce vrea autorul să ne arate în articolul de față.

Nr. 12. 1932.

Goblet d'Alviella.

Le II-e Congrès international du Carbone—Carburant. (18 pag.).

Al doilea congres internațional de Carbon—Carburant.

Se face darea de seamă asupra acestui congres care a avut loc în anul 1932 la Milano. Se arată concluziunile cari se degajează din cele 49 rapoarte prezentate.

În câteva cuvinte, aceste concluziuni se rezumă:

Acestui combustibil i se rezervă astăzi un loc independent, fiind considerat ca orice alt element al producției naționale, iar nu ca un element de substituție totală, cum au putut crede unii.

Am. Cl.

Observations en matière forestière en 1931.

Observațiuni în materie forestieră în 1931.

Anul 1931 contează printre anii ploioși în Belgia și dintre cei mai lipsiți de zilele cu soare. Rezultatul este o bună influență asupra vegetației. Această influență favorabilă s'ar datora în special, temperaturii mijlocii (normală), absenței gerurilor târzii și abundenței ploilor în tot timpul perioadei vegetative. Totuși fructuația a fost aproape nulă, cauzată de ploile persistente și de penuria zilelor cu soare.

A. Har.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 11. 1931.

A. Barbey.

La pessière d'épicéa de montagne et sa formation naturelle. (5 pag.).

Pădurea pură de molid la

munte și formațiunea sa pe cale naturală.

Experiența câștigată în Elveția în materie de reîmpădurire este plină de învățăminte. Reîmpădurirea terenurilor goale multă vreme pășunate este mult mai greoaie decât s'a presupus. Astăzi este un fapt dovedit că forestierul ajunge la un rezultat mai bun — atunci când este chemat să creeze o pădure de specii rășinoase — dacă se forțează în prealabil să amelioreze condițiunile pedologice ale solului acoperindu-l, mai întâi, cu esențe foioase ca: paltinul de munte, speciile de sorb, mesteacănul, aninul alb și verde, alunul, salcia, etc.

Autorul arată că atunci când, de exemplu, în plină pădure virgină de molid, vreun ciclon provoacă goluri, natura se folosește de aceleași mijloace.

André Renauld.

Forêt et pluviosité (3 pag.).

Pădurea și pluviozitatea. (Dacă există o corelație între pădure și pluviozitate).

Din observațiunile pluviometrice întreprinse în anii 1921—1930 în vasta pădure Haguenau, d-l Rempp a tras concluzia că pluviozitatea anuală mijlocie, în centrul pădurii, abia depășește cu 5 la sută pe aceea din marginea pădurii. Dar, de aici nu trebuie să ne grăbim să tragem concluzii definitive, căci 5% este de ordinul de mărime al erorilor sistematice în pluviometrie.

Dacă vrem totuși să interpretăm rezultatele dela Haguenau atribuind pădurii un rol în pluviozitate, va trebui în acel caz să constatăm că efectul este slab. D-l Rempp explică acest efect reluând interpretarea propusă de Angot și anume: „Printre cauzele acelor cesorii capabile, nu de a determina ploaia, dar de a

„o mări local, trebuie semnalată „și influența pădurilor, care a dat loc la „numeroase controverse“. Pădurea nu aduce ploi proprii, dar obstacolul pe care-l opune face să crească puțin ploile determinate de depresiunile ciclonice sau de situațiunile turburi ale atmosferei.

În ce privește chestiunea condensatiunilor oculte, și acestea sunt foarte slabe. Nu se cunosc „ploi forestiere“, adică cari să fie deslănțuite numai asupra pădurilor, lipsind de ele terenurile goale din apropiere.

Concluzia: nu trebuie să așteptăm dela pădure ameliorarea climatului.

Nr. 12. 932.

E. Hess.

Réduction de la consommation de bois d'afouage par groupement de consortiums. (3 pag.).

În exploatarea pastorală individuală — cum se obișnuiește foarte adesea în Elveția — se consumă foarte mult lemn. Dacă s'ar putea reduce această consumație, comunele sau obștiile ar putea să vândă o parte din acest lemn, ușurându-le astfel situația financiară, adesea dificilă. Mijlocul ar fi: să se reducă această consumație a lemnului, imputându-se numărul stănelor (chalets) prin îndrumarea economiei pastorale spre o exploatare în comun. Dar populația se cam opune.

Autorul citează un caz unde s'a putut obține această simplificare, care a avut de rezultat reducerea consumului lemnului.

M. D. P.

Eclaircie et perchis réguliers (Suite) (3 pag.).

Gonet.

Une maison de campagne (1 pag.).

Ph. Farquet.

Un exemple de réglementation forestière communale au 18-e siècle. (Fin.)
4 pag.

A. Har.

SILVA.

Septembrie.

Nr. 30.

Richard Lang in München.

Bedeutung exacter Klimawerte in der Standortslehre.

Insemnătatea datelor climatologice exacte în chestiuni de pedologie.

Autorul cere ca toate lucrările asupra solurilor, a condițiilor staționale și a mersului vieții vegetative dintr'o localitate determinată să cuprindă o scurtă dar precisă descriere a regiunii, mai ales din punctul de vedere climateric. Expresiuni relative, vagi ca de ex. „destul de uscat” sau „destul de rea”, sau „continental” etc., de regulă colorate — nu intenționat — subiectiv, trebuiesc înlocuite printr'o terminologie științifică care permite studiul comparativ al datelor.

În legătură cu această cerere, Lang examinează doi termeni foarte adeseaori întrebuințate în lucrări chiar științifice, anume: „oceanitate” și „continentalitate” și, bazat pe numeroase observațiuni ter-nice și pluviometrice, în localități caracterisate prin acești termeni, conchide că putem ajunge la concluziuni cu totul greșite, apreciând și comparând facultățile staționale și condițiunile de creștere prin întrebuințarea acestor termene.

Nr. 37.

Profesor Dr. Karl Eckstein, Eberswalde.

Maiskäuferbekämpfung.

Combaterea cărăbușului.

Profesorul Eckstein comunică un caz de combatere sistematică a cărăbușului, organizată pe teritoriul a 3 comune din provincia Brandenburg, amenințate de o adevărată catastrofă din cauza înmulțirii tot mereu crescânde a cărăbușului. Pentru a prinde momentul oportun de combatere, observațiuni continue au fost făcute, colaborând toate autoritățile și toate cercurile interesante. Echipe de combatere au fost organizate și înzestrate cu tot ce s'a crezut necesar pentru a efectua cât mai radical lucrările de strângere a insectelor perfecte. La aceste lucrări au participat mai ales copiii de școală cari — ca și echipele celor adulți — au fost prealabil instruiți și exercițiți. Cheltuelile s'au ridicat la suma totală de apr. 153.000 lei. Rezultatul final: Au fost prinse 15,9 mill. insecte perfecte. În ipoteza că din această sumă jumătate sau 7,9 mill. au fost temele cari ar fi depus fiecare numai 60 de ouă, se vede că au fost distruse 476,7 mill. larve cari ar fi atacat și în parte distrus timp de trei ani semănăturile de pe teritoriul celor 3 comune.

Nr. 40.

Prof. D. Fehér.

Die Auswertung der bodenbiologischen Analysen bei der Beurteilung der Bodengüte.

Valorificarea analizelor biologice ale solului cu ocazia calității solurilor.

Autorul, un protagonist între cercetătorii solurilor, aduce noi date pentru susținerea părerii sale cum că calitatea solurilor până azi nu poate fi mai bine apreciată decât prin studii exacte de laborator, având drept obiect mai ales viața microbiană și condițiunile de nitrificațiune. De astădată, prin cercetări paralele asupra plantelor, tipice pentru anumite soluri — cercetate în felul arătat mai sus — comunică o serie de plante

caracteristice pentru unele soluri și deci indicatoare prețioase pentru eventuale lucrări de împădurire.

Novembrie.

Nr. 46.

V. Dietrich, München.

Die Auswertung der Reichsstatistik zur Kennzeichnung der forstlichen Verhältnisse Deutschlands.

Tălmăcirea și valorisarea statistice imperiului german în vederea caracterizării condițiilor forestiere ale Germaniei.

Un articol final al unei serii de 8 articole premergătoare (vezi Silva, numerele 34, 35, 38, 39, 41, 42, 44 și 45) prin care autorul caută a utiliza cifrele statistice existente, pentru a ne da o imagine cât mai completă și cât mai fidelă a Germaniei forestiere.

Leitmotivul — ideia călăuză — care apare în toate articolele semnalate este următoarea:

Pentru a cunoaște exact condițiile forestiere ale unei țări și pentru a putea aprecia la justa ei valoare însemnătatea ce prezintă pădurile și economia forestieră pentru economia generală a țării, nu trebuie să ne oprim asupra mediilor mari ale statisticelor cum rezultă din totalizarea cifrelor regionale, ci trebuie să analizăm mai ales pe acestea din urmă.

În cinci capitole mari autorul studiază și aprofundează următoarele chestiuni în raport cu economia generală a țării.

I. Întinderea pădurilor (27% din suprafața totală: 0 20 hectare pe cap de locuitor). II. Probleme materii prime în economia forestieră. III. Problema muncii în economia forestieră. IV. Problema productivității (Einkommen) în economia forestieră. V. Însemnătatea capitalului forestier (Vermögenswerte).

No. 47.

Forstmeister Dietz, Nordhalben.

Beiträge zur Regelung der Stücklöhne nach den Grundsätzen der Arbeitslehre.

Contribuțiuni la reglementarea plății cu bucata pe baza principiilor muncii raționaliste.

Nr. 48.

Ueber die Bedeutung der Waldstrenutzung für die Forst- und Landwirtschaft.

Despre însemnătatea utilizării litierii atât pentru economia agricolă cât și pentru cea silvică.

În opoziție cu părerea în general acreditată cum că ridicarea litierii din păduri în mod principal trebuie declarată ca inadmisibilă, autorul pledează atât în interesul culturii pădurilor cât și în acel al economiei agricole pentru folosirea, în unele cazuri, a acestui produs accesoriu. Dă să crede că mai ales acolo unde, în arborete de molid, mase mari de cetină acoperă solul, dând naștere la acumulări de humus brut (acid), măsura preconisată de dânsul trebuie considerată ca o operațiune culturală, foarte folositoare pentru dezvoltarea ulterioară și mai ales pentru lesnicioasa regenerare a arboretelor în chestiune.

Agricultura pe de altă parte va fi folosită și ea, deoarece acea litieră prezintă valori importante pentru culturile lor pe cari și le poate procura cu prețuri mult mai mici decât acelea pe cari ar trebui să le debarseze pentru cantități echivalente de paie.

În ce privește litiera din arborete de foioase autorul este mai rezervat. Totuși crede că îndepărtarea maselor mari de frunze uscate din arborete de fag în unele cazuri trebuie privită ca o operațiune culturală, chiar necesară.

* * *

FORSTARCHIV.

Nr. 21, 1 Nov. 1932.

Dr. Hering, Eberswalde.
Eulenfrass und Kiefernzuwachs.

Atacul de „Noctua piniperda” și creșterea pinului.

După intensitatea acestei calamități, pierderea de creștere la pin poate varia între 1—3 unități de creștere anuală. O normală creștere în diametru revine abia după 3 ani.

La indivizii cu coronamentul slab, creșterea este diminuată mai mult decât la exemplarele cu coronamentul bine dezvoltat.

Fehler, die man immer wieder sieht. Spalten mit 2 Mann.

Greșeli, cari încă se văd mereu. Despiciatul cu doi lucrători.

Se consideră greșeli din cauza pierderilor de timp și a pericolului accidentelor de lucru.

Nr. 22—15 Nov. 1932.

Th. Rhode.

Welche Douglasien sind in Deutschland durch Rhabdochline gefährdet.

Cari duglazi sunt periclități în Germania de Rhabdochline.

Studiindu-se atacul acestei ciuperci asupra arboretelor de duglas se ajunge la următoarele concluziuni:

1) Varietățile albastre și brune sunt mai sensibile față de acest atac decât varietățile verzi, cari în literatură sunt cunoscute ca imune.

2) Este de cercetat influența stațiunii asupra dezvoltării ciupercii.

3) Atacul vizează exemplarele cu vârste între 13—37 ani, în mediu 15—30 ani.

4) Arboretele amestecate influențează negativ aceste atacuri.

I. P. Zel.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Heft 19, Octombrie 1932.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge (Continuare).

Contribuțiuni la istoria economiei silvice în munții Bavariei superioare.

Ocupându-se de felul în care s'a pus în valoare pădurile dela munte, autorul găsește că totul depinde în primul rând de mijloacele de transport și de natura proprietarului. Așa, pădurile aparținând prinților furnizau cea mai mare parte din lemnul necesar salinelor din regiune, pe când cele aparținând mănăstirilor erau exploatate numai pentru acoperirea nevoilor lor proprii de lemn, mai ales lemn de foc.

Ca mijloc de transport încă din sec. 15—16 se practica pe scară întinsă plutitul liber. Abia în sec. al 18 se răspândește întrebuințarea jilipurilor, părăsindu-se în ultima vreme din cauză că cer mult material pentru construirea lor.

Pentru doborât și scurtat se întrebuința fără excepție toporul, târziu, abia în 1790 începe a se folosi joagărul.

Dr. E. Buchholz.

Die Marxistisch — leninsche Methodologie in der russischen Forstwissenschaft.

Metodologia marxistă-leniniană în silvicultura rusească.

În urma publicării planului pe cinci ani, în 1931 se citesc în revistele silvice rusești critici înflăcărâte la adresa silvicultorilor mai bătrâni, cari sunt calificați de burghezi; între aceștia sunt personalitățile celebre, Orlov, Sukatschew, Tatschenko. Li se reproșează că nu caută a introduce principiile bolșevice în

silvicultură, că se mențin încă în mentalitatea raportului nestirbit și a revoluției noțiuni ce li se par antibolșevice.

Johannes Papaioanou.

Die mikroklimatischen Verhältnisse unter Pflanzendecke aus Stoff.

Condițiunile microclimatice sub acoperiși de pânză.

În trei răzoare cu pueți de *Abies cephalonica* de 1 și 2 ani, autorul a făcut diferite măsurători: a temperaturii și a umidității relative în cele patru anotimpuri. Dintre cele 3 izvoare unul a fost lăsat liber, al doilea mai slab acoperit, iar al treilea ceva mai puternic acoperit.

În diagrame se arată variațiile obținute în cele 4 epoci ale anului.

Heft 20. Oct. 1932.

W. Hoh-nadel.

Die Vereinfachung der Bestandsberechnung.

Simplificarea determinării volumului arboretelor.

Autorul răspunde criticii ce i s'a făcut unui articol publicat în această revistă anul trecut „Metode vechi și noi pentru calculul volumului arboretelor” de către Dr. W. Tischendorf.

I se contestă valoarea științifică a articolului. De data aceasta dezvoltă ideile ce a încercat a le expune în articolul amintit. D-se citează câteva exemple practice de determinări făcute după simplificările ce voiește a le aduce metodelor de până acum.

Dr. V. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft im oberbayerischen Hochgebirge (continuare).

Contribuțiuni la istoria economiei silvice în munții Bavariei superioare.

Ca tratamente aplicate pădurilor până la 1800, singurele cunoscute sunt tăierea

rara și un grădinarit foarte regulat. Regenerarea este lăsată în întregime pe seama naturii. În cazuri rare, și aceasta către sfârșitul sec. 18 se face uz de regenerarea artificială, mai ales prin însă-mănțarea directe. În general, regenerarea merge încet din cauza pășunatului, care în acele vremuri era foarte întinsă.

Curios pare, că deja în sec. 16 se întâlnește preocuparea de a înlătura fagul din cauză că lemnul nu se pretează la prelucrat.

Ant. V. Răd.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft. 11. November 1932.

Ing. F. Kollman.

Die Abhängigkeit des Raumgewichtes der Hölzer vom Feuchtigkeitsgehalt.

Dependența greutateii volumetrică a lemnului de umiditate.

După o serie de considerațiuni asupra variației volumului lemnului în funcție de umiditate, autorul ajunge la stabilirea următoarei formule:

$$E_n = \frac{(100 + F) E_1}{100 + 0,84 F \cdot E_1}$$

în care:

E_n este densitatea lemnului corespunzătoare umidității F , exprimate în procente din greutatea lemnului absolut uscat, iar

E_1 densitatea lemnului absolut uscat.

După cum vedem, formula ne permite să stabilim densitatea lemnului cu orice conținut de umiditate, dela 0% (lemn absolut uscat) până la 25—35% (punctul de saturație al fibrei lemnoase).

Prof. D. Fehér, Sopron.

Die mikrobiologischen Grundlagen der Aufforstung der Sandböden auf den ungarischen Steppenzonen.

Bazele microbiologice ale împăduririi solurilor nisipoase în zona de stepă ungără.

Una din cele mai importante probleme ale economiei forestiere ungare o constituie împădurirea a 200.000 ha. terenuri improductibile (nisipoase și alcaline) de cari dispune.

În cercetările efectuate de Institutul din Sopron cu privire la bazele microbiologice ale împăduririi terenurilor nisipoase din Ungaria s'a ajuns la următoarele concluziuni:

Conținutul în bacterii la solurile nisipoase din arborete de săcâm e mai mic decât la solurile grele și compacte de pădure, în schimb însă, grație unei mai bune aerisiri, activitatea bacteriană e mai intensă la solurile nisipoase.

Salcâmul produce mai puțin humus decât pinul austriac. Cauzele sunt: a) salcâmul produce puțină lătieră, b) lătieră de salcâm se descompune mai ușor.

Conținutul în azot al solurilor din arboretele de săcâm e mai mic decât cel al solurilor plantate cu p.n. austriac.

Autorul ajunge la concluzia că pinul austriac reprezintă în împăduririle solurilor nisipoase un factor mult mai important decât salcâmul.

G. Ș.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH. Nr. 7/1932.

Prof. Dr. Gehhardt.

Eine Studie über die Inhaltsermittlung von Probestämmen.

Un studiu asupra determinării volumului arborilor de probă.

Utilizând câțiva arbori extrași din niște piețe de experiență pe care îi cubează după cele mai exacte metode, autorul vrea să stabilească diferențele pe care le

dau diferitele metode și întrucât procedee simple pot să substituiească pe cele complicate.

Aplicația s'a făcut la molifiți bătrâni.

L'a preocupat câteva detalii: cum se măsoară 1,30 m; cum se socotește volumul unui arbore de probă: dela pământ ori dela tăietură (recomandă pe acesta din urmă); cubarea s'a făcut din metru în metru odată, altădată cu utilizarea a doi diametri diferiți la un sfert din lungime și trei sferturi din lungime și anume: după formulele mai vechi ale lui Kunze, Schieffel și o alta mai nouă a lui Tretjakow.

Câțiva arbori au fost cubați integral xylometric.

Autorul are și el un procedeu de cubaj, care dă loc la mai puține calcule.

Rezultatele expuse cu bogăție de amănunte și tablouri arată că metoda expeditivă propusă de autor este în tot cazul superioară aceleia a lui Schieffel și a lui Kunze.

Serviciul de amenajament saxon.

Holzpreisbewegung in den sächsischen Staatsforsten 1931.

Mișcarea prețului lemnului în pădurile statului (Saxonia) în 1931.

Cifre expuse tabelar și în diagrame, de unde reiese continua scădere dela 1928 încoace, scădere care între 1928 și 1929 a avut proporții reduse, puternice între 1929 și 1930 și extrem de accentuate în 1930 și 1931.

Dr. M. Merz.

Die Florentypen des Erzgebirges im Vogtland und ihre Beziehungen zum Wachstum der Fichtenbestände.

Tipurile de floră din M-șii Harz și raportul lor cu creșterea în arboretele de molid.

Studiul e o contribuție la lămurirea chestiunii asupra posibilității de folo-

sință a tipurilor de flori în pădurea germană.

Autorul ajunge la concluzia că ar exista trei tipuri: *Oxalis*, *Myrtillus* și *Calluna*, acesta din urmă cu șase subtipuri.

Se stabilește bonitatea acestor tipuri, bune (*Oxalis* și *Myrtillus*), mijlocii și slabe; sunt plante care apar în toate clasele de fertilități, unele numai pe cele bune, altele numai pe cele rele.

Se stabilește formația geologică pe care apar tipurile de bună fertilitate (diabaz, gneiss, biotită, moscovită, etc.), mijlocii (phylită, porfir cuarțifer, etc.) rele (p. șisturi cuarțoase).

Recenzii, Diverse. — Asupra plantației înclinate (nu verticală) de salcâm, asupra economiei forestiere și a lemnului în Rusia.

Nr. 8. 1932.

Franz Heske,

Die Wälder in den Quellgebieten des Ganges und der Plan zu ihrer geregelter Bewirtschaftung.

Asupra pădurilor din basiful de recepție al Gangelui și planul exploatărilor lor regulate.

Studiul este datorit institutului pentru silvicultura străină și colonială, care desfășură o activitate de toată lauda și care se preocupă de adaptarea preceptelor silviculturii în limita posibilității în acele ținuturi.

Studiul începe cu un istoric al cercetărilor asupra pădurilor din N. Indiei (de la picioarele Hymalaiei), care este împletit cu istoricul cuceriri de către Englezi a acestui ținut.

Se amintește numele d-rului Wallich, Brandis, Weber, Maior Pearson, care sunt câțiva din cercetătorii pădurilor.

Pădurile au: Teak, masive neatrinse de *Cedrus deodara* cu 3—4 m. diam. la 1.30

m. și 60 m. înălțime, stejari, castani, pal-tini, *Pinus excelsa*, *Abies webbiana*, *Picea morinda* înalt de 60 m.; și acestea, la altitudine de 3500 m., etc.

Păduri frumoase, ca și păduri arse de foc, păduri naturale dar și regenerări artificiale.

În programul de administrare intră și commasarea pădurilor, observație asupra stațiunii și biologiei pădurilor, problema împiedicării distrugerii, valorizarea lemnului, perimetrarea pădurilor și ameliorarea administrației existente.

Studiul continuă cu deslușirea condițiilor naturale și economice în care se dezvoltă pădurea, dar nu se termină în acest număr. Lucruri exotice dar foarte interesante.

Recenzii și diverse, unde găsim un studiu detaliat de Buchholz asupra „Influențelor germane în dezvoltarea silviculturii rusești”.

Se insistă în special asupra influenței pe care literatura germană a exercitat-o asupra celei rusești, traduceri care s'au făcut și publicațiile care și acum se fac în nemțește despre silvicultura rusească.

V. N. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 11. 1932, November.

Erst Gäumann und Eduard Campbell-Über eine Kiefernkrankheit im Gebiete des Ofenberges.

Despre o boală a pinului în regiunea Ofenberg.

În Ofenberg, pinul (*Pinus silvestris*) este atacat de *Ciuperca Agaricus melleus*. Atacul se întinde destul de încet pe cale vegetativă. Arborele atacat se cunoaște după înroșirea acelor și după apariția unui țesut de miceli în regiunea coletului. Atacul durează 2—3 ani.

Se observă în special în masive curate. În cele amestecate lipsește.

Arboretele de pin atacate de ciuperca *Agaricus melleus* se regenerează ușor pe cele naturală în ochiurile ivite în urma acestei calamități. Ceiace nu e cazul cu ochiurile ivite în urma atacului de insecte sau doborâturi de vânt sau zăpadă. Cauza ar fi îmbogățirea solului în substanțe azotoase din cauza miceliilor ciupercei din sol.

Otto Jaag.

Über die Rhabdocline - Erkrankung der Douglasien.

Despre îmbolnăvirea lui *Pseudotsouga-Douglasii* de ciuperca *Rhabdocline*.

Ciuperca *Rhabdocline* a fost adusă din America după război. La început s'a ivit în Scoția. După aceea a trecut în Danemarca, Olanda și Germania de Nord. În Elveția nu s'au găsit arbori de Douglas atacați de această ciupercă.

Atacă acele tinere, imediat după ieșirea lor din muguri. Acele atacate prezintă toamna niște pete brune.

Sporii ciupercei se răspândesc prin ajutorul vântului dar mai ales al omului.

Ciuperca nu atacă la fel toți arborii. Astfel, pe când Douglasul albastru și rasele înrudite cu el sunt atacați fără nici o excepție, Douglasul verde rămâne imun. Von Tübeuf e de părere să se cerceteze mai departe observațiunea asupra imunității lui *Pseudotsouga Douglasii* varietas *viridis* față de această ciupercă.

Propune să se facă controlul semințelor importate procurate din pepiniere.

Das Recht zur Beceensammeln.

Dreptul de a aduna fructe.

Se discută dreptul locuitorilor de a aduna fructe din pădure Duminică și sâr-

bătorile în raport cu textele de lege și obiceiul pământului.

Rundholzverbrauch in der Schweiz. Erhebung 1930.

Costumul lemnului rotund în Elveția. Statistica din 1930.

Dorind să cunoască cantitatea de lemn rotund întrebuințat în Elveția, Serviciul silvic elvețian a întocmit o statistică în anul 1930.

Datele culese se referă la circa 9000 întreprinderi industriale. Lemnul a fost socotit separat după țara de proveniență.

S'a constatat astfel că din cantitatea totală de 2,5 milioane m³ lemn rotund întrebuințat de cele 8968 întreprinderi industriale din Elveția 58,32% revine fabricilor de cherestea, 14,49% fabricilor de hârtie și 12,80% fabricilor de tâmplărie. Restul întreprinderilor deși numeroase întrebuințează materia puțin. §

Majoritatea lemnului întrebuințat face parte din rășinoase (91,37%) pe când foioasele nu sunt reprezentate decât cu 8,63%. Cea mai mare cantitate de lemn (72,17%) a fost întrebuințată ca lemn de construcție. După ea vine fabricarea hârtiei cu 15,17%.

Importul de lemn din străinătate se ridică la 610.000 m³.

În urma acestor constatări interesante, serviciul silvic elvețian a trebuit să ia măsuri să se reducă importul, întrucât se găsește lemn suficient în pădurile țării și totdeodată să amelioreze calitatea produselor elvețiene.

În același timp s'a văzut ce strânsă legătură există între industria lemnului și între economia forestieră.

M. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 3, Martie 1932.

Editorial. *Forestry in the South.*

Silvicultura din Sud.

Economia forestieră a Statelor sudice este încă nedesvoltată. Editorul șef e de părere, că pentru progresul silviculturii de aci ar fi necesar ca ideile noi ridicate de teoreticieni să fie încercate de cineva și în practică.

Paul G. Redington :

Address of the President.

Darea de seamă a președintelui.

La plecarea, fostul președinte al Societății Silvicultorilor din America constată cu mulțumire dezvoltarea și întărirea Societății. Constituindu-se în anul 1904 din 7 membri, are azi 1922 membri și un cuvânt deciziv în toate chestiunile importante de natură forestieră.

C. M. Granger :

Address of the President-elect.

Cuvântarea președintelui ales.

Noul președinte în discursul lui inaugural accentuează necesitatea unei cugetări și procedări reale.

H. J. Andrews.

The forest survey in the douglas fir region.

Statistica forestieră a regiunii duglasului.

Autorul face cunoscut problemele ivite la prima fază a lucrărilor statistice forestiere generale, care sunt următoarele: examinarea datelor existente utilizabile; alegerea metodei de estimare, fixarea sistemului de clasificare a tipurilor de pădure și a claselor de fertilitate; stabilirea zonelor de accesibilitate; clasificarea după proprietari, etc.

Carl Williams:

The land use problems in the South.

Problemele folosirii pământului din Sud.

Examinând problemele agrare și fo-

restiere ale statelor sudice, autorul stabilește programul necesar de activitate, în cele ce urmează:

1. Alegerea unui comitet general de proiectare.

2. Revizuirea sistemului de impunere în scopul de a încuraja proprietarii la cumpărarea și menținerea terenurilor potrivite pentru creșterea arborilor.

3. Clasificarea pământurilor.

4. Cumpărarea de către Stat a terenurilor forestiere, exploatate și neregenerate, pentru a împiedeca răspândirea nedorită a agriculturii.

5. Dezvoltarea mai departe a activității de încercare și de educare îndreptată spre rezolvarea acestor probleme.

E. A. Ziegler and W. E. Bond.

Finantial aspects of growing pine in the South.

Creșterea pinului sudic din punct de vedere financiar.

După autori, în chestiunea rentabilității, factorul hotărâtor este consistența masivului.

Fred Morell:

Some finantial aspects of cooperative forest protection.

Combaterea cooperativă a incendiilor forestiere din punct de vedere financiar.

Analizând diferența existentă între contribuțiile efective și cele minime necesare la combaterea incendiilor, autorul stabilește proporția potrivită cum ar trebui repartizată între federație, stat și particulari.

Henry Hardtner.

Forestry at Urania, Louisiana.

Silvicultura din Urania Statul Louisiana.

Autorul comunică experiențele sale re-

lativ la regenerarea naturală în stil mare a masivelor de *Pinus palustris*.

B. F. Smith:

Forestry at Elizabeth, Louisiana.

Silvicultura din Elizabeth, Statul Louisiana.

Autorul — oficiantul unei societăți exploataătoare din regiunea pinului de băltă (*pitchpine*, *Pinus palustris*), — descrie cum a eșuat regimul agriculturii introdus după exploatarea pădurilor și cum s'au împădurit atunci parchetele în mod artificial, pentru producerea lemnelor de celuloză.

S. R. Young:

The role of forest products in railroad revenue.

Rolul produselor forestiere în veniturile căilor ferate.

Autorul examinează conexitatea între căi ferate și întreprinderi forestiere.

Scott Leavitt.

The national aspects of soil erosion and floods and their control by vegetative cover.

Erosiuni și inundații din punct de vedere național și eliminarea lor prin covorul plantelor.

Inundațiile anuale ale fluviului Mississippi, culminând în 1927, când 18.000 mii pătrate au fost inundate. 240 oameni au murit și 1.500.000 vite s'au prăpădit, paguba totală cifrându-se la 300-350 milioane dolari, — au dovedit publicului importanța combaterii acestui dezastu național.

Examinând cauzele și posibilitățile de apărare, autorul ajunge la concluzia, că cel mai eficace mijloc de combatere este covorul natural al plantelor. Pentru rezolvarea acestei chestiuni importante autorul pretinde elaborarea unui program național pe cale de legiferare.

Stuart Moir.

Aerial forest mapping.

Cartografare silvică din aeroplane.

Începând dela 1919, cartografarea și estimarea silvică din aeroplane a luat un mare avânt. Autorul face cunoscut cele 4 forme acestui metod și anume: 1) recunoașterea terenului din aeroplane; 2) schițare; 3) fotografiere oblică 4) fotografiere perpendiculară; cea din urmă fiind metoda cea mai precisă. Prin aceasta, se poate fotografia dintr'un aeroplan zilnic, un teritoriu de aproximativ 330 km², hărțile întocmindu-se în timp de 2 săptămâni, față de ridicările în plan pe teren, reprezentând o economisire de 75% în lucru, timp și cheltueli. Acest metod prezintă enorme avantaje la proiectarea drumurilor, fixarea rețelei punctelor de observație pentru incendii, la alegerea locului unui baraj, desmembrarea terenurilor improductive, inventarierea pădurilor pe suprafețe întinse. După părerea autorului, aeroplanul în viitor va avea încă un rol și mai mare la lucrările forestiere.

F. Páll

L'ALPE.

Nr. 6. 932.

G. di Tella.

Un nuovo metodo di calcolo del volume degli alberi atterrati (Metodo Guildino-Mathiesen). 4 pag.

O nouă metodă pentru calcularea arborilor doborâți.

Plecând dela teorema cunoscută a lui Guildino: „Volumul determinat de rotațiunea unei figuri plane în jurul unei axe situată în planul său, este dat de produsul suprafeței sus zisei figuri plane, cu circumferința pe care o descrie centrul de gravitate”, profesorul de dendrometrie (d. Mathiesen) dela Universitatea le-

tonă din Tartu, a dedus regula următoare: „Volumul trunchiului unui arbore doborât este dat, cu o precizie suficientă, de cele 3/4 ale produsului sumei diametrelor măsurate din metru în metru, plecând dela bază, cu diametrul care împarte în două părți egale axa planului meridian”.

În articol se găsesc exemple de calcul cari pot indica lectorului felul cum se folosește această metodă.

Francesco Caldart.

Il pino solano nei rimboschimenti. 9. pag.

Pinul laricio de Calabria în lucrările de reîmpădurire.

Acest arbore n-are mare valoare din punct de vedere al calităților industriale ale lemnului său. Este însă de mare folos atunci când este nevoie să se creeze arborete pentru protecția solului, acomodându-se și pe terenurile cele mai ingrate. Se citează exemple de asemenea lucrări, și se arată rezultatele obținute. Autorul preconizează semănăturile directe.

Federico Salvatore.

La ricostituzione della pineta dannunziana di Pescara. (8 pag.).

Este vorba de reconstituirea pădurii de pin cântată de D'Annunzio, care constituie un parc în apropierea stațiunii balneare Pescara. Ca esență spontană se găsește pinul de Alep. S'a introdus și pinul maritim obținându-se rezultate bune.

Alberto Uzielli.

Difendiamo i boschi dagli incendi. (5 pag.).

Să păzim pădurile împotriva incendiilor.

Recomandarea cea mai de seamă ce se face este ca să se stingă incendiul imediat ce s'a declarat.

Mario de Mandato.

Acqua e foresta (5 pag.).

Apa și pădurea.

Un tablou asupra vieții forestiere finlandeze.

L. P. Passavalli.

Ancora sugli ulmi resistenti al „Graphium ulmi” (1 pag.).

Tot asupra ulmilor rezistenți contra lui *Graphium ulmi*.

Nr. 7—8, 932.

Volanti.

La viabilità dei pascoli e le stade interpoderali (6. pag.).

Viabilitatea pășunilor alpine și drumurile de acces.

Considerațiuni judicioase asupra construirii drumurilor la munte, în legătură cu economia pastorală.

Cesare Pilla.

Il maso chiuso (14 pag.).

O formă de proprietate care ocupă un loc important în regiunea muntoasă a râului Adige.

Celestino Vitale.

I rimboschimenti degli inculti di Rubiana ed un problema di formazione fondiaria.

Reîmpădurirea terenurilor inculte dela Rubiana și o problemă de transformare funciară.

Rezultatele lucrărilor de reîmpădurire executate în regiunea amintită.

S. Misuraca.

Le agavi in Sicilia (5 pag.).

Agavele în Sicilia.

Punerea în valoare a terenurilor goale de pe litoralul Calabriei, cari prezintă un aspect dezolant, s'ar putea face prin plantarea agavelor, plante din familia *Amarylydee* și originare din America tropicală, cari furnizează fibre textile.

Antonio del Lungo.

Uccelli e Silvicultura (5 pag.).

Păsărelele și Silvicultura.
Se pledează în favoarea protejării păsărelelor, atât de folositoare pentru agricultură și silvicultură.

Nr. 9, 1931.

G. di Tella.

Riforma dell'istruzione forestale superiore (11 pag.).

Reforma învățământului silvic superior.

Autorul face istoricul învățământului silvic în Italia.

În urma unui decret dela finele anului 1931, Institutul superior agricol și forestier dela Florența va putea conferi titlul de doctor în științe silvice acelorora cari vor absolvi cursurile acestui institut.

L. Puecher Passavalli.

I cartoni asfaltati nella pratica forestale (11 pag.).

Cartonul asfaltat în practica silvică.

Pentru a se preîntâmpina pagubele pe cari le provoacă seceta în anumite regiuni lipsite de ploale, în practica agricolă se recurge la tot felul de mijloace de luptă: lucrarea pământului, acoperirea lui cu plante cari fac umbră, cu reziduri vegetale, paie de grâu, fân, rumeguș de lemn, frunze de foioase și rășinoase. Toate acestea însă prezintă anumite inconveniente. Plantele consumă apa din sol, iar celelalte materiale pot fi luate de vânt. Pentru a se preîntâmpina aceste inconveniente s'a încercat folosirea cartonului asfaltat.

Se face un istoric al experiențelor făcute în acest sens în străinătate și Italia.

În fine, se arată rezultatele încercărilor făcute, în domeniul forestier, cu speciile din genul *Cupresus* și *Cedrus* de profesorul Pavari. Acestea se rezumă :

a) Cartonul asfaltat nu a exercitat aproape nici o influență de stimulare a puterii de germinare pentru semințele de cedru și *Cupresus*.

b) La pueții de un an, dela aceleași specii, cartonul a contribuit la regularea creșterii, favorizând, în special, dezvoltarea sistemului radicular la cedru și a tulpinei la *Cupresus*.

c) Cercetările au mai demonstrat că se exercită o însemnată influență asupra conservării umidității solului. În anul 1931, care a fost destul de secetos, plantele nu au avut de suferit, cu toate că n'au fost udate.

d) Buruienile dispar.

e) În fine, operațiunea nu-i mai costisitoare, decât atunci când în regiunile secetoase suntem obligați să recurgem la săpat, plivit, udat.

Alberto Hofmann.

Alcune osservazioni sui legnami da sci (8 pag.).

Câteva observațiuni asupra lemnurilor de ski.

Întrebuințarea schiului în Italia a luat avânt. În fiecare an se vând cel puțin 40—50 000 perechi de Schi.

Lemnele folosite în special la fabricarea schiurilor sunt cele de frasin și de *Carya*. Acestea, lipsind în Italia, se importează.

Autorul indică însușirile ce trebuie să îndeplinească un lemn bun de schi: duritate, greutate specifică, higroscopicitate, rezistență la flexiune și la ruptură, etc. Discută asupra fiecăreia din aceste însușiri.

Se arată cum se prezintă din punct de vedere al acestor caractere tehnice, lemnul de frasin, *carya*, ulm, plop, fag, celtis.

Cele mai bune lemne sunt cele de frasin și de *Carya*. Lemnul de mesteacăn este ideal pentru schiurile de curse, din terenurile neaccidentate și cu zăpada făi-

noasă. Lemnul de *Celtis australis* nu este recomandat din cauza rezistenței sale mici la flexiune. Fagul nu-i recomandat decât cel mult la schiurile pentru copii. Ulmul de câmp prezintă ceva interes, pentru că este ușor și rezistent la flexiune; dar se uzează ușor și nu rezistă la rup-tură.

Experiențele făcute cu o serie de specii braziliene au dus la concluzia că unele din ele depășesc calitățile lemnului de frasin și carya. Astfel, se recomandă lemnul de Pau Roxo (*Peltogyne densiflora*), Achuă (*Saccoglottis guyanensis*) și în special Piquiã (*Caryocar Villosum*).

Afară de calitățile lor tehnice, lemnurile braziliene mai prezintă și avantajul de a fi mai ieftine decât toate celelalte. De unde o pereche de schi de *Carya* costă 40 lire, una de Piquiã ar costa numai 5,05 lire, adică de opt ori mai puțin.

A. Haral.

ERDĚSZETI LAPOK (Pagini forestiere).

Cactul IX. și X.

Eug. Roth.

Stațiunea ungară de experimentație forestieră.

Centrala Șopron. Condușă de un profesor și 5 ingineri silvici, se ocupă cu problema regenerărilor pe cale naturală și îngrijirea arboretelor, aclimatizarea speciilor, cercetări în jurul problemei de origina seminței, cercetări hidraulice, meteorologice și geologice, tehnologia lemnului (Röntgen), entomologia, patologia, etc.

Pentru studiul nisipurilor sburătoare și a sărăturilor sunt destinate 3 stațiuni experimentale, pentru regenerări 9 și altele proiectate, pentru rărituri 11, și pentru apă freatică 96.

Stațiuni meteorologice duble s'au instalat 4 și s'au proiectat încă 3.

Se mai studiază actualmente o serie de probleme de mare importanță a căror rezultat se va publica cu ocazia congresului Soc. Internaționale a stațiunilor de experimentații forestiere, care se va ține în 1935 la Budapesta.

D. Fehér.

Problemele biologice ale unei gospodării forestiere moderne.

Concluziile la cari a ajuns autorul în urma cercetărilor întinse interpretate între 46°—70° lat. nord. sunt următoarele:

1) Numărul total al bacteriilor din sol este maxim în timpul verii (Bacteriile cari produc spori sunt mai sensibile față de căldură decât de umiditate).

2) Numărul bacteriilor nitrificante și denitrificante și al celorlalte bacterii fiziologice este minim în timpul verii. (umiditate).

3) Către Nord, numărul total al bacteriilor din sol descrește ca și conținutul în azot și azotul din azotați.

4) Protozoarele cari se hrănesc în parte cu bacteriile din sol nu influențează asupra numărului acestora.

5) Tăierile rase n'au o influență rea asupra solurilor, ba uneori chiar le și îmbunătățesc. Economia apei și viața microorganismelor din sol nu suferă. Aceasta însă nu ne îndreptățește la aplicarea tăierilor rase în orice loc și împrejurare. Problema este mult mai complicată și în primul rând trebuie rezolvate următoarele probleme: economia apei în apropiere de suprafața pământului, concurența rădăcinilor arborilor, spălarea și degradarea solurilor așezate în pantă, etc. Se recomandă totdeauna studierea aprofundată a condițiilor de regenerare și prudență la tragerea concluziunilor.

Dr. W. Wittich.

Punctul de vedere german în problema tăierilor rase.

Această chestiune are multe fețe și silvicultorul trebuie să fie atent când este chemat să se pronunțe pentru sau în contra tăierilor rase.

Împădurirea suprafețelor rase să se facă pe baza unui studiu aprofundat al solului căci sunt cazuri când împădurirea trebuie să fie făcută imediat după exploatare (mull) și cazuri când este indicat a se aștepta un timp oarecare cu împădurirea (ingrămădirea de humus brut).

Acolo unde regenerarea naturală este indicată atât din punct de vedere al solului cât și al speciei, ea trebuie făcută. Să nu se generalizeze însă când este vorba a se judeca un efect al tăierilor rase.

Pentru a ajunge la cele mai bune rezultate economice, trebuie să se țină seamă, în afară de condițiunile staționale actuale și de efectul procedurilor alese asupra vilttoarelor formațiuni de sol și arboret.

Este necesar ca prin cercetări exacte, conduse cu o incontestabilă siguranță să se arate precis care sunt efectele tăierilor rase asupra diferitelor tipuri de arborete.

Deci nu rețete cu generalități ci studii cu base științifice.

I. Kon.

LESNICKA PRACE.

No. 3. an. XI.

Doc. Dr. Jaromir Samal.

Clytus arcuatus L. devastând stejari doborâți.

Un Cerambicid care cauzează stricăciuni stejarului și care a apărut în mare număr în ultimii ani în pădurile din

jurul orașului Praga. Cauza înmulțirii este criza comercială. Lemnul tăiat, rămânând mai mulți ani în pădure a oferit condiții prielnice de dezvoltare.

Se descrie insecta și biologia ei.

Insecta găsind bune condiții de dezvoltare numai la soare și căldură, pentru a împiedica stricăciunile se recomandă ca stejarul, imediat după tăiere să fie transportat sau pus la umbră.

Jaroslav Ruzicka.

Nouă observațiuni asupra apariției Nonei și a Tachinelor în anii 1930 și 1931.

Se relatează cercetările și observațiunile făcute asupra apariției și dezvoltării nonei și a tachinelor din diferitele părți ale pădurilor dela Milevsko, în decursul anilor 1928, 1929, 1930 și în legătură cu mijloacele de combatere, ajungându-se la următoarele concluziuni:

1) Numai variația macro și microclimei poate avea influență asupra înmulțirii nonei și a tachinelor.

2) O vreme uscată și caldă favorizează larvele de nonă și dezvoltarea lor în femele productive.

3) Pe vreme rece și ploioasă, larvele de nonă se indispun iar femelele productive cari se dezvoltă sunt mai puține.

4) O vreme caldă și ploioasă este favorabilă tachinelor.

5) Ca mijloace de nimicire a nonei se recomandă adunarea femelelor.

6) Dacă se face combaterea cu praf de arsenic, praful se va imprăști numai în cazul când prealabile cercetări arată că paraziții nu promit a câștiga superioritate asupra nonei.

7) Să se păstreze litiera pentru nimfele de țchine cari ierneză în ea

Al. Nechleba.

Despre însemnătatea practică a observării la timp a înmulțirii puternice a nonei.

Față de mijloacele actuale de combatere, faptul de a fi descoperit la timp începutul de înmulțire a nonei nu are o importanță covârșitoare. Atacul de nonă suferă schimbări locale întrucât mare parte din fluturi își depun ouăle în arboretele vecine.

Ing. Dimitrij Jacen'ovskij :

Un mijoc de control al nonei.

Se agață în mijlocul arboretului de cercetat cutii de carton sau de ch.britură, în care se află câte un fluture, femele, neimperecheată și care sunt învelite în hârtie cu clei pe deasupra. Aproape toți fluturii masculi din arboret zboară la cutii, de care se lipesc.

Prof. Josef Kosparec.

Inventarul permanent la fabrica de cherestea.

No. 4.

Karel Domin.

Note taxonomice asupra speciei *Picea abies* (L) Karst.

Autorul arată toate varietățile de molid comun cunoscute, studiate de Besnier-Fitschen sub numele *Picea excelsa*.

Ing. C. Frant. Foret.

Raporturile principalelor roastre arborete față de descărcările electrice din natură.

No. 5.

Ing. Dr. techn. Rud. Spazier.

Câteva calități fizice și

mecanice ale lemnului de traverse de fag și de pin.

Ing. Dr. Ant. Pfeffer.

Bostrychizii în pădurile din Tatra.

Doboriturile mari de arbori cauzate de furtunile care băntuie prin munții Tatra au dus la o dezvoltare mare a bostrychizilor în această regiune.

Adaptând clasificarea lui Soukatschef asupra molidului, autorul arată numeroase specii de *Bostrychus* cari atacă molidul, în fiecare clasă ce se găsește în Tatra. În același timp arată și dușmanii bostrychizilor din clasa insectelor utile, precum și bostrychizii găsiți pe alte esențe decât pe molid.

Nr. 6—7.

Prof. Ing. R. Sychrovsky.

Contribuțiuni la determinarea valorii economice a arboretelor și a procentului economic.

Pentru determinarea valorii economice a unui arboret, autorul preconizează o altă metodă, diferită de cele cunoscute până azi. Consideră că în arborete se fac rărituri la intervale egale de câte 5 ani, în interiorul cărora, creșterea valorii se consideră constantă. Cu ajutorul unor formule simple se determină valoarea economică brută a arboretului, toamna (înainte de răritură) și primăvara (după răritură). Se scade apoi cheltuielile de administrație și impozitele pentru a obține valoarea netă.

Pentru determinarea procentului economic se consideră valoarea netă a pădurii (sol + arboret). Creșterea valorii arboretului într'un an pusă într'o relațiune procentuală față de valoarea inițială, ne dă procentul cu care fructifică arboretul împreună cu solul, procent care variază dela an la an. În perioada

de 5 ani procentul creșterii celui de al III-lea an se consideră cel mediu.

Pentru a obține procentul economic se înmulțește valoarea economică netă de primăvară a arboretului mediu cu procentul creșterii valorii respective; produsele se adună iar rezultatul se împarte -cu suma valorilor economice nete a tuturor arboretelor medii.

J. Fric.

Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele și literatura forestieră.

N. Rn.

SUMARSKI LIST.

Nr. 10. Octombrie 1932.

Slavoljub Slapucar.

Pentru ce comunitățile de bunuri au suferit pe urma crizei financiare?

Reflexiuni asupra unui punct din istoria economică, din timpul și de după război.

Drag. S. Petrovic.

Deducerea creșterii circulare.

Se prezintă o metodă pentru determinarea creșterii circulare a trunchiului.

Ing. A. Panov.

O contribuție la terminologia forestieră jugoslavă.

Terminologia științifică forestieră, variază dela o regiune la alta a țării. Se propun remedii.

Slob. Baranac.

Despre corporațiunile consultative forestiere.

Reflexiuni politico-forestiere.

Ing. Svet. Nestorovic.

Încă ceva despre bunurile urbariale.

Rapoarte ,literatură, etc.

No. 11. Noembrie 1932.

Ing. Rud. Pipan.

Influența liberalismului economic asupra economiei forestiere.

Se studiază originea, dezvoltarea, posibilitățile și aplicarea liberalismului economic în legătură cu economia forestieră.

Se trasează legătura cu formula lui Pressler, a celei mai mari rente a fondului forestier, și se evidențiază greșala acestei formule.

Rapoarte literatură, anunțuri. etc.

No. 12 Decembrie 1932.

Dr. I. Zubovic.

Forțele economice forestiere.

În economia forestieră — ca și în cea generală,—forțele sunt reprezentate prin: natură (pământ, atmosferă, soarele) omul și capitalul. Natura prezintă forțele vegetație; omul, elementul organizator al economiei, iar capitalul, produsele acumulate ale naturii și ale muncii omului.

Forțele naturale caracterizează fenomenul producției materiale — lemnul — iar capitalul și omul, transformarea și transportul.

În general, aceste forțe variază după oarecari legi și cu oarecare regularitate, evidența lor fiind obiectul statisticii forestiere, care nu poate cuprinde decât: administrarea și forțele naturale cu pre-

ferință, în timp ce tehnica și organiza-
rea sunt aproape neglijate.

Ing. S. Baranas.

Filmul în serviciul pro-
pagandei forestiere.

Idei și propuneri în legătură cu pro-
paganda forestieră prin film, în marele
masse al populației.

N. Simic.

Despre societățile coope-

rative în economia fores-
tieră.

Ing. Vas. Andrejev.

Cum se descoperă marile
erori în unghiurile poligo-
nale și transmiterea erori-
lor sub un nou aspect.

Rapoarte, literatură, etc.

I. P. Zel

N E C R O L O G

† GHEORGHE GUȚU

În ziua de 21 Decembrie 1932, un accident de cale ferată întâmplat la Comana (Vlașca) a încheiat tragic viața colegului nostru, Inginerul Gh. Guțu.

Sfârșitul a fost cu atât mai sguđuitor și mai impresionant, cu cât toată pământeana existență a lui Gh. Guțu, s'a consumat în suferință și înfrângeri!

Gh. Guțu s'a născut în comuna Crivina (Ilfov), în anul 1892. După ce a terminat școala primară, a urmat cursurile dela colegiul „Sf. Sava” din București, reușind ca prin munca lui ce nu cunoștea odihnă, să se enumere printre bursierii meritoși.

Iubitor de izolare și predispus spre meditație, Gh. Guțu, s'a înscris apoi la școala Sup. de Silvicultură dela Brănești. Declarându-se războiul pentru înțregirea neamului, a fost mobilizat ca ofițer de rezervă în regimentul 80 infanterie.

Căzut prizonier în luptele dela Turtucaia (1916), Gh. Guțu a fost dus în captivitate în Bulgaria. Suferințele morale și fizice, îndurate în decursul celor doi ani de captivitate, sdruncinându-i profund sistemul nervos, i-au desaxat pentru totdeauna echilibrul sufletesc. Dar deși suferind fizicește, Gh. Guțu — concentrându-și toată vloga trupului său chinut — a reușit să-și ia cu succes diploma de absolvire, în anul 1919.

Primit în Corpul Silvic al Statului la 1 Sept. 1919, Gh. Guțu a fost repartizat ca ajutor la ocolul silvic Căscioarele.

Dela Aprilie 1920, până la 11 Noembrie 1922, a fost conducătorul ocolului Sloboz'a, fiind apoi detașat la lucrările de exploatare din Basarabia.

La 23 Septembrie 1922, a fost trimis ca ajutor la ocolul silvic Comana, unde a rămas până în 1931, când a fost transferat în aceeași calitate la ocolul silvic Căscioarele.

Starea sănătății neingăduindu-i să facă eforturi de lungă durată, Gh. Guțu a fost utilizat în posturi de răspundere limitată.

Cu simțul de auto-critică afectat de o boală nervoasă incurabilă, e în imposibilitate de a-și măsura capacitatea de acțiune. Gh. Guțu a fost incontinuu chinut de situația în care se vedea pus. Era o durere ce-i măcina sufletul și îl scufunda tot mai adânc în abisul pesimismului ce-l stăpânea de ani.

Necrolog

Rapoartele lui Gh. Guțu, către conducerea administrațiunii generale, în care încearcă să dovedească cum este nedreptățit și neînțeles, sunt pagini străbătute de o durere ce răscolește orice suflet.

Bun la suflet, îndrăgit de pădurea în mijlocul căreia crescuse de mic copil, Gh. Guțu și-a iubit fără margini părinții și frații, căutând ca din puținul lui să-i ajute pe toți.

Adâncit tot mai mult în singurătate și izolare, credința în Dumnezeu constituia suportul lui de toate zilele și îi dădea puterea de a rezista suferințelor căruiia fusese destinat de forțele necunoscute ale soartei.

Moartea lui Gh. Guțu îndoliază o familie căruia el constituia sprijinul de toate zilele și smulge o lacrimă de creștinesc regret dela toți colegii cari l-au cunoscut.

Fie-i țărâna ușoară și Domnul să-l odihnească în pace!

GH. I. IONESCU

I N F O R M A Ț I U N I

Premiul școlii din Tharandt.

— Școala superioară de silvicultură din Tharandt (secțiune a Școlii Politehnice din Dresden), acordă în anul 1933 un premiu de 300 RM, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului: „Procurarea materialului lemnos în vederea satisfacerii necesităților crescânde de lemn chimic”.

Subiectul cuprinde două categorii de probleme:

„Ce posibilități se pot întreprinde pentru formele actuale ale silviculturii interne bazele pe principiul continuității sau pentru formele mai noi posibile de cultură?” și

„Ce necesități există acum deja, pentru satisfacerea cererii crescânde de lemn în vederea tehnicii chimice a lemnului, prin valorificarea așa numitului „lemn de valoare redusă”, a lemnului de foc, a tuturor deșeurilor și a maselor de lemn rămase după curățirea parchetelor, ca materie primă pentru lemnul chimic!”.

Cercul concurențelor se limitează la studenții, inginerii și doctorii școlii din Tharandt.

Informații suplimentare, în revista Tharandter forestliches Jahrbuch din Ianuarie, 1933.

*

— Prin dec. Ministerială No. 221.563.

D-l Ing. insp. silv. Valeriu Lințea de la Serviciul Vânătoarei trece la CAPS pe data de 1 Ian. 1933.

— Prin dec. Minist. dela Ian. No. 24378/932, D-l Ing. Virgil Frățilă trece la Ocolul de Regim Silvic Brașov după cerere, iar D-l Ing. subinsp. C. Georgescu dela Dir. Reg. silvic trece în centrala C. A. P. S. pe ziua de 1 Dec. 1932.

— D-l Ing. silv. Tr. Lăcătușiu se transferă, după cerere, la Ocolul silvic Făget prin Dec. dela Journ. No. 44.458 1932.

— Prin Dec. dela Journ. No. 48.822/932 s'a aprobat demisia din cadrul Ing. C. A. P. S. a D-lui Ion Sas, pe ziua de 1 August 1932.

— D-l Ing. N. Hristu se transferă pe data de 1 Ian. 23 după cerere dela conducerea oc. sil. Romișoara la cond. oc. silvic Acadănar prin Dec. dela Journ. No. 50.182/932.

— Prin Dec. Minist. dată pe avizul Cons. Technic No. 1495/932 se transferă în interes de serviciu D-l Ing. Vasile Pană dela centru de exploat. Viseu în centrul Dir. Cluj, pe ziua de 1 Febr. 1933.

Prin Dec. Minist. dată pe avizul cons. Technic No. 3/933 se transferă în interes de serviciu d-l Ing. Pavel Tărășescu dela Dir. Bacău la centrala C. A. P. S. pe ziua de 1 Febr. 1933.

— Prin Dec. dela Journ. No. 1618/933, se transferă după cerere D-l Ing. Mihail Dan dela conducerea oc. silv. Poenile Je sub Munte la conducerea oc. silv. Romișoara ca ajutor al centrului de expl. Sighet, iar D-l Ing. Marin Ion tot după cerere la oc. Valea Răului pe data de 1 Februarie.

— Prin Dec. dela Journ. No. 45.496/932 D-l Ing. subinsp. I. Boldescu se transferă după cerere dela Dir. Reg. Bacău la Dir. Reg. București pe ziua de 15 Februarie 1933.

*

— Ministru Agriculturii și Domeniilor, Serviciul Vânătoarei, aduce la cunoștința D-lor vânători următoarele :

Se prelungește valabilitatea permiselor de vânătoare, port armă și câini, eliberate pe anul 1932 până la 15 Ianuarie 1933.

Având în vedere schimbarea anului financiar care pe viitor va începe la 1 Aprilie, valabilitatea permiselor eliberate pe anul 1932, se va prelungi până la 1 Martie 1933, în schimbul achitării unui sfert din taxele anuale.

Această prelungire se va face prin Prefecturile respective.

După 1 Aprilie 1933 nu se vor elibera noile permise de vânătoare de cât aceleora cari având permise pe 1932 au cerut prelungirea valabilității acestor permise.

În urma avizelor Consiliului permanent de vânătoare (ședința din 11 Ian. 1933) s'au dat următoarele deciziuni Ministeriale :

Prin Decizia Min. No. 17.495/932, se oprește vânătoarea epurilor și potârnicilor, până la 15 Ian. 1935, pe terenurile Com.: Grădiștea, Fălășteoaca, Budeni, Mogoșești și Colibași din Jud. Vlașca.

Prin D. M. No. 16.257/932, se oprește vânătoarea tuturor speciilor de vânat

util, până la 15 Ian. 1934, pe porțiunea de teritoriu situat între Zădărlac din Jud. Arad, Bodrog și Pelnac din Jud. Timiș.

Prin D. M. No. 11754 se aplică dispozițiunile art. 35 din Legea Vânătoarei, pentru toată țara, în ceiace privește transportarea și vânzarea coarnelor de cerb (atât trofee cât și cele căzute).

Prin D. M. No. 17.497 și 16.913/932 se aplică dispozițiunile art. 35 din Legea Vânătorului pentru întreg teritoriul Județelor Covurlui și Caraș. Potrivit acestor dispozițiuni transportarea și vânzarea vânatului se poate face numai în baza unui certificat de proveniență, eliberat de arendașul sau proprietarul terenului de unde provine vânatul și vizat de de Primăria respectivă.

Prin D. M. No. 17.499/932 se oprește vânătoarea epurilor, până la 15 Ian. 1932, pe teritoriile comunelor : Dumitreă, Buduș, Domnești, Sângeorzul Nou, Simionești, Slătinița, Nepos, Josenii Bărgăului, Bistrița Bărgăului, Anieș, Toțnoi, Corvinești și Runcul Slavei din Jud. Năsăud.

Prin D. M. No. 17.499/932 se oprește vânătoarea epurilor, până la 15 Ian. 1935, pe teritoriile comunelor : Ip și Zoan din Jud. Sălaj.

Prin D. M. No. 18.028/932, se oprește vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Oct. 1934 pe teritoriul Com. Socoșul Mare din Jud. Timiș.

— Prin Dec. Minist. No. 211218/932 din 12 Ianuarie s'a aprobat următorul aviz al Consiliului permanent al Vânătoarei :

„Având în vedere că unele Comune din rea voință nu arendează dreptul de vânătoare pe terenurile locuitorilor în conformitate cu Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, tolerând să se vâneze pe aceste terenuri

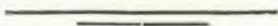
fără nici un scrupul și până la distrugere de toți braconierii din regiune,

Consiliul decide ca vânătoarea să fie oprită în întreaga Țară pe toate terenurile locuitorilor și Comunelor nearendate cu contract în regulă, aprobate de Consiliul permanent de vânătoare în baza art. 11 din Legea Vânătoarei prin bună învoială sau de Prefectură conform art. 9 și 12 din Legea Vânătoarei, în

cazurile de arendare prin licitație publică.

Cei ce vor vâna pe acele teritorii vor fi dați judecăței și considerați că au vânat în timp oprit.

Aceste terenuri vor constitui un soi de rezervă, iar oprirea vânatului este spre folosul comunelor căci el înmulțindu-se în timpul oprit, valoarea locativă a terenului va crește în mod simțitor și deci și veniturile proprietarilor.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA IANUARIE, 1933

Piața internă

București

Prețul Lemnului de foc, în lei, pe vagonul de 10 tone, ab rampă

	<u>B. M.</u>	<u>Est</u>	<u>Sud</u>
Fag	6.000	6.200	6.400
Stejar	6.500	6.600	6.600

Prețul lemnului de foc în țară, pe vagonul de 10 tone, la stația de încărcare :

	<u>Fag</u>	<u>Stejar</u>	<u>Div. tari</u>
Turnu-Severin (la domiciliu)	—	5.000	—
Craiova (la domiciliu)	4.800	5.000	—
Filiași	—	3.000	—
Sebeș	3.000	—	—
Slobozia	6.000	6.200	—
Urziceni	6.000	—	—
R.-Vâlcea	—	—	3.500
Deva	—	4.400	—
Hunedoara	—	—	3.000
Hațeg	3.000	—	—
Petroșani	3.000	—	—
Brăila	5.800	5.800	—
Giurgiu	5.500	5.500	—
Galați	5.600	5.600	—
Ismail (port)	6.200	6.200	—

(După „Buletinul C. A. P. S.” Nr. 1—2/1933).

Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 12 Ianuarie 1933. Baza 24 mm, prețurile în pengöe, la granița ungară :

Molid tâmplărie, fără B. W.	—	—	—	—	—	135—140
Molid tombant, fără cl. IV	—	—	—	—	—	100—105
Brad cl. IV românească	—	—	—	—	—	50—52
Molid cl. IV românească	—	—	—	—	—	68—70
Molid B. W. (construcție)	—	—	—	—	—	90—92
Material de geluit	—	—	—	—	—	78—92
Lețuri și căpriori	—	—	—	—	—	44—46

Șipci

Șipci scurte de 1 m, 2¼, 1,25 m, 29; 1,50 m, 32; 2 m, 36; 2.50 m, 32; 3 m, 46; 3.50 m, 44 pengöe.

Molid cl. V român lată	—	—	—	—	—	64—66
Brad cl. V român lată	—	—	—	—	—	40

Jaluzele — — — — — — — — — —

Ciplitură — — — — — — — — — —

Manele de 7—8 cm., 22—24 filer; de 9—11 cm., 28—30 filer; bucata.

Tombant scurt 3—4.50 m — — — — — — — —

Marfă îngustă. — — — — — — — — — —

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 700 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la:

Békéscsaba	—	—	—	—	—	311.60 P.
Csongrád	—	—	—	—	—	351.60 P.
Debrecen	—	—	—	—	—	286.60 P.
Lököshaza	—	—	—	—	—	332.60 P.
Makó	—	—	—	—	—	336.60 P.
Szeged	—	—	—	—	—	336.60 P.

(Dpă „Magyar Fakerkedő”).

Prețul pe mc în schillingi, paritate ab vagon stația de încărcare notate la bursa vieneză:

Trunchi (Langholz), 25—35 cm. — — — — — 17—21

Bușteni (Blochholz), 4—6 m, dela 20 cm. — — — — — 15—17

Cherestea de molid și brad, ab Viena:

Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm. — — — — —

Molid de tâmplărie (Tischelware), 26 mm. — — — — — 90

Dulgherie (Bauware), 26 mm: 18—32 cm., 4—6 m. — — — — — 44—46

Dalapi (Gerüstpfosten), 50 mm, 16 cm. — — — — — 44—46

Scânduri de lăzi (Kistenware) — — — — — 38—40

Grinzi (Kanthoz), 4—6 m, 10/13—15/15 — — — — — 45—48

Rigle (Staffeln), 8/8—10/10, 4—6 — — — — 46—49

Lejuri (Latten), 4—6 m, 20/50 mm. — — — — 46—50

Bușteni de foioase etc., ab stația de încărcare:

(După „*Int. Holzmarkt*”).

Prețul pe mc în coroane cehe (Kc), la bursa din Praga:

Bușteni de rășinoase p. construcții de 4 m, cel puțin 8 cm la capătul subțire, 105—115 Kc.

Pari de mină lungi (Grubenlangholz), molid și brad, 10—14 și 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24, 112—125 Kc; ab minele din nordul Boemiei.

Trunchi de molid, cu 10 la sută brad și pin, 10—14 și 15—19 cm, 100—110 Kc; 20—24 cm, 112—125 Kc.

Lemn de celuloză (Schleifholz) molid, 10% brad 1 m, dela 7 cm, 90—105 Kc, ab Ritzenhain.

Dulapi (Polsterholz) ferăstruși pe două fețe, 1.60—1.90 Kc metrul liniar.

Cherestea de molid cl. I, 26 mm, 18—24 cm, 550—580 Kc; 25—32 cm, 600—640 ab Praga.

Cherestea de construcție (Bauware) 13 mm, 3—6 m. 8—14 cm, 180—200 Kc, ab Praga.

(După „*Carpathia*”).

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

PROCES VERBAL No. 34
al ședinței de la 14 Decembrie 1932

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui *V. N. Stinghe*, vice-președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, Gh. Agapie, A. Eliescu, D. Grozescu, A. Ionescu, H. Lazăr, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhățeanu, M. P. Florescu.*

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. D-l *Andrei Ionescu* citește convenția dintre Societate și sculptorul D. *Anastasescu* pentru executarea busturilor N. G. *Popovici* și Th. *Pietraru*.

După discuțiuni la care iau parte D-nii *M. Ștef. Suhățeanu, D. Grozescu, A. Ionescu, P. Antonescu* și *Aurel Iliescu*, Consiliul ratifică convenția.

2. — D-l *A. Ionescu* — potrivit hotărârii luate de Consiliu în ședința trecută — face o expunere privitoare la lucrările Consiliului Sup. Silvic din sesiunea 1931 și la lucrările din sesiunea trecută se hotărăște ca delegatul Soc. Progresul Silvic, D-l *P. Ioan*, să susție în Comisiunea instituită propunerile din avizele Consiliului Superior. Pentru viitoarea sesiune din 1933, în urma discuțiunilor la cari au luat parte D-nii *M. P. Florescu, M. Suhățeanu*, Societatea propune ca între lucrările din sesiunea 1933 să figureze ordinea de zi și următoarele chestiuni:

1. Pădurile și rolul Corpului Silvic în apărarea națională.
2. Administrarea vânatului și organizarea vânătoarei.
3. Impozitele forestiere.
4. Problema Creditului și exploatările forestiere.
5. Industria și Comerțul forestier față de depresiunea economică .
- 6) Expropriierile din păduri.
- 7) Pășunatul în păduri.

3. — D-nii *P. Florescu* și *M. Suhățeanu* ridică chestiunea defrișărilor abuzive ce se continuă încă pe calea eludării dispozițiunilor legii agrare.

Se hotărăște ca Societatea, în urma unui referat precis ce i se va prezenta în una din ședințele viitoare, de D-nii *M. Ștefănescu Suhățeanu* și D-l *Georgescu*, să avizeze asupra atitudinii ce urmează să aibă în această chestiune.

D i v e r s e .

a) D-l *D. Grozescu* arată că lotul d-lui *Casanova* dela *Movila Techirghiol* se oferă cu 15.000 lei ultimul preț.

Se hotărăsc noi tratative pentru obținerea locului pe un preț mai convenabil.

b) D-l V. N. *Stinghe* citește scrisoarea membrilor fondatori ai Cercului de studii forestiere.

D-l P. *Antonescu* ridică obiecțiunea inoportunității creerii unui cerc în afara Societății. Potrivit statutelor, orice membru își poate aduce contribuțiunea sa în sensul urmărit de Cercul de studii ce se înființează.

D-l *Aurel Eliescu* propune să se îmbrățișeze cu căldură înființarea cercului.

D-nii V. N. *Stinghe*, D. *Grozescu*, M. P. *Florescu* dau lămuriri asupra statutelor și cadrului de funcționare.

Consiliul ia act cu mulțumire de inițiativa luată înțelegând însă că Cercul de studii să fie organ de acțiune al Soc. Progresul Silvic în conformitate cu prevederile statutare.

c) D-l *Grozescu* dă referințe privitor la restanțele de cotizații și abonamente.

d) Se citește răspunsul Uniunii personalului silvic inferior privitor la Vila Sylva. Iau parte la discuții D-nii D. *Grozescu*, St. *Rodoteatu*, A. *Eliescu*, V. N. *Stinghe* și M. P. *Florescu*.

Consiliul delegă pe D-l D. *Grozescu* să prezinte un referat în această chestiune.

Ședința se ridică la orele 24.

p. Președinte,
(ss) V. N. *Stinghe*

p. Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES VERBAL No. 1
Ședința de la 11 Ianuarie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui M. *Drăcea*, vice președinte, prezenți fiind D-nii: P. *Antonescu*, N. N. *Carușca*, Gh. *Cordrea*, A. *Eliescu*, M. P. *Florescu*, D. *Grozescu*, P. *Ioan*, A. *Ionescu*, H. *Lazăr*, A. *Nedelcovici*, V. N. *Priboianu*, St. *Rodoteatu*, V. N. *Stinghe*, M. *Suhățeanu*, D. A. *Sburlan*, E. *Vâlceanu*, D. D. *Drămbă*.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Președinte urează nouilor consilieri bun venit.

Răspuns D-l D. *Drămbă*.

1. — Se ia în discuțiune proiectul vota de Cameră pentru exproprierea a circa 1000 ha. pădure pentru islazuri comunale.

D-l *Horia Lazăr* declară că nu este autorul proiectului votat de Cameră și depune un nou proiect redactat de d-sa a cărui esență este că nu se poate schimba o suprafață de pădure islaz decât împădurindu-se o suprafață echivalentă.

D-sa crede că e necesar să se intervină cât mai neîntârziat la d-l Ministru al Domeniilor care i-a declarat că a fost luat prin surprindere cu proiectul votat și imediat ce a fost lămurit a oprit avizul Consiliului Legislativ.

D-l *Suhățeanu* crede că chestiunea este foarte importantă fiind vorba de

redeschiderea expropriilor pentru islazuri, și, deci, proiectul trebuie discutat cu foarte mare grijă și atenție.

D-l *Drăcea* arată că a explicat d-lui Ministru pericolul proiectului votat de Cameră. Trebuie să ne prezintăm d-lui Ministru cu un memoriu și să arătăm că ne opunem din spirit civic.

D-l *P. Antonescu* nu crede că d-l Ministru ar fi protivnic. Nu trebuie să ne descurajăm, ci să acționăm cât vom putea, căci în caz contrar numai noi vom fi acuzați. Să protestăm până la M. S. Regele chiar.

Mai vorbesc în această chestiune D-nii: *A. Eliescu*, *Gh. Condrea*, *D. Grozescu*, *D. Drămbă*, *A. Ionescu*, *A. Nedelcovici*, *V. N. Stinghe*, după care

D-l *Drăcea* rezumând discuțiunile declară că are intuiția că începe o nouă expropriere și că un simț cetățenesc ne obligă să acționăm: a) prin presă, b) o delegație cu memoriu la M. S. Regele, c) o delegație cu memoriu la d-l Ministru al Domeniilor.

Pentru chestiunea specială de tehnică să ținem o ședință specială.

Propunerea d-lui *Nedelcovici* privitoare la sancționarea inginerilor silvici cari au lucrat la redactarea proiectului votat de Cameră, se va pune în discuțiune în ședința viitoare.

Se numesc în delegație D-nii: *C. P. Georgescu*, *M. Drăcea*, *P. Antonescu* și *Aurel Eliescu*.

D-l *Stinghe* cere să se consemneze în procesul verbal că nu suntem de acord cu sistemul de anonimată cum s'a făcut cu cererea semnată de mai mulți membri ai Consiliului, și care a fost primită de mai mulți Consilieri, întrucât nici nu-și închîpue că de asemenea procedee reprobabile s'ar fi putut servi membrilor Consiliului de Administrație.

D-l *P. Ioan* spune că nu ne ocupăm de ea nefiind la ordinea de zi.

D-l *Suhățanu* arată că în chestia proiectului de expropriere, Societatea s'a sesizat înainte de a se primi cererea iar în ce privește măsurile împotriva autorilor proiectului să se aducă precizuni.

2. În privința alegerii biroului Societății pe 1933, D-l *Aurel Eliescu* propune să se aleagă vechiul comitet.

Nefiind unanimitate, se procedează la alegere prin vot secret.

Rezultatul votului:

Vicepreședinți sunt aleși D-nii: *M. Drăcea* și *V. N. Stinghe*.

Secretar General este ales D-l *Petre Ioan*.

Secretari sunt aleși D-nii: *Andrei Ionescu* și *N. N. Caragea*.

Casier este ales D-l *D. Grozescu*.

S'a reales prin vot secret vechiul birou.

3. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a d-lor ingineri silvici: *T. Bălănică*, *Stef. Spranganți*, *Gh. Bădescu* și *Ion Lungu*.

4. Se citește scrisoarea de mulțumire a Școlii de agricultură și silvicultură din Brno (Cehoslovacia) pentru primirea făcută elevilor cehoslovaci astăvară în excursia lor din România.

Consiliul hotărăște să se răspundă, iar scrisoarea lor să se publice în Revista Pădurilor.

5. Se ia în discuțiune propunerea D-lui *D. Clain* de a i se cumpăra biblioteca de către Societate. Se delegă D-l *Stinghe* pentru a studia oferta.

6. Se aprobă să locuiască gratuit în Căminul Societății D-l Erast Berențan pe timpul cât va urma cursurile la secția silvică a Școlii Politehnice din București.

D-l D. Grozescu propune să se aranjeze chestiunea căminului întrucât nu sunt decât două camere la dispoziția membrilor din provincie; celelalte fiind ocupate permanent.

7. Se delegă D-l V. N. Stinghe în Comisiunea de normalizare.

8. Se citește scrisoarea D-lui Gh. Crăciunescu prin care propune să se admită în cămin un student dela secția silvică a Școlii Politehnice din București. Neîndeplinind condițiunile de admitere, Consiliul nu aprobă.

9. D-l Andrei Ionescu propune ca Societatea să ia inițiativa să pregătească lucrările pentru Consiliul Superior silvic.

Pentru strângerea materialului se delegă D-nii: D. Grozescu, pentru Regimul silvic, D. A. Sburlan pentru C.A.P.S. și Eug. Vâlceanu pentru Cooperație.

Se numesc referenți pentru subiectele propuse de Societate D-nii:

1. D. Drâmbă pentru: Pădurile și rolul Corpului silvic în apărarea națională.

2. P. Ioan, pentru: Administrarea vânatului și vânătoria.

3. D. Grozescu pentru: Impozitele forestiere.

4. V. Stinghe pentru: Problema creditului în exploatarea forestiere.

5. P. Ioan și D. Sburlan colaborator pentru: Industria și comerțul forestier față de depresiunea economică.

La cele de mai sus se mai adaugă și:

Pășunatul în păduri și

Exproprierile în păduri.

D-l P. Ioan arată că ordinea de zi pentru Consiliul Sup. Silvic nu o face Societatea Progresul Silvic. ci ea dă numai sugestii.

Sedința se ridică la orele 24.

p. Președinte.

(ss) M. Drăcea.

Secretar General,

(ss) P. Ioan

PROCES VERBAL No. 2

al ședinței de la 14 Ianuarie 1933

Sedința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui V. N. Stinghe. vice-președinte prezenți fiind D-nii: Gh. Agapie, N. N. Caragea, M. Drăcea, Aurel Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

Se citește adresa Confederației Asociațiilor de profesioniști intelectuali și statutele Confederației.

După discuții ample la cari au luat parte D-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. Drăcea, Aurel Eliescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, N. N. Caragea,

Consiliul hotărăște aderarea Societății Progresul Silvic la constituirea Confederației Asociațiilor de profesioniști intelectual și delegă în Consiliul Confederației pe D-nii:

C. P. Georgescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, Aurel Eliescu și M. P. Florescu iar ca supleanți pe D-nii :

P. Ioan, D. Grozescu, A. Nedelcovici, A. Ionescu și N. N. Caragea.
Ședința se ridică la orele 19.

p. Președinte,
(ss) V. N. Stinghe

Secretar General,
(ss) Andrei Ionescu

PROCES VERBAL No. 3
al ședinței de la 23 Ianuarie 1933

Ședința se deschide la orele 21,20 sub președinția D-lui V. N. Stinghe, vice președinte, prezenți fiind D-nii: D. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboiaanu, St. Rodoteatu, Eug. Vâlceanu.

Exproprierea de islazuri din păduri:

D-l A. Ionescu referă asupra lucrărilor comisunii instituită de Minister pentru aplicarea avizului dat de Consiliul Superior silvic în chestiunea expropriierilor din păduri pentru islazuri comunale.

D-l P. Ioan propune:

1. Definitivarea exproprierei.
2. Revizuirea studiilor de transformare.
3. Corecțiuni—schimburi dela caz la caz.
4. Să se rezolve problema muntelui pe văi.
5. Ameliorarea islazurilor.

D-l M. Drăcea propune ca la ameliorarea islazurilor să contribuie și silviculorul. Schimburile să se facă dela caz la caz spre a îndrepta situații rele din cauza aplicării greșite a exproprierei.

D-l V. Stinghe propune ca să se ceară la Ad-ția C.A.P.S. un număr de islazuri cu titlu de încercare pentru opera culturală de ameliorarea islazurilor.

D-l D. Grozescu. Noi să cerem a colabora la opera de legiferare în materie agrară, cum este legea pentru încurajarea agriculturii. Utilizarea la maxim a islazurilor actuale. Să se definitiveze actualele exproprieri. Schimburile câte odată sunt îmbunătățite și ar putea fi făcute acolo unde nu este definitivă procedura exproprierei.

D-l A. Ionescu propune ca delegatul Soc. Progresul Silvic să susție punctul de vedere al Consiliului Sup. silvic care este larg și cuprinde în esență întreaga problemă.

D-l M. P. Florescu arată abuzurile ce s'au comis în materie de exproprieri de păduri pentru islazuri. Trebuie maximalizat numărul de vite pe comune. Islazurile sunt tot în starea barbară de mai înainte, așa că îngrijirea islazurilor e problema care trebuie atacată de front. Mai propune un studiu general asupra islazurilor.

D-l Ciurileanu se raliază la părerea de a se definitiva exproprierea de păduri pentru pășune. Chestiunea rectificării în cazurile greșite să se facă dela

caz la caz, nu noi însă să deschidem chestiunea care ar duce desigur la noul abuzuri în dauna pădurilor.

D-l A. Nedelcovici. Nu trebuie să ținem lupta deschisă cu agronomii. Nu pădurea depopulează muntele ci vandalismul în economia noastră; pădurea fixează populația.

Se unește cu părerea d-lui Andrei Ionescu. Maximalizarea vitelor pe comune trebuie luată în considerație.

D-l V. N. Priboianu. E vorba de noile exproprieri de păduri pentru izlazuri și în consecință Comisiunea care se instituise înainte să-și repună lucrările concretizate într'un memoriu.

D-l St. Rodoteatu este de părerea d-lui P. Ioan.

D-l D. Ciurileanu propune ca la Ministerul de Domenii să se înființeze un Consiliu tehnic al pășunilor în care să intre și inginerii silvici.

D-l D. Grozescu propune să se folosească și inginerii silvici pentru accelerarea operațiilor cadastrului.

Rezumându-se discuțiunile se hotărăște ca chestiunea să se aducă și în sedința viitoare, discutându-se și proiectul de lege pentru încurajarea agriculturii.

2. — În chestiunea Confederației Asociațiilor de profesioniști intelectuali, după relațiunile date de D-nii: Drăcea și Grozescu, se ia act de lucrările pregătitoare făcute pentru constituirea Confederației.

3. — În chestiunea salariilor:

D-l Rodoteatu dă relațiuni și propune ca Societatea să se opună categoric ca pe calea unor aranjamente bugetare izolate pe Minister, să se desființeze drepturi câștigate după lupte de decenii. Să se convoace o adunare — deocamdată nu oficială, ci restrânsă de membri din București — în care să se ia o hotărâre.

D-l D. Grozescu dă relațiuni asupra tabloului întocmit de Minister din care rezultă micșorarea excepțională și nedreaptă a salariilor Corpului silvic.

D-l P. Ioan să facem cauză comună cu inginerii.

Nu rezultă pentru Minister nici o economie din încadrarea bugetară a gradelor pe funcțiunile ocupate.

D-l M. Drăcea propune facerea memoriului documentat în care să se arate că Corpul inginerilor silvici n'are o pletoră de grade mari.

D-l Andrei Ionescu dă relații asupra lucrărilor secției I-a A.G.I.R. în această chestiune și propune ca memoriul să fie trimis și secț. I-a A.G.I.R.

Se hotărăște ca D-nii St. Rodoteanu, D. Grozescu și Eug. Vâlceanu să redacteze memoriul.

D-l D. Ciurileanu comunică ce s'a petrecut la Cadastru prin punerea în capul instituției a unui netitrat. Declară că va sesiza și A.G.I.R.

Sedința se ridică la orele 24.

p. Președinte,
(ss) N. V. Stinghe

Secretar General,
(ss) P. Ioan

PROCES VERBAL No. 4
al ședinței de la 25 Ianuarie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui *M. Drăcea*, vice-președinte, prezenți fiind D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteanu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. A. Sburlan și Eug. Vâlceanu.*

Se citește procesul verbal al ședinței din 23 Ianuarie 1933 și se aprobă.

1. — Se citește memoriul întocmit de D-nii *St. Rodoteanu și Eug. Vâlceanu* în chestia salarizării în caz de încadrare în funcțiuni administrative.

Se stabilește să se menționeze în memoriu și numele D-lui *M. Manolescu* care în legea armonizării a arătat în expunerea de motive, că legea noastră de organizare e cea mai serioasă. Deasemenea să se adauge ca anexă un tablou comparativ al proporției de grade mari cu magistrații, agronomii și inginerii din corpul tehnic.

D-l *Drăcea* propune să se facă și proporția salariului la grade mari, iar D-l *Grozescu* propune ca gradele cele mai mari din corpurile organizate să fie retribuite la fel.

Consiliul exprimă mulțumiri D-lor *Rodoteanu și Vâlceanu* pentru întocmirea memoriului.

Se ia în discuțiune chestiunea reducerii de 10 la sută anunțată de Guvern asupra tuturor salariilor. Iau parte la discuție D-nii: *D. Grozescu, M. Drăcea, A. Ionescu, V. N. Priboianu, P. Antonescu, P. Ioan, M. Suhățeanu, St. Rodoteanu, Eug. Vâlceanu, V. N. Stinghe*, după care Consiliul hotărăște ca în chestia reducerii de 10 la sută să se facă un memoriu separat de către aceiași comisie care a redactat și memoriul pentru încadrări.

2. — Consiliul aprobă să se ceară mărirea creditului la C.E.A.C.S. până la 2.000.000 lei spre a se putea lichida datoria către Casa Generală de Economii și să rămână astfel datele Societatea numai la C.E.A.C.S.

3. — Se aprobă ca să se închirieze cu suma de 3000 lei, sala de festivități, Societății „Nădejdea” a funcționarilor Ministerului de Domenii pentru o serată la 25 Februarie 1933.

Ședința se ridică la orele 24.

p. Președinte,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General
(ss) *P. Ioan*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

ȘEDINȚA II

La a doua ședință a Cercului de Studii forestiere al inginerilor silvici ținută în ziua de 10 Ianuarie a. c. în sala mare a Societății „Progresul Silvic” la care, pe lângă D-nii ingineri silvici din București, au asistat și D-nii membri ai Secțiunii agrogeologice a Institutului Geologic al României, a vorbit D-l Ing. Dr. Constantin D. Chiriță despre: „*Problema solului în silvicultura română*”.

După ce a arătat care sunt problemele generale asupra solului ca factor al culturii forestiere, D-sa a analizat problemele specifice țării noastre, într'o expunere însoțită de numeroase proiecțiuni caracteristice.

Iată pe scurt, conținutul conferinței:

Silvicultura fiind o activitate de producție sprijinită fundamental pe sol, într'o cultură forestieră rațională acest factor nu poate fi neglijat.

În legătură cu solul se nasc o serie de probleme importante care s'ar putea grupa în trei categorii, referindu-se:

1. la utilizarea rațională și maximă a forței de producție a solului,
2. la conservarea forței productive a solului când aceasta este ridicată,
3. la ameliorarea generală a solului când forța sa productivă nu este cea maximă posibilă.

1. Tendința manifestată și în silvicultură, de a se intensifica la maximum producția forestieră pe solul afectat, printr'o utilizare cât mai completă a forței productive a solului, pune pe silvicultor în fața unor probleme fundamentale, având următoarele obiective:

a) determinarea forței productive a solului forestier prin cunoașterea proprietăților esențiale ale acestuia ca factor vegetativ în cultura forestieră;

b) stabilirea exigențelor speciilor forestiere în raport cu solul, în regiunea în care se pune problema;

c) alegerea metodelor celor mai indicate de instalare a arboretelor, de conducere și de regenerare a lor, astfel încât în toată viața arboretului utilizarea forțelor productive ale solului să fie maximă.

a) Determinarea forței de producție a solului forestier este o problemă al cărei aspect variază dela caz la caz. Deși se poate spune în general, că forța productivă a solului și capabilitatea acestuia de a întreține un mare număr de esențe forestiere scade cu cât factorii săi fizici și chimici și activitatea bacteriologică se îndepărtează de optimum spre maximum sau minimum, factorii cei mai

indepărtați de optimum determinând această forță, totuși variațiile nu prezintă un paralelism, pentru că în viața vegetativă se produc fenomene de compensare a factorilor vegetativi.

b) Speciile forestiere au exigențe foarte variate și caracteristice față de starea solului. Specificul acestor exigențe pentru fiecare esență forestieră este tocmai ceace formează importanța factorului sol în silvicultură.

Pentru succesul culturii forestiere trebuiesc determinate atât calitativ cât și cantitativ aceste exigențe, căci localizarea speciilor forestiere pe diferite soluri se face după măsura în care exigențele lor mai pot fi satisfăcute.

c) Metodele de instalare și de conducere a arboretelor variază cu stațiunea, specia și arboretul. Trebuiesc alese acelea care asigură maximum de succes.

2. Menținerea bunei stări a solului stă în mâna silvicultorului. Speciile cultivate și metodele întrebuițate trebuiesc să asigure păstrarea intactă a forțelor productive ale solului.

3. O preocupare esențială în silvicultura modernă o formează și ameliorarea condițiilor de sol. Trebuiesc găsite metodele cele mai indicate de ameliorare prin însăși cultura forestieră adoptată.

Silvicultura fiind determinată, în latura ei pur culturală, de climă și sol, este regională; de aceea problemele de sol pe care le pune, diferă după țări și regiuni.

În silvicultura noastră, problemele de sol trebuiesc studiate după cele patru regiuni: munți dealuri, șes și regiunea inundabilă, căci fiecare din acestea prezintă caractere specifice.

Astfel, problemele de sol, ce se pun în fiecare din aceste regiuni, sunt:

I) În regiunea munților:

1. problema pășunilor alpine,
2. problema humsului brut,
3. problema evoluției solului pe suprafețele exploatare ras.

II) În regiunea dealurilor:

1. O primă problemă în această regiune, care nu este numai de sol, ci de complexă ecologie, este apărarea zonei actuale a gorunului în contra invaziei fagului.

2. Altă problemă fundamentală este aceea a regenerării naturale a gorunului în legătură cu starea actuală și evoluția solului forestier.

Feiul cum se conduce astăzi regenerarea naturală a gorunului, în cele mai multe cazuri, duce la degradarea fizică înaintată a solului, prin inierbarea și înțelenirea lui înaintată, iar regenerarea este sistematic compromisă. Se expun rezultatele cercetărilor întreprinse de conferențiar în acest sens.

Trebuiesc găsite metodele și procedeele cele mai indicate pentru realizarea optimă a regenerării și păstrarea intactă a bunei stări fizice a solurilor sănătoase și ameliorarea celor degradate.

3. Tot în legătură cu problema de mai sus, se pune problema subarboretului în arboretele de gorun.

III) În regiunea șesului:

În solurile acestei regiuni, vegetația forestieră întâmpină mari greutăți, crescând în intensitate din zona șleaului către aceea a stepei: deficit de umidi-

tate, compacitate ridicată, inierbare, iar ca urmare: permeabilitate și aerisire insuficientă, pierderi de apă prin capilaritate, activitate bacteriană redusă, etc.

În majoritatea cazurilor, creșterile arboretelor sunt mult mai reduse față de cele posibile, în cazul unei bune stări fizice a solului.

Regenerarea întâmpină mari dificultăți și trebuie ajutată prin mobilizarea artificială a solului.

Conferențiarul se ocupă de cultura agricolă intermediară și de problema mobilizării artificiale a solului în arborete, prezentând numeroase rezultate ale cercetărilor întreprinse în acest sens de către Laboratorul de Soluri al CAPS.

Domnia-sa crede că cultura pădurii în această regiune trebuie astfel îndreptată, încât să poată fi înlăturate metodele costisitoare și cu efect temporar, foarte scurt, practicate azi pentru afânarea pe cale artificială a solului. Cea mai bună și durabilă ameliorare a stării solului se realizează prin acoperirea lui continuă cu un subarboret de arbuști xeroși, în deosebi de *Crataegus*. Toți arbuștii sunt indicați pentru ameliorarea pădurilor degradate unde nu se poate veni cu plugul sau cu plantații imediate, pentru cucerirea stepei pentru pădure și pentru rezolvarea problemei pășunatului în păduri. Toate aceste probleme sunt dezbătute cu o bogată argumentație științifică.

În regiunea stepei uscate se mai adaugă la cele de mai sus, o concentrație ridicată de săruri aproape de suprafață sau chiar la suprafața solului, conducând la uscăciunea fiziologică a acestuia. Se dau aici rezultatele cercetărilor întreprinse de Laborator, în jud. Brăila.

Conferențiarul se ocupă apoi de problema culturii salcâmului în zona șleaului, în ante-stepă și în stepă, pe soluri bogate în argilă, capabile de a întreține stejarul și alte foioase, ajungând la următoarele concluzii: întrucât salcâmul nu suferă soluri insuficient levigate, nu trebuie cultivat pe soluri cu nivelul carbonaților mai la suprafață decât 35—40 cm. Salcâmul nu suferă nici soluri prea grele, întrucât rădăcinile trebuiesc să se întindă mult în lături.

Cultura acestei specii pe soluri grele, în arborete pure, este o greșeală, căci acoperișul său slab nu poate opri inierbarea și tasarea solului cu toate urmările lor rele. Soluția bună nu este nici crearea de arborete de salcâm cu alte specii, pe această cale inconvenientele nefiind decât parțial înlăturate.

Cultura cea mai indicată a salcâmului este: cultură în arborete pure, cu consistență moderată, cu subarboret de arbuști xeroși, în special de *Crataegus* sau cu specii de arbori destinați a rămâne în subarboret.

Se expune apoi în mod rapid problema nisipurilor, arătându-se dificultățile întâmpinate de vegetația forestieră în asemenea soluri și modalitățile în care s'a lucrat de către personalul Laboratorului de soluri, la cele mai rele nisipuri din țară (Hanul-Conachi).

Trecând peste problemele în legătură cu regiunile inundabile, conferențiarul prezintă rezultatele încercărilor făcute până acum la Laboratorul de Soluri al CAPS pentru a se realiza metode expeditivă pentru studiul rapid al solului în practica silvică.

N. R.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Direcția Regimului Silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în
Monitorul Oficial Nr. 131/920.

D E C I D E M :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii „Criva Ruptura“ seria IV-a Bujorul, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 495 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani. Revizuirea la 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Crivoș“, județul Ialomița, proprietatea Alexandru Teoharie, în suprafață de 25 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 5 ani exploatarea în 2 ani. Revizuirea la 5 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Valea Ogrezelei“, județul Muscel, proprietatea Adm. Bănășteanu și alți 6, în suprafața de 60 ha. 0129 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 16 ani. Exploatarea în 4 ani cu intervalul specificat în studiu.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Negrești din jud. Neamț, proprietatea Doamnei Alexandrina Pilescu în suprafața de 61 ha. 2900 mp. Regim codru cu tăieri rase. Revoluția normală 55 ani. Exploatarea în doi ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus cu excepția celor de sub punctele a și b se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Noiembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.
No. 252131.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Golani-Stănișoara-Morșău, județul Roman, proprietatea D-nelor M. Ciurea, Em. Carp și H. Pastia, în suprafață de 236 ha. 3500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii Nadeja, județul Dolj, proprietatea Nadeja B. Știrbei, în suprafață de 128 ha. 7400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Satului, județul Argeș, proprietatea Costica Dănescu, în suprafață de 8 ha. 2250 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Liscovaci, județul Rădăuți, proprietatea Israel Rauchserger în suprafață de 28 ha. 8900 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2/1/1923, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Dr. V. Nițescu.

No. 18.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Stănciova, pendinte de comuna Stănciova, județul Timiș-Torontal, proprietatea Comunei Stănciova, în suprafață de 439 ha. 9300 mp. Regimul codru regulat cu două tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, împărțită în 4 perioade. Complectarea regenerării se va face cu pueți de gorun și frasin.

b) Amenajamentul pădurii Gutenbrun, pendinte de comuna Lipova, județul Timiș-Torontal, proprietatea Comunei Gutenbrun, în suprafață de 649 ha. 3900 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani împărțită în 5 perioade de câte 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Traunau, pendinte de comuna Lipova, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Traunau, în suprafață de 240 ha. 8400 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluția normală 80 ani divizată în patru perioade de câte 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Galeere, județul Cluj, proprietatea parohiei Gr. Catolice din comuna Cluj-Mănăstur în suprafață de 30 ha. 4100 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea periodică din 6 în 6 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olariu, județul Turda, proprietatea Moldovan Dumitru și soții, în suprafață de 15 ha. 5000 mp. Regimul Crâng cu 15 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

f) Amenajamentul pădurii „Olanaș și Pădurea Mică”, județul Cluj, proprietatea moștenitori Logoteti Alfred, în suprafață de 41 hha. 7383 mp. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Pădurea Veche și Dealul Boller, județul Sibiu, proprietatea Bis. Ort. Rom. Gusterița, în suprafață de 51 ha. 7900 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fata, județul Sibiu, proprietatea Bisericii Evanghelice în comuna Gusterița, în suprafață de 51 ha. 7900 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani, posibilitatea 1 ha. 7300 mp.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Coasta lui Scheiner Ciocana, județul Târnava Mare, proprietatea Dr. Carol Gundhardt, în suprafață de 24 ha. 740 mp. Regim Crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii A v a s, județul Trei Scaune, proprietatea Domokos Mihail, în suprafață de 10 ha. 8800 mp. Regimul crâng cu 20 rezerve stejar la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea 7 ha. în anul 1932/1933 restul după nevoile proprietarului.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celui de la punctul 1 se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 25 Noiembrie 1932, în cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.
No. 252135.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Buftea, județul Ilfov, proprietatea Barbu Știrbey, în suprafață de 1815 ha. 6800 mp. din care 1774 ha. 5600 mp. pădure curată. Regimul 2 serii de exploatare; în cea de salcâm 264,80 ha. revoluția normală 10 ani. exploatarea în 10 ani în cea de șleau 1509,76 ah. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Orofteană de jos, județul Dorohoi, proprietatea Epitropiei Spitalelor Sft. Spiridon din Iași, în suprafață de 512 ha. din care 468 ha. 8200 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z a n o a c a, județul Prahova, proprietatea Maria I. Niculescu Prăjescu și Ioan Cristopol, în suprafață de 100 ha. 7294 mp. din care 49 ha. 3883 mp. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Exploatarea în 3 ani. Revizuirea după anul 1938.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiu Bâlcu, județul Ilfov, proprietatea Gr. Rioșeanu, în suprafață totală de 23 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Fălciului, județul Fălciu, proprietatea Comune Fălciu, în suprafață totală de 49 ha. 6500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 3 ani. Exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H a i n a, județul Argeș, proprietatea Comunei Pădureța, în suprafață de 7 ha. 2300 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 25 ani. Exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate cu excepția celor de la punctele c și e se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.
No. 256149.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Albești**, județul Argeș, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 1519 ha, 1100 mp. Regimul Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani, Exploatarea în 80 ani cu posibilitatea pe suprafață.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Peribicauți**, județul Hotin, proprietatea a 119 locuitori din satul Peribicauți, în suprafață de 661 ha 2100 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea a 16 ha. din parcela A, făcându-se în 2 ani și așteptându-se apoi 14 până restul devine exploatabil.

c) Amenajamentul pădurii **Mesimler** seria XXVIII-a, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 300 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Comărești**, județul Storojinet, proprietatea Abraham Osterer și alții, în suprafață de 110 ha. 1800 mp. Regimul: se vor face numai rărituri și curățiri necesare igienei pădurei, astfel ca prin extragere a arborilor dominanți să nu se scoată consistența sub 0.8.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pârniașca - Batiasca**, proprietatea Const. Ștef. Ionescu, în suprafață de 50 ha. 4000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 3 ani a 34,29 ha. urmând 7 ani perioadă de așteptare și apoi se va exploata în 2 ani restul de 16,20 ha.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pârniașca - Batiasca**, jud. Dâmbovița, proprietatea Nic. Parnia și alții, în suprafață de 21 ha. 6200 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Tote celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și arti colul adițional anexat ficcăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 7 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministru Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 261187.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Chicioara - Valea Sopii**, județul Sibiu, proprietatea Comunei Topăreca, în suprafață de 210 ha. 3316 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani urmată de împădurirea precizată prin avizul Consiliului Tehnic Nr. 766/931.

b) Amenajamentul pădurii **Pădurea Mare**, județul Mureș, proprietatea Artur Teleki, în suprafață de 62 ha. 7000 mp. Regimul Crâng compus. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea conform preciziunilor din avizul Consiliului Tehnic Nr. 82/931.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii **Cristof - Degenfeld**, județul Turda, proprietatea Cristof Degenfeld, în suprafață de 57 ha. 7500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Valea Besenoului**, județul Trei Scaune, proprietatea Comunei Dalnic, în suprafață de 75 ha. 3300 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea conform precizărilor din avizul Comitetului Tehnic Sighisoara Nr. 19/932.

e) Amenajamentul pădurii **Heves și Cerburia de Jos**, jud. Târnava Mică, proprietatea Eugen Haller, în suprafață de 57 ha. 5400 mp. Regimul Crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea cu raport susținut.

f) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Pădurea Marc, județul Sălaj, proprietatea Bis. Rom. Catolice Ilisna, în suprafață de 23 ha. 7500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 2. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. nu fost date eronat sau între timp nu suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 7 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 261191.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Odo bu, județul Buzău, proprietatea Maria Antonescu, în suprafață de 133 ia. 1050 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Buciumeni, județul Ilfov, proprietatea Alex. Costescu, în suprafață de 126 ha. Regim Crâng. Revoluția normală 9 ani. Exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 9 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Măruntă, județul Ilfov, proprietatea Sarmiza Alimănișteanu, în suprafață de 24 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Ruginoasa, județul Muscel, proprietatea V. I. Irimiciu, în suprafață de 10 ha. 2000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Secueni Mircești, județul Roman, proprietatea Gh. Enescu, în suprafață de 60 ha. 3381 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bontesti, județul R. Sărat, proprietatea Dumitru D. Simionescu, în suprafață de 56 ha. 1320 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 9 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cioc-Scriosteiu, județul Teleorman, proprietatea Traian Chesim, în suprafață de 39 ha. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 2 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Seinoaică, județul Buzău, proprietatea Alecu Mihăilescu, în suprafață de 19 ha. 2500 mp. Regimul Crâng Revoluția normală 12 ani. Exploatarea în 3 ani cu intermitențe.

Art. 2. — Regulamentul de exploatare de mai sus cu excepția celui dela art. 1, alin. b se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 13 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 267979.

Art.1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Badule asa, județul Dâmbovița, proprietatea Doamnei Maria Mihalcea, în suprafață de 56 ha. 9806 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 13 ani. Exploatarea în 18 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul, județul Prahova, proprietatea B. și C. Ionescu, în suprafață de 23 ha. 8000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 6 ani. Județul Ilfov, proprietatea Maria și I. Dorobanțu, în suprafață de 12 ha. 4800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 4 ani. exploatarea în 2 ani. Revizuirea la finele anului 1939.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentului de exploatare mai sus menționate cu excepția celor de sub aliniatele b și c se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 269305.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sărata Ogrăzile, județul Buzău, proprietatea Moștenitorii Monteoru, în suprafață de 745 ha. 5700 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 24 ani. Exploatarea în 24 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Strecioala, județul Fălciu, proprietatea orașului Huși, în suprafață de 377 ha. 5300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentului de exploatare de mai sus cu excepție celor dela aliniamentele b se va face după zece ani.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea Regulamentelor de exploatare al pădurii Cosciula, județul Storojineț, fostă proprietatea Grigore Coian, publicat în „Monitorul Oficial” No. 116/925 pe temeiul că exproprierea posterioară decretării Regulamentului a diminuat suprafața inițială.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271207.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Mărecea, Seria III-a, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 1023 ha. 2400 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dridu-Deal, seria X-a, județul Ilfov, proprietatea Statului în suprafață de 940 ha. 5100 mp din care 798 ha. 1400 mp. împădurită. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 18 ani a restului exploatabil și regenerarea întregii păduri împreună cu trupul Stroiasca.

c) Amenajamentul pădurii Dealul lui Dumitru, județul Fălciu, proprietatea Statului, în suprafață de 700 ha. 3300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Exploatându-se câte 23 ha. 3300 mp.

d) Amenajamentul pădurii Modăia, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 1556 ha. 5100 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani. Exploatarea în 120 ani.

e) Amenajamentul pădurii Miluta, județul Mehediuți, proprietatea Statului, în suprafață de 184 ha. 4029 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în 30 ani cu obligația de a executa imediat după golirea fiecărui parchet complectarea regenerării prin plantațiuni cu stejar.

f) Amenajamentul pădurii Balamucii din Deal, seria II-a, județul Ilfov, proprietatea Statului, în suprafață de 203 ha. 7200 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 17 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271199.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Gruju și Bara, județul Ilfov și Prahova, proprietatea Statului, în suprafață de 423 ha. 6800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Paucesti, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1104 hha. Regimul Codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani. Revizuirea în anul 1938.

c) Amenajamentul pădurii Daești, Seria IV-a, județul Vâlcea, proprietatea Statului, în suprafață de 8846 ha. 1200 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală 94 ani. Exploatarea în 94 ani.

d) Amenajamentul pădurii Valea-Mare, județul Turda, proprietatea Statului, în suprafață de 2758 ha. 9000 mp. din care 2718 ha. 4500 mp. împădurită. Regimul : în seria de raport, 2394, 16 hah. Codru cu tăiere rasă și Revoluția normală 100 ani. În seria de protecție 324 ha. 3000 mp. se va extrage numai arbori uscați și deperisanți.

e) Amenajamentul pădurii Codru Asnașul-de-Sus, județul Sălaj, proprietatea Statului vândută spre exploatare firmei Ludovic Gyormati, Weissgloss és I. Andor, în suprafață de 397 ha. 7900 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Amenajamentul pădurii Mașeni-Sarata, seria VIII-a, județul Vastui, proprietatea Statului, în suprafață de 252 ha. mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 35 ani. Exploatarea în 35 ani.

g) Amenajamentul pădurii Bogdana, județul Bacău, proprietatea Statului, în suprafață de 1855 ha. 6600 mp. Regimul Codru cu două tăieri succesive. Revoluția normală 96 ani. Exploatarea în 96 ani cu prevederile culturale din avizul Consiliului Tehnic No. 1204/332.

Art. 2. Revizuirea Amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Dată astăzi 17 Decembrie în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 271203.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Maieruși**, județul Brașov, proprietatea Comunei Maieruși, în suprafață de 1588 ha. 9000 mp. Regimul: Codru cu două tăieri succesive la seria I-a. Revoluția normală 80 ani. Codru cu tăieri rase și regenerări artificiale la seria II-a. Revoluția normală 100 ani. Codru grădinărit cu exploatabilitate fizică în seria III-a realizându-se numai arborii useați ruși de vânt și desrădăcinați.

b) Amenajamentul pădurii **Bezdiu**, județul Timiș-Torontal, proprietatea M-rei Bezdiu, în suprafață de 34 ha. 5300 mp. Regimul Codru cu conversiunea în Crâng regenerarea făcându-se cu stejar. Revoluția transitorie de conversiune 20.

c) Amenajamentul pădurii **Pădurea-Mare**, județul Mureș, proprietatea Doamnei Văd. Bornemissa Andrei în suprafață de 125 ha. 5663 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani pentru element crâng și 880 ani pentru rezerve, exploatarea în 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **F F und**, județul Mureș, proprietatea D-nei Wilma Miko, în suprafața de 24 ha. 1100 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Coceni**, județul Trei-Scaune, proprietatea D-nei Văd. Peter Sigismund. Regimul Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea în zece ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii: **Camna**, județul Arad, proprietatea Alexandru Szacsavay, în suprafață de 73 ha. 5000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Exploatarea în 40 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Dosul Sipcei** (supliment), județul Hunedoara, proprietatea I. D. Siman, exploatarea Banca de Secont București, în suprafață de 44 ha. 8900 mp. Regim Codru Grădinărit, extrăgându-se arborii mai groși de 30 cm. în diametru la 1,30 m. de la sol. Revoluția normală 130 ani. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă ca arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fișierului sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) . Ghelmegeanu.

No. 271211 .

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Movileni și Ostrovul**, județul Tecuci, proprietatea I. Demetriade, în suprafață de 472 ha. 37000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Bajesti**, județul Museel, proprietatea Const. D. Nicolau, în suprafață de 101 ha. 6200 mp. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Tarseni**, județul Museel.

proprietatea I. O. Simian și Ion Popescu, în suprafață de 39 ha. 3000 mp. Regim Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al Zăvoaielor Cutul lui Șerbănică și Cotul-cel-Mare, județul Ilfov, proprietatea Nicolae T. Filitiu în suprafață de 26 ha. 1754 mp. Regimul 2 serii de crâng simplu prima cu revoluție normală de 7 ani și exploatare în 77 ani și a II-a de răchitărie cu revoluție de un an Revizuirea în anul 1936.

Art. 2 — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus cu excepția celui dela art. 1 al. d se va face după zece ani.

Art. 3. — Tonte cealalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 20 Decembrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nătescu.

No. 274637.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Serafinesti, județul Botoșani, proprietatea D-nei Maria Ghica, în suprafață de 960 ha. Regimul Crâng. Revoluția normală 27 ani. Exploatarea în 27 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Corni, județul Botoșani, proprietatea D-lui Teodor Ghica, pentru suprafața de 286 ha. vândută înainte de supunere la Regimul silvic. Regim crâng. Revoluția normală 6 ani. Exploatarea în 6 ani. Revizuirea la 1938.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii și Zăvoaielor Văcărești, județul Dâmbovița, proprietatea Eufrosina Vătărescu, Zoe Colonel Caribol și Elena Văcărescu, în suprafață de : Zăvoaiul 171 ha: 8000 mp. și pădurea 745 ha. 9500 mp. Regimul 2 serii la Crâng. Revoluția normală 6 ani și exploatarea în 6 ani la zăvoi și Revoluția 20 ani și exploatarea în 12 ani la seria II-a.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus cu excepția celui dela art. 1. al. b. se va face după zece ani.

Art. 3. — Tonte cealalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 299 Decembrie 1932, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) M. Ghelmegeanu

No. 279561/932.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaculești, județul Drobeta, proprietatea Grigore Tăbăcarn, în suprafață de 190 ha. 6500 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bobeica, județul Cernăuți, proprietatea Iftimie Bobeica, în suprafață de 58 ha. 566 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în trei ani a 16 ha 5400 mp.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pol-Ruhotin-Perbiuc (i. județul Hotin, proprietatea Ion G. Hudcovschi, în suprafață de 57 ha. 0171 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani. Exploatarea a 15 ha. în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Staica, județul Rădăuți, proprietatea Feivis și Berl Tuchman în suprafață de 24 ha. 86000 mp. Regim Codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Suseten*, județul *Rădăuți*, proprietatea *Nastasia Corban*, în suprafață de 14 ha. 6400 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Horoscauți*, județul *Cernăuți*, proprietatea *Olga Iacoban*, în suprafață de 14 ha. 7200 mp. Regimul Codru Revoluția normală 3 ani. Exploatarea arboretului explotabil în 1932/933 și 1937/938.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Hrabusna*, județul *Rădăuți*, proprietatea *Bouhar Gavril* și alții în suprafață de 17 ha. 6977 mp. Regimul codru grădinărit. Exploatarea în 2 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii *Cludeiu*, județul *Storojineț*, proprietatea *Obștei Cludeiu*, în suprafață de 121 ha. 1100. mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani. Exploatarea în 100 ani.

Art. 2. Revizuirea tuturor Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adiționat anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executare prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Dr. V. Nițescu.

No. 14.

Casa de Credit, Economie și Ajutor

^A
CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREȘTI III – TAKE IONESCU, 31

Face toate operațiunile de bancă.

Imprumuturi la membrii în contul
salariului, imprumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primește spre fructificare la vedere și pe termen
în condițiuni avantajoase.

689i ✓ pt leg

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii referate :

Studiul erorilor instrumentale la compasele forestiere I. Dăscălescu și I. Popescu-Zeletin

Probleme administrative :

Activitatea funcțională administrativă Tr. Ionescu-Heroiu

Documentări — Comentarii :

Note asupra pădurilor de pe valea superioară a Argeșului C. C. Georgescu
 Refacerea pădurilor noastre din Carpați I. Fröhlich
 Cele 10 porunci ale raționalizării P. P. Dulfu

Cronica :

Pro Sylva Aurelian Ionescu
 „In zodia organizării” I. P. Zeletin

Recenzii. — Revista revistelor. — Informațiuni. — „C. E. A. C. S.”
 Pagini mercuriale : Bursa lemnului in luna Februarie 1933
 Soc. „Progresul Silvic” — „Cercul de Studii forestiere”.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Études comparatives :

L'étude des erreurs instrumentales dans le mesurage des diamètres I. Dascălescu et I. Popescu-Zeletin

Problèmes administratifs :

L'activité fonctionnelle administrative Tr. Ionescu-Horod

Documents et Courriers :

Notes sur les forêts de la vallée supérieure d'Arges. C. Georgescu

Le reboisement dans les Carpathes I. Fröhlich

Le décalogue de la rationalisation P. P. Dul

Chronique. — Révisions. — Revue des revues. Informations. — „C. E. A. C. S.“ — Pages mercures. — Soc. „Progresul Silvic“

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT

Abhandlungen :

Untersuchung der instrumentalen Fehler an Baumkluppen I. Dascălescu und I. Popescu-Zeletin

Verwaltungsfragen :

Die funktionelle Verwaltungstätigkeit Tr. Ionescu-Horod

Mitteilungen :

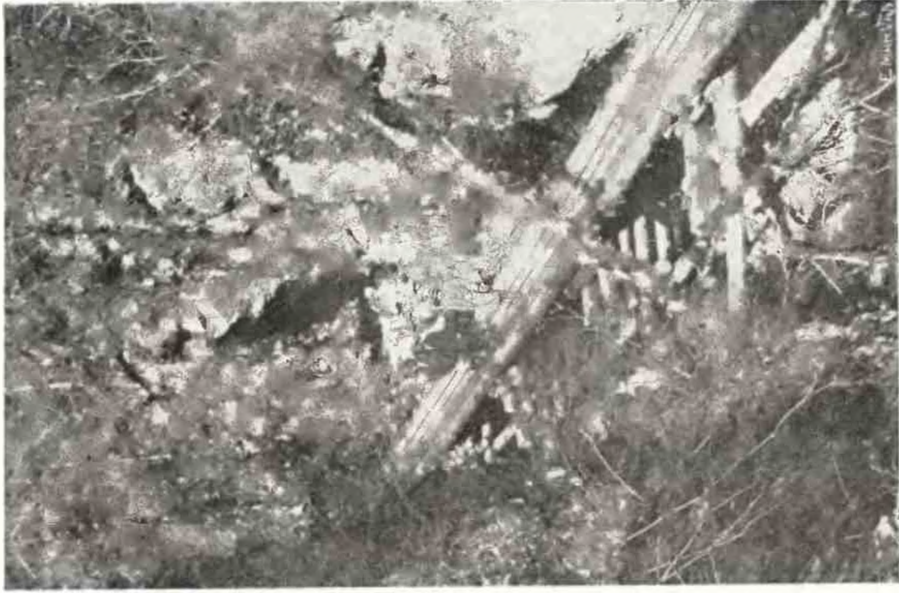
Bemerkungen über die Forsten im oberen Arges-Tal. C. Georgescu

Der Wiederaufbau unserer Karpathenforsten I. Fröhlich

Die zehn Gebote der Rationalisierung P. P. Dul

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften. Nachrichten. — „C. E. A. C. S.“ — Holzmarkt. „Progresul silvic“: Vereinsangelegenheiten.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

Scoc uscat și scoc cu apă în Carpații Păduroși (Maramureș, Valea Râului).
Glissoir sec et glissoir humide dans les Carpathes de Maramureș (Valea Râului).
Trocken- und Wasserriese in den Waldkarpathen (Maramureș, Valea Râului).

STUDIUL ERORILOR INSTRUMENTALE LA COMPASELE FORESTIERE

de I. DASCALESCU și
I. POPESCU-ZELETIN

În dendrometrie se studiază suficient, la capitolul „compase forestiere”, toate erorile care intervin în operațiunile măsurării diametrelor, afară de cele datorite instrumentului (erorile instrumentale).

Diversele tipuri de compase realizate, sunt rezultatul unui șir întreg de invențiuni, fără să se fi putut ajunge la un instrument, care să dea garanția unei măsurători precise.

S'a realizat însă o formă tip — două brațe perpendiculare pe o riglă, ale cărei avantaje explică întrebuițarea ei în ultimele decenii.

Dacă la primele încercări, un compas forestier rezistă celor mai severe critici, apoi proasta întreținere și uzura în timp, fac ca acest instrument să nu mai poată corespunde cerințelor, devenind generatorul unor erori grosolane.

Adeseori, erorile instrumentale — de uzură și de construcție — sunt cu mult mai mari decât acele ce provin din neîndeplinirea exactă a condițiilor de măsurătoare.

În cele ce urmează, vom căuta să studiem aceste erori instrumentale și să prezentăm apoi, un compas românesc, care pare să înlătore multe din inconvenientele celor existente. Proiectul acestui compas este conceput în spiritul concursului propus de C. A. P. S. pentru găsirea celui mai bun compas forestier românesc, atât din punct de vedere al concepției, cât și al construcției.

În operațiunea măsurătorii diametrelor arborilor — în general — distingem două feluri de erori:

a) Erori ce intervin independent de compas, adică acelea care rezultă din neîndeplinirea condițiilor cerute acestei operațiuni.

b) Erori instrumentale, acele provenite din defectele de construcție sau uzură în timp a compasului.

Primele, cu un caracter accidental, rezultate din neatenție, oboseală și forma anormală a arborilor, au fost studiate complet de Tischendorf¹⁾ și exprimate în următoarele cazuri:

1. Secțiunea arborelui la 1.30 m. de la sol nu este un cerc perfect. Astăzi s'a stabilit că nu mai este nevoie să iei diametrul maxim și minim al secțiunii și apoi să faci media, ci două diametre perpendiculare, în ori care poziție.

2. Citirea diametrelor — cu rotunjire — dă naștere la erori, cari variază în intervalul:

$$+\frac{a}{3} \text{ și } -\frac{a}{3} \quad \text{unde } a = \text{cu rotunjirea.}$$

3. Nu se ia diametru exact la 1.30 m. de la sol în care caz apare:

$$\Delta D = 2 \Delta h \operatorname{tg} \alpha$$

unde D = diametrul măsurat, h = înălțimea la 1.30 m. și α = unghiul dintre generatoare și axa arborelui, considerat trunchiu de con.

4. Se măsoară un diametru care nu este perpendicular pe axa arborelui

$$\Delta D = d \left(\frac{1}{\cos \mu} - 1 \right)$$

în care d = diametru μ = unghiul dintre diametre măsurat și cel normal pe axa arborelui.

Celelalte erori instrumentale au un caracter de permanență și s'ar putea numi — din acest motiv — erori sistematice.

Erorile instrumentale²⁾ avem în următoarele cazuri.

1) Brațul mobil nu mai este paralel cu brațul fix (defect de construcție sau uzură).

1) Cele patru cazuri date mai sus sunt studiate de Tischendorf în „Lehrbuch der Holzmassenermittlung”.

2) Erorile instrumentale studiate se referă la compasele cu formă tip: două brațe pe o riglă gradată.

- 2) Brațul fix nu este perpendicular pe rigla gradată.
- 3) Rigla gradată se îndoaie luând forma unui arc de curbă.

1. Brațul mobil nu mai este paralel cu brațul fix.

Prin uzură sau construcție, brațul mobil capătă o deviație față de linia care marchează paralelismul cu brațul fix. Această deviație se poate prezenta numai într'o parte a acestei linii, dând naștere la erori sistematice (defecte de construcție și parte din defectele de uzură) sau de ambele părți, în care caz, studiul erorilor este cu mult mai complex.

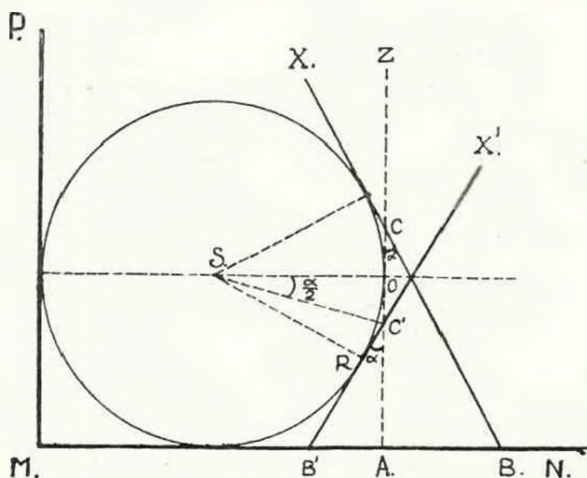

Fig. 1.

În figura 1, considerând cercul S = circumferința bușteanului, MN linia compasului, MP brațul fix și BX brațul mobil ($BX, B'X'$, pozițiunile extreme, AZ pozițiunea normală) observăm că se formează triunghiurile: $AB'C'$ și ABC din care

$$AB = AC \operatorname{tg} \alpha$$

$$AB' = AC' \operatorname{tg} \alpha.$$

Insemnând diametrul bușteanului cu D , din figură avem :

$$AC = \frac{D}{2} + OC \text{ și } AC' = \frac{D}{2} - OC'$$

dar $OC = OC'$, astfel putem scrie :

$$(1) AB = \left(\frac{D}{2} + OC\right) \operatorname{tg} \alpha \text{ și } (2) AB' = \left(\frac{D}{2} - OC\right) \operatorname{tg} \alpha$$

Din (1) și (2) se vede că eroarea (AB și AB') este în funcție directă de diametrul D și unghiul de înclinare α (deviație) a brațului mobil față de poziția normală AZ .

Din triunghiul $OSC' = OSC$ găsim pentru OC :

$$OC = OC' = OS \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} \text{ pentru că } \sphericalangle OSC = \frac{\alpha}{2}$$

întrucât SC' este bisectoarea $\sphericalangle OSR$,

rezultând: $\sphericalangle OSC = \sphericalangle \frac{OSR}{2}$. Unghiul $OSR = \alpha$ ca unghiuri având laturi perpendiculare.

Inlocuind valoarea lui OC în (1) și (2) obținem:

$$AB = \left(\frac{D}{2} + \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) \operatorname{tg} \alpha = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) = \epsilon_1$$

$$AB' = \left(\frac{D}{2} - \frac{D}{2} \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) \operatorname{tg} \alpha = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \left(1 - \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}\right) = \epsilon_2$$

ϵ_1 și ϵ_2 sunt erorile respective pozițiilor extreme ale brațului mobil în raport cu poziția normală AZ .

Dacă brațul mobil este înclinat constant spre dreapta, se comite astfel o eroare sistematică în minus față de diametrul real; în cazul înclinării constante spre stânga a brațului mobil, se comite o eroare sistematică în plus.

Pentru valori foarte mici ale unghiului α (cum se prezintă cazul în realitate), termenul $(1 + \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2})$ tinde către 1, și în acest caz vom avea:

$$\epsilon = \pm \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha \quad (3)$$

Formulă aplicabilă, care arată că eroarea ϵ este direct proporțională cu diametrul D și tangenta unghiului de deviație α a brațului mobil BX față de poziția normală AZ .

Pentru α cuprins între 1° — 10° , iar diametrul D între 10—100 cm., ϵ ia valorile corespunzătoare formulei (3) și date în tabloul de mai jos în cm.:

TABLOUL No. 1¹⁾

Diametru in cm.	Inghiui α in grade sexasecimale									
	1°	2°	3°	4°	5°	6°	7°	8°	9°	10°
10	0.08	0.17	0.26	0.35	0.44	0.52	0.61	0.70	0.79	0.88
20	0.17	0.35	0.52	0.70	0.87	1.05	1.23	1.41	1.58	1.76
30	0.25	0.52	0.78	1.05	1.30	1.57	1.84	2.11	2.37	2.64
40	0.34	0.70	1.04	1.40	1.74	2.10	2.46	2.82	3.16	3.52
50	0.42	0.87	1.30	1.75	2.17	2.62	3.07	3.52	3.95	4.10
60	0.51	1.05	1.56	2.10	2.61	3.15	3.69	4.23	4.74	5.28
70	0.60	1.22	1.82	2.45	3.04	3.67	4.30	4.93	5.53	6.16
80	0.68	1.40	2.08	2.80	3.48	4.20	4.92	5.64	6.32	7.04
90	0.77	1.57	2.39	3.15	3.91	4.72	5.53	6.34	7.11	7.92
100	0.85	1.75	2.60	3.50	4.35	5.25	6.15	7.05	7.90	8.80

Din tabloul de mai sus, se vede ușor care poate fi importanța acestor erori mai ales în cazul inventariierilor de materiale de construcții (piese de lucru) unde se cere o măsurătoare exactă.

Să vedem acum, procentual — cu cât influențează, eroarea calculată mai sus, expresiunea suprafeței.

Suprafața în funcție de diametru, este dată de formula:

$$S = \frac{\pi}{4} D^2$$

În cazul unui diametru afectat de o eroare ϵ avem:

$$S \pm \Delta S = \frac{\pi}{4} (D \pm \epsilon)^2 = \frac{\pi}{4} (D^2 \pm 2 D \epsilon + \epsilon^2)$$

1) În mod practic, ultima linie a tabloului de mai sus, pentru lungimea brațelor de 0.50 m. (dela rigla gradată la vârf) poate servi și ca mijloc de corecție, atunci când nu avem la îndemână un raportor. Diferența dintre distanța citită pe riglă și distanța interioară între vârfurile brațelor compasului (brațul mobil deviate la maxim) constituie tocmai corespondentul în cm. al deviației brațului mobil, astfel că putem găsi corecția de aplicat pentru diverse diametre pe coloana verticală a tabloului, care are de bază, eroarea măsurată în cm.

ϵ^2 fiind mic ¹⁾, se poate neglija, astfel că avem:

$$S + \Delta S = S \pm \frac{\pi}{4} \cdot 2 D \epsilon = s \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon$$

$$\Delta S = \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon$$

Pentru a afla eroarea procentuală, ne vom servi de expresiunea:

$$\frac{\Delta S}{S} = \frac{p}{100} \text{ și înlocuind pe } \Delta S \text{ găsim:}$$

$$\frac{\frac{\pi}{2} D \epsilon}{S} = \frac{p}{100} \text{ sau } p = \frac{100 \frac{\pi}{2} D \epsilon}{S} \quad (4)$$

din formula suprafeței scoatem: $\frac{\pi}{2} D = \frac{2 S}{D}$

Pe de altă parte, am găsit mai înainte: $\epsilon = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$.

Înlocuind în (4) obținem:

$$p = \frac{100 \frac{2 S}{D} \epsilon}{S} = \frac{200 \epsilon}{D} = \frac{200 \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha}{D} = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

deci $p = 100 \operatorname{tg} \alpha$ (5)

Un exemplu: Considerăm $D=60$ cm.; $\alpha = 2^\circ$ de unde rezultă $\epsilon = 1,05$ cm.

$$\frac{\Delta S}{S} = \frac{p}{100} \text{ sau } p = \frac{100 \Delta S}{S} \text{, pentru } D=60 \text{ cm. avem } S=2827 \text{ cm}^2$$

$$D=58,95 \text{ " } S=2729 \text{ cm}^2$$

$$\Delta S = 79 \text{ cm}^2$$

1) Fără a neglija pe ϵ^2 și urmând același calcul, se ajunge la formula: $p=100 \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right)$ care diferă de (5) prin termenul $\left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right)$. Această diferență reprezintă 3,9% din valoarea expresiunii (5) pentru $\alpha=10^\circ$ deci se poate neglija. [$p=100 \operatorname{tg} \alpha=100 \operatorname{tg} 10^\circ = 100 \times 0,176 = 17,6$ cm.; $p=100 \operatorname{tg} \alpha \left(1 + \frac{\operatorname{tg} \alpha}{4}\right) = 100 \times 0,176 \left(1 + \frac{0,176}{4}\right) = 18,3$ cm. diferența: $18,3 - 17,6 = 0,7$ mm. cea ce reprezintă 3,9%].

Inlocuind în formulă valorile găsite avem:

$$p = \frac{98 \times 100}{2827} = \frac{9800}{2827} = 3,45\% \quad (6)$$

Aplicând formula (5) $p = 100 \operatorname{tg} \alpha$ avem:

$$p = 100 \times 0.035 = 3,5\% \quad (7)$$

Tabloul erorilor procentuale No. 2

No. cor.	α în gr. sex.	tg. α .	$p = 100 \operatorname{tg} \alpha$ %	Observațiuni
1	1°	0.017	1.7	
2	2°	0.035	3.5	
3	3°	0.052	5.2	
4	4°	0.070	7.0	
5	5°	0.087	8.7	
6	6°	0.105	10.5	
7	7°	0.123	12.3	
8	8°	0.141	14.1	
9	9°	0.158	15.8	
10	10°	0.176	17.6	

Diferența — inapreciabilă — dintre cele două rezultate (6) și (7) se explică prin neglijarile făcute în stabilirea formulei și prin rotunjirile logaritmice ce intervin în valoarea lui $\operatorname{tg} \alpha$.

O remarcă foarte interesantă de făcut la formula (5) este aceea că, eroarea procentuală este direct proporțională cu unghiul α și este independentă de diametru.

Interesul chestiunii constă în faptul că ne dă posibilitatea să aplicăm o corecțiune pS în toate măsurătorile afectate de eroarea amintită.

Trecând la volume să stabilim și aci eroarea procentuală. Procedând ca în cazul precedent, vom avea:

$$p = 100 \frac{\Delta V}{V}$$

dar $V = SL$ unde L = lungimea trunchiului sau arborelui.

$$\Delta V = V_r - V_a$$

unde: V_r = volumul real și V_a = volumul afectat de eroare.

$$V_a = \left(\frac{\pi}{4} (D \pm \epsilon)^2 \right) L \text{ și } V_r = \frac{\pi}{4} D^2 L, \text{ de unde:}$$

$$\Delta V = -\frac{\pi}{4} (D \pm \epsilon)^2 L + \frac{\pi}{4} D^2 L = \frac{\pi}{4} D^2 L - \frac{\pi}{4} (D^2 \pm 2D\epsilon + \epsilon^2) L$$

$$\Delta V = \frac{\pi}{4} D^2 L - \frac{\pi}{4} D^2 L \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon L = \pm \frac{\pi}{2} D \epsilon L$$

inlocuind:

$$p = \frac{100 \left(\pm \frac{\pi}{2} D \epsilon L \right)}{\frac{\pi}{4} D^2 L} = \frac{+100\epsilon}{\frac{1}{2}D} = \frac{200\epsilon}{D} = \frac{200}{D} \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha = 100 \operatorname{tg} \alpha.$$

Observăm că și la volum, eroarea procentuală subsistă. Calculul de mai sus s'a făcut numai ca o verificare intrucât rezultatul era lesne de întrevăzut.

În general, admitând aceiași notație ca mai sus vom avea:

$$V_r = V_a \pm \Delta V \text{ dar } \frac{\Delta V}{V} = \frac{p}{100} \text{ sau } \Delta V = \frac{p}{100} V_r \text{ inlocuind:}$$

$$V_r = V_a \pm \frac{p}{100} V_r = V_a \left(1 \pm \frac{p}{100} \right)$$

Insemnând $\left(1 \pm \frac{p}{100} \right) = K$ vom avea $V_a = V_r K$.

În cazul volumului mai multor arbori rezultă:

$$V_{r_1} + V_{r_2} + V_{r_3} + V_{r_4} + \dots + V_{r_n} = V_{a_1} k + V_{a_2} k + V_{a_3} k + \dots + V_{a_n} k = k (V_{a_1} + \dots + V_{a_n}) \text{ sau } \sum_1^n V_r = k \sum_1^n V_a$$

Corecțiuni.

Interesul studiului de mai sus apare în calculul corecțiunilor. Compasele existente în serviciu, din cauza vechimii, sunt expuse la asemenea erori. Cunoscând numărul de grade al deviației brațului mobil (se poate măsura cu ajutorul unui raportor) cu ajutorul formulei (5) se poate calcula eroarea procentuală.

$$p = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

cu care vom înmulți suprafața sau volumul, după cum va fi cazul. Este de remarcă că această eroare va fi totdeauna în minus după cum vom demonstra mai departe.

În cazul unor mari inventarieri, se poate foarte bine lucra cu o clupă cu deviație, numai având grijă la urmă să se aplice corecția respectivă.

Se recomandă a se evita asemenea cazuri, prin înlocuirea clupei defecte și numai în cazuri extreme să se apeleze la acest mijloc.

Frecvența pozițiilor brațului mobil pentru unul și același diametru.

După fig. 1 se observă că valoarea erorii de neparalelism a brațului mobil este funcție de locul pe care acest braț îl ocupă între punctele A și B'.

După fig. 2 se poate vedea că datorită forțelor care intervin la un compas forestier, F_1 și F_2 , brațul mobil este tentat ca totdeauna să ia pozițiunea extremă B' X'.

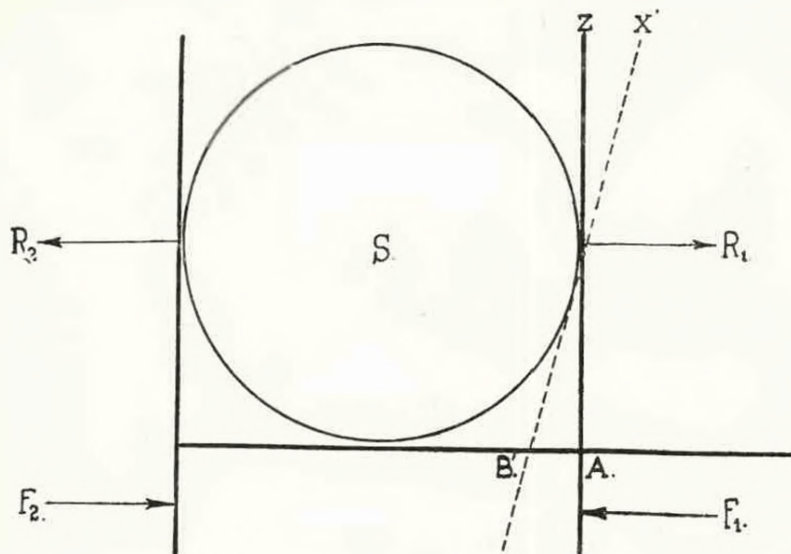

Fig. 2.

Din cauza însă a inegalității eforturilor depuse de lucrător de la un diametru la altul, datorită: oboselii, poziției pe care o are lucrătorul în momentul luării diametrului, stării de masiv a arboreului în care lucrează și mobilității brațului mobil pe rigla gradată, acest braț nu va lua totdeauna pozițiunea extremă B' X', ci o serie de poziții care vor fi cu atât mai numeroase, cu cât ne apropiem de punctul B'.

În această situație, rămâne de studiat și găsit poziția medie în intervalul $B B'$ pentru n măsurători.

În concluzie, admitem fără să greșim prea mult, că frecvența acestor poziții variază cu valoarea lui ϵ , între limitele:

$$100 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{n} \text{ și } 100 \operatorname{tg} \alpha$$

în care n = numărul pozițiilor (măsurătorilor).

Concluzii.

1° Eroarea procentuală în suprafață și volum crește proporțional cu unghiul de înclinare al brațului mobil față de poziția normală.

2° Corecțiunea se poate face direct asupra: suprafeții și volumului, atunci când se cunoaște unghiul α (suprafața = p . S: voluz: = p . V.).

3° În toate măsurătorile cu compase având brațul mobil defect se comite o eroare sistematică în minus.

2° Brațul fix nu este perpendicular pe rigla gradată.

Vom distinge, dela început: a) defecte prin construcție (neperpendicularitate pe rigla gradată) și b) defecte prin uzură (brațul fix capătă un joc).

a) Defectul de construcție se consideră atunci când solidarizarea brațului fix cu rigla gradată nu s'a făcut sub un \sphericalangle de 90° . Din acest motiv și după cum înclinarea este spre dreapta sau stânga, diametrul măsurat va fi afectat de eroi în minus sau în plus.

Înăuntrul acestui caz distingem :

α_1 . Brațele — paralele — nu sunt perpendiculare pe rigla gradată (fig. 3), având o înclinare α față de poziția normală.

Insemnând cu: d_r = diametru real; d_a = diametru aparent (citat pe riglă) și α = unghiul de înclinare față de poziția normală, vom avea:

$$d_r = d_a \cos. \alpha.$$

Eroarea este constantă și apare la toate diametrele luate cu

un asemenea compas. Corecțiunea se poate calcula după formulele de mai sus (suprafață: $s \cdot \cos \alpha$ volum: $V \cdot \cos \alpha$).

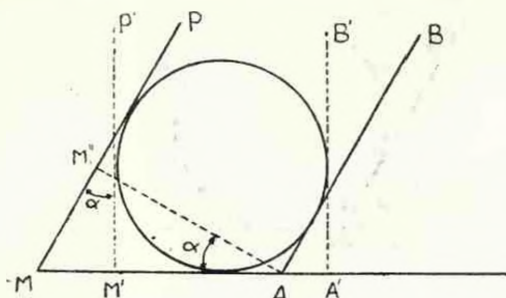

Fig. 3.

u_2 . Brațul fix inclinat de α ; brațul mobil normal pe rigla gradată (fig. 4).

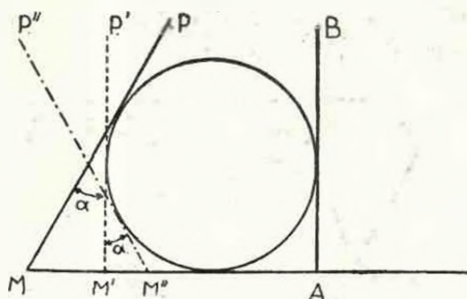

Fig. 4.

Eroarea (constantă) care se comite în acest caz, după cum este cu plus sau minus (pozițiile: M. P sau M'' P'') se calculează după datele din tabloul No. 1, în funcție de α și diametrul măsurat.

b) Defecte prin uzură. Din cauza marelui întrebuințări și a relei întrețineri, brațul fix nu mai păstrează o poziție unică, normală pe rigla gradată, ci capătă un joc care-l face să se încline spre stânga totdeauna când se măsoară diametrul unui arbore.

Ca și în cazul precedent distingem:

b₁. Brațul fix cu deviația α față de normală; brațul mobil perpendicular pe rigla gradată (fig. 5).

Din considerentele enumerate mai sus, sub titlul: „Frecvența pozițiilor brațului mobil”, și brațul fix este obligat să ia totdeauna

poziția cu deviația maximă ($\angle \alpha$) afectând astfel în minus diametrul citit.

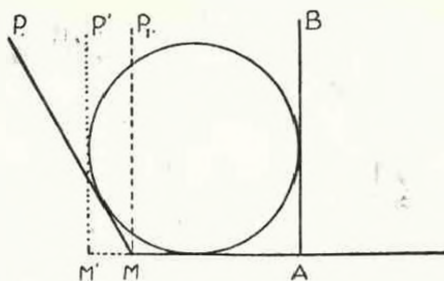

Fig. 5.

Corecțiunea va fi dată de $\epsilon = \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$ care se va aduna sau scădea diametrului măsurat.

$$d_r = d_a = \epsilon$$

b₂. Ambele brațe cu jocuri. Brațul fix se va inclina spre stânga iar cel mobil spre dreapta (fig. 6).

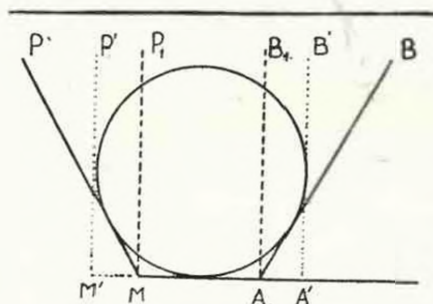

Fig. 6.

În acest caz se vede că :

$$d = d_a + (\epsilon_1 + \epsilon_2)$$

în care ϵ_1 și ϵ_2 sunt erorile ce respectiv se comit de brațul fix și mobil.

[Aceste erori nu sunt egale întrucât corespund la două unghiuri de inclinare (α și α') diferite].

Se întâmplă adesea, din cauza defectelor fizice ale lemnului, ca brațele compasului forestier să se îndoaie (în sens opus), ne mai rămânând în același plan. Diametrele măsurate cu un asemenea instrument, când se are în vedere ca vârfurile brațelor să fie într'un

plan normal pe axa arborelui, vor fi afectate de o eroare în plus, datorită faptului că, în acest caz, instrumentul a înregistrat tocmai un diametru înclinat față de cel normal cu $\sphericalangle \mu$.

Cazul acesta se reduce la altul deja studiat ¹⁾ și eroarea e dată de expresia:

$$\Delta d = d \left(\frac{1}{\cos \mu} - 1 \right)$$

Această eroare se înlătură ținându-se totdeauna numai rigla gradată într'un plan normal pe axa arborelui.

3° Rigla gradată se îndoaie luând forma unui arc de curbă.

Adeseori rigla gradată se îndoaie luând forma unui arc de curbă. Din această cauză, în loc să măsurăm diametrul real al arborelui, vom citi unul mai mare, datorit îndoiturii, și nu pe cel real, care este coarda acestui arc.

Prin urmare, eroarea care se comite este tocmai diferența între coardă și arc. Evident că această diferență este în funcție de săgeata maximă, adică de raza de curbură (în cazul arcului de cerc).

Insemnând arcul de cerc reprezentând rigla gradată cu l , coarda corespunzătoare cu a , raza cu R și unghiul la centru corespunzător cu φ , din figura alăturată vom avea:

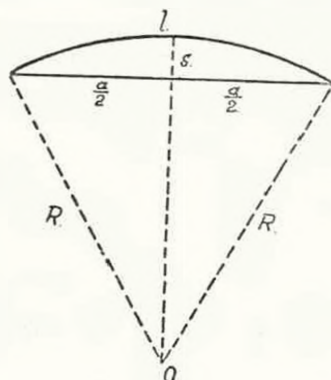

Fig. 7.

$$l = R \varphi \text{ sau } \varphi = \frac{l}{R} \quad (1).$$

din triunghiul dreptunghic format avem:

1) Tischendorf „Lehrbuch der Holzmassenermittlung“.

$$\frac{\frac{a}{2}}{\sin \frac{\varphi}{2}} = \frac{R}{\sin 90^\circ} \quad \text{sau} \quad \frac{a}{2} R \sin \frac{\varphi}{2}$$

de unde

$$a = 2 R \sin \frac{\varphi}{2}$$

Desvoltând pe $\sin \frac{\varphi}{2}$ avem :

$$\sin \frac{\varphi}{2} = \frac{\varphi}{2} - \left(\frac{\varphi}{2}\right)^3 \frac{1}{3!} + \left(\frac{\varphi}{2}\right)^5 \frac{1}{5!} \dots \dots \dots$$

neglijând restul termenilor seriei afară de primii doi, vom avea înlocuind pe φ din expresiunea (1):

$$\begin{aligned} a &= \frac{1}{2R} \cdot 2R - \left(\frac{1}{2R}\right)^3 \cdot 2R \cdot \frac{1}{3!} = 1 - \left(\frac{1}{2R}\right)^3 \frac{1}{3!} = \\ &= 1 \left(1 - \left(\frac{1}{2R}\right)^2 \frac{1}{3!}\right) \quad (2) \end{aligned}$$

formulă care ne dă coarda în funcțiune de arc (l) și rază de curbura (R).

Cu această formulă se poate calcula diametrul real care se măsoară și care este egal cu coarda ce subîntinde arcul l.

Eroarea va fi deci dată de expresiunea $1 - a = \epsilon$.

Intrucât în practică nu se întâmplă ca săgeata să fie mai mare de 3 cm. pentru 1 m. lungimea riglei gradate, coarda va lua în mediu valorile date de tabloul următor:

Arcul cm.	Săgeata cm.	Coarda cm.	Observațiuni
100	1	99,9	Săgeata s'a măsurat la mijlocul coardei
100	2	99,8	
100	3	99,6	

Cifrele de mai sus, s'au determinat prin măsurători directe.

Se vede clar, că diferențele între coarde și arc sunt foarte mici, de milimetri, și ca atare pot fi complet neglijate, fără nici un pericol pentru măsurătoare.

L'étude des erreurs instrumentales dans le mesurage des diamètres.

Dans le mesurage des diamètres, se produisent des erreurs dues à l'usure des compas forestiers ou aux défauts de leur construction.

Les auteurs discutent les trois cas suivants:

1) Le bras mobile n'est pas parallèle au bras fixe. On a pour l'erreur

$$\epsilon = \pm \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$$

où D=diamètre de l'arbre, α = l'angle de déviation, c'est-à-dire l'angle formé par le bras mobile avec sa position normale.

Le tableau 1 donne les valeurs de ϵ pour α variant de 1° à 10° et pour D compris entre 10 et 100 cm.

La surface du cercle correspondant au diamètre mesuré, est affectée d'une erreur dont le taux p est

$$p = 100 \operatorname{tg} \alpha$$

Pour α variant de 1° à 10° , on a les valeurs dans le tableau 2.

Ces erreurs instrumentales qui affectent le diamètre et la surface, sont systématiques et peuvent être correctées.

2) Le bras fixe n'est pas normal à la règle gradué. Sont étudiées les erreurs qui se produisent dans quatre cas différents et on indique la correction à appliquer.

3) La règle gradué est déformée en arc.

L'erreur consiste dans le fait qu'on mesure l'arc au lieu de mesurer la corde respective.

En supposant que la courbe appartient à un cercle, on établit une formule qui donne la valeur de la corde a en fonction de R (rayon de courbure) et de l (longueur de l'arc respectif).

On a alors $a = l - \epsilon$.

Untersuchung der instrumentalen Fehler an Baumkluppen.

Die Verfasser machen Mitteilung über Konstante (systematische) Fehler an Baumkluppen von klassischer Form (zwei parallele Schenkel an einem Maasstab).

1) Der bewegliche Schenkel ist nicht parallel mit dem festen, sei es infolge fehlerhaften Konstruktion sei es infolge Gebrauches oder ungenügender Besorgung. In diesem Falle werden die gefundenen Durchmesser mit einem Fehler behaftet sein, welcher seinen Ausdruck findet in der Formel:

$$\epsilon = r \frac{D}{2} \operatorname{tg} \alpha$$

In dieser Formel bedeutet D den gemessenen Durchmesser, α den Neigungswinkel des beweglichen Schenkels zur Normalen. In der Tabelle I ist der Fehler für die Werte $\alpha = 1^{\circ} - 10^{\circ}$ und $D = 10 - 100$ cm berechnet.

Prozentual beeinflusst dieser Fehler die Flächen- und Massenberechnungen

nach der Formel: $p=1.00 \operatorname{tg} \alpha$ Für $\alpha=1^{\circ}-10^{\circ}$ finden sich die entsprechenden Werte in der Tabelle II. Weil diese Fehler systematischer Natur sind, so können sie durch Korrektur der gefundenen Flächen oder Massen behoben werden.

2) Der feste Schenkel steht nicht senkrecht auf den Maasstab. Die in diesem Falle möglichen Fehler sind vierfacher Art. Der Einfluss welchen diese auf das Resultat ausüben kann durch Korrekturen ausgeglichen werden welche für jede einzelne Fehlerquelle angegeben sind.

3) Der Maasstab der Kluppe ist biegsam d. h. er nimmt die Form eines Kurvenbogens an.

Beim Arbeiten mit einer solchen Kluppe werden die Durchmesser mit einem Fehler behaftet, welcher gleich ist der Differenz zwischen dem Kurvenbogen und der dazugehörigen Sehne. Für den Fall einer einem Kreisbogen entsprechenden Biegung wird eine Formel angegeben welche den Wert der Sehne aus den betreffenden Radius und der Bogenlänge ableitet:

$$a = l \left[1 - \left(\frac{l}{2r} \right)^2 \frac{1}{3!} \right]$$

In dieser Formel ist a =Sehne, l =Bogen, r =Radius. Der Fehler ergibt sich aus der Formel $\epsilon=l-a$

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

ACTIVITATEA FUNCȚIONALĂ ADMINISTRATIVĂ

de TR. IONESCU-HEROIU

1. Înțelesul noțiunii „administrație”. 2. Locul ocupat de „administrație” în ansamblul oricărei întreprinderi. 3. Esența lucrărilor de administrație. 4. Concluzii.

1. Dacă ideea de drept administrativ este, relativ, de recentă dată,¹) fixându-și origina în marea mișcare provocată de revoluția franceză, [deci în a II-a 1/2 a sec. XVIII] care a avut să substituie „statul legal” celui „polițienesc” sau „absolutist”, ideea de administrație este de mult mai veche dată. Ea își poate fixa originea chiar în primele începuturi ale activității omenești, când individul sau grupul a recunoscut nevoia unor anumite măsuri pentru a-și dispune cât mai bine activitatea, astfel ca să facă față nevoilor vieții din ce în ce mai multiplicată. Și această recunoaștere coincide cu momentul în care omul nu a mai putut singur prin munca lui personală, să-și satisfacă nevoile vieții, ci numai cu ajutorul muncii semenului său pe baza specializării și diviziunii muncii sociale.

Expresiunea acestor anumite măsuri a variat, evident, cu evoluția culturii omenești, sensul însă a rămas același — sau aproape același — corespunzător aceleiași necesități.

Nu este locul și nici intenția noastră a face istoricul administrației; am ținut numai să facem distincțiunea între ideea de drept administrativ, — care presupune în totdeauna existența unor forme și raporturi juridice între individ și Stat — și ideea de

1) Vezi introd. din „Tratat de drept ad-tiv român” de Paul Negulescu. Buc. 1925.

administrație — care poate exista și fără aceste raporturi juridice.

Înțelesul științific al administrației nu este încă bine definit și nici să nu avem pretențiunea, de oarece numai de câteva decenii spiritul și metoda științifică au început a ataca și această disciplină.

Confuziunile, în genere, sunt inerente stadiilor precedente cercetărilor științifice. Pentru administrație în special, confuziunile au fost justificate prin cuprinsul său complex.

În mod obișnuit, problemele de ordin administrativ s'au confundat — și se vor mai confunda încă — cu probleme de ordin comercial, financiar, mai puțin tehnic și mai mult cu cele de contabilitate (gestiunea).

Această confuziune se datorește — probabil — existenței elementului de organizare în compunerea activității administrative.

În modul cel mai obișnuit însă, administrația s'a confundat cu activitatea de „conducere” din cauza marelui procent de muncă activă din operația „conducerii”. Această confuziune o face chiar noul dicționar enciclopedic al limbii române ¹⁾, după care „administrațiune, administrație înseamnă faptul de a administra, conduce, ocârmuire, oblăduire”.

De ce anume nu trebuie confundată „administrația” cu „conducerea” o să vedem sub punctul următor.

Este meritul marelui organizator francez, Inginerul Henri Fayol, de a fi clarificat idea de administrație. După dânsul ad-ți-e înseamnă: prevedere, organizare, comandă, coordonare, control ²⁾.

Peste aceste elemente noi am mai adăoga încă unul, pe care l'am situa chiar înaintea tuturor; este legătura cu trecutul, de oarec oricem inte înțeleaptă pornind la organizarea unei activități, trebuie să se sprijine pe și să se lege de valorile cucerite deja de trecut. Altfel am cădea în fundamentala eroare, de a crede că totul începe și se sfârșește cu fiecare din noi.

În studiul său asupra administrației, Fayol se mai ocupă de închegarea unui grup de principii, în posesia cărora, cel ce adminis-

1) Candrea, I. A. & Adamescu Gh.: Dicționarul enciclopedic ilustrat al limbii Române ed. I, Buc. 1931, pag. 14.

2) Fayol, Henri: Administrația industrială și generală. Trad. rom. N. Constantinescu. Buc. 1927, pag. 19.

trează să aibă siguranța atitudinelor, să poată brava problemele ce i se ivesc și să fie — cu alte cuvinte — ferit de oscilațiunile „bărcei pe valuri”. — Vom expune aceste principii la punctul 3, fără a le analiza. Aci facem însă mențiunea că principiile administrative nu pot fi determinate și nici înfățișate fără un criteriu. Determinarea lor trebuie să fie în strânsă legătură cu scopul activității — fără de care efortul omenesc nu se poate concepe — cum și cu fixarea liniilor mari [principiilor fundamentale] deduse în mod logic din scopul final al activității.

Doctrina fayolistă nu vorbește nimic de scopul activității, cum nici de necesitatea unor principii directoare, ca emaniune imediată a scopului activității.

După ce am văzut în linii generale, cari sunt componentele ideii de administrație, ar urma să o definim. Cum pe de o parte cu definițiunile trebuie să fim foarte prudenți, iar pe de alta ele sunt foarte necesare, întrucât înlătură confuziunile, ne vom mărgini a-i fixa cuprinsul, cristalizând cele expuse până aci. Administrația ar fi, deci, activitatea sau disciplina complexă, în compunerea căreia intră :

- a) Scopul final al activității ;
- b) Principiile fundamentale, emanație directă și logică a scopului fixat ;
- c) Principii administrative, consecință logică a principiilor fundamentale ;
- d) Elemente de administrație : legătură cu trecutul, prevedere, organizare, comandă, coordonare, control.

Imbrăcând acest conținut în diverse fraze, vom obține tot atâtea definițiuni variante, lucru pe care ne abținem de a-l face, în speranța că am putut să-i înfățișăm destul de clar structura.

2. Fayol mai are încă un mare merit : acela de a fi introdus lumină nu numai înăuntrul disciplinei administrative ci și în afara ei delimitându-i marginile spre a o distinge bine de celelalte activități — respectiv discipline — împreună cu cari este chemată să constitue un ansamblu armonic al oricărei activități (publice sau private), cu deosebire al activităților economice.

Plecând dela întreprinderea industrială, el ne arată că viața

acestei întreprinderi este dată de o sumă de operațiuni, pe cari după asemănările dintre ele le-am putea grupa în : tehnice, comerciale, financiare, de pază și siguranță, operațiuni de contabilitate și operațiuni administrative. — Aceste grupe de operațiuni le găsim întotdeauna și nu numai în industrie ci și în alte domenii de activitate, cu deosebirea că acolo, operațiunile tehnice vor fi cele ce constituiesc caracteristica activității respective. În economia sau întreprinderea forestieră de ex. : ar intra la grupa operațiunilor tehnice toate lucrările ce se referă la procesul producției forestiere.

Acestor grupe de operațiuni li se dă denumirea de funcțiuni, spre a ne imprima idea că toate la un loc fac viața activității economice respective.

În adevăr, dacă am compara viața organismului omenesc, care este susținută de conlucrarea diverselor funcțiuni de nutriție, respirație, regeneratorie, excretoare, funcția de relațiune, etc., vom ajunge — prin analogie — la recunoașterea că și viața integrală a unui organism economic — cum ar fi de ex. și întreprinderea forestieră — este susținută tot de anumite funcțiuni ¹⁾. Activitățile desfășurate de aceste funcțiuni se pot numi activități funcționale. Vom deduce deci că și în economia forestieră vom avea cele 6 activități funcționale: tehnice, comerciale, financiare, de pază și siguranță, de contabilitate și de administrație.

Să nu ne închipuim cumva că una este mai mare sau mai importantă decât cealaltă. Vom fi înclinați, poate, să credem, că cele ce au fost mai puțin cunoscute sau studiate până în prezent, sau cele cari nu convin pregătirii sau însușirilor noastre, sunt de mai mică importanță. Este o profundă eroare, ce s'ar baza pe o logică subiectivă. În mod obiectiv se poate susține, că așa după cum organismul omenesc funcționează normal numai când toate organele — respectiv aparatele și sistemele — funcționează regulat, tot așa și organismul economic admis va funcționa (viețui) normal, când cele 6 funcțiuni vor fi armonic dezvoltate, când fiecare în parte vor avea o viață regulată și când activitățile lor vor fi bine coordonate. Un sumar exemplu din practică, ne-ar putea și mai bine invedera egala importanță a funcțiunilor. Ori de câte ori într'o întreprindere eco-

1) M. R. Desaubliaux, în studiul său, „Les origines biologiques de la fonction administrative”, (Paris, 1919) face o foarte interesantă legătură între elementele și unele principii de ad-ție ale lui Fayol și corpul omenesc, găsindu-le aplicate aci în funcțiunea de relațiune, al cărui organ principal este creierul.

nomică stagnează una din cele 6 grupe de operațiuni : producțiunea, desfacerea, procurarea fondurilor, protecția (siguranța), contabilitatea sau administrația, întreg mecanismul lucrărilor, respectiv viața întreprinderii respective se resimte total.

Dacă cele 6 funcțiuni sunt distincte între ele, una trebuie să fie chemată a face racordarea lor, a le servi pe toate exact aparatului circulator din organismul uman, tocmai pentru a se creia viața armonică a ansamblului. Aceasta este funcția administrativă care cuprinde în sine elementele de prevedere, organizare, comandă, coordonare, etc. Funcția administrativă — fără să fie, cum s'a spus, cea mai importantă, dar putem afirma că este cea mai puțin studiată — va trebui să aibă o poziție centrală, care să-i dea posibilitatea să pătrundă toate celelalte funcțiuni, să organizeze, să racordeze, coordoneze și controleze toate eforturile depuse.

Spre a avea mai bine tabloul acestui ansamblu de activități funcționale, am imaginat figura de pe pag. următoare.

Vedem deci clar, că deși distincte, funcțiunile constituiesc un „tot” unitar, fără ca vreuna din ele să fie „totul”.

De obicei — și aceasta o demonstrează pe larg autorul citat — funcțiunea administrativă crește în importanță cu cât ne urcăm pe treptele ierarhice ale șefilor, ajungând să aibă la conducerea superioară o atât de mare importanță, încât rolul de „conducere” se confundă cu acela de „a administra”. Este însă o mare eroare, căci „a conduce..... este a tinde la scopul instituției, căutând a asigura bunul mers al celor șase funcțiuni. Administrația nu este decât una din cele șase funcțiuni al căror mers trebuie să fie asigurat de conducere”¹⁾.

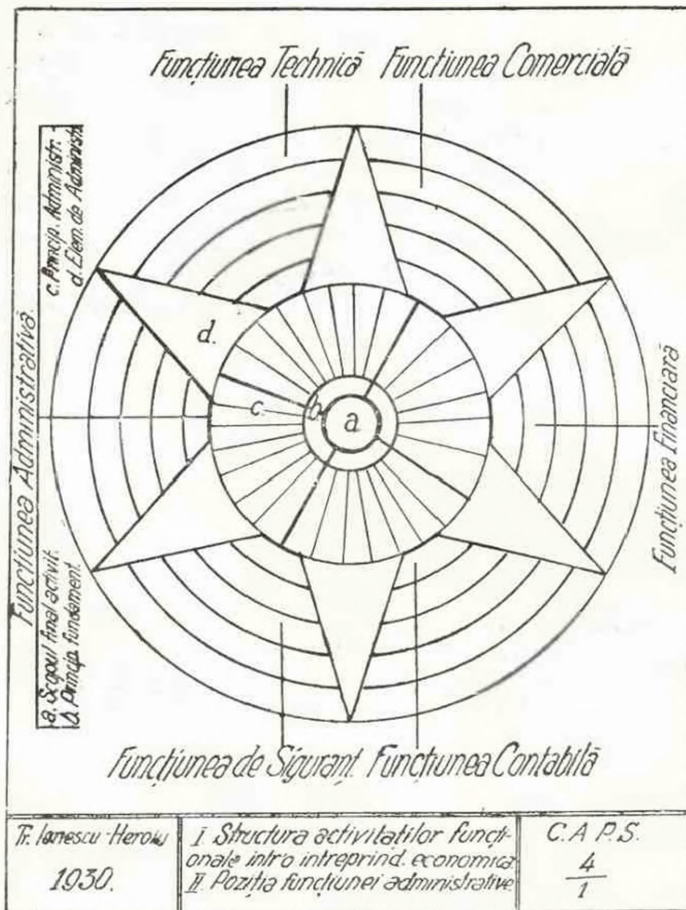
3. Să vedem, mai departe, care este esența lucrărilor caracteristice activității funcționale administrative.

La punctul No. 1 am enumerat deja factorii componenți ai administrației. Mai jos voi expune pe scurt, la ce natură de lucrări dau naștere acești factori.

a) Scopul final al activității. Nu este vorba de nici o lucrare specială, ci de o concepție unică, care trebuie imprimată întregului corp social (personalul și lucrătorii) atâta timp cât toți vor lucra în unul și același domeniu de activitate și care și-a fixat

1) Fayol. H. op. cit. pag. 19.

unul și același scop. Nu voi enunța acest scop final, căci ar trebui să-l susțin și această susținere nu s'ar putea face fără o incursiune în domenii abstracte, de concepție asupra vieții și asupra muncii noastre încadrată în viața colectivă. Această incursiune depășește cadrul subiectului și poate și al revistei noastre.

Accentuez însă că acest scop fixat și imprimat de o doctrină — politica sau administrația întreprinderii respective — trebuie să străbată și să trăiască viu până în cel mai modest colaborator, lucrătorul, ce are în cadrul general de activitate poate cel mai neprețuit rol, dar de a cărui concepție și conștiințiozitate se resimte în mare parte succesul final.

b) Principii de bază (fundamentale); c) Principii administrative. Din lumina scopului fixat, conducerea

întreprinderii sau instituțiunii își desprinde un număr foarte restrâns de principii fundamentale cari constituiesc liniile ce vor direcționa desfășurarea întregii activități. Din aceste linii directoare se vor desprinde — după cum am arătat deja — principiile administrative cari vor lumina calea muncii noastre mai în mănuntul ei.

Spre a nu angaja revista în discuțiuni — ce aproape sigur s'ar naște în jurul principiilor ce le preconizez — rezerv colegilor altă cale, a unei publicații particulare ¹⁾.

Menționez totuși, că, în ce privește principiile ad-tive, Fayol a enunțat în tratatul său 14 principii pe care el le-a aplicat mai des ²⁾:

1. Diviziunea muncii ;
2. Autoritate-responsabilitate ;
3. Disciplina ;
4. Unitate de comandă ;
5. Unitate de direcție ;
6. Subordonarea intereselor particulare interesului general ;
7. Remunerația ;
8. Centralizarea ;
9. Ierarhia ;
10. Ordinea ;
11. Echitatea ;
12. Stabilitatea personalului ;
13. Inițiativa ;
14. Buna înțelegere între personal.

d) Elemente de administrație.

aa) **Legătura cu trecutul.** Pentru asigurarea continuității și progresului în activitatea noastră trebuie să ținem seamă de valorile câștigate prin străduințele trecutului, să ne legăm cu ele și să clădim mai departe spre a lăsa posterității pe cât posibil numai opere de durată.

Aci trebuiesc avute în vedere lucrările cerute de patrimoniu, el fiind cel ce l'am luat dela înaintașii noștri și pe care trebuie să-l transmitem urmașilor mărit și ameliorat. În jurul patrimoniului se organizează și se desfășoară apoi activitatea.

bb) **P r e v e d e r e a.** Aceasta impune două naturi de lucrări

1) Sper ca chiar în cursul acestui an să dau o modestă contribuție la putința de încheșare a unei doctrine administrative raționale. Angajarea în lucru a determinat-o constatarea că astăzi avem aproape tot atâtea metode de ad-ție (dacă se pot numi metode), câți șefi avem.

2) Fayol, H.: op. cit. pag. 22.

bine determinate: Programul de lucru și bugetul. O activitatea rațională nu se poate concepe fără un program de lucru cu eșalonarea în timp a lucrărilor, iar un program de lucru nu se poate concepe fără un buget.

cc) **O r g a n i z a r e a** implică compunerea personalului (corpul social compus din funcționari și lucrători) ce au să desfășoare activitatea, determinarea precisă a atribuțiilor, înzestrarea corpului social cu utilajul material necesar muncii, cum și inițierea, învățarea și perfecționarea lui asupra modului cum trebuie să lucreze.

O deosebită grijă trebuie îndreptată spre adaptarea întregului corp social la nevoia de progres a instituției și spre ridicarea energiei lor printr'un bun tratament și prin organizarea științifică a muncii.

dd) **C o m a n d a**. După întocmirea programului și efectuarea organizării, corpul social trebuie pus în mișcare să activeze conform programului de lucru, cu observarea principiilor admise, cu conștiința vie și cu ochii permanent ațintiți la scopul final al activității.

ee) **C o o r d o n a r e a**, implică o continuă activitate în scopul racordării, armonizării și canalizării tuturor eforturilor în direcția scopului final. Coordonarea este cu atât mai necesară cu cât în cadrul organizării s'au dat atribuțiuni speciale pe baza principiului diviziunii muncii și fără o reunire a eforturilor, efectul diviziunii muncii nu va fi atins.

ff) **C o n t r o l u l** face — precum se vede prin definiție — parte integrantă din administrație. El trebuie să vegheze permanent, dacă toți colaboratorii sunt la post, dacă se lucrează conform atribuțiilor și instrucțiunilor și dacă munca se desfășoară conform programului de activitate.

Apoi organele de control trebuie să adune și să centralizeze rezultatul activității, pentru a se putea dovedi forului superior de conducere că s'a efectuat și în ce măsură anume, programul de activitate aprobat.

Controlul, deci, nu este anchetă, el este: supravegherea, îndrumarea, dirijarea activității în scopul efectuării programului de lucru cum și culegerii rezultatelor muncii depuse.

4. Punând față în față cele expuse până aci cu actuala concepție despre administrație, se constată o mare deosebire. Și deosebirea va mai dura încă până când noile cuceriri în materie de administrație științifică își vor face din ce în ce mai mult loc. Aceasta este și posibil și de dorit. Chiar dacă noi nu am vrea, ne impune mersul

firesc al progresului. Am putea însă să grăbim acest mers. Avem pentru aceasta o singură cale și 2 mijloace. Calea : înmulțirea adepților și cercetătorilor, mijloacele : voința hotărâtă și acțiunea înțelept condusă.

Că și în economia forestieră activitatea funcțională ad-tivă trebuie să se diferențeze mai curând sau mai târziu de celelalte activități, astfel ca să marcăm o formă mai înaintată de organizare, în care diversele funcțiuni și organe — respectiv activități — nu se mai pot confunda între ele, este dela sine înțeles.

Că astăzi, încă nu am pășit spre această formă ne-o arată însăși exponentul cercetărilor noastre „Revista pădurilor” unde putem găsi printre problemele administrative, chestiuni ca ¹⁾: (luând numai ultimii 2 ani):

Rentabilitatea exploatărilor forestiere (Nr. 1/931); acestea fiind chestiuni comerciale;

Amenajeri colective (Nr. 3/931); acestea fiind chestiuni tehnice;

Relațiuni între cultura rațională a pădurilor și expl. lor rațională (Nr. 6/931; acestea fiind chestiuni tehnice.

Comercializarea lemnului de foc (Nr. 10—11/931); aceste fiind chestiuni tipic omereiale.

Discuțiuni asupra mijloacelor de realizarea raportului susținut (Nr. 2—3/932); acestea fiind chestiuni tehnice;

Cultura și expl. pād. în rap. cu vânătoarea (Nr. 8—9/932); acestea fiind chestiuni tehnico-comerciale.

Chiar în recentul No. pe Ian. 1933 găsim:

Contribuțiuni la prezentarea impecabilă a produselor fabr. C.A.P.S.; acestea fiind chestiuni comerciale;

Creditul silvic ipotecar; aceste fiind chestiuni financiare.

L'activité fonctionnelle administrative.

Tandis que l'idée de droit administratif suppose l'existence des rapports juridiques entre l'individu et l'état, l'idée d'administration peut exister aussi sans ces rapports.

1) Adoptând denumirea de „Probleme ad-tive”, care va trebui păstrată și în viitor, Redacția nu a înțeles să se angajeze în chestiuni de metodologie și să distingă numai problemele referitoare la activitatea funcțională ad-tivă, care — trebuie să recunoaștem — ar da un material foarte restrâns pentru revista noastră. S'a pornit dela considerațiunea că unii autori și cititori au dorit să se publice articole cu subiect de contact intim cu viața ad-țiilor silvice publice, care însumează probleme din domenii foarte variate. Așa fiind, în rubrica „Probleme ad-tive” s'au grupat articolele prezentând unele sugestii pentru aceste ad-ții.

Du reste, ce qu'on entend par administration n'est pas bien défini, car c'est à peine dernièrement qu'ont pénétré l'esprit et la méthode scientifique dans les recherches de ce domaine.

L'ingénieur français H. Fayol sépare nettement l'activité (fonction) administrative des autres composantes d'une entreprise économique et définit la fonction administrative comme étant composée de cinq éléments — prévoyance, organisation, commandement, coordination, contrôle — et de 14 principes d'administration — division du travail, autorité, responsabilité, discipline, unité de commandement, unité de direction, subordination des intérêts particuliers à l'intérêt général, rémunération, centralisation, hiérarchie, ordre, équité, stabilité du personnel, initiative, harmonie. —

Considérant le but de toute activité administrative on peut formuler d'abord les principes fondamentaux et ensuite de ceux-ci on va établir les normes administratives.

En dehors des éléments étudiés par Fayol il faut ajouter encore la liaison avec le passé, parce qu'aucune activité ne commence et ne finit avec la génération présente.

Finalement, l'auteur nous montre que ces mêmes principes inspirent l'administration forestière: notre littérature de spécialité les discute de temps en temps.

Die funktionelle Verwaltungstätigkeit.

Während die Idee der Verwaltungsrechtes-das Dasein rechtlicher Beziehungen zwischen Staat und Individuum voraussetzt, hat die Idee Verwaltung auch ohne solche Beziehungen Daseinsberechtigung.

Im Uebrigen ist der Begriff Verwaltung bis heute nicht zufriedenstellend definiert. Erst kürzlich hat wissenschaftlicher Geist und Methode dieses Gebiet zu erforschen gesucht.

Der französische Ingenieur Fayol definiert nach sauberer Scheidung der Verwaltungsfunktion von den anderen Funktionen einer wirtschaftlichen Unternehmung die erstere als die Komponente von 5 Elementen: Voraussicht, Organisation, Auftragserteilung, Koordinierung und Kontrolle sowie von 14 Verwaltungsprinzipien (Arbeitsteilung, Autorität, Verantwortlichkeit, Disziplin, Einheit der Auftragserteilung u. d. Leitung, Unterordnung privater Interessen jenen der Allgemeinheit, Besoldung, Zentralisierung, Rangordnung, Ordnung, Gerechtigkeit, Stabilität des Personals, Initiative, gegenseitiger Verständniss des Personals.

Unter Berücksichtigung des Zweckes jedweder Verwaltungstätigkeit können vorerst die Grundprinzipien derselben formuliert und danach die Ausübungsnormen festgestellt werden.

Den von Fayol angegebenen Elementen muss noch eines hinzugefügt werden: Das Verbundensein mit der Vergangenheit, den jede Wirksamkeit fängt weder mit uns an noch hört sie mit uns auf (d. h. mit der Generation von heute).

Zum Schluss zeigt Verfasser, dass auch die Forstverwaltung sich auf genannten Prinzipien aufbaut und dass solche in unser forstlichen Litteratur ab und zu zur Diskussion gestellt werden.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

NOTE ASUPRA PĂDURILOR DE PE VALEA SUPERIOARĂ A ARGEȘULUI

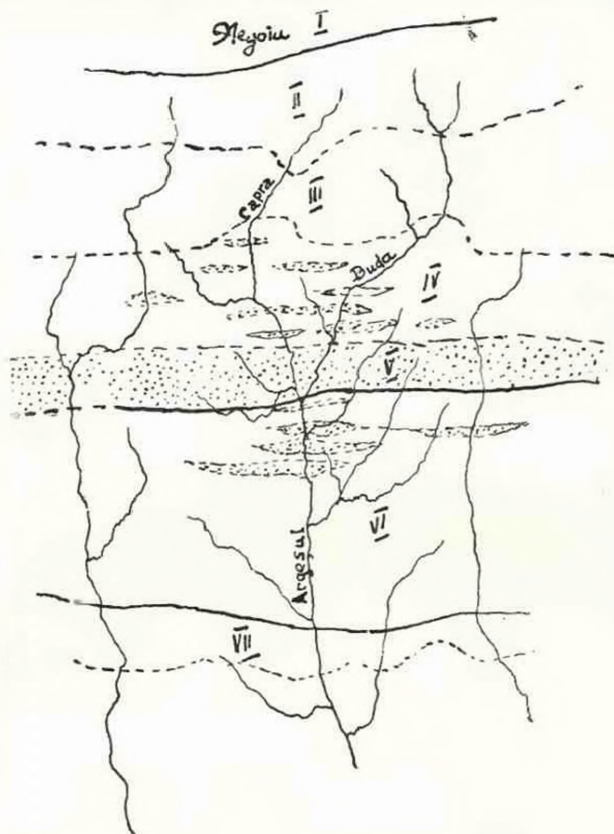
de Dr. C. GEORGESCU.

Studiul pădurilor noastre trebuie să pornească de la cercetarea monografică a tuturor regiunilor. Astfel aflăm specificul local al pădurilor, fără de care, orice generalizări nu au bază suficientă documentară. Notițele de față au ca scop să furnizeze fapte, de pe Valea Argeșului, de interes pentru un cercetător al condițiilor geografico-botanice ale pădurilor locale.

Parcurgând Valea Argeșului de la Căpățâneni spre Cumpăna și apoi de aci pe Valea Budei până la izvoarele sale de pe Muntele Moldovanu (2544 m.) se văd numeroase urme ale acțiunii omului cari au adus modificări în distribuția și compoziția pădurilor de pe versanții văilor principale și secundare. În asemenea condițiuni restabilirea stării normale de vegetație a pădurilor este foarte îngreunată, cu atât mai mult cu cât influența omului a fost exercitată din timpuri foarte vechi; aceasta acțiune poate fi directă prin practicarea unor exploatari neregulate și indirectă prin introducerea abuzivă a vitelor la pășunat.

Este interesant de urmărit în mare constituția geologică a munților Făgăraș cuprinzând bazinele văilor amintite, intrucât limitele de interes geologic corespund cu anumite puncte importante geografico-botanice. Munții Făgărași sunt formați dintr'un complex de roce cristaline dispuse în fășii paralele cu coama, Catena principală cuprinzând vârfulurile Negoiu, Lespezile, Capra, Moldovanu etc. este mărginită la Sud de o fâșie compusă din roce filitice cu cristalinitate inferioară; tipul cel mai răspândit din rocele filitice este șistul sericitos de culoare cenușie-verzuie, în care aflăm numeroase intercala-

țiuni de roce cuarțoase și dolomitică-calcaroase. În asemenea mici insule calcare din zona alpină a Moldovanului, Podul Giurgiului, etc., aflăm câteva stațiuni cu *Leontopodium alpinum*, care în acest masiv muntos e rară. Fâșia de filite este mărginită la Sud printr-o falie de altă fâșie de micașturi și șisturi amfibolice. Această fâșie

Schiță geologică a Văii Argeșului

II. roce filitice=șist sericitos; III. micașturi și șisturi amfibolice; IV. micașturi injectate cu grenat și turmalin; V. Gneis de Cumpăna (punctat); VI. șisturi amfibolice; VII. Gneis de Cozia.

cuprinde o parte din subzona pădurilor de molid pur, care se scoară în vale, cum e cazul pe fundul Văii Budei, Valea Mircea și Museteica.

După aceasta urmează o fâșie mult mai lată de micașturi injectate cu grenat și turmalin; ele se ivesc pe vale la locul de unire al văilor Buda și Mircea, adică tocmai la limita superioară a fagului.

Dela Valea Museteica în jos, pe Valea Budei, în aceste micaşisturi apar intercalaţiuni de gneis, cari sunt din ce în ce mai numeroase până ce ajung să formeze de la 4 km. la Nord de Cumpăna o fâşie compactă de gneis. Odată cu gneisul îşi face apariţie pe vale bradul, care în fâşia de gneis zis de Cumpăna se află în proporţie însemnată.

Dela Cumpăna, unde râul Buda confluiază cu râul Capra şi dă naştere Argeşului, acest ultim râu traversează o fâşie lată de 20 km. aprox. de micaşisturi cu foarte puţine infiltraţiuni de amfibolite. Toată această fâşie este ocupată de pădurile de fag în amestec cu brad şi molid. Cheile Argeşului sunt săpate în o nouă fâşie de gneis zis de Cozia care este limitat spre Nord de fâşia de micaşist amintită printr'o falie. Această fâşie de gneis are aci pentru noi o deosebită importanţă; în adevăr, pe stâncile Cheilor avem o singură staţiune de pe Valea Argeşului cu pin silvestru, staţiune destul de puţin citată în literatură.

Urmărind situaţia pădurilor de la Cheile Argeşului în sus pe Vale, avem de remarcat următoarele :

Versanţii Cheilor Argeşului sunt în majoritate desveliti; în condiţiunile speciale ale cheilor, cari după cum ne indică prezenţa vechei cetăţi au fost făcute accesibile şi traversate de multă vreme, este greu de precizat starea naturală a vegetaţiei forestiere. Procesul de reimpădurire naturală stânjenit incontinuu prin intervenţiunea omului nu este complet, chiar acolo unde s'ar găsi loc de instalare pentru mici buchete de arbori printre stâncile abrupte. Pe locurile pietroase ale versanţilor şi cari se opun formării de masive încheiate şi-au găsit refugiu şi un loc permanent de vegetaţie speciile de lumină: mesteacănul şi pinul, alături de fag şi molid. Solul superficial de pe coaste dă pinului un port caracteristic tabular iar molifţilor un port cilindric îngust (forma columnaris) ca urmare a slabei dezvoltări a ramurilor verticilelor.

Gorunul se opreşte la Chei, de unde nu mai a fost găsit pe versanţii văiei în sus; el se urcă până la 580 m. în pt. Buneşti dinspre Căpăţâneni (staţiune com. de D-I ing. Păunescu). Carpinul în schimb, după cum e cunoscut, se urcă mult mai sus pe această vale, până la 880 m.; astfel pe Valea cu Peşti, care începe la aprox. 10 km. spre Nord de Chei, ca afluent al Argeşului, avem arborete de fag cu carpen situate în jumătatea de jos a coastei.

Un fapt remarcabil pentru această vale este că molidul apare în pădurile de fag mai jos decât bradul; chiar punctul cel mai jos

ai molidului îl aflăm în dreptul satului Corbeni, la 600 m., pe când acelaș punct al bradului îl avem pe Valea Lupului abia la 750 m. Deasemenea în masive, în părțile inferioare, predomină molidul în amestec, după care apoi începe amestecul de brad, fag și molid. Această inversiune de apariție a rășinoaselor se observă mai ales în fâșia de gneis de Cozia. Nu inclinăm însă să punem acest fapt în legătură cu natura geologică a subsolului; el s'ar datori numai acțiunii îndelungate de extragere a omului. În adevăr, în Carpații sudici, molidul de la stațiunile inferioare chiar în stare de masiv este crăcănos și deci lemnul său nu este apt pentru întrebuițările uzuale: material de cherestea, sau mai ales șită. În schimb bradul își formează o tulpină fără de ramuri și din timpurile cele mai vechi a fost extras pentru fabricarea draniții astfel de extrageri repetate în masive încheiate a avut de efect că a mutat limita bradului, în locurile accesibile, mult mai sus decât a molidului ¹⁾).

În ceea ce privește văile de cari ne ocupăm, nu vedem o legătură între natura geologică a subsolului și răspândirea molidului și bradului, așa cum arată Iacobescu pentru alte regiuni ale munților cristalini. Astfel, aflăm brad atât de micașist greu dezagregabil cât și pe gneis; micșorarea proporției de brad în masivele de fag este urmare a extragerii neregulate arătate, așa încât după accesibilitatea locurilor pe formațiuni asemănătoare geologice avem proporții mai mari sau mai mici de brad. De ex. pe gneisul cheilor de Cozia bradul aproape lipsește, în timp ce în fâșia de gneis de Cumpăna este foarte frecvent. În ultima fâșie, râul Buda formează chei abrupte, albia râului este îngustă și dacă la aceste greutateți naturale mai adăoșăm și îndepărtarea de centre populate și complecta lipsă de căi de scoatere, care a domnit până acum câteva decenii, se explică faptul păstrării bradului. În ultimul timp de la instalarea pe vale a Societăților de exploatare a lemnului s'au făcut și în regiunea gneisului de Cumpăna mari extracții de brad.

Inversiunea rășinoaselor cu foioase este aci foarte rară și o aflăm: numai pe un afluent al Văiei cu Pești comunicat de D-1 Ing. Păunescu), unde în partea inferioară este molid cu brad și pe părțile superioare ale versantului fag pur.

Pe versanții văilor Argeșului de la Chei, în spre catena Făgăra-

1) Aceiaș inversiune o găsim și pe versantul nordic al Făgărașilor: vezi harta răspândirii molidului, din lucrarea Fekete, op. cit.

şilor, predomină pădurea în amestec de fag, brad şi molid, care are o lungime socotită pe fundul văiei de aprox. 40—50 km. Astfel, dacă cercetăm părţile inferioare ale versanţilor pe vale în sus, găsim la Căpâţâneni şi în dreptul Cheilor, fag cu molid :

Valea Lupului Vidra, Rudaru	fag;
Valea cu Peşti, Pădurea Viroşanca	molid cu fag;
Pădurea Zimbrului	» brad;
Regiunea din jurul Cumpănei	brad, molid, fag;
Valea Budei de la Isvoru Oticului în sus	molid cu fag;
Dela pâraul Mircea	molid.

Din lista de mai sus se vede încă odată inversiunea dintre brad şi molid şi apoi succesiunea normală de vegetaţie comună tuturor văilor Carpaţilor. Intre Cumpăna şi Chei avem o serie de coline înalte acoperite până în vârf de pădurea de amestec. Abia din dreptul Cumpănei se ridică culmile înalte ale ramificaţiunilor Făgăraşilor, cari se scoboară din catena principală, au direcţia N.-S. şi sunt despărţite prin diferitele văi ca de ex. Buda, Capra, etc. Râul Buda desparte două asemenea catene secundare; catena din dreapta râului e formată din vârfurile înalte: Năneasa Georgea, Muşeteica, Robiţa, Râiosul, Buda, iar catena din stânga, Lăşoru, Ţuica, Zănoaga, Oticu, Costiţa, Coastele mijlocii şi Coastele Mari; către fundul său, Buda se desface în două pârae între cari se află cuprinse marile masive muntoase ale Podul Giurgiului şi Moldova-nului ¹⁾ cari aparţin catenei principale a Făgăraşului.

Pe aceste catene pădurea se menţine în medie până la 1600-1700, de unde începe golul muntelui, care, aci este mult mai mare decât zona păduroasă. De remarcat că între toate catenele munţilor cristalini, văile sunt foarte înguste şi adânci, iar versanţii lor foarte înclinaţi, astfel că au forma de V: în acest mod se prezintă şi Valea Budei. Această formă a văiei o găsim fără influenţă asupra vegetaţiunii forestiere, deşi ea favorizează menţinerea unei umidităţi atmosferice ridicate şi aduce cu sine o micşorare a luminii zilnice

Pe catenele secundare ce pornesc spre Sud din toţi Carpaţii

1) Am considerat necesar să fac această înşirare, întrucât harta Marelui Scut Major, pe scara de 1/100.000 nu ne indică bine toponomia locală, iar în ocolita a lui De Martonne, făcută pentru aceiaşi regiune, sunt lăsate la o parte multe vârfuri.

Sudici găsim un fenomen, nesemnalat până acum, și pe care îl verificăm și pe versanții văii Budei.

Pe munții sudici ai acestor catene, cum sunt în cazul nostru Munții Năneasa, Zănoaga și Oticu, limitele inferioare ale rășinoaselor sunt mult mai urcate decât pe versanții cu aceeași expoziție a munților dinspre Nord apropiați de catena principală a Carpaților. Astfel pe Năneasa de ex. la altitudinea de 1400—1500, găsim încă pădure de amestec de fag cu molid, în timp ce pe munții Mușeteica, Roibușor, Râiosu și Buda, care sunt în contituare la această altitudine, aflăm pădurii puse de molid. Este clar că acest fenomen de scoborire a limitelor rășinoase dealungul acestor catene secundare dela Sud spre Nord se datorește masivității munților; în nucleele mari muntoase din apropierea catenei principale a Carpaților, climatul este mult mai rece, decât la limitele Sudice ale catenelor indicate. Tot datorit aceleași cauze, speciile de limită: *Pinus montana*, *Pinus cembra* și *Alnus viridis*, ca și toate elementele boreale ale florei inoastre, se găsesc pe munții din fundul văilor principale, fapt asupra căruia vom mai reveni.

În același mod avem un fenomen invers în lungul aceluiași catene de urcare a limitei pădurilor. Astfel, pe Năneasa, pădurea se termină la aprox. 1500 m., în timp ce pe munții din fundul văii Budei: Râiosu, Buda, Moldovanu, Coastele Mari, pădurea se urcă până la 1600—1800 m. Acest ultim fenomen trebuie privit ca o urmare a acțiunii omului; în adevăr, munții dispre Sud sunt cei mai convenabili pentru pășune, fiind foarte apropiați de centrele populate. Datorită acestui fapt, pe munții Năneasa, Zănoaga, etc. fagul se urcă până la limita de vegetație a pădurii¹⁾.

Procesul de scoborire a limitei de vegetație a pădurilor se continuă și sub ochii noștri, odată cu introducerea societăților de exploatarea lemnului în munți, cari au tăiat în special pădurile de molid pur până la pădurea de fag; astfel s'au petrecut lucrurile pe Munții Georgea, Roibușor, Râiosu, etc. În tăeturi s'au introdus imediat vitele la pășunat, cari împreună cu inerbarea excesivă au împiedicat regenerarea pădurii. Prin aplicarea greșită a ultimei legi de expropriere a golurilor alpine, toate aceste suprafețe tăiate au fost trecute ca goluri alpine și atribuite ca pășuni diferitelor sate de

1) Acest fapt îl găsim semnalat în Pax. (op. cit.), pag. 222 și în Enculescu pag. 72 (op. cit.).

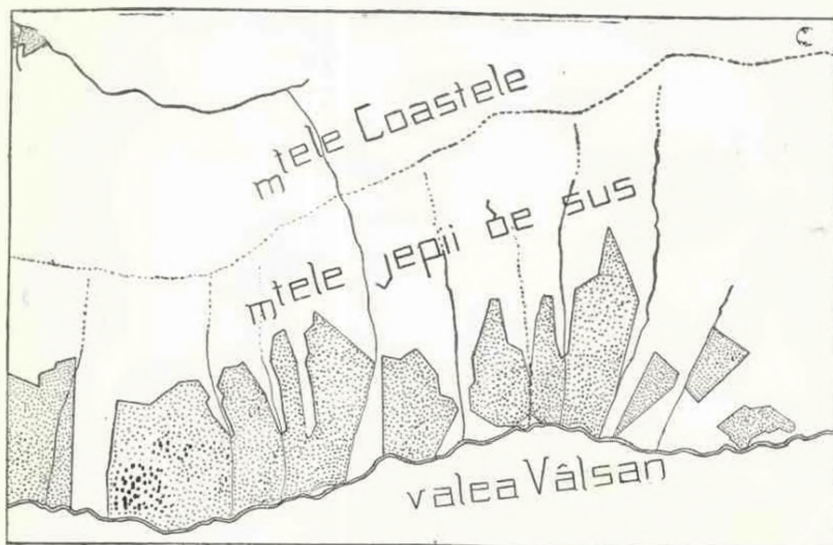
pe Valea Argeşului. În acest mod, pe versantul drept al văii Budei, nu mai aflăm zona pădurii de molid pur decât în câteva pâlcuri pe Roibuşor, Muşeteica, Râiosu şi Budei. Acest fapt de mare interes geografico-botanic, stă în strânsă legătură şi cu natura proprietăţii; astfel pe versantul stâng condiţiunile naturale sunt rămase neschimbate, munţii fiind proprietatea Statului; pe când ceilalţi sunt proprietate particulară şi au putut fi acaparaţi de Societăţile exploatare. Situaţia oarecum naturală o mai găsim în locurile accesibile în special din fundul văii, de ex. pe Munţii Moldovanu sau pe unii versanţi ai Muntelui Podului Giurgiului.

Pe versanţii Munţilor Coastele (Mari şi mijlocii) cu înclinaţia generală vestică (din stânga râului Buda) micile pârae, care le brăzdează îşi formează versanţi cu expoziţie nordică şi sudică. Acest fapt ne permite să observăm la limita dintre pădurea de amestec cu cea de molid pur, influenţa decisivă a expoziţiei, şi anume pe aceste făşii de versanţi cu expoziţie nordică avem exclusiv molid, iar pe cei cu expoziţie sudică, faşul se menţine în mici insule în pădurea de molid.

Pădurile de molid pur de pe acelaş versant (stâng) al râului Buda sunt întrerupte de nişte bulevarde, cari urmează şi au lăţimea vâlcelor, în lungul cărora aflăm tuferişuri de *Alnus viridis*. Aceste goluri, cari dau pădurii un aspect fărâmiţit se datoresc avalanşelor, cari se formează cu uşurinţă pe versanţii extrem de înclinaţi până la prăpăstioşi ai munţilor. Pe o schiţă de plan al pădurilor de pe versantul estetic al aceloraşi munţi şi care se află spre Valea vecină a Vâlsanului, se poate vedea bine crearea acestor bulevarde, ca urmare a acţiunii avalanşelor. D-l Consilier Anastasescu ma făcut atent că avalanşele sunt foarte frecvente în toate văile Munţilor Făgăraşi, cum ar fi de ex. către izvoarele Dâmboviţei pe muntele Grădişteanu. D-l Ing. Călugăreanu, care a făcut multiple lucrări de amenajament pe aceste văi, mi-a comunicat o serie de munţi pe cari a observat asemenea bulevarde şi anume: În Bazinul Superior al Râului Doamnei M-ţii Berevoeşti-Ungureni, apoi Muşetescu, Bouraflu, Leota, Dara, Banda, Preotesele.

O răspândire cu totul neregulată ne arată în acest masiv muntos al văii Budei, *Pinus montana*. Cu excepţia unui mic pâlc de pe Râiosu, *Pinus montana* lipseşte pe catena, ce formează versantul drept al râului Buda, adică nu-l aflăm pe Năneasa, Georgea, Roibuşor. Pe catena stângă apare jneapănul, pe Muntele Coastele

Mijlocii și Coastele mari, și anume pe versanții nordici ai vâlcetelor lor. Regiunea cu jnepeni este spre nordul catenelor râului Buda și începe cam în dreptul locului, unde ajung pădurile pure de molid valea. Ne apare destul de curios însă că jneapănul lipsește sau este foarte rar tocmai în munții de la fundul văii Buda și a aflentului său principal Mircea; astfel, aci mai găsim câteva pâlcuri izo-

Schiță de plan a unei păduri devastată de avalanșe.

Suprafețele punctate reprezintă pădurea.

late pe Buda, pe Podul Giurgiului și este extrem de rar pe Moldovanu; în acest chip trebuie făcută o rectificare în Grecescu, care dă ca stațiune pentru *Pinus montana* var *mughus*, Moldovanu și în locul lui trebuie trecut Munții Coastele învecinați cu acesta. Pentru explicarea răspândirii atât de inegale a jneapănului în acest masiv și anume limitarea lui pe expozițiile nordice ale versanților vestici nu găsem nici o cauză decât poate tot acțiunea omului. În adevăr, jneapănul a rămas în starea naturală de răspândire pe Munții proprietatea Statului de pe stânga râului Buda (versant vestic), pe când pe ceilalți nu mai rămas decât pâlcuri rare și cu totul izolate fiindcă li s'a dat foc în cursul vremurilor de ciobani pentru a-și crea pășuni cât mai întinse. Aceasta explicație însă are nevoie să fie confirmată de alte cercetări, întrucât în contra ei găsim că pledează faptul că pe toate golurile aflăm tuferișuri de *Juniperus nana* și *Rho-*

dodendron Kotschi, cari acoperă păşunile; pe cari ciobanii nu le-au ars. Este însă foarte probabil ca jneapănul fiind mult mai dăunător păşunilor decât celelalte specii indicate şi în plus împiedecând şi circulaţia pe goluri a fost exterminat din multe locuri. După cum am arătat, centrul mare de răspândire al jneapănului pe această vale este pe masivul munţilor Coastelor; astfel jneapănul apare pe gol pe Muntele Costiţa, pe expoziţiile nordice ale Isoarelor Colganului, Vârtejului. Pe muntele următor, înspre Moldovanu pe Coastele mijlocii jneapănul trece şi pe expoziţiile nord-estice şi chiar estice; aceeaşi situaţie o aflăm şi pe Muntele Coastele mari, în care însă la limita lui cu Moldovanu, jneapănul se răreşte până ce dispare ¹⁾).

O staţiune necunoscută a pinului cembra şi pe care o găsim ca cea mai importantă după tot versantul meridional al Carpaţilor sudici este aceea de pe Muntele Moldovanu, din dreptul stânei din vale de pe Muntele Podul Giurgiului, la locul de confluenţă a văii Orzeana cu Moldovanu. Aci aflăm un pălc în suprafaţă de peste un ha. cu câteva sute de exemplare, în genere de diametre mici şi cu înălţimi până la 12 m. fie în pâlcuri curate pe locuri stâncoase, fie în amestec cu molidul şi *Alnus viridis*. Către limita superioară a acestui arboret, molidul are o formă pitică. Astfel că avem o asociaţie între acest molid pitic şi *Pinus cembra*. Mai aflăm apoi exemplare răsleţe de cembra în lungul potecii spre Moldovanu, de la stâna din poalele Muntelui, pe stâncile Muntelui Podul Giurgiului şi înfine spre cercul glaciari de pe Muşeteica. După cum am arătat în o publicaţie anterioară, prezenţa Pinului cembra coincide şi aci cu centre mari glaciare din cuaternar.

Staţiunile pinului cembra sunt cuprinse între 1700—1900.

Din expunerea de mai sus, putem rezuma următoarele :

1) Munţii Făgăraş sunt caracterizaţi prin văi în formă de V, cu versanţi foarte înclinaţi şi înguşti, cari favorizează dezvoltarea răşinoaselor. În pădurile de staţiuni înalte, există pericolul avalanşelor, cari dau, prin efectele lor, pădurilor de molid pur, un aspect caracteristic: pădurea apare îmbucătăţită de bulevarde libere, create de avalanşe în lungul pâraelor.

1) D-l G. Antonescu ne dă o staţiune a jneapănului pe muntele Năneasa; această staţiune ne apare aci ca foarte curioasă, dat fiind că acest munte este ultimul din catena dintre Buda şi Capra.

2) Cea mai mare întindere e ocupată de pădurile în amestec, de fag cu rășinoase, în care bradul este destul de răspândit, fără ca să se recunoască vreo influență în răspândirea lui, a naturii geologice a solului. Zona de molid pur este foarte îngustă înspre gura văii Buda, dinspre Cumpăna, și abia atinge maximum 200-500 m. în altitudine pe munții dispre fundul văi.

3) Influența acțiunii omului este mai puțin evidentă în masivele, unde această acțiune s'a produs în timpuri istorice; astfel, ne este destul de greu să dovedim, din cauza acestei acțiuni, inversiunea molidului față de brad la limita lor inferioară. Cele mai mari modificări în răspândirea speciilor și compoziția masivelor păduroase au început a se produce în secolul trecut odată cu marile exploatațiuni din pădurile de rășinoase, cari, au avut de efect restrângerea bradului, dispariția tisei și scoborirea limitei de vegetație a pădurii, făcând să dispară în multe locuri, mai ales pe proprietățile particulare, pădurile pure de molid.

4) Pe Moldovanu avem una din cele mai mari stațiuni de răspândire a pinului cembra de pe versantul meridional al Carpaților sudici, pe când *Pinus montana* nu a putut fi găsit.

Literatură

- G. Antonescu, Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a coniferelor din România.
 E. de Martonne. La Valachie. Paris 1902.
 Grecescu D. Conspectul florei României. Buc. 1898.
 N. Iacobescu. Contribuțiuni la studiul repartiției esențelor forestiere în România. Revista Pădurilor 1919 pg. 53.
 Pax. Pflanzengeographie von Rumänien Halle 1919.
 Reinhard M. Șisturile cristaline din Munții Făgăraș. Anuarul Inst. geologic al României. vol. II 1909, pg. 165.
 Fekete u. Blatny. Die Verbreitung der wichtigsten Holzarten in Ungarn.
 Enculescu. Zonele de vegetație lemnoasă din România.

Notes sur les forêts de la vallée supérieure d'Argeș

Les monographies regionales doivent être le point de départ de l'étude générale des conditions forestières d'un pays.

Dans l'intention de servir ce but, l'auteur nous donne des détails sur l'aspect et sur la composition des forêts de la vallée supérieure d'Argeș.

1. Les monts Făgăraș, d'où sort l'Argeș, sont caractérisés par des vallées

en forme de V, avec des versants très inclinés et étroits, qui favorisent le développement des résineux.

Dans les hautes stations subsiste le danger des avalanches, ce qui explique l'aspect caractéristique des forêts d'épicéa : elles sont souvent entrecoupées par de larges boulevards, produits par ces avalanches, au long des ruisseaux.

2. La plus grande étendue est occupée par les forêts mélangées, composées de hêtre et des résineux. Le sapin blanc y est très répandu, sans qu'on puisse reconnaître à la nature géologique du sol, une influence quelconque sur sa distribution.

La zone des peuplements purs d'épicéa est très étroite vers l'embouchure et atteint à peine un maximum de 200 à 300 mètres, différence de niveau, au fond de la vallée de Buda.

3. L'influence de l'action de l'homme, dans les temps éloignés, est bien peu évidente et on a toutes les difficultés à faire la preuve que l'inversion des aires de végétation de l'épicéa et du sapin blanc, est due à cette action.

Les plus accentuées modifications dans la distribution des essences et dans la composition des peuplements forestiers, ont commencé à se produire dans le siècle passé et ont progressé avec les grandes exploitations des résineux. Les effets se firent sentir dans la réduction de la proportion du sapin blanc, dans la réduction de la proportion de l'if et dans la descente de la limite supérieure des forêts, ce qui a eu comme conséquence, la disparition notamment sur les propriétés particulières, des peuplements purs d'épicéa.

4. Sur Moldovanu on rencontre une des plus importantes stations de végétation du pin cembro, qui existe sur les versants méridionales des Carpathes : par contre le pin de montagne n'a pas été trouvé.

Bemerkungen über die Forsten im oberen Arges-Tal.

Der Ausgangspunkt für das Studium der Forste eines Landes müssen regionale Monographien sein. Nur so kann der lokale Charakter der Forste erfaßt werden ohne Kenntnis welches Verallgemeinerungen der nötigen Grundlegung entbehren. Die vorliegenden Bemerkungen wollen über das Arges-Tal unterrichten, ein Unternehmen welches interessant sein dürfte für die, welche sich das Studium der geographisch-botanischen Verhältnisse der daselbst stockenden Forste zum Ziel gesetzt haben. Zusammenfassend wird in vorliegender Arbeit folgendes auseinandergesetzt :

1) Das Făgăraşer-Gebirge ist durch Täler in V-Form charakterisiert mit stark geneigten horizontal geringentwickelten Hängen, welche für das Wachstum der Nadelhölzer äusserst günstig sind. In den Forsten der oberen Hänge ist die Lawinengefahr zu gewärtigen. Die Auswirkung der Lawinestürze geben den reinen Fichtenbeständen daselbst ein ganz charakteristisches Aufsehen. Der Wald scheint streifenweise gelichtet; die Streifen entwickeln sich in gleicher Richtung wie die Wasserläufe (Wildbäche).

2) Die Bestände sind grösstenteils Mischbestände von Buche und Fichte, mit häufigen Einsprengungen von Tanne. Es lässt sich nicht feststellen, ob ökologische Einflüsse die Beimischung der Tanne bestimmen. Gegen den Aus-

fluss des Buda-Tales zu, in der Gegend von Cumpăna, ist die Fichtenzone äusserst schmal; sie erreicht ihr Maximum 200—300 m. höher auf den um den Talursprung gruppierten Bergen.

3) Der Einfluss menschlicher Tätigkeit ist weniger offenbar in jenen Beständen in welchen sie in vorhistorischer Zeit stattgefunden hat. So ist es denn schwer genug, den Beweis zu erbringen dass auf Grund solcher Tätigkeit die Verteilung von Fichte und Tanne an ihrer unteren Grenze inversiert worden sei. Der grösste Wechsel in der Verteilung der Arten und in der Zusammensetzung der Bestände hat im verflossenen Jahrhundert stattgefunden, damals als die grossen Waldabschlachtungen in den Nadelholzbeständen begannen. Die Endwirkung war das Zurückgehen der Tanne, das Verschwinden der Eibe und die Herunterdrückung der Waldgrenze. Vielerorts, namentlich was Privateigentum anbelangt sind die reinen Fichtenbestände verschwunden.

4) Auf dem Moldovan (Gipfel) haben wir einen der ausgedehntesten Standorte von *Pinus cembra* am Südhange der südlichen Karpathen, während eben daselbst die Bergkiefer nicht gefunden werden konnte.

REFACEREA PĂDURILOR NOASTRE DIN CARPAȚI

de Ing. IULIU FROHLICH

În articolul său „Carățirile”, d-l H. Manole susține cu drept cuvânt, că în ultimii zece ani reîmpădurirea artificială s'a făcut la noi cu toată seriozitatea. Într'adevăr, dela războiul mondial încoace, s'au efectuat împăduriri pe o suprafață de zeci de mii de hectare, și în cele mai multe locuri, restanțele din timpul războiului au fost între timp completate.

Dat fiind faptul, că în timpul îndelungatei mele practici, nu numai în țara noastră, ci și în Europa de Sud-Est și Sud-Vest, am avut prilejul să cunosc de aproape economia și practica forestieră, în special în legătură cu reîmpăduririle, — aș vrea să fac unele observațiuni critice asupra împăduririlor din țara noastră.

Dacă considerăm amenajamentele în baza cărora trebuie să se facă reîmpădurirea, trebuie să stabilim că în 99% de cazuri, reîmpădurirea trebuie să se facă cu pueți repicați de molid de 3—4 ani, bine desvoltați. Conform cu aceste dispoziții, reîmpădurirea la noi se face într'adevăr în toate părțile cu molid începând dela 600 m. altitudine și până la limita vegetației. Deci, plantațiile se fac integral cu molid și în ținuturile în care în mod natural, molidul s'ar afla în amestec numai în proporția de 10—20%, iar restul de 80—90% ar fi ocupat de brad și fag. Astfel deci, creiăm în mod artificial masive pure de molid și acolo unde în împrejurări naturale nu s'ar găsi sau cu alte cuvinte: suprimăm fagul și bradul din regiunile lor naturale, adică optimale.

Acest procedeu protivnic legilor naturii, periclitează în mare măsură viitorul masivelor de molid create artificial. Și aceasta din următoarele cauze:

Dacă cercetăm resturile pădurilor seculare din Carpații Sud-Estici d. e., în pasul Oituz la Scutaru, sau la Bâsca mare-Bâsca mică și la Nehoiu, vom stabili că în general, aceste păduri sunt constituite din circa 0,5 brad, 0,3 fag și 0,2 molid. Cercetarea stării lemnului acestor plantații duce la rezultatul, că molidul în regiunile sub

1000 m., e bolnav adeseori până la 70—80%; că e prin urmare neutilizabil ca lemn de construcție. Am putut stabili în aceste regiuni mai ales două boli: În primul rând boala cauzată de *Trametes pini* Er. (germ. „Schwammästigkeit”), care acționează asupra arborilor de toate vârstele; în al doilea rând, se constată boala cauzată de *Trametes radiciperda* Hartig, care însă se găsește numai la arbori de vârste mai mari.

Dat fiind faptul că molidul în regiunile sub 1000 m. e în cea mai mare parte bolnav — fapt de care se poate convinge ori și cine cercetând o suprafață în exploatare — putem concluda cu drept cuvânt că climatul și solul din această regiune nu sunt corespunzătoare exigențelor molidului. Aceasta reiese și din faptul că molidul în împrejurări naturale, în această regiune se găsește numai într'un procent relativ redus. S'ar putea susține că existența molidului în aceste regiuni de sub 1000 m. (regiunea optimală a bradului și fagului) ar fi numai opera întâmplării.

Și cu toate aceste constatări: că adică regiunile acestea nu sunt prielnice molidului, și că acesta aici se îmbolnăvește și devine neutilizabil pentru lemne de construcție — cu toate aceste constatări avem intenția — ba chiar am îndepurt deja — să împădurim t o a t e aceste ținuturi cu molid! Mania aceasta a molidului adeseori merge până acolo, că semințișurile naturale de brad rămase din masivul vechiu — se consideră proaste și sunt alungate — înlocuindu-se cu produsul artificial al omului!

Care vor fi urmările acestei politici?

Vom face exact aceleași experiențe triste care s'au făcut în Europa de Vest acum 50 de ani — unde molidul nu poate să vegeteze sănătos, și fiind atacat de maladii foarte de timpuriu.

Dat fiindcă în Europa de Vest s'au făcut de mult aceste experiențe: că cultura artificială a molidului în afară de regiunea lui naturală e legată de cele mai mari pericole — ar trebui să tragem concluziunile necesare din aceste fapte stabilite, și să nu facem plantații de molid decât în regiunile unde condițiunile naturale îi asigură o sănătoasă vegetație până la cea mai înaintată vârstă. Aceste regiuni se află la noi dela 1000 m. în sus până la limita de vegetație.

În regiunile sub 1000 m., adică în zona optimală a bradului și fagului, trebuie să se pună toată stăruința ca m a s i v u l a m e s t e c a t să rămână regula și pentru viitor, și trebuiesc încercate

toate mijloacele pentru a menține bradul și în masivele noi. În scopul acesta, semințișurile naturale de brad utilizabile aflate trebuie îngrijite cu cea mai mare atenție; și afară de aceasta, bradul trebuie introdus prin semănare sub masiv în cuburi. Bradul și fagul trebuie să rămână în preponderanță și pentru viitor. În zonele mai înalte, bradul și fagul pot fi amestecate cu molid, eventual larice, iar în zonele mai joase și mai umede cu frasin.

În nici un caz însă să nu alungăm de tot bradul din aceste regiuni, și să nu întemeiem aici masive pure de molid al căror viitor ar fi periclitat în cea mai mare măsură!

Acum, câteva observațiuni privitoare la consistența plantațiilor.

Cele mai multe amenajamente prescriu că la predarea parchetelor împădurite, în scopul eliberării cauțiunii de reîmpădurire, trebuie să se găsească 4000 de pueți pe ha. În cazul acesta, masivul tânăr în vârstă de circa 15—20 ani, ar fi complet distrus. În cele mai multe cazuri, fiind vorba de reîmpădurirea suprafețelor mari, exploatate ras, se vor forma aici masive tinere de molid, complet închise și uniforme, care sunt foarte amenințate de a fi rupte de masele de zăpadă.

În această privință pot să aduc un exemplu din practica mea din Bosnia. La reîmpădurirea suprafețelor din Karst, pleșuve, din Herțegovina, eram siliți din cauza solului sărac, să facem plantațiuni pure de pin negru (*Pinus austriaca*). La vârsta de circa 20 de ani, aceste culturi erau complet închise, și în fiecare an, masele de zăpadă făceau mari pagube, făcând goluri considerabile în masiv.

Exact la fel vom păți noi în regiunile sub 1000 m. cu culturile noastre pure de molid închise complet. Cu cât se închide arboretul mai curând, cu atâta mai mare e pericolul stricăciunilor cauzate de zăpadă. Dat fiind, că din diferite cauze, la noi în Carpați, nici nu poate fi vorba de produse secundare obținute prin tăieri de rărituri, — năre nici un rost de a face plantațiuni de consistență așa de mare. Dacă se poate, ca în Alpii austriaci, să se facă reîmpăduriri cu circa 3000 de pueți la ha. — după cum am avut prilejul să mă conving cu ocazia unei călătorii de studii făcute în anul 1931 — cred că ar fi cazul ca și la noi să se facă la fel, mai ales în împrejurările economice actuale. În ca-

zul acesta, plantațiunile au să se închidă cu circa 10 ani mai târziu, iar fiecare arbore va fi mai tare și deci va putea rezista mai bine zăpezii.

În ce privește repicajul molidului, mi-am expus punctul de vedere anul trecut în revista de față. Aș vrea să rețin numai atâta, că astăzi, în Europa de Vest, repicajul molidului în stil mare se privește a fi un lux absolut de prisos. De altfel, în Ardeal, repicajul pueților de molid se face astăzi în mod excepțional.

În rezumat deci, propun :

1. În acele regiuni ale Carpaților, unde în condițiuni naturale, bradul și fagul predominau în trecut, trebuie să se facă și în viitor masive amestecate. Transformarea artificială a acestor masive, mai înainte amestecate, în culturi pure de molid, n'are nici o perspectivă de reușită și trebuie evitată.

2. Acolo unde bradul se găsea în mod natural, trebuie încercat cu toate mijloacele de a-l conserva și pentru masivele noi întemeiate.

3. La reîmpădurirea vastelor noastre suprafețe exploatate, nu este recomandabilă o plantație prea strânsă, din cauză că masivele acestea uniforme, complet închise, sunt expuse în foarte mare grad stricăciunilor cauzate de zăpadă.

4. Utilizarea în stil mare a pueților de molid repicați, în împrejurările actuale economice, nu este recomandabilă, și ar trebui restrânsă la cazurile de neapărată necesitate.

Le reboisement dans les Carpathes.

L'auteur fait quelques remarques critiques sur les reboisements de nos montagnes et exprime les opinions suivantes :

1. Dans les régions des Carpathes où le sapin blanc et le hêtre prédominaient autrefois, les massifs qu'on va créer doivent être aussi mélangés. Les massifs purs d'épicéa, qui ont été obtenus par culture artificielle, n'ont pas des qualités et il faut les éviter dans l'avenir.

2. Là où le sapin végétait spontanément, il faut le maintenir, par tous les moyens, aussi dans les peuplements futurs.

3. Dans les travaux de reboisement des vastes surfaces exploitées par coupes rases il n'est pas recommandable de planter en dispositif serré, parce que — dans ces conditions — les peuplements uniformes sont trop exposés au dégâts provoqués par la neige.

4. L'utilisation généralisée des plantules repiquées doit être évitée par ces

temps de difficultés économiques, ou, du moins, limitée à quelques cas où elle est absolument nécessaire.

Der Wiederaufbau unserer Karpathenforsten.

Der Verfasser macht nach einigen kritischen Betrachtungen über die Forsten unseres Landes folgende Vorschläge:

— In jenen Karpathengebieten, wo bisher Tanne und Buche vorherrschten, muss auch in Zukunft diese Mischung beibehalten werden. Die künstliche Umwandlung dieser bisher gemischten Bestände in reinen Fichtenbestände verspricht gar nichts für die Zukunft und muss unterbleiben.

— Dort wo heute das natürliche Vorkommen der Tanne konstatiert wird, muss dieselbe mit allen Mitteln auch in den neu zu gründenden Beständen erhalten werden.

Gelegentlich der Aufforstung unserer ausgedehnten Gross-Kahlschläge ist ein zu enger Pflanzverband nicht zu empfehlen, weil die vollständig geschlossenen gleichförmigen Bestände der Schneedruckgefahr im hohen Grade ausgesetzt sind.

Die Aufforstung im grossen Stil mit verschulten Fichtenplanzen ist unter den heutigen wirtschaftlichen Verhältnissen nicht zu empfehlen und sollte nur auf die absolut notwendigen Fälle beschränkt werden.

CELE 10 PORUNCI ALE „RAȚIONALIZĂRII” *)

de ing. P. P. Dulfu

I. *Crede în știința atotputernică, în legile și metodele ei și caută de le aplică în toate acțiunile tale: fie în meșteșugul sau negustoria ta, fie în ogorul tău, fie în gospodăria ta și nu te lăsa condus de rutină.*

II. *Crede în existența determinismului, conform căruia orice fenomen are o cauză și aceleași cauze produc totdeauna aceleași efecte.*

III. *Judecă și cântărește bine orice lucru înainte de a-l începe, ca să vezi unde te duce și dacă mijloacele tale sunt la înălțimea greutăților și nu porni niciodată orbește la noroc: fă-ți un program, urmează-l cu sfințenie și nu te lăsa bătut de valuri ca o barcă fără cârmă.*

IV. *Pregătește orice lucrare, a ta sau a celor ce lucrează sub orănele tale, în toate amănunțele înainte de a o începe, așa că pornită, cel ce o va executa să știe ce are de făcut și să aibă la îndemână la vreme, tot ce-i trebuie și nu lăsa nimic pe seama improvizăției*

V. *Supune-te directivelor impuse de nevoia colaborării cu alții, îndeplinindu-ți în mod leal partea de program ce-ți revine și ajută-i și pe ceilalți să și-o îndeplinească pe a lor.*

VI. *Muncește cu dragoste și cu hotărîre și fă-i pe semenii tăi, cari muncesc sub conducerea ta, să simtă bucuria muncii, înlăturându-le toate cauzele cari le-ar face munca neplăcută: lipsa de igienă, surmenajul.*

VII. *Pune-l pe fiecare la munca pentru care e mai potrivit și răsplătește-l după merit.*

VIII. *Nu fii risipitor: orice risipă, orice mișcare, orice părticică de material sau de energie cheltuită fără folos, îți micșorează partea de bunuri pământești la care ai avea dreptul; deci caută ca orice faci să fie cât mai bine, cât mai repede și cât mai efin.*

IX. *Fii cinstit și drept în faptele și în vorbele tale și caută-ți satisfacerea intereselor personale în direcția în care coincid cu interesele semenilor tăi, dacă vrei să obții rezultate trainice.*

*) Intrucât disciplina „raționalizării” a fost și este rău înțeleasă, d-l Ing. P. P. Dulfu, secretarul general al Institutului românesc de organizare științifică a muncii (I.R.O.M.), în dublul scop de a face lumină în jurul acestui nou sistem de gândire și acțiune omenească, și de a declanșa un curent educativ în acest sens, a dat publicității „cele 10 porunci ale Raționalizării” (vezi Buiet. I. R. O. M. Iulie—August 1932).

Atragem atențiunea tuturor colegilor asupra acestui nou decalog al religiei muncii noastre (fizice și spirituale), ce se cere a fi încadrată în viața colectivă, spre binele nostru și al Națiunii noastre.

Tr. I. H.

X. Crede în nevoia solidarității și în puterea cooperării; lasă-te deci condus de iubire, căci numai iubirea între oameni, clase și popoare, unită cu activitatea, poate vindeca nenorocirile pe cari oamenii și le fac singuri prin ura și războiul distrugător.

Le décalogue de la rationalisation.

Monsieur l'ing. P. P. Dulfu a publié un décalogue de la rationalisation afin de provoquer un courant éducatif dans ce sens.

Die zehn Gebote der Rationalisierung.

Herr Ingenieur P. P. Dulfu veröffentlicht die zehn Gebote der Rationalisierung in der Absicht, die neue Richtung des Denkens und Handelns, welche die Rationalisierung verfolgt, in das rechte Licht zu stellen und erzieherisch in ihrem Sinne zu wirken.

PRO SYLVA

Conferința d-lui Prof. S. Mehedinți

În ziua de Sâmbătă 18 Februarie a. c. la orele 9 seara, s'a ținut sub președinția Suveranului, în Aula Fundației Universitare „Carol I”, Adunarea de iarnă a Soc. Regale Române de Geografie.

Din partea guvernului au luat parte: D-l Al. Vaida-Voevod, Președintele Consiliului de Miniștri, și D-l prof. D. Gusti, Ministrul Instrucțiunii.

Prima conferință s'a ținut de D-l prof. Simion Mehedinți, Vice-Președintele Societății, care a tratat subiectul: „Discordanțe antropogeografice în România”. Expunerea D-sale limpede și energică, izvorând dintr'o inimă caldă și perfect echilibrată, cu tonul sigur și documentat al omului de știință, a cucerit imediat atenția publicului, care și-a dat seama de importanța chestiunii și de răspunderea ce apasă pe conducătorii țării.

D-sa a arătat cum de zeci de ani pământul sfânt al țării noastre este batjocorit prin despădurirea munților și dealurilor și că ne apropiem încet, dar sigur spre un dezastru economic și național.

Din interese mărunte electorale s'au transformat în islazuri comunale coaste surpătoare. Legile dela o vreme incoace nu fac decât să ne conducă spre starea aceea nenorocită în care se află China, în care pădurile au dispărut, pământul s'a măcinat, iar bieții chinezi au ajuns, din lipsă de combustibil, să se culce îmbrăcați. Fără lemn nu se poate trăi.

Dar pădurile erau un regulator al debitului râurilor. Dela o vreme râurile noastre, cumiști altădată, au căpătat un curs torențial. D-l prof. Mehedinți a dat ca exemplu Jiul, Mureșul și mai ales Bârladul, care în anul trecut a făcut pagube și nenorociri însemnate.

Aceste discordanțe geografice trebuie să inceteze, restaurându-se funcțiunile normale ale dealurilor și ale munților. Pădurea reglementează acțiunea ploilor împiedicând inundațiunile, care au ajuns la noi sistematice și catastrofale în ultimul timp. Marele geograf Karl Ritter a spus o vorbă de seamă: „Pământul este o casă de educație (Erziehungshaus) a neamului omenesc”.

Noi românii am batjocorit această casă. Datoria geografului ca om de știință este să atragă atenția conducătorilor asupra pericolului și să dea concursul său pentru îndreptarea greșelilor făcute.

Regiunea dealurilor, vestită altădată prin podgoriile sale, este în declin. Vestitele și puținele specii de vițe de odinioară au fost înlocuite cu nesfârșitele și inferioarele varietăți, care produc vinuri de cea mai proastă calitate. O lege nefastă a permis plantarea la șes a producătorilor direcți, cari dau vinul numit în batjocură: „gazolină” sau „motorină”.

Reforma Agrară a lovit în interesele naționale și economice ale țării, desființând marea proprietate și improprietărind pe săteni. Pământul trebuia dat satului, nu sătenilor. Din cauza acestei reforme pământul se va fărâmiți la infinit, vom avea un șomaj rural, iar agricultura va stagna în aceeași stare de primitivitate.

Starea aceasta este foarte periculoasă și cere măsuri grabnice de îndreptare. Și totuși, spune D-l prof. Mehedinți, prin o colaborare cu oamenii de știință și fără sacrificii bănești, numai printr'o răvnă continuă și înțeleaptă, așa cum s'a făcut în Italia, Franța, etc., s'ar putea schimba fața lucrurilor în circa 10 ani de muncă.

D-l prof. Mehedinți și-a încheiat comunicarea adresându-se Suveranului: „Sunt încredințat că M. Voastră va rămâne în istoria noastră cu titlul de restaurator al Statului Românesc”.

Conferința a fost viu aplaudată de public.

Pentru noi, inginerii silvici, expunerea sinceră, obiectivă și cald patriotică a D-lui prof. Mehedinți, este o plăcută satisfacție.

Un om de știință, în afară de corpul nostru silvic, îngrijorat de situația dureroasă a pădurilor țării, atrage atenția conducătorilor ei asupra viitorului și se oferă să colaboreze la marea operă a refacerii pământului românesc.

Ing. Aurelian Ionescu

„IN ZODIA ORGANIZĂRII”

Sâmbătă 18 Februarie a. c., în aula Academiei Comerciale, a conferențiat D-l Ing. M. Manoilescu, prof. la Școala Politehnică din București, în cadrul ciclului de conferințe „Actualități economice”, organizat de „Asociația economiștilor din România”.

Conferențiarul, după ce justifică alegerea titlului conferinței „In zodia organizării”, arată că activitatea omenirii a fost dominată rând pe rând de: natură, muncă și capital, factori cari au apărut odată cu etapele mari ale civilizației. Astăzi își face apariția un nou factor, acel care reprezintă elementul prim al vieții actuale, organizarea.

Dacă secolul trecut avea ca reprezentant prototip al activității umane pe retor, filosof, etc., secolul actual se definește prin omul care poate.

A organiza înseamnă, că atunci când este un scop de atins și un număr de mijloace reale sau virtuale, bogății naturale, oameni și instrumente, să se găsească un sistem stabil, care să realizeze scopul propus cu o aplicație minimă de mijloace.

Raționalizarea industriei a cauzat dezechilibru între producție și consumație, în parte cauza crizei actuale; dar nu metoda este de vină ci proasta ei

aplicare. S'a raționalizat producția și s'a neglijat complet distribuția și consumația.

Asistăm astăzi la procesul de organizare al statelor. Exportul se organizează cantitativ prin contingentare și calitativ prin standardizare. Producțiunea însăși nu se poate menține decât prin organizare sindicală în industrie și cooperativă în agricultură.

Standardul, adică unitatea de măsură a realizărilor în orice domeniu de activitate, apare hotărîtor și sub orice formă de organizare. El permite controlul rezultatelor organizării și introduce măsura în locul aprecierii personale, subiective.

Statului actual, spre deosebire de cel din secolul trecut, îi revine rolul de organizator al vieții economice. El trebuie să fie acel ce observă armonioasa dezvoltare a tuturor factorilor de producție și de aceea se impune organizarea lui pe noi baze, cari să-l facă apt pentru cerințele vremurilor actuale și este prima formă pe care trebuie s'o ia la noi principiul de organizare.

I. P. Zeletin

Ing. Victor Precup.

Glossa pădurii.

Când am găsit pe biroul meu „Glossa a Pădurii”, pe care o mai văzusem asvârlită, nebăgată în seamă, și pe alte biourouri, când am mai văzut, că începe cu o poezie și că în tot cuprinsul cărții sunt presărate versuri, mi-am zis:

„Pe omul ăsta îl știam serios. S'a apucat de poezii la bătrânețe? Asta ne lipsea nouă acum?”

Dar, cu tot scepticismul prematur față de această nouă apariție, cunoaștem prea bine pe autor, personal și din atâtea articole publicate în Revista Pădurilor, — ca să mă pot obicinui cu ideea, că ar fi căzut în diletantism silvic.

Și, am început să citesc cartea, mai mult din condescendență. Dar cartea m'a prins, m'a furat, m'a captivat, mi-a dat emoții sincere și nu m'a lăsat până ce n'am sfârșit-o.

Ba mai mult, am citit-o a doua oară, cu aceeași plăcere. Și când mă gândesc, ce vinovat am fost față de ea și cum va fi stând încă pe la atâția colegi, cu Alele netăiate!

Când mă gândesc, câte alte cărți își scrișă șgomotos apariția, se citesc și deopriționează, pe când modesta „Glossa a Pădurii”, cu minunata comoară, ce cuprinde, stă neștută de nimeni, ocolită de cei ce nu-i bănuiesc valoarea.

Totuși apariția acestei cărți ar trebui

să însemne un moment în viața noastră silvică.

Este prima publicație cu caracter de popularizare a cunoștințelor silvice și mai ales cu o nemărginită dorință de a insufla în popor — țărănimii, școlărimii, armatei și chiar celor cu mai multă carte, grija și dragostea de pădure.

Tot ce s'a scris și s'a vorbit până acum, de când există silvicultura românească, nu cred să egaleze ceiace a făcut singur d-l Precup în a sa măcastră „Glossa a Pădurii” cu privire la permanenta noastră năzuință, de a ne apropia poporul, pentru grija și dragostea de mult urgisitele noastre păduri.

Este într'adevăr o revelație, prin căldura prietenească, ce se degajă din tot cuprinsul cărții, prin fanatismul cu care se propovăduiește iubirea nețărmurită de pădure, prin dojana bătrânească, dar destul de aspră, ce se face acelor ce schingiuiesc pădurea, prin modestia, limpezimea și dulceața vorbei, cu care explică pe înțelesul tuturor cunoștințe fundamentale de silvicultură.

Citind cartea, par'că văd pe autor, undeva pe un buștean sub umbra unui stejar fălos, înconjurat de țărani și Je școlari, explicându-le cu vorbă blândă, bătrânească legile sfinte ale pădurii, dojenindu-i pentru sănătatea lor și cu ochii umezi, iluminat, declamând:

„Când rătăcind bătrâne Codru,

Ajung la sânul tău de tată,
 La poarta împărăției tale
 Plec fruntea mea înfierbântată.
 Eu simt, că 'n lung șirag de lacrimi,
 Se sfarm' al genei mele tremur.
 Și ca un făcător de rele
 La poarta ta eu mă cutremur.
 Curat e duhul lumii tale,
 Căci Dumnezeu cel sfânt și mare
 Sub bolta ta înourată
 Iți ține mândră sărbătoare.
 Tu-l prăznuiești cu glas de clopot
 Și cu răsunet de chimvale
 Pe cel ce-atâtea înțelesuri
 Gătît-a strălucirii tale".
 fr. moasa inspirație „In Codru" a
 D-lui Octavian Goga. Sau, spunându-le:
 „Sădiți copaci! Casa fără umbră e iad;
 satul fără pom e ca pustiu. Tăind pădu-
 rea cu nemiluita, ne va ajunge blestemul
 celor ce vor veni după noi" (aut. pag.
 23 și 132).

Sau: „Satul fără pădure este noroi; ca
 vița de vie fără pari (araci); este slab
 ca gardul fără proptele; este secătuit ca
 izvurul fără apă; tânjește ca boul înse-
 tat în jug; este urât ca pălăria fără
 penă, este ca omul fără bucurie" (au-
 tor), etc. etc.

Sub formă de convorbire, autorul reu-
 șește să redea clar și pe înțelesul tutur-
 or toate principiile și legile de bază ale
 silviculturii, fără nicio greșală, fără nicio
 erezie, aceleași lucruri pe cari de altfel
 le învățăm și noi cu tot balastul de pe-
 danterie și de speculațiune științifică.

O sarcină extrem de grea, pe care și-a
 mai îngreuiat-o încă autorul, prin ca-
 drul rigid și sistematic pe care și l-a
 impus în expunerea lucrării începând
 chiar cu glossa.

Este o formă de poezie foarte preten-
 țioasă: Fiecare vers din strofa I-a este
 dezvoltat în câte una din strofele urmă-
 toare, ce sfârșesc în ordine, fiecare cu
 câte un vers din prima strofă; iar ultima

strofă are în ordine inversă versurile
 primei.

După ce a reușit să cristalizeze ceiace
 avea să spună în forma rigidă a glossei,
 autorul a pus la începutul fiecărui capitol
 al lucrării una din strofele glosei, prece-
 dată întotdeauna de: „Cuvânt în-
 țelept"... Moștenire dela Re-
 gele Ferdinand I, iar la subca-
 pitole „Cuvânt înțelept" dela
 Societ. „Prietenii Arborilor"
 (din Franța).

Mărturisească oricine, că nu e ușor
 lucru, să urmezi strict în dezvoltarea ca-
 pitolelor lucrării cuprinsul fiecărei strofe
 din glossă și să găsești pentru fiecare ca-
 pitol și subcapitol cuvinte înțe-
 lepte, rămase dela Regele Ferdinand I,
 sau de la Soc. Prieteni Arborilor.

Autorul a reușit, dând prin aceasta și
 mai mult farmec lucrării. Capitolele au
 fiecare un titlu și anume: Cap. I și II
 Precuvântare și Introducere,
 Cap. III „Codrul-i frate cu Rô-
 mânul", unde autorul își îngăduie pu-
 țină istorie, de altfel foarte interesantă,
 Cap. IV Binefacerile pădurii,
 Cap. V Ce este pădurea, Cap.
 VI. Cum să ne conducem e-
 conomia pădurii Cap. VII Cum
 să îngrijim pădurile Cap. VIII
 Cum să regenerăm (inoim)
 pădurile, Cap. IV Indreptarea
 pădurilor degradate, Cap. X
 Păcatele contra pădurii, Cap.
 XI Cele zece porunci ale
 pădurii și Cap. XII Lustruirile!

Nu e locul aci a menționa și subca-
 pitolele, dar o voi face numai cu capit. XI,
 reproducând cele 10 porunci, admirabile
 prin simplitatea și înțelepciunea lor:

1. Eu sunt zăgazul apelor și ocrotirea
 roadei câmpului; cunoaște-mă și păzește
 legea mea!

2. Nu lua numele pădurii în deșert!

3. Adă-ți aminte să sfințești „Sărbătoarea pădurii”!

4. Cinsteste pădurea, ca să trăești mult și bine pe pământ!

5. Să nu ucizi pădurea!

6. Să nu fii lacom față de pădure!

7. Să nu furi pădurea!

8. Să nu mărturisești strâmb contra pădurii!

9. Să nu poțestești pădurea aproapei tău!

10. Nu uri pe paznicii pădurilor, ci ajută-i în îndeplinirea slujbei lor nobile și grele.

Bineînțeles, că autorul explică fiecare din aceste 10 porunci. Cele 22 ilustrațiuni din text măresc șansa de înțelegere și de atractivitate a cărții; iar explicarea în paranteză a unor termeni tehnici greu de înlocuit și a unor denumiri, ce au corespondente pe provincii adaugă încă la facilitatea de popularizare a lucrării.

Cadrul unei recenzii e prea strâmt pentru a putea reda toată frumusețea cărții. Nu mă pot împiedeca totuși de a cita câteva fragmente:

„Ce este un picure căzut din nouri? Omul nici nu-l bagă în seamă. Dar, pe cât e de slab picurele când este singur, pe atât el este mai de temut, când cade în număr de miliarde. Atunci picurii se strâng de pe coaste, în pârae văjăietoare, în râuri turbate. Omul se simte un vierme neputincios față de puterea picurilor adunați în valuri cutropitoare și stă neajutorat în fața lor. Singur Dumnezeu, care a știut să dea picurelei această putere îngrozitoare, singur el a știut să-i pună și zăgazul. Și, o minune! Frunzele dau Dumnezeu această putere; frunzele pe care și cea mai mică adiere de vânt o mișcă...” (pag. 34). Sau vorbind despre „Vârsta pădurii”.

„...Ce-ai zice despre ciobanul care ar tunde oile sale în fiecare lună odată, sau tot la două și la 3 luni? Ai spune, că

nu-i în toate mințile; că lâna ce o poate el tăia la 2—3 luni nu e lână. La fel este și cu lâna pădurii; și ea trebuie tăiată numai atunci, când e coaptă pentru tăere” (pag. 66).

Sau, vorbind despre „Cum să regenerăm (înnoim) parchetele tăiate ras”:

„...Astăzi nu vă place să plantați în pădure, lăsând-o — cum spuneți — în grija lui Dumnezeu drăguțul, cărula îi ziceți drăguț, când vreți să faceți ceva pentru voi și-l înjurați, când trebuie să faceți voi ceva pentru dânsul. Nu vă pasă și nu vă dați seama de paguba pricinuită de lene, dacă parchetul nu se regenerează nici în 10—20 de ani.

Ba dimpotrivă, vă bucurați, pentru că găsiți în el iarbă, pe care vitele voastre o pășunează. Această faptă este foarte nesocotită, foarte dăunătoare și mai ales nespus de păcătoasă. Prin ea pierdeți voi și pierdem cu toții, pierde națiunea întreagă” (pag. 101).

Sau, la „Încrестarea și jupuirea scoarței”:

„Jupuind coaja sau ciungind arborele, acesta trebuie să piară, de oarece nutrimantul (seva prefăcută de frunze cu ajutorul luminii) nu mai poate trece mai jos de partea jupuită. Tae boului tău o bucată de piele din spinare sau din coastă și el va boli până va pieri. La fel pătește și arborele” (pag. 114).

Sau, la „Să nu ucizi pădurea”.

„Pădurea pășunată tânjește. Se usuca, când un copac, când altul, până când cu vremea pădurea dispăre, iar în locul ei rămâne pământul sterp, stâncos, lutos, brăzdat de râpi, cari la fiecare ploae mai mare își varsă noroiul asupra semănăturilor noastre. Aceasta este uciderea în ceață a pădurii. Deaceia, cu drept cuvânt putem spune despre pădurea pășunată, că este ca omul care suferă de

hectică (oftică); moarte târziu dar sigur..." (pag. 129).

Sau, la „Să nu furi pădurea”.

„Iată deci, că păcatul furtului de pădure nu este așa de mic cum vă place să-l arătați prin mărturisiri false, adică prin vorbe strâmbe, ca aceea „că doar nimenea nu i-a cărat apă”.

Ba i-a cărat apă Domnul Dumnezeu Tău, care cară apă și la semănăturile tale. Și aceasta o face chiar cu ajutorul pădurilor, contra cărora tu bârfești în mod nemernic și mărturisești strâmb, făcându-te vrednic de chinurile iadului”... (pag. 136).

Sau, în fine, la „Nu lua numele pădurii în deșert”.

„Pădurea este opera lui Dumnezeu, iar ceiace am făcut noi din ea este opera ticăloșiei noastre. Când vedem o atare batjocură, să nu-i mai zicem pădure, luându-i în deșert numele, ci să ne așternem pe pământul sfânt al pădurii și îngropându-ne fața în el, să strigăm: „Rușinea noastră, rușinea noastră! Oh, ce grozavă e rușinea noastră!” (pag. 127).

Dar... cartea e plină de asemenea exemple sugestive și impresionante!

Are și unele părți, ce s'ar putea schimba, în interesul cărții. Așa de ex., chiar titlul „Glossa pădurii” este nepotrivit cu lumea la care se adresează lucrarea. Poate ar fi mai nimerit: *Glasul pădurii*, rămânând totuși glossa ca poezie așa cum este.

Explicația cuvintelor tehnice, a neologismelor, etc. ar fi mai bine să se dea în text la fiecare cuvânt în paranteză decât în vocabular la sfârșit, dacă nu se pot înlocui cu totul cuvintele greu de înțeles.

Glossa e prea mare pentru a se putea pune în cântec, cum pretinde autorul. Pentru aceasta ar trebui un scurt „Imn al pădurii”.

Diagramele și tablourile dela pag. 48—51 pot să lipsească, fiind greoaie pentru o asemenea carte.

Propunerea pentru înființarea unui minister al pădurilor (pag. 83) nu-și are locul în cadrul unei lucrări de popularizare.

Cu aceste mici observații cartea este, cum am spus deja, cea mai meritorie lucrare, apărută până azi în țara noastră, pentru popularizarea cunoștințelor silvice și pentru propovăduirea grijei și dragostei de pădure.

Cu unele adaosuri și eliminări, cu cât mai multe fotografii reprezentând: exploatarea, regenerări, torenți, peisajii frumoase, etc. etc. de preferință în culori, cu o hartă simplă și colorată a pădurilor României, cu unele anecdote și mici povestiri adecvate capitolelor din text, lucrarea e susceptibilă de a deveni perfectă, ideală.

Acum, că s'a găsit o minte, fericit inspirată, care ne-a oferit acest prețios dar, Administrația C.A.P.S.-ului are obligația morală, are datoria să porceadă imediat la perfecționarea, oficializarea cărții d-lui Ing. V. Precup. Să nu precupețească nici o cheltuială. Se găsesc doar atâția bani pentru publicații inutile ce ni se impun și pentru potolirea poftelor atâtor hămesiți ai presei.

Să se cheltuiască și bani cu folos.

Adm. noastră să intre apoi în legătură cu Ministerul Instrucțiunii, pentru răspândirea cărții la toate școlile primare, elementare, de meserii, comerciale, gimnazii și licee curs inferior, ba chiar în școlile normale.

Mai apoi se va putea intra în legătură cu Ministerul Armatei și de Interne, pentru răspândirea cărții în armată și prin comune, la țară.

Oare, vom vedea înfăptuindu-se și la noi un asemenea lucru frumos?

N. N. Caragea

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 12, Decembrie 1932.

Baldy.

Les sapinières de l'Aride.

Pădurile de brad din Aride.

Un studiu succint — zice autorul — deși acoperă 20 pagini din revistă — în care se arată interesul, ce-l prezintă pădurile de brad din ținutul Aride (Pirinei), din punct de vedere forestier, economic și turistic. Relevăm la cap. IX. producții medii pe an și ha de 8 m³, 45 și producții pe an și ha la unele parcele atingând 21 m³.

J. Sornay.

Un aspect des taillis sous-futaie d'Alsace.

Un aspect al crângurilor compuse din Alsacia.

Pentru a mări producția în materie și în bani a pădurilor tratate în crâng simplu, silvicultorii francezi au lungit revoluțiile la 30 sau 35 de ani și au mărit considerabil numărul arborilor de rezervă pe cari i-au lăsat să îmbătrânească.

Rezultatele au fost excelente — în aparență cel puțin — la început. Inconveniențele sistemului, dificultățile culturale au apărut odată cu revenirea tăerilor în acelaș punct, în timpul revoluției următoare. Sistemul ducea la ruină și atunci s'a căutat altul. Autorul arată unul, încercat în păd. Séléstat din Alsacia.

P. des Francs.

Le reboisement en Sologne.

Împăduririle în Sologne.

Se continuă și sfârșește articolul început în No. precedent. Autorul a încercat să exprime în cifre avantajele pe cari poate să le tragă proprietarul din împăduriri.

G. Huffel.

Les forêts et l'économie forestière de la Russie soviétique.

Pădurile și economia forestieră a Rusiei sovietice.

Un articol foarte interesant, prin limba ce aruncă asupra acestei pline de mister Rusie sovietică.

U. R. S. S. posedă cea mai mare suprafață de păduri din toate țările: circa 600 milioane ha, dar din acestea numai circa 215 milioane ha sunt puse în valoare. Toate pădurile din Rusia au fost declarate proprietatea Statului.

Două treimi din păduri sunt de rășinoase. Pinul silvestru este în proporție de 1/3 din supraf. totală, apoi molidul 30%, mesteacănul 19%, etc.

În primul plan quinquenal nu s'a ajuns a se tăia, cât s'a stabilit.

După al II-lea plan trebuie să se ajungă a se tăia în 1937 circa 600 milioane m³. Ce s'a tăiat până acum nu s'a plantat, așa că au rămas neîmpădurite circa 10 milioane ha.

Dela 25 Febr. 1930 administrația pă-

durilor și industria lemnului s'au dat în seama unui organ unic *Lesprom-ul*, care se ocupă și de învățământul silvic și de stațiunile de cercetări, cari se ocupă mai mult de chestiuni în legătură cu industria lemnului.

Economia forestieră a Sovietelor suferă de lipsă de personal. I-ar trebui 43.000 specialiști și n'are decât 14.800. Numai pentru învățământ i-ar trebui 2000 de profesori, conferențieri și asistenți (de două ori cât toți inginerii silvici din țara noastră).

La începutul primului plan cincinal, numai 8% din păduri erau amenajate. Amenajamentele sovietice sunt foarte sumare. Exploatarea pe suprafață. Amenajarea pădurilor merge foarte încet din cauza opoziției ce întâmpină. Amenajamentul — spun bolșevicii — e o concepție burgheză; chiar cuvântul trebuie să dispară. Exploatarea pădurilor trebuie pusă pe alte baze. Interesează, unde există, material, care să fie realizat cât mai repede. Industria și exportul lemnului înaintea silviculturii!

În al doilea plan cincinal s'a prevăzut totuși un vast program de împăduriri — 1.500.000 ha.

Pedicele cele mai de seamă, ce se opun grandioasele prevederi ale planului cincinal sunt lipsa de capital și a mânei de lucru, de aceea s'a introdus la păduri munca forțată și munca cu deținuții. Exportul rusec nu are în vedere un preț de câștig, ci numai procurarea de devize cu orice sacrificii.

În rezumat: de 15 ani s'au produs în silvicultura rusească răsturnări, ce n'au asemănare în toată lumea. Și azi domnește o stare haotică. Se proiectează și întreprind reforme, ce sunt repede părăsite.

Prin perseverență se va ajunge totuși la un rezultat fericit.

Silvicultura și industria lemnului s'au

luzionat aci în dauna economiei forestiere. Principiul fundamental al raportului susținut s'a părăsit ca o prejudecată burgheză.

Previzunile planului cincinal nu s'au realizat nici măcar pentru consumul intern. Ar trebui mai întâi să se rezolve dificultatea lipsei mânei de lucru și să se creieze mijloace de transport.

Toate dificultățile actuale vor fi însă învinse curând.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 1, Ianuarie 1932.

R. Navez.

Contribution à l'étude de l'enrêsimement des peuplements feuillus.

Contribuție la studiul transformării arboretelor de foioase în arborete de rășinoase.

Atât în Franța cât și în Belgia se obișnuiește să se convertească în codru de rășinoase arboretele de foioase cari se găesc în stare rea. Scopul poate fi dublu: cultural și economic.

În acest articol, autorul studiază introducerea bradului în crângurile compuse de stejar pedunculat de pe primul platou al munților Jura (300—600 m. altitudine).

Procedeele întrebuintate sunt deduse din observarea condițiilor în cari rășinoasele se introduc în mod natural.

Ing. Dr. O. Farsky.

Observations sur la capture par les oiseaux des chenilles malades.

Observațiuni asupra prinderii de către pasări a omizilor bolnave.

Concluziuni asupra importanței practice a păsărilor nu se pot da astăzi din cauza lipsei de studii sistematice asupra raporturilor lor față de cultura forestieră și agricolă și în special asupra raporturilor lor cu animalele vătămătoare a acestor culturi.

Studiul de față caută să aducă oarecare lumină în această chestiune.

Cercetându-se conținutul aparatului digestiv al mai multor pasări împușcate în două arborete atacate de nonă, iar altul de pin atacat de *Noctua piniperda*, s'a constatat că deși aproape toate omizile acestor insecte se găseau într'o stare înaintată de boală, toate păsările au mâncat numai omizi sănătoase.

Institutele de cercetări sunt chemate să lucreze pe o scară mai întinsă în această direcție.

E. De Wildeman.

Bois coloniaux, forêts coloniales.

Lemne coloniale, păduri coloniale.

Pentru ca comerțul de lemne coloniale să se poată menține și să poată progresa se impune studiul pădurii în toate fazele sale. Astăzi se cunosc prea puțin pădurile africane. Nu se cunoaște constituția lor, frecvența speciilor, nici chiar suprafața împădurită și deci nu se poate spune ce ar trebui să se exploateze pentru a obține din pădure un randament rentabil. Exploatarea abuzivă se resimte și în aceste păduri și trebuiesc luate măsuri de protecție.

Sunt o mulțime de probleme mari care ce, pentru Congo un Serviciu forestier.

Joaquim Feirecia Borges.

Notice sur le régime forestier au Portugal.

Notă asupra regimului forestier în Portugalia.

După o privire generală asupra regimului forestier din Portugalia stabilit prin legea din 1901, autorul arată măsurile prevăzute de nouile legi din 1927 și 1928 „zise pentru „Protecția bogăției forestiere”, în contra exploatarea abuzivă de după război.

N. Ruc.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1—1933.

H. Biolley.

Le tapis végétal (4 pag.).

Covorul vegetal.

Autorul își propune să schițeze rolul învelișului vegetal desfășurat pe toată suprafața pământului.

A. Barbey.

Les effets de la bise, du soleil, de la gelée et de la neige sur les végétaux ligneux. (5 pag.).

Efectele vântului (N), ale soarelui, înghețului și zăpezii asupra vegetației lemnoase.

Temperaturile excesiv de coborâte din iernile anilor 1929 și 1931 au provocat uscarea parțială sau totală a unei serii de arbori și arbuști indigeni sau aclimatizați în Europa Centrală, ca de exemplu Cedrul deodora, mai multe specii de *Thuya*, *Hedera*, etc.

Fiziologii cred că aceste pagube nu trebuiesc atribuite acțiunii directe a înghețului asupra extremităților acelor deia rășinoase și asupra ramurilor esențelor foioase, ci unui exces de evaporare datorită acțiunii combinate a soarelui și a vântului intens și prelungit. Insuficiența apei ce urma să înlocuiască în organism, pe aceea evaporată constituie o altă cauză. În adevăr, în acel moment solul era

inghețat, în unele părți până la 1 m. adâncime. Efectul razelor solare a mai fost mărit și de puterea de reflectare a zăpezii înghețate și lucioase de pe suprafața pământului, fenomen care a provocat o evaporare activă a mugurilor și a acelor. Această pierdere de apă nu a putut fi compensată printr'un aflux apos din sol pentru faptul că întreg aparatul radicular forma un bloc de gheață.

Sam. Aubert.

Le boisement du Mont d'Or (2 pag.).

O scurtă privire asupra stării actuale de împădurire a Muntelui menționat.

Eric Badoux.

Consumation du bois d'oeuvre brut en Suisse. (Enquêt de 1930).

Consumul lemnului de lucru brut în întreprinderile elvețiene — atât cel provenit din pădurile Elveției cât și cel importat — s'a ridicat în anul 1930 la cifra de 2.575.081 m³.

Întreprinderile ce au consumat acest lemn sunt în număr de 8968. În mijlocul consumului revine la 287 m³ de întreprindere. Mediile grupurilor sunt: Fabricile de pastă de lemn, de celuloză de hârtie și de carton se clasează în frunte cu 19.298 m³, urmate de departe de fabricile de parchete (2087 m³), de scânduri și instalații de impregnat (759 m³), chibritri (666 m³).

Dintre cantoane, Berna posedă cel mai mare număr de întreprinderi (2003), consumând circa 464.940 m³.

Cantitatea de lemn brut folosit nu este determinată nici de întinderea cantoanelor, nici de aceea a suprafețelor păduroase, nici de numărul locuitorilor. Desvoltarea industriei lemnului a fost influențată de factori diferiți.

Din totalitatea lemnului consumat, 91,37% revine rășinoaselor din care 87,34% molidului și bradului.

Repartizarea variază după fiecare geu de antrepriză.

Consumația variază deasemenea dela canton la canton și dela regiune la regiune. Astfel, pinul silvestru este folosit mai mult în cantoanele Schaffhause, Bâle-Campagne, Thurgovie și Zürich; melezul și Valais, Grisons și Tessin; pinul Campagne, Thurgovie și Zürich și Berna. În Tessin se lucrează mult plop.

Cantitatea de lemn folosită în fabricile de hârtie se ridică la cifra de 380.335 m³; mare parte din acest lemn se importează.

Din totalul volumului lemnului brut consumat în Elveția, abia 24% se importă; restul este provenit din pădurile sale.

Herăstraiele și instalațiunile de impregnat găsesc în interiorul țării 85% din consumul lor; fabricile de hârtie numai 75%.

Din statistica prezentată se vede și măsura în care fiecare gen de întreprindere este ținută să facă apel la străinătate.

Procentul lemnului străin importat variază dela esență la esență. Astfel, 36% este pin silvestru, 24% molid și brad, 17% melez. Din lemnul de foioase importat, 60% este fag, mai mult de 30% alte lemne indigene și abia 6% exotice

A. Har.

SILVA.

Decembrie.

No. 49.

Richard Lang, München.

Zur Bedeutung der Bodenbakterien für den forstlichen Standort.

Contribuție la chestiunea însemnătății bacteriilor din sol pentru stațiunea forestieră.

Un articol, — răspuns — foarte rezervat, față de afirmațiunile lui Fehér cum că rolul bacteriilor în sol este de primă importanță pentru fertilitatea lor.

No. 50.

G. Deines und R. Kleinschmit.

Erfolgsnachweis der Kalkdüngung bei forstlich genutzten Böden.

Aus dem Waldbauinstitut der forstlichen Hochschule Hann-Münden.

Dovedirea succesului ce se obține prin amendarea cu calciu a solurilor afectate culturii forestiere.

No. 51.

Prof. E. Wimmer, Freiburg i Br.

K. Philipps forstliche Hilfstabellen II Teil.

Eine ertragskundliche — kritische Studie.

Tarife de cubaj, table de producțiune, etc. de K. Philipp.

No. 52/53.

Dr. Hermann Künanz, Konradsdorf.

Erkenntnismöglichkeiten und Erkenntnisgrenzen in der forstlichen Arbeitswissenschaft.

Ce poate și ce nu poate să deslușească studiul științific al muncii forestiere.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Noembrie 1932. Heft 21.

Jul. Wilde.

Der französische Ahorn, Acer monspessulanum in der Pfalz.

Acer monspessulanum în Palatinat.

În regiunile calde din Palatinat se găsește azi răspândit, în mod apreciabil, A. monspessulanum. Introducerea și răspândirea acestei specii după părerea autorului se datorește omului, nu naturei, căci în lucrările botanice nu este amintită înainte de 1750. Cam în acest timp se crede a fi fost introdus în parcuri și grădini.

Dr. v. Pechmann.

Beiträge zur Geschichte der Forstwirtschaft in oberbayerischen Hochgebirge.

Contribuțiuni la istoria economiei silvice în munții Bavariei superioare.

La tehnica silvică dela începutul secolului al 19 se întâlnește preocuparea de a avea arborete amestecate, amestecuri ce urmau a se obține prin regenerare sub masiv. Nu sunt neglijate nici răriturile deși sunt dictate de anumite nevoi practice, ca obținerea de material subțire — prăjini, etc.

Observând atent arboretele de azi, după mai bine de 100 ani de silvicultură, mai bună sau mai puțin bună, găsim că multe specii valoroase ca paltinul, frasinul, laricele, ulmul, se găsesc azi numai în mici cantități. În general, aspectul acestor arborete este prea puțin frumos indivizi piperniciți, crăcănoși, sunt foarte des întâlniți.

W. Hohenadl.

Die Vereinfachung der Bestandberechnung.

Simplificarea determinării volumului arboretelor.

Continuând lămuririle asupra simplificării calculului arboretelor, autorul spune că la fixarea numărului arborilor de probă să se țină seamă de compoziția arboretelor: în arborete omogene numărul poate să fie redus. Când arboretele sunt neomogene se recomandă a se divide în porțiuni cari să fie cât mai unitar compuse.

În legătură cu coeficientul de formă crede a fi de real folos aparatul fotografic. După ce arborii au fost fotografiați sunt doborâți și prin comparație se deduce exact coeficientul de formă.

Heft 22.

L. Fabricius.

Ursachen der Wasserreiserbildung an Eichen.

Cauzele formării de crăci lacome în stejar.

Ca să se explice cum se formează crăcile lacome, se admitea până în prezent drept cauză lumina. Arborii trecând dela starea de masiv în stare izolată primesc o mai mare cantitate de lumină, care are de efect chemarea la viață a mugurilor preventivi.

Făcând cercetări minuțioase, profesorul Fabricius dela Universitatea din München. ajunge a stabili că drept cauză nu este lumina, ci insuficiența coronamentului arborelui în momentul trecerii în stare izolată. Lumina este numai un excitant.

În practică trebuie să se țină seama ca răriturile să se facă cu măsură, dându-se posibilitate coronamentului să se desvolte în raport direct cu nevoile fiziologice noi ale arborelui.

Karl Müller.

Zeitstudien in der Holzhauerei:

A. — *Die Zeitstudien im Rahmen der Verwaltungsarbeit.*

Studiul timpului în tăierea arborilor. A. Studiul timpului în cadrul muncii administrative.

Autorul arată că în Baden, după război, cheltuielile pentru fasonare s'au ridicat mereu ajungând în ultima vreme 40% din venitul brut. Pentru a se reduce cât mai mult acest procent s'a luat o serie de măsuri în ce privește plata muncii în pădure. Aceste măsuri au trebuit să se conforme unor serii de decrete legi apărute în legătură cu plata muncii.

Dr. Gerhard Reinhold.

Die mit landwirtschaftlichen Betrieben verbundenen Forsten in Deutschem Reich.

Păduri în conexiune cu întreprinderi agricole în Germania.

Analizând statistica întreprinderilor întocmită în 1925 autorul găsește că unele deducții făcute de Endres în manualul său de Politică forestieră se mențin și azi. Astfel: 1. Numărul întreprinderilor agricole cari posedă și pădure crește în raport cu mărimea întreprinderilor; 2. Suprafața de pădure în aceste întreprinderi este cu atât mai mare cu cât întreprinderea e mai mare. În genere se observă în 1925 față de 1907 o sporire a întreprinderilor agricole care au și păduri.

Ant. V. Răd.

1932 Dez. Heft 23.

Barth Eberhard, Dr.

Zeitstudien in der Holzhauerei, ausgeführt von der badischen Staatsforstverwaltung in den Jahren 1931 und 1932.

Studii asupra timpului de muncă în tăierile de lemn. conduse de Ad-ția forestieră a Statului în Baden în anii 1931 și 1932.

Ad-ția forestieră respectivă și-a pus problema găsirii unei baze sigure științifice pentru socotirea prețului lucrului cu bucata în tăierea și fasonarea lemnului în pădure. În anii precedenți se aplicase în acelaș scop metoda statistică asupra cazurilor concrete consumate. Rezultatele n'au fost satisfăcătoare. De astădată se recurge la determinarea cantității de muncă necesară la lucrările respective prin aplicarea metodei de măsurare mai precisă cu ceasul de curse și după un plan în prealabil studiat în acest scop. Un deosebit interes pentru cititor rezidă în expunerea acestui plan de lucru și a

metodei de prelucrare a rezultatelor. Acestea din urmă sunt mai mult sau mai puțin subiectiv-locale. N'ar putea folosi decât de punct de reper și drept elemente de comparație.

(Urmează)

Mantel K., Dr.

Gerichtliche Entscheidungen aus dem Jagdrecht.

Jurisprudențe în materie de drept vânătoresc.

Se comentează diverse decizii de ale instanțelor judecătorești din state germane, referitoare la teritoriul propriu de vânătoare, arendarea vânătorului, permisele de vânătoare, animalele de vânat, limita-rea exercițiului vânătorii, delictul la legile de vânătoare, competența îndreptățitului la vânătoare și a ajutoarelor sale.

Recenzii și semnalări:

Macker F., Dr. Prof.: *Frommes forstliche Kalendertasche 1933* Wien (geb. S. 4.50).

Parey: *Wild-und Hundkalender* Berlin 1933 (2,80 RM.).

Pareys *Jagd: Abreiss-Kalender* 1933, Berlin (3,40 RM.).

Heft 24.

Fabricius L., Prof.

Festlegung forstlicher Fachausdrücke.

Fixarea expresiunilor proprii silvice.

Particularismul în care s'a dezvoltat știința silvică germană a avut drept efect o diferențiere regională a înțelesului expresiunilor diverselor noțiuni silvice. De multeori sub unul și același cuvânt una se înțelege în Germania de Sud și alta în cea de Nord. Nevoia îndelungat simțită și din ce în ce crescândă cu dezvoltarea raporturilor dintre cercurile științifice a condus la pornirea unei acțiuni serioase de unificare și definire precisă a diverselor expresii și noțiuni forestiere

Lucrul s'a făcut sub auspiciile uniunii institutelor de cercetări forestiere germane la lucrările căreia au fost invitate în acest scop și altele străine de limbă germană (Austria, Elveția). În articolul sus amintit, autorul, în calitate sa de președinte al uniunii, dă publicității o serie de expresii cu definirea admisă de uniune

Barth Eberhardt, Dr.

Zeitstudien in der Holzhauerei, usw.

Studii asupra timpului de muncă, etc.

Se continuă expunerea din caetul precedent (23) a rezultatelor studiilor, în cazul de față cu privire la faș. La aceste rezultatele se adaugă complectarea lor cu diverse considerațiuni: Adăugarea timpului accesoriu, calculul timpului și prețului pe bucata de lucru probleme de viitor, privire generală.

Recenzii.

Brandt, Prof.: *Blätter für landwirtschaftliche Marktforschung.*

Guckenberger Ed., Dr.: *Die Verbreitung des Waldes in Süddeutschland und natürlichen Landschaften.*

Heil G.: *Die Forst-und Feldstrafgesetzgebung im Volksstaat Hessen.*

Caminnee O.: *Diana, Hubertus und Ich.*

Mehrhardt-Ihlow: *Canadisches Nocturno.*

I. C. Dem.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Heft, 12, Dezember 1932.

Dr. W. Neubauer.

Zur Frage der kombinierten Verwendung von Massentafeln und Probestämmen bei Bestandesaufnahmen.

În chestiunea întrebuiințării combinate de tarife de cu-

baj și arbori de probă la cubarea arborilor.

O revenire a autorului asupra unui articol al său din *Cetralblatt f. d. g. F.* din 1924—1925 cu privire la cubarea arboretelor prin procedeul arborelui mediu al volumului și prin acela al claselor de diametre de volume egale.

După procedeul arborelui mediu al volumului se cubează arboretul inventariat cu ajutorul tarifelor de cubaj și se determină arborele mediu al volumului arboretului. Se obține relațiunea:

$$M = M' \frac{m}{m'}$$

în care: M = volumul căutat al arboretului

M' = volumul arboretului determinat cu ajutorul tarifelor de cubaj.

m = volumul real al arborelui de probă (mediu)

m' = volumul arborelui de probă din tarifele de cubaj

$\frac{m}{m'}$ = factor de corecțiune

Înmulțind volumul provizoriu M' cu acest factor de corecțiune obținem volumul căutat al arboretului.

Procedeul claselor de diametre de volume egale se deosebesc prin aceea că, fixându-se dinainte numărul de arbori de probă, se formează atâtea clase de diametre cu volume egale câți arbori de probă sunt.

Acest din urmă procedeu ne dă mai multă precizie în determinarea volumului arboretelor, decât primul, care însă are avantajul rapidității și al muncii reduse.

Procedeul cu arborele mediu al volumului e aplicabil numai în ipoteza, că raportul dintre coeficientul de formă real și cel din tariful de cubaj se menține constant dela diametrul cel mai mic până la cel mai mare, fapt care în general nu are loc în arborete. Acest punct constituie

partea slabă a procedului, criticată de dr. Levakovič.

Totuși autorul crede că diametrele mijlocii indică cel mai bine raportul dintre valorile mijlocii ale celor două serii de coeficienți de formă.

G. Ș.

ZEITSCHRIFT FÜR FOST-UND JAGDWESEN.

Iulie, 1932.

Kurt Hennecke, Oberförster.

Vergleichende Untersuchungen der Ertragsleistung reiner Kiefern-Stangenhölzer nach Kahlschlag und reiner Kiefern-Althölzer aus Naturverjüngung unter Schirm.

Cercetări comparative asupra rentabilității prăjinișurilor pure de pin pe suprafețe tăiate ras și a arboretelor de codru de pin. rezultate din regenerarea naturală sub adăpost. (27 p.).

Un studiu foarte detaliat (care trece în două numere) și care ajunge la concluzia că prăjinișurile pe suprafețele tăiate ras vegetează mai bine decât arboretele din regenerarea naturală de codru. Autorul atribuie acest fenomen dominației în tinerețe, eventual faptului că ar fi realizat târziu starea de masiv. Ceeace e interesant în special, e că autorul constată și o îmbunătățire a calității solului în masivele obținute pe cale artificială.

Este în rezumat o revalorizare a ideii tăierii rase.

Gegenwartsfragen aus dem Gebiete der Forsteinrichtung.

Probleme de actualitate din domeniul amenajamentului (15 pagini).

O discuție literară cu prof. Wittich, care cândva nu s'a declarat partizan al

directivei noi pe care Wagner vrea s'o introducă.

Autorul se arată ca apărător al teoriilor lui Wagner, în lumina cărora discută chestiunile de rentabilitate și exploatabilitate, apoi în special aplicarea teoriilor lui Wagner în pădurea prusiană de pin. În încheiere, încă odată o apărare a teoriilor wagneriene, a reglementării în spațiu „a sistemului tăierilor grădinate în margine de masiv, etc.

Comunicări: Din viața lui Georg Ludovic Hartig. O biografie f. comentată pe care o face Dengler.

August, 1932.

Svend O. Heiberg.

Pinus resinosa und Liriodendron tulipifera, zwei für den Anbau in Europa wenig beachtete Holzarten.

Pinus resinosa și *Liriodendron tulipifera*, două specii cărora li s'a dat prea puțină atenție în Europa. (20 pagini).

Se relevă toate calitățile acestor specii sub raportul ușurinții de cultură și a ridicatei productivități cu suficiente amănunte și se cere introducerea lor în tehnica forestieră europeană, cu precădere față de alte multe exotice care s'au introdus de mult timp în pădurile noastre.

Prof. Dr. N. Trénel.

Untersuchungen über das Laubholzerben bei Wesel.

Cercetări asupra depreunii foioaselor în ocolul Wesel. (5 pagini).

Un studiu de interes local, care își sprijină argumentele pe cercetarea calităților solului și a cenușii lemnului.

Din rezultate se pare că nu lipsa de substanțe nutritive în sol, ci lipsa de oxigen în apă provoacă fenomenul.

Septembrie, 1932.

Prof. Dr. Alfred Dengler.

Künstliche Bestäubungsversuche an Kiefern.

· Incercări de polenizare artificială la pin. (42 pagini).

Un studiu amplu, ale cărui concluzii sunt:

— polenizarea are loc cam în aceeași epocă la toate rasele europene, deci se pot produce ușor atât pe cale naturală, încrucișări, cât și pe cale artificială;

— acestea se pot produce și cu *Pinus banksiana* și *P. montana*;

— autopolenizare nu se întâmplă în general pe cale naturală, se obține ușor însă artificial, dar se produc încetiniri în dezvoltarea seminței;

— fructificarea pinului comun în Germania e mai frecventă decât a celui francez și scoțian, etc.

Articolul termină cu o concluzie pentru practica silvică.

Tangermann, Oberförster.

Herstellung der Buchenbeimischung in reinen Kiefernbeständen der Oberförsterei Freienwalde.

Stabilirea amestecurilor de fag în arboretele pure de pin din ocolul Freienwalde (5 pagini).

Se relatează încercări făcute într'un sol nisipos, care deci, principal, nu convine fagului, care avea totuși în proporție suficientă substanțe hrănitoare, dar unde desigur, apa era factorul minim. La început iepurii au împiedicat succesul experienței și singurul mijloc de luptă a fost îngrădirea deasă.

Rezultate mulțumitoare apoi nu s'au putut obține decât cu o intensivă cultivare a terenului și cu plantarea fagilor în buchete.

Octombrie, 1933.

Dr. H. Hesmer.

Die Entwicklung der Wälder des nord-westdeutschen Flachlandes.

Desvoltarea pădurilor în șesul nordvestic german. (30 pagini).

Studiul este o contribuție la problema asociațiilor naturale de plante forestiere, pe temelul analizelor de polen, metodă la modă. Pe baza ei, fitogeograful Tüchsen potrivit unei interpretări speciale crede că fagul a fost eliminat definitiv de către amestecul stejar-carpin, întrucât el și-a podsolit pământul. Deaceia, în puținele arborete de fag nu există concordanță între flora admisă tipică pentru fag și cea efectiv prezentă.

Autorul articolului, care e silvicultor, reia chestiunea ca să arate că Tüchsen se înșeală. Fagul a dispărut din cauza răului tratament în ultimele secole, iar frecvența prezentă a stejarului se datorește mâinii omului, nu este naturală. Deci în concluzie, fagul și în viitor trebuie să ocupe un loc onorabil în silvicultura germană de N. V.

Prof. Dr. H. Frhr. von Geyr.

Untersuchungen über Unterarten ausländischer Nadelhölzer.

Cercetări asupra subspeciilor rășinoaselor exotice (10 pagini).

Chestiunea se pune în legătură cu găsirea unor varietăți mai rezistente la diversele vătămări ale naturii organizate și neorganizate.

La *Pseudotsuga taxifolia* se caută o varietate mai rezistentă la ger. Autorul a încercat cu sămânța unor exemplare dela 50° lat. în păduri naturale. Constată o ameliorare a rezistenței, nu prea mare.

Întâi o afirmare de senzație: tot ce crește în Europa și Asia, chiar și America, nu sunt decât varietăți ale uneia și aceleiași specii.

În tot cazul, Laricele american dă rezultate reale în Europa, iar cel coreean nu se dovedește a fi mai rezistent. Altă afirmare interesantă: *Abies grandis* și *Abies concolor* sunt una și aceeași specie. Primul verde închis, altul verde deschis. *A. concolor* e în general mai rezistent, fie că este din Colorado ori din Oregon. *A. grandis* e mai puțin rezistent.

La *Picea sitchensis* a găsit autorul varietăți rezistente la ger. În special e bună sămânța din insulele Charlotte. Hotărât nerezistentă este cea din California de nord.

Pinus excelsa tinde a se introduce ca un înlocuitor al lui *Pinus strobus*, mult atacat de *Cronartium*, după ce încercările cu *Pinus peuce* din Balcani a dat rele rezultate în Germania.

Pinus excelsa din Himalaia însă, dela 2100—6300 alt. dă rezultate excelente.

La *Sequoia gigantea*: Sămânțele dela o alt. mai mare de 1500 au dat plante suficient de rezistente la ger. Cele de pe la 600 m., din contră, foarte sensibile.

Prof. Dr. W. Wittich.

Wagners Forsteinrichtung und der norddeutsche Kiefernwald.

Amenajamentul lui Wagner și pădurea de pin din nordul Germaniei. (16 pagini).

Din nou polemica în jurul chestiunii, dacă ideile expuse de Wagner în „amenajamentul teoretic” se pot aplica în Prusia.

De data aceasta avem răspunsul prof. Wittich la criticile provocate de articolul său. El vrea să stabilească la care silvicultură se potrivește amenajamentul lui Wagner și în special dacă silvicultura pinului din Germania de Nord se împacă cu el.

Apoi se arată ce e nou în amenajamentul lui Wagner.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 9/10, 1932.

G. N. Wyssotzky.

*Bodenfeuchtigkeitsuntersuchungen in
Waldbestände der ukrainischen Steppen-
und Waldsteppenzone.*

Cercetări asupra umidității solului în masivele forestiere din stepa și antestepa ucrainiană. (13 pag.).

Un rezumat al unei lucrări mai voluminoase a lui Wyssotzky, care a ajuns la câteva concluzii foarte interesante:

La baza arborilor e maximum de uscăciune, iar la jumătatea distanței dintre doi arbori, maximum de umiditate, când consistența este plină; dacă consistența e redusă, punctele umede sunt mai puțin caracteristice; în spre adâncime, umiditatea e mai uniform repartizată; microrelieful exercită o influență simțitoare în ambele zone amintite.

Articolul conține însă foarte multe detalii asupra modului cum au fost conduse cercetările, cu expuneri tabelare și în planșe colorate.

Prof. Dr. Ing. Franz Heske.

*Die Wälder in den Quellgebieten des
Ganges und der Plan zu ihrer geregelten
Bewirtschaftung.*

Asupra pădurilor din bazinul de recepție al Gangerului și planul exploatarea lor regulate. (95 pag.).

Articolul, a cărui primă parte am recomandat-o în numărul precedent continuă a se expune lucruri cu un caracter exotic, totuși fără de învățăminte pentru ce ce practică silvicultura într'un cadru mai larg.

Studiul cuprinde numărul întreg și încă nu se termină.

Ni se vorbește de data asta de aspectul climateric al regiunii, de fenomenele meteorologice care interesează vege-

tația forestieră, deosebind zona alpină, temperată și tropicală.

Ni se dau apoi condițiile edafice, pozițiile și foarte scurt o considerație asupra formației geologice, pentru ca apoi, cu lux de amănunte să se stabilească zonele de vegetație forestieră.

Din câmpia fierbinte dela Dehra Dun spre Nord, o pădure de foioase amestecate, care desfrunzește iarna. *Quercus* în-cama este specia principală. Apoi urmează o zonă cu *Shorea robusta*; spre a ajunge la 1600 m. odată cu încetarea zonei în care masunii regizează clima în păduri de *Pinus longifolia*.

La 2000 m. alt. cedează *Pinus longifolia* și încep pădurile veșnic verzi de stejar. Iar la 3500 m. alt. stejarul populcează singur aceste păduri ale platoului tibetan. Inecate în zona stejarului verde se găsesc zone întregi de *Cedrus deodara*.

La 3700 m. încetează pădurea și începe regiunea alpină.

Toate aceste zone sunt descrise apoi în amănunțime, numai din punct de vedere silvicultural. E interesant să constatăm și acolo lupta dintre pădure și interesul pășunatului.

Recenzii, etc.

V. N. S.

ALLGEMEINE FORST — UND JAGD — ZEITUNG.

Septembrie, 1932.

Prof. Dr. E. Gehrhardt.

Forsteinrichtung und „Wir“ in Preussen.

Amenajamente și „Noi” în Prusia. (15 Spagini).

O polemică între autor și prof. Wittich din Eberswalde pe tema dacă teoriile lui Wagner Christof se pot sau nu aplica în Prusia. Gehrhardt crede că da.

Mai întâi o discuție de principii: care-i scopul amenajamentului și dacă definiția

largă, în materie, a lui Wagner, se poate aplica și în Prusia.

Răspunsul afirmativ al autorului se sprijină pe analiza noțiunilor de raport susținut, mod. de tratament, controlul de amenajament, etc.

Apoi intră în cheștiunea de principii: Este metoda de amenajament prusiană corespunzătoare cerințelor de azi?

Autorul îi găsește o mulțime de neajunsuri, din care unele de detalii și care se referă la capitolul lemnos, în desconsiderarea creșterilor curente, în formarea claselor de vârstă, a seriilor mobile, în stabilirea posibilității, etc. Sunt în total vreo 10 puncte.

Mai departe, autorul intră în detalii asupra alcătuirii claselor de vârstă și discută, cu multe amănunte, inconvenientul felului cum să procedeze astăzi în amenajamentul prusian.

Forstassessor H. Waldbauer.
Deutsche Holzwirtschaftspolitik. Rückblick und Ansschau.

Politica germană a lemnului. (10 pagini).

— Privire retrospectivă și perspective —

O discuție nu pe tema cum să se ajute politica actuală a lemnului în Germania, ci cum ar trebui să se prezinte una rațională: acesta în raport cu consecințele tratatelor de pace cu ale politicii vamale și valutare a diverselor state.

În raport cu aceste considerente autorul schițează liniile noiei politici protecționiste în materie și pentru o colaborare strânsă între industria lemnului și silvicultura germană.

Informațiuni, recenzii.

Octombrie, 1932.

Dr. F. K. Hartmann.

Die praktische Bedeutung der Pflanzensociologie für die Forstwirtschaft. insbesondere Waldbau und Bodenkunde.

Insemnătatea practică a sociologiei vegetale pentru silvicultură, în special pentru cultura pădurilor și pedologie. (13 pagini).

Întâi o definiție a noțiunii „Sociologia vegetală” în silvicultură, de lămurirea bazelor ei, climaxul, succesiunile vegetale, asociații, faze, studii, distribuție, ecologie, sinecologie, singenetică, pentru a termina cu legătura între evoluția succesiunilor și evoluția tipului de sol.

Din toate acestea, rezumându-le, autorul vrea să scoată profitul pe care-l are de obținut cultura forestieră.

În a doua parte a studiului, se stabilește teoretic felul cum urmează să se prezinte descrierea arboretului făcută după normele sociologiei vegetale.

Dr. C. Hampe, Forstassessor.
Arbeitsleistungen in Buchenhauungen. Mitteilung aus der Braunschweigischen forstlichen Versuchsanstalt.

Munca în exploatarea de fag. (10 pagini).

Articolul este o comunicare a rezultatelor Institutului de cercetare din Braunschweig.

Pe baza a peste o mie de determinări, se dă, în tabele și digrame, timpul necesar pentru doborât, curățitul de crări, retezatul, despicatul, transportul până la stivă, timpul ce se pierde între două lucrări, timpul ce se pierde pentru așezarea la lucru, etc.

Literatură recenzii, etc.

Noembrie, 1932.
Prof. Dr. H. Lemmel, Eberswalde.
Die Kalkulation des Wirtschaftserfolges und der Wirtschaftlichkeit nach der Bodenreinertragstheorie.

Calcularea efectului economic și a rentabilității, după teoria rentei solului. (8 pagini).

Articolul începe cu o precizare a noțiunilor și cu o discuțiune a aplicabilității metodei în pădurea cu exploatare periodică și în cea cu exploatare anuală.

Apoi, desvoltă cu amănunte cele două cunoscute căi de calcul: rentabilitatea absolută pe care literatura o numește și câștigul antreprenorului și rentabilitatea relativă pe care o exprimă procentul de fructificare, exemplificând cu cifre. Se ajunge la o concluzie formulată în cinci puncte, care în rezumat spune că nu relevă aceleași calități ale gospodăriei aceste două metode și că, mai departe, rezultatele calculului nu pot preciza suficient care este tratamentul, modul de cultură, etc. mai convenabil.

Dr. W. Pfnorr, Forstassessor.

Das Verfahren der Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes in seiner praktischen Anwendung auf ein hessisches Privatforstrevier.

Procedeele măsurării rezultatelor economice ale pădurii cu referire la întrebuințarea practică într'un ocol particular din Hessa. (12 pagini).

Se știe că polemica dintre renta pădurii și renta solului dăinuiește încă și că în ultimi an prof. Oswald în Riga a luptat energic pentru recreditarea acestuia din urmă.

Ulterior, prof. Krieger a desvoltat cu exemple practice într'o lucrare voluminoasă ideile lui Ostwald făcând o mulțime de inventarii în masivele luate de exemplu, și judecând rentabilitatea în intimă legătură cu prescripțiile de amenajament.

Autorul articolului reia procedeele lui Krieger. în locul său, făcând inventare, determinând clasele de vârstă, perioade de exploatare, prețuri medii, posibilități și făcând acele bilanțuri cerute de

Krieger spre a stabili, în condițiunile date, maximul de productivitate al pădurii.

Forstassessor Kleinschmit, Diplomforstwirt, Chemiker Dr. Deines und Prof. Oelkers.

Zur Versäuerung und Humusfrage im Waldbestande.

Acidificarea și chestunea humusului în masivele forestiere. (4 pagini).

O scurtă schiță asupra cunoștințelor pe care le avem astăzi în materie cu o excepțional de bogată indicație de izvoare literare.

În fapt, tocmai aceasta este scopul articolului: să precizeze cine și ce s'a scris în această privință în cele 97 de publicații, articole, citate de autori.

Karl Crug.

Mitteilungen: Unbekanntes und Vergessenes aus dem Gebiete der Forstbenutzung.

Comunicări: necunoscute și uitate din domeniul exploatareii pădurilor (4 pagini).

Autorul, un bibliofil, în posesia câtorva cărți vechhi, spicuește din ele. Din o botanică de Bechstein din 1810, află că Clausius a plantat la Viena la 1550 pentru prima dată, castane porcești, aduse dela Constantinopol. În Franța se fac case și biserici din lemn de castan bun, întrebuințându-l fără economie.

Corăbiile venețiene și rusești erau din lemn de larice.

Cupresus este așa de durabil, că Plato cerea să se scrie legile pe lemnul lui. Din acelaș lemn se făceau cosciugele mumiilor.

O mulțime de rețete de tot felul și de întrebuințări mai mult sau mai puțin uitate, ale lui Evonymus, ale Tisei, etc.

Recenzii, diverse, etc.

Decembrie, 1932.

Ing. Hans Schwartz.

Die wichtigsten Mischholzarten der Küstendouglasie in ihrem natürlichen Verbreitungsgebiet im nordwestlichen Nordamerika.

Principalele esențe de amestec cu duglasul de coastă în aria sa naturală de vegetație din America de Nord. (6 pagini).

E vorba de *Pseudotsuga taxifolia* vidis și o subspecie: *mucronata*. După o introducere în care se discută problema raselor climatice, autorul enumără toate speciile de amestec pentruca apoi cu detalii să descrie pe cele principale:

Tsuga heterophylla, *Tsuga mertensiana*, *Thuja plicata*, *Pinus monticola*, *Abies nobilis*, *Abies grandis*, *Acer macrophyllum*, *Fraxinus oregona*, *Populus trichocarpa*, *Quercus Garryana*, *Pinus ponderosa*, *Abies concolor*, *Libocedrus decurrens*, *Chamaecyparis Lawsoniana*, *Pinus Lambertiana*, *Quercus Kelloggii*, *Castanopsis chrysophylla*, *Sequoia gigantea*, *Sequoia sempervirens*, *Lithocarpus densiflora*.

Dr. M. Seeger.

Ein Beitrag zur Schrägpfanzung.

O contribuție la plantația oblică. (4 pagini).

O problemă care se discută este aceea de a se ști consecințele pe care le are plantarea puștilor nu în poziție perfect verticală, ci într"una înclinată, poziție determinată de metoda de plantare, când în special se întrebunțează procedeul „în despăcură”.

Autorul examinând 1000 ha, obținute în acest fel, stabilește că inconveniențele sunt minime, că planta se îndreaptă curând datorită geotropismului și se alege cu o curbătură la colet, care mai târziu nu se observă.

Dr. Max Lorey.

Der Forstdüngeversuch von Owigen im Lichte der Stuttgart Forstversammlung.

Cercetările asupra îngrășămintelor forestiere dela Owigen, în lumina adunării forestiere dela Stuttgart (3 pagini).

O discuțiune asupra rezultatelor pe care le dau în general, îngrășămintele întrebunțate în pepinieră, discuțiune care voește să facă să reiasă greutatea găsirii unei formule unei rețete practice și încă greutatea pe care le întâmpină cel ce vrea să stabilească dacă un îngrășământ a avut sau nu rezultate. În concluzie autorul relevă și chestiunea rentabilității pe care practica de până acum cu îngrășămintele n'a realizat-o.

Karl Rudolf Fischer.

Die neue Richtung in der Forstentomologie.

Nouii directive în entomologia forestieră. (5 pagini).

În ultimul timp Institutetele entomologice au început a studia legile înmulțirii în masă a insectelor și a distrugerii lor tot în masă din cauze naturale.

Se studiază cantitatea totală de căldură necesară pentru dezvoltarea lor, cifra minimă și optimă a acestei temperaturi, exprimate în oarecare formule matematice care dela 1925 sunt mereu revizuite.

În raport cu condițiile climei se studiază „potențialul de dezvoltare”, „coeficientul de distrugere”, rezistența insectelor spre a stabili o stare de echilibru, legile înmulțirii populațiilor de insecte, pentru care Janisch la 1932 a stabilit o formulă matematică.

Hertrich, Forstmeister.

Ums Wirtschaftsziel.

În jurul chestiunii scopului gospodăriei. (2 pagini).

Se pune întâi o problemă: poate fi o diferență, sub acest raport, între gospodăria publică și cea privată?

Autorul neagă. Oricare trebuie să urmărească rentabilitatea. Totuși, cu rezerva să nu se aducă vreo atingere comandamentelor morale care ne împiedică să facem din legile capitalismului un conducător exclusiv.

Recenzii, etc.

V. N. S.

L'ALPE.

Nr. 10/1932.

Aldo Pavari.

Il secondo congresso dell' unione internazionale de gli istituti di ricerche forestali. (8 pag.).

Al doilea congres al Uniunii internaționale a stațiunilor de cercetări silvice.

Dare de seamă asupra lucrărilor celui de al doilea congres al Uniunii internaționale a institutelor de cercetări silvice, care a avut loc, la Nancy (Franța), în luna Septembrie 1932.

L. Puecher Passavalli.

La mostra forestale e montana „A. Mussolini” ala III fiera del levante di Bari. (3 pag.).

Privire generală asupra expoziției forestiere și alpine la al 3-a târg dela Bari.

Această expoziție a prezentat un interes cu totul particular prin caracterul său special c. utotul semnificativ înbrățișând toate ramurile de activitate din regiunea montană.

A. Merendi.

Il secondo congresso internazionale del carbonio-carburanti. (7 pag.).

Considerațiuni generale asupra celui de al 2-lea congres internațional al carbonului-carburant, care a avut loc în toamna anului 1932, la Milano.

Se arată noile directive ale folosirii carburanților naționali. Franța și Belgia,

cari au bogate bassine carbonifere, tind să utilizeze în gazogene gazul de iluminat și cărbunele mineral. Se preferă însă gazul de iluminat; folosirea cărbunelui mineral este limitată pentru motivul că nu s'a ajuns încă să se construiască tipul de gazogen destul de perfecționat.

Altă tendință generală este aceea care are la bază construirea unui motor, care să se adapteze la alimentarea cu orice fel de combustibil.

Carburanții lichizi, ca de exemplu alcoolul metilic, au avut mulți propagatori.

G. C.

La mostra nazionale delle bonifiche. (5 pag.).

Expoziția națională a îmbunătățirilor.

În Octombrie 1932 s'a inaugurat prima expoziție a „îmbunătățirilor”.

Ea sintetizează eforturile și rezultatele obținute de regimul fascist în direcțiunea îmbunătățirilor funciare. După legiurile regimului fascist toate categoriile de lucrări: hidraulice, igienice, agrare, pastorale, forestiere sunt coordonate după un plan unic general care tinde la îmbunătățirea totală a unei regiuni.

Aceste lucrări au de scop să adapteze pământul la o agricultură continuă și intensă aptă să dea de lucru și hrană la un număr cât mai mare de locuitori; adaptare însă care este dobândită în același timp pe deasupra și în contra forțelor naturale, cari ar împiedica productivitatea pământului.

Pentru a se reliefa opera regimului fascist, se arată că în perioada de timp dela 1911 la 1932 au fost autorizate lucrări de sistematizare alpină în valoare de 353 milioane lire. Din acestea însă, 294 milioane aparțin deceniului fascist. De asemenea, dela 1870 la 1932 au fost autorizate o serie de îmbunătățiri hidraulice și de transformare pentru o sumă de 4607

milioane lire, din cari însă 2886 milioane lire aparțin deceniului fascist.

Deși mai este mult de lucru, efectele acestor îmbunătățiri se simt.

Din datele privitoare la 42 exploatări tipice rezultă: creșterea valorii producției brute la ha. merge dela un minimum de 1—1,7, la un maximum de 1—22,5; creșterea muncii manuale totală, la ha. merge dela un minimum de 1—1,5 la un maximum de 1—13,4.

Îmbunătățirile de natură silvico-pastorală au avut un pavilion special. În Italia Nordică s'au făcut lucrări de reîmpădurire pe 14738 ha., apoi corecțiuni de torenți și fixări de coaste surpătoare cari au necesitat 2.837.737 m³ zidărie. În Italia Centrală s'au făcut reîmpăduriri pe 6126 ha. și 150.694 m³ lucrări de zidărie. În Italia Meridională și Insule reîmpădurirea s'a întins pe 12.407 ha iar lucrările de zidărie au necesitat 163.321 m³. Deasemenea s'au ameliorat 109.800 ha. pășuni alpine.

Vasco Landucci.

Esperienze sulla lotta contro la Morte dei semenzali (9 pag.).

Experiențe asupra luptei împotriva mortalității semințelor.

Boile criptogamice aduc mari pagube peșilor: crescuiți în pepinieră. Dintre acestea unele ciuperci sunt foarte de temut, ca de exemplu, multe specii de fusarium, unele specii de rhizoctonia, apoi de phythium, de baryanum, pestalozzia hartigii și phytophthora omnivora.

Acțiunea dăunătoare a acestor paraziți este consecința virulenței lor, depinzând în parte de condițiunile de ambulanță și într-o oarecare măsură de receptivitatea plantelor. Receptivitatea nu este constantă la toate speciile, dar nici chiar la indivizii de aceeași specie: ea este în funcție de o serie de factori ca: starea fizică a solului, clima, umiditatea, expoziția etc. Două sunt condițiunile princi-

pale cari favorizează dezvoltarea acestor microorganisme: umiditatea excesivă și reaua aerisire a solului. Acești factori pot fi însă modificați prin irigații și mobilizarea solului.

Totuși aceste maladii nu se pot evita întotdeauna. Deaceia trebuie să recurgem la mijloace artificiale de luptă. Printre mijloacele de luptă sunt și folosirea diferitelor substanțe ca sulfatul de cupru.

În ultimul timp s'a încercat și cu sulfatul de aluminiu. Se dau câteva din rezultatele experiențelor făcute în Italia, cu Cedrus deodara și C. atlantica.

Prin tratamentul cu sulfatul de aluminiu, germinația cedrului deodara este mai avantajată decât a cedrului atlantica. Tratamentele lichide au dat rezultate ușor inferioare celor sub formă de pulbere. Concentrarea cea mai eficientă este de 2—3%, numărul tratamentelor între 2—3. Sulfatul de aluminiu nu are numai acțiune preventivă ci și curativă, în sensul nu de a vindeca plantele bolnave, ci de a stăvili infecțiunea.

A. Har.

ERDÉSZETI LAPOK (Pagini Forestiere).

Cactul XII.

Cronică.

Rolul materialelor lemnoase în viața economică a Ungariei.

Grație unei producții extraordinare (expl. forțate) în lemn, importul în anul 1932 a scăzut cu 20 milioane pengő. Dacă nu s'ar fi luat aceste măsuri, atunci valoarea exportului total în: porci, vite cornute, păsări, ouă și unt sau în produsele din industria grea (fer, mașini) și cărbuni n'ar fi fost suficiente pentru acoperirea importului în lemne și hârtie.

Z. Mayer.

Descoperirea semințisurilor de stejar.

Prima condiție pentru asigurarea se-

minișului instalat este ferirea lui cu ocazia scoaterii materialului exploatat.

Să se scoată mai întâi trunchiurile cele mai grele, cari cauzează cele mai mari pagube în seminșul preexistent.

Se obicinuește să se lase ca trunchiurile inconjurate de jur împrejur de seminș, să cadă în buchetele cele mai dese, cari se refac pe urmă mai ușor.

Descoperirea (rărirea masivului) să se facă totdeauna, avându-se în vedere necesitățile vitale ale seminșului instalat după variația solului și a microclimei și fără ca extragerile succesive să însemne în același timp și chinuirea repetată a seminșului instalat. Descoperirea treptată va dura mai mult în locuri cu expoziții nordice și găuri de frig. În general tăierile trebuiesc făcute în așa fel încât durata descoperirii să fie cât mai scurtă.

Este bine a se împărți, dela început, întreaga suprațată de regenerat în porțiuni mai mici, în cari fără a se ține seamă de „șablon” se va lucra numai pe baza indicațiunilor date de factorii biologici locali.

P. Matusovits.

Posibilitatea de întrebuințare a speciei *Taxodium distichum* L.

Această specie a fost introdusă în Ungaria în parcuri și în unele locuri și în masiv, mai de mult. După observațiunile tehnologice făcute asupra unei bucăți de trunchi (provenit dintr'un buchet instalat în masiv) s'au determinat următoarele caracteristici:

Densitate 0.339 kg/dm^3 (stă între tei și cerce). Este un lemn moale. Rezistența la întindere în mediu 277 kg/cm^2 , la presiune 270 kg/cm^2 . Se poate încovoia ușor la aceeași greutate se îndoaie de 6 ori mai mult ca molidul de 4 ori mai mult ca nucul și de 3 ori mai mult ca *White-wood*-ul. Un lat de 3 mm. grosi-

me din această specie se poate înfășura fără nici o greutate în jurul unui cilindru de 2—4 cm. diam. Este propriu pentru: construcții, lemn de umplutură la mobile, tălpi de lemn, pentru fabricarea metrului („Zollstock”), nasturi presați, etc. Eventual s'ar putea întrebuința și la fabricarea creioaselor.

La vârsta de 10—12 ani a ajuns la 12 m. înălțime și 15 cm. diametru și mai mult.

L. KAN

SUMARSKI LIST.

Nr. 1 — Ianuarie 1933.

Ing. Mirko Fuk, Necrolog.

Dr. Z. Miletic.

Drepturile vechilor comunități militare grănicerești asupra pădurilor domeniului.

Se discută drepturile de servitute pe care comunitățile militare grănicerești le au asupra pădurilor Croației, Sloveniei și Voivodinei încă din secolul al XVIII-lea.

Deși reprezintă o valoare minimă împreună cu serviciile din pădurile Bosniei, ele vor trebui răscumpărate de stat pentru a se înlătura ultimile rămășițe ale regimului feudal.

Studiul acesta are de scop mai mult o contribuție la istoria silviculturii iugoslave din punct de vedere politico-forestier.

Ing. M. Manojlovic.

Apararea industriei naționale.

Autorul analizează istoricul, efectele și caracteristicile economice și forestiere ale unei legi recente asupra „apărării industriei forestiere naționale”. Aceasta este o lege destinată să protejeze pe micii proprietari de păduri și fabrici de cherestea care erau amenințați de marea industrie de origine străină, asigurată prin contracte forestiere de lungă durată.

I. P. Z.

I N F O R M A Ț I U N I

Prin Dec. Ministerială pusă asupra avizului cons. tehnic No. 3/933, d-l Ing. subinsp. P. Tănăsescu se transferă în interes de serviciu dela Dir. Bacău în serv. central al C. A. P. S. pe ziua de 1 Februarie 1933.

Prin Dec. dela Journ. No. 7330/933, d-l Ing. V. Leescu se transferă la conducerea ocolului silvic Cerna-Vodă dela oc. Verbila, pe data de 2 Martie.

Prin Dec. dela Journ. No. 7568/III/933, Dir. Reg. silvică Chișinău se încadrează după cum urmează :

Director Ing. insp. silvic I. Simu.

Subdirector Ing. insp. silvic Gh. Burda.

Șef serv. Ad-tiv G. Negruscu.

Șef serv. tehnic Ing. subinsp. Al. Ștefănescu.

Șef serv. comercial Ing. subinsp. M. Ostianu

La control : Insp. financiar Ing. șef V. Lisievici

Insp. control circ. I Ing. șef C. Alboteanu.

Insp. control circ. II Ing. șef I. Moțoc.

Insp. control circ. III Ing. subinsp. Eug. Reich.

Insp. control circ. IV V. Trandafirescu.

Prin Dec. Minist. dela Journ. No. 260.092/932 Dir. Reg. silvică Constanța se încadrează după cum urmează :

D-l Ing. insp. g-l C. Marinescu rămâne la dispoziția C. A. P. S.

Director Ing. insp. silvic D. Ivancea.

Șeful serv. ad-tiv Ing. insp. Stamatescu.

Șeful serv. tehnic Ing. subinsp. A. Chirițescu.

Ajutor Ing. silvic V. Munteanu.

Șeful serv. comercial Ing. șef E. Mavrodin.

Control :

Circ. I Ing. șef silvic N. Cernescu.

„ II „ „ „ N. Duldureșcu.

„ III „ „ „ N. Scrima.

„ IV „ „ „ A. Szabo.

D-l Insp. insp. g-l T. Popescu rămâne insp. de controlor general.

D-l Ing. insp. M. Niculescu la dispoziția Direcției p. delegații speciale.

D-l Ing. șef M. Iacob inspector financiar.

D-l Ing. silvic D. Harta trece dela Oc. Brăila la conducerea Oc. Casimcea.

D-l Ing. silvic C. T. Constantinescu trece dela Oc. Enișenlia la conducerea Oc. Bazargic.

D-l Ing. silvic A. Tocușei trece la conducerea Oc. Enișenlia.

Prin hotărârea consiliului de ad-ție C. A. P. S. dela Journ. No. . . . din 1933, Direcția reg. Bacău se încadrează după cum urmează :

Director Ing. insp. silv. St. Calotescu.

Subdir. Ing. subinsp. silv. I. Pruteanu.
Seful serv. ad-tiv Ing. șef silv. V. Ciucu.

Seful serv. tehnic Ing. subinsp. silv. Al. Cojan.

Seful serv. comercial Ing. șef silvic I. Paraschiv.

Ajutori comerciali: Ing. șef silv. N. Gheorghiu.

Ajutor comercial Ing. șef silv. C. Popescu-Sinaia.

Ajutor comercial Ing. șef silvic Mih. Popescu.

Ajutor comercial Ing. șef silvic I. Mihalacu.

Insp. financiar Ing. șef silvic Mayer Edward.

Control: Circ I Ing. șef silvic A. Csunia.

Circ. II și V Ing. șef silvic Th. Grișor.

Circ. III Ing. șef C. Sfetcovici.

Circ. IV Ing. șef C. Dimitriu.

Circ. VI Ing. șef Gh. Nonuța.

Dela Ing. Makay Zoltan trece dela Oc. Mera Văratec la conducerea Oc. Pipirig.

Ing. Gh. Cojoc trece dela Oc. Tg.-Neamț la conducerea Oc. Tg. Neamț.

Ing. Tr. Visan trece dela Oc. Tg.-Ocna la conducerea Oc. Calu Iapa

Ing. Gr. Popovici trece din centr. Dir. Bacău la conducerea Oc. Scorteni.

Ing. Hagi Marcel trece din centr. Dir. Bacău la conducerea Oc. Tg.-Ocna.

— Prin Dec. Minist. No. 2898/933 — s'a revenit asupra Deciziei Ministeriale No. 13548/932, lăsându-se liberă vânătorearea sitarilor (în Bucovina) la pază, cu câini sau cu bâtae.

— Prin Decizia Ministerială No. 974/933, s'a oprit vânătorearea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Martie 1935, pe terenurile comunei Petrovasele din Județul Timiș.

Darea de seamă a lucrărilor congresului internațional de silvicultură, ce s'a ținut la Paris la 5 Iulie 1931, a apărut.

Ea conține trei volume de câte 500 pagini fiecare, ilustrate cu numeroase fotografii.

Prețul subscripției acestor trei volume este de 130 (una sută treizeci) franci francezi, plus cheltulele de transport.

Cei ce doresc a le cumpăra se pot adresa direct la Touring Club de France 65 Avenue de la Grande Armée. Paris (XVI) France, sau Societății Progresul Silvic.

Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic „CEACS” sunt convocați în Adunare Generală Ordinară, pentru ziua de 26 Martie 1933, orele 10 dimineața, în localul societății „Progresul Silvic” din București, B-dul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

- 1) Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității anului 1932;
- 2) Raportul Cenzorilor;
- 3) Discutarea și aprobarea Bilanșului, Contului de Profit și Pierdere precum și repartizarea beneficiului;
- 4) Aprobarea Bugetului pe anul 1933, și a jetonului de prezență;
- 5) Intrebuințarea Fondului de rezervă;
- 6) Alegerea a trei membri în Consiliul de Administrație în locul D-lor: C. P. Georgescu, V. N. Stinghe și St. Rodoteatu, eșiți la sorți.
- 7) Modificarea Statutelor art: 6, 18, 19, 20, 22, 26, 28, 29, 30, 37, 38, 41, 48, 49, 52, 53, 67, 68, 81, 89, 92, 97.
- 8) Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: M. Drăcea, Andrei Ionescu și I. Dumitrescu al căror mandat a expirat, precum și alegerea a trei cenzori supleanți. Membrii eșiți la sorți, precum și cenzorii pot fi realeși.
Votarea se face în conformitate cu art. 83 și 84 din Statute.
Membrii Consiliului trebuie să posede 30 acțiuni, iar cenzorii 20.
Potrivit art. 78, din Statute, dacă în ziua de 26 Martie 1933, nu se va întruni numărul de acționari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 2 Aprilie în același local și la aceeași oră, fără nici o altă convocare sau publicație.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

BILANT GENERAL

per 31 Dec. 1932

ACTIV

PASIV

Casa	498.628	Capital	4.000.000
Mobilier	41.550	Fond de rezervă	71.119
Accionari	35.296	" " ajutor	17.844
Banca Poporului	81.598	" " dubiosi	75.561
" centrală cooperativă	1.420.667	" " amortizare	8.155
Casa generală de economicii	203.000	Depuneri fructificare	1.192.399
Progresul Silvic	693.700	" membri	221.768
Efecte de primit	3.436.725	" libere	818.111
Diversi efecte protestate	177.284	Fond educație	2.232.278
Conturi curente	367.790	Diversi	256.411
Cont tranzitoriu	4.675.499	Dividende 1930 nedistribuite	21.646
	49.163	" 1931	15.668
		Impozite de plată as / Dob. la Dep.	88.872
		Cont tranzitoriu	104.540
		Beneficiu net	5.512
		Conturi de ordine	50.428
Conturi de ordine		Deponenți in gaj	161.907
Titluri in gaj	156.012		156.012
	7.161.413		7.161.413

Președintele Consiliului de Administrație
C. P. Georgescu

Cenzorii
M. Drăcea, A. Ionescu, I. Dumitrescu

Director Delegat
V. N. Pribolanu

Administratori Delegați
D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Constantinescu

Contabil
Eugen Rodoteatu

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA FEBRUARIE 1933

Piața internă

București

Prețul lemnului de foc la 27 Februarie 1933 — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă.

	B. M.	Est	Sud
Fag	5.800	6.000	6.1000

Prețul lemnului de foc în țară, în lei, ab vagon stația de încărcare, în a doua jumătate a lunii Februarie c.

	Fag	Stejar	Dis. tari
Orăștie	—	—	3.000
Sebeș	—	2.400	—
Sighet	—	—	2.000
Tg.-Măgurele, la domiciliu	—	5.000	—
T. Severin, la domiciliu	—	4.500	—
Craiova, la domiciliu	5.000	4.600	—
Bibesti, la domiciliu	—	2.700	2.600

Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc pe piața ungară la 20 Februarie 1933, Baza 24 mm. prețurile în pengö, la granița ungară:

Molid tâmplarie, fără B. W.	—	—	—	—	125—140
„ tombant, fără cl. IV	—	—	—	—	—
Brad cl. IV românească	—	—	—	—	50—52
Molid cl. IV românească	—	—	—	—	64—68
Molid B. W. (construcție)	—	—	—	—	84—88
Material de geluit	—	—	—	—	78—80
Lețuri și căpriori	—	—	—	—	40—42

Manele de 7—8 cm. 21—22 fileri de 9—11 cm. 28—30 fileri bucata.

Marfă la cântar lată — pro vagon — 500, 660, 770 pengöe.

Lemnul de foc românesc, la :

Békéscsaba	— — — — —	311.60 P.
Csongrâd	— — — — —	351.60 P.
Debrecen	— — — — —	286.60 P.
Lököshaza	— — — — —	321.60 P.
Makó	— — — — —	336.60 P.
Szeged	— — — — —	336.60 P.

(După „Magyar Fakereskedő”).

Viena. 1 Martie 1933.

Prețul pe mc în schillingi, paritatea ab vagon stația de încărcare, notate la bursa vieneză :

Trunchi (Langholz), 25—35 cm.	— — — — —	17—21
Bușteni (Blochholz), 4—6 m, dela 20 cm.	— — — — —	15—17
Cherestea de molid și brad, ab Viena :		
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 13 mm.	— — — — —	—
Molid de tâmplărie (Tischlerware), 26 mm.	— — — — —	84—90
Dulgherie (Bauware), 26 mm. : 18—32 cm., 4—6 m.	— — — — —	42—45
Dulapi (Gerüstpfosten), 50 mm, 16 cm	— — — — —	44—45
Scânduri de lăzi (Kistenware)	— — — — —	38—40
Grinz: (Kanthoz), 4—6 m, 10/13—15/15	— — — — —	44—46
Rigle (Staffeln), 8/8—10/10, 4—6	— — — — —	46—48
Lețuri (Latten), 4—6 m, 20/50 mm	— — — — —	46—50

Bușteni de foioase etc., ab stația de încărcare :

Plop, dela 30 cm	— — — — —	40—45
Stejar, dela 30 cm, 2—5 m	— — — — —	40—45
Frasin, dela 30 cm, 3—6 m	— — — — —	45—50
Plop (Schwarzpappel), dela 25 cm	— — — — —	16—20

(După „Int. Holzmarkt”).

GERMANIA. Prețul pe m³ în mărci, la stația de încărcare :

Baden. Bușteni pentru traverse, de pin 10—11,70; lemn de mină — lung și scurt — 15,10.

Saxonia. Prețuri medii, obținute de pădurile Statului, lemnul fiind socotit în pădure, exploatat.

Trunchi de molid, cl. I a 11,22—13,40; cl. I b 13,34—15,08; cl. II a 15,40—18,40.

Trunchi de pin, cl. I a 9,03—11,00; cl. I b, 10,20—12,50.

(După Holz Zentralblatt)

POLONIA. Prețul de orientare pe m³, în zloți, ab vagon stația de încărcare :

Pin, bușteni de debitat 30; trunchi 14; stâlpi de telegraf 9 m, lungime 18; lemn de mină 10. Scânduri de tâmplărie (Tischlerbretter), netivite, 55—60; grinzi prelucrate 22. Lemn de hârtie, molid, 12. Scânduri de stejar, 65.

Lublin. Stejar. Bușteni, calitatea furnir, 3 m lungime 120; cl. II, 25—90; cl. III, 55—60. Trunchi, 20 cm la vârf, 30—35; bușteni de 20 cm, 20—25. Traverser de export, bucata, 4.

Bulzi de 3 m și mai lungi 30—39 cm, 100—110; 40—49 cm, 130—150. Sc. tivite, marfă parisiană cl. I 150, cl II 120.

Frise 40 cm și mai lungi, cl I 100—120; cl. II 80—95ă cl. III 55—70; scurte, cl. I 90; cl. II 80.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

PROCES-VERBAL No. 5 al ședinței dela 22 Februarie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

1. Se citește procesul verbal al ședinței trecute și se aprobă.

2. Se aprobă intervertirea ordinii de zi, urmând ca bugetul să se discute la urmă când va fi prezent și D-l casier D. Grozescu.

3. Luându-se în discuțiune chestiunea reducerii salariilor, după discuțiuni la cari au luat parte D-nii: C. P. Georgescu, V. Stinghe, P. Ioan, M. P. Florescu, Aurel Eliescu, St. Rodoteatu, A. Ionescu, Eug. Vâlceanu, ținându-se seamă și de întâmpinarea membrilor din centrala C. A. P. S. pentru convocarea unei adunări generale, precum și de sesizările din provincie, Consiliul apreciază și autoriză Comitetul de Direcție să convoace pe semnatarii cererii spre a le explica situația actuală a chestiunii salariilor.

4. Se citește raportul cenzorilor pe 1932 și se hotărăște publicarea în Revista Pădurilor.

5. Se ia în discuțiune proiectul de buget pe 1933 al Societății. D-l Președinte C. P. Georgescu arată că trebuie să se facă amputări și economii conform vremurilor. La Vila Sylva mai sunt necesare vre-o 20 paturi cari trebuiesc cumpărate.

D-l D. Grozescu citește proiectul de buget.

Consiliul autoriză pe D-nii P. Ioan și D. Grozescu să facă propuneri concrete privitor la încasarea datoriilor de la cămin.

Consiliul hotărăște să nu se prevadă în buget dobânzi la sumele datorate de D-nii L. Vasiliu și I. Botescu. Chestiunea se va discuta pe larg într-o ședință viitoare.

Consiliul hotărăște să se studieze chestiunea restanțelor din abonamente și cotizații și să se facă propuneri concrete.

Se înscrie în buget suma de 50.000 lei pentru tipărirea unui buletin de propagandă și articole cu caracter profesional. Într-o ședință viitoare se va stabili precis caracterul buletinului.

Consiliul hotărăște reducerea salariilor personalului Societății cu 10%.

Cu aceste observațiuni Consiliul aprobă proiectul de buget cu un total de 3.725.000 lei la venituri și 3.725.000 lei la cheltuieli.

Consiliul aprobă să se ceară la C. E. A. C. S. mărirea creditului până la suma de 2.000.000 lei cu care să se acopere datoria ce are Societatea la Casa Generală de Economii.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General,

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 6
al ședinței dela 23 Februarie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. Se ia în discuțiune chestiunea cadastrului și a instituirii cărții funduare. După ample discuțiuni la cari au luat parte D-nii: D. Ciurileanu, C. P. Georgescu, D. Drămbă, P. Ioan, D. Grozescu, St. Rodoteatu, M. Drăcea. Consiliul hotărăște ca D-nii D. I. Ciurileanu și D. Drămbă să studieze proiectul și să facă observații pe care să le supună Consiliului.

2. În chestiunea expropriierilor din păduri D-nii D. Grozescu și Andrei Ionescu dau explicații, după care D-l Președinte propune ca în comisia superioară a pășunilor să se numească doi membri din Consiliul Technic.

3. Pentru alegerile generale ale Uniunii Vânătorilor din 26 Februarie ct. Camarazii din București se vor întruni Sâmbătă 25 Februarie la consfătuire.

4. Față cu apărarea călduroasă ce a luat pădurilor D-l Prof. S. Mehedinți la Adunarea generală a Soc de Geografie, Consiliul hotărăște să i se facă o scrisoare de mulțumire, făcându-i-se cunoscută în acelaș timp și proclamarea ca Membru de onoare al Soc. Progresul Silvic.

D-l Președinte propune și Consiliul aprobă ca să rugăm pe D-nii S. Mehedinți și I. Simionescu să țină câte o conferință.

5. D-nii D. Grozescu și Andrei Ionescu propun ca Societatea Progresul Silvic să intervină ca bugetul Regimului Silvic să fie încadrat în bugetul C. A. P. S. iar nu la Minister, unde se vor întâmpina dificultăți la obținerea fondurilor pentru lucrări.

Consiliul hotărăște ca o comisie compusă din D-nii C. P. Georgescu, M. Drăcea, P. Ioan, H. Lazăr și D. Grozescu să intervină la Minister în acest sens.

6. În chestiunea inginerilor silvici de la Oficiul Cooperației, cari au fost trecuți în cadrul disponibil D-l Eugen Vâlceanu roagă ca Societatea să intervină și să studieze dacă nu ar fi cazul să se înființeze un contencios pentru susținerea intereselor de acest fel.

Consiliul aprobă să se facă întâmpinarea la Minister pentru menținerea lor în bugetul cooperației.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General

(ss) P. Ioan

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

Cu fiecare nouă ședință a „Cercului de studii forestiere” al inginerilor silvici se dovedește tot mai mult necesitatea la care răspunde înființarea lui. Sala societății din bul. Take Ionescu se umple de auditori bătrâni și tineri cari vin să asculte și să comenteze cele spuse de conferențiar, contribuind la luminarea importantelor probleme de știință silvică puse în discuție.

În ultimele două numere ale revistei s'a vorbit la această rubrică de primele două conferințe. Vom rezuma în cele ce urmează subiectele celor 4 conferințe cari au mai avut loc până la 28 Februarie 1933.

În ședința Cercului de studii din 27 Ianuarie a vorbit d. Ing. M. Petcuț despre „Vegetația forestieră pe terasele și luncile râurilor dintre Dunăre și Carpații de miazăzi”. Definind terasele ca fiind „praguri orizontale sale aproape orizontale mai mult sau mai puțin întinse, cari însoțesc râurile”, conferențiarul insistă asupra teraselor și resturilor de terase cari însoțesc râurile dintre Olt și Buzău.

Trecând la vegetația acestor terase, d-se spune că din acest punct de vedere „specificul teraselor stă în deosebirea dintre vegetația lemnoasă care le acoperă și aceea a regiunilor pe care le traversează și a pantelor sau a falezelor care le despart”. În urma studiilor pe care le-a întreprins asupra vegetației de pe terasele râurilor dintre Dunăre și Carpații de miazăzi, d. M. Petcuț afirmă că atât în regiunea de dealuri cât și în câmpie pădurile așezate pe terasele și luncile înalte neîndubabile, atâta vreme cât ele rămân șes întins, sunt formate din arborete pure de stejar pedunculat, iar pantele care fac legătura între terase, depresiunile formate în cuprinsul teraselor, ca și culmile superioare cari le domină sunt acoperite de arborete formate din speciile caracteristice zonei pe care o traversează; în depresiunile puțin pronunțate speciile caracteristice regiunii se asociază stejarului pedunculat cu tendința de a-l elimina.

Ca exemple tipice de păduri de terasă, unde cele spuse mai sus se pot verifica, citează: pădurile Vișoara, Văcărești și Teișul de lângă Târgoviște, așezate pe terase diferite; pădurile Bratia și Zamfira pe Teleajen; päd. Treștiuara pe Buzău; päd. Goșeni-Mărgineanca și Cocorăști din ocolul Păulești; päd. Colibași pe valea Doamnei; pădurea Lunca Stănești pe terasa Oltului; päd. Bratovoiești și Zăvalu pe lunca Jiului ș. a.

Multe păduri de terasă, în special pe valea Buzăului, transformate azi

în izlazuri comunale, erau înainte de 1927 acoperite de arborete pure de stejar pedunculat.

Exemplare izolate rămase pe terasa superioară a Teleajenului, ca și numeroasele exemplare de stejar pedunculat de pe lunca Argeșului dela Pitești până mai sus de Curtea de Argeș arată că și aceste locuri au fost ocupate de arborete formate din această specie. Dacă pe suprafețele de terasă pădurile s'ar lăsa în voia naturii, ele s'ar regenera cu stejar pedunculat.

Cauza care condiționează vegetația pe terase este numai solul. Terenurile de aluviune sunt acoperite de arborete pure de stejar pedunculat. În locurile unde solul este mai evoluat (pe pante) se instalează și o vegetație mai evoluată (gorun cu subarboret de carpin în stânga Ialomiței și gorun cu gărnită în dreapta Ialomiței).

Vegetația de pe luncile inundabile este formată din salcie, plop, anin și pueți de stejar pedunculat. S'ar crede că arboretele de pe lunca înaltă și terase reprezintă o etapă în evoluția lor dela hidrofît la xerofît, dar cum în solul de pe terase se găsesc crotovine, se dovedește că înainte de a se instala pădurea a fost o perioadă lipsită de vegetație forestieră.

* * *

În ședința din 7 Februarie a vorbit d. ing. Marin Rădulescu despre: *Intemeierea și regenerarea pădurilor în Dobrogea*.

Studiind trecutul pădurilor din Dobrogea și factorii staționali: clima și solul, d. Rădulescu ajunge la concluzia că aici condițiunile de vegetație nu sunt tocmai așa de vitrege cât s'ar crede și că prin urmare eforturile depuse de serviciul silvic pentru împădurirea Dobrogei trebuiesc continuate, căci vor duce la rezultate sigure, cu atât mai mult cu cât din punct de vedere economic Dobrogea este așezată mai bine decât multe alte părți din cuprinsul țării.

Azi, cele mai multe păduri se găsesc în nordul Dobrogei, regiune cu sol fertil și climat propriu. Speciile cari le compun sunt în mare majoritate, de mică valoare și puțin longevive; iar speciile de valoare ca stejarul și frasinul sunt viciate, cu trunchiuri strâmbe, adică numai ce a putut rămâne din frumoșii codrii din cari odinioară se extrăgea lemn pentru marina turcească. Pentru sporirea puterii de producție a acestor păduri și a valorii lor trebuie să se dea o atenție deosebită regenerării. Din semințișurile instalate în mod natural în golurile lăsate de exploatări să se degajeze speciile prețioase: stejar, frasin, paltin, tei, iar unde acestea nu există să se semene sub masiv. Intreaga gospodărie trebuie intensificată. Pădurile să se amenajeze și să se convertească în codru să se construiască drumuri, iar terenurile degradate să se împădurească.

În Dobrogea centrală există azi numai câteva păcuri de păduri în suprafață totală de 3507 ha. Pentru vegetația lemnoasă aici sunt condițiunile cele mai puțin prielnice. Totuș ele sunt superioare condițiunilor limită date de Mayr.

Lucrările de împădurire trebuiesc continuate pentru a veni în ajutorul populației locale cu lemn de foc și de lucru. Lucrările din trecut ne arată că salcâmul este specia cea mai puțin indicată în acest ținut. În schimb, stejarul a dat rezultate excelente, ca și frasinul, jugastrul, glădița, etc.

La lucrările de împădurire trebuie să se aibă în vedere următoarele:

— Plantările să se facă imediat după desgheț și topirea zăpezii.

— Terenul să fi fost lucrat agricol și să se continue cu cultura agricolă intermediară după plantare.

— Să se dea preferință stejarului, sub care să se introducă speciile naturale de amestec din Dobrogea Centrală.

— Arboretele de salcâm să se transforme în arborete naturale pentru această regiune.

Afară de împăduriri, serviciului silvic îi revin și lucrările de plantarea taluzelor C. F. R., a marginii șoselelor, plantarea coastei, etc.

Dobrogea de Sud este mai bogată în păduri. Toate se exploatează în mod simplu. Complectările cu salcâm cari s'au făcut au dat rezultate foarte bune. Si aici, ca și în Dobrogea Centrală, se impune în special intensificarea pășunii și reglementarea pășunatului pentru redarea liniștei pădurii.

Problemele ce se pun sunt: împădurirea poenilor și convertirea unor păduri în codru.

După terminarea conferinței au luat cuvântul d-nii Iuliu Moldovan și C. Olteșă, discutând asupra problemelor silviculturii dobrogeene în raport cu condițiile staționale, în special cu solul; d-nii B. N. Pretoian și M. Drăcea au descris greutățile cu cari au avut să lupte inginerii silvici cari au lucrat în Dobrogea în trecut.

În ziua de 14 Februarie a avut loc conferința d-lui *Ing. Traian Ionescu* despre *Idcra de colaborare în disciplina raționalizării*.

Conferențiarul înfățișează raționalizarea ca o concepție nouă asupra muncii și activității omenești, născută din năzuința omului spre progres și având ca scop ridicarea bunei stări a poporului prin cefnenirea, înmulțirea și îmbunătățirea bunurilor.

Raționalizarea este o disciplină complexă, după cum ne-o arată multiplele sale aspecte: științific, tehnic, economic, social și moral, a cărei naștere și existență se bazează pe colaborarea mai multor discipline științifice. Colaborarea se evidențiază cu prisosință în diversele asociațiuni cari au în vedere progresul și în special în diversele organizațiuni din domeniul științific, naționale și internaționale, puse în serviciul științei și al culturii umane în genere.

D-l Tr. Ionescu studiază apoi cari sunt factorii cari ar putea favoriza creșterea și menținerea atmosferei de colaborare, împrejurarea care naște această atmosferă, piedicile cari stau în calea ei și metodele și mijloacele de înlăturarea acestor piedici.

Factorii cari favorizează atmosfera de colaborare sunt: rațiunea (care face posibilă cooperarea inteligențelor prin facilitarea gândirii), spiritul științific, demersarea, munca în genere, respectul față de cel ce muncește și recunoașterea muncii depuse. Dar pentruca această atmosferă să se nască și să poată fi întreținută, trebuie să existe o singură împrejurare: să existe oameni de caracter.

Piedecile cari intervin în calea colaborării sunt diferitele lacune ale caracterului ideal (moral) și cari pot fi:

1. de ordin intelectual,
2. de ordin sufletec.

Dacă lacunele de primul ordin sunt de mică importanță și pot fi chiar excluse dintre piedecile colaborării, cele de ordin sufletesc duc la desagrărea socială.

În ordinea gravității lor, începând cu cea mai ușoară lacunele de ordin sufletesc sunt:

- a) maladiile personalității,
- b) subestimarea personalității,
- c) Ignorarea comandamentelor morale,
- d) Supraestimarea valorii personale.

Pentru înlăturarea acestor piedeci se pot aplica 2 metode. Una rapidă bazată pe psihanaliză și una lentă care constă în educația tinerelor generații la o nouă școală, „Școala colaborării”.

După conferință, d-na Ionescu-Heroiu justifică prima metodă prin explicarea fenomenelor sufletești care se nasc la aplicarea ei, iar d-l Ing. Dulfu dela I.R.O.M. răspunde unor întrebări, spunând că nu raționalizarea în sine este cauza șomajului, ci greșita ei aplicare.

În a VI-a ședință a Cercului de studii forestiere, care a avut loc la 28 Februarie, a vorbit d-l Profesor V. N. Stînghe despre: *Experimentația forestieră*.

Începuturile științei forestiere, spune d-l profesor, trebuie să fie socotit pe la sfârșitul secolului al XVIII. Preocupările mai vechi de păduri conțin o mulțime de prejudecăți și formule necontrolate.

Tot în secolul al XVIII. își au începuturile cercetările și experimentările forestiere. Reprezentate la început prin mici preocupări izolate, cercetările forestiere s'au înmulțit când defrișările pădurilor din apus au luat proporții îngrijorătoare.

Spre deosebire de Francezi, preocupați de o politică de conservare a pădurilor, Germanii au început să caute bazele pozitive pe care să se sprijine tehnica culturii și a punerii în valoare a pădurilor. Pe când oficialitatea franceză a făcut ca manifestările strălucit în domeniul cercetărilor să se reducă în preajma revoluției, spiritul german dirijat spre inițiativa particulară și spre o continuă perfecționare, ca și proprietatea forestieră care în Germania se găsea în mâna unor mici state sau a particularilor, ou administrații aparte și cari căutau vecinic drumul spre mai bine, au îndrumat experimentația forestieră spre dezvoltarea ei de azi.

Investigațiile de tot felul ce se pot face, se pot grupa în două categorii: Unele cari constau în observarea fenomenului în natură așa cum se prezintă el. Iar altele caracterizate prin crearea condițiilor de observare. Cele dintâi se numesc „cercetări” iar celelalte „experimentări”. O linie precisă de demarcație însă între aceste două categorii nu se poate trage.

Caracteristic pentru cercetarea și experimentația forestieră este faptul că niciuna nu rezolvă pe loc problemele de cultură și tehnică silvică, ci observațiile sunt de lungă durată, susținute, repetate în timp și în spațiu. Ele cer prelucrarea unui vast material de date și cifre, răbdare și perseverență. Experimentația fo-

forestieră nu caută formule și rețete pentru practică, ci premisele pe cari se pot găsi soluțiile necesare practicei.

Intrucât cele mai multe investigații depășesc puterea unui om, pentru realizarea lor s'au făcut asociații, iar pentru a se înlătura subiectivitatea cercetătorului, s'a recunoscut nevoia unificării metodelor, care s'a realizat odată cu organizarea experimentației cu mijloace oficiale. Singur statul are mijloace și oameni necesari pentru a putea duce la bun sfârșit toate experimentările.

Mai intens s'a lucrat în Germania, care la 1868 a reușit să facă din experimentația forestieră o organizație de stat, iar la 1872 a realizat „Uniunea stațiilor de experimentație germane”. În Franța s'au făcut cercetări izolate până în 1881, când s'a înființat la Nancy stațiunea de experimentație. Mișcarea aceasta a pătruns și în alte state din apus. Elveția, Austria, Olanda ș. a. putându-se ajunge în 1892 la „Uniunea internațională a stațiilor de experimentație” cuprinzând: Germania, Austria și Elveția, apoi Ungaria, Suedia.

Deși roadele acestei uniuni au fost slabe, ea a arătat totuș celorlalte state că progresul cercetărilor înseamnă progresul economic al unei țări, încât azi, afară de Albania și România, toate statele din Europa au institute sau stațiuni de cercetări forestiere, iar din celelalte continente India, Japonia, Statele Unite, Canada ș. a. au o organizație de cercetări foarte înaintată.

Experimentația forestieră se întinde:

1) Asupra lucrărilor de ordin tehnic propriu zis, cari trebuiesc urmărite în natură și depășesc puterile și timpul de activitate al unui om, cum sunt lucrările de valorificare și cele de cultura pădurilor, și

2) Asupra lucrărilor cari pot fi făcute de o singură persoană în laborator.

Experimentările asupra lucrărilor de valorificare a pădurilor și în special întocmirea tabelor de cubaj și de producție cer cheltuieli enorme și de aceea, după Germania, puține state au mai încercat asemenea lucrări. Cele de cultură cer mai puține cheltuieli dar timp tot atât de îndelungat.

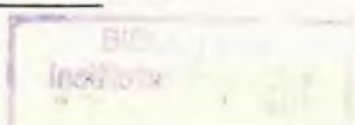
În cadrul lucrărilor de laborator se citează studiul lemnului întreprins cu mult interes în ultimul timp de Statele Unite și Rusia, apoi diferite probleme de fiziologie vegetală și animală. De altfel problemele de cercetat în fiecare țară sunt determinate de situația ei geografică și de situația ei din punct de vedere forestier.

România, care se găsește în vecinătatea marilor stepe europene, cu cel mai bogat sol, cu 70° amplitudine de temperatură și o viață economică numai de 34 veac, nu poate copia metodele din Germania cu sol sărac, nici din celelalte țări din apusul Europei cu climat mediteranean și oceanic și cu o civilizație de mii de ani.

Printre problemele specifice țării noastre sunt: regenerarea stejarului, regenerarea pădurilor epuizate din câmpie, regenerarea pădurilor la munte, cultura salcâmului în a doua și a treia revoluție, introducerea exoticelor, împădurirea dunelor, cultura în antestepă, rărituri, apoi cercetări asupra producției și întocmirea de tabele, cercetări asupra solului și climatei, studiul lemnului, multe probleme de fiziologie vegetală și animală ș. a.

După conferință au luat cuvântul în discuțiune D-nii: A. Eliescu, M. Drăgan, Grozescu, H. Lazăr, Andrei Ionescu și C. P. Georgescu.

N. R.

Casa de Credit, Economie și Ajutor

A

CORPULUI SILVIC C. E. A. C. S.

SEDIUL: BUCUREȘTI III — TAKE IONESCU, 31

Face toate operațiunile de bancă.

Imprumuturi la membrii în contul
salariului, imprumuturi pe gaj
de efecte, pe ipoteci etc.

Primește spre fructificare la vedere și pe termen
în condițiuni avantajoase.

6892 ✓

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii-referate :

Contribuții la problema culturii salcâmului pe so-
luri grele în România *Const. D. Chiriță*

Probleme administrative :

Pot fi scutite pădurile de cauiunea de regenerare? *M. P. Florescu*

Documentări — Comentarii :

Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de
Cercetări Forestiere *D. Drâmbă*

Observațiuni asupra atacului Scolytidaeelor ulmului. *I. Guran*

Cercetări asupra creșterilor în arborete de molifi
provenite din plantație *Otto Matiaș și
Mihail Boldur*

Jurisprudență : Flagrant delict. Proces verbal.

Anulat pentru vicii de formă. Neopozabilitate.

Art. 64 și 79 cod. silvic. Cumul de delict.

Consecințe *Titu Bogdănescu*

Cronica :

Conferințe *N. N. Caragea și
Aurelian Ionescu*

Serbarea sădării arborilor, Brănești-Iltov *L. N.*

Recenzii. — *Revista revistelor.* — *Necrolog :* C. Pop. — *Bancheriu*

Informațiuni. — *Pagini mercuriale :* Bursa lemnului în luna Aprilie 1933.

Soc. „Progresul Silvic” — „Cercul de Studii forestiere”.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

INHALT:

Etudes-Comptes rendus :

Contributions au problème de la culture de robinier sur les sols lourds, en Roumanie *Const. D. Chiriță*

Problèmes administratifs :

Peut-on supprimer la caution de reboisement? *M. P. Floresco*

Documentations-Commentaires :

Le congrès de l'Union internationale des Institutes d'expérimentation forestière à Nancy *D. Drâmbă*

Observations sur l'attaque des scolytides de l'orme *I. Guran*

Recherches sur l'accroissement dans les plantations d'epicéa *Otto Matiaș et Mihail Boldur*

Jurisprudence. — Chronique. — Révisions.

Revue des revues.—Nécrologe.—Informations.

Pages mercuriales. — Soc. „Progresul Silvic“

Abhandlungen :

Beitrag zum Problem der Robinien-Kultur auf schweren Böden Rumäniens *Const. D. Chiriță*

Verwaltungsfragen :

Ist die Entlastung des Forstbesitzes von der Kaution für Ausführung von Verjüngungsarbeiten möglich? *M. P. Florescu*

Mitteilungen :

Der Kongress der internationalen Vereins forstlicher Versuchsstationen zu Nancy *D. Drâmbă*

Betrachtungen über den Befall von Ulmen durch Scolytiden *I. Guran*

Untersuchungen über das Wachstum in Fichtenplantagen *Otto Matiaș und Mihai Boldur*

Jurisprudenz. — Chronik, — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nekrolog. — Nachrichten.

Holzmarkt. — „Progresul silvic“: Vereinsangelegenheiten.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DLL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

CONTRIBUȚII LA PROBLEMA CULTURII SALCĂMULUI PE SOLURI GRELE IN ROMANIA

(Din lucrările laboratorului de soluri al C. A. P. S.).

de CONST. D. CHIRIȚA

În țara noastră se pune o foarte importantă problemă de silvicultură națională: aceea a culturii salcământului pe soluri grele, în regiunea câmpiei.

Avem în această regiune, altădată domeniu al stejarului, întinse suprafețe acoperite cu plantațiuni de salcâm. Intinderea acestora va crește în viitor, în proporții însemnate poate. Și oricât s'ar strânge frânele, spre a se opri extinderea salcământului în zona stejarului, vom avea multă vreme — dacă nu întotdeauna — o întinsă cultură a salcământului pe soluri grele în țara noastră, devenită a doua patrie a salcământului. Acesta, din două motive puternice :

1) Fiindcă din cauza insuficienței de ghindă și a greutateilor de cultură, stejarul — singur sau în amestec cu alte foioase — nu ar putea acoperi decât în timp îndelungat suprafețele de regenerat sau ameliorat și de împădurit din regiunea câmpiei.

2) Fiindcă salcământul este o specie prețioasă, care, bine cultivată, asigură o producție lemnoasă cantitativ și calitativ ridicată, în revoluții relativ scurte, dându-ne astfel cheia celei mai ridicate rentabilități a solurilor foarte productive afectate culturii forestiere în câmpiile noastre.

Asupra acestui punct, discuția este foarte interesantă și merită multă, foarte multă atenție și perspicacitate.

S'a creat la noi un miraj al salcământului, exagerându-se rusticitatea acestei specii și neglijându-se — adesea ignorându-se — condițiile necesare productivității ridicate ale culturii sale. A fost

introdus cu entuziasm și fără prudență, unde și cum trebuia și nu trebuia. Și astfel repede s'au făcut greșeli și s'au produs deziluzii.

Astăzi înregistrăm foarte frecvent o reacțiune precipitată, în virtutea căreia am fi conduși să disprețuim salcâmul, cu aceeași grabă și insuficientă documentare, cu care lumea noastră silvică s'a entuziasmat pentru această specie.

Această repede schimbare de atitudine față de speciile forestiere nu ne este însă îngăduită; și îndeosebi în ceea ce privește salcâmul, asupra căruia documentarea științifică este încă departe de a-și fi spus cuvântul hotărâtor.

În materie de producție lemnoasă, salcâmul reprezintă pentru noi specia care, în condiții adecvate de cultură, întrece de departe toate celelalte specii foioase. Față de stejar — repetăm: în condiții adecvate de cultură — salcâmul se plasează mult mai favorabil, producând la vârste relativ mici, lemn de dimensiuni mari, aproape în întregime duramenificat; stejarul crește mai încet — în prima tinerețe îndeosebi — și, ceea ce este foarte important, produce la vârste mici (25—30 ani) lemn cu foarte mult alburn. Marea deosebire de duramenificare explică de ce populația rurală preferă întotdeauna salcâmul, stejarului de aceeași dimensiuni. Numai la vârste înaintate, stejarul poate oferi lemnul său prețios.

Posibilitatea obținerii unei rentabilități ridicate, prin productivitatea cantitativ și calitativ excepțională a culturii bine conduse a salcâmului, ne obligă să nu disprețuim repede această specie, sprijinind convingerile noastre pe eșecuri datorite în mare parte greșitei introduceri și culturii adoptate sau influențelor exterioare nefaste.

Salcâmul este o specie de pământuri: a) ușoare, b) neutrale sau slab acide și c) reavâne. Aceste exigențe trebuiesc considerate ca fundamentale, iar măsura în care sunt îndeplinite, ca determinante pentru reușita și productivitatea culturii.

a) Din punctul de vedere al stării fizice determinate de dispersitatea și structura solului (acești factori determină proprietatea solului de a fi greu sau ușor), salcâmul se află în optimum pe nisipurile humoase, pe nisipurile lemnoase și pe lehmurile nisipoase, toate ușoare, adică în genere, pe soluri cu un conținut redus sau moderat în argilă, și afânate. Asemenea soluri se întâlnesc în re-

giunea șesului României, numai în regiunile nisipoase și excepțional în diferite puncte izolate, pe întinderi mici.

În genere însă, solurile regiunii șesului sunt soluri grele, cu un conținut ridicat în argilă (peste 20%, chiar peste 30% argilă brută și coloidală).

Exemple:

Adâncimea cm.	Clase de particule în %					
	> 0,05 m. m.	0,05—0,02 m. m.	0,02—0,01 m. m.	< 0,01 m. m.		
Sol de tipul brun de stepă uscată, din Dobrogea Centrală. Comarova Cara-Omer	0—20 0—20	18,50 21,60	32,60 38,40	19,20 18,00	29,70 22,00	argilă
Sol de tipul cernoziom degradat, din județul Buzău (păd. Carota).	0—10	20,44	35,50	16,24	27,82	
Sol de tipul cernoziom degradat, din jud. Dolj. (oc. Perișoru) — —	în oriz. cu humus	25,97	19,20	20,03	35,80	
Pentru comparație, dăm aci cifrele pentru:						
Solul nisipos-humos, slab lehmios al celui mai frumos arboret de salcâm, Ciurumela.	0—25 25—50	76,75 76,70	10,95 11,00	5,25 4,80	7,05 7,50	

În comparație cu solul arboretului Ciurumela, solurile celelalte, date ca exemplu aci, apar ca f. bogate în argilă, prin urmare ca f. depărtate de un optimum de dispersitate în sol, pentru salcâm. De fapt însă, vegetația viguroasă a salcâmului în arborete pure este posibilă și în soluri cu mai mult de 7% argilă (până la aprox. 15% chiar), în lehmurile nisipoase (ex.: arboretul Chrissoveloni, jud. Brăila).

Solurile grele — exceptând pe cele excesiv argiloase — pot fi apte pentru vegetația viguroasă a salcâmului, numai când sunt bine afânate, pe un strat superficial de cel puțin 20 cm. Pentru salcâm, al cărui principal sistem de rădăcini se întinde în asemenea soluri în stratul 0—30—35 cm., această superficială afânare este extrem de favorabilă, fiind în fond echivalentă cu o însemnată reducere a dispersității solului, adică, cu trecerea solului greu în rândul celor ușoare sau moderate sub acest raport.

În primii ani de cultură, o asemenea stare se realizează prin mobilizarea artificială repetată a solului. Ulterior însă, salcâmul oferind un acoperiș superior insuficient și o literă puțin abundentă, iar descompunerile organice fiind rapide (din cauza insuficienței acoperișului), solul se tasează repede, se înierbează, devenind tot mai greu și inapt pentru vegetația viguroasă a salcâmului. În genere, din cauza înierbării se adaugă și efectele dezastuoase ale pășunatului, făcând ca solul arboretelor de salcâm să se transforme foarte adesea în cea mai degradată țelină.

În asemenea condiții, vegetația lăncezește, uscarea vârfurilor nu întârzie să apară, în multe cazuri chiar la vârste mici, în prima revoluție.

2) În privința reacțiunii solului, salcâmul reclamă o stare neutrală sau slab acidă, deci o levigare (spălare) a sărurilor până la cel puțin 40 cm. adâncime. Prin urmare, solurile cu orizontul de carbonați (cu efervescența cu HCl) mai sus de 40 cm. nu sunt indicate pentru vegetația viguroasă a salcâmului. Astfel sunt solurile superficiale formate pe calcare (ex.: solurile perimetrelor forestiere din Dobrogea Centrală) și solurile brune de stepă uscată. La limită sunt admisibile solurile castanii, cu orizontul de carbonați sub 40 cm. adâncime. Soluri suficient levigate pentru salcâm sunt cernoziomurile negre și șocolate (cu reacție neutrală), cernoziomurile degrade și solurile brun-roșcate de pădure (cu reacție slab acidă).

Exemple:

	Adâncimea	Carbonați %	Observații	
<i>I. Soluri insuficient levigate.</i>				
1. Soluri brune de stepă uscată, din jud. Brăila (Păd. Borderiul Verde)	a) 0-20 cm.	0,40	Efervescența începe de la suprafață - sau de la o mică adâncime.	
	20-40 "	2,00		
2. Soluri brune de stepă uscată, din Dobrogea Centrală	b) 0-20 cm.	0,46		
	20-40 "	4,23		
Comarova	0-20 cm.	0,00		
	40-50 "	0,21		
Cata-Omer	0-20 cm.	1,52		
	40-50 "	1,10		
<i>II. Soluri la limită suficient levigate</i>				
Soluri castanii din jud. Brăila (păd. Lacul-Sărat)	a) 0-10 cm.	0,00		Efervescența începe la 35 și 40 cm. adâncime.
	10-20 "	0,00		
	35-50 "	4,02		
b) 0-10 cm.	0-10 cm.	0,00		
	10-20 "	0,00		
	40-50 "	7,80		

Aceste exemple arată insuficiența levigării solurilor brune de stepă uscată și cât de mari sunt deosebirile de sol, între stratul superficial de 0—35—40 cm. și cel următor, în zona la limită acceptabilă, a solurilor castanii.

Plantat în soluri insuficient levigate, cu orizontul de carbonați mai sus de 35—40 cm. salcâmul vegetează puțin viguros sau lăncezește; în soluri bogate în carbonați chiar dela suprafață sau foarte aproape de suprafață, nu se poate realiza decât o vegetație închircită, condamnată la neîntârziată uscare; ex. tipic: plantația dela Hagilar, în Dobrogea Centrală).

c) Exigențele salcâmului față de umiditate sunt moderate. Nu suferă sau suportă lăncezind, extremele: excesul și deficitul de umiditate în sol.

În regiunea șesului României se pune în genere problema deficitului de umiditate. Umiditatea acestei regiuni poate fi însă considerată ca suficientă pentru salcâm, dacă nu intervine concurența buruenilor, a gramineelor în deosebi. Acestea din urmă intervin însă în genere cu o abundență și o vigoare de vegetație excepțională, formând asociații dese, cu înălțimi foarte frecvent de peste 1 m. Dintre toate însă, pirul este cea mai periculoasă buruiiană cutropitoare, formând — acolo unde se înstalează viguros — țeline întreșesute atât de sistemul de rădăcini și tulpini subterane, că adesea numai cu târnăcopul se mai poate produce o ameliorare a solului (nenumărate cazuri din Dobrogea Centrală).

Instalarea buruenilor și vegetația vigoasă a acestora sunt și mai de temut, când plantația de salcâm e rară; astfel, plantațiile foarte frecvent întâlnite, executate la 3/3, 4/4, 3/4, 2/4, sunt adevărate pajști de graminee, constituind o gravă greșală culturală.

Concurența gramineelor poate fi exterminantă pentru salcâm, și încă, chiar pe solurile optime ale acestei specii. Astfel, cunoaștem nisipuri humoase în care concurența gramineelor (a pirului în deosebi) a făcut imposibilă menținerea salcâmului plantat fără distrugerea prealabilă și ulterioară a acestei buruieni; acolo unde această distrugere s'a făcut, prin cultura agricolă intermediară repetată, s'au obținut foarte frumoase arborete de salcâm.

În regiunea șesului României, așadar, salcâmul suferă în prima generație din cauza argilozității și compacității prea ridicate a solului și din cauza concurenței buruenilor (gramineelor), la care, în stepa uscată se adaugă și levigarea insuficientă a carbonaților.

În a doua generație (revoluție), la toate aceste, se adaugă alte condițiuni defavorabile: îmbătrânirea tulpinilor și a rădăcinilor, și formarea de numeroși lăstari și drajoni — care se concurează pentru apă și substanțele minerale absorbite din sol, de către un sistem de rădăcini format în prima generație pentru un singur individ.

Fig. 1. Arboret de salcâm, de 10 ani, rev. II,
Pădurea Lacul Sărat, jud. Brăila.

În asemenea condițiuni, fără lucrări culturale, de îndepărtare a lăstarilor și drajonilor de prisos, nu se poate obține mai mult decât un pârș încrămenit, condamnat uscării. Astfel sunt multe crânguri din preajma Brăilei, cu numeroși lăstari pe câte o tulpină și cu un sol transformat prin pășunat în teren de bătătură. Aceste crânguri au încetat de mult să mai crească apreciabil, să mai producă. Am arătat altădată ¹⁾ cu cifre, ce repede cadere

1) C. Chiriță și R. Munteanu. Problema subarboretului în arboretele de salcâm. Rev. Pădurilor, No. 10—11, 1932.

înregistrează curba producției acestor crânguri, în revoluțiile succesive.

Acestea sunt în genere inconvenientele întâmpinate de cultura salcâmului în arborete pure, în regiunea câmpiei cu soluri grele, în prima revoluție și în cele următoare.

Fig. 2. Arboret de salcâm, de 20 ani, rev. II. În față, o porțiune cu arbori mai bine dezvoltati, decât în dreapta în fund. Păd. Lacul Sărac, jud. Brăila.

Afirmația foarte frecvent auzită, că salcâmul ar produce o repede extenuare a solului, prin sărăcirea lui în substanțe nutritive și că așa s'ar explica de ce această specie nu poate vegeta viguros în revoluția a doua și cele următoare nu este valabilă pentru solurile grele și bogate în substanțe nutritive din regiunea șesului nostru. Vom expune într'o viitoare lucrare cifrele necesare, obținute prin cercetări de laborator asupra acestei probleme.

Spre a se evita în viitor insuccese cu cultura salcâmului pe solurile în genere grele ale acestei regiuni, va trebui să tindem la

îndepărtarea sau la reducerea înaintată a inconvenientelor semnificate mai sus.

În acest scop, credem că se impune adoptarea următoarelor principii directe în cultura salcâmului la noi:

1) Solurile insuficient levigate pentru salcâm, să fie excluse dela cultura acestei specii. Acestea sunt solurile brune de stepă uscată și în genere solurile care conțin carbonați mai sus de 40 cm. Numai în condițiuni excepționale de umiditate — întâlnite foarte rar și cari vor trebui foarte bine verificate, în regiunea șesului — solurile cu carbonați pot fi utilizate pentru cultura salcâmului.

2) Deasemenea trebuiesc excluse dela această cultură, solurile excesiv de argiloase, care prin uscare crapă în modul caracteristic argilelor. Acestea sunt în genere solurile care în stratul 0—40 cm. au un conținut mediu de argilă brută și coloidală (particulele mai mici de 0.01 mm. în diametru) mai mare de 30%.

3) Pe solurile grele, dar nu excesiv de argiloase (cu sub 30% argilă în stratul 0—40 cm.), cum sunt majoritatea solurilor formate în regiunea șesului pe loess, cultura salcâmului în prima revoluție poate fi realizată în condiții de rentabilitate ridicată, dacă solul se menține într'o bună stare fizică, păstrându-l: bine acoperit, neînierbat și afânat în stratul superficial (aprox. 0—20 cm.).

În a II-a și probabil a III-a¹⁾ revoluție, la condițiile de mai sus se mai adaugă și aceea a efectuării la timp a lucrărilor culturale, de îndepărtare a lăstarilor și drajonilor de prisos.

Se înțelege că pășunatul trebuie absolut exclus. Această practică dezastruoasă s'ar exclude însă dela sine, când s'ar realiza buna acoperire a solului.

Ne vom ocupa în paginile următoare de ultimul punct de mai sus, adică de problema menținerii solului arboretelor de salcâm instalate pe pământuri grele, în bună stare fizică, deci: bine acoperit, neînierbat, reavăn și afânat în stratul superficial.

1) În privința culturii salcâmului după II-a revoluție, trebuie stabilit printr'un calcul de rentabilitate, dacă nu este de preferat să instalăm un nou arboret, adică să renunțăm la III-a revoluție. E probabil că cheltuelile de înființare a unui nou arboret vor fi mult întrecute de surplusul de producție al acestui arboret nou, față de unul din a III-a generație.

Prin mobilizarea artificială câțiva ani consecutivi — cultura agricolă intermediară — se realizează o bună stare fizică a solului: o afânare înaintată a stratului superficial.

Pentru vigoarea de vegetație a viitorului arboret de salcâm, mobilizarea artificială inițială a solului este hotărâtoare. Oricând instalarea arboretului s'a făcut cu neglijarea sau realizarea insu-

Fig. 3. Arboret viguros de salcâm, de 20 ani, rev. II, pe lehm nisipos. Păd. Chrissoveloni, județul Brăila.

ficientă a acestei ameliorări a stării fizice a solului greu prin constituția sa însăși, succesul a fost ratat sau numai parțial.

După încetarea culturii agricole intermediare, cu toată „închiderea” masivului, solul începe să se taseze, evoluând repede către starea de țelină. Este o evoluție generală, în cazul solurilor grele. La aceasta contribuie atât acoperișul slab al coronamentelor, cât și insuficiența stratului de litieră în timpul verii.

Spre a se evita această rapidă evoluție degradatoare a solului, va trebui găsită soluția culturii salcâmului în asociație cu specii protectoare ale solului.

Asemenea specii sunt unii dintre arbori de mărimea II și III și dintre arbuști, așadar unele dintre speciile de subarboret. De aceea, forma generală de cultură, pe care o socotim indicată o putem defini astfel: Cultura salcâmului în arborete pure în etajul dominant, cu subarboret de specii protectoare ale solului.

Cultura salcâmului în amestec cu specii destinate a rămâne în același etaj de vegetație cu acestea (stejarul, fra inul, etc.), în proporția de 50% sau 75% salcâm, iar restul celelalte foioase, nu o găsim indicată, în cazul când cultura acestei specii formează principalul obiectiv urmărit; în asemenea cazuri, pe cel puțin 50% sau 75% din suprafață, solul rămâne tot insuficient acoperit.

Dela forma generală, principială, de cultură, definită de noi mai sus, vom putea ajunge la cea concretă și practică, numai pe calea încercărilor, a experimentației deci. Problema va trebui urmărită în cele trei zone principale de vegetație ale câmpiei, căutându-se a se stabili:

a) Ce specii de arbori și arbuști amelioratori ai solului pot vegeta în asociație cu salcâmul pe solurile grele din cele trei zone de vegetație?

b) Cari sunt momentul și modalitatea introducerii acestor specii?

c) Care sunt condițiile de consistență ale arboretului și ale subarboretului, care trebuiesc realizate, spre a se asigura o vegetație totală viguroasă.

d) Care este influența speciilor introduse, asupra evoluției fizice a solului?

e) Care este influența speciilor introduse asupra vigoarei de vegetație a salcâmului?

a) Am precizat deja, că în eficacitatea culturii salcâmului în amestec — intim sau pe rânduri — cu specii destinate a rămâne în același etaj de vegetație cu acesta, nu putem crede. Coronamentele salcâmului oferind un adăpost insuficient solului, adăpostul suplimentar trebuie introdus nu numai între aceste coronamente, ci și — mai ales și — sub ele. Ori, de îndată ce putem introduce anumite specii sub salcâm sau în genere într'un etaj ceva

mai coborât decât acela al coronamentelor acestuia, nu mai subsistă necesitatea de a complica lucrările de cultură și cu specii destinate a se menține în același etaj de vegetație cu salcâmul (stejarul, frasinul, ulmul, etc.). Mai ales că ne preocupă cultura salcâmului, iar nu a amestecurilor de alte foioase cu salcâm, amestecuri care nu sunt ușor de realizat pe scară mare. Apoi însuși adăpostul oferit de aceste foioase în genere de lumină, nu este suficient de puternic.

Cunoaștem exemple de încercări de cultură a salcâmului în amestec cu asemenea specii. Dar obiectivul acestei culturi nu este realizarea unor condiții de vegetație viguroasă a salcâmului, ci pregătirea condițiilor de sol și arboret, pentru înlocuirea salcâmului — la momentul oportun — cu alte foioase.

De aceea, pentru scopul nostru (asigurarea vegetației viguroase a arboretelor de salcâm), vedem ca indicată cultura acestuia în asociație cu specii de subarboret, recunoscute ca bune protectoare pentru sol. Aceste specii sunt, în regiunea câmpiei: carpinul (numai în zona șleaului), cărpinița, jugastrul, arțarul tătäresc și american — dintre arbori și păducelul, salbele, lemnul căinesc, cornul, sângerul și socul (îndeosebi pentru stațiuni cu umiditate locală favorabilă), dintre arbuști.

Speciile ce urmează a fi utilizate — în încercări deocamdată — trebuie să îndeplinească, pe lângă condițiunea unei bune acoperiri a solului, și alte condițiuni însemnate, între care: posibilitatea culturii lor în toate sau în cât mai multe dintre stațiunile din regiunea câmpiei; capacitatea de a vegeta în tinerețe și fără un acoperiș superior (în cazul când se introduc înainte de realizarea stării de masiv a arboretului), aceea de a suporta concurența salcâmului în etajul lor de vegetație și în sol, etc.

Asupra acestor condițiuni, trebuie făcute următoarele precizări inițiale:

Carpinul este — pentru a vorbi după Morosow ¹⁾ — o specie care vegetează bine numai în ținuturi cu precipitațiuni abundente și repartizate relativ uniform, cu o umiditate atmosferică ridicată și cu variații de temperatură mici.

Din toată regiunea câmpiei, de aceste condițiuni se apropie mai mult zona șleaului, unde în adevăr, carpinul se află în opti-

1) G. F. Morosow. Die Lehre vom Walde — 1928.

mum. De aceea indicăm carpinul pentru încercări numai în această zonă.

Cărpinița ocupă la noi regiuni recunoscute ca având climate cu nuanță mediteraneană. Totuși, observațiile asupra unor puncte din Dobrogea, în care cărpinița vegetează în condițiuni de rusticitate evidentă, ne conduc la ipoteza că această specie s'ar putea menține în regiunea câmpiei, în sub-etajul arboretelor; evident, ne-am mulțumi cu o vegetație puțin viguroasă, scopul nostru fiind în primul rând apărarea solului.

Celelalte specii sunt natural distribuite în toată regiunea câmpiei. Rămâne de stabilit numai dacă socul ar putea vegeta ca sub-arboret și în stațiuni fără umiditate locală excepțională.

Momentul cel mai indicat pentru introducerea acestor specii, ca și modalitatea introducerii, reprezintă probleme cu probabilitatea unor soluții multiple, care pot fi găsite numai în urma unor variate încercări.

Pentru introducerea speciilor destinate a rămâne în sub-etajul arboretelor de salcâm, există patru momente însemnate și anume:

În momentul anterior instalării salcâmului, apoi acela al plantării acestuia, acela al încetării culturii agricole intermediare și acela al începutului de luminare a arboretului.

Momentul anterior instalării salcâmului ar fi situat cam cu 3 ani mai înainte de plantarea acestuia. Solul ar urma să fie cultivat agricol în cei 3 ani anteriori și în 2 ani următori plantării salcâmului.

Instalarea anterioară a speciilor de asociat salcâmului ar avea de scop, de a se asigura acestora un avans de creștere, care să evite o eventuală dominare inițială a lor de către salcâm. Foarte probabil, aceste specii trebuiesc să ia de la început o vegetație viguroasă, spre a acoperi bine solul și spre a putea apoi suporta acoperișul salcâmului tânăr; ori, pentru a asigura aceasta, evitarea concurenței salcâmului în primii ani, ar fi de mare utilitate. Lucrarea agricolă a solului timp de 5 ani va fi în asemenea condiții posibilă, realizându-se astfel o mobilizare înaintată a solului, extrem de utilă pentru viguroasa dezvoltare a salcâmului.

Momentul plantării salcâmului ar fi foarte prețios pentru introducerea speciilor de subarboret, întrucât astfel, ne mai fiind siliți a lucra de două ori pe aceeași suprafață, problema s'ar simplifica mult. De aceea, trebuie încercat a se introduce în acest mo-

ment speciile de subarboret, atât pe rândurile de salcâm, cât și în rânduri alternând cu cele de salcâm. Spre a nu se îngreua cultura agricolă intermediară, rândurile nu vor putea fi mai apropiate decât la 1,50 m.

Momentul încetării culturii agricole intermediare este foarte prețios pentru introducerea speciilor de subarboret, fiindcă este cel mai puțin întârziat moment în care aceste specii, arbuștii îndeosebi, s'ar putea introduce între rândurile de salcâm, depărtate de minimum 1,50 m. Astfel, s'ar putea evita o eventuală înțelenire ulterioară a solului între rândurile de arbori, după încetarea culturii agricole.

Momentul în care începe luminarea arboretului de salcâm și cu aceasta, înierbarea slabă a solului, este deasemenea foarte indicat a fi utilizat pentru încercările de introducere a subarboletului. Posibilitatea introducerii speciilor indicate, în perioada începutului de luminare a arboretului este îndeosebi prețioasă, instalarea subarboletului venind astfel tocmai în epoca dela care începe cu rapiditate degradarea fizică a solului. Apoi, speciile introduse au la această epocă o acoperire superioară lejeră și sunt ferite de aci înainte de eventualitatea eliminării din lipsă de lumină, precipitații, etc. Numai concurența în sol poate fi mai mult simțită acum: pe solurile grele însă, aceasta nu poate avea efect de eliminare.

Modalitățile de introducere a speciilor de asociație sunt: plantația (cu butași sau puieti) și semănătura. Plantația asigură un câștig de dezvoltare de 1—3 ani, față de sămănătură; este însă mai scumpă și face lucrarea mai puțin simplă. Semănătura este simplă comodă și eftină; dacă se dovedește eficace trebuie să i se dea preferință, utilizând-o îndeosebi în momentul luminării arboretului.

c) Posibilitatea vegetației în bune condiții a speciilor de subarboret în asociație cu salcâmul, este în mare măsură determinată de condițiile de consistență.

Principiul de a se planta salcâmul des, spre a se realiza repede starea de masiv, nu mai este valabil în cazul introducerii speciilor de subarboret înaintea luminării arboretului de salcâm (în unul din cele 3 momente anterioare acesteia, arătate mai sus). În acest caz, principiul trebuie să fie: a se planta suficient de rar pentru ca lumina și apa să fie în măsura necesară asigurate tuturor speciilor și suficient de des, pentru ca să se obțină la exploatare.

trunchiuri de salcâm drepte și curate. Plantarea salcâmului la 1/1,50, 1,25/1,50 sau 1,50/1,50 o socotim prea deasă pentru acest scop. Credem că în cazul introducerii speciilor auxiliare în unul din primele trei momente arătate, este indicat a se încerca pentru salcâm, dispozitivul: 1,25/2, 2/2, 1,50/3, 2/3 și 3/3, urmând ca atât pe rânduri cât și între rânduri, să se introducă speciile celelalte. În cazul când utilizăm pentru aceasta momentul luminării arboretului, putem menține actualele dispozitive de plantare.

Consistența speciilor de subarboret indicate a fi introduse, va fi diferită, după specie și după modalitatea de introducere. Pentru speciile de arbori este indicată plantarea la 1 m. și 1,50 m. distanță pe rând, între rândurile de salcâm, și câte una între doi salcâmi pe rânduri, în cazul când salcâmul este plantat pe rând la 2 m. sau la 1,50 m. Pentru arbuștii introduși prin plantare, trebuie să admitem în încercări, dispozitivele finale de 1/1, 1,0,50 și 0,50/0,50 (întrebuințăm termenul dispozitiv final, fiindcă în unele cazuri introducerea arbuștilor se va face în 2 timpi, rândurile alăturate plantându-se la un interval de 2—3 ani). În cazul introducerii prin însămânțare directă, trebuie să se instaleze cuiburi la 0,50/0,50 m.; o însămânțare mai deasă nu o socotim indicată, din cauza concurenței prea mari care s'ar produce în sol.

La chestiunile: Care este influența speciilor introduse, asupra evoluției fizice a solului și care este această influență asupra vigoarei de vegetație a salcâmului, vom putea răspunde numai în urmă, după ce vom fi realizat o variată și bine condusă experimentație în legătură cu această problemă.

Pentru a se stabili: Care este subarboretul cel mai indicat în arboretele de salcâm, care sunt momentul și modalitatea introducerii sale, pentru ca lucrarea realizând un maximum de eficacitate, să fie în același timp și simplă, expeditivă și ieftină, va trebui să pornim neîntârziat la încercări foarte variate, la o experimentație judicios instalată și condusă.

Vor trebui încercate cât mai multe metode și variante, pentru a realiza documentarea bogată și indispensabilă, pe care n'o putem obține decât numai și numai prin propria noastră experimentare.

Vom da mai jos seria de încercări socotite de noi ca necesare în acest sens. S'ar putea obiecta că numărul încercărilor recomandate este prea mare, iar modalitatea de cultură ce reiese din

unele încercări este prea intensivă. Adevărul este însă că trebuie să fim documentați cât mai curând asupra tuturor posibilităților de cultură. Numai după ce vom cunoaște toate aceste posibilități, vom putea alege pe cea mai eficientă sau pe cea mai simplă și ieftină, ori una care să întrunească în suficientă măsură toate aceste condiții.

Spre a se economisi muncă și cheltueli, încercările se vor face fiecare pe câte $\frac{1}{4}$ ha. și anume, pe suprafețe cât mai apropiate, spre a avea asigurată identitatea de sol.

• * •

În spiritul argumentării de până aci, se desenează ca necesare, următoarele încercări în legătură cu cultura salcâmului în asociație cu specii de subarboret, pe solurile grele din regiunea câmpiei :

1) Plantație în teren mobilizat, cu puiți de carpin (numai în zona șleaului) obișnuiți treptat cu starea descoperită, puiții așezându-se în rânduri distanțate de 150 m. iar pe rânduri la 2 m. fir de fir. Lucrarea agricolă a solului timp de 2—3 ani (numărul anilor va depinde de starea de dezvoltare a carpinului), după care va urma plantarea salcâmului, câte un salcâm între doi carpini pe rânduri. Lucrarea agricolă a solului încă 2 ani.

Vom avea deci rânduri așezate la 1,50 m. iar pe rânduri, alternativ: salcâm, carpin, salcâm, carpin, etc.

2) Idem, cu cărpiniță, în toate zonele de vegetație ale câmpiei.

3) Idem, cu acerinee și carpin în zona șleaului, dispuse alternând pe rând (jugastru, arțar tătărească, carpin, arțar american, jugastru, etc.). Vom realiza astfel o asociație foarte intimă, a salcâmului cu aceste specii.

4) Idem cu acerinee și cărpiniță, în toate zonele de câmpie, în același dispozitiv ca mai sus.

5) Aceleași specii ca în No 4, dispuse în rânduri distanțate de 3 m. și la 1,25 m. pe rând. După 3 ani salcâmul se va introduce pe rânduri alternând cu cele de acerinee + cărpiniță (sau carpin în șleau) tot la 1,25 m. pe rând. Vom avea astfel salcâmul în rânduri la 3 m., iar între rândurile de salcâm, speciile protectoare.

6) Plantație în teren mobilizat cu arbuștii: păducel, corn, sănger, lemn căinesc, salbe, soc, (acesta îndeseși în șleau) dispuși în rânduri distanțate de 2 m. și la 1 m. pe rând și anume: 2 rânduri de păducel, 2 rânduri de corn, etc. Lucrarea agricolă a solului timp de 3 ani, după care plantarea salcâmului între rândurile de arbuști, la 1,50 m. pe rând; apoi, cultura agricolă încă 2 ani. Vom avea în acest mod: Salcâmul în rânduri la 2 m, unele rânduri având deoparte și de alta câte un rând din același arbust, iar altele (alternând cu primele) având deoparte și de alta rânduri diferite de câte un fel de arbuști.

7) Idem, cu arbuștii variind periodic pe rânduri, spre a se obține asociație intimă.

8) Plantație de salcâm la 2/2 m., cu plantare simultană de carpin (în șleau) pe rândurile de salcâm. După încetarea culturii agricole intermediare între rânduri se va introduce carpenul prin plantare la 1 m. și vom avea astfel carpinul atât pe rândurile de salcâm (salcâm, carpin, salcâm, carpin, la 1 m.) cât și între rânduri (departate de 2 m.).

9) Idem, cu cărpiniță.

10) Plantație de salcâm la 1,50/3 m., cu plantare simultană de carpin (în șleau) în rânduri numai între rândurile de salcâm, la 1/3 m. deci. Vom avea astfel rânduri succesive, la 1,50 m., de salcâm și carpin.

11) Idem, cu cărpiniță.

12 și 13) Plantație de salcâm la 2/ m. și la 3/3. Pe rândurile de salcâm, plantare simultană de carpin (un puiet de carpin între doi de salcâm), iar între rândurile de salcâm, câte un rând de carpin la 1 m. și la 1,50 m. pe rând.

14 și 15) Plantație de salcâm la 2/2 m. cu plantare simultană de carpin (în șleau) pe rândurile de salcâm (un carpin între doi salcâmi), iar între rânduri, plantarea a câte unui rând de arbuști (păducel, lemn căinesc, salbe, corn, sânger) la 1 m. pe rând, și anume: a) în ordinea de mai sus pe rând și b) în rânduri de câte o singură specie, rândurile succedându-se în ordinea de mai sus.

16, 17 și 18) Plantație de salcâm la 2/2 m., pe rânduri plantându-se simultan: carpin (resp. cărpiniță), arțar tătăresc, jugastru, arțar american, în ordinea dată aci, câte un puiet între doi puieti de salcâm. După încetarea culturii agricole intermediare, introducerea de arbuști prin plantare la 1/1 m. și la 0,50/0,50 m., și prin însămânțare în cuiburi la 0,50/0,50 m.

19 și 20) Idem, plantând pe rândurile de salcâm numai câte o singură specie dintre cele de mai sus, pe rândurile succesive speciile schimbându-se în ordinea dată mai sus. După încetarea culturii agricole, introducerea de arbuști sau a cărpiniței, prin plantare la 1 m. fir de fir.

21 și 22) Plantație de salcâm la 1,50/3 m., cu plantație simultană a speciilor de arbori de mai sus, între rândurile de salcâm, deasemenea la 1,50 m. pe rând. Aceste specii se vor introduce: a) câte una pe rândurile succesive și b) amestecate — în ordinea de mai sus — pe rând.

23 și 24) Plantație de salcâm la 2/3 m. și 3/3 cu introducerea simultană de arbuști pe rânduri (2 arbuști între 2 salcâmi) și a speciilor auxiliare de arbori, între rânduri, la 1 m. și la 1,50 m. fir de fir.

24, 25 și 26) Plantații de salcâm la 1,50/3 m. 2/2 m. și 2/3 m., cu plantație simultană de păducel pe rândurile de salcâm (un puiet de păducel între doi de salcâm în primul caz și doi puieti de păducel în al doilea și al treilea caz). Între rândurile de salcâm, se vor introduce în ordine 2, 1 și 2 rânduri de păducel, plantat simultan, la 1 m. pe rând.

În sfârșit, o altă serie de încercări trebuie să ne documenteze asupra posibilității introducerii speciilor de subarboret în momentul foarte prețios al l u m i n ă r i i arboretelor de salcâm.

În acest scop, nu credem că sunt necesare plantațiuni speciale, putându-se utiliza arboretele existente, care îndeplinesc condiția

unui început de luminare. Consistența s'ar putea varia într'o oarecare măsură, prin lucrări culturale.

În piețe de experiențe, tot de câte $\frac{1}{4}$ ha, ar fi indicat să se urmărească problema, introducându-se numai între rândurile de salcâm, și între rânduri și pe rânduri în acelaș timp, prin semănătură și plantație: 1) carpin (în șleau), 2) cărpiniță, 3) carpin (resp. cărpiniță), arțar tătăreasc, jugastru, arțar american, în amestec, 4) păducel, 5) soc și 6) păducel, lemn căinesc, salbe, corn, sânger și soc în amestec.

* * *

Este neîndoelnic că multe dintre încercările propuse aci pot ridica obiecțiuni serioase. În genere însă, obiecțiunile însăși nu s'ar baza decât pe ipoteze, nu pe fapte și constatări în fața realităților. Și tocmai de aceea, însăși încercările ce par discutabile trebuiesc făcute, spre a ști precis apoi, ce este și ce nu este indicat sau posibil să facem în chestiunea aceasta atât de importantă și urgentă a silviculturii române de câmpie.

Insuccesele obținute în încercările răslețe făcute până acum cu introducerea subarboretului (prin însămânțare îndeosebi), nu trebuie să ne descurajeze. Va trebui să găsim procedeele cele mai indicate pentru instalarea artificială a oricărei specii pe care natura o perpetuiază în regiunea în care lucrăm. Ceeace alții au făcut până acum trebuie cunoscut și utilizat sau ameliorat.

În întreg ansamblul lor, lucrările vor trebui urmărite atent, până la stabilirea concluziilor necesare. Evident, numai experimentația organizată de ad-ția noastră centrală ar putea realiza aceasta, instalând și conducând cu toată rigurozitatea, piețe de experiențe cel puțin în câte un ocol din cele trei zone de vegetație ale câmpiei: șleaul, ante-stepa și stepa ¹⁾.

Dintre toate modalitățile de cultură găsite ca posibile, va trebui să se aleagă aceea care întrunește în măsura necesară simplitatea (deci ieftinătatea) și eficacitatea.

Iar dacă — prin absurd — nici o modalitate nu ar fi posibilă, încă vom fi realizat mult: îndeplinirea parțială a datoriei ce avem, de a face totul, pentru cultura cu așa de largi posibilități a salcâmului.

Trebuie însă să voim a reuși.

1) Pentru realizarea acestei experimentații, autorul lucrării de față a primit însărcinarea oficială.

Contributions au problème de la culture du robinier sur les sols lourds, en Roumanie.

Dans la région de la plaine roumaine, la culture du robinier a pris de grandes proportions, qui d'après toutes les probabilités, seront longtemps encore maintenues.

Mais dans cette région, à l'exception des contrées spécifiquement sablonneuses, la végétation du robinier rencontre des difficultés sérieuses dues aux conditions peu favorables de station.

Le robinier est une essence de sols : a) légers. b) neutres ou faiblement acides et c) frais.

En général, les sols de la plaine de Roumanie sont des sols lourds, ayant un contenu élevé en argile. Ces sols permettent la végétation vigoureuse du robinier, seulement s'ils ont une structure en grumeaux, c'est-à-dire un espace lacunaire total élevé, au moins dans la couche superficielle de 0 à 15 ou 20 cm. de profondeur.

La réaction du sol est supportable, à l'exception de la steppe sèche, où l'horizon des carbonates est trop superficiel et où, souventes fois, on constate l'effervescence même à la surface du sol.

Les conditions d'humidité seraient satisfaisantes, s'il n'intervenait pas la concurrence des herbes et la compacité élevée du sol, à cause de l'abri insuffisant offert par les couronnements du peuplement de robinier.

A cause de toutes ces difficultés, la végétation du robinier dans cette région est très souvent peu vigoureuse, surtout après „l'éclaircissement” du peuplement (qui peut commencer même à l'âge de 8 ou de 10 ans).

Dans la II-ème et la III-ème révolution, aux inconvénients plus haut signalés, s'ajoute la trop grande concurrence des nombreux rejets et dragéons (si l'on n'a pas fait en temps utile les travaux cultureux nécessaires).

Pour éviter les déceptions dans la culture du robinier, qui est très productive lorsqu'elle est faite dans des conditions convenables, l'auteur propose les mesures suivantes :

- 1) Ne pas cultiver le robinier sur des sols excessivement argileux.
- 2) Éviter les sols à l'horizon de carbonates situé plus haut qu'à 40 cm. de profondeur.
- 3) Associer au robinier des espèces de sous-étage, destinées à bien couvrir le sol, le maintenant ainsi : en structure en grumeaux, exempt d'herbes et frais.
- 4) Faire en temps utile les travaux cultureux ayant pour but l'élimination des rejets et des dragéons inutiles dans la II-ème révolution (et dans la III-ème aussi, si on trouvait acceptable la culture du robinier dans une III-ème révolution).

L'auteur étudie ensuite le problème du sous-étage dans les peuplements de robinier. Il propose l'expérimentation avec les suivantes espèces d'arbres : *Carpinus betulus* (dans la zone la plus humide de la plaine), *Carpinus duinensis*, *Acer campestre*, *Acer tataricum* et *Acer negundo* et les suivants arbustes : *Crataegus*, *Evonymus*, *Ligustrum*, *Cornus mas* et *sanguinea* et *Sambucus nigra*.

Afin de nous documenter sur le problème du sous-étage dans les peuplement de robinier installés sur des sols lourds, l'auteur propose une expérimentation judicieusement installée et conduite, en montrant, même les placettes d'expériences qu'on faudrait installer. Ces placettes diffèrent entre elles par: les espèces associées au robinier, le moment de leur introduction, la modalité de cette introduction et les conditions de consistance du peuplement de robinier et du sous-étage.

Beitrag zum Problem der Robinien-Kultur auf schweren Böden Rumäniens.

Im Tieflande Rumäniens hat die Robinienkultur eine bedeutende Ausdehnung und aller Wahrscheinlichkeit nach werden die Arbeiten in derselben Richtung auch fernerhin andauern.

Es muss aber bemerkt werden, dass, abgesehen von sandigen Böden, das Wachstum der Robinie in dieser Gegend, wegen der wenig günstigen Standortsfaktoren äusserst erschwert ist.

Die Robinie beansprucht a) leichte Böden, b) Böden mit neutraler oder schwach saurer Reaktion (also mehr oder weniger ausgewaschen), c) frische Böden.

In der Mehrzahl der Fälle sind die Böden des rumänischen Tieflandes schwere, tonige Böden. Dieselben ermöglichen die kräftige Entwicklung der Robinie nur dann, als sie vorläufig auf eine Tiefe von 15—20 cm. gelockert sind.

Abgesehen von der trockenen Steppe, woselbst Karbonate sich bis in den obersten Schichten finden, wäre die Levigation genügend. In der Steppe lässt sich Effervescenz selbst an Proben, welche von der Bodenoberfläche entstammen, nachweisen.

Die Feuchtigkeitsverhältnisse wären nicht ungünstig, wenn nicht einerseits die Konkurrenz der Gräser und Unkräuter dieselben schädlich beeinflussten und andererseits das unvollkommene Kronendach der Robinienbestände die Bodenverdichtung veranlasste.

Infolge der beschriebenen ungünstigen Standortbedingungen lässt der Wuchs der Robinienbestände sehr oft viel zu wünschen übrig. Der Wuchsrückgang wird besonders auffallend nach natürlicher Lichtung der Bestände ein Prozess der oft schon im 8-ten—10-ten Lebensjahre vor sich geht. Im zweiten und dritten Umtrieb macht sich neben den erwähnten Unzulänglichkeiten und im Falle dass die nötigen Erziehungsriebe nicht geführt wurden auch die starke Konkurrenz der zahlreichen Stock- und Wurzelausschläge fühlbar.

Um sich bei der Robinienkultur, welche richtig geleitet, äusserst produktiv ist, vor Enttäuschungen zu schützen, schlägt Verfasser folgende Massnahmen vor:

- 1) Die Robinie darf nicht auf zu tonhaltigen Böden angebaut werden.
- 2) Solche Böden bei welchen der Horizont der Karbonate höher als 40 cm. unter der Bodenoberfläche liegt müssen ausgeschlossen werden.
- 3) Die Robinie muss zwecks Bodendeckung in Mischung mit anderen Holzarten resp. Sträuchern

angebaut werden, so dass der Boden frisch und locker bleibt und nicht vom Unkraut überwuchert wird, 4) Im Laufe des zweiten Umtriebes und wenn nötig, auch des dritten, müssen die Stock- und Wurzelausschläge, so weit sie schädlich sind entfernt werden. Diese Massregel auch auf den dritten Umtrieb auszudehnen, hat einen Sinn gewiss nur dann, wenn der Robinienbestand diesen Umtrieb auch weiterhin überdauern soll.

Schliesslich beschäftigt sich Verfasser mit dem Problem des Bodenschutzbestandes in Robinienbeständen. Er schlägt folgende Versuchsobjekte vor: dort, wo der Boden genügend feucht ist, *Carpinus betulus*, dann *Carpinus duinensis*, *Acer campestre*, *tataricum* u. *negundo* und von Sträuchern *Crataegus Evonymus*, *Ligustrum*, *Cornus mas* und *sanguinea*, *Sambucus nigra*.

Um sichere Grundlagen für die Wahl der Holz- und Straucharten zum Bodenschutzholz in Robinienbeständen zu schaffen, macht Verfasser den Vorschlag, Versuchsflächen anzulegen, welche natürlich mit aller Umsicht auszuwählen und zu behandeln sind und gibt auch Fingerzeige für eine richtige Wahl derselben. Die in Vorschlag gebrachten Flächen sollen zum Ausdruck bringen den Einfluss der Mischholzart, des Zeitpunktes und der Art (Saat, Pflanzung) der Beimischung und schliesslich der Schlusserhaltung des Haupt- und Unterbestandes.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

POT FI SCUTITE PADURILE DE CAUȚIUNEA DE REGENERARE ?

de M. P. FLORESCU
ing. insp. general silvic

În ședința Senatului din 8 Martie a. c., D-l Senator Mathis, a cerut ca bisericile, composesoratele proprietare de păduri, să fie scutite de garanțiile de regenerare, deoarece ele se luptă cu mari greutăți financiare.

Am fost sesizat de câțiva — prieteni ai intereselor pădurilor, — care doresc totuși o degrevare a sarcinilor pădurilor, ca să-mi spun cuvântul.

În adevăr, pe asemenea vremuri de criză, orice sarcină bănească asupra unei exploatare de păduri constituie pentru proprietate o povară. Așadar, se poate analiza și chestia garanțiilor de regenerare, atât din punctul de vedere al legii cât și sub aspectul realității economice.

I. Sub aspectul legii :

Prin art. 3 din legea codului silvic din 1910, se prevede :

„În amenajamentele pădurilor particulare, precum și în regulamentele de exploatare ale acestor păduri, se va prevedea și suma ce va trebui să se consemneze în fiecare an, și înainte de a se începe exploatarea, pe seama Ministerului de Domenii, ca garanție că obligațiunea de împădurire se va aduce la îndeplinire. Această sumă în nici un caz, nu poate fi mai mare de 100 lei de hectar (100

lei aur). Nedepunerea ei împiedică începerea exploatării și în caz de abatere, se va aplica sancțiunea prevăzută la art. 7". Art. 8, 9 și 10 din legea din 1910 completează și mai bine art. 3, reducând doar garanția pentru pădurile răzășești până la 60 lei (aur) de ha. având în vedere că rășezii prestează și muncă în natură.

Astfel că după codul silvic din 1910, pădurile de sub art. 1 al. (a), adică : pădurile ce aparțin Statului, Domeniului Coroanei, Casei Școalelor, Casei Bisericilor, județelor, comunelor, Eforiei Spitalelor civile din București și Epitropiei Sf. Spiridon din Iași, cât și cele de sub al. (b), adică : pădurile așezămintelor de binefacere, de cultură națională, ale bisericilor de mir, ale fundațiilor publice și private, ale societăților anonime și ale oricăror persoane juridice, întrucât n'ar fi socotite ca simple păduri particulare, ar putea da loc la interpretarea în sensul interpelării D-lui Senator Mathis.

Cum statul, pentru pădurile ce le exploatează direct — în regie — și nu prin antreprenori, nu-și depune lui însuși garanție de regenerare, se cere azi ca această dispoziție să fie extrasă și asupra pădurilor enumerate prin art. 1 al (a) și (b) din codul silvic, excluzându-se numai proprietarii particulari de păduri.

Or, și prin legea din 1920 modificatoare a codului silvic din 1910, la art. 6 se menține aceleași dispozițiuni, cu facultatea de a se majora garanția dela caz la caz (din cauza devalorizării leului aur din 1910).

Astfel fiind se cere azi printr'un mandatar al Senatului Român a se bucura de acest favor de care se bucură Statul - ca proprietar - și bisericile și posesoratele de păduri din Ardeal ; ca fiind coprinse în categoria de proprietari asemănători Statului conf. al. a și b din art. 1 din Codul Silvic,

Chestia astfel pusă de D-l Senator M a t h i s în Senat, merită toată atenția celor în drept a o soluționa. Dar nu trebuie să uităm, că în adevăr, deși Statul nu-și impune sieși o garanție de regenerare pro ha., totuși, Statul investește anual milioane în vastele sale pepiniere silvice conduse de un personal specializat, și din care se recoltează anual pueți apți de a fi plantați, nu numai pentru pădurile sale proprii ci alimentează chiar și pe particulari. Că acolo unde Statul nu-și exploatează pă-

durile sale în regie proprie, garanția de regenerare o depun toți exploatații, care au sarcina de a preda terenul exploatat împădurit complet.

Că așa fiind, dacă și toate persoanele juridice prevăzute de art. 1, al. a și b din codul Silvic, ar avea pepiniere silvice și personal specializat și dacă și-ar exploata pădurile direct în regie și nu prin antreprenori, atunci ar fi just ca și aceste persoane juridice să fie scutite de garanția de regenerare, la fel cum e scutit C. A. P. S. ca proprietar de Stat.

Așa privită chestiunea, merită toată sollicitudinea celor în drept de a aviza fiind și echitabilă și legală.

Dar aceste instituții juridice cred că pot fi dispensate de garanția de regenerare, chiar pe baza art. 3 din Codul Silvic 1910, care precizează:

După îndeplinirea a 12 ani dela promulgarea legii de față Ministerul Agriculturii și Domeniilor, va putea dispensa de depunerea acestei cauțiuni și în condițiunile ce va crede de cuviință, în urma unei cercetări la fața locului, pe proprietarul care se va constata, că exploatează pădurea sa de cel puțin 10 ani și că porțiunile exploatate în acest interval sunt regenerate în bune condițiuni fie în mod natural, fie artificial și că se îngrijește de întreținerea porțiunilor regenerate”.

Câte oare din persoanele juridice sau proprietarii particulari de păduri, au cerut Ministerului de Domenii, aplicarea acestui articol, spre a fi dispensați de depunerea cauțiunei ?

Astfel fiind, credem că principiile legiuitorului din 1910, au asigurat în mare parte viitorul pădurilor, lucru pentru care țara noastră a fost viu feliicitată în toate congresele internaționale de Silvicultură și că ele trebuiesc respectate și mai departe, în special azi când pe deoparte se distrug pădurile pentru islazuri pe baze de legi din inițiativă parlamentară, iar pe de altă parte străinii vor a ne distruge în mod rapid și bruma de păduri de reșinoase, în special de molift, ce le mai posedăm.

II. Sub aspectul realității economice

Cum majoritatea pădurilor bisericesti și chiar a compozitorilor din Ardeal se exploatează prin antreprenori străini care nu

iubesc pădurile, credem că nu facem o operă pozitivă, scutindu-i de garanțiile de regenerare. Da, sunt pentru ca să se scutească de garanțiile de regenerare numai acele persoane juridice, care-și exploatează pădurile în regie direct ca și C. A. P. S. și care au creat și înființat realmente pepiniere și au executat plantațiuni anuale prin personal specializat ca și C.A.P.S. Aceasta poate fi echitabil pe asemenea vremuri de criză economică, dar numai atât, nimic mai mult, pentru ca să nu se facă din excepții, o regulă, care ar fi în detrimentul viitorului pădurilor țării noastre

Peut-on supprimer la caution de reboisement ?

Au sénat, on a demandé par voie d'interpellation, l'abolition de la caution de reboisement pour les églises et les compossessorats.

L'auteur nous fait connaître son point de vue sur la question sous le double aspect juridique et social économique pour arriver à la conclusion que les cautions de reboisement doivent être maintenues à tout prix.

Ist die Entlastung des Forstbesitzes von der Kautio für Ausführung von Verjüngungsarbeiten möglich ?

Im Senat wurde im Wege einer Interpellation die Forderung erhoben, den forstlichen Kirchen- und Kompossessoraten-Besitz von der Verpflichtung, für die Sicherung der Verjüngung eine Kautio zu hinterlegen, zu entheben.

Verfasser prüft diesen Fall vom juristischen Standpunkt aus, sowie unter dem Gesichtswinkel wirtschaftlicher Tatsachen und gelangt zu dem Schluss, dass diese Kautio mit aller Entschiedenheit beizubehalten sei.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

CONGRESUL UNIUNII INTERNAȚIONALE A INSTITUTELOR DE CERCETARI FORESTIERE ¹⁾

de D. DRĂMBA
ing. insp. g-ral silvic

SCOPUL ȘI ORGANIZAREA CONGRESULUI

Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări forestiere a luat ființă la Stockholm în 1929.

Scopul Uniunii a fost colaborarea internațională în domeniul cercetărilor forestiere, unificarea și normalizarea metodelor de cercetări.

Congresul se întrunește la 3 sau la 5 ani.

La Congresul care a avut loc anul acesta, la Nancy, cu începere dela 4 Septembrie, au participat delegați din 33 State diferite din toate continentele.

Din Europa n'au lipsit decât Rusia și Bulgaria.

Congresul propriu zis era împărțit în 6 secțiuni:

- 1-a) Ecologie forestieră și Silvicultură;
- 2-a) Tehnologie forestieră;
- 3-a) Chestiuni forestiere tropicale și mediteraniene;
- 4-a) Reimpăduriri și restaurarea munților;
- 5-a) Pedologie și climatologie forestieră;
- 6-a) Protecțiunea pădurilor.

Președintele Congresului a fost ales conform statutelor, D I Guinier. Directorul Școalei Naționale de ape și păduri.

1) Raport prezentat Soc. „Progresul Silvic”, în legătură cu delegația ce s'a dat autorului de a participa la Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de cercetări forestiere dela Nancy.

VOLAJURILE DE STUDII

Înainte de Congres, a avut loc un voiaj de studii de 10 zile în Vestul și Sudul Franței, în timpul Congresului în Vosgi, și după Congres în Regiunea Mediteraniană.

În voiajul care a precedat Congresul s'au vizitat următoarele localități:

Studiul fagului (*Fagus sylvatica*) între Rouen, Saint-Saëns Forêt domaniale d'Eawy-Rouen.

Studiul Pinului Silvestru (*Pinus sylvestris*) între: Rouen-Vallée de la Seine-Canteleu-Rouen-Paris.

Arboretum și Fruticetum dela Barres, cu itinerarul Paris-Montargis-les Barres-Orlean-Blois.

Quercus-sessiliflora și reîmpădurirea de reșinoase între: Blois-Chambord-Fondjouan-Cour-Cheverny-Blois.

Quercus-sessiliflora între: Blois și Bordeaux.

Studiul Pinului maritim (*Pinus pinaster*) între: Bordeaux-Lacanau-Le Mouteic.

Studiul Bradului (*Abies pectinata*) în regiunea Corbières.

Studiul Pinului (*Pinus uncinata*) între: Font-Romeu-Prades-Perpignan-Marseille.

Studiul Pinului de Alep (*Pinus halepensis*), al Stejarului verde (*Quercus ilex*), al Stejarului alb (*Quercus pubescens*) între: Marsilia-Barjois-Draguignan.

Restaurarea terenurilor în munte între:

Draguinan-Allos-Barcelonette-Col de Vars-Briançon, Lautaret-Saint-Michel-de-Maurienne.

După Congres, în regiunea mediteraniană s'a vizitat: Versantul meridional al Muntelui Ventoux (1912 metri), reîmpăduriri cu: *Quercus ilex*, *Quercus pubescens*, *Cedrus atlantica*, *Pinus nigra*, *Fagus sylvatica*.

Muntele Aigoual (1567 m.), reîmpăduriri cu: *Picea excelsa* și *Pinus sylvestris*.

În prejurimiile Tulonului: *Pinus halepensis*, *Quercus ilex* și *Quercus pubescens*.

Masivul Estêrel: *Pinus maritima*, *Quercus suber* (stejarul plută); lupta împotriva incendiilor.

Imprejurimile Nisei: *Ostrya carpinifolia*, *Pinus maritima*, *Pinus halepensis*.

Cu chipul acesta s'a făcut un ocol întreg al Franței forestiere și s'au învederat Străinătății, cuvintele pe care le-a rostit D-l Guinier, la deschiderea Congresului, că Franța nu are cărți prea multe de silvicultură, dar că are o tehnică silvică înscrisă pe teren, de veacuri, prin munca și capacitatea forestierilor francezi, în regiunile și climatele cele mai variate, pe care nu le are nici o altă țară din lume.

LUCRARILE CONGRESULUI

Principale chestiuni care au fost discutate în secțiuni și suse la aprobarea Congresului, au fost următoarele:

PRIMA SECȚIUNE:

Descrierea stațiunilor esențelor forestiere, în regiunile temperate, reci și mediteraniene.

Congresul a decis:

1) Ca cele două scheme elaborate de D-l Kvapil pentru regiunile temperate și reci și de D-l Pavari (Italia) pentru regiunea mediteraniană să fie completate cu schema pe care trebuie să o prezinte Institutul de cercetări din Dehra Dun (Indiile Engleze) pentru regiunile tropicale.

2) Ca cele trei scheme să fie concentrate la biroul permanent al Uniunii care, după ce le va aproba, le va distribui la toate Institutele de cercetări forestiere.

Origina semințelor

Congresul a decis:

1) Ca stațiunile de cercetări să continue schimbul de semințe pentru scopurile lor științifice prin secretariatul general al Uniunii;

2) Ca Guvernele, păstrându-și toată libertatea în organizarea controlului în țările respective, să fie rugate să adere la niște norme internaționale pentru a garanta controlul și proveniența semințelor.

Metodele de încercarea semințelor esențelor forestiere

În ce privește metodele de încercarea semințelor forestiere, Congresul a adoptat moțiunea ca comitetul internațional să examineze dacă nu e locul, ca, înainte de convocarea viitorului Congres, să se țină o întrunire de secțiune, la care fiecare țară sau fiecare Stat să-și expună sumar cele mai bune metode de încercarea semințelor de esențe forestiere, utilizate în țara respectivă și să se facă orice propunere s'ar găsi utilă relativ la eficacitatea metodelor întrebuintate.

S'a propus de asemenea că poate ar fi util ca fiecare țară să întocmească un scurt raport care să fie transmis la toate celelalte țări pentru a fi studiate înainte de Congres. Congresul ar putea atunci să examineze în viitoarea sa sesiune complect chestiunea realizării unei metode uniforme de încercarea semințelor.

Chestiunea a rămas deci să fie supusă la viitorul Congres.

Parcurile naționale

S'a discutat necesitatea creierii de parcuri naționale în fiecare țară, care să înfățișeze niște adevărate monumente ale naturii.

Creșterea fazanului

S'a evidențiat necesitatea ca forestierii să se intereseze mai mult de chestiunea fazanului, atât din punctul de vedere al rolului pe care îl are în protecțiunea pădurii, cât și din punctul de vedere al randamentului vânătoarei. (După Statutele oficiale prezentate s'a vânat în Cehoslovacia dela 1924 până la 1929 inclusiv: 101.868, 122.408, 85.088, 181.326, 138.249, 184.615 fazani).

SECȚIUNEA II

Gemajul (extragerea reșinei)

Considerând gemajul pinului ca o chestiune importantă din punct de vedere economic, dar foarte complexă din punct de vedere științific, congresul a ajuns la concluzia că trebuie să se atragă

atenția guvernelor țărilor interesate la producțiunea reșinei, asupra faptului, că este în interesul lor propriu, ca să nu practice gema-jul, fără cercetări științifice prealabile sau cel puțin paralele cu lucrările practice și în tot cazul făcute prin institutele de cerce-tări forestiere.

Asupra acestei chestiuni s'a votat moțiunea:

1) Ca după consultațiunea Institutelor interesate, biroul per-manent să intervină ca să se studieze și să se compare metodele de investigațiune în scopul de a se stabili regulile uniforme de cercetări;

2) Ca prin schimbul referatelor tehnicienilor, să se înles-nească comunicarea rezultatelor obținute.

Incercările rezistențelor lemnelor

Asupra acestui subiect s'au făcut comunicări de către D. I. Sugiura Yoichi, delegatul guvernului Japonez și șef de lucrări la Stațiunea de experimentație forestieră din Tokio, de că-tre delegații Angliei, Americii, Jugoslaviei și subsemnatul, care am prezentat lucrarea „Etude physique et mēca-nique du bois roumain” executată în laboratoarele de încercarea materialelor dela stațiunea de cercetări forestiere din Nancy, în cursul anilor 1931—1932.

După ce, sprijinindu-mă pe autorii cei mai noi, am demons-trat Congresului, prin numeroase exemple, rațiunile care ne conduc ca să modificăm anumite procedee întrebuițate de constructorii de altă dată privitoare la grinzi și ferme cu inimă plină, grinzi și ferme cu zăbrele, grinzi armate triangulate și îmbinări de bare în fiecare nod, am evidențiat tot ce se poate realiza astăzi ca șarpantă în lemn, utilizând la maximum proprietățile mecanice ale acestui mi-nunat material, care este lemnul de brad, care la greutate egală posedă, fie la compresiune, fie la tracțiune o rezistență îndoită decât aceea a oțelului cu infinit mai puține aptitudini la flambaj și o ușurință de întrebuițare incomparabil mai mare.

Am relevat, însă Congresului că chestiunea încercării rezis-tențelor lemnelor fiind o problemă nouă în știința silvică, rezulta-tele prezentate de diferiți delegați asupra valorilor cifrate de rezistență nu pot fi comparate, deoarece metodele de încercări între-buițate și formulele introduse în calcul sunt diferite și bazate pe

principii variate și că, pentru ca aceste date să poată fi comparate, se impune unificarea metodelor prin intermediul Uniunii internaționale a Institutelor de cercetări forestiere.

La această propunere am fost susținut aproape de unanimitatea congresiștilor străini și francezi în frunte cu D-nul Inspector General Silvic Géneau, redactorul revistei *Eaux et Forêts*, președintele secției II-a a Congresului D-l Inspector Silvic J. Campredon, asistent la Stațiunea de Cercetări și experiențe forestiere din Nancy, laboratorul de încercarea materialelor.

În urma discuțiilor urmate, Congresul a adoptat următoarea moțiune:

1) Chestiunea unificării metodelor și a exprimării cifrate a rezultatelor să fie pusă în studiu în institutele de cercetări ale Uniunii;

2) Ca ea să fie pusă la ordinea de zi în Congresul din 1936, în vederea normalizării metodelor.

SECȚIUNEA III

Asupra lucrărilor discutate în această secțiune Congresul a votat moțiunea: Ca Stațiunile de cercetări ale regiunilor interesate să dea o atenție deosebită Studiului morfologic, fiziologic și ecologic al înrădăcinării elementelor, cari constituiesc principalele tipuri de vegetațiune forestieră, în deosebi în regiunile aride, subtropicale și tropicale.

SECȚIUNEA IV

Lucrările referitoare la reimpăduriri și restaurarea munților au fost discutate la fața locului cu ocazia excursiunii ce a avut loc în regiunile torențiale din Alpi.

SECȚIUNEA V

Nomenclatura straturilor de humus.

Congresul a adoptat în unanimitate clasificarea propusă de D-l Bornebusch, în ceiace privește nomenclatura straturilor de humus și care se poate rezuma astfel:

a) distincțiunea a două principale tipuri de humus: *mull* și *humus brut*;

b) mull-ul nu comportă decât un singur strat; se pot distinge două subtipuri: adevăratul mull în cocoloașe mari și mull-ul superficial;

c) humusul brut (mor) se compune din două straturi:

1) stratul de fermentație;

2) stratul humifiat care el însuși comportă 3 tipuri.

2) Studiul solurilor podsolizate

Considerând importanța studiului solurilor podsolizate, în special a acelor care prezintă un strat de alios, și utilitatea de a se găsi metodele cele mai convenabile pentru a asigura cultura lor, Congresul a adoptat numirea unei Comisiuni care să fie însărcinată special cu acest studiu și din care să facă parte următoarele persoane: Nemeč (Cehoslovacia); Tamm (Suedia); Lang (Germania); Romelt (Statele-Unite); Weis (Danemarca), Președinte; Geerling (Olanda); Albert (Prusia); Oudin (Franța); Kirsteins (Letonia); Guilleband (Anglia); Villinski (Rusia).

După încheierea Congresului, a avut loc un banchet foarte reușit în sala istorică Walter, din Nancy, sub președinția D-lui Fortunet, Inspector General de ape și păduri, reprezentant al Ministerului de Agricultură al Franței și al Consilierului de Stat, Directorul General al Apelor și Pădurilor.

Printre invitați, în afară de forestierii francezi, de delegații străini și de personalul școlii naționale de ape și păduri, au mai luat parte: prefectul județului, primarul din Nancy, reprezentanții Institutelor de Cercetări Agronomice și reprezentanții presei pariziene și străine.

S'au ținut mai multe toasturi care au fost tălmăcite imediat în limbele Engleză și Germană.

Primul a vorbit prefectul județului, salutând delegații diferitelor națiuni, în numele Președintelui Republicii Franceze, apoi au vorbit D-nii Guinier, prezidentul Congresului și primarul de Nancy.

Din partea delegaților străini, au vorbit D-nii Fabricius în numele Germaniei, Sir Robinson în numele Marelui-Britanii; Badoux în numele Elveției, Ungrenovici în numele Jugoslaviei și subsemnatul în numele României, ținând următorul discurs:

Monsieur le Ministre,
Monsieur le Président,
Messieurs,

„Le Congrès, qui nous a réunis, a été comme une véritable „communion de pensées forestières. Toutes les personnalités de la „science forestière mondiale étaient là.

„Il est d'usage de célébrer la fête du travail en se reposant. „Le repas qui nous réunit ce soir c'est „la fête du travail“ que nous „venons d'accomplir.

„Les étrangers qui viennent en France, y viennent tant pour „étudier, tant pour y trouver la gaieté et la joie qui sont également „des qualités bien françaises.

„Cette réunion scientifique a été de très grande valeur ; elle „a resserré les relations entre les chercheurs forestiers et elle ne „manquera pas de nous laisser le meilleur souvenir, tant par l'importance des problèmes discutés et sa parfaite organisation, que „par le plaisir que nous avons eu d'être au milieu du peuple „français.

„J'ai fait un long stage d'études en France et surtout près de „l'École nationale des Eaux et Forêts. J'ai vécu parmi les forestiers français et la science forestière française.

„J'ai compris l'esprit de travail qui préside à l'École et à „la Station de Recherches forestières de Nancy et j'ai toujours „estimé la haute valeur morale et scientifique des professeurs.

L'École de Nancy n'a pas de bâtiments assez vastes pour „loger toute sa gloire.

„Au nom du Ministère de L'Agriculture de Roumanie, au nom „de la Société scientifique forestière roumaine. „Progresul „Silvic“ et au nom de l'École polytechnique de Bucarest, je „remercie l'infatigable Directeur et Professeur, M. Guinier, qui en „qualité de Président, a assumé une lourde tâche.

„Je remercie tous ceux, sans exception, qui ont contribué à „la perfection de ce Congrès, dont nous garderons un souvenir „ineffaçable, pour toute la sympathie bien française que nous avons „rencontrée avec l'espoir que nos collègues de France, et d'autres „pays, viendront un jour, nous rendre une semblable visite en Roumanie ; et, permettez moi de porter un toast à la prospérité de la

„France, de l'Union internationale des Instituts de Recherches, et „à votre santé à tous, chers et illustres collègues“.

La toți ne-a răspuns D-l Inspector General de ape și păduri Fortunet, în numele Ministerului de Agricultură, mulțumind pentru simpatiile manifestate și documentând cât de onorată se simte Franța, de a fi fost, în anul 1932, punctul de reuniune al reprezentanților Institutelor de Cercetări forestiere din cele 33 de țări, care au colaborat la constituirea acestei adunări științifice.

CONCLUZIUNI

Congresele internaționale, cari astăzi devin din ce în ce mai dese își au menirea lor bine definită. În toate părțile lumii, industriașii, comercianții, literații, medicii, savanții tuturor națiunilor vin cât mai des în contact, își comunică impresiile, descoperirile, își văd câte odată chiar lipsurile, fiecare în specialitatea lor; într'un cuvânt toate acestea reuniuni contribuiesc la înaintarea științelor și la stabilirea relațiilor personale de bună înțelegere, din care decurge imediat simpatia reciprocă.

Congresul Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări forestiere, din Nancy, a însemnat un real progres, pentru știința forestieră mondială, sub toate raporturile,

Viitorul Congres al Uniunii Institutelor de Cercetări forestiere s'a hotărît să aibă loc la Budapesta, având ca președinte pe D-nul Profesor Gyula Roth, șeful Institutului Regal Ungar de cercetări forestiere,

Având în vedere cât de utilă este știința pentru prestigiul unei națiuni și considerând că România este între puținele țări din Europa, care nu au încă un asemenea institut, socotesc că este o chestiune de mare interes pentru Țara noastră și de amor propriu pentru Silvicultorii Români, ca acel Congres să ne găsească cu un Institut de cercetări forestiere în plină activitate, căci Ungurii se vor folosi și de această ocazie, ca să afirme în fața reprezentanților străini superioritatea lor științifică și pe acest teren.

**Le congrès de l'Union internationale des Institutes d'expérimentation
forestière à Nancy.**

L'auteur, délégué au congrès par la Société des ingénieurs forestiers, résume dans un court exposé le but, l'organisation et les travaux. A la fin, on peut lire le discours qu'il a fait à l'occasion du banquet.

Der Kongress des internationalen Vereins forstlicher Versuchsstationen zu Nancy.

Verfasser, welcher beauftragt war, an diesem Kongress teilzunehmen, berichtet über Zweck, Organisation und Arbeiten desselben.

OBSERVAȚIUNI ASUPRA ATACULUI SCOLYTIDAELOR ULMULUI.

de I. GURAN

Ing. șef silvic

Introducere.

Încă din 1919 s'a observat în Olanda — origina atacului — că ulmii din păduri și aiee se usucă începând dela coronament.

Uscarea ulmilor a progresat în mod uimitor, întinzându-se în întreaga Europă Centrală și chiar în Suedia, iar în România — din informațiuni particulare — a luat imense proporțiuni¹⁾, încât numai printr'un efort formidabil și susținut, ulmul se mai poate salva.

Cauzele morții s'au studiat suficient, rezultatele sunt publicate în diverse reviste străine și române forestiere ; modul de combatere însă — cu efecte sigure — nu s'a găsit.

În 1926, când prof. A. Poskin dela Gembloux (Belgia) a publicat tratatul său de silvicultură, la pag. 94, a scris că „ulmul e atins actualmente de o boală gravă încă necunoscută și care face foarte numeroase victime”.

După 1926, dr. B. M. Schwarz (Olanda) a găsit prin lucrări de laborator, că uscarea ulmilor e datorită unei boli criptogamice provocată de „Grafium ulmi” în țesuturile conducătoare de sevă ale ultimilor inele anuale.

În aceste țesuturi vii, canalele conducătoare de sevă se astupă cu thyle, gome, etc., iar seva ne mai având forța ascendentă normală, provoacă debilitarea, uscarea de sus în jos, etc., prilejuind Scoli-

1) Mai ales în urma inundațiilor prelungite, din a. c.

șilor — cari există mai întotdeauna în asociațiile de ulmi — mediul favorabil și deci o rapidă dezvoltare ca număr.

Gândacii de scoarță, dezvoltându-se între coaja propriu zisă și alburn, devorează țesuturile atacate de „*Grafium ulmi*” și astfel microorganismele—ce trec nevătămate prin *Scolytizi*—se propagă pe restul ulmilor vizați, astfel că, în fond se poate spune că *Scolytizii* formează vehiculul boalei; nu însă singurul.

În trecut, ulmii din păduri, n'au avut de suferit atacuri importante, fapt ce rezultă categoric din tratatele de entomologie ale lui Barbey ¹⁾ și Escherich ²⁾. Au existat victime numai în alee, bulevarde și cimitire (Père Lachaise Paris) datorite debilitării continue și progresive, fie prin lucrări în sol (canalizări, conducte) sau pe sol (asfaltări, etc.), fie prin o atmosferă viciată (praf, gaze).

Mijloacele de combatere s'au rezumat în decorticări parțiale sau badijonare cu petrol, carbolineum, etc. și acestea — natural — numai în alee și grădini. (Barbey).

Actualmente uscarea ulmilor întinzându-se și în pădurile țării, până în una din pădurile ocolului silvic Gârcina, cred necesar ca semnalând acest atac, să comunic și unele observațiuni relativ la biologia și combaterea *Eccoptogasterinelor* ulmului.

Descrierea porțiunii de pădure atacată.

În pădurea statului Gârcina, pe o porțiune situată la o altitudine de 450 m., cu un sol argilo-nisipos, puțin profund, în panta de 10—15%, cu expoziție sudică, într'un arboret de *Quercus sessiliflora* Salisb., ce ocupă un platou, există diseminare pâlcuri și exemplare de *Ulmus montana* Smith cu diametre teriere de 15—16 cm. cu vârsta de 15—80 ani.

În lunile Iunie—Iulie 1931, atenția ne-a fost atrasă de uscarea în vârful coronamentului a câtorva ramuri de 1—3 ani.

Cercetându-se deaproape arborii, s'au observat orificii și rumeguș. În pe scoarță; prin ridicarea scoarței s'au ivit: *Eccoptogasterinele*.

Am întrebuintat arbori-cursă doborâți, indicați de Escherich, deși ordinele de serviciu nu-i indica; probabil din cauza tratatului lui Barbey care nu-i prescrie.

În 1932 atacul a fost din timp și în de-aproape supravegheat.

1) A. Barbey — *Traité d'Entomologie Forestière*. 1925.

2) Escherich — *Forstinsekten Mitteleuropas*. II Band, 1923.

Boala criptogamică.

„Cauza causarum” rezidă — după cercetări — în ivirea lui „*Grafium ulmi*”. Nu ne-a fost posibilă analiza microscopică a țesuturilor conducătoare de sevă.

S'a remarcat că arborii cu semne aparente de debilitare (ramuri uscate, etc.) doborâți și cojiți, nu prezintă — de cele mai multe ori — impresiuni de *Scolytizi*. Ridicând coaja de pe ramurile tinere (1—3 cm.) se găsesc pe coaje urme numeroase de gelivuri, iar sub coaje și pe țesuturile conducătoare de sevă, bastonașe regulate orizontale sau verticale, cu lungimi de 2—4 mm. de culoare brună roșiatică, așa încât ramura prezintă aspectul unui „vărsat”.

În dreptul gelivurilor, țesutul și alburnul exterior era decolorat.

Urmele acestea nu s'au mai găsit pe diametre mai groase.

Desigur că acest „vărsat” trebuie să împiedice ascensiunea sevei și să agraveze gelivurile obișnuite ulmului, ocazionând debilitarea arborelui și deci rapida dezvoltare a *Scolytizilor*.

Biologia *Scolytizilor*.

Pe ulmii ținuți în observație am găsit 3 specii :

1. *Eccoptogaster* (*Scolytus*) *Scolytus* Fabr. = *Ecc. Geofroye* Goetze. (Marele scolit al ulmului). Vezi fig. 3.

Această coleopteră polifağă am găsit-o în lungime de 3.5—7 mm, în raport direct cu diametrul trunchiului.

Privită de deasupra, capul e separat de corselet și vizibil.

Capul și corseletul de o culoare neagră lucitoare ; acesta din urmă e separat de abdomen prin un șanț negru mai puțin lucitor.

Extremitățile sunt brune-închise și striate cu puncte regulate (în șir).

Abdomenul e retezat evident oblic, iar al 3-lea și al 4-lea segment abdominal — privit în secțiune longitudinală — poartă dedesupt un tubercul (*Barbey*).

Insectele-mame își sapă un orificiu oblic până în zona dintre cambium și alburn, unde își creează o galerie verticală cu un singur braț, care e săpată între alburn și cambium, de un calibru 2.5—3 mm, și în lungime medie de 2—4 cm.

Cea mai lungă galerie am găsit-o de 6 cm., rareori de 1.5 cm.

În orificiu are loc copulația după care, insecta-mamă depune 40—60 ouă, în interval de 4—5 zile (interval constatat mai mare în generația II). Intervalul acesta explică durata ceva mai lungă a zborului și faptul că atunci când ultimele ouă sunt depuse, primele s'au și transformat în larve.

Galeriile larvare au o direcție orizontală, la început paralele, însă pe măsură ce se dezvoltă își pierd paralelismul — rămânând între ele cambium nedevorat, iar primele și ultimele 4—6 perechi de larve părăsesc orizontalitatea, luându-și aproximativ direcția fibrelor lemnului.

Acēste galerii larvare săpate și în alburn, dar mai mult în cambium are o lungime de 3—5 cm., iar unele de 10—15 cm. și variază — după Escherich — în proporție cu diferitele lungimi ale galeriei principale.

Galeria larvară parcursă este astupată de rezidurile larvei.

Când stadiul de larvă e terminat, larvele părăsesc alburul și își sapă camera de transformare în pupe, numai în cambium, fie în prelungirea galeriei larvare, fie abătându-se.

Escherich afirmă că dacă cambiul e subțire, larva își sapă camera și în alburn.

Generația a fost în 1931 și 1932 dublă și anume la finele lui Mai și a lui Iulie. Zborul nu este brusc, ci se poate prelunși cu 20—30 zile.

Escherich afirmă că generația este în regulă după autori dublă.

Numărul generațiilor e ușor de observat, deoarece pupele când s'au transformat în gândaci își sapă un nou orificiu și coaja apare evident ciuruită.

Eccoptogasterinele ulmului iernează numai sub formă de pupă.

La 16 Sept. 1932, majoritatea larvelor erau transformate în pupe, când își creiase camera de iernare numai în cambium și anume în acele porțiuni unde coaja era groasă și nu existau crăpăturile coajei.

Acet gândac s'a găsit întotdeauna pe porțiunile de trunchiuri mai groase de 25 cm, iar la prima generație chiar în cioatele groase de ulm (tăiate în Mai). La a II-a generație se depun și pe diametre sub 25 cm., dar cioatele nu îi mai interesează.

1) Ușor de numărat la câteva zile de începerea larvelor.

2. *Eccoptogaster multistriatus* Marsh. (micul scolit al ulmului). Vezi fig. 4 și 5.

Ușor de deosebit de precedentul prin micimea lui (2—3,5 mm) și prin faptul că al doilea segment abdominal este prevăzut cu un apendice paralel cu suprafața elitrelor, de o culoare neagră.

Galerii principale și larvare sunt ca la precedentul, cu deosebire că sunt ceva mai scurte și de un calibru mai mic.

Galeriile larvare sunt mai apropiate unele de altele și nu se prelungesc mult în direcția fibrelor. Celelalte caracteristici se aseamănă cu ale lui *Scolytus*, cu care l-am găsit întotdeauna asociat, fiindcă „nu se concurează între ei”, deoarece atacă ceea ce refuză *Scolytus* și anume porțiunile de trunchiu sub 25 cm., împreună cu ramurile și crăcile ulmilor.

Nu l-am găsit niciodată atacând singur ulmul.

Generația este dublă și mai întârziată cu 5—10 zile față de a marelui scolit.

3. *Pteleobius vittatus* Fabr. Vezi fig. 6.

Acest scolit — rar de altfel după Barbey — noi l-am găsit la 15 Iulie 1932 în asociație cu *Ecc. scolytus* pe arborii de ulm, în diametru de 15 cm., cărora li se tăiasse din Mai crăcile și vârful. Stadiul de dezvoltare era larvă și pupă, iar prin galeriile principale existau insecte perfecte.

Mic ca lungime (2—2,5 mm) este ușor de deosebit de Scolytidae prin corseletul său mai larg decât lung, acoperit cu perișori galbeni (pare prăfuit).

Convexitatea elitrelor e foarte pronunțată, iar linia mediană a elitrelor foarte greu de deosebit cu ochiul liber.

Abdomenul e mai lat decât corseletul și se lărgeste spre extremitate. Antene fine.

Impresiunile galeriilor sunt aproape orizontale, arcuite, în sus sau în jos foarte puțin, cu 2 brațe în lungime de 2—4 cm., adeseori neunite complet. când orificiul de intrare nu atinge alburnul.

Galeriile larvare perpendiculare pe cale principale, scurte și sunt dezvoltate mai mult în coaje.

Pe fiecare braț al galeriei principale, 7—11 galerii larvare.

Puțin cunoscută din punct de vedere biologic, Escherich afirmă după Altum, că are în Germania 2 generații, în Mai și August.

Fig. 1

Impresiuni de *Ecc. Scolytus* Fabr., pe coaje de *Ulmus montana*. Punctele albe sunt larve (original).

Fig. 2

Aceleași impresiuni văzute pe lemn (original).

Fig. 3

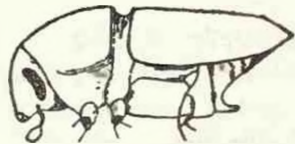
Abdomen de *Scolytus Geoffroyi* Goetze
(după A. Barbey)

Fig. 4

Abdomen de *Scolytus multistriatus* March
(după A. Barbey)

Fig. 5

Eccopt. multistriatus Marsh
din *Escherich*

Fig. 6

Pteleobius (N.)

Dacă noi l-am găsit la 5 Iulie în stare de larvă și pupă, desigur că pe la finele lui Iulie, începutul lui August, trebuie să fi existat zborul.

Fig. 7.
Impresiuni de *Pteleobius vittatus* Fabr.,
pe coajă de *Ulmus montana*

Nüsslin numește pe *P. vittatus* un „ausgesprochenen Fruhschwärmer“.

Semnalăm colegilor lipsa datelor biologice în literatură.

Arborii atacați de preferință de către
Eccoptogasterine.

Ecc. ulmilor atacă numai arbori debilitați. În caz de dezvoltare excepțională — cum e actualmente — ei pot ataca și arbori sănătoși, începând dela coronament în jos și dacă nu reușesc a

perfora cambiul (caz observat), cel puțin îl debilitază și transmite boala criptogamică. Preferă arbori doborâți față de arborii cursă în picioare.

Semnele exterioare de cunoașterea arborilor atacați.

Combaterea *Ecc.* e mult ajutată de semnele vizibile exterioare ale arborelui debilitat sau atacat parțial de *Ecc.*, cari sunt după noi:

a) Primăvara, Infrunzirea e foarte tardivă față de celelalte esențe. Fructificația seacă. După perioada zborului și dacă nu sunt ploii, se observă baza trunchiului și chiar pe trunchiul rumeguș brun.

b) Vara prin Iunie—Iulie, câteva ramuri tinere din vârful coronamentului se usucă.

Culoarea brună-închisă a frunzelor uscate, contrastează violent față de verdele-foncă al frunzelor de ulm.

c) Toamna, pe la mijlocul lui Septembrie, când esențele tari încă nu și-au îngălbenit frunzele (nici chiar mesteacănul) ramurile tinere exterioare coronamentului se îngălbenesc față de frunzele de culoare naturală de pe crăcile mai groase din interiorul coronamentului.

Aceste semne exterioare, vizibile dela mari depărtări (unele), ne ajută a localiza ușor porțiunile de atac și deci porțiunile de pădure unde trebuiesc doborâți arbori-cursă.

Durata stadiilor de dezvoltare ale *Eccoptogasterinelor*.

Pentru altitudinea de 450 m, din ocolul silvic Gârcina-Neamț, redăm următorul tablou întocmit pe baza observațiilor locale :

Lunile	Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noembrie	Decembrie	Observațiuni
Stadiul de dezvoltare	○	○	○	○	+	○	+	○	○	○	○	○	Epoca combaterii reșe din observ. stadiilor de dezvoltare

Regiunea atacată cunoscută de noi.

P. Neamț — Bacău — Roman — P. Neamț.

Mijloacele de combaterea insectelor.

Salvarea ulmilor trebuie făcută susținut, față de grija ce trebuie să-o avem de igiena pădurilor statului. Neputând cunoaște măsurile preventive și represive contra lui „*Grafium ulmi*”, înlăturarea vehiculului boalei ne este însă ridicată de unele tratate entomologice și se poate face numai prin arbori-cursă doborâți, experimentați de noi — după Escherich, Barbey nu-i indică. Ecc. atacă arborii de ulm debilitați — arbore cursă natural — fie în picioare, fie doborâți, însă preferă arborii-cursă doborâți.

Dacă se doboară un arbore cu semne vizibile de debilitare și nu se găsesc urme de Ecc. sau foarte puține, peste 7—10 zile e găsit invadat, ceace duce la ideia că arborii-cursă doborâți sunt cei mai indicați.

Arborii-cursă în picioare, Escherich îi recomandă numai „spre încercare”.

Arborii-cursă doborâți mai au și calitatea că pot fi ușor observați pe întreaga lungime, atrag un mai mare număr de insecte și se cojesc treptat cu necesitatea. Partea de deasupra a arboreiului doborât, expusă direct și continuu soarelui, nu se atacă. Pe arborii în picioare atacul începe de sus în jos, iar pe arborii doborâți de jos în sus. Aceștia trebuiesc doborâți cu 1—2 săptămâni înainte de epoca zborului și cojiți când există starea generală de larvă și pupă.

Dacă starea de dezvoltare e pupă, coaja trebuie arsă, iar dacă e larvă, expunerea la soare e suficientă. Am observat că la prima generație, se atacă și cioatele precum și arborii fără vârf și crâci (trunchiuri). Aceste observațiuni ne indică cojirea și a cioatelor și a trunchiurilor, iar dacă se aplică arbori-cursă în picioare la sortarea arborilor în steri și dubli-steri, aceștia trebuiesc irevocabil cojiți.

Ulmul se cojește ușor. Calitățile tehnologice ale lemnului nu se depreciază, deoarece impresiunile în alburn sunt adânci de 1—2 mm. Crâcile invadate trebuiesc arse întotdeauna sau transformate în mangal, dacă există conveniențe.

Combaterea Ecc. radical, incumbă obligația de a se face si-

multan și în pădurile particulare, în care ulmul e bine reprezentat. Aceasta însă e legată de infinite obstacole, fiindcă săteanul — care a ajuns să posedे cea mai mare parte din pădurile particulare — înțelege foarte greu măsurile de combatere. Extragerea ulmilor el n'o face decât când sunt „uscați”; atunci i se pare că au cea mai mare valoare de schimb sau de întrebuințare, fără să-și dea seama că a servit ca un mediu de dezvoltare a Ecc. (cazul indiferenței cu omizile pomilor roditori).

Deaceea, prevenirea acestor calamități nu se va putea face decât introducându-se într'un viitor cod silvic și a obligațiilor proprietarilor de păduri particulare de a se supune măsurilor de combaterea insectelor, indicate de Ministerul de Agricultură și Domenii, fără a se omite sancțiunile care vor asigura succesul: înlăturarea radicală a calamităților insectelor forestiere.

Observations sur l'attaque des scolytides de l'orme.

On décrit une attaque de scolytides sur l'orme dans une forêt de la région supérieure des collines, forêt constituée de *Quercus sessiliflora* et *Ulmus montana*.

A l'aide des exemples prises sur les lieux on étudie leur biologie en rapport avec les conditions locales et on propose de moyens pour combattre la calamité (arbres-pièges).

Betrachtungen über den Befall von Ulmen durch Scolytiden.

Verfasser beschreibt den Befall von Ulmen durch Scolytiden in einem aus Traumeneiche und Bergulme gemischten Bestande. An Beispielen, gesammelt an Ort und Stelle, wird die Biologie der Ulmenbastkäfer und deren Bekämpfung mit meist Fällen von Fangbäumen erläutert.

CERCETĂRI ASUPRA CREȘTERILOR ÎN ARBORETE DE MOLIFT PROVENITE DIN PLANTAȚIE

de OTTO MATIAȘ și
MIHAIL BOLDUR

Obiectul de studiu este parcela 57 a, cu o suprafață de 17 ha. situată în cantonul „Slaveț” *) în comuna Berhomet pe Siret, jud. Storojineț.

Descrierile s'au făcut după normele Stațiunilor germane de experimentație forestieră, după cum urmează :

A). Situația.

1. Situația generală:

Parcela 57 a, este situată între meridianele $48^{\circ}10'$ latitudine nordică și 43° longitudine estică dela Ferro. Denumirea geografică a ținutului este : teritoriu anticarpatic deluros, deși susnumita parcelă este de fapt aproape plană.

2. Situația specială.

440 m. altitudine deasupra nivelului Mării Adriatice, expoziția Sud-Estică, terenul cu pantă ușoară, aproape plan, traversat de o gâră adâncă cu direcție din N.-Vest către Sud-Est.

Imprejurimi : către Sud și Est : poeni ; către Vest : pădure, plantație de 8 ani ; către Nord : o fâșie îngustă de pădure bătrână de molift, rărită.

*) Proprietatea contelui Gh. Vasilco, al cărui ad-tor forestier este d-l Otto Matiaș, care a întreprins și lucrarea de față (N. R.).

B). Clima tul.

Clima este tipic continentală. Temperatura a atins 40° C. Cantitățile de umiditate (după Fischer „Die Bucovina” 1899) sunt următoarele :

iarna :	70 mm.
primăvara :	180 mm.
vara :	340 mm.
toamna :	130 mm.

In total deci : 720 mm.

Cantitățile arătate vor fi probabil de fapt mult mai mari, intrucât regiunea fiind la poalele munților este foarte bogată în precipitațiuni atmosferice.

Stricăciunile din cauza zăpezii sau a chiciurei nu s'au observat ; foarte frecvente sunt însă gerurile de Mai și Septemvrie, fără ca să se fi putut observa efecte defavorabile în privința aceasta.

Vântul periculos este cel de Nord-Vest. N'a cauzat însă până acum vreun prejudiciu important arboretului bine încheiat. Doar în partea vestică se manifestă oarecari semne de suferință și lăncezeală din cauza uscăciunii adusă de acesta.

C). Solul.

1. Subsolutul : după harta Institutului geologic român : Miocenul sarmatic.

2. Solul : Argilă grea, impermeabilă, acoperită cu un strat de humus de 13 cm. și o pătură moartă de 2—3 cm.

Suprafața solului este acoperită cu mușchi și anume : *Hypnum Sreberi*, *Hylocomium splendens* și *triquetrum*, apoi *Politrichum commune*, iar pe pățile plane ale terenului *Sphagnum acutifolium*. În mod sporadic se întâlnesc mușchii *Mnium undulatum* și *Climacium dendroides*. Dintre erbacee avem : *Oxalis acetosella*, *Luzula silvestris* precum și murea, cari câteși treile denotă o bună compoziție a humusului.

Insușirile fizice ale solului sunt determinate de către însușirile argilei componente, adică :

- a) superficial,
- b) impermeabil,
- c) umed, pe alocurea smârcos.

Culoarea solului este grie-închisă la suprafață, în interior devenind griu-galbenă pentru ca apoi să urmeze culoarea galben-deschisă.

Diferența de culoare denotă desigur și gradul de permeabilitate a solului.

- Profilul solului. a) primii 2—3 cm., pătură moartă ;
b) următorii 5 cm., pământ negru provenit din amestec cu humus ;
c) apoi 8 cm., sol mineral, în parte pătruns de substanțe humoase ;
d) însfârșit 40 cm. și mai departe : argilă galbenă impermeabilă.

D). Desvoltarea rădăcinilor.

Rădăcinele arborilor se întind aproape numai în primele 3 straturi, adică până la o adâncime de 15 cm. și în special în pământul negru și solul pătruns de substanțe humoase. Pe ici pe colo pătrunde câte o rădăcină principală și mai adânc în solul brut, ajungând până la 40 cm. fără însă a da naștere la mustăți (Faserwurzeln).

E). Umiditatea și influența ei asupra creșterii.

În partea plană a parcelei (partea sud-vestică), umiditatea solului se menține primăvara și după perioade ploioase aproape ca într'o mlaștină, pentru ca apoi pe timp de secetă solul să devie ca piatra. În partea sud-estică, care este traversată de o gărlă ce îndeplinește funcția unui drenaj natural, solul, fără a forma smârcuri în timpul ploios, se menține reavăn și în timp de secetă.

Această diferență în configurația terenului are o influență extraordinară asupra creșterii arboretului, diferență ce merge până la 50%, după cum se poate vedea mai departe (407 față de 626 m³ pe ha.).

F). Descrierea arboretului.

1. **Esențe:** molid pur cu puține exemplare de larice.

2. **Proveniența:** plantație din anul 1894, așa cum reiese din scripte. După afirmațiunile populației, plantația s'ar fi executat abia în anul 1896, după ce terenul a fost în prealabil cultivat câțiva ani agricol (porumb, cartofi și fân).

Plantația a fost făcută în rânduri regulate, cu o distanță între rânduri în mediu de 2,25 m., distanța între pueți fiind în mediu

Aspectul exterior al arboretului studiat.

de 1.60 m. Au intrat așadar 2780 pueți la hectar. După vechiul amenajament din 1906, se pare că plantația ar fi fost executată cu 90% molid și 10% larice. Ierburile dintre rânduri s'ar fi secerat în tot timpul primilor 10 ani.

3. **Desvoltarea generală a arboretului și măsuri de igienă executate până acum.** Conchi-zând din creșterile inelare, arboretul s'a desvoltat în mod vertiginos, așa că la 25 ani ar fi trebuit executată prima răritură, ceea ce nu s'a întâmplat, în afară doar a răriturii naturale dela noi, adică a furturilor.

În anul 1927, deci după 35 ani, s'a executat prima răritură sistematică, extrăgându-se tot materialul deperisant și rău confor-

mat. O parte din parcelă s'a păstrat nerărită, pentru a se putea aprecia diferența.

Cu ocazia acestei rărituri s'au găsit în piața de experiență Nr. 3, în mediu la hectar 2 400 arbori, din cari s'au extras 625 arbori cu un volum de 93 m³, adică 21% din volumul total, care prin reconstrucțiune a fost stabilit în mediu la 445 m³ de hectar.

În urma acestei rărituri, deși puternice, însă judicios executate, arboretul n'a suferit de loc, întrucât dela început fiind de o con-

Aspectul interior al arboretului.

sistență relativ rară, s'a adaptat suficient pentru a înfrunta vânturile.

Arboretul se prezintă astăzi complet încheiat; în partea unde nu s'a executat răritura chiar prea închis.

În general, consistența se poate aprecia ca completă, adică 100%.

4. Vârsta arboretului: 40 ani.

5. Caracteristici speciale:

a) coronamentul: normal, conic, lungăreț, lungimea coronamentului viu este de 40% din lungimea totală a fusului la molid și 17% la larice, ceea ce se explică prin plantația prea rară.

b) fusul: este plin, cilindric, având diferență de diametru de 0.8 cm. la fiecare metru; fusul nu s'a curățit bine de crengile deperisante. Abia acum a început această curățire, ceea ce este prea târziu. Acesta este iarăși un rezultat al plantării prea rare.

c) rădăcina: sănătoasă, normal dezvoltată, pe ici pe colo rădăcini putrede, probabil prin vătămarea fibrelor cu ocazia plantațiunii sau din cauza durtății solului, eventual a umidității prea mari în sezonul de ploaie.

d) lemnul: alb, curat, sănătos, deși mai puțin compact în structură.

e) vegetația: foarte bună, caracterizată prin culoarea vie a frunzelor și creșterea viguroasă, atât a înălțimii cât și a diametrului, deși aceasta din urmă în ultimii 5 ani s'a mai diminuat.

6. Cubajul arboretului

	Nr. arborilor la hectiar	Suprafața le- rieră m ²	Diametru mediu la 1.30 cm. m.	Înălțimea arbor- ului model m.	Volumul arbor- ului model m ³	Volumul total al fusului, fără crengi m ³	
Locul de in- cercare I .	1625	44.31	18.6	21.50	0.2830	459.90	
idem II .	1457	41.49	18.9	19.20	0.2796	407.40	
idem III .	1775	45.40	18.1	19.20	0.2500	444.--	
idem IV .	1650	55.51	20.7	23.—	0.3791	626.—	
Media	1627	46.68	19.1	20.7	—	484.3	
După Schwap- pach pentru I clasă de fertilitate .	2210	33.10	13.8	16.60	—	282.—	282 = lemn peste 7 cm. grosime 362 = întregul ar- bore și cu cră- cile sub 7 cm. grosime.
După A. V. Guttemberg pentru clasa de fertilitate „excellentă“	1550	43.10	18.8	14.7	—	308.—	308 = arborele în- treg fără crăci

Creșterea medie a înălțimii este de 25 cm. anual, iar

Creșterea medie a diametrului este de 0.48 cm. anual.

Vegetația este în special caracterizată și prin fructificarea abundentă a arboretului, sămânța având putere de reproducție după cum se poate constata din luminșiurile în care s'a instalat un semințig viguros, cum rar se întâlneste în sămănăturile din pepiniere.

În ce privește stabilirea cubajului, această operațiune s'a executat cu ajutorul a 4 locuri de încercare de către 400 m² fiecare; în fiecare din aceste piețe s'a luat diametrul terier, calculându-se apoi suprafața terieră a masivului din piața respectivă.

Împărțind această suprafață prin numărul arborilor am aflat suprafața terieră și apoi diametrul arborelui model, ce a fost apoi doborât și curbat pe secțiuni.

Volumul arborelui model înmulțit cu numărul arborilor a dat volumul total la întregul loc de încercare respectiv, iar prin înmulțire cu 25 a unui hectar. Pentru a fi cât mai exacti am determinat cubajul la mai mulți arbori model, luând apoi media volumului; tot pentru satisfacerea exactității s'au măsurat și înălțimile la mai mulți arbori.

În comparație cu Schwappach și Gutenberg volumul constatat în cazul de față întrece cu mult clasa I de fertilitate din respectivele tabele.

Concluziuni *)

Din rezultatul cercetărilor expuse în cele precedente se pot trage următoarele concluziuni practice :

a) În regiunile optime, molidul fructificând viguros dela 40 ani înainte, n'avem nevoie de revoluțiuni mari, în atari condițiuni, chiar atunci când abandonând ideea tăerilor rase, ne-am gândit la o regenerare naturală, la care dealtcum molidul din punct de vedere tehnic-silvic nu se pretează.

b) Plantațiile mai rare și seceratul ierbei printre rânduri cum este cazul de față, avantajează poate creșterea, însă desigur în detrimentul calităților, întrucât arborii se curăță prea târziu de crăci.

*) Concluziunile sunt formulate de d-l Boldur (N. R.).

La lemnul de construcție țărănesc (15—30 cm diametru terier), adică la o revoluție de 40—50 ani în regiuni optime, defectul acesta de calitate ni se pare că este complect recompensat prin avantajul cantității. În orice caz, presupunerea aceasta ar trebui verificată prin cercetări științifice minuțioase.

c) Față de rezultatele cercetărilor se pune întrebarea, de este rezonabil a se planta moliftul în regiunile de deal și la poala dealurilor pe solurile bradului și fagului.

Ca esență de amestec între brad și fag, ba poate în mică măsură și între stejar, molidul își are desigur din toate punctele de vedere nu numai dreptul, dar și necesitatea de existență.

În arborete pure, pe suprafețe nu prea mari, molidul plantat în regiunile de deal și la poala dealului va fi totdeauna rentabil ca orice altă esență, întrucât lemnul de construcție pentru gospodăriile țărănești are și astăzi în timpul crizei o căutare deosebită; și astăzi mii de case țărănești încarcă lemn rotund sau cioplitură de construcție din fundul munților (în Bucovina până la C.-Lung, Brodina, Berhomet), pentru a-l duce și comercializa în județele Hotin, Bălți, Dorohoi, Botoșani și Iași.

Am pus exemplul Bucovinei; suntem siguri că și în alte părți tot așa este.

Lemnul de construcție (diametru 15—30 cm.) se vinde ușor cu 60—100 lei pentru m³ la cioată, la fel sau poate mai scump decât lemnul de cherestea din aceleași depărtări.

Față de trebuințele de lemn de construcție ale satelor, în special ale celor dela șes, producțiunea de lemn de construcție ni se pare extrem de rentabilă pentru totdeauna, considerând că satele se află în plin progres, nu numai numeric ci și din punct de vedere al pretențiilor de viață, întrucât nu putem presupune că țăranii, — înțelegem pe cei din Vechiul Regat, — acum împrăștiți și domni pe pământul lor, se vor lipsi lung timp de grajdurile necesare vitelor și de locuințe mai omenești pentru dănșii.

Din contră, suntem de părere că o acțiune a C.A.P.S.-ului, a Fondului Bisericesc sau Fondului grăniceresc pentru vânzarea de Case și grajduri țărănești gata cioplite și transportate la gările din Bărăgan, ar avea un efect admirabil și pentru vânzător și pentru cumpărători și în deosebi pentru țara românească.

Recherches sur l'accroissement dans les plantations d'épicéa.

Les recherches ont été faites dans un peuplement d'épicéa âgé de 37 ans, ayant une étendue de 17 ha. et situé dans la région des collines de Bucovine. Les chiffres donnés par les cubages ont permis d'établir que les conditions locales de végétation sont meilleurs en comparaison avec celles des tables de production de Schwappach (première classe de fertilité) ou celles de A. de Gutenberg (la classe excellente).

Untersuchungen über das Wachstum in Fichtenpflanzungen.

Die Untersuchungen wurden vorgenommen in einem Fichtenbestand im Alter von 37 Jahren und einer Ausdehnung von 17 Ha., gelegen im Bukowinaer Hügelland. Aus den Resultaten der Bestandesaufnahme lässt sich ersehen, dass die lokalen Vegetationsverhältnisse günstiger sind als jene, welche der ersten Bonität der Schwappach'schen Tafeln und der Ausnahmsbonität der Tafeln von Gutenberg entsprechen.

JURISPRUDENȚĂ

392. Flagrant delict. — Proces-verbal. Anulat pentru vicii de formă. — Neopozabilitate. Art. 64 și 79 cod. silvic. — Cumul de delict. Consecințe.

In fapt : Brigadierul silvic al oc. Niculițel-Tulcea a dresat la 16 Mai 1932 un proces-verbal de flagrant delict contra inculpaților, cari au fost surprinși păscând vitele în pădurea statului. Brigadierul silvic vroind să ducă vitele la obor pentru identificare, contravenienții l'au împiedicat și l'au amenințat cu moartea.

Jud. Isacea anulează procesul-verbal pentru vicii de formă, însă condamnă pe inculpați pentru delictul de ultraj.

Această hotărîre s'a atacat cu apel.

In drept : Din împrejurarea că procesul-verbal de flagrant delict silvic, care constata infracțiunile imputate delicvenților a fost anulat, iar hotărîrea a rămas definitivă față de ei, fiindcă nici partea civilă, nici Parchetul nu a făcut apel, procesul-verbal nu poate constitui o forță probantă contra apelanților, încât apelul urmează a fi admis și achitat. (Trib. Tulcea sent. pen. No. 2977 din 1 Dec. 1932 în majoritate. Preș. d. Titus Bogdănescu, jude-președinte).

Nota. — 1. Minoritatea prin d. jud. Mihail Barcă a opinat să se respingă apelul pentru motivul că potrivit art. 82 cod silvic, justiția nu poate anula pentru viciu de formă decât procesele-verbale de flagrant delict, în speță, însă, din faptul că nu au fost identificați proprietarii vitelor, procesul-verbal nu era nul, ci îi lipsea numai o condițiune secundară, care are de efect numai pierderea forței probante, încât urma să se permită delicvenților a face proba contrară.

In ce privește cel de al doilea delict (de ultraj), procesul-

verbal face dovada în justiție până la proba contrarie, încât ca să se ajungă la achitarea inculpaților, trebuia în prealabil să se combată de apelanți prin probe, căci ne aflăm în fața unui cumul real de delictе.

Notă. — Cumulul de infracțiuni atrage o penalitate ce în sistemul legii noastre, constituе un compromis, propulsat de sentimentul de umanitate, care dela Beccaria a animat continuu pe legiuitorul represiv. Hotărîrea, cât și opinia pe care le adnotăm, fac în mod diferit o aplicație a penalității cumulului de infracțiuni comise la legea silvică.

Pentru a verifica aplicarea tehnică a principiilor juridice invocate de majoritate și de minoritate în considerentele lor, se impune a nara faptul.

Intr'adevăr, în ziua de 16 Mai 1932, brigadierul D. G. dela ocolul silvic Niculișel, jud. Tulcea, surprinde în pădurea statului, mai mare de 10 ani, pe indivizii P. S., T. B. și N. T., cari pășunau 152 de vite. În scop de a identifica pe proprietarii vitelor, agentul silvic le-a adunat, să le ducă la oborul comunal, la care însă nu au putut duce, fiindcă cei trei păzitori înarmați cu ciomege, l'au împiedicat. Agentul silvic le-a dresat proces-verbal de flagrant delict silvic, cerându-le aplicarea art. 62, 64, 74 și 79 cod silvic.

În ziua de 25 Iulie 1932, judecătorul de ocoi Isacea, judecând acest proces-verbal și făcându-i aplicația art. 82 și 79 cod. silvic, prin cartea de judecată penală No. 539, hotărâște: „Anulează procesul-verbal de flagrant delict silvic No. 14 din 16 Mai 1932, dresat de brigadierul silvic D. G., dela ocolul silvic Niculișel, jud. Tulcea, pentru vicii de formă, proces-verbal ce-a fost dresat delincentilor F. S., T. B. și N. T., toți din comuna Niculișel, jud. Tulcea și condamnă pe sus numiții delicvenți să sufere fiecare câte 15 zile închisoare corecțională, socotite dela încarcerare, pentru faptul că au împiedicat ducerea vitelor la oborul comunal, amenințând și pe brigadierul silvic cu bătaia”.

Inculpații N. T., P. S. și T. B., au făcut apel contra acestei hotărîri, la Trib. Tulcea; parchetul și partea civilă n'au făcut apel. Asupra acestui apel Tribunalul eșind în divergență, în ziua de 1 Decembrie 1932, se judecă această divergență, al cărui rezultat este consemnat în hotărîrea pe care o adnotăm.

Aceasta fiind structura exactă a faptelor, urmează a analiza

dacă majoritatea prin soluția pronunțată a făcută o justă aplicație a principiilor de drept.

Ce conține procesul-verbal de flagrant delict silvic? Constatarea a două delikte: ambele comise de P. S., T. B. și N. T. După principiile dreptului comun, acest proces-verbal ar conține un cumul de infracțiuni, care după Roux are loc „când se impută aceleiaș individ mai multe infracțiuni, care au fost comise înainte de a interveni o judecată definitivă pentru vreuna din ele” (Roux, Cours de droit criminel francais, vol. I pag. 320).

În speță însă, teoria cumulului de infracțiuni suferă o gravă derogare.

Intr'adevăr, celor trei contravenienți li se impută: 1) că ar introdus vitele pe care le păzeau, la pășune într'o pădure; și

2) că au împiedicat pe agentul silvic de a le duce la oborul comunal spre a le identifica.

Primul fapt imputat contravenienților atrage penalitatea prevăzută de art. 64 cod. silvic, care pedepsește pe proprietarii vitelor care se vor găsi pășunând fără drept, în păduri în vârstă mai mari de 10 ani.

Iată o gravă derogare prevăzută de codul silvic în art. 64, prin care proprietarii vitelor sunt prezumați de legiutor a fi comisi delictul silvic, iar nu păzitorii, cari în deobște, din proprie inițiativă comit infracțiunea.

Desigur că este o derogare dela principiul sacru al personalității pedepsei. Prin aplicarea art. 64 c. silvic, fapta imputată lui P. S., T. B. și N. T., nu atrage vreo penalitate în persoana lor, de unde rezultă că faptul imputat, nu constituie o infracțiune ce li s'ar putea atribui.

Secundul fapt imputat contravenienților antrenează aplicarea în persoana lor a art. 79 cod silvic, care pedepsește pe delicventul care se va opune, ultragia, sau amenința pe agentul silvic.

Deci, procesul verbal dresat de agentul silvic nu conține „un cumul real de infracțiune consemnat în persoana aceluiaș delicventi”, după cum susține opinia separată, ci constatarea unei singure infracțiuni săvârșite de P. S., T. B. și N. T.

Quid Juris de soluția primei instanțe? Judecătorul de ocol constatând că agentul silvic n'a identificat pe proprietarii vitelor în procesul său verbal de flagrant delict, a considerat această lipsă ca un viciu de formă a instrumentului probatoriu, care din cauză

că constată un flagrant delict, urma a fi anulat conf. art. 82 al. II cod silvic. Această soluție care e perfect juridică, a rămas definitivă, fiindcă nici parchetul și nici partea civilă n'au apelat. Ea este lovită de prezumpția *res iudicata pro veritate habetur*.

Și iarăși nu putem imputa judecătorului, după cum îi imputa opinia separată, că ar fi putut judeca altfel, fiindcă această chestiune soluționată de el n'a fost dedusă din nou în judecata Tribunalului, fiind rămasă definitivă.

Dar ce-a mai hotărît judecătorul de ocol? După ce anulează procesul verbal, îl reține totuși pentru constatarea delictului de ultraj imputat lor P. S., T. B. și N. T., cărora le aplică o penalitate conform cu art. 79 cod silvic.

Aplicarea art. 79 cod silvic, în speță, mi se pare eronată și iată pentru care motive :

1) Pentru ca o persoană să fie condamnată pentru un fapt penal, trebuie ca în prealabil să i se producă în contra sa, dovezi de culpabilitate.

În speță, dovada de culpabilitatea lor : P. S., T. B. și N. T., este procesul verbal No. 14 din 16 Mai 1932, dresat de agentul silvic.

Acest proces verbal a fost anulat în întregime de judecătoria de ocol.

Deci, în contra celor trei infractori nu există nici o dovadă de culpabilitate, fiindcă dovada care-i inculpa fusese anulată. Neantoul nu produce efecte. Totuși, în speță a produs, fiindcă judecătorul de ocol le-a aplicat penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic, pe baza unui proces verbal pe care-l anulase.

2) Dar, punându-mă în ipoteza când acest proces verbal ar fi putut face o dovadă, după rigoarea principiilor, putea să li se aplice penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic.

Într'adevăr, art. 79 c. silv., care este situat sub capitolul delict, penalități și urmări, dispune : „când delicventul se va opune, ultragia sau amenința pe agentul silvic, va fi pedepsit cu închisoare dela cinci zile, până la o lună”.

Elementele componente ale acestui articol sunt : 1) Infractorul trebuie să fie și delicvent silvic ; 2) că, delicventul silvic să exercite vreun act de violență fizică sau morală contra agentului constator și în fine, 3) că agentul silvic să fie investit cu puterile legale.

Când fapta comisă de cineva întrunește aceste elemente, atunci se fac pasibili de penalitatea prevăzută de art. 79 cod silvic. Să analizăm faptele imputate celor trei infractori.

Toți trei n'au comis nici un delict silvic, fiindcă nu li se impută nici o infracțiune din cele prevăzute de art. 79 cod silvic. In consecință ei nu sunt delicvenți silvici, așa că actele lor de agresiune exercitate asupra agentului silvic nu poate constitui delictul de ultraj, care să atragă penalitatea art. 79 cod silvic, fiindcă îi lipsește unul din esențialele lui elemente.

Legiuitorul silvic, derogând dela dreptul comun, a dispus prin art. 79 cod. silvic, că numai delicventul silvic poate comite un ultraj contra agentului silvic și acestea pentru a nu fi stingheriți în urmărirea infracțiunilor care se fac conform art. 77 cod. silvic, prin confiscarea instrumentelor, care au servit la comiterea infracțiunii. etc.

Totuși fapta celor trei inculpați constituie o infracțiune, însă penată de art. 183 c. p., pentru care ei vor mai putea fi urmăriți.

Și în această ipoteză, celor trei infractori nu li se putea aplica art. 79 cod. silvic, întrucât urma să fie achitați, după cum a făcut Tribunalul prin susmenționata hotărîre.

(ss) Titu Bogdănescu

Doctor în drept. Judecător de ședință.

Publicat în Jurisprudența generală No. 12, din 23 Martie 1933.

CONFERINȚE

În ziua de Vineri 17 Martie a. c., ora 19, d-l prof. universitar Simion Mehedinți a ținut în sala de ședințe a Societății noastre conferința sa: „Poporul românesc față de pădurile țării”.

Nici nu se putea o voce mai autorizată în acest domeniu al silviculturii românești. Competința d-sale în materie de geografia țării și de trainicile legături ale poporului românesc cu pădurea, care l'a crescut, este în afară de orice discuție. Dela începutul expunerii d-sale am înțeles că nu vorbea nici ca geograf, nici ca om de știință dublat de un om bogat în pricepere și experiență, ci vorbea ca un român îndurerat de primejdiile ce ne așteaptă în urma atâtor fapte de discordanță și atâtor greșeli de legiuire.

D-l prof. Mehedinți ne-a declarat că „are silă” de noi conferințe și de vorbărie, că are groază de pierderea de vreme ce se face la noi cu expunere de probleme și de remedii, că e lucru necinstit să deliberezi asupra unor nevoi dureroase cari ne apasă. Timpurile grele cer fapte, nu vorbe.

Pentru a dovedi situația ce s'a creiat poporului românesc prin nesocotirea pădurilor, prin alcătuirea unor legi nechibzuite, prin noile reforme cu scopuri electorale, d-sa ne-a expus accia ce a vorbit la recenta adunare festivă a Societății Regale Române de Geografie în fața M. S. Regelui, în ziua de 18 Februarie a. c.

Subiectul expunerii era: „Discordanțe antropogeografice în România”.

Aci a arătat cum prin despădurirea munților și dealurilor, pământul țării a fost batjocorit și ne apropiem de un dezastru național.

Cum din motive electorale, islazurile în loc de comunale, au devenit „electorale” fiind așezate pe coaste surpătoare.

Cum râurile cuminiți altădată, au căpătat din cauza despăduririlor, curs torențial cu nenorocirile anuale, cari le vedem cu ochii.

Cum regiunea dealurilor cu podgoriile sale, unde avem tipul țăranelui complex în activitatea lui, a fost nesocotită. Podgoriile au pierdut orice importanță, prin plantarea viilor la șes cu specii de vițe inferioare. Cea mai bogată regiune a țării a fost ruinată economicște prin nechibzuința guvernanților.

Reforma agrară în sfârșit este un „monument” de eroare, cu consecințe dureroase incalculabile. Cu ea am pierdut s'ngura ocazie de a îndrepta o mulțime de rele.

D-l prof. Mehedinți crede totuși că aceste rele se pot corecta printr'o voință neînfrântă și își exprimă speranța că actualul nostru rege, M. S. Regele Carol II, va fi aceea ce așteptăm cu toții să fie „Restauratorul Statului românesc”.

Conferința s'a încheiat cu nădejdea că glasul d-sale va fi auzit de cei ce conduc și de specialiști, cari vor porni la muncă pentru îndreptarea greșelilor făcute.

„Dixi et salvavi animam meam”. Era vorba de mărturisire sinceră și emoționantă a unui om, care vrea să trezească conștiințele unor specialiști în meserie, mărturisirea unui valoros profesor și patriot, care caută colaboratori la marea operă a refacerii pământului românesc.

Pentru corpul ingineresc silvic român, expunerea și îndemnul d-lui prof. S. Mehedinți însemnează cel mai prețios stimulent în aspirațiunile sale tradiționale de iubire de pădure, de neam și de pământ.

Ing. Aurelian Ionescu

În ziua de 30 Martie a. c., d-l Prof. Dr. D. Drămbă a ținut în sala de festivități a Soc. „Progresul Silvic”, conferința sa „Restaurarea Munților”.

Cu D-l Profesor Drămbă s'a petrecut o revelație.

D-l Prof. Drămbă, care a tăcut atâta vreme, evitând parcă orice manifestare, ce l-ar fi obligat să spună ceva în fața publicului, s'a dovedit — după întoarcerea din Franța, — a fi un foarte bun conferențiar, un bun vorbitor.

După interesantele comunicări făcute la congresul nostru din anul trecut, cu privire la calitățile tehnice ale lemnului românesc; după frumoasa conferință pe care a ținut-o la Școala Politehnică din București despre „Învățământul silvic în Franța” (la Nancy), D-l Prof. Drămbă ne-a oferit din nou prilejul să-l auzim, în ziua de 30 Martie a. c., când a vorbit în sala de festivități a Societății „Progresul silvic”, despre „Restaurarea munților”.

Interesul ce a suscitat în public subiectul anunțat cum și prestigiul vorbitorului, au atras la conferință atâta lume, cât n'a mai încăput sala.

N'au lipsit nici personalități proeminente din intelectualitatea bucureșteană, între cari — în afară de Conte de Vaucelles, Secretarul legației franceze, și D-l Frumuzache, Secretarul General al Ministerului de Interne, am remarcat pe D-nii Profesori: S. Mehedinți, G. Țițeica, D. Busuiocescu, C. Bungețianu, mulți distinși ingineri și agronomi și un număr impunător de ofițeri de seamă din Marele Stat Major al Armatei.

Colegii noștri, mari și mici, au ținut mai mult ca oricând, să asiste în număr respectabil, la această nouă manifestare publică a D-lui Profesor Drămbă.

Și, așteptările asistenței n'au fost înșelate.

Am ascultat o conferință de zile mari în care conferențiarul s'a întrecut pe sine însuși.

Cu o ținută de vorbitor rutinat, cu un timbru vocal de puternică rezonanță, cu claritate în gândire și expresie și cu un bogat material, sistematizat și înfățișat auditorilor sub o formă agreabilă, conferențiarul a fost rând pe rând interesant, atractiv, spiritual și insuflețit.

D-l Profesor Drămbă a ieșit din mijlocia vorbitorilor ce suntem obișnuiți să ascultăm și a intrat în rândul conferențiarilor consacrați, ce pot face onoare corpului nostru la orice tribună de seamă din Capitală.

D-sa a privit problema „Restaurării Munților” pe toate fețele; în legătură cu dezastrele provocate de torenți și inundații, cu obligațiunile rezultate din tratate internaționale, cu legile de reformă agrară etc., etc., reușind să intereseze întreaga audiență, destul de eterogenă.

Începând cu înfățișarea unui impresionant tablou al dezastrelor, ce prichuesc inundațiile din fiecare primăvară, D-sa a schițat apoi câteva considerațiuni științifice asupra luptei pentru sfărâmarea stării de echilibru dintre forțele vitale — armătura vegetală, pădurile, și forțele brutale — forțele geo-dinamice externe.

Conferențiarul evidențiază, cum în străduința pentru menținerea sau restabilirea stării de echilibru, acolo unde forțele geo-dinamice au invins, colaborarea dintre inginerii silvici și inginerii de poduri și șosele trebuie să fie — și este în unele țări — cât mai intimă, pentru restaurarea munților, prin corecțiuni de torenți și prin împădurirea sau regazonarea basenurilor de recepție,

La aceste lucrări nu ne obligă numai interesele noastre.

Prin tratatul de la Trianon s'au pus țărilor succesoriale din basenul Dunării ale fostei Monarhii Austro-Ungare, obligații internaționale, referitoare la conservarea pădurilor și reimpădurirea terenurilor degradate.

Prin exproprieri — pe baza legilor de reformă agrară — s'au rășuiuit din păduri peste 1.200.000 ha., cari s'au transformat în izlazuri, din cari mare parte tind a se transforma în terenuri degradate.

Consiliul Technic și Direcția Regimului Silvic au luat măsuri și au întreprins lucrări de restaurarea terenurilor degradate.

Trecând la rolul pădurilor în apărarea națională, conferențiarul insistă în special asupra marelui rol ce au avut pădurile în apărarea Verdunului.

Guvernul francez a luat măsuri pentru reconstituirea pădurilor din zona focului; iar elevii Școlii de la Nancy iau parte în fiecare primăvară la executarea lucrărilor de împădurire în regiunea Verdunului, în concordanță cu planurile de apărare ale Marelui Stat Major.

Dat fiind, că D-l Conferențiar a văzut marile lucrări de restaurarea munților și de corecțiunea torenților din Alpii francezi, face o interesantă demonstrație cu proiecțiuni, reprezentând impresiunile peisagi torențiale și pagube cauzate de torenți, prin distrugerea locuințelor și culturilor locuitorilor, prin inundarea satelor și orașelor, prin distrugerea drumurilor, podurilor, căilor ferate, etc.

A trecut apoi la reacțiune, arătând marile lucrări de baraje și consolidare din Alpii francezi, unde și distrugerile și lucrările au proporții uriașe.

Spre a demonstra și mai mult eficacitatea lucrărilor de corecțiune, conferențiarul a expus alternativ clișee, reprezentând înfățișarea munților astăzi și acum 70 de ani, înainte de începerea lucrărilor.

Silvicultorii francezi au făcut cele mai frumoase lucrări din lume și azi Franța generoasă invită — pe cale diplomatică — în fiecare an, silvicultorii din toate țările să vadă rezultatele obținute.

Aceste turneuri științifice cu delegații guvernelor streine se organizează în fiecare an de D-l Profesor dela Nancy, V. Hulin, căruia conferențiarul îi face un călduros elogiu.

Intr'un vibrant final, conferențiarul face apel la guvernanții noștri să nu cruțe nici o măsură pentru conservarea și restaurarea munților, victoria pădurii însemnând izbânda avuției noastre de căpetenie — agricultura, — succesul tuturor lucrărilor de artă inginerești și biruința noastră militară pe întinsele și sfintele noastre hotare.

N. N. Caragea

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR. BRĂNEȘTI-ILFOV

În ziua de 9.IV. a. c. s'a sărbătorit cu un deosebit fast, ziua sădirii arborilor. Terenul destinat plantațiilor este proprietatea ocolului Brănești-Ilfov și este așezat lângă șoseaua Principesa Maria ce leagă M-rea Pasărea de șoseaua București-Călărași, iar sădirea s'a executat numai de cercetașii și cercetașele din legiunea „Păstorul Bucur”. Prin dispoziția d-lui Șef al ocolului silvic Brănești, s'a pichetat terenul ce urma a se planta; deasemeni, placarde mari indicau locul unde cohortele urmau să efectueze plantarea puștelor.

La ora 9,50 legiunea de Cercetași București a sosit cu un tren special în frunte cu Cohorta de cercetașe „Domnița Ileana” urmată apoi de cele 4 cohorte de cercetași ale legiunei „Păstorul Bucur” sub comanda D-lor Lt. Col. Sâmboteanu și Panaitescu.

În mijlocul unui careu format de cercetașe și cercetași, s'a oficiat serviciul divin de către pr. Adamescu dela M-rea Pasărea, iar corul școalei primare Pasărea sub direcția D-lui învățător Apostolescu a dat răspunsurile liturghiei.

După oficierea serviciului religios D-l Dr. M. Drăcea, Dir. Gen. al C. A. P. S. deschide cuvântul printr'o amplă expunere, arătând tragedia din urmă a pădurilor, care se duc sub tirania lăcomiei oamenilor. Printr'o scurtă paralelă arată cultul sălbaticilor pentru arbori și reciproca dureroasă a civilizației închinată spre distrugere. Amintește pe scurt cum e tratată pădurea în Japonia și China. D-l Drăcea încheie cu un îndemn spre muncă și spre mai multă dragoste pentru pădure și natură.

Urmează apoi d-l General Manolescu, care prin inimioasele-i cuvinte se adresează cercetașilor, numindu-i ostași a apărării naturii. Pe un ton convingător, strecoară în sufletul tuturor o evlavie tainică pentru altarul pădurilor. Terminând, ne dă un exemplu viu pe D-l prof. universitar S. Mehedinți, un nobil admirator al pădurilor. D-l profesor Mehedinți e lung ovaționat de public și cercetași.

A urmat apoi repartizarea legiunii pe cohorte in scopul distribuției plantării puietilor, după cum urmează :

Parcela I plantațiuni; Cohorta I *galben* „Mircea cel Mare”, sub conducerea D-lui Lt. Mihail Iacob.

Parcela II. plantațiuni; Cohorta II *negru* „Negru Vodă”, sub comanda D-lui Lt. Dumitrescu Alexandru.

Parcela III plantațiuni; Cohorta III *albastru* „Mihai Vodă”, sub comanda D-lui Căp. Marin Georgescu.

Parcela IV plantațiuni; Cohorta IV *verde* „Marele Voevod Mihai”, sub comanda D-lui Lt. Mihail Popescu.

Parcela V. plantațiuni; Cohorta de cercetașe „Domnița Ileana”, sub conducerea D-nei M. Marinescu.

S'au plantat in total 5000 puieti, dintre care 4500 stejar, iar restul frasin.

Cercetașii au depus un deosebit zel cu ocazia plantării puietilor, dovedind prin aceasta că sunt aceiași ostași ai naturii.

La ora 12 au luat sfârșit plantațiunile, iar asistenții și cercetașii sau retras in pădure, unde s'a luat masa in aerul proaspăt și plin de viață al pădurii.

La această serbare au participat :

D-l prof. universitar S. Mehedinți, d-l General Manolescu, d-l Inginer Consilier C. P. Georgescu cu d-na, d-l Dir. General al C. A. P. S., Dl. M. Drăcea cu d-na, d-l Sub-Dir. General al C. A. P. S., Ing. P. Ioan cu d-na, d-l Ing. Dr. Drâmbă cu d-na, d-l Director al Regionalei V București, Ing. Nedelcovici, dl Dir. al plantațiunilor, Ing. M. Rădulescu, d-l Ing. Traian Ionescu-Heroiu, d-l Ing. N. Codru—Șeful ocolului silvic Brănești—, Ing. Nicolau-Bârlad, elevii școlii silvice Brănești cu conducătorul lor, conductorii silvici, etc.

Serbarea a luat sfârșit la ora 6 p. m. când participanții s'au inapoiat cu un tren special la București.

I. N.

Planes d'aménagement des forêts. — Instruction officielles.

App'catto s prat'ques — Volume I — Belgique, France, Hongrie, Suisse, Province de Québec (Canada).

Roma, Institutul Internațional de Agricultură, 1932, 250 pagini, 60 tabele sau formule; prețul: 20 lire italiene.

Acest volum este primul dintr'o serie de publicațiuni, prin care Institutul își propune să facă cunoscute instrucțiunile oficiale ale diverselor țări pentru stabilirea planurilor de amenajament la păduri. Instrucții care — s'a înțeles când s'a decis publicarea — să fie completate cu modele practice întocmite cu lămuriri ca să servească diverșilor amenajști să cunoască toate soluțiunile admisibile și cele ce s'au adoptat în diferite țări. Această publicație a fost cerută printr'un vot precis exprimat de congresul internațional de silvicultură, ținut la Roma în 1926. Primul volum, pe care-l avem în față conține răspunsurile, în forma în care au parvenit Institutului, din partea a cinci țări: Belgia, Franța, Ungaria, Elveția, provincia Quebec din Canada.

După părerea noastră publicația nu reușește să servească ideea inițială, decât în mod imperfect și cu totul inegal, în special inegal.

Cele 11 pagini consacrate Belgiei se mișcă în generalități unde ar trebui de-

talii (metoda sau procedeul în stabilirea bazelor de amenajare), în detaliu acolo unde ar fi suficiente generalități. (formalitățile de aprobare ale unui amenajament), așa încât, dacă ar vrea cineva, citind cartea, să facă la el în țară exact ce se face în Belgia, n'ar ști cum să înceapă și cum să sfârșescă.

Cam același lucru, se poate spune despre cele 30 pagini referitoare la Franța.

Biroul, care a redactat volumul pentru a răspunde unei obligațiuni formale, luate în fața congresului, a fost silit să publice ceea ce a primit dela diversele administrații. Dar desigur, va fi simțit și acest birou lacunele materiei ce se publica, iar ca să iasă din încurcătură a publicat în introducere scrisorile care au însoțit materialul primit.

De acolo putem afla punctul de vedere al Direcțiunii generale a pădurilor din Franța, față de inițiativa Institutului de la Roma: metodele de amenajament, ca și toate modelele practice, pe care le întrebuințează amenajștii francezi, sunt cuprinse în tratatul d-lui Pardé (1930) asupra amenajării pădurilor.

Ori, materialul furnizat publicației de care ne ocupăm se va putea înțelege numai studiat în paralel cu acest tratat și citind încă și diversele capitole din tratatul de economie forestieră al lui Huffel la care se fac trimeteri.

Pentru cel care însă, ar voi să facă cunoștință cu amenajamentul francez

din volumul de care ne ocupăm, — și nu ne gândim la Români pentru cari literatura franceză este o sursă zilnică de educație profesională ci la un popor oare care, mai departe de această literatură, — materialul tipărit la Roma nu-i va servi prea mult.

Cu surprindere la început, constatăm că metodele ungare sunt expuse în 130 pagini în timp ce cele franceze au fost cuprinse numai în 30 de pagini. Dar, curând lucrul ni se lămurește. Întreg volumul a fost coordonat și elaborat chiar în vederea publicării de d. Dr. G. Luncz, inginer silvic, care a fost pus „gratios” la dispoziția Institutului dela Roma, secțiunea silvică, de către Serviciul forestier maghiar.

Trebue să recunoaștem că d. Luncz și-a făcut datoria, servind adevărat forestiera maghiară: oricine poate lua cunoștință în extenso de metodele civilizate la care sunt supuse pădurile ungurești, de grija delicată pe care un guvernământ o are pentru păduri. Și aceste merite ale vieții ungurești forestiere apar parcă mai reliefate când sunt puse alături de insuficiențele expunerii ale celorlalte state.

Găsim într'adevăr aci pentru Ungaria, instrucțiuni detaliate așa cum sunt obișnuite să cunoaștem în administrația forestieră germană de ex. și citindu-le, cu toată certitudinea își poate da seama practicantul dintr'o țară străină, care sunt lucrurile de introdus sau nu din procedeele ungurești.

Corect și conștiincios este preparat, de către serviciul silvic respectiv, materialul furnizat Romei, pentru Elveția.

Cu meticulozitate dar și cu lipsă de pedanterie, cu îngrijirea care caracterizează spiritul elvețian, ni se dau textele oficiale ale instrucțiunilor astăzi în vigoare: materialul bogat de informație, material cu care oricine în țara lui a putea să verifice metoda.

Volumul sfârșește cu vreo șapte pagini rezervate Canadei: o înșiruire de titluri pentru capitolele din amenajament, un formular pentru obținerea primei de reimpădurire, care se aplică acolo, textul petiției cu care se trimite un astfel de formular și textul răspunsului din partea ministerului.

Dela aceasta, până la instrucții de amenajament e departe și cel puțin în sensul silviculturii europene nu vedem de ce figurează în acest volum materialul.

Am voit să fim cronicari conștiincioși, și nu ne-am putut împiedica de a semnală lipsurile acestui volum, care apare sub auspiciile unui for atât de înalt cum e Institutul dela Roma. Dar iarăși, nu întârziem a recunoaște munca depusă și buna intenție de a servi, într'un fel oarecare, pe practicienii amenajaști ai tuturor țărilor.

Nu ne putem totuși opri o nedumerire: în loc de materialul furnizat, — așa cum e furnizat pentru provincia Québec, sau pentru Belgia, de ce nu figurează aici detaliatele instrucții ale serviciilor germane, dintre care unele, cum sunt acelea dela Baden, încearcă să taie drumuri noi? de ce nu figurează instrucții cehoslovace, austriace, care sunt elaborate în condițiuni ca să servească efectiv de model și de material documentar?

În tot cazul, pentru cel ce vrea să înceapă cu instrucțiile ungurești, ca să cunoască amenajamentul european, citirea volumului îi va fi de un real folos.

V. N. Stinghe

Rudolf Koch.

Bestimmungstabellen der Insekten an Kiefer und Lärche nach den Frassbeschädigungen. (Zweite Auflage 1932). Parey-Berlin.

Varietatea mare a insectelor și mulțimea felurilor de atacuri, fac să scadă

interesul silvicultorului practician pentru felul de viață al insectelor vătămătoare și pentru distrugerea lor.

Chiar faptul, că entomologia aplicată e considerată ca o ramură mult prea auxiliară silviculturii, este datorită în bună parte, cauzei că silvicultorul nu ajunge repede și precis la cunoașterea insectei care a produs atacul.

Tot în felul acesta se mai explică și de ce sistematica, în ochii multora, capătă o foarte mare importanță și e confundată uneori cu știință aplicată însăși. Determinarea nu este însă un scop, ci un mijloc.

Iată de ce toate publicațiile cari au scopul să dea ușor și repede o bună determinare trebuiesc primite cu bucurie.

„Tabelele de determinare a insectelor pinului și lăricelui după atacuri” a lui Koch este dintre acestea. Bineînțeles nu avem aface cu un manual de entomologie, în care să se arate viața insectelor și combaterea lor. De altfel practicianul poate fi îndus în eroare, de unele manuale, acestea dând mai mult generalități.

Cartea lui Koch e numai o tabelă de determinare în felul tabelelor dihotomice cunoscută.

Împreună cu „Tabelele de determinare a insectelor molif-

tului și bradului după atacuri” (1928. Ed. II) de acelaș autor, sunt singurele asemenea tabele existente în literatura entomologică forestieră.

Tabelele pentru pin și lărice apar acum în a 2-a ediție, ceiace arată cât de bine sunt introduse în practică. Față de prima ediție s'au adus multe îmbunătățiri. Astfel s'a prelucrat materialul cu scopul de a simplifica și ușura determinarea. Cine a utilizat tabele pentru determinare știe cât timp se pierde cu o asemenea operațiune. Koch a redus numărul trimerilor dela 390 câte erau în prima ediție, la 195 fără ca prin aceasta conținutul tablei să fie micșorat.

Determinarea însă e foarte mult ușurată de marele număr de figuri (fotografii și deseneuri) excelent reproduse. Și în această direcție s'au adus îmbunătățiri: sunt 247 figuri față de 217 în ediția 1-a iar tiparul e în întregime pe hârtie cromo. Formatul mic (12×19 cm) permite o ușoară utilizare pe teren.

Tabelele lui Koch fac parte din cărțile de entomologie pe care le recomandăm cu toată căldura.

Nu putem încheia această recenzie fără să nu ne exprimăm regretul că nu există o asemănătoare tabelă și pentru insectele foioaselor.

GR. E.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

No. 1 Ianuarie 1933.

Kreitmann.

L'aménagement piscicole des lacs.

Amenajarea piscicolă a lacurilor.

Un studiu prezentat Academiei de Agricultură, de prof. Roule, în care se demonstrează utilitatea și posibilitatea punerii în valoare și supunerii la amenajamente piscicole a lacurilor

R. Rol.

Les races françaises de pin maritime.

Rasele (speciile) de pin maritim din Franța.

Din diferite observații s'a ajuns la concluzia, că există tipuri bine distincte de pin maritim.

Astfel în Franța — după Duff — există 3 rase principale.

1°) O rasă din Maures și Esterel, adaptată la un climat cald și uscat, dar cu creștere destul de înceată și de înălțime mică;

2) O rasă de Corsica, cu tendință spre munte, creștere înceată dar atingând dimensiuni mai mari;

3) O rasă atlantică, puțin exigentă din punct de vedere al bogăției solului, dar mai hidrofilă și cu creștere foarte repede. Stațiunea de cercetări forestiere dela Nancy a întreprins, înce-

pând din anul 1929, un studiu comparat al raselor pinului maritim.

L. Pardé.

Visite de deux forêts particulières.

Cu ocazia excursiei anuale a Soc. amicilor și foștilor elevi ai Școlii Naționale de ape și păduri, din Mai 1932, s'au vizitat și 2 păduri particulare: a) Păd. din Niederbronn a familiei Dietrich și b) Păd. Bonne-Fontaine proprietatea d-lui Schlumberger.

Autorul articolului dă câteva informații cu caracter general și expune principiile fundamentale, pe cari se bazează tratamentul și amenajamentul acestor păduri.

De Lignières.

Une nouvelle méthode d'éclaircies en forêt de Bellême.

O nouă metodă de rărituri în pădurea Bellême.

Autorul își exprimă îndoiala asupra rezultatelor metodei de rărituri aplicată în pădurea Bellême și crede, că nu e cazul a se aplica și la alte păduri.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Les insectes forestières du Parc National Suisse.

Insectele forestiere din

Parcul Național Elvețian.

Acest parc e un vast câmp de cercetări entomologice, din cari ies fapte interesante — din punct de vedere teoretic și practic.

Autorul se ocupă de un coleopter — *Lyctus lineasis* —, care atacă: stejarii, frasinii, sălciiile, apoi: nuci, salcâmi și *Sophora japonica*. Ac. insectă atacă numai albumul și anume lemnele într'un grad oarecare de uscăciune. Depunerea ouălor e mai activă în a II-a jumătate a lunii Iunie și la temper. de 17°—23° C. — Căldura scurtează faza de nimfă. Are dușmani naturali din familia Cleridelor și chiar himenoptere parassite.

Intre mijloacele preventive de luptă este și întrebuințarea substanțelor cari astupă secțiunile vaselor lemnoase: ceara, parafina și chiar un simplu strat de vopsea; iar ca mijloc curativ este căldura uscată sau umedă. O temperatură de 65.5° timp de 2 ore pt. piesele de lemne groase ca degetul e fatală insectelor în orice stadiu.

În continuare, aut. vorbește de câteva lepidoptere parazitare: *Fidonia*, *Lasio* și *Processionaea*, cari în fazele de larvă și nimfă au nevoie de un ansamblu de condiții destul de speciale, de temperatură și umiditate, pe cari nu le găsesc, decât în arboretele destul de deschise, la vârste înaintate și de tipuri bine lămurite.

Aceste condiții sunt sub dependența tratamentului impus pădurii.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 2/1933.

A. Py.

Forêt et chômage. (4 pag.)

Pădurea și șomajul.

Pădurea nu poate oferi șomerilor mână de lucru ca tăetori de lemne decât în-

tro măsură foarte restrânsă și atunci numai cu condiția ca mersul exploatărilor să nu sufere la rândul ei o încetineală din cauza crizei.

Totuși pădurea poate da șomerilor ocazie de lucru, pe altă cale, la constituirea drumurilor forestiere. Se citează exemplul comunei *Le Chenit*.

A. Barbey.

De la technique de l'elagage des branches sèches. (6 pag.)

Despre tehnica elagajului ramurilor uscate.

În vederea ameliorării calităților tehnice ale buștenilor de brad și molid, în Elveția se practică și elagajul artificial al arborilor.

Pentru aceasta intervenția trebuie să fie judicioasă și bine ordonată, începând cam de la vârsta de 25 ani, sau după prima răritură care a eliminat elementele uscate, rupte de zăpadă sau deformate din alte cauze. Se elaghează numai arborii de viitor. De obicei, se recomandă elagarea unui număr de 4—500 fire la ha. în arboretele de molid în stare de prăjiniș. Operația se restrânge numai la ramurile uscate.

Se arată cum se procedează pentru ca operațiunea să meargă cât mai repede și să fie cât mai puțin costisitoare.

M. Petitmermet.

Le 2-ème congrès du Carbon carburant à Milan, du 1-er au 5. Oct. 1932. (4 pag.)

Al doilea congres de Carbon carburant dela Milan (1932).

P. Henchoz.

L'économie forestière au temps passé. (1 pag.)

Economia forestieră în trecut.

A. Har.

SILVA.

Nr. 1.

Dr. Köstler.

*Die europäischen Holzwirtschaftsräume.**Mit einer Kartenskizze.*

Economia lemnului (producțiunea, circulațiunea și consumațiunea) în diferitele regiuni ale Europei.

Pornind de la adevărul interdependenței economice tocmai pe piața mondială a lemnului, autorul încearcă a informa publicul interesat asupra relațiilor firești ce există între diferitele regiuni ale Europei: Reg. Mării Nordului, Reg. Mediteranee, Reg. Franco-Germană, Reg. Vistula-Dunăre, Reg. Baltică, Rusia.

Fiecare din aceste regiuni este caracterizată printr-o anumită structură a economiei sale generale și printr-un tip special al economiei lemnului. Pe fiecare din aceste diviziuni autorul o studiază din punctul de vedere al economiei generale, al exigenței de lemn, al importului sau exportului de lemn, al economiei forestiere și al nivelului cultural forestier (instrucțiunea forestieră). În ce privește comparabilitatea imediată a cifrelor, accentuează că ea este foarte relativă. Așa, de ex. aceeași suprafață păduroasă nu va putea satisface în acelaș fel și în acelaș grad nevoile curente ale populațiunii (Reg. Mediteranee — Reg. Franco-Germană).

În ce privește formarea celor șase grupe, autorul admite că diviziunea adoptată poate fi surprinzătoare. Totuși crede că felul lui de a vedea este rezultatul logic al condițiilor economice. Așa de ex., identitatea situațiunii forestiere a Austriei și Ceho-Slovaciei de o parte și a Poloniei României și Jugoslaviei de de altă parte explică de ce cele două dintâi țări, n'au fost încorpo-

rate regiunii Franco-Germane, ci cele numite Dunărea-Vistula.

În partea a II-a a lucrării — autorul bazat pe datele expuse în partea I, precizează asemănările și deosebirile între grupurile stabilite, căutăți cari explică în mod firesc mișcarea lemnului și natura exportului și importului în anumite direcțiuni și sub anumite forme de sortimente.

No. 2.

Prof. Vanselow.

Kiefernplantation oder Kiefernaturverjüngung?

Giessen. Mit 2 Abbildungen und 3 Zahlentafeln.

Impădurirea artificială prin plantațiuni cu pueți de pin sau regenerarea naturală a arboretelor de pin?

O experiență comparativă asupra vitalității și a dezvoltării în lungime și grosime a pueților de pin plantați în crăpătură și a semințșului de pin ce s'a instalat spontan pe aceeași suprafață. Cifrele adunate în mod mișălos vorbesc în mod evident în favoarea plantațiunii. Totuși crede autorul că, prin perfecționarea tehnicii silvice, s'ar putea utiliza în acea regiune și însămânțarea naturală, putând astfel reduce în mod simțitor cheltuelile de împădurire artificială.

No. 3.

Prof. Dr. G. Baader, Giessen.

Der Einfluss der Pflanzweite bei der Kiefer.

Mit 15 Zahlentafeln.

Înrîurirea dispozițiilor la plantațiunile cu pin.

Din studiul a două arborete provenite din plantațiuni cu pueți de pin de pe acelaș sol, de aceeași vârstă (41 ani), etc. cu singura deosebire că la unul distanța între rânduri este de 1,2 m., la celălalt de

2,5 m. (între pueții din acelaș rând 25—30 cm.), autorul constată că plantațiunea mai distanțată chiar în cazul pinului — în anumite stațiuni — pare a fi admisibilă. Tot din aceleași cercetări rezultă că răriturile forțate (sistem Gehrhardt) pot avea însemnătate și pentru pin.

No. 4.

Dr. Ewald Bauersachs.

Bestand und Betriebsklasse, eine werththeoretische Studie.

Arboretul și Seria o constatare din domeniul teoriei valorii.

No. 5.

Dr. Erwin Bachholz, Eberswalde.

Zur Frage der Stärkezusammensetzung gleichaltriger Bestände.

În chestiunea compoziției arboretelor equiene din punctul de vedere al grosimei elementelor componente.

Nr. 6.

Forstassessor Josef Syller.

Zur praktischen Auswertung der mechanischen Boden-Analyse. (Aus dem Laboratorium der Bayerischen Waldbesitzverbandes).

În chestiunea valorizării practice a analizelor mecanice de sol.

Nr. 7—8.

Dr. Köstler, Regierungsförstrat. München.

Probleme der Holzwirtschaftspolitik in Rumänien.

Mit 9 Tabellen und 2 Zeichnungen.

Probleme de politica lemnului în România.

Articolul de față este rezultatul unei vizite a autorului în România în anul 1932. După ce, ca introducere, expune în linii mari structura economică a țării, insistând asupra caracterului ei agrar, asupra economiei casnice care predomină, abordează obiectul și și propune a cerceta, întrucât România va fi în măsură a continua în viitor exportul de lemne, așa cum îl practică azi, sau chiar într'un ritm mai accentuat. Într'acest scop studiază:

1) Exportul României dela 1921—1931; 2) Consumul intern; 3) isvoarele producției lemnoase; 4) bazat pe datele dezvoltate sub 1—3, perspectivele bilanțului lemnului pentru țara întreagă.

Este natural că cifrele pe cari ni le prezintă autorul, pentru noi, oglândesc lucruri mai mult ori mai puțin cunoscute. K. reproduce fie comunicări verbale, fie date cuprinse în broșuri sau articole datorite specialiștilor Români. Dintre acestea citează pe Sabău, Gh. Ionescu și Sburlan. Mai ales dintr'o lucrare nepublicată încă a celui din urmă a împrumutat multe lucruri desigur necunoscute multora dintre noi. Pentru acest cuvânt cele două articole sunt interesante de citit chiar pentru silviculorul Român. Dar mai este și altceva. Problemele ce ne preocupă pe noi, văzute de un străin, capătă adesea ori o altă înfățișare și o altă soluționare decât cele pe cari suntem obișnuiți a le da lor, iar paralele comparative deschise de autor în unele cazuri ne permit a aprecia și a judeca mai bine stările de lucru dela noi.

Așa de ex., este interesantă constatarea că scăderea exportului nostru de lemne față de epoca culminațiunii din 1925, cu 65% nu întrece aceeași scădere a țărilor nordice. Aceasta pentru anul 1931.

Pentru anul următor tabloul se schimbă în defavoarea României.

În ce privește consumul intern, evident este că autorul nu putea da date precise, știut fiind că nici noi nu dispunem de ele. Pentru consumul intern de *cherestea* cifrele respective, pentru anii 1929—1931, ar fi 4.9, 3.7, 2.3 Milioane m³. Comparațiunea următoare a consumului lemnului pe cap de locuitor din München, Leipzig și București pune în evidență abuzul ce facem cu lemnul de foc și importanța relativ mică ce joacă *cherestea* în economia Bucureștilor.

	München	Leipzig	Buc.
Lemn de lucru m ³	0.55	0.71	0.23
Lemn de foc m ³	0.11	0.06	1.66
Total m ³	0.65	0.77	1.89

În cercetările lui, autorul negreșit a căutat a se documenta cu statistica noastră a pădurilor, dar adesea ori a trebuit să o lase din mână decepționat. Între altele relevă faptul că unele cifre deșteaptă idei cu totul greșite la cel care consultă statistica oficială. Așa de ex. pentru brad. suprafața ocupată de el ar fi 400.000 de hectare, pe când știut este că arborete de brad curat nu se găsesc decât în număr foarte restrâns în munții noștri.

Cifra citată se explică prin faptul că în ea este cuprins tot bradul diseminat prin alte specii. Dar altă valoare economică are un arboret constituit din o singură specie și altă valoare arboretele amestecate (molid curat—molid, fag, brad). Tot asemenea crede că prin semnalarea întinderilor ocupate de diversele specii de stejar nu se lămurește în desul situațiunea de fapt, de oarece în aceeași categorie se cuprind arborete valoroase sau de viitor de stejar din regiunea șesului și a dealurilor și arboretele pipernicite puțin valoroase din stepă

și antestepa Românească. Ca și pe noi așa și pe K. îl impresionează și îl preocupă procentul cel mare cu care fagul intră în compunerea arboretelor din regiunea dealurilor și chiar a munților.

Pentru dânsul mobilizarea cât mai întârziată a acestor arborete trebuie să constituie una din problemele cele mai importante ale politicii forestiere Românești. Și un lucru care ar putea să ne bucure, de ar răspunde realității, căci ar înlesni grozav acea mobilizare a fagului, este faptul că K. vorbește repetat și entusiasm de vigoarea, sănătatea exuberantă, de fireasca dezvoltare a pădurilor noastre în comparație cu acele din apus care de multe ori nu sunt decât creațiuni artificiale și antifirești. În legătură cu aceasta și vorbind de întinsele împăduriri cu salcâm, cum s'au făcut și se fac mai ales în șesul României, crede că ar fi o greșală a da acestei culturi extensiunii în dauna stejarului autohton ce se găsește aci într'o stațiune aproape optimală. În șleaul nostru vede un tip ideal. Pe solurile ocupate de el, cu ajutorul curățirilor și răriturilor sistematice și judicioase aplicate și prin tăeri prudente de regenerare opinează că s'ar putea crea arborete de mare valoare ca creștere și ca amestc. Asemenea l'au impresionat, din cauza fertilității „nespu-se” a solului pe care înfrunzează arboretele amestecate de brad, fag și molid, quasi virgine, cari ocupă întinderi însemnate în zona cuprinsă între 900 și 1400 m. Însă un lucru pe care noi îl știm de mulți, îl accentuează cu dinadinsul, anume, volumele relativ mici întruchipate în ele. Dar, dacă am insistat asupra optimismului lui K. față de sănătatea și vigoarea pădurilor noastre, nu trebuie să lăsăm nemenționat faptul că și-a dat seama și de latura cealaltă a chestiunii, de tratamentul vandalic ce li s'a aplicat în multe cazuri.

Revenind tot mereu asupra statisticii de care dispunem, rezevează o greșală și o lacună care și de unul dintre noi a fost semnalată: inutilitatea coloanelor statistice care pretind a ne da imaginea claselor de vârstă, de oarece nu sunt fracționate după regiim și tratament, după specie și după natura proprietarilor și imposibilitatea a se documenta cineva asupra capitalului lemnos ce se găsește acumulat în pădurile României.

Din punctul de vedere al principiului de întocmire a statisticii și pentru cuvântul că pădurile țării prezintă, după regiuni, caractere precise conturate, autorul crede că criteriul de împărțire trebuia căutat nu în diviziuni administrative ale țării (județ, comune), ci în diferențele ce prezintă tabloul forestier după regiuni... în tipuri de pădure. Căci în România speciile și tipurile de pădure se găsesc aproape exclusiv în aria lor naturală de distribuire!

Până acum! Căci împăduririle munților numai cu molid, chiar acolo unde până mai deunăzi flințau arborete amestecate (fag, brad, molid), îi par autorului până la un punct nefiresc și deci criticabile. Dacă după prima revoluție, grație intervenției naturii și a omului, ne vom găsi totuși în fața unor arborete amestecate și deci vom avea rezultate bune, apoi pentru viitorul mai îndepărtat procedeul de astăzi ar putea da loc la decepțiuni, cum de altfel s'a întâmplat și aiurea. Și aceasta cu atât mai mult cu cât K. cu drept cuvânt se întreabă, dacă acea intensificare culturală de care vorbește în cazul de față și în general va fi posibilă în starea actuală a economiei noastre forestiere.

Revenind la sfârșit la chestiunea dela care a plecat — la îndestularea nevoilor interne și la posibilitatea continuării exportului, autorul, cum ușor se poate înțelege, se ferește a da un răspuns ho-

tărit și se mulțumește a înșira elementele cari vorbesc în favoarea afirmației și pe acelea care, din contra, par a exclude exportul pe viitor.

Totuși cititorul capătă impresia că K. înclină mai mult a admite și pe viitor posibilitatea exportului, cu condiție însă a unei intensificări culturale.

Criza actuală de lemne îi pare un răgaz acordat silvicultorului român a soluționa chestiunea în mod mulțumitor. Dar înainte de toate, orice măsuri ce s'ar decreta sau s'ar lua, nu vor putea duce la conservarea valorosului domeniu silvic al României, dacă nu se vor sprijini pe o bună statistică care deci trebuie considerată ca o primă și urgentă cerință pentru echilibrarea bilanțului de lemn al țării.

Nr. 9—10.

Richard Lang, München.

Beitrag zur Frage der forstlichen Dauerwirkung der Stickstoffdüngung.

Contribuțiuni la chestiunea prelungirii efectului produs prin amendarea cu azot a solurilor afectate culturii forestiere.

Autorul opinează că în regiunile relativ călduroase ale Europei centrale, în comparație cu cele mai friguroase din nordul continentului azotul în genere se găsește în cantitate suficientă în sol, iar explicațiunea tănjirii eventuale a arboretelor trebuie căutată nu în lipsa sau insuficiența acestui element, ci mai de grabă într'un deficit de căldură, apă sau oxigen.

No. 11.

Prof. Dr. Baader.

Giessen, Versuchsleiter der hessischen Forstlichen Versuchsanstalt.

Die Aufnahme und Bearbeitung von Versuchsf lächen.

Inventarierea pietelor de incercare și elaborarea datelor.

Anul acesta Uniunea stațiunilor forestiere din Germania va discuta între altele — în sesiunea sa ordinară — simplificarea procedurii la stabilirea observarea și valorificarea experiențelor relative la metodele de rârare a arboretelor. Drept bază a discuțiilor se vor lua propunerile făcute de prof. Wiedemann (Eberswalde). Autorul la rândul său, în articolul de față face propuneri concepute ca o lărgire și completare a celor prezentate de Wiedemann

No. 11.

Hans Schmiedeknecht, Forstgeometer. Vereinfachte Erdmassenberechnung beim Waldwegbau.

Calculule simplificate ale maselor de mișcat cu ocaziunea construcțiunii drumurilor forestiere.

FORSTARCHIV.

1 Decembrie 1932, H ft. 23.

W. Tischendorf.

Die neuesten Arbeiten und Aufsätze aus der Holzmassenermittlung.

Cele mai noi lucrări și studii asupra stabilirii volumului lemnos.

O problemă deschisă încă pentru literatura forestieră și care va mai fi multă vreme, obiectul unor studii serioase, este determinarea volumului arboretelor.

Autorul în articolul prezent nu face decât să înregistreze diversele rezultate

obținute în această direcție de următorii autori: O. A. Baekken, J. Busse, Z. Fekete, Fröhlich, Johannes Gebauer, E. Gehrhardt, R. Hampel, Fr. Hudeczek, A. Langsacker, A. Levacovic și James Macdonald.

E. Buchholz-Eberswalde.

Umbildungen in der Verwaltung der russischen Holzwirtschaft.

Transformările în economia lemnului rusesc

Observându-se lipsuri în administrația forestieră rusească, prin hotărârea din 6.1.1932, guvernul sovietic concentrează toate administrațiunile cu caracter forestier într'un singur minister autonom „Narkomles”, cu următoarele departamente: a) exploatarea și cultura pădurilor, b) prelucrarea lemnului, c) industria hârtiei, d) planurile economice, e) gestiunea.

Reforma vine să găsească cauzele pentru cari prevederile nu puteau fi realizate și tot odată să le înlăture.

15 Decembrie 1932, Heft 24.

Dr. Schwerdtfeger.

Erfahrungen mit dem Kontaktgift „Verindal” bei der Bekämpfung der Forleule.

Incercările cu otrava prin contact „Verindal” pentru combaterea lui „Forleule”.

Combaterea cu „Verindal” prin prăfuirea arboretelor, aduce o amortire de 95% a insectelor.

Rezultatele acestei metode sunt influențate de condițiunile meteorologice sub cari se face prăfuirea.

Se recomandă prăfuirea din timp pentru a preveni atacurile.

C. Hampe.

Schälen von Fichtenderbstangen.

Decojirea la prăjinile de molid.

Date culese de stațiunea de experimentație Braunschweig.

1 Ianuarie 1933, Heft.

G. Brunn.

Neuere Arbeiten über die technischen Eigenschaften des Holzes.

Noile lucrări asupra însușirilor tehnice ale lemnului.

Referat sumar cuprinzând cele mai noi observațiuni asupra însușirilor tehnice ale lemnului.

Autorul folosește un bogat material documentar format din: broșuri, cărți și articole de revistă.

K. Hampe.

Ergebnisse bei einer Gerätestatistik.

Rezultatele unei statistici a uneltelor.

Autorul împarte studiul în:

1. Echiparea cu unelte. Observațiuni făcute asupra a 240 lucrători împărțiți în 96 echipe.

2. Statistica fierăstraelor. Observațiuni asupra a 130 fiare din 11 circ. forestiere.

3. Statistica topoarelor. Observațiuni la 111 topoare din 10 circ. forestiere.

Studiul cuprinde foarte multe date atât la foioase cât și la rășinoase.

15 Ianuarie 1933, Heft. 2.

E. Assmann.

Neuartige Aufstufungsgeräte.

Noi instrumente de elagare.

Autorul studiază trei din instrumentele întrebuițate în operația de elagare artificială.

a) „Hellebarde” (ferăstrău cu cârlig) prevăzută cu un fierăstrău și un cârlig. Este proprie pentru elagajul până la 4

m. înălțime, având un mâner de 4 m. lungime.

b) Zugatschere (foarfeca de tăiat ramurile) este cunoscută de multă vreme însă ultima perfecțiune o prezintă „Ditmarschen Schere”. Este proprie numai pentru ramurile verzi și până la o înălțime de 7 m.

c) Gehrhardt Baumleiter (scara pentru arbori Gehrhardt) permite curățirea ramurilor până la înălțimea de 12 m., fiind formată din trei scări distincte care se pot articula după nevoie.

După ce face o descriere amănunțită a acestor instrumente, autorul studiază — comparativ — timpul întrebuițat cu fiecare din aceste unelte în operația de elagare, în funcție de suprafața tăiată.

K. Plouda.

Energie und Zeitverbrauch verschiedener Rückekarren.

Energia și timpul întrebuițat cu diversele cărucioare trase de om.

Observațiuni culese în vara anului 1932, de către I. F. F. A., asupra a trei forme de cărucioare întrebuițate în transportul lemnului la distanță mică: roabă, tãmbãlau cu roate șinuite și tãmbãlau cu spate pe cauciuc (pneumatice).

Măsurarea energiei s'a făcut cu ajutorul unui aparat înregistrând respirația lucrătorului.

Observațiunile privesc atât o potecă bătătorită de alee, cât și solul de pădure acoperit cu frunze, cracă, etc., pe distanța de 100 m.

Rezultatul: roțile de cauciuc consumă mai puțină energie în unitatea de timp.

Müller-Thomas.

Rationelle Aufarbeitung schwacher Fichtensortimente.

Pregătirea rațională a sortimentelor mici de molid.

C. Hampe.

Lohn, Leistung- und Verdienststatistik im Hauungsbetrieb.

Statistica plăților, randamentului și beneficiului în exploatare.

H. H. Hiff.

Eine neue Leiter zum Aufasten.

O nouă scară pentru curățirea crăcilor.

Se descrie o nouă scară cu ajutorul căreia se pot curăți crăcile.

I. P. Zel.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933. No. 1.

Tischendorf W.

Zur Frage der Zuwachsprozentermittlung.

În chestiunea stabilirii procentului de creștere.

Se încearcă o nouă contribuție la mult discutata chestiune a procentului de creștere al arborilor și arboretelor. Autorul reduce problema, cum de altfel se și petrec lucrurile, la: cum s'ar putea stabili în mod satisfăcător procentul de creștere în grosime al arborelui. În acest scop se tratează următoarele chestiuni „de natură teoretică și practică”:

1) în ce măsură se resfrâng greșelile la luarea măsurilor asupra procentului de creștere căutat;

2) pot fi supuse unei cercetări sistematice deosebirile dintre rezultatele după formula aproximativă a lui Pressler și cele după cea riguroasă matematică în ceea ce privește calit. și cantitatea?

Pe baza acestor cercetări se dă un îndreptar (reguli practice) pentru stabilirea practică a creșterii în grosime.

Ernst, Gr.

Zur Ableitung des Wortes „Plenterwald”.

Referitor la etimologia cuvântului „Plenterwald”.

Este vorba de o chestiune de etimologie forestieră.

Eckstein, Gr.

Die Arbeit nach Ziel und Erfolg.

Lucrul după scop și rezultat.

Scurte considerațiuni asupra problemei generale cu titlul de mai sus și cu aplicație la protecția pădurii contra animalelor (gândacului de mai).

Ostlepp.

Nonne und Vogelschutz.

Nona și protecția păsărilor.

Este vorba de o polemică științifică pe chestiunea rolului pasărilor în stărpirea insectei *Lymantria monacha* (nona, călugărița).

Mantel.

Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Arbeitsrecht.

Jurisprudențe în materie de dreptul muncii forestiere.

Se comentează câteva jurisprudențe.

Recenzii.

Barbey, Aug.: Les insectes forestiers du Parc national suisse. — „Osteuropäische Holzprobleme”. Heft 7/1932 der Zeitschrift „Ost-Europa-Markt”.

Buchholzer: Die Wald- und Holzwirtschaft Sowjet-Russlands.

Nr. 2.

Stenczel, Dr.

Beitrag zum Trassieren von Waldbahnen und Strassen.

Contribuțiuni la trasarea căilor ferate și șoselelor forestiere.

Autorul vrea să înțeleagă aici sub noțiunea de instalații de transport forestier numai pe acelea cari înainte de toate satisfac condiția de ieftinătate și deci cari sunt expeditiv. Obișnuit se întrebunțează pentru trasarea unor astfel de lucrări două metode: aceia mai grea și costisitoare a trasării pe plan cu lucrări de proiectare și aceia foarte simplă a trasării directe cu pantă dată. Și una și alta sunt socotite ca neconvenabile: prima ca fiind greoaie și scumpă, a doua prea superficială și necorespunzătoare. Adevărind acest lucru și a propune o altă metodă intermediară este scopul articolului de față. În această primă parte a art. se tratează chestiunile: alegerea generală a traseului, stabilirea în detaliu a liniei, stabilirea axei.

Kadambi.

Oekologische Bemerkungen zur immergrünen Waldzone in Dekkan, im Süd-Westen Indiens.

Observațiuni ecologice asupra zonei de pădure verde în Dekkan, în India de sud-vest.

Din multiciplitatea florei Indiei, se descrie în sensul geografiei vegetale tipul de pădure continuu verde din ținuturile sud-vestice ale Indiei.

Autorul vrea să atragă mai mult atenția asupra formației complicate a acestui tip de pădure și a greutateii de a fixa rolul diversilor factori de vegetație.

Hollstein.

Über den Einfluss des Grundwasserstandes auf das Kiefernwachstum auf Küstendünen.

Despre influența nivelului apei freactice asupra

creșterii pinului pe dunele de litoral.

Problema: Studiul influenței factorului apa freatică asupra creșterii arborelui. În acest scop se aleg solurile nisipoase de dune după litoralul mării cari prin omogenitatea lor pot permite o izolare a factorului respectiv. Rezultatul studiului confirmă pe acel al lui Hartmann, că bonitatea solului pentru pin crește chiar pe solurile nisipoase sărate până la a I-a.

Recenzii.

Philipp K.: *Der rationalisierte Waldbau.*

Mörath, Dr.: *Studien über die hygroskopischen Eigenschaften und die Härte der Hölzer.*

Vanselow, Prof.: *Forstwirtschaft als Ganzheitsproblem.*

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Nr. 11. — 1932.

Dr. F. Schwerdföger.

Die Erholungsfähigkeit von Kiefernbeständen nach Spannerfrass.

Capacitatea de a se reface a arborilor de pin atacate de *Lophyrus pini*.

Intrebarea are importanță, fiindcă până aci se admitea că aceste arborete mor și de cele mai multe ori erau imediat exploatare.

Autorul stabilește că în tot cazul unii arbori reinverzesc din muguri dorminzi. El a cercetat științificește prin locuri de experiență și prin numărători a stabilit procentual capacitatea de a se reface:

1. Dacă este primul atac, tare sau slab.

2. Dacă prin uscare, arboretele au pierdut până la sau peste 50% din masa de ace.

3. Dacă este vorba de un al doilea atac.

Stabilind apoi influența vârstei masivului asupra capacității de a se reface, influența solului, influența climatei.

Concluzii :

— arboretele care sunt la primul atac se refac toate dacă n'au pierdut peste 50% din ace.

— numai 80% se refac dacă au pierdut mai mult decât 50% din ace.

— pentru refacere au nevoie de 3 ani.

Autorul pune concluzii în ce privește felul cum trebuie să ne comportăm cu aceste arborete în viitor și atinge în treacăt problema atacurilor secundare.

1. Liese.

Zur Biologie der Douglasiennade!-schütte.

Asupra biologiei căderii acelor de douglas.

Este vorba de *Rabdocline pseudotsugae*.

Se descrie dezvoltarea ciupercii, gradul de susceptibilitate a diferitelor specii de douglas, raporturilor între epoca deschiderii mugurilor și atac; cu această ocazie aflăm că în general douglasul de coastă (verde) nu-i atacat ci numai cel de munte și formele intermediare, că douglasii care înverzesc târziu scapă de atac.

Tânerele plante pot fi și ele atacate. Mijloacele de apărare stau în a se cultiva numi douglasul care crește repede și înverzește târziu, adică Dougalul verde de coastă.

Nr. 12. — 1932.

Prof. Dr. Eilhardt Wiedemann.

Geheimrat Prof. Dr. h. c. Adam Schwappach †.

O biografie a marelui cercetător forestier. Găsim detaliată întreaga lui activitate pe terenul publicistic și pe terenul experimentației.

Ne este prezentat ca profesor, călător, organizator, și mai presus de toate ca un om foarte modest.

Dr. I. Schubert.

Grundlagen der allgemeinen und forstlichen Klimakunde.

2. Die Bodenuärme.

Principiile climatologiei generale și climatologiei forestiere.

2. Căldura solului.

Multe cifre, multe măsurători, un studiu delicat și complex, care duce la câteva concluzii interesante:

— Solul pădurii e totdeauna cu câteva grade mai rece decât cel liber.

Pământul pădurii de molift e mai rece, al pădurii de fag de căldură mijlocie, al pădurii de pin e cald.

Variațiile de temperatură în spre profunzime se atenuiază. În sfârșit, se discută fenomenele primăverii și radierii căldurii de către sol și condițiile în care are loc fiecare din aceste fenomene.

Prof. C. Wagner.

Die Grenzen des offenen Betriebssystems. (Blendersaumschlag).

Limitele sistemului de exploatare deschis (tăierea în margine de masiv).

O polemică angajată între profesorii Wagner și Dengler, ultimul susținând cu ocazia unui congres că sistemul tăierii în margine de masiv nu-i aplicabil în Germania de Nord.

Wagner pune chestiunea principal: care sunt limitele în care se poate aplica un sistem oarecare preconizat?

Și aci lămurește că adoptarea unui sistem oarecare este determinată de posibilitățile tehnice. Dar aplicarea lui este hotărâtă de condițiile biologice.

În ce privește considerentul tehnic se

exprimă convingerea că sistemul tăerii în margine de masiv poate să meargă oriunde în Germania, și în tot cazul în șesul de Nord. În ce privește considerentul biologic, recunoaște că prezintă oarecari greutăți, totuși trebuie încercat. Și citează exemple, când încercat fiind a dat bune rezultate.

Imediat urmează răspunsul Prof. Dengler care citează și el exemple când culturile de pin începute dela Nord n'au dat rezultat: 99% din cazuri, pinul nu suportă umbra și acoperișul. Pe de altă parte, chiar în regiunile unde merge și pentru speciile la care merge se constată o predispoziție mai mare la căderea a-celor. Apoi, nici din punctul de vedere tehnic nu-i ușor de aplicat, afirmă Dengler, și în sfârșit nu are nici meritul de a apăra suprafețele tăiate de calamitatea insectelor.

Dr. Gotthelf Neumann.

Das Recht der Forst- und Jagdbeamten in Preussen zum Waffengebrauch.

Dreptul funcționarilor forestieri și de vânătoare de a purta arme.

O chestiune, care și la noi provoacă multă polemică. Ele se poartă numai numai pentru apărare personală și în Prusia, nu pentru apărarea pădurii de atac și violente.

Discuție lungă și cu argumente juridice multe.

V. N. S.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr. 11, 1932.

F. Heske, Prof. Ing. Dr.

Die Wälder in den Quellgebieten des Ganges und der Plan zu ihrer geregelten Bewirtschaftung.

Pădurile din bazinul de re-

cepție al Gangelui și îngrijirea lor regulată.

În precedentele capitole ale acestui articol s'au descris condițiunile naturale ale economiei forestiere din Himalaia de West; în acest ultim capitol se descriu condițiunile economice.

Populația e foarte deasă și-și creiază mereu loc de cultură pe socoteala pădurilor, care ocupă pământuri bune. Apoi animalele se hrănesc aproape exclusiv cu iarba din pădure și frunzare. Poporul, până în ultimul timp, folosea pădurea ca un res nullius, sau ca al nobililor, care nu opuneau rezistență la această folosire.

În timpul din urmă, prinții indieni încep a le recolta în regie. Cel mai important produs sunt traversele de cale ferată, de Cedrus deodara.

Pentru introducerea unei culturi naționale s'a început cu împedicarea defrișărilor, introducerea unei ordine și economii în folosința pădurilor de către locuitorii, asigurarea prin amenajament a raportului susținut și deschiderea regiunilor închise, creierea unui personal de administrație capabil.

Articolul conține în rest o largă detaliere a modulii care s'a adus la îndeplinire aceste cinci puncte.

H. Prell, Prof. Dr.

Die Wirkungsweise von Leimringen.

Modul de acțiune al cercurilor de clei.

Autorul e în căutarea unei metode care să aprecieze eficacitatea diverselor cleiuri oferite în comerț. Ceeace importă e să nu fie vătămător, să dureze mult, să lipească bine în mod mecanic și în acelaș timp să nu sperie insectele, să fie atrăgător, pentruca să nu se poată deslipi insecta voinică, dar în ultimul timp se caută ca aceste cleiuri să fie o piedică chimică nu mecanică, adică să fie o o-travă pentru insectă.

Otrava poate lucra prin ingerare sau prin contact exterior.

Și culoarea lor importă: să fie cât mai apropiată de culoarea scoartei arborilor.

Nr. 12. 1932.

Herman Graser.

Das Zöblitzer Wirtschaftsverfahren.

Metoda de cultură dela Zöblitz.

Se redă o conferință în care autorul a expus cum în munți Metalici s'a trecut dela cultura molidului cu tăeri rase la o cultură cu regenerări naturale. S'a creiat întâi o ordine în spațiu corespunzătoare, adică s'a determinat direcția furtunilor; s'a căutat o acoperire exterioară a suprafețelor în tăere, s'a urmărit o constituție a masivelor rezistente la furtună. Apoi, s'a trecut la quasigrădinărit, uneori tăieri succesive și în locurile înalte, grădinărit.

În acest sens, s'a renunțat la directa tăiere Est și Sud-Est, s'a introdus ideia masivelor amestecate; amestecul fiind obținut în perioada regenerărilor fie ulterior prin complectări.

S'au făcut perdele în contra vântului.

Toate aceste expuneri principale sunt bogat ilustrate cu descriții de detalii a lucrărilor înfăptuite în ocolul Zöblitz.

V. N. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Dezember 1932, Nr. 12.

† Dr. Franz Fankhauser.

La 7 Novembrie 1932 s'a stins din viață, în vârstă de 84 ani, ilustrul silvicultor elvețian Dr. Franz Fankhauser.

S'a distins în lucrări de corecțiunea torenților. În această privință a avut norocul ca în cursul carierei sale să vadă

stinși mulți torenți, cari în trecut fuseseră foarte periculoși.

În afară de corecțiunea torenților Dr. Fankhauser s'a ocupat de problema amenajării pădurilor și în special de problema pășunatului în munții Jura.

În urma studierii acestei probleme de o importanță capitală în economia forestieră, a obținut titlul de doctor al universității din München în anul 1887.

Fiind om foarte harnic, nu s'a lăsat niciodată să doarmă pe laurii câștigați în cursul activității sale. De aceea vecinic căuta să-și lărgească cadrul cunoștințelor prin excursii de studii în țară și în străinătate.

Drept rezultat, observațiunile culese și experiențele sale de peste 50 ani în serviciul pădurilor, au dat la iveală o serie de articole, cari i-au creat un nume cunoscut în silvicultura mondială.

Ca scriitor silvic, a căutat să îmbunătățească publicațiunile tatălui său cu privire la cursurile de pădurari și brigadierii, pe care le-a adus la starea de azi a cunoștințelor din economia forestieră.

În timpul războiului a publicat un studiu interesant asupra nucului.

Timp de 18 ani a fost apoi redactorul revistei forestiere elvețiene, atât în limba germană cât și în cea franceză.

În 1905/906 a fost ales președintele societății forestiere elvețiene, iar în 1923 Școala politehnică din Zürich i-a conferit titlul de „Doctor honoris causa”.

Toată viața a luptat ca nimeni altul pentru ameliorarea gospodăriei forestiere de munte.

Pentru aceasta, populația din această regiune îi datorește mai mult decât oricărui conducător din timpul din urmă în munții Elveției.

H. Arthur Meyer.

Die Beziehung zwischen dem laufen-

den und dem durchschnittlichen Zuwachs.

(Ein einfacher Beweis).

Raportul dintre creșterea curentă și creșterea medie

(O demonstrație simplă)

În toate cărțile de amenajament și de dendrometrie se arată, că creșterea medie atinge maximum când este egală cu creșterea curentă.

Acest lucru a fost demonstrat de mai mulți autori, între care cităm pe G. Heyer și Lehr.

În articolul de față demonstrația se face cu ajutorul calculului integral.

Hans Burger.

Excentrisches Dickenwachstum, Rotholz und Holzqualität.

Creșterea în grosime excentrică, lemn roșu și calitatea lemnului.

În cursul dezvoltării lor, arborii sunt expuși să crească strâmb, din cauza vânturilor zăpezii, alunecării de strate, etc.

Natura îngrijește însă ca în acest interval de timp arborele să-și îngroașe inelele în partea concavă și să și le subțieze în partea convexă.

Cercetând calitatea celor două feluri de lemn, constatăm că în starea uscată lemnul din partea concavă (lemn de compresiune—lemn roșu) este mai puțin rezistent ca cel din partea convexă (lemn de tracțiune). Cu alte cuvinte lemnul de compresiune e inferior din punct de vedere tehnic, celui de tracțiune.

Din câte vedem, rezultă că natura îngrijește ca arborii să crească cât se poate de drepti. Trunchiuri drepte și pline, cu inele anuale uniforme pe întreaga lor lungime se întâlnesc însă numai în locurile ferite de vânt, luminate uniform, fără influențe staționale nefavorabile, etc.

Că sunt și rase de arbori, cari cresc strâmb pe soluri fertile și profunde, e adevărat. Prin operațiuni culturale îngrijite se pot obține însă arborete cu trunchiuri cât se poate de drepte și de pline.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Januarie 1933.

R. Stephani.

Treiben wir eine natur-und vernunftgemässe Waldwirtschaft?

Practicăm noi o silvicultură rațională și pe baze naturale?

În Germania, unde se urmărește pe o scară largă, acum, regenerarea pe cale naturală, se discută înăuntrul acestui sistem, dacă tăierile trebuie să fie localizate sau împrăștiate. Și fiindcă, în Baden, prin dispoziții oficiale s'a generalizat aplicarea sistemului Wagner, tăierile în margine de masiv, autorul face rezerve asupra acestui procedeu, discutând pe larg problema măririi veniturii creșterilor, cum și aceea a scăderii cheltuielilor atât pentru masivele uniforme lor prin ameliorarea solului și sporirea cât și pentru cele neuniforme ajunge la concluzia că își au aplicabilitatea lor și alte sisteme, acela al tăierilor grădinarite și quasi-grădinarite.

Dr. L. Wappes.

Technisches und Taktisches über Forstversammlungen.

Chestiuni de tehnică și de tactică în adunările forestiere.

Probleme organizatorii de mult inte-

res. Ni se spune despre contactul acestor adunări forestiere cu marele public, prin intermediul presei și cum trebuie făcut aceasta.

Găsim o statistică a felului cum sunt frecvențele aceste adunări, caracterul debaterilor, numărul zilelor pentru debateri și dezvoltarea programului însuși: salutaritatea autorităților, debaterile de specialitate, adunarea diverselor comitete, după amiezi pentru excursii ușoare fără debateri, etc... Organizarea excursiilor, vorbiri în public, deprinderea vorbirii, etc.

Ant. Rich. Schmitt.

Die Bedeutung der Waldtypen für Deutschland.

Importanța tipurilor de pădure pentru Germania.

O scurtă polemică cu cei care gătesc că nu-i importantă această problemă pentru Germania. Totuși nu-i așa. Regenerările naturale care se urmăresc, și problema pădurilor grădinate, etc., fac de actualitate problema și în Germania.

Dr. Heck.

Der schweizerischen Zeitschrift für Forstwesen ins Stammbuch.

O polemică de redacție. Ziarul Elvețian a publicat o critică a cărții lui Heck și a refuzat un răspuns din partea acestuia.

Se arată în ce consta răspunsul și se blamează jurnalul elvețian.

Fleischfresser.

Neue Buchführungsbestimmungen.

Noi instrucțiuni pentru contabilitate.

Indicațiuni cu interes local asupra prevederilor legii contabilității publice și a măsurii în care ea s'ar atinge cu exploatarea forestieră.

V. N. S.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 4, Aprilie 1932.

Editorial.

S'a introdus în mod oficial denumirea „pin ponderosa” în locul denumirii greșite de „pin galben din vest” folosită până acum, dând naștere multor erori. Editorul-șef recomandă a face rânduială și cu denumirile: „brad douglas” și „brazi balsamici”.

Dr. Jacob Roeser, Jr.

Transpiration capacity of coniferous seedlings and the problem of heat injury.

Capacitatea de transpirație a puieților rășinoase și problema stricăciunilor arșiței.

Autorul compară puieții esențelor de *Pinus ponderosa*, *P. contorta*, *Pseudotsuga taxifolia* var. *glauca* și *Picea Engelmannii*, încercând să afle conexitate între capacitatea lor de transpirație, și rezistența lor față de călduri extreme.

Walter Urban Garstka:

The calcium content of Connecticut forest litter.

Conținutul de calciu al litierii pădurilor din Connecticut.

Analizând 38 mostre de litiere din 12 tipuri de pădure autorul a găsit câteva semne ale unei tendințe spre creșterea conținutului de calciu al litierii în pădurile cari se apropie de optimul climatic.

T. Schantz-Hansen:

A comparison of the results obtained with forest-pulled and nursery-grown planting stock in northern Minnesota.

Compararea rezultatelor obținute cu stocul de plantare scos din pădure și cel

crescut în pepinieră, în Minnesota nordică.

Autorul, în baza experiențelor sale de 15 ani, își exprimă convingerea că stocul de puieți crescut în pepinieră e superior celui scos din pădure.

J. H. Sims:

Establishment and survival of yellow poplar following a clear cutting in the southern Appalachians.

Regenerarea și vitalitatea esenței *Liriodendron tulipifera* într'un parchet tăiat ras în partea sudică din Appalachian.

Se examinează posibilitatea regenerării pe cale naturală a acestei specii frumoase și valoroase. Se stabilește că, cauza nereușitei regenerării în cele mai multe cazuri este concurența pentru lumină și sol a ferigelor și a masivului bătrân.

P. W. Robbins:

The use of paper mulch in the forest nursery and field plantations.

Intrebuintarea acoperământului de hârtie în pepiniere și la plantațiuni pe teren.

În pepinieră, cheltuielile n'au fost în raport cu rezultatul obținut, iar la plantațiuni pe teren, pe lângă cheltuieli de 7 ori mai mari, procentul reușitei era mai mic decât la plantări obișnuite.

Hardy L. Shirley:

Does light burning stimulate aspen suckers? II.

Arderea focului stimulează drajonii de plop? II.

În completarea articolului publicat în anul trecut, autorul stabilește, că după trecerea unui an efectul stimulent s'a stins.

M. E. Dunlap:

The drying rate of hardwood-forest leaves.

Iuțeala uscării frunzelor în pădurile de foioase.

S'a constatat, că frunzele căzute într'un ceas se usucă în așa măsură că devin inflamabile.

H. F. Morey:

What is the growth per cent of American forests?

Cât e procentul de creștere al pădurilor americane?

S'a stabilit la 17 specii forestiere, maximum (7.7%) găsindu-se la plopul canadian (*Populus deltoides*) din Valea Mississippi, iar minimum (0.8%) la *Pinus contorta* (*Murrayana*) din Rocky Mountains.

Robert K. Winters and Philip R. Wheeler:

The suitability of Reineke's planimeter method for volume determinations of delta hardwood species.

Aplicabilitatea metodei Reineke pentru determinarea cu planimetrul a volumelor speciilor foioase din delta.

C toate că rezultatul în genere rămâne cu 1.22% sub cel calculat prin formula Smalian, autorii totuși o recomandă, fiind metoda cu aproximație optimă.

R. W. Cowlin:

Sampling douglas fir reproduction stands by the stocked quadrat method.

Stabilirea regenerării masivelor de douglas prin metoda pătratelor acoperite.

În masivele de 5—25 ani corespunde aplicarea pătratelor de încercare cu suprafața de 13.2 picioare pătrate (aprox. 1.3 m²).

Wilson Compton:

Recent developments in the lumber industry.

Cele mai noi reforme în industria lemnului.

Critica actualei situații a industriei lemnului și recomandări pentru îmbunătățirea ei.

Urmează raportul comisiei pentru stabilirea tipurilor forestiere ale părții estice din S. U. A. S'au stabilit și descris 96 tipuri de păduri.

F. Páll.

LAIPE.

Nr. 11—12, 1932.

Giovanni Negri.

La macchia mediterranea in Italia.

„Machia” mediteranee în Italia. (10 pag.).

Prin cuvântul „*macchia*” (fr. *maquis*) se înțelege de obicei o asociațiune de plante arbustive cu foi coriace, totdeauna verzi, ajungând la înălțimi variabile între 1.5 m. și 2.5 m., câteodată chiar 3—4 m. Acoperă terenul mai mult sau mai puțin continuu, putând deveni adesea așa de deasă încât nu se poate pătrunde prin ea. În aparență *machia* prezintă o uniformitate fizionomică. Cu toate acestea, *macchia* — la formațiunea căreia contribuie nu numai numeroase plante erbacee, dar chiar specii arborescente destul de proprii formațiunilor forestiere ale regiunii mediteranee sau infiltrate în asociațiunile cotiere din etajul subalpin superior — reprezintă o amestecătură extraordinar de bogată și variată ca forme. Această amestecătură de specii aparține la aproape toate marile familii din flora noastră, concordând totuși după aspectul general, dar predominând, dacă nu exclusiv, cele xerophite.

Se face enumerarea principalelor specii constitutive, clasate pe grupe biologice.

Rübel a tentat clasificarea tuturor grupărilor ce prezintă această *machia* atinând patru tipuri esențiale.

I. *Arbution*, corespunzând aproape cu formațiunea numită *Machia* înaltă, având ca specii caracteristice: *Arbutus unedo*, *Quercus ilex*, *Myrtus communis*, *Pistacia lentiscus*, *Olea europaea silvestris*, *Phyllirea media*, *Rosmarinus officinalis*.

II. *Cistion* căruia îi aparțin speciile de *Cistus*, constituind *machia* joasă. Specii caracteristice: *Cistus monspeliensis*, *C. salviaefolius*.

III. *Genisteion* cuprinde *Machia* arbustivă, ale cărei specii dominante sunt: *Spartium jumeum*, *Genista ephedroides* sau *Calycotome spinosa*.

IV. *Nerion* reprezintă *machia* aluvionară, dominată, precum se știe, de oleandru.

Toți cercetătorii, cari s'au ocupat de vegetațiunea mediteraneei italiene, au recunoscut constanța primelor două tipuri, lăsând să se întrevadă existența unui facies septentrional fresc și un facies meridional cald.

Limita altitudinală și în interiorul țării a *machiei* este legată de fenomenele climaterice, depinzând însă de conlucrarea a doi factori: temperatura și umiditatea.

Machia aparține etajului *Lauretum*. Ea reprezintă o formațiune tipică a regiunii mediteranee, dar nu unica formațiune spontană. Ea trece, în terenurile fresce și profunde, la pădurea mediterană, iar în părțile expuse la o puternică insolație, sărace în umiditate și dotate cu un teren superficial, spre stepa mediterană. Autorii francezi au stabilit un tip de vegetație stepică caracterizat prin *Quercus coceifera*, constituind acei *garrigue*, nume care s'a generalizat pentru indicarea în general a stepii mediterane nestâncoasă.

S'a remarcat învadárea machiei în terenurile aluvionare recente sau în terenurile abandonate de agricultură, fără a mai fi fost precedată de formațiuni păduroase. Autorul deduce că surșinerile unor autoři francezi ca Flahaut și alți cumi că machia a fi rezultatul degradării pădurilor mediteranee, prin acțiunea distrugătoare a omului, este excesivă și că cea mai mare parte din aceste formațiuni de machia poate fi considerată ca o formațiune originală și independentă.

A. Merendi.

La machia mediterranea nell' economia rurale italiana.

Machia mediteraneană în economia rurală italiană (8 pag.).

Machia mediteraneană, cu elementele sale constitutive, are o importanță deosebită—nu numai pentru protecția solului — dar și din punct de vedere al progresului agriculturii atât pentru produsele sale variate, cât și pentru raporturile strânse ce există între această vegetație mediteraneană și creșterea vitelor.

L. Senni.

La palma di S. Pietro (*Chamaerops humilis*) (3 pag.).

Palma Sfântului Petru.

Plantă mediteraneană. Nucleul cel mai important al acestei plante se află în Spania Meridională. Pășunatul și cultura agricolă i-au limitat aria. În Italia se găsește mai ales în Sicilia și Sardinia.

Aldo Pavari.

Il mirto o mortella (3 pag.)

Mirtul (*Mirtus communis*).

Plantă tipică mediteraneană — iubește soarele, nu suportă bruma și gerurile. În Spania meridională crește mai mult pe

terenuri argiloase și silicioase fresce; în Italia preferă terenurile calcaroase și pozițiile însorite.

Plantă mai mult ornamentală.

Lemnul ei n'are mare importanță. Se pretează la sculptat și se lucrează la strung. Se folosește pentru mânere de umbrele. Foile sunt aromatice; în antichitate erau folosite în medicină. Azi se folosesc — în oarecare măsură — în tăbăcărie.

L. Pucccher Passavalli.

L'alaterno e gli altri „Rhamnus” mediterranei (3 pag.).

Rhamnus alaternus și ceilalți „*Rhamnus*” mediteraneni.

Speciile de *Rhamnus* proprii machiei mediteraneene se pot grupa în două categorii:

1. *Rhamnus* cu foi alterne și persistente (*Rh. alternus* și *Rh. oleoides*).

2. *Rhamnus* cu foi opuse și caduce (*Rh. saxatilis* și *Rh. persicaefolia*).

Rh. alaternus este comun în subzona caldă și mijlocie a *Lauretumului*; în subzona frescă este puțin frecvent.

Rh. oleoides, un arbust care abia atinge 1 m., este comun în locurile uscate și aride din regiunea mediteranei.

Rh. saxatilis arboras caracteristic terenurilor calcare aride, în special a celor de tip carstic; urcă și în etajul subalpin.

Rh. persicaefolia, arbust eminentemente mediteranean.

Dr. A. de Philippis.

Il siliquastro (*Cercis siliquastrum*, L.).

Element caracteristic al florei mediteraneene. Patria sa este Asia Mică ajungând până în Persia. În altitudine pătrunde puțin în *Castanetum*.

L. Puccher Passavalli.

Il carrubo (*Ceratonia siliqua*).

În climatul mediteranean, din punct de vedere forestier, acest arbore este prețios prin calitățile lemnului său, ale cărbunelui ce produce și prin ușurința cu care se instalează pe terenurile aride.

N. Venerosi Pesciolini.

Il pistacchio, il terebinto e il lentisco (*Pistacia vera*, *P. terebinthus* și *P. lentiscus*). (7 pag.).

Aceste trei plante împreună cu *Rhus cotinus* și *Rhus coriaria* sunt pentru Italia reprezentanții aproape exclusivi ai familiei *Anacardiaceae* sau *terebinthaceae*.

Sunt de mică importanță forestieră. Se dau detalii asupra produselor secundare ce se pot scoate din ele.

Lorenzo Senni.

Le eriche (4 pag.).

Elemente importante ale machiei mediteraneene. (*Erica arborea*, *E. scoparia*, *E. terminalis*, *E. multiflora*).

L. Puccher Passavalli.

Il corbezzolo o albatro (*Arbutus unedo*).

Una din cele caracteristice plante care cresc în regiunile calde și aride ale zonei mediteraneene.

Aldo Pavari.

L'olivastro (*Olea europaea* var. *oleaster*).

Aria măslinului sălbatic nu coincide cu aceea a măslinului cultivat. Prin cultură acesta din urmă a fost extins și în regiuni mai reci care nu reprezintă un optimum climateric. În Italia limita zonei măslinului sălbatic este marcată de o temperatură de cel puțin 5° — pentru

luna cea mai rece — și cu o medie a temperaturilor minime de — 7° C. Arbore frugal care-și acomodează toate terenurile fie chiar aride, datorită puter-nicului său sistem radicular.

Dr. A. de Philippis.

Il lillatro (*Phillyrea*). (4 pag.).

Arbore comun în toată regiunea mediteraneană.

Dr. A. de Philippis.

Le ginestre e gli arbusti ginestroidi (9 pag.).

Variata și bogata floră a machiei mediteraniene cuprinde o serie întreagă de arbuști și subarbuști cari pentru asemănarea lor mai mult sau mai puțin pronunțată cu bine cunoscuta și răspândita *Genista odorosa* sunt cuprinse sub denumirea generică de „arbuști *genis* troizi”. Toți aparțin familiei leguminoase; fac excepție numai *Oxyris alba* și *Ephedra*. Toți sunt eminentemente xerofili și capabili de a crește pe povârnișurile cele mai aride.

Prezența lor este indiciul cel mai sigur al degradării machiei.

Adriano Fiori.

Le associazioni della bassa macchia. (14 pag.).

Asociațiunile din subzona machiei inferioare.

„Machia inferioară” este de cele mai multe ori rezultatul degradării pădurii de către om.

Se indică diferitele specii ce se găsesc în această subzonă, în ordinea frecvenței și importanței extensiunii lor.

Un capitol special se ocupă de plantele adonhite și de liare.

A. Har.

C. POP BANCHERIU

Încă unul din fondatorii Soc. „Progresul Silvic” s’a despărțit din rândurile noastre.

O mare parte din activitatea sa, până la războiu, a fost închinată Serviciului de control și conducere. Înainte de război a fost în serviciul Regiunii silvice *București*, fiind colaboratorul mult regretatului conducător silvic Costică Ionescu și mai apoi a lui Xenofon Sculy, — după care a funcționat la Administrația Centrală a Casei Pădurilor.

În timpul războiului fiind detașat în Moldova, îndată după alipirea Basarabiei la patria mună, i s’a încredințat câțva vreme și conducerea pădurilor Basarabiei, după care a fost detașat cu Serviciul în Ardeal, la Mercurea Ciucului, — și în fine readus în serviciul central, de unde a rămas până în ziua când și-a regulat drepturile la pensie.

După eșirea la pensie, a activat mai puțin în viața forestieră căutându-și de ameliorarea sănătății.

Ca membru constant al Soc. „Progresul Silvic” de la înființare și până s’a sfârșit, — s’a evidențiat ca un animator în toate manifestațiunile Societății noastre, în decursul vremii, cât și a altor societăți științifice la care era membru, urmărind continuu mișcarea culturală.

Cu dânsul, rândurile membrilor fondatori ai Societății din „Progresul Silvic” s’a redus mult.

Societatea noastră, la înmormântare, a fost reprezentată prin d. Ing. Consilier silvic Xenofon Sculy, care i-a fost și șef.

Cu acest prilej Soc. *P. Silvic*, și-a exprimat regretul său, și transmite condoleanțe familiei sale.

M. P. F.

I N F O R M A Ţ I U N I

Adunarea generală a Societăţii „Progresul Silvic” va avea loc în zilele de 25—28 Mai crt. la sediul Societăţii în Bucureşti. Ordinea de zi şi programul se vor comunica membrilor la timp.

* * *

Toţi domnii ingineri silvici care nu şi-au primit acţiunile dela „C. E. A. C. S.” sunt rugaţi a se adresa la Direcţiile respective unde li s’au expedit împreună cu dividendul pe 1930 şi 1931.

**Casa de Credit, Economie şi
ajutor a Corpului Silvic**

* * *

Populaţia comunelor situate în apropierea bălţilor şi mai ales pescarii şi păzitorii vitelor din baltă, duc o adevărată campanie de exterminare a vânatului de baltă, — prin distrugerea cuiburilor şi culegerea ouălor comestibile.

Spre a stăvili acest rău ce ameninţă însăşi existenţa vânatului, şi totodată spre a ne conforma desideratelor comitetului internaţional de vânatoare din Paris, reamintim dispoziţiunile art. 22 din legea vânatului care interzice cu desăvârşire adunarea ouălor păsărilor de baltă. Contravenirele intră în prevederile art. 87 şi 73 din legea vânatului, constituind cumul de delict.

În interesul ocrotirii vânatului, rugăm autorităţile şi pe d-nii vânători să supravegheze aplicarea acestor dispoziţiuni.

În conformitate cu Dec. Minist. No. 49/933, s’a acordat printr’o viză specială, prelungirea valabilităţii permiselor de vânatoare obţinute în 1932, până la 31

Martie 1933 (acelor care au achitat $\frac{1}{4}$ din taxa legală).

În conformitate cu Decizia Ministerială No. 3468/933, valabilitatea acestor permise vizate se prelungeşte până la 30 Aprilie a. c. inclusiv.

Prin Decizia Minist. No. 1508/933, se aplică dispoziţiunile articolului 35 din Legea pazei şi protecţiei vânatului, pentru întreg teritoriul jud. Neamţ.

* * *

La Societatea elevilor Ingineri silvici se găseşte de vânzare Cursul de torrenţi, — complectat în ultimul timp — al d-lui Prof. V. N. Stinghe.

Preţul 152 lei. La cerere, cursul se expediază şi în provincie.

* * *

Am primit la redacţie „Avicultura raţională” partea I, de D-l Nicolae Angulescu, diplomat al Şc. sup. de Agronomie din Berlin, Inspector Central în Institutul Naţional de Export.

Autorul tratează cu desăvârşită competenţă: importanţa aviculturii pentru avuţia naţională, rasele de găini, coteţe şi adăposturi. Clocitul natural şi artificial al puilor, alimentaţia.

Conţine 116 ilustraţii în text şi 12 planşe reprezentând diferite rase de găini în culorile lor naturale.

Preţul 250 lei. Domnii silvicultori pot avea volumul numai cu 200 lei trimişi prin mandat poştal, autorului, în str. Madrid 4, Bucureşti.

PAGINI MERCURIALE

Bursa lemnului

LUNA APRILIE

In țară.

București

Prețul pe vagonul de 10 tone, ab ramp gara București-Mărfuri (B. M.).

Fag. 4300

Stejar. 4700

Notă.—Se observă preferința crescândă a publicului pentru lemnul de fag.

In restul țării, prețurile se mențin relativ urcate, noul tarif de transport pe C. F. R. urmând a intra în vigoare la 1 Mai c.

Prețurile ce urmează sunt pe vagonul de 10 tone, ab vagon stația de plecare.

	Fag	Stejar
Sebeș	Lei 3.000	—
Dorohoi	.. —	2.800
Cărbunești (verzi)	.. —	2.300
Lușoj	.. 4.100	—
Moldova-Veche (schelă)	.. 3.400	—
Baia	.. 2.600	—
Iași	.. 5.500	4.500
T.-Măgurele	.. —	4.500
Călărași	.. 7.000	—
R.-Sărat	.. 3.000	3.400
Slobozia	.. 6.100	—
Deva	.. 3.200	—
Șercaia	.. 2.500	2.400
Orăștie	.. 2.800	2.300

In străinătate

Polonia

Prețuri de orientare pe m³, in zloți ¹⁾, ab vagon stația de încărcare, la 200—300 km. de Varșovia.

1) 1 zlot = 18—19 lei.

Grinzi de rășinoase 34; lemn de celuloză 11, sc. de stejar cl. I, 85, cl. II 65.

La Lvov s'a notat prețurile de mai jos:

Bușteni de fag p. debitat, 26 cm, la vârful subțire, fără coajă, 15; idem 30 cm. la vârf, 20; bușteni de anin 3 m., la vârf 30 cm., 48; lemn de foc fag sau stejar, uscat w. a 10 tone, 140; idem, de pin uscat 160.

(După „Int. Holzmarkt”)

Ungaria

Prețul lemnului românesc pe m³, la granița ungară, în pengoe¹⁾.

Molid tâmplărie, fără Bw. 100—105; brad cl. IV românească 48—50; idem, molid 64—68; molid, construcție (Bw.), 88—85; chereștea de geluit 76—80; marfa de cântar, lată, pro vagon, 500—770.

Lemnul de foc românesc, vagonul de 10 tone: Bekécsaba 311:60; De brečen 286,60; Lököshaza 321.60.

(După „Magyar Fakereskedő”)

Austria

Prețuri pe m. c., în Schillingi, ab vagon stația de încărcare, notate la bursa din Viena.

Trunchi (Langholz) 25—35 cm. 17—24; busteni (Blochholz) 4—6 m., dela 20 cm. 15—17; molid de tâmplărie, 26 mm. 84—90; dulapi 44—45; grinzi 4—6 m., 10/13—15/15 cm. 44—46; lețuri 48—50.

(După „Int. Holzmarkt”)

1) 1 pengoe = 29,60 lei, curs oficial; 23—24 lei, curs real.

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

CONGRESUL INGINERILOR SILVICI DIN 1933

În vederea Adunării generale a Soc. „Progresul Silvic“, s'a trimis tuturor membrilor Societății următoarea invitație :

Domnule și iubite coleg,

Avem onoare a vă aduce la cunoștință, că Adunarea generală a Societății noastre din acest an este fixată pentru 18 Mai 1933, la sediul Societății din București, B-dul Take Ionescu, 31.

Cum la această adunare, probabil nu se va întruni jumătate plus unul din numărul membrilor Societății așa cum prevede art. 18 din statute, adunarea generală se va ține irevocabil a 8-a zi liberă, adică la 25 Mai și următoarele trei zile, cu orice număr de membri vor fi prezenți.

Adunarea generală este chemată a delibera și hotări asupra următoarei ordine de zi :

Ziua I-a, 25 Mai

Deschiderea adunării generale la orele 11 dimineața.

1. Cuvântarea de deschidere a D-lui Ing. Consilier silvic C. P. Georgescu, presedintele Societății.

2. Darea de seamă a Consiliului de administrație pe 1932.

3. Raportul cenzorilor pentru gestiunea 1932.

4. Aprobarea bilanțului și contul de venituri și cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1932 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1932.

5. Aprobarea bugetului pe 1933.

6. Alegerea a 5 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începerea dela 1 Ianuarie 1934, conform art. 34 din statute în

locul D-lor : Horia Lazăr G. Agapie, M. P. Florescu, At. Nedelcovici, Andrei Ionescu, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1934.

7. Alegerea pentru anul 1933 a 3 cenzori titulari și 3 cenzori supleanți.

Ziua II-a, 26 Mai

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra următoarelor subiecte :

1. Vânăatul și vânătoarea în România.

2. Industria și comerțul forestier în legătură cu depresiunea economică, — colaborarea C. A. P. S. cu instituțiile similare și proprietarii de păduri pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

Ziua III-a, 27 Mai

3. Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

4. Problema regenerării pădurilor.

Ziua IV-a, 28 Mai

Excursiune de studii la nisipurile sburătoare din Oltenia.

Adunările generale ale Societății noastre fiind manifestări importante ale întregului Corp silvic, nu ne indoim că, în ciuda tuturor greutăților de azi, veți lua parte și Dv, atât la adunare, cât și la discutarea problemelor enumerate, comunicându-ne din timp adeviziunea Dvs, precum și subiectul ce doriți a trata din cele puse la ordinea zilei.

În ce privește aprobarea concediului pentru membri funcționari la Stat, comunicarea se va face la timp.

În așteptare, vă rugăm a primi, iubite coleg, asigurarea celor mai alese sentimente de colegialitate.

Președinte, C. P. GEORGESCU.

Secretar General, *Petre Ioan*

* * *

VILA SYLVA

„Vila Sylva” din Băile Govora, jud. Vâlcea, proprietatea Societății noastre — este complet gata, mobilată după cerințele ultimului confort.

Stațiunea balneară Govora pe lângă minunatele băi de iod, sulf și ape curative, este și un admirabil loc de odihnă.

Colegii cari au nevoie de aceste băi sunt rugați să se înscrie din vreme pentru a reține camerele necesare.

Camerele pentru membrii Societății la curent cu plata cotizațiilor, se vor închiria cu 50% reducere din tariful pentru particulari, preț ce nu depășește 1800 lei pentru camera cu un pat și 3000 lei pentru camere cu 2 paturi, pe lună.

În restaurantul Vilei, concesionat unui specialist din București, se poate lua masa convenabil: membrii Societății se bucură de o reducere de 20% din tarif.

Înscrierile pentru rețineri de camere însoțite de un acout de 500 lei pentru camere cu un pat și 1000 lei pentru camere cu 2 paturi, se fac la Secretariatul Societății „Progresul Silvic”, Bd. Tache Ionescu 31, București III, iar dela 1 Iunie direct la Administrația Vilei Sylva, Băile Govora, jud. Vâlcea.

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

Sedinta a 7-a a Cercului de Studii forestiere, dela 14 Martie, a fost ocupata de conferinta d-lui ing. I. C. Demetrescu: *Politica forestiera romana in lumina legislatiei silvice postbelice.*

In prealabil, conferentiarul fixeaza continutul notiunilor *Politica forestiera* si *Legislatie forestiera* cum si raporturile lor reciproce.

Politica forestiera nu poate fi privita numai ca o ramura a politicii economice generale ci ceva mai mult. Anume: totalitatea masurilor pornite dela Stat sau alti factori hotaratori, cu intentia de a influenta direct sau indirect structura padurii si a economiei forestiere. Legislatia forestiera ca complex de masuri pentru reglementarea economiei forestiere este numai unul dintre mijloacele prin care se manifesta politica forestiera a Statului.

O prima indicatie a activitatii imense de politica forestiera in perioada postbelica il constituie si faptul largirii cercului exponentilor acestei politici. Intr-adevar, pe langa cei din trecut, noile rândueli au fixat un destul de important rol in determinarea politicii forestiere a tarii noastre Camerilor de Agricultra si mai ales Consiliului superior forestier.

Tratarea temii propriu zisa este restransa la 3 intrebari :

- 1) Ce drum a urmat legislatia silvica postbelica.
- 2) In ce raport se situeaza fata de cele antebelice din cele 4 tinuturi romaneesti si in sfarsit :
- 3) Care ar fi dezvoltarea probabila in viitorul apropiat ?

In pregatirea raspunsului la primele doua intrebari se analizeaza pe scurt legislatiile forestiere din cele 4 tinuturi romaneesti asa cum se prezentau inaintea unirii.

In desfasurarea activitatii de legiferare silvica postbelica se disting doua directiuni:

- 1) O straduinta de unificare;
- 2) O preocupare de modificare si complectare a continutului insasi al legislatiei de unifica sau unificare.

In totul luata legislatia forestiera a Romaniei noi in stadiul sau de dezvoltare actual a intrecut pe acela ale provinciilor unite. Legiuitorul roman a putut cu indajire ca cuceririle de pe terenul legislatiei forestiere din deosebitele provincii sa nu fie pierdute.

In ceace priveste viitoarea dezvoltare a legislatiei si a politicii forestiere

lucrurile sunt în funcție de forma în care se vor cristaliza concepțiile de politică economică ale timpului. Pentru viitorul apropiat au oarecare perspective de împlinire următoarele puncte în materie:

- 1) Să se desăvârșească unificarea legislativă forestieră în sensul provinciilor istorice;
- 2) Să se lărgască diferențierea prescripțiilor legislației forestiere noi după diversitățile locale cu o mai mare descentralizare a administrației de poliție silvică;
- 3) Să se introducă noi restricții cum ar fi cele privitoare la diviziunea pădurii.

*

* * *

La 28 Martie, a. c. a conferențiat *D. A. Sburlan* despre: Aspecte din industria lemnului în Suedia.

Conferențiarul își începe comunicarea cu descrierea generală a situației geografice a Suediei, a poziției ei pe glob (15% din teritoriul se află dincolo de cercul polar), a reliefului, orografiei, hidrografiei și climatului. Din această descriere reținem că Suedia are un relief oarecum asemănător cu al României-Vechi, cu un lanț de munți nu prea înalți (Alpii Scandinaviei) către frontiera Norvegiei, cu platouri și dealuri cu pante dulci, ce coboară domol către Est și cu o câmpie întinsă, către Sud-Est. Cu toată situația sa boreală, Suedia are, grație curențului Golfstream un climat relativ blând, mai umed în Sud. Iarna durează până la 8 luni în Nord, ceea ce explică producția așa de redusă a pădurilor (abia 2 m³ pe an și ha.).

Pădurile ocupă 232 Mil. ha, adică 52% din suprafața țării, revenind 378 ha pe suta de locuitori (față de 21% păduri în România și 36 ha pe 100 loc). Suedia este astfel — după Finlanda, — țara cea mai bine împădurită din Europa. În Suedia se pot distinge cinci zone de vegetație forestieră: zona alpină, a mesteacănului, a coniferelor de N, a coniferelor de S și a fagului.

Tipul de pădure cel mai răspândit e acel al amestecului din pin cu molift.

Proporția speciilor pentru întreaga țară este: 46% pin, 41% molift, 13% foioase.

Statul posedă 16% din suprafața totală a pădurilor, posesoratele 5%, particularii și societățile industriale 69%. Creșterea anuală a fost evaluată la 38 mil. m³ efectiv utilizabil, din cari 31.6 mil. m³ rășinoase.

Pădurile Suediei sunt tratate exclusiv în codru și se exploatează pe bază de planuri de tăiere și amenajamente aprobate de organele silvice. Se aplică 5 legi diferite, în ce privește controlul Statului asupra gestiunii pădurilor particulare. Acestea din urmă sunt în parte epuizate, din cauza tăierilor grăbite, practicate în ultimele decenii.

Din cauza reliefului puțin accidentat, toate pădurile Suediei sunt ușor accesibile.

Lernile lungi și bogate în zăpadă facilitează transportul lemnului. Buștenii

sunt aduși din păduri până la marginea locurilor și râurilor plutibile iarna, cu sănițele.

Plutitul începe după ruperea zăpezii (Mai) și durează toată vara. În Suedia sunt peste 60 fluvii și râuri plutitoare, deservind complet întreaga regiune a țării, de la N de Stockholom. Societățile amuse create, au investit sume imense în lucrări de regulare a acestor cursuri de apă. Transportul se face în majoritatea cazurilor prin plutit liber (sălbatic), ceea ce necesită o organizare foarte bună a transporturilor și repartizării buștenilor pe categorii de proprietari. Se transportă anual pe această cale 20 mil. m³ bușteni, adică mai mult de 60% din producția anuală a pădurilor Suediei. Osebit de aceasta Suedia are și o rețea foarte dezvoltată de căi ferate (15—700 km.).

Industria lemnului a luat naștere în sudul țării pe la 1500, dar dezvoltarea cea mai de seamă a cunoscut-o abia începutul secolului trecut. La început această industrie era în mâinile comercianților englezi, cari obținuseră de la Stat mari concesiuni de masive păduroase, construind în special fierăstraie de apă, în regiunile de munte.

Procesul raționalizării instalațiilor și al fabricației, au adus industria lemnului în Suedia, la locuri speciale pe malul lacurilor sau fluviilor, în apropiere de vărsarea în mare așa în cât cheresteaua să poată fi expedită apoi cu vapoarele către țările de destinație.

Modul de construcție al fabricilor suedeze se deosebește cu totul de acela al ferăstraelor de la noi. În Suedia, hala gaterelor e la etaj, și are 4—5 trepte, pe cari sunt așezate diversele mașini unelte. În febul acesta, buștenii cari sunt ridicați din lac pe transportoare cu lanț, merg de la mașină la alta coborînd, necerând deci lucrătorilor eforturi prea mari. În aceste fabrici se face uz în cel mai mare grad de muncă mecanizată, lucrătorii având mai mult de supravegheat mașinile, cari lucrează cu o precizie și o înălțime uimitoare. De aceea și producția acestor fabrici, în comparație cu a acelorora de la noi, este foarte ridicată.

Sortarea cherestelei, stivuirea, încărcarea în vapoare, etc. se face deasemenea automat.

Munca manuală este astfel redusă la minimum iar costul producției este simțitor redus.

Cheresteaua suedeză, deși lemnul din provincie nu e de o calitate excepțională (noduros, subțire, adeseori strâmb), este foarte căutată pe piețele de consum, din cauza exactei dimensionări și a sortării riguroase. Ea nu are noduri căzătoare și are înele anuale foarte fine.

Exportul de lemne reprezintă 25% din totalul exportului suedez. Anual se exportă 2.5—3 mil. m³ cherestea, reprezentând mai bine de 80% din tonajul exportului de lemne; apoi stâlpi de mină, lemn de celuloză, etc. Principalele țări de destinație sunt: Anglia (40%), Danemarca (12%), Franța (10%), Olanda (90%), etc.

Hârtia și celuloza, deasemenea produse ale lemnului, furnizează 20—25% din totalul valorii exportului Suediei. Lemnul și derivatele sale reprezintă deci 50% din exportul acestei țări.

Suedia luptă pe piețele sale de desfacere cu concurența acerbă a Rusiei Sovietice și a Finlandei. Din cauza crizei mondiale, exportul total al lemnului a fost în 1931 (22 milioane m³) cu 44% mai mic de cât cel din 1929 (3,9 milioane m³).

Conferința a fost însoțită de proiecțiuni, arătând interesante vederi de fabrici de cherestea, păduri, instalații de transport, etc., pe cari conferențiarul a avut ocazia a le vizita amănunțit într-o excursie pe care a întreprins-o în anul 1929.

În ședința IX-a a C. d. S. P. la 25 Aprilie a. c., a conferențiat d-l Ing. șef silvic I. Popescu-Salcie despre:

„Observațiuni în legătură cu distilarea lemnului la noi în țară”.

În prima parte a conferinței, D-sa a arătat motivele pentru care chestiunea distilării lemnului trebuie să fie o problemă foarte bine cunoscută inginerilor silvici, cu toate că această industrializare este mai mult de domeniul chimiei.

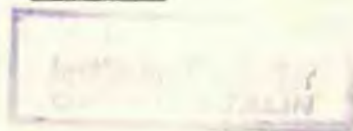
A enumerat apoi considerentele în care trebuie să se țină seama la instalarea unei fabrici de distilat lemnul, făcând o expunere asupra modului cum au luat ființă cele patru fabrici — distilării de lemn — de la noi din țară.

În partea doua, D-sa a arătat operațiunile mecanice la care e supusă materia primă destinată să fie industrializată prin distilare, făcând și o expunere asupra procedurii de carbonizare utilizat de distilentele de la noi și arătând rând pe rând produsele colective și cantitative ce se obțin prin distilarea lemnului.

A enumerat apoi esențele forestiere ce pot fi utilizate ca materie primă, și factorii ce influențează asupra calității și cantității produselor obținute prin distilare.

În ultima parte, D-sa a arătat câtă materie primă se utilizează anual de către cele patru distilerii de lemn și câte produse se obțin prin distilarea materiilor prime: lemnul de fag; care din produsele obținute prin distilarea lemnului sunt destinate consumului intern, în ce cantități și la ce taxe sunt supuse față de fisc, în ce cantități se exportă și valoare exportului învederând toate acestea prin diagrame, pentru intervalul de timp 1.I.1927 — 31 Dec. 1931.

În concluzie d-sa a insistat asupra rentabilității valorificării lemnului de fag prin acest mod de industrializare.

6893 ✓ pt. leg. 477

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

- Studii referate :*
- Exhaustoare D. A. Sburlan
 Asupra stațiunilor de Pinus Cembra din Carpații
 României Dr. G. P. Antonescu
 În chestiunea articolului „Asupra stațiunilor de
 Pinus Cembra din Carpații României” Dr. C. C. Georgescu
 și Ing. C. D. Ionescu
 Răspuns replicii d-ilor Dr. Constantin C. Geor-
 gescu și Constantin D. Ionescu Dr. G. P. Antonescu
- Probleme administrative :*
- Chestiuni de economie forestieră și de organizația
 serviciului I. Rîha
- Documentări — Comentarii :*
- O lege nouă Horia Manole
 Pinus Banksiana Lamb. O încercare de cultură
 în Bucovina Ing. Otto Mathias
 Pădurile turcești din Asia Mică Iuliu Iroelich
 Compasul forestier cu rulmenți I. Dăscălescu și
 I. Popescu-Zeletin
- Jurisprudență : Legea agrară*
- Cronica :*
- Serbarea sădării arborilor G. N. Bârlad
 Congresul inginerilor silvici I. Popescu-Zeletin
- Recenzi — Revista revistelor — Informațiuni — Soc. „Progresul Silvic”
 „Cercul de Studii forestiere” — Publicațiuni : Deciziuni ministeriale*

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Römische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes-Comptes-rendus.

Evacuation pneumatique des
sciures *D. A. Sburan*
Sur la question de la distri-
bution du *Pinus Cembra*
en Roumanie
Dr. G. P. Antonesco
C. C. Georgesco
C. D. Ionesco

Problèmes administratifs:

Questions d'économie fore-
stièrre et d'organisation du
service *I. Riha*

Documentations-Commentaires:

Une des plus récentes lois *Horia Manole*
Pinus Banksiana Lamb. Un
essai de culture en Bu-
covine *Ing. Otto Mathias*
Les forêts de l'Asie Mineure *Ing. Iuliu Froelich*
Un compas forestier au rou-
lements *I. Dascălescu și*
I. Popescu-Zeletin

Jurisprudence. — Chronique. — Recensions.

Revue des revues.—Informations.

Soc. „Progresul Silvic”.—Publications.

Decisions ministérielles.

I N H A L T :

Abhandlungen:

Exhaustoren *D. A. Sburan*
Über die Verbreitung der
Pinus Cembra in Ru-
mänien *Dr. G. P. Antonesco*

Verwaltungsfragen:

Forstwirtschaftliche Frage
und solche der Dienst-
Organisation *I. Riha*

Mitteilungen:

Ein neues Gesetz *Horia Manole*
Pinus Banksiana Lamb. Ein
Kulturversuch in der Bu-
covina *Ing. Otto Mathias*
Die türkischen Forsten in
Kleinasien *Ing. Iuliu Froelich*
Die Forst-Kluppe mit Ku-
gellager *I. Dascălescu și*
I. Popescu-Zeletin

Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nachrichten.

„Progresul silvic”: Vereinsangelegenheiten.

Ämtliche Veröffentlichungen.

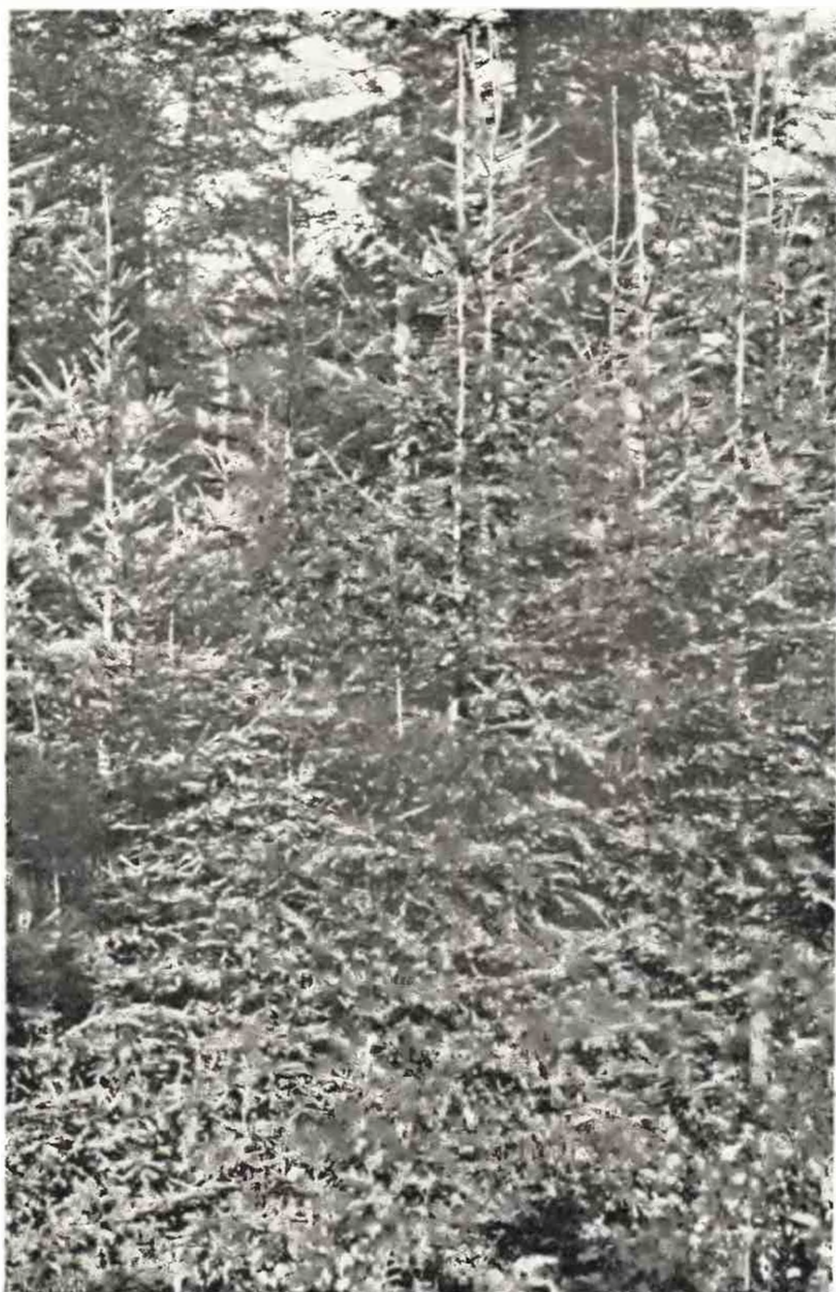
REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

6893

Regenerări naturale de molift și larice, lângă Alnus viridis în pad, Vânturișul Sinaia, la limita veget. r. t. t. e. l. e. i.
Régénération naturelle d'épicéa et de mélèze auprès d'Alnus viridis dans la forêt de Vânturișul Sinaia.
Natürliche Fichten- u. Lärchenverjüngung. neben Alnus viridis, im Walde Vânturișul Sinaia.

Plantație de molift în pădurea Vânturișul Sinaia.
Plantation d'épicéa dans la forêt de Vânturișul,
Fichtenpflanzung im Walde Vânturișul, bei Sinaia.

STUDII — REFERATE

EXHAUSTOARE

de D. A. SBURLAN

Evacuarea rumegușului și prafului, din fabricile și atelierile pentru prelucrarea mecanică a lemnului, constituie o problemă importantă și în același timp destul de dificil de rezolvat.

Aceste deșeuri, ce se produc în mare cantitate (ele reprezintă în mijlociu 15% din volumul lemnului brut debitat), sunt vătămătoare sănătății lucrătorilor, împiedică buna manipulare a materialelor în hala mașinilor, cauzează îmbăcsirea și uzarea organelor delicate ale mașinilor, îngreuiază ungerea acestora și măresc pericolul incendiilor.

Pentru aceste motive, fabricile și atelierile mari folosesc azi pe o scară din ce în ce mai întinsă evacuarea pneumatică, prin aspirație, a deșeurilor. Preferința ce se acordă exhaustoarelor sau transportoarelor pneumatice, față de celelalte mijloace de transport cunoscute (cu bandă, cu galete, cu șurub) se bazează pe multiplele și marile avantagii oferite de cele dintâi. În adevăr, exhaustoarele nu numai îndepărtează, dar și absorb deșeurile și praful de lemn și anume imediat ce au luat naștere la diversele mașini ale fabricii, înlăturând astfel prompt toate gravele neajunsuri semnalate mai sus. În afară de aceasta, prin înlăturarea pauzelor necesare pentru curățirea mașinilor și a halei, pauze cari la instalațiile primitive pot lua până la 20% din timpul total de lucru, exhaustoarele înlesnesc o mai bună exploatare a mașinilor unelte.

În fine, grație cutiilor sau dispozitivelor de aspirație, transportoarele pneumatice fac ca frecvența accidentelor să fie mai mică, pe de-o parte prin faptul că uneltele mașinilor sunt închise în a-

ceste cutii și sunt deci mai greu accesibile, pe de altă parte prin aceea că așchiile ce sar din lemne sau unelte, sunt imediat absorbite și deci nu mai pot răni pe lucrători.

Transportul pneumatic se bazează pe principiul ventilației și este relativ recent introdus în industrie. În industria lemnului acest mijloc de evacuare a deșeurilor și-a găsit utilizare pe la 1870 în America și abia la 1890 în Europa.

Un transportor pneumatic pentru deșeurile de lemn se compune din următoarele părți principale (fig. 1).

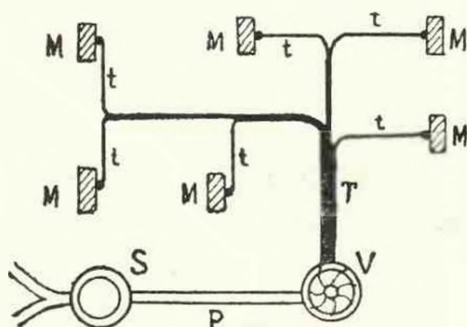

Fig. 1.

1. Guri, cutii sau capote de captare (M) sau de aspirație, montate la fiecare mașină producătoare de deșeurile (rumeguș, așchii, talaj, praf de lemn).

2. Tuburi de aspirație (t), și burlane colectoare (T), prin care circulă curentul de aer încărcat cu deșeurile către ventilator.

3. Ventilatorul sau exhaustorul (V) care aspiră și refulează aerul încărcat cu deșeurile producând astfel tirajul ce transportă deșeurile.

4. Tubul sau burlanul de presiune (P), în care este împins (compresat, refulat) aerul ce-a trecut prin ventilator.

5. Separatorul sau ciclonul (S), care separă deșeurile din curentul de aer, evacuând în atmosferă numai aerul și praful fin.

6. Conductele de distribuție a rumegușului către locurile de întrebuințare (focarele cazanelor de aburi, depozite, „burner“).

Capotele de captare se montează pe cât posibil chiar pe

mașină în imediata apropiere a uneltelor, fără să jeneze însă lucrul la mașini, așa încât aspirarea deșeurilor să se facă în modul cel mai rațional și cu un consum cât mai mic de forță.

Capotele sunt cutii de tablă, de o formă adecvată mașinilor pe cari le deservesc, acoperite în partea de sus cu o împletitură de sârmă, care nu permite aspirarea în tuburi a așchiilor sau bucăților de lemn prea mari.

La montarea lor trebuie să se țină seama de faptul că fiecare uneltă, din cauza mișcării proprii ce posedă, aruncă așchiile sau rumegușul într-o direcțiune, ce poate fi ușor determinată, pentru fiecare mașină.

Construcția capotelor trebuie să fie deci astfel concepută încât curentul de aer aspirator să aibă aceeași direcție, ca și traiectoria descrisă de așchie. Aceasta, pentru motivul că viteza inițială cu care așchia e aruncată de uneltă, egală cu viteza de lucru a acesteia (50—70 m/sec), este așa de mare, încât un curent de aer aspirator, dirijat în sens contrar, oricât ar fi de puternic, cu greu ar învinge forța vie a așchiei.

Buna funcționare a unui transportor pneumatic depinde deci în bună măsură de felul de construcție al capotelor și de orientarea curentului aspirator, față de traiectoria inițială a așchiilor.

Fierăstraiele circulare și cele cu panglică (fig. 2), aruncă rumegușul în direcție tangențială, imediat sub platforma de lucru (a). Rareori se întâmplă ca așchia să descrie, împreună cu dinții discului sau panglicii, drumul pe dedesubtul platformei și să fie aruncată abia pe la p-tul b, deasupra platformei.

Construcția capotelor acestor mașini trebuie să fie deci de așa natură, încât să permită o trundere cât mai directă în tubul aspirator a așchiilor aruncate de dinți, asigurând totuși și aspirarea așchiilor ce ar mai întârzia printre dinți.

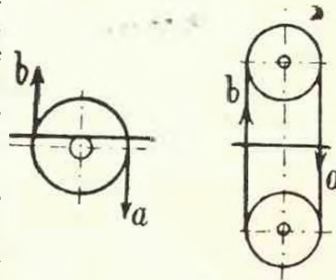

Fig. 2.

La gaterul vertical, pânzele tăind lemnul de ordinar la cursa descendentă a cadrului, aruncă cea mai mare parte a rumegușului în jos către baza gaterului (în subsol). Totuși, dinții din partea superioară a pânzelor, cari nu au putut trece complet prin buștean, scot rumegușul din tăietură la cursa ascendentă a cadrului, deasupra bușteanului.

Cum însă ar fi greu de contruit o capotă, care să îmbrace ambele regiuni în care e scos rumegușul, fiindcă ea ar împiedeca mișcarea cadrului și înaintarea bușteanului, la gaterile verticale se lasă rumegușul să cadă pe un plan inclinat (p) situat în partea inferioară a batiului, între umerii acestuia și deasupra roților de transmisie, ceva mai jos de capătul cursei inferioare a cadrului. Acestui platou i se asigură eventual o ușoară oscilație, spre a îndruma rumegușul către capota de aspirație.

De pe planul inclinat rumegușul cade într-o cutie de lemn sau de tablă,

bine încheiată, acoperită cu un grătar de sârmă, care împiedică trecerea bucăților de lemn și a așchiilor prea mari.

Capota gaterului poate îmbrăca eventual întreaga regiune dintre umerii gaterului situată deasupra platformei, până la pardoseala hălei. Se înțelege, că în acest mod, la aspirația rumegușului nu se mai utilizează și viteza inițială,

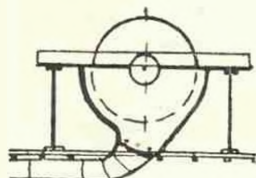

Fig. 3.

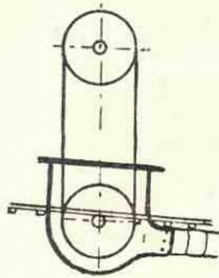

Fig. 4

de producere a târâtelor, cu alte cuvinte este necesar un curent de aspirație mai puternic, care să absoarbă rumegușul aflat în repaos. Prin acest dispozitiv se evită însă infundarea tuburilor, când producția rumegușului e prea abundentă.

La mașinile de rindeluit, talajul este produs sub forma unor benzi, ce pot avea uneori până la 2 m. lungime. El este proiectat de cuțite în sensul arătat în fig. 6.

Capota trebuie să îmbrățișeze cuțitul pe întreaga sa lățime, pe deasupra platformei, întrucât pe dedesupt, spațiul dintre cuțit și tablă e prea mic.

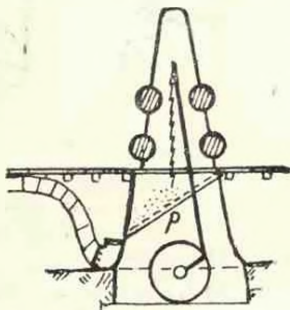

Fig. 5.

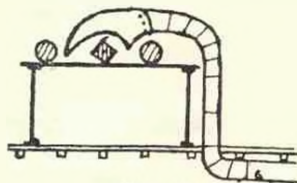

Fig. 6.

Mașinile moderne de rindeluit au cuțite speciale situate înapoia arborilor port-unelte, cari fărâmișec talajul lung, ca să nu se producă infundarea burletelor.

La sfârșele și la mașinile de profilat, capota are o construcție și o orientare similară celeia dela rindel, cu eventuale modificări cerute de împrejurări.

La fierăstraiele circulare intens exploatate (de ex. cele pentru bușteni) ca și la mașinile ce produc rumeguș în așa de mare cantitate, încât infundarea

burlanelor e de temut, e mai bine să se procedeze ca la gateri, adică să se lase deșeurile să cadă în prealabil într'o cutie de captare, de unde să fie apoi aspirate de ventilator.

Mașinile, cari din cauza construcției lor speciale nu pot fi racordate direct cu rețeaua de tuburi, sunt deservite de guri de aspirație situate alături, în care deșeurile sunt aruncate de lucrători.

Conducta de aspirație se compune dintr'o rețea de tuburi, ce pleacă dela capotele de captare ale fiecărei mașini și se întrunesc într'un burlan colector.

Diametrul tuburilor de aspirație se determină în funcțiune de cantitatea și de natura deșeurilor (dimensiunea lor maximă, specia lemnoasă din care provin).

Tuburile, burlanele ca și capotele de captare, se construiesc de obicei din tablă neagră sau zincuită, de 1—2 mm, grosime. Burlanele sunt compuse din bucăți, de lungimea unei table (0,8—1,5 m.) Imbinarea lor longitudinală se face prin indoire (ca la burlanele caselor) iar a burlanelor între ele, prin îmbucare simplă, prin lipire sau prin prindere cu agrafe ori cu șuruburi. Lipirea se poate face cu cositor sau prin sudură autogenă, ceea ce dă desigur cea mai bună, dar și cea mai scumpă lipire. Coturile și curburile se obțin prin încrețirea tolei, ca la burlanele de case.

La unele instalații se folosesc, cel puțin pentru o parte a traiecului, burlane de fontă sau olane de pământ. Ambele dau conducte cu pereți interiori netezi, dar se montează anevoie, sunt grele și se pot sparge sub isbitura bucăților de lemn masiv, ce eventual ar fi absorbite.

Burlanele de aspirație dela fiecare mașină-uneltă sunt prevăzute cu sertare (registre) de reglaj și închidere, grație cărora se poate tăia aspirația mașinilor ce nu lucrează la un moment dat, reducând prin aceasta consumul de forță la ventilator.

Această reducere de tiraj poate fi totuși jenantă pentru buna funcționare a transportorului, când de ex. prea multe mașini s'ar găsi simultan în repaos. În adevăr, după cum vom arăta mai amănunțit în cele ce urmează, secțiunile resp. diametrele burlanelor colectoare sunt calculate pentru debitul maxim de deșeuri (și aer de aspirație) al tuturor mașinilor deservite. Dacă un număr mai important de burlane de aspirație s'ar găsi la un moment dat scos din circuit cantitatea de aer care va circula în burlanele colectoare ar deveni insuficientă pentru menținerea vitezei așchiilor și acestea s'ar precipita în interiorul burlanelor.

Tuburile aspiratoare ce vin dela mașini, trebuie să se îmbuce în tubul colector sub unghiuri cât mai ascuțite, spre a evita șbirea și frecarea curenților de aer de pereții burlanului, formarea de vârtejuri și îngrămădirea rumegușului, în special când acesta e umed sau lipicios (rășinos).

Coturile burlanelor trebuie să aibă o rază de curbură cât mai mare, pentru ca pierderea de presiune din cauza frecărilor, să fie cât mai redusă. La fiecare 3—4 m. și în special la coturi și la îmbucări, se fac capace de curățire, prin cari se curăță burlanele, în caz de infundare.

Infundarea poate fi înlăturată și prin ușoare ciocănire a burlanului, în locul unde s'a produs, însă practica exagerată a acestui procedeu poate duce la deteriorarea instalației.

Aspirarea deșeurilor este produsă, după cum am spus, grație unui ventilator (exhaustor), care provoacă un puternic curent de aer absorbant, în interiorul tuburilor de aspirație și o compresiune a aerului în tubul de presiune. Ventilatorul se compune dintr'o roată cu palete (turbină de aer), cu diametrul de 0,25—2,00 m., închisă într'o cutie de tablă (fig. 7).

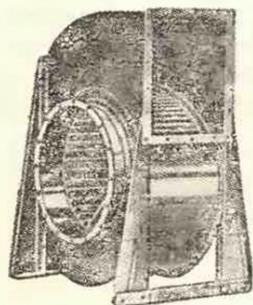

Fig. 7.

Ventilatorul transportoarelor pneumatice de rumeguș are o construcție diferită de aceea a ventilatorilor de aer propriu ziși. Numărul paletelor roții este mult mai mic, în schimb acestea trebuie să fie foarte rezistente, având în vedere isbiturile la cari le supun așchiile și bucățile de lemn. Paletele să aibă colțuri sau muchii ascuțite iar niturile trebuiesc șlefuite cu grijă, spre a nu provoca aderența rumeșului și formarea de cruste.

Turbina ventilatorului se învârtește în cutie cu o viteză de 600—1500 rotațiuni pe minut, ceea ce permite acuplarea directă a roții cu un electromotor. Prin aceasta se înlătură derajamentele cauzate de transmisiunile cu curele.

Bucățile de lemn mai mari, aspirate din întâmplare în burlane, pot cauza importante stricăcuni turbinei ventilatorului. Pentru a evita deteriorarea acestuia se așează în tubul colector, înainte de îmbucarea lui în ventilator, un decantor format dintr'o plasă rară de sârmă, care reține bucățile de lemn prea mari.

Din cauza numărului mare de turațiuni, turbina ventilatorului trebuie să fie bine balansată și să fie prevăzută cu lagăre cu bile și cu ungere automată.

Ventilatorii necesari transportoarelor de rumeguș se procură ca atare din comerț, indicându-se diametrul tubului colector și viteza curentului de aer la îmbucarea acestui tub în ventilator.

Burlanul de presiune conduce curentul de aer încărcat cu deșeuuri, refulat de ventilator, la separator. Modul de

construcție și de îmbucare a acestui burlan este în totul asemănător tuburilor de aspirație.

Separatorul sau ciclonul are de scop de a micșora presiunea amestecului de aer și deșeuri, de a le separa pe acestea din urmă și de a evacua aerul curățit de rumeguș și praf în atmosferă. Separatorul se compune dintr'un cilindru vertical de tală, cu diametrul de 0,50—4,00 m și cu înălțimea de 1,50—4,00 m, terminat în partea sa inferioară cu un con, în vârful căruia se îmbucă burlanul de evacuare (fig. 8).

Aerul încărcat cu deșeuri este suflat din burlanul de presiune în separator, în sens tangențial-orizontal pe la partea superioară a acestuia. Așchiile sau tărațele de lemn se rotesc dealungul peretilor și pierzându-și energia cinetică, cad prin conul inferior, în burlanul de evacuare.

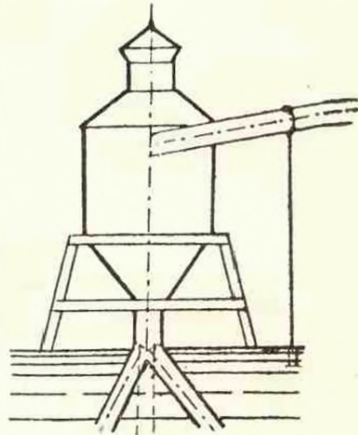

Fig. 8.

Pentru a evita formarea vârtejurilor, separatoarele sunt împărțite unele în compartimente cu aripi, fixate pe axul corpului său cilindric.

Pulberile și praful de lemn sunt evacuate în atmosferă prin coșul montat în capacul superior al separatorului.

În mod obișnuit separatorul se află situat pe o schelă de grinzi, deasupra acoperișului sălii cazanelor, așa că rumegușul poate fi trimis de acolo, fie direct în focarele cazanelor, fie într'o cameră de depozit. La orice fabrică de cherestea deservită de transportoare mecanice e bine să existe și o cameră de depozit, din care să se ia rumegușul necesar la cazane, când din diferite motive exhaustorul nu ar lucra.

La instalațiile vechi, aerul încărcat cu deșeuri era condus direct în camera de depozit. Așchiile cele mai grele se precipitau în depozit, iar aerul lua cu sine pulberile și așchiile fine în atmosferă, producând prăfuirea clădirilor și terenurilor din vecinătate. Prin introducerea separatoarelor acest inconvenient a fost în mare parte înlăturat.

La instalațiunile mari, aerul refulat de unul sau mai multe ventilatoare de lemn (polizoare cu benzi de șmirghel, rindele fine, etc.) aerul din ciclon nu este evacuat în atmosferă astfel încărcat, ci se curăță în prealabil prin filtre de postav sau prin trecerea curentului de aer printr'o pânză de apă.

La instalațiunile mari aerul refulat de unul sau mai multe ventilatoare este împins în două sau mai multe burlane de presiune, cu separatoarele lor,

după cum e nevoie ca deșeurile să fie repartizate în diferite locuri de utilizare.

La marile fabrici de cherestea din America, unde deșeurile nu puteau fi folosite în întregime la încălzirea cazanelor și nici utilizate în alt mod, tubul de presiune conduce direct la „burner”, un turn înalt de peste 30 m., unde rumegușul era ars. Aceste focuri perpetue, o caracteristică a industriei americane de cherestea au început a se stinge, decând deșeurile sunt utilizate la fabricarea unor produse de mare consum ca: celotex, xylolith, a pasteii de lemn pentru hârtia de ziare, etc.

CALCULUL UNUI TRASPORTOR PNEUMATIC

Pentru dimensionarea burlanelor și a ventilatorului transportoarelor pneumatice se folosesc diverse procedee, unele empirice, altele teoretice, bazate pe principii de aerodinamică.

O metodă încă utilizată în practică este următoarea: se iau pentru tuburile de aspirație dimensiunile corespunzătoare debitului de rumeguș al mașinilor respective. Suprafața secțiunii burlanului colector, la îmbucarea tuburilor aspiratoare, se ia egală cu suma secțiunii tuburilor confluențe, plus 20%. Prin această dimensionare arbitrară, se ajunge însă aproape totdeauna la un consum foarte mare de forță la ventilator și la viteze excesive ale curentului de aer, mai ales în apropierea ventilatorului.

Dintre metodele teoretice, menționăm pe aceea a lui Murgue¹⁾ (perfecționată de Blaess), la care pentru dimensionarea burlanului colector se face uz de „orificiul echivalent”, corespunzător pierderilor de sarcină din cauza frecărilor și a incidentelor de parcurs. Metoda e complicată și necesită cunoștințe mai ample de aerodinamică, deaceia e puțin folosită actualmente.

În cele ce urmează vom expune principiul metodei de calcul imaginată de Karg²⁾, adaptată și amplificată de Flatscher³⁾ pentru cazul special al transportoarelor de rumeguș. Această metodă, cu completările ce i s'au adus, conduce la rezultate excelente pentru practică.

După cum am menționat și mai înainte, transportul pneumatic al rumegușului și prafului de lemn are loc grație unui curent de aer care circulă prin tuburile instalației cu o viteză anumită. Acest

1) Dr. E. Wiesmann: Les Ventilateurs, traduit de l'Allemand par Pellet. Dunod, Paris, 1927.

2) Dr. Ing. H. R. Karg: Pneumatische Materialtransporte, Oldenbourg, München, 1926.

3) Dr. J. H. Flatscher: Sägebetrieb, Parcy, Berlin, 1929.

curent, provocat de paletetele roții ventilatorului, absoarbe deșeurile produse de mașinile unelte, prin capotele sau gurile de captare.

Pentru a obține regimul permanent necesar de mișcare a aerului, trebuie să se creeze în interiorul tuburilor o anumită depresiune p . Această depresiune este foarte redusă și se exprimă, după cum se obișnuiește în aerodinamică în milimetri de coloană de apă, știind că 1 mm. coloană de apă corespunde presiunii de 1 kg./m^2 și că 1 atmosferă = 10336 kg./m^2 .

Dacă p este presiunea (sau depresiunea) curentului de aer pe unitatea de suprafață a secțiunii burlanului și s , suprafața secțiunii așchii (tărăței) de lemn, asupra căreia se exercită acest efort, pentru ca așchia să se deplaseze în direcția curentului de aer, trebuie să avem :

$$p s > \gamma' s d$$

d fiind dimensiunea maximă (lungimea) a așchii și γ' greutatea specifică a lemnului din care a provenit. Cu alte cuvinte, trebuie ca forța curentului de aer aplicată asupra așchii să fie mai mare decât greutatea acesteia.

La unele mașini însă, de ex. la gatere, așchiile nu sunt aruncate de mașinile unelte direct în tuburile aspiratoare, deci nu plutesc în aer, ci curentul de aer trebuie să aibă suficientă putere, pentru a le lua din repaos și a le antrena cu sine. Pentru aceasta s'a constatat din experiențe, că trebuie să se ia un curent de aer cu 25% mai puternic, decât cel rezultat din relația anterioară, adică

$$p s = 1,25 \gamma' s d \quad \text{de unde} \quad p = 1,25 \gamma' d \quad (1)$$

Lucrul mecanic produs de presiunea aerului pe unitatea de suprafață și pe 1 metru lungime de tub este egal cu forța vitezei aerului,

$$p l = \frac{m v^2}{2} \quad \text{și fiindcă} \quad l = 1, \quad p = \frac{m v^2}{2}$$

relație în care v este viteza curentului de aer ce antrenează așchia, (respectiv viteza așchii), iar $m = \frac{\gamma}{g}$ este masa aerului ($\gamma = 1,293 \text{ kg./m}^3$ fiind greutatea specifică a aerului, și $g = 9.81$ accelerația gravitației).

Rezultă deci

$$p = \frac{\gamma v^2}{2g} = 1,25 \gamma' d, \quad \text{de unde} \quad v^2 = \frac{1,25 \cdot 2 g \gamma' d}{\gamma} = 18,95 \gamma' d$$

$$\text{sau} \quad v = 4,35 \sqrt{\gamma' d} \quad (2)$$

Așa dar, pentru ca așchia de dimensiunea maximă d să fie antrenată de curentul de aer și să nu se precipite în conducte, trebuie

ca viteza curentului să nu scadă, pe întreg parcursul, sub valoarea rezultată din formula de mai sus.

În deducțiunile de mai sus, am considerat un singur fir de aer, de grosimea s a așchii și am presupus că în interiorul tubului se găsesc un număr foarte mare de asemenea fire, circulând cu aceeași viteză și antrenând fiecare câte o așchie. De fapt însă, așchiile nu pot pluti prea dens în tub, deoarece frecarea între ele și de pereții tubului ar fi considerabilă și în acest caz presiunea exercitată de curentul de aer asupra lor nu ar mai fi suficientă pentru a le antrena.

Există deci un raport de amestec între volumul de aer și cel de așchii, sub care transportul se face în cele mai bune condițiuni, și anume, cu un volum minim de aer se transportă o cantitate maximă de așchii. Astfel, dacă într'o secundă se produce o cantitate K kg. de rumeguș, ea va trebui antrenată prin tuburi de un curent având de a ori volumul rumegușului..

După K și a raportul de amestec cel mai favorabil pentru deșeurile produse de mașinile pentru prelucrarea lemenului este $a=1500$.

Debitul burlanului este deci

$$Q = S v = \frac{K}{\gamma'} + \frac{a K}{\gamma'} = \frac{K}{\gamma'} (a+1)$$

S fiind suprafața secțiunii burlanului cu diametrul D .

Pe de altă parte $S = \frac{\pi}{4} D^2$ deci

$$D^2 = \frac{4 S}{\pi} = \frac{4 (a+1) K}{\pi v \gamma'} = \frac{4 (1500+1) K}{3,14 v \gamma'} = 1912 \frac{K}{v \gamma'}$$

$$\text{de unde} \quad D = 43,73 \sqrt{\frac{K}{v \gamma'}}$$

Cu ajutorul acestei din urmă relațiuni putem determina diametrul unui burlan, care trebuie să conducă un curent de aer având o viteză cunoscută (v) și un debit cunoscut (K).

Fiindcă v este exprimată în m/sec, γ' în kg/m³ și K în kg/sec, D aflat se exprimă în metri..

În practică secțiunea tuburilor de aspirație nu trebuie să scadă sub 5 cm² ($D=0,025$ m), deoarece la secțiuni mai mici burlanele se infundă ușor.

Curentul de aer încărcat cu deșeurii, care circulă prin tuburi

cu viteza de regim arătată, are de învins o serie de rezistențe, ce iau naștere în interiorul tuburilor. Dintre acestea, cele mai însemnate sunt: frecarea interioară F a aerului încărcat cu deșeuri, de pereții tuburilor și pierderea de presiune f , cauzată de incidente locale de parcurs (strămtări, lărgiri, guri de confluență, coturi, unghiuri, registre, etc.).

1. Determinarea frecării interioare a aerului încărcat cu deșeuri, de pereții burlanelor nu se poate face decât aproximativ, din cauza imperfecției construcției tuburilor, a neomogenității corpurilor în contact, etc.

Presiunea dinamică exercitată de aerul curat sau de un gaz careare în interiorul unui tub este dată de formula

$$H = \frac{\gamma v^2}{2g}$$

în care γ este greutatea specifică a aerului (gazului) în kg/m^3 iar v viteza de regim a curentului în m/sec . Această presiune este exprimată în Kg/m^2 sau în mm . coloană de apă.

Presiunea dinamică ce se consumă prin frecări interioare se calculează cu formula

$$F = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{\gamma v^2}{2g} = \lambda \frac{L}{D} H$$

Valoarea coeficientului de frecare este dată de una din formulele: $\gamma = 0,0125 + 0,0011 : D$ (după *Kar g*) sau $\gamma = 0,0199 + 0,006 : D$ (după *Darcy*). Pentru aplicațiuni practice se pot lua valorile înscrise sub diametrele de mai jos (D în metri). Pentru alte diametre decât cele date, se vor lua pentru γ valori intermediare, diferența între aceste valori fiind de altfel foarte mică.

$$\begin{array}{cccccccc} D = & 0,050 & 0,075 & 0,100 & 0,150 & 0,200 & 0,300 & 0,500 & 0,900 \\ \lambda = & 0,029 & 0,028 & 0,025 & 0,022 & 0,020 & 0,019 & 0,018 & 0,017 \end{array}$$

La transportoarele pentru rumeguș, prin burlane circulă aer amestecat cu așchii de lemn și ca atare pierderea de presiune datorită frecării este mai mare. Presupunând că așchiile ascultă aceiași lege a mișcării în tuburi, ca și aerul curat, travaliul total pierdut prin frecare va fi egal cu travaliul pierdut din cauza frecării aerului, plus travaliul pierdut prin frecarea așchiilor: $T = T_a + T_r$

$$T = \lambda \frac{L}{D} Q \frac{\gamma v^2}{2g} + \lambda' \frac{L}{D} Q' \frac{\gamma' v'^2}{2g}$$

și luând cu aproximație $\lambda = \lambda'$

$$\text{avem: } T = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{v^2}{2g} (\gamma Q + \gamma' Q')$$

În fine, ținând seama că $Q = a Q'$ sau $Q' = \frac{Q}{a}$ obținem:

$$T = \lambda \frac{L}{D} \cdot \frac{v^2}{2g} Q \left(\gamma + \frac{\gamma'}{a} \right)$$

Din această ultimă relație, luând $Q = Q' = 1$, deducem formula pierderii de presiune, datorită frecării interioare ale aerului încărcat cu deșeuri:

$$F = \lambda \frac{L}{D} v^2 \frac{1}{2g} \left(\gamma + \frac{\gamma'}{a} \right)$$

Notând factorul invariabil pentru rumegușul de o anumită specie lemnoasă:

$$\frac{1}{2g} \left(\gamma + \frac{\gamma'}{a} \right) = z$$

obținem:

$$F = \lambda z \frac{L}{D} v^2 \quad (4)$$

2. Formula pierderii de sarcină f din cauza incidentelor locale de parcurs este asemănătoare cu aceea a frecării, cu diferența că f nu depinde de lungimea și diametrul tuburilor, ci de alți factori, cari variază de la caz la caz.

Influența acestor factori locali se exprimă printr'un coeficient de pierdere de presiune δ , cu care se multiplică valoarea presiunii dinamice H , adică

$$\begin{aligned} f_1 &= \delta H = \delta \frac{v^2}{2g}, \text{ pentru aer și} \\ &= \delta \frac{v^2}{2g} \left(\gamma + \frac{\gamma'}{a} \right) = \delta z v^2, \text{ pentru aer și deșeuri} \end{aligned} \quad (5)$$

La transportoarele pentru deșeuri de lemn se pot ivi următoarele incidente locale de parcurs:

a) Burlanul sau tubul își schimbă direcția: când axa direcției celei noi face cu cea veche un unghi mai mic de 60° se va lua $\delta = 0,2$, iar la o schimbare de direcție de $60^\circ - 90^\circ$ se ia $\delta = 0,4$.

b) Burlanul face un cot sau o curbă, spre a evita un obstacol de ex. un stâlp. o fundație de mașină), după care revine la direcția inițială. $\delta = 0,2$; în cazul unei curbe urmată de o schimbare de direcție se ia $\delta = 0,4$.

c) Burlanul își sporește diametrul, prin confluența unui tub aspirator, în care caz $\delta = 0,2$. Dacă are loc o strâmtare a secțiunii burlanului se ia $\delta = 0,1$.

d) Două tuburi de diametru egal se îmbucă, formând un burlan comun $\delta = 0,2$; dacă tuburile au diametre diferite, $\delta = 0,3$.

e) Când aerul venind prin 2 tuburi laterale intră într'un tub central, imbinându-se în formă de T, se ia $\delta=0.6$. Dacă aerul trece din tubul central în cele două brațe, $\delta=0.9$.

Imbinările în T, sub unghiuri drepte, cau naștere la pierderi importante de forță și de aceea trebuiesc evitate. Deasemenea îngustările sau strangulările, ce se fac uneori la îmbucarea burlanelor colectoare în cutia ventilatoarelor, pot fi înlăturate, dacă acestea din urmă se comandă la fabricile furnizoare după diametrul ce se obține din calcul.

Din cele arătate până acum, rezultă că dacă se cunoaște cantitatea de deșeuri produsă de diferitele mașini ale unei fabrici pentru prelucrarea mecanică a lemnului, se poate afla cu destulă ușurință: presiunea minimă, viteza de regim a curentului de aer și diametrele tuburilor aspiratoare și burlanelor colectoare, indiferent dacă ele au traseu rectiliniu sau prezintă diverse neregularități pe parcursul lor.

Pentru o bună exploatare a instalației, trebuie ca pe întreg parcursul burlanului colector, să avem o presiune dinamică cel puțin egală cu depresiunea maximă existentă într'unul din tuburile aspiratoare. Dacă această presiune nu e atinsă, așchiile cele mai grele se precipită în burlanul colector.

După legea proporționalității¹⁾, cunoscută din aerodinamică, rezistența unei conducte de aspirație sau de presiune, de diametrul D, este proporțională cu patratul debitului și invers proporțională cu puterea a cincea a diametrului său.

Între presiunea H_i în tubul aspirator și H_c în tubul colectiv trebuie să avem egalitate, adică

$$H_i = \lambda \frac{Q^2}{D^5} L = \lambda' \frac{Q'^2}{D'^5} L' = H_c$$

egalitate ce subsistă și în cazul $L=L'$, luând aproximativ $\lambda = \lambda'$ deci

$$\frac{Q^2}{D^5} = \frac{Q'^2}{D'^5} \text{ sau } D'^5 = D^5 \left(\frac{Q'}{Q} \right)^2 \text{ deunde}$$

$$D' = D \left(\frac{Q'}{Q} \right)^{\frac{2}{5}} \quad (6)$$

Valoarea lui D' se poate calcula prin logaritmi:

$$\log D' = \log D + \frac{2}{5} \log \left(\frac{Q'}{Q} \right)$$

Pentru aplicațiuni practice curente se pot folosi însă cifrele

1) Wiesmann E. Dr.: Les Ventilateurs, Dunod, Paris, 1927.

din tabela următoare, care cuprinde valorile expresiei $\left(\frac{Q'}{Q}\right)^2$ pentru raporturile cele mai frecvente între debitele Q' și Q .

$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^2$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^2$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^2$	$\frac{Q'}{Q}$	$\left(\frac{Q'}{Q}\right)^2$
1,00	1,00	2,00	1,32	3,75	1,69	8,50	2,34
1,10	1,04	2,10	1,35	4,00	1,74	9,00	2,41
1,20	1,08	2,20	1,37	4,50	1,83	9,50	2,46
1,30	1,11	2,30	1,40	5,00	1,90	10,00	2,51
1,40	1,15	2,40	1,42	5,50	1,98	10,50	2,56
1,50	1,19	2,50	1,43	6,00	2,05	11,00	2,61
1,60	1,21	2,75	1,49	6,50	2,11	11,50	2,66
1,70	1,24	3,00	1,55	7,00	2,18	12,00	2,70
1,80	1,27	3,25	1,60	7,50	2,24	12,50	2,75
1,90	1,30	3,50	1,64	8,00	2,31	13,00	2,79

Dacă debitul de aer și rumeguș în tubul colector este Q'

$$Q' = S' v' = \frac{\pi D'^2}{4} v', \text{ de unde } v' = \frac{4 Q'}{\pi D'^2} = 1,273 \frac{Q'}{D'^2} \quad (7)$$

3) Forța motrice N necesară pentru ventilator se calculează astfel: Dacă H_c este presiunea dinamică în ultima parte a burlanului colector, înainte de îmbucarea în cutia ventilatorului și Q debitul de aer și deșeuuri în burlan, $N = Q H_c$.

Dacă randamentul ventilatorului este $e\%$, forța motrice necesară va fi:

$$N = \frac{100 Q H_c}{75 e} = 1,33 \frac{Q H_c}{e} \text{ exprimată în HP.}$$

O chestiune deosebit de importantă, pentru exploatarea unei instalații de transport pneumatic, este aceea pe care am amintit-o deja și anume dacă aspirația tuburilor mașinilor, cari la un moment dat nu lucrează (nu produc deșeuuri), trebuie sau nu oprită. Formula vitezei în burlanul colector, $v' = 1,273 Q' : D'^2$, ne arată, că dacă se micșorează debitul Q' de aer încărcat cu deșeuuri, prin închiderea unora din tuburi, viteza curentului de aer scade, ceea ce poate avea de efect precipitarea așchiilor în burlanul colector. Spre a evita acest lucru, în cazul când o parte din tuburi ar rămâne totuși închise și spre a da naștere unui curent cu viteza de regim v' , ventilatorul ar trebui să lucreze cu mai multă forță și să aspire mai mult aer curat. În acest caz însă raportul de amestec (a : l) s'ar schimba și transportul nu s'ar mai efectua în condițiuni mulțumitoare, dimensionarea instalației fiind făcută pentru cea mai mare producțiune de deșeuuri, adică pentru lucrul simultan al tuturor mașinilor.

Din motivele arătate, e recomandabil ca tuburile de aspirație ale mașinilor ce nu lucrează, să fie lăsate deschise, prin aceasta obținându-se și o mai bună

aerisire a localului. Schimbarea ce totuși se produce în raportul de amestec, nu e așa de însemnată, încât să provoace turburări în funcționarea instalației.

Aplicațiune. Pentru a arăta modul cum se conduce calculul unui transportor pneumatic să luăm cazul fabricii de cherestea arătată în fig. 9.

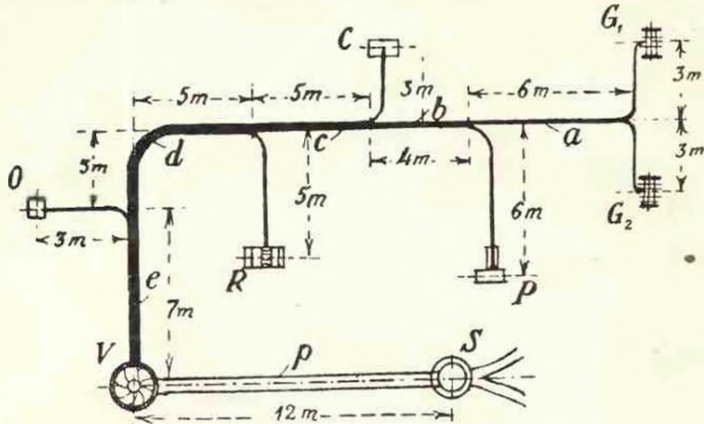

Fig. 9.

În această fabrică se găsesc următoarele mașini: un gater normal (G_1) de 550 mm. deschidere, un gater normal de 650 mm (G_2), un fierăstrău cu panglică P pentru bușteni, cu diametrul scripetilor de 1200 mm., un fierăstrău circular C pentru refecăt marginile scândurilor, și o rindea mecanică R . Prin deschiderea O se aruncă deșeurile din hală.

Pentru a putea determina depresiunea necesară în interiorul tuburilor de aspirație, trebuie să stabilim mai întâi cantitatea cea mai mare de deșeuri ce poate produce fiecare mașină-unealtă și dimensiunea maximă a așchiilor.

Pentru gaterile normale se vor lua următoarele date (K =cantitatea de deșeuri produsă în kg./oră, d =dimensiunea maximă a așchiei în mm.).

Gater de 450 mm. deschidere,	$K=150$	$d=2.0$
„ „ 550 „ „	$K=175$,	$d=2.0$
„ „ 650 „ „	$K=250$,	$d=2.5$
„ „ 800 „ „	$K=300$,	$d=3.0$

Gaterile rapide produc, la deschiderile de mai sus, cantități duble de rumeguș, de aceleași dimensiuni maxime.

Fierăstraiele cu panglică având pânza subțire și o capacitate de lucru redusă, dau cantități mai mici de deșeuri și anume 100—200 kg./oră, $d=2$ mm.

Fierăstărele circulare de refecăt produc 50—60 kg. rumeguș mare, $d=6$ mm.

Rindeaua mecanică dă 100—150 kg. talaj pe oră, $d=10$ mm..

Prin orificiul O se aruncă în capota de captare deșeuri culese din hala mașinilor, în cantitate de 50 kg/oră, $d=10$ mm.

Pentru instalația arătată în fig. 9 vom avea deci cantitățile de deșeuri înscrise în coloana 2 și de dimensiunile arătate în coloana a 3-a a tabelului ce urmează.

1. Calculul tuburilor de aspirație. a) Depresiunea necesară pentru aspirarea deșeurilor produse de mașinile unelte se determină din relația (1): $p=1,25 \gamma' d$, în care γ' este greutatea specifică a lemnului de molift, 450 kg./m^3 , iar d are valorile arătate în tabelă, pentru fiecare mașină.

De ex. pentru tubul de aspirație dela gaterul G_1 avem:

$$p=1,25 \cdot 450 \cdot 0,002=1,13 \text{ mm coloană de apă.}$$

Pentru celelalte tuburi, depresiunile calculate sunt înscrise în coloana a 4-a a tabelului I.

b) Viteza minimă de transport, pentru fiecare din tuburile aspiratoare ale mașinilor, se află din relația (2)

$$v = 4,35 \sqrt{\gamma' d}$$

Exp., pentru tubul circularului C, $v=4,35 \sqrt{450 \cdot 0,006}=7,13 \text{ m/sec.}$ Valorile calculate pentru celelalte tuburi se găsesc în coloana 5-a a tabelului.

c) Diametrele tuburilor de aspirație se determină din relația (3)

$$D = 43,73 \sqrt{\frac{k}{\gamma' v}} = 43,73 \left(\frac{1}{450} \cdot \frac{K}{3600 v} \right)^{\frac{1}{2}}$$

În care k este cantitatea de deșeurii produsă de mașina respectivă într-o secundă, iar K cantitatea produsă într-o oră (în kg.). De ex., diametrul tubului de aspirație dela fierăstrăul cu panglică este:

$$D = 43,73 \left(\frac{1}{450} \cdot \frac{150}{3600 \cdot 4,13} \right)^{\frac{1}{2}} = 0,205 \text{ m.}$$

Valorile aflate pentru celelalte diametre sunt date în tabelă, col. 6.

d) Debitul de aer încărcat cu deșeuri, transportat prin fiecare din tuburile de aspirație se determină astfel:

$$Q = S v = \frac{\pi}{4} D^2 v = 0,785 D^2 v$$

Pentru tubul rindelei, de ex. avem un debit

$$Q = \frac{\pi}{4} (0,109)^2 \cdot 9,22 = 0,085 \text{ m}^3 / \text{sec}$$

Celelalte valori se găsesc în coloana 7 a tabelului.

e) Frecarea interioară în fiecare tub aspirator se află din relația (4)

$$F = \lambda z \frac{L}{D} v^2$$

Valoarea coeficientului de frecare λ depinde, după cum am văzut, de diametrul tuburilor și se ia din tabelă dela pag. 14. Factorul

$$z = \frac{1}{2g} \left(\gamma + \frac{\gamma'}{a} \right)$$

are pentru deșeurile din lemn de molift valoarea $z=0,0811$.

De ex. frecarea în tubul de aspirație al gaterului G_1 este

$$F = 0,02 \cdot 0,0811 \cdot \frac{3}{0,223} \cdot (4,13)^2 = 0,37 \text{ mm col. apă}$$

Celelalte valori, în tabelă, coloana ultimă.

Tabela I. Calculul tuburilor de aspirație.

Mașinile	K	d	p	v	D	Q	F
	kg/oră	mm	mm c.a.	m/sec.	m	m ³ /sec	mm c. a.
Gater G_1	175	2,0	1,13	4,13	0,223	0,161	0,37
" G_2	250	2,5	1,31	4,61	0,249	0,222	0,41
F. pangl. P	150	2,0	1,13	4,13	0,205	0,136	0,83
F. circ. C	50	6,0	3,39	7,13	0,090	0,045	3,54
Rindea R	100	10,0	5,65	9,22	0,109	0,085	7,92
Orificiu O	50	10,0	5,65	9,22	0,078	0,044	9,86
						0,693	22,93

2. Burlanul colector. Se împarte în prealabil acest burlan în secțiuni a, b, c, e, cuprinse între confluența tuburilor aspiratoare, indiferent dacă sunt rectilini sau curbe. Pentru fiecare din aceste secțiuni se calculează apoi diametrul burlanului, viteza curentului, presiunea dinamică, frecarea interioară și pierderea de sarcină din cauza incidentelor de parcurs.

Ca exemplu de calcul vom lua o singură secțiune a burlanului și anume: Secțiunea a. Diametrul burlanului se deduce din relația (6)

$$D_a = D_{g_1} \left(\frac{Q_a}{Q_{g_1}} \right)^2 = 0,223 \left(\frac{0,161 + 0,222}{0,222} \right)^2$$

și fiindcă

$$\frac{Q_a}{Q_{g_1}} = \frac{0,383}{0,222} = 1,8$$

$$\text{găsim} \quad \left(\frac{Q_a}{Q_{g_1}} \right)^2 = 1,27, \quad \text{deci}$$

$$D_a = 0,223 \cdot 1,27 = 0,283 \text{ m.}$$

$$V_a = 4 \frac{Q_a}{\pi D_a^2} = 1,273 \frac{Q_a}{D_a^2} = 6,11 \text{ m/sec.}$$

$$H_a = 0,0811 v_a^2 = 0,0811 \cdot (6,11)^2 = 3,03 \text{ mm col. apă.}$$

Pierderea prin frecări interioare este, după relația (4)

$$F_a = \lambda z \frac{L}{D_a} v_a^2 = 0,02 \cdot 0,0811 \cdot \frac{6}{0,283} \cdot 37,33 = 1,27 \text{ mm. col. apă}$$

Pierderea de sarcină din cauza incidentelor de parcurs, respectiv din cauza celor două confluențe curbe ale tuburilor aspiratoare ale gaterelor, se află cu ajutorul relației (5):

$$f_a = \delta z v_a^2$$

În care coeficientul δ , conform celor arătate la pag. 300 (d.) are valoarea $\delta=0,3$
 $\epsilon_c = 0,3 \cdot 0,0811 \cdot (6,11)^2 = 0,91$ mm col. apă.

Calculul celorlalte secțiuni ale burlanului colector se face în același mod, având grija a alege coeficienții de frecare λ în funcție de diametrele respective și coeficienții de pierdere de sarcină δ corespunzători incidentelor de parcurs ale fiecărei secțiuni. La burlanul colector considerat vom lua de ex. următorii coeficienți:

Secțiunea	λ	δ
a	0,020	0,3
b	0,019	0,6
c	0,021	0,4
d	0,021	0,7
e	0,023	0,7

Coeficienții sunt luați din tabela dela pag. 14 iar cei de pierdere de presiune sunt rezultați prin adunarea valorilor respective, luate de pe pag. 15, a—e. De ex. în secțiunea d a burlanului avem următoarele incidente de parcurs: Îmbucarea tubului aspirator al rindelei ($\delta=0,3$), schimbarea de direcție a burlanului colector de 90° ($\delta=0,3$) și strămtarea burlanului colector la trecerea dela secțiunea c la d ($\delta=0,1$), prin urmare δ total este: $0,3 + 0,3 + 0,1 = 0,7$.

Rezultatul calculului privitoare la secțiunile a—e ale burlanului colector sunt cuprinse în tabela următoare:

Tabela II. Burlanul colector

Secțiunea	Debitul	Diametrul	Viteza	Presiunea	Frecarea	Pierderea
	Q_a	D_a	v_a	dinamică	F_a	de sarcină
	m^3/sec	m	m/sec	H_a		f_a
				mm coloană de apă		
a	0,383	0,283	6,11	3,03	1,27	0,91
b	0,519	0,348	5,47	2,42	0,28	1,46
c	0,564	0,247	7,76	4,88	2,05	1,95
d	0,649	0,245	13,75	15,33	10,42	10,73
e	0,693	0,188	25,20	51,50	43,83	36,05
					57,85	51,10

Din îngustarea burlanului, la trecerea dela secțiunea d la e ($0,245 - 0,188 = 0,057$ m.) a rezultat o sporire considerabilă a vitezei curentului, de la 13,75 la 25,46 m/sec. Dacă în loc de a urma indicațiunile calculului, am fi păstrat și pe secțiunea e tot diametrul 0,245 m. al secțiunii d, atunci curentul de aer ar fi avut pe secțiunea e viteza $v'_e = 1,273 \frac{Q_d}{D_d^2} = 1,273 \cdot 11,5 = 14,64$ m/sec., deci puțin mai mare decât în secțiunea precedentă. Ca atare s'ar micșora și presiunea hidraulică $H'_e = 17,38$ mm, ca și frecarea $F'_e = 14,79$ mm col. apă. În fine pierderea de sarcină ar fi $f'_e = (0,3 + 0,3) \cdot 17,38 = 10,48$ mm. col. apă.

Să presupunem dimpotrivă, că din calcule ar fi rezultat pentru o secțiune oarecare a burlanului colector o viteză mai mică decât aceea necesară pentru antrenarea așchilor celor mai grele (în cazul considerat $v_0 = 9.22$ m/sec.). Viteza-limită necesară pentru curentul de aer, v_c , se poate obține în acest caz printr-o strâmtare corespunzătoare a burlanului colector. Diametrul acestei secțiuni se calculează în acest caz din formula $D' = \sqrt{\frac{4Q}{\pi v_c}}$, v_c fiind viteza-limită prescrisă și Q debitul în secțiunea respectivă.

Dacă ne-am propune să adoptăm diametrul rezultat din calcul și să sporim viteza printr'un număr mai mare de rotațiuni ale ventilatorului, atunci s'ar modifica raportul de amestec și după cum am arătat deja mai înainte, s'ar produce perturbațiuni în funcționarea instalației.

3. Ventilatorul. Acesta trebuie să producă traviul necesar pentru învingerea următoarelor rezistențe (v. tabelele I și II).

a) Suma rezistențelor de frecare în tuburile aspiratoare. $\Sigma F = 22,93$ mm.

b) Suma rezistențelor de frecare în secțiunile a—e ale burlanului colector
 $\Sigma F = 57,85$ mm.

c) Suma pierderilor de sarcină din cauza incidentelor de parcurs.

$$\Sigma f_n = 51,10 \text{ mm col. apă.}$$

d) Transportul cantității totale de aer și deșeuri $\Sigma Q = 0,693$ m³/sec.

Forța necesară pentru absorbție și refulare este, conform relației (1).

$$p = H = 1,25 \gamma' d = 1,25 \cdot 450 \cdot 0,01 = 5,65 \text{ mm col. apă.}$$

Din această relație dimensionăm burlanul de presiune astfel:

$$v_p = 4,35 \sqrt{\gamma' d} = 9,22 \text{ m/sec}$$

$$\text{și fiindcă } \Sigma Q = S_p v_p, \quad S_p = \frac{\Sigma Q}{v_p}, \text{ de unde}$$

diametrul acestui burlan

$$D_p = \sqrt{\frac{4 \Sigma Q}{\pi v_p}}$$

În fine ventilatorul mai are de învins:

e) Frecările interioare în burlanul de presiune

$$F_p = 0,019 \frac{12}{0,303} 6,89 = 5,24 \text{ mm col. apă}$$

De pierderea de sarcină la trecerea în separator nu mai ținem seama, deoarece curentul de aer poate fi evacuat cu orice viteză.

Ventilatorul va avea deci de prestat un travaliu total:

$$H = 22,93 + 57,85 + 51,10 + 5,65 + 5,24 = 142,77 \text{ mm. col. apă.}$$

Aplicând formula:

$$N = 1,33 \frac{QH}{e}, \text{ în care } Q = \Sigma Q_n = 0,693 \text{ m}^3/\text{sec și } H = 142,77 \text{ m}$$

iar $e = 50\%$ găsim forța necesară pentru ventilator

$$N = 1,33 \cdot \frac{0,693 \cdot 142,77}{50} = 2,64 \text{ HP}$$

Luând 3 HP ventilatorul va putea produce traviul cerut atât în timpul funcționării, cât și la demaraj (pornire).

După cum se poate vedea din exemplul de calcul dat, dimensionarea unui transportor pneumatic se face destul de ușor, mai ales că diferitele calcule se repetă de mai multe ori, pentru fiecare tub aspirator și pentru fiecare secțiune a burlanului colector.

La calculele ce se fac pentru verificarea transportoarelor existente, se poate trece dela o secțiune a burlanului colector, nu la următoarea ci direct la a 2-a sau a 3-a secțiune (de ex. dela a la d) observând însă ca viteza curentului să fie în toate secțiunile mai mare decât viteza necesară tăririi așchiilor celor mai grele.

Calculul unei instalații de transport pneumatic al deșeurilor de lemn necesită întocmirea în prealabil a unui plan de situație al fabricii, cu amplasamentul mașinilor-unelte deservite de transportor, cu arătarea fundamentelor lor, a stâlpilor planșeului, a axelor și curelelor de transmisie și a tuturor obstacolelor ce pot influența traseul conductelor. După aceea se alege și se fixează pe plan locul ventilatorului și al separatorului, se figurează traiectul burlanului colector și al celui de presiune și în fine axele tuburilor de aspirație ale fiecărei mașini, indicându-se lungimea exactă a tuburilor a și a secțiunilor respective.

Traseul burlanelor și tuburilor trebuie să fie pe cât posibil rectiliniu iar îmbucările să se facă sub unghiuri cât mai ascuțite.

Pe plan se indică diversele incidente de parcurs, ca îmbucări, coturi, strămtări, etc. ce pot influența regimul mișcării curentului de aer în conducte.

Évacuation pneumatique des sciures.

L'évacuation des sciures constitue un problème assez difficile pour l'industrie de scies mécaniques de bois.

Ces déchets, qui représentent 15% du volume du bois travaillé, causent l'usure rapide des machines et rendent difficile le travail, en viciant l'air des ateliers.

Parmi les moyens d'évacuation les plus connus, ceux pneumatiques présentent les plus grands avantages, car les déchets sont aspirés immédiatement qu'ils se sont produits, évitant tous les inconvénients mentionnés.

L'auteur nous donne dans cette étude la description d'une installation de transport pneumatique, en montrant les pièces qui la composent et les principes de construction. Parmi ces principes il faut relever spécialement l'importance toute particulière que présente le choix judicieux des vitesses d'entraînement des sciures et l'adoption pour les conduits d'aspiration et de pression des dimensions correspondantes.

L'exemple de calcul pratique qui accompagne l'étude, donne la possibilité de projeter une installation complète ou de contrôler une qui fonctionne défectueusement.

Exhaustoren

Bekanntermassen stellt die Entfernung der Abfälle, wie sie sich bei der mechanischen Bearbeitung des Holzes ergeben, für jedewedes Sägewerk ein

recht schwieriges Problem dar. Diese Abfälle, welche etwa 15% des bearbeiteten Holzes ausmachen, verderben die Luft der Arbeitsräume, beschleunigen die Abnutzung der Maschinen, erschweren die Arbeit, etc.

Von der bisher bekannten Räumungsmitteln sind die Luftsauger (Exhaustoren) die vorteilhaftesten. Dieselben saugen die Abfälle sofort nach ihrer Entstehung auf, reinigen also die Luft und beseitigen die oben erwähnten Unzulänglichkeiten.

Verfasser beschreibt einen solchen Luftsauger, die Teile die ihn zusammensetzen und die Art der Konstruktion. Es wird namentlich darauf hingewiesen, welche grosse Bedeutung für gute Funktionierung des Apparates die richtige Wahl der Sauggeschwindigkeit und die entsprechende Dimensionierung der Absaug- und Druckröhren hat.

Als Schluss folgt die Ausführung eines praktischen Beispiels, welches den Interessenten die Kontrolle bestehender Einrichtungen ermöglicht, eventuell die Aufstellung von neuen Apparaten.

ASUPRA STAȚIUNILOR DÈ PINUS CEMBRA DIN CARPAȚII ROMÂNIEI

de Dr. G. P. ANTONESCU

Sub acest titlu, D-nii Dr. Const. C. Georgescu și Const. D. Ionescu au publicat în numărul dublu de pe lunile August și Septembrie 1932 al Revistei Pădurilor, care a apărut însă în luna Octombrie anul trecut, un articol de 12 pagini, prin care au găsit de cuviință să evidențieze, între altele, și câteva erori de tipar strecurate în scrierea mea:

„Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a conifereleor din România“.

Eram dator, ce-i drept, să dau mai curând cuvenitele explicațiuni, absorbit însă de numeroasele ocupațiuni zilnice ale serviciului ce conduc, ca șef al Secției tehnice la direcția regională din Cluj și ca conferențiar la Academia de Inalte Studii Agronomice din aceeași localitate, am fost pus în imposibilitate de a mă conforma acestei obligațiuni.

Cele câteva zile de vacanță de Sf. sărbători ale Paștelui mi-au permis, însă, să alcătuiesc acest răspuns așteptat, desigur, de cititorii Revistei Pădurilor.

A mai fost, totuși, și alt motiv al întârzierii în chestiune — și pentru ce nu aș spune adevărul — și anume faptul, că am voit să mă documentez și cu oarecari observațiuni recente făcute pe teren.

Am rugat, în acest scop, pe D-l Inginer subinspector A n d r e i B i t a i, șeful serviciului amenajărilor dela direcțiunea regională silvică din Bistrița, ca să fie așa de bun de a indica, în urma constatărilor reale ce va face, pe o hartă a d - h o c, toate locurile din munții Rodnei și ai Călimanilor unde se găsește Pinul Cembra.

Domnia-Sa a binevoit să dea urmare dorinței mele, pentru care îi exprim și pe această cale viile mele mulțumiri.

Mai înainte de a intra în examinarea fondului chestiunii, găsec oportun de a reproduce câteva pasaje din introducerea la scrierea mea menționată mai sus ¹⁾ :

„Studiul repartiziunii geografice a speciilor forestiere dintr'o țară oarecare, prezintă o deosebită importanță atât din punct de vedere științific, cât și practic”.

„Studii de asemenea natură sunt însă greu de dus la bun sfârșit, mai cu seamă la noi unde lipsesc aproape cu desăvârșire monografiile pe regiuni forestiere. Cauza este, că botaniștii consideră studiul arborilor, „Dendrologia”, ca o ramură specială, căreia, de regulă, nu-i dau o prea mare importanță, lăsând-o pe seama silvicitorilor, iar aceștia, la rândul lor, nu se ocupă decât de creșterea arborelui și arboretelor, de regenerarea lor, de modul de formațiune al valorii materialului lemnos, lăsând pe planul al doilea studiul biologiei și al caracterului arborelui în sine, socotind că aceasta intră mai mult în competența, în căderea botaniștilor”.

„Rezultatul este, că se fac greșeli și confuziuni nu numai în ce privește viața arborelui, dar chiar și în determinarea grupărilor specifice”.

Vorbind de lucrările făcute în această privință în Franța, Germania, Austria, Elveția, Finlanda, Suedia, Rusia, Ungaria și în Vechiul-Regat, mă exprimam astfel :

„Un modest început în această privință s'a făcut și în România (Vechiul-Regat) cu ocazia expozițiunii universale din Paris, care a avut loc în 1900. când serviciul silvic al Statului a întocmit: Harta pădurilor Regatului României cu arătarea speciilor predominante”.

„Pentru studiul de față nu m'am putut folosi prea mult de această hartă, din cauză că coniferele formând masive pure sau amestecate, ori prezentându-se spre limita vegetațiunii forestiere sub formă de arbori împrăștiati, sunt figurate toate la un loc cu aceeași culoare. Iar în ce privește coniferele din zona sub alpină, ca pinul cembra (Pinus Cembra), jeșuperul comun și cel pitic (Juniperus comunis și J. nana), pinul de munte (Pinus montana), n'am găsit într'însa nimic specificat”.

Iar ceva mai departe :

„Cu toată silința ce mi-am dat, pentru ca această lucrare să fie cât mai completă, ea nu trebuie, totuși, considerată decât ca un pas înainte în rezolvirea problemei: Repartiția geografică a vegetațiunii arborescente pe teritoriul României întregite, care încă mult timp va fi de actualitate”.

„Dacă dintre reșinoase am insistat mai mult asupra molidului și bradului, am făcut aceasta, pențrucă referitor la aceste două specii am dispus de un material documentar mai bogat, precum și din împrejurarea că din punct de vedere

1) Dr. George P. Antonescu. Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a coniferelor în România 1926 București. 119 pagini afară de 3 pag. bibliografie, 1 pag. erată, 4 fotografii și 4 planșe.

economic ele au o însemnătate mult mai mare, comparativ cu celelalte conifere, a căror repartiție geografică în Carpați am căutat, totuși, a o stabili pe cât mi-a fost cu putință”.

În ce privește limitele de vegetație ale Pinului Cembra, în special, pe lângă greșelile de tipar indicate în erată s'au mai strecurat și altele, pe care le-am rectificat cu mâna proprie, pe cât a fost posibil, în unele exemplare ce le am trimis câtorva instituțiuni publice din țară și în străinătate, asupra cărora oamenii de știință de peste frontieră cu ocaziunea recensiilor respective au făcut aprecieri elogioase.

Ar fi fost mai frumos și colegial din partea D-lor Georgescu și Ionescu să mă fi întrebat, înainte de a fi publicat articolul D-lor, care este cauza nepotrivirilor între datele ce posed și cele publicate de mine. În urma lămuririlor ce le-ași fi dat, nu însă pe această cale, orice discuțiune ar fi fost, de sigur, de prisos.

Dar ca să arăt cât suntem noi de pretențioși față cu puținele lucrări de specialitate, cari, din când în când, văd lumina tiparului și asupra cărora în mod tendențios, după obiceiul pământului, căutăm să trecem cu vederea asupra părților lor bune și din potrivă să exagerăm enorm pe cele ce ne par slabe, este destul de a aminti că în țările civilizate se aplică cu strictețe cuvântul din evanghelie, adică se dă Cezarului ce este al lui.

În foarte apreciată lucrare: „Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate”, lucrare citată de mine, între celelalte multe de cari m'am folosit¹⁾, iată cum se exprimă autorii acestei scrieri în introducerea la prima ediție ungară tradusă în limba germană, când a putut lua cunoștință de cuprinsul său și lumea științifică din străinătate :

„Cu multă trudă, grație materialului bogat adunat într'o perioadă de mai mulți ani și sprijinului larg al Ministerului ung. reg. de Agricultură s'a putut săvârși această lucrare, prin care noi dăm publicității rezultatul cercetărilor de geografie-botanică din Ungaria. Uniunea internațională de cercetări forestiere, după propunerea și hotărîrea căreia guvernul nostru a luat măsuri ca să ia ființă această lucrare, își va ține ședințele în 1914 în Ungaria, satisfacția noastră e mare, pentru că putem să oferim acestui Forum rezultatul străduințelor ce ne-am dat”.

1) Ludovic Fekete și Tibor Blattny: Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate. 1914 Selmechanya. 2 volume cu 845 pagini plus 150 pagini cu tablouri privitoare la limitele medii de vegetație a speciilor importante din punctul de vedere forestier cu 18 fotografuri și 5 hărți colorate.

„Este un fapt caracteristic, pe care primul autor al articolului îl semnaleză și care se poate urmări mai ales în Carpații noștri și pe care nu-l găsim semnalat încă, și anume, stațiunile Pinului Cembra coincid în majoritate cu locurile unde s'au manifestat pe o scară mai mare fenomenele glaciale” (pag. 534).

Mi-am pus atunci întrebarea, cum se face că nici un autor român sau străin, forestier sau nu, n'a băgat de seamă până la aparițiunea articolului în chestiune, că există oarecare corelațiune între pinul cembra, care crește la altitudinile cele mai mari și urmele glaciale?

Am căutat atunci să mă informez, cine s'a ocupat în mod special cu transformările ce a suferit coaja pământului în general și în special aceea de pe teritoriul României întregite în perioadă gheațarilor cuaternari?

În primul rând m'am gândit la marele geograf și botanist în acelaș timp Emmanuel de Martonne, care în 1902, după mulți ani consacrați explorațiunii Munteniei din Vechiul-Regat a publicat cunoscuta scriere „la Valachie”. La pagina 90 dintr'însa ne spune însă că: „Laricele și pinul cembra lipsesc cu totul în Oltenia”.

Acest autor menționează, ce-i drept, și despre circurile glaciale din principalele masive muntoase din Carpații meridionali ca munții: Făgărașului, Bucegii, Surianul, Retezatul, Țarul, Godeanu, etc. (pag. 75), dar nici un cuvânt nu ne spune despre relațiunea ce ar exista între urmele glaciale și prezența pinului cembra.

Am cercetat, după aceasta, scrierile autorilor forestieri, care nu mi-a fost surprinderea, când am constatat, că Dr. Carl Gayer, fostul profesor la Universitatea din München, socotit ca adevăratul părinte al silviculturii germane, în mult apreciată sa scriere „Der Waldbau” ediția a 3-a, apărută în 1889 la Berlin, la paginile 68 și 69 vorbind de distribuțiunea geografică a pinului cembra ne explică:

„Pinul cembra este o plantă de munți înalți, aria sa de distribuțiune este cantonată în Alpi și în Carpați; masive pure întinse mai cunoscute astăzi numai în guvernământul rusesc Perm. El urmărește mai ales lanțul central al Alpilor dela Montblanc și până în Stiria. În Engandinul superior în amestec cu laricele el populează mari complexe forestiere. În Tirol este semnalat mai cu seamă în văile secundare îndepărtate ale văii Eisak; în Bavaria și în Salzburg apare, din potrivă, până aproape de versanții nordici ai munților, cum de exemplu în Partenkirchen, Berchtesgaden, iar ultimele lui resturi în Rotwand de lângă lacul Schlier, precum și în muntele Dachstein la limita sa cea mai nordică. În Alpii centrali ajunge la o altitudine până peste 2200 m, iar în Alpii calcaroși dela Nord până la 1800 și 1900 m; pretutindeni el marchează, în asociație cu pinul tărător, cu laricele, cu nolidul, etc., limita maximă a vegetațiunii lemnoase. Limita

În realitate iată traducerea adevărată a cuvintelor lui Fekete :

„Pinul cembra în munții Rodnei este mai numeros și mai răspândit ca în munții Călimani. Spre Est de Pietrosul-Mare (Piciorul Moșului) el a fost găsit pe o distanță cam de 25 km în mai multe stațiuni izolate, toate aflătoare la obârșia râului Vișeu și a Bistriței-Aurie pe versanții nordici”.

Este vorba, după cum vedem, de pâlcuri, de stațiuni izolate, iar nu de o fâșie lungă de 25 km și lată în altitudine de 60—100 m.

În continuare apoi ni se face cunoscut :

„În nici un caz nu suntem de părerea D-lui G. Antonescu, care la pag. 91 (în realitate pag. 93) afirmă că nicăieri în Carpați pinul cembra nu se află în cantitate așa mare și cu o creștere așa de frumoasă ca în munții Rodnei la obârșia râurilor Vișeu și Bistrița-Aurie”.

„Stațiunea cea mai importantă însă a pinului cembra din România este în masivul Retezat (cu culmile vecine Godeanul și Țarcu), unde îl aflăm formând pâlcuri dela 1600 m. în sus, deasupra zonei molidului, pe o întindere de peste 100 ha.. Aceste arborete cu exemplare frumoase au fost cruțate și astăzi constituiesc unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Este îmbucurător că în parcul național, care se va crea în acest masiv, sunt cuprinse și câteva arborete cu cembra și deci ele se vor păstra mai departe”.

Iar într-o notiță relativă la aceste lămuriri D-nii Georgescu și Ionescu adaugă :

„De sigur că este o eroare de tipar, când găsim în lucrarea D-lui Antonescu, că formează aci asociații cu *Pinus montana* între 1800—1900 m. (pag. 93); în Fekete „Die Verbreitung de (desigur greșeală de tipar, că în Fekete este scris d e r iar nu d e) forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in Oster-Ungarn!“ (de sigur iarăși o eroare de tipar, deoarece în original este trecut în ungarischem Staate, adică în Statul ungar, iar nu în Austro-Ungaria, ceea ce nu este tot una), pe care D-sa a consultat-o (vezi Bibliografie) se află o listă completă cu stațiunile lui cembra din Retezat și cari sunt cuprinse între 1600—1900 metrii”.

Dacă Domnii critici erau convingși, așa dar, că este vorba de o simplă eroare de tipar și cu atât mai mult cu cât la pagina 95 din scrierea mea se arată, că limita inferioară a pinului cembra, ca arbore, este la altitudinea de 1614 (în realitate după Fekete 1624 m.) și anume la Mormântul Fetei, iar cea superioară la 1986 m. (Fața Retezatului) și nu cum afirmă Domnii-lelor, că ar fi de 1600—1900 metrii, pentru ce stăruie atunci așa de mult asupra acestui lucru foarte neînsemnat?

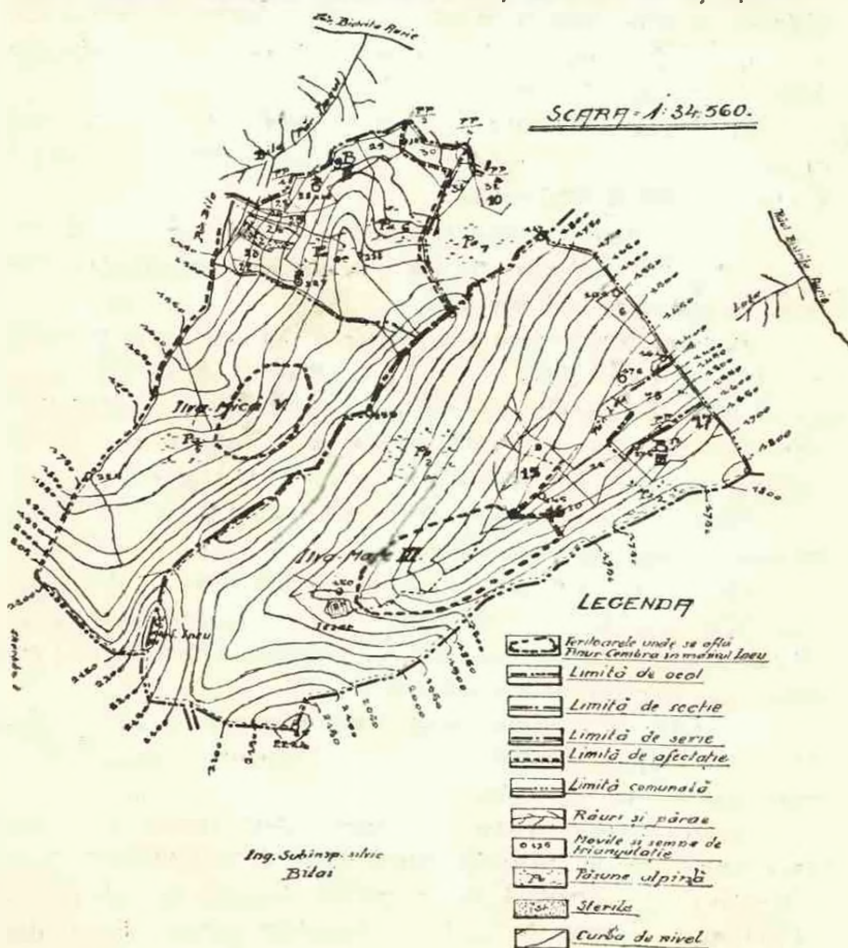
În tot cazul, când te încumeți a face o critică, păzește-te cel puțin tu, să nu cazi în același păcat. Iată sfatul de bun camarad ce îmi permit a da contradictorilor mei!

Dar cum rămâne cu cei 50—60 exemplare de pini cembra bă-

trâni din munții Rodnei după Pax și cu confirmarea pretinsului șef al ocolului Vișeu de Sus ing. Chimiescu ?

D-l inginer subinspector silvic A. Bitai la rugămintea ce i-am făcut, după cum am arătat mai sus, mi-a răspuns, că în direcțiunea regională Bistrița pinul cembra se găsește în următoarele ocoale silvice: în ocolul silvic Izvorul Someșului și în ocolul Coșna-Drăgoiasa.

În primul din aceste două ocoale, pe versantul nordic al Ineului, care face parte din masivul muntos al Rodnei, la altitudinea de 1600—1800 m deasupra mării Adriatice și anume la obârșia pâraului

Harta teritoriilor unde se află „*Pinus Cembra*” din masivul Ineului.

Lala, (pe ambele versante nordic și nord-vestic) afluent al râului Bistrița Aurie, se găsesc pe o suprafață de circa 120 jugăre cadastrale în amestec cu molid și pin de munte un număr de 200—250 exemplare izolate.

Dimensiunile acestor arbori sunt următoarele: diametrul lor terier este de până la 50 cm, iar înălțimea lor totală, adică socotită până la vârf, variază între 12 și 15 m.

Pinul cembra în această stațiune este cantonat pe urme glaciare. În afară de arborii în chestiune în jurul izvorului pârâului Bila, de asemenea un afluent al râului Bistrița Aurie, la o distanță de 1800—2000 m de primii și la o altitudine de 1600—1800 m, expoziția fiind nord-vestică, se află alți 40—50 pini cembra de până la vârf, variază între 12 și 15 m.

În raza ocolului silvic Coșna Drăgoiasa, din care face parte grupa munților Călimani, pinul cembra în muntele Căliman Izvor se află în două locuri:

a) Pe versantul nord-estic al muntelui Pietrosul în văile Dumitru, Negoii și a Pinului, precum și în valea Haita, despărțită de celelalte prin culmea Dumitruului.

Pinii în aceste stațiuni se găsesc la o altitudine ceva mai joasă ca cei de pe Ineu (1500—1700 m.) și anume în formă de pâlcuri de câte 20—30 exemplare pe culmele secundare, sau împrăștiți în masivele vecine de molid până în văile principale. Grosimea lor în diametru la 1,30 m dela sol variază, cei mai mulți având 70—80 cm, iar înălțimea lor atingând 23—30 m. Mai frumoasă creștere nici că se poate pentru un pin cembra!

Din cauza stărei lor bune de vegetațiune până în anul 1927, când Ministerul Domeniilor a oprit orice exploatare, s'au tăiat de aci foarte mulți pini cembra. Astfel cooperativa „Grănicerul” a exploatat în 1926 enorma cantitate de 700 m³.

În aceste locuri pinii cembra cresc nu numai pe urmele glaciare, ci și pe rocile vulcanice cum de exemplu pe andezit unde sunt chiar și mai frumoși.

b) În masivul muntelui Voivodeasa, pinul cembra se află în mare majoritate pe expoziția nord-vestică, îl întâlnim însă și pe expoziția estică, precum și pe cea nordică și anume în văile pâraelor Comerlaș, Roșeș și Poenilor. Altitudinea variază și aci între 1500—1700 m.

În munții Rodnei și ai Călimanilor se mai găsesc astăzi în picioare un număr de circa 700—800 pini cembra, cei mai mulți bătrâni.

Harta teritoriilor unde se află „Pinus-Cembra” din masivul Căliman Izvor.

D-nii Georgescu și Ionescu sunt de părere, după cum am indicat mai sus, bazându-se pe cele relatate de Pax și Fekete, cari văzurăm ce exacte au fost datele cu privire la pinii cembra din munții Rodnei, că în masivul „Retezatul” se găsește o pădure de pini cembra în suprafață de o mie de ha și că arboretele ce le formează constituie unul din cele mai minunate monumente ale florei noastre. Nu ne spun însă Domniile-lor sursa de informațiuni pe cari

se sprijină. când fac asemenea aprecieri, căci de mers la fața locului n'au mers (în cazul acesta ne-ar fi declarat undeva în menționatul Domniilor-lor articol).

De altfel Fekete și Blattny se mulțumesc să indice: că în masivul Retezat se află foarte mulți pini (massenhaft) și atât tot. Cine ne garantează, însă, că din momentul când s'a făcut această constatare și până acum, nu s'a cuibărit și acolo ca în muntele Pietrosul vreo cooperativă oarecare, care și-a dat silință să reducă la minimum posibil numărul pinilor de odinioară din această stațiune?

De altfel la pagina 95 din scrierea mea am spus și eu, că în muntele Retezatul există relativ mulți pini cembra. Câți anume nu se poate ști, decât în urma unei descinderi locale, pe care îmi propun a o face în chiar cursul acestei veri.

Până atunci mă îndoiesc, că actualmente se mai găsește în acest munte o pădure de pini cembra în suprafață de peste 1000 hectare, dat fiind faptul că, în marea majoritate a cazurilor, această specie formează pâlcuri izolate, depărtate unele de altele., iar nu masive complete, neîntrerupte, precum și împrejurarea că în parcul național, care s'a hotărât a se crea, sunt cuprinse numai câteva arborete cu cembra, după cum ne face cunoscut d-nii Georgescu și Ionescu.

La pagina 536 din R. P. este scris:

„Stațiunile date de d-l Antonescu dintre Iezerul Mare și Mic și de pe Muntele Gaura aparțin de fapt tot versantului septentrional, fiind de asemenea și cele de pe Iezerul Mare și Mic în bazinul de recepție al Jiului, care are în partea sa superioară o direcție nordică. — așa încât confirmă cele afirmate de noi mai sus”.

În lucrarea mea la pag. 95, punctul 5, stațiunile indicate pe Iezerul Mare și Mic sunt trecute în munții dintre Olt și Jiu, versantul septentrional, (la fel ca la pagina 536 din R. P.), iar stațiunea de pe muntele Găurele (nu Muntele Gaura) proprietatea moșnenilor Cernăzeni se află pe versantul meridional al munților dintre Olt și Jiu, nu pe cel septentrional, după cum afirmă susnumiții autori.

De pe pagina 538 al R. P. reproduc următorul pasaj:

„Stațiunea din Munții Parâng din Sudul Slivei (la d-l G. Antonescu din eroare de tipar este dată Slivei)”.

În Fekete atât la pagina 471 cât și la 786 este trecut Slivei, iar nu Sclivei.

De pe pagina 540:

„Pe versantul meridional al Carpaților Sudici, *P. cembra* nu se află sub 1700. D-l G. Antonescu ne dă un punct pe Valea Horoabei aproape de Schitul Ialomicioarei (Bucegi) la 1590 m. După cercetările noastre pe această vale el se află și aci la o altitudine peste 1700 m.”

Pentru prima oară constatăm și o observațiune făcută pe teren, căci toate celelalte din articolul la care mă refer sunt bazate pe afirmările diferiților autori străini și pe deducțiuni.

De astădată însă dreptatea este de partea Domnielor-lor, adică pinul *cembra* din Valea Horoabei nu se află la altitudinea de 1590 m, după cum din eroare de tipar este trecut în scrierea mea, dar nici de peste 1700 m, după cum susțin contradictorii mei, ci de 1750 m, după cum rezultă din datele d-lor I. Grințescu și M. Tiesenhausen, pe care i-am citat (pag. 94).

Eroare asemenea de tipar, iar nu de geografie, este afirmarea că munții Mătania, Baicu și Pârăul Negru fac parte din munții Cernei. La pag. 95 din scrierea mea trebuie citit astfel: „S'a constatat de asemenea pe Țarcu și Godeanu (Pax) că se găsește pe muntele Mătania, etc.”, astfel cum în exemplarele corectate, am făcut îndreptarea cuvenită, iar nu: S'a constatat de asemenea pe Țarcu și pe Godeanu (Pax). În munții Cernei se găsește pe muntele Mătania, etc. expresiune care nu are nici un sens. La pagina 534 citim:

„O listă completă a stațiunilor cu *P. cembra* din munți o aflăm în lucrarea amintită a d-lui Antonescu”.

Slavă Domnului, mi-am zis, iată și o vorbă bună pentru lucrarea mea; citind însă mai departe mă încredințai numai decât, că m'am înșelat, căci fraza de mai sus se continuă astfel:

„Excepție o face numai culmea Iezerului (Muscel), unde până acum nu s'a semnalat *cembra*, deși e probabil că există”.

Nedumerit m'am întrebat și mă întreb și acum, ce-i cu culmea Iezerului din Muscel? căci nu numai că n'am afirmat undeva, dacă a existat ori nu vreun pin *cembra* pe această culme, dar nici n'am pomenit nicăeri de ea.

Iată ce va să zică a face o critică serioasă, fie chiar indirectă, zic indirectă, că scopul principal al articolului, despre care vorbesc, pare că a fost altul, iar nu critica lucrării mele și anume: descoperirea făcută pentru prima oară până acum, că pinul *cembra* preferă urmele de ghețari.

Acest merit, însă, nu îl au ambii autori, căci tovarășia de astă dată a încetat, ci numai al unui dintre dâșii și anume a d-lui Dr. Const. C. Georgescu, cel puțin aceasta rezultă din următorul pasaj:

„Ea trebuie considerată, ca fiind înfăptuită de întregul nostru corp forestier. În adevăr n'a fost proprietar, administrație forestieră, care să nu fi contribuit cu date, explicațiuni, cu observațiuni, etc. în afară de concursul extraordinar și primirea așa de prietenoasă făcută observatorilor noștri oficiali”, (pag. V).

Iar mai departe :

„O lucrare referitoare la o regiune așa de întinsă era firesc, ca să cuprindă și erori asupra cărui fapt am atras deja atențiunea spre a se putea face ulterior rectificările necesare. Sigur este, că lucrarea nu este completă, căci cu tot controlul făcut cu o deosebită îngrijire, totuși erori s'au putut strecura”, (pag. VI).

Ce trebuie să zic eu, care am dispus cu ocaziunea alcătuirii scrierii mele de relativ foarte puțin timp și de modestele mijloace de investigațiune, pe cari nu totdeauna am putut să le controlez.

În această privință țin să mai adaog din introducerea scrierei mele următoarele :

„Pentru ducerea la bun sfârșit a acestei lucrări am fost nevoit, așa dar, să recurg la numeroase determinări pe teren, la cercetări bibliografice, precum și să fac apel la concursul diferiților șefi de ocoale silvice, la cei din Vechiul-Regat mai cu seamă”. (pag. IV).

După acest preambul, cam lung ce-i drept, dar necesar, intru acum în examinarea greșelilor din scrierea mea, puse în evidență de către D-nii Georgescu și Ionescu.

La pagina 532 din Revista Pădurilor citim :

„Arboretele din Munții Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax; din o comunicare recentă a D-lui Ing. Chimiescu, șeful ocolului silvic Vișeu de Sus, acest fapt este confirmat”.

De observat este, că în corpul tehnic silvic nu este nici un inginer cu numele de Chimiescu. Șeful ocolului silvic Vișeu de sus, regim, este D-l Ing. șef Ch i r v ă s u ț ă. Este aceasta o eroare de tipar ori de geografie !? Fiind întrebat D-l Inginer Chirvăsuță asupra relațiunilor ce a dat D-lor Georgescu și Ionescu, Domnia-Sa mi-a răspuns, că a dat date numai asupra Pinului Cembra de pe versantul nordic al Muntelui Pietrosul, iar nu după întregul masiv al Rodnei, ceea ce nu este acelaș lucru.

La aceiași pagină 532 Domniile-Lor adaogă :

„Astfel, în bazinul râului Vișeu între Pietrosu și Piatra Albă pe o fâșie de aprox. 3 km. lungime și lățime de 60—100 m. în altitudine se găsesc astăzi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea pinului cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare și se întinde pe o fâșie de 25 km. (Fekete); se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porțiuni cu arborete”.

sa inferioară nu se poate preciza, deoarece prin exploatarea nesăbuită el a fost deplasat din stațiunile joase. Kerner fixează limita sa inferioară la 1600 m. În Engadin el nu coboară însă sub 1800 m. În fâșia îngustă de altitudine, unde crește pinul cembra, numai foarte rar el formează masive complete, căci cele de mai multe ori îl găsim numai sub formă de pălcuri, precum și în amestec cu laricele și molidul. El nu preferă coastele repezi, ci pe cele de terase, suprafețele puțin înclinate, depresiunile văilor situate la mari altitudini, chiar dacă sunt expuse vânturilor, dar mai cu seamă circurile glaciare, suprafețele neuniforme dela înălțimi mari presărate cu fărâməturi de roce, brăzdate de numeroase ravene și râpe, cu cari se termină adeseori în părțile superioare masivele muntoase din Alpii calcaroși. Acolo unde solul este divizat de numeroase crăpături și acestea sunt pline cu pământ fertil sau cu humus și unde este asigurată o cantitate însemnată și constantă de umiditate a solului (în stațiunile lui *Rhododendron ferrug.*, *Vaccinium uliginosum*, *V. Vitis idaea*, *Alnus viridis*, etc.) pinului cembra îi priede de minune”.

Observăm că, încă de acum 43 ani nu mai era nici un secret pentru nimeni, că pinul cembra preferă cu deosebire circurile glaciare.

Incă odată se confirmă, așa dar, adagiul: **n i m i c n o u s u b s o a r e.**

IN CHESTIUNEA ARTICOLULUI „ASUPRA STA- ȚIUNILOR DE PINUS CEMBRA DIN CARPAȚII ROMÂNIEI“

de Dr. CONST. C. GEORGESCU și
Ing. CONST. D. IONESCU

Sub titlul articolului nostru publicat în Revista Pădurilor Nr. 7—8 din 1932, d-l G. P. Antonescu aduce în discuțiune anumite pasagii din acest articol, care după d-sa ar fi „evidențiat câteva erori strecurate în lucrarea d-sale citată“.

Înainte de a răspunde tuturor chestiunilor ridicate de d-l Antonescu ținem să precizăm că în legătură cu problema discutată de noi, eram datori să relevăm toate erorile găsite în literatură și să discutăm în mod critic părerile altor autori, cari nu erau împărțite de noi. În consecință, prin citatele noastre nu am avut intențiunea a aduce d-lui G. P. Antonescu vre-o jignire, iar scopul urmărit de noi a fost numai restabilirea adevărului sau argumentarea tezei noastre; ne pare foarte rău, că d-l Antonescu a făcut ca această discuțiune să fie adusă în polemică, pe cât de sterilă, pe atât de inutilă¹⁾.

Totodată trebuie să insistăm puțin asupra erorilor de tipar. D-l Antonescu a dat la iveală lucrarea, pe care și-o citează și în care se găsesc numeroase erori de tipar. D-sa are obligațiunea morală ca să facă cunoscut pe orice cale va crede de cuviință corectările d-sale, pentru ca astfel cei cari consultă lucrarea d-sale să

1) Nu înțelegem de ce D-l Antonescu răspunde numai la inexactități semnificate de noi și nu a găsit cu cale să rectifice nota D-lui E. Pop; vezi Rev. Pădurilor 1932, Nr. 5/6 pg. 309, unde este constatată o altă eroare de geografie referitoare la Munții Oaș, Pleașca și Gutin.

nu mai fie puși în situația de a intra în polemică cu d-sa, cum s'a întâmplat cu noi.

Cu această ocaziune îi atragem atențiunea și asupra unor erori zise de tipar, cari pun în joc responsabilitatea d-sale de autor, cari în alte țări primejduesc însăși titlurile și situația în învățământ a autorului respectiv.

Astfel, în lucrarea d-sale aflăm mult prea multe pasagii întregi din Fekete¹⁾ înglobate în textul d-sale, în cari autorul respectiv nu e citat și nici nu e pus textul acestuia în semnele citării, după cum se obișnuiește între oamenii de știință, fapt cari oriunde, chiar cu citarea lucrării în bibliografie poate fi considerat ca plagiat.

Să luăm de ex. din pag. 78 și 79 a lucrării d-lui Antonescu un pasagiu referitor la răspândirea Pinului comun în Carpații Orientali și să-l confruntăm cu textul original în limba germană al lui Fekete, la care apoi să alăturăm o traducere exactă cuvânt cu cuvânt (v. nota pg. 291). Se va observa din exemplul citat tendința d-lui Antonescu de a masca textul luat din Fekete, prin eliminări de cuvinte, intervertiri, etc. Nu pot exemplifica aci și modul cum prin schimbarea pasagiilor în lucrarea d-sale a căutat să îngreuneze urmărirea pasagiilor copiate. D-l Antonescu poate va invoca scuza că din greșeală de tipar nu s'au pus semnele citării. Cu asemenea argumente se pot plagia opere întregi, se pot scrie erori, etc., iar autorul descoperit își ascunde responsabilitatea în dosul erorilor de tipar.

Fekete I, c., p. 405:

...In den ca. 30.000 ha umfassenden, weitausgedehnten Waldungen von Ditrö und Szarhegy finden sich nur einige Exemplare; aus der Umgebung von Gyergyótölgyes und Gyergyószentmiklos wurde sie auch nur sporadisch gemeldet.

Bei Gyergyóbékás fand Z. Fekete am Likashavas (Kalkstein) in einer Höhe von 1334 m. ein 5 m. hohes Exemplar; die Täler Füges (924 m.) Csobányapatak und Uz (681 m.) Bzherbergen zahlreiche Kiefer. An den Ab-

Textul D-lui Antonescu pp. 78—79:

În pădurile dela Ditrău și Szarhegy se află numai puțin exemplare în stare sporadică, tot asemenea împrejurul comunelor Tulgheș și Gheorgheni.

În comuna Bicazul Unguresc Fekete a găsit pe muntele Liçaș la 1334 m. altit. un exemplar înalt de 5 m. și în văile Füges la 924; pe pârăul Ciobanilor și Uz (681 m.) se găsesc numeroși pini silvestri iar pe versanții de pe lângă

1) Fekete u. Blattny, Die Verbreitung der, etc., vezi citația în articolul respectiv. Revista Pădurilor. Nr. 8, 1932.

dachung längs des Suvetópatak kommt sie bei 751 m. zerstreut, an den Lehnen oberhalb der Akloscsarda bis 1210 m. bestandbildend (Max.) bis 1405 m. vereinzelt (Max.) vor; auf dem Berg Sajhavas gedeiht bei 1533 m. noch ein 3 m. hohes Exemplar (Max. der Verkrüppelung).

Am Abhang oberhalb Tusnadfürdő erscheinen bei 960 m. einzelne Kiefer; auf den moorigen Böden des Kokosszás und Mohossee bildet sie bei 1050 m. Bestände; bei Czikszenkiroly trifft man sie auf dem Moorboden Lucsos.

In Komitate Czik, besonders aber in den an das Komitat Haromszek angrenzenden Teilen ist die Kiefer viel häufiger als in den Gyergyó. Im Gebiete der Forstverwaltung von Czikszereda kommt sie im allgemeinen zerstreut und in kleinen Gruppen überall vor; ferner ist sie unseres Wissens noch bei Kosmas. Kászojakabfalva, Kasznófalú, Kasznóaltiz, Kasznófeltiz, Csiszentmyhalj und Vacsarcsi anzutreffen.

apoi în continuare :

Im Komitate Haromszek auf den häufig vorkommenden Moorböden der nördlichen Teile der Bereczker Berggruppe stocken an mehreren Orten Kieferbestände; so z. B. auf dem „Veresviz-lap“ nächst Csomortan (992 m.) auf den Mooren „Apor Heverése und Kerekbikk (Gemeindebezirk von Esztelne). Sie kommt noch vor: bei Késdialmas (Tacsoköfj 670—833 m., Ávas 755 m.), Gelencze (1155 m.), Zagon (Belzo-Czi-hanyos 1399 m. S.-Exp.) einziges Exemplar), Bereczk (Waldteile Gyertyanyos und Gyilkoserdő) Sarmező, Ozsdula, Bacsfalú und Türkös (Nagyköhavas).

râu Suvető se află arbori imprăștiati (751 m.). Pe versanții d'asupra muntelui Akloscsarda pinul formează masiv până la 1210 m. iar până la 1405 numai în formă individuală (singuratici) (!? N. A.); pe muntele Șai la altitudine de 1350 m. se află un exemplar înalt de 3 m. în stare pipernicită; deasupra băilor Tusnad sunt cantonați câți-va la 960 m. alt. pe terenurile turboase ale lacului Cocoș sau Mohoș, formează masive la alt. de 1050 m. iar în hotarul cu comuna Săncrăieni, pe terenurile turboase defa punctul numit Luciosul. (!? N. A.).

În județul Ciucului în părțile vecine cu jud. Trei-Scaune mai cu seamă Pinul silvestru este destul de frecvent. În Ocolul Silvic Miercurea Ciucului mai pretutîndeni se ivește imprăștiat în mici grupe el își face în adevăr aparițiunea în pădurilor din raza comunelor Iacobeni, Cosin, Plăeșii de Jus și Sus, Mihăileni și Văcărești partea de pădure Köld, (Jur. Trei-Scaune) precum și pe terenurile turboase ale munților Brescului și anume pe pârâul Vereș aproape de Comuna Lutoasa (992 m.) pe turbierele „Apor Leverese și Kerekbikk“, comuna Estelnik; în comunele Mereni 670—823 n. alt.; comuna Brănești (755 m.), comuna Ghelnița (1055 m.), comuna Zagon (1399 m.) expoziția sudică (un singur exemplar), în comuna Brețcu în partea pădurii din Cărpiniș, în pădurea Ghilcoș, în comunele Poiana Sărată, Ojdula, Bacifalu și Turcheș și pe Muntele Piatra-Mare.

(Traducere exactă a pasagiului corespunzător din Fekete și Blattny, pag. 405)... În masivele păduroase cuprinzând aprox. 30000 Ha. dela Ditrău și

D-l Antonescu aduce mereu scuza eroarei de tipar. Cum se va putea explica atunci că d-sa a primit în textul lucrării sale și erori grosolane ale lui Fekete? După câte se vede de mai sus Fekete a plasat comunele Bacifalu și Turcheș, cari fac parte din cele Șapte sate, în județul Trei-Scaune¹⁾.

La fel plasează și d-l Antonescu în mod greșit aceste comune.

D-l Gușuleac, în lucrarea d-sale „Considerațiuni geobotanice asupra Pinului silvestru” (Bult. Facult. de Științe din Cernăuți, vol. IV, fasc. II, pag. 354), a avut prudența să cerceteze datele lui Fekete și ne spune: „...în județul Brașov îl aflăm la Turcheș și Bacifalau”.

Acum după această paranteză utilă să revenim la obiectul discuțiunii noastre.

I. D-l G. P. Antonescu aduce în discuțiune următorul pasaj din articolul nostru:

„Arboretele din munții Rodnei au fost devastate încă de multă vreme, după cele ce ne arată Pax; din o comunicare recentă a D-lui Inginer Chimiescu,

Szarhegy se găsesc numai câteva exemplare; în apropiere de Tulgheș și Gheorgheni, a fost semnalat deasemeni în mod sporadic.

La Bicazul Unguresc a găsit Z. Fekete pe muntele Licaș (calcar) la o altitudine de 1334 m. un exemplar de 5 m. înălțime; văile Fügeș (924 m.) pârâul Ciobanilor și Uz (681 m.) adăpostesc numeroși pini. Pe versanții din lungul pârâului Suvetă se află răspândit la 751 m., pe versanții de deasupra muntelui Akloscsarada formează masive până la 1219 m. (Maximum), și crește izolat până la 1405 m. (max.); pe muntele Sai crește pe la 1533 m. încă un exemplar înalt de 3 m. (maximum de degenerare).

Pe versanții de deasupra băilor Tușnad apar Pini izolați la 960 m.; pe solurile turboase dela lacul Cocoș și Mohoș formează la 1050 m. arborete; la Sân-Crăieni se găsește pe solurile turboase dela Luciosul.

În județul Ciuc, mai ales în părțile învecinate Județului Trei-Scaune, pinul este mult mai frecvent decât în Gheorgheni. În cuprinsul Ocolului Silvic Miercurea Ciucului se află peste tot răspândit în mici buchete; mai departe se mai află după cunoștința noastră la Cosmeni, Iacobenii, Casin, etc., etc.

În Județul Trei-Scaune, pe solurile turboase din partea nordică a munților Brescului se află în mai multe stațiuni arborete de pin, astfel de ex. pe pârâul Veres, aproape de comuna Lutoasa (992 m.) pe turbăriile Apor Leverese și Kerekbikk (Comuna Estelnik).

Se mai află etc., etc.

1) Stațiunile din dreptul comunelor Turcheș și Bacifalau se află pe muntele Piatra Mare, din care motiv Fekete pune acest munte în paranteză. D-l Antonescu după câte se vede separă aceste stațiuni în mod eronat zicând... Bacifalau și Turcheș și pe Muntele Piatra Mare.

șeful Ocolului Vișeu de Sus, acest fapt este confirmat. Astfel în bazinul râului Vișeu între Pietroșul și Piatra Albă pe o fâșie de aprox. 3 kilom. lungime și lățime de 60—100 m. în altitudine se găsesc azi abia un număr de 50—60 exemplare bătrâne. Regiunea Pinului Cembra din acest masiv este însă cu mult mai mare și se întinde pe o fâșie de 25 km. (Fekete); se poate deci întâmpla ca în locurile cele mai inaccesibile să fi rămas porțiuni cu arborete”.

Relativ la acest pasagiu d-l Antonescu obiectează :

a) că d-l Ing. Chimiescu nu există, fapt real; subsemnații au descifrat greșit o adresă a d-lui Chirvăsuță din o scrisoare prin care d-sa ne-a făcut comunicarea la care ne referim mai sus. Pe această cale se cer d-lui Chirvăsuță scuze și i se adresează mulțumiri pentru datele furnizate.

b) Că nu am dat traducerea textului citat de noi din Fekete. D-l Antonescu ne prezintă această traducere (de data aceasta în ghilimele); urmărind pasagiul nostru de mai sus și traducerea făcută de d-l Antonescu din Fekete a pasagiului citat, constatăm că nu există nici o contradicție în textul nostru față de cele afirmate de Fekete; așa cum tinde să arate d-l Antonescu. În textul nostru, după câte se vede, nu am urmărit să traducem pe Fekete, ci am înțeles a face numai o citațiune. Lecțiunea d-sale asupra modului de prezentare a Pinului Cembra în stațiunile sale este elementară; autorii ca și d-l Antonescu au aflat-o de mult din manualele elementare.

II. Referitor la pasagiul din lucrarea noastră :

„Desigur, că este o eroare de tipar când găsim în lucrarea d-lui Antonescu, că formează asociații aci cu *Pinus montana* între 1800—1900 m.”

D-l Antonescu recunoaște eroarea și se rectifică dând datele exacte din Fekete. Această rectificare era necesar de menționat, dat fiindcă priveau cifre de mare importanță pentru răspândirea acestei specii în altitudine și cred că nimeni nu poate să-mi facă pentru aceasta o culpă.

În legătură cu această corectare făcută d-l Antonescu îmi impută și d-sa două erori :

a) anume că de ce este „*Die Verbreitung de*” și nu „*Die Verbreitung der*” ; (!)

b) că am dat greșit titlul lucrării lui Fekete și Blattny și anume am scris „*Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher in Oesterr.-Ungarn*” în loc de „*im ungarischen Staate*” ; recunosc că aci am făcut eu (C. C. G.) o greșală, care însă nu are nici o legătură cu textul articolului.

III. Din pasagiul arătat mai sus (I), nu știu cum deduce d-l Antonescu că am afirmat noi.

„Dar cum rămâne cu cele 50—60 exemplare de Pini Cembra bătrâni din munții Rodnei după Pax și cu confirmarea pretinsului șef al Ocolului Vișeu de Sus ing. Chimiescu”.

Afirmația noastră, care are altă redactare decât o dă d-l Antonescu, este inspirată din următoarea frază din Pax (op. cit. p. 124) :

„Noch Haquet sah 1788 in den Rodnaer Alpen grössere Wälder wo jetzt nur klägliche Reste vorhanden sind...” (Deasemeni și Haquet a văzut în 1788 în munții Rodnei mari păduri, acolo unde azi se află numai resturi de plâns...).

Din textul nostru rezultă că în Pietrosul și Piatra Albă pe o fâșie de 3 km.... se găsesc astăzi 50—60 exemplare bătrâne.

La această afirmațiune, deținută din comunicarea d-lui Ing. Chirvăsuță am păstrat însă rezerve : „că probabil mai sunt și alte arborete”.

Noile date furnizate de d-l Ing. Bitai, pe cari nu înțelegem de ce d-l Antonescu le înglobează în textul d-sale și nu a avut camaraderia a le face o notiță specială (pe care să o semneze autorul), ne confirmă afirmațiunile noastre.

IV. Concluziunea d-lui Bitai : „In munții Rodnei și al Călimanilor se mai găsesc azi în picioare un număr de circa 700—800 pini Cembra, cei mai mulți bătrâni” confirmă apoi cele afirmate de Pax și deci în loc ca d-l Antonescu să aducă fapte contradictorii ne servesc argumente pentru a putea spune încă odată, și de data aceasta pe date certe furnizate de d-l Ing. Bitai, că în munții Rodnei masivele cu Pinus Cembra sunt foarte devastate.

D-l Antonescu crede încă că masivul cel mai bogat în Pinus Cembra este tot acela din munții Rodnei.

Chiar dacă d-l Antonescu nu acordă crezare afirmațiunilor făcute de noi îi putem aduce și părerile altora. Pax ne spune :

„Die schönsten Bestände sah ich im Retezatgebirge, wo man in der Tat von Zirbelkieferwälder noch sprechen kann” (... cele mai frumoase arborete le-am văzut în munții Retezat, unde în adevăr se mai poate vorbi de păduri Pinus Cembra”).

D-l Antonescu se îndoeste de afirmațiunea noastră și deși i-am adus la cunoștință verbal, înainte de a scrie replica, că unul din autori (C. C. Georgescu) a vizitat în două rânduri masivul

Retezat, totuși continuă să-și susțină părerea d-sale. Trecând peste considerațiunea că d-sa nu a vrut să ia în considerare afirmațiunea noastră comunicată verbal că asupra Retezatului faptele expuse se întemeiază și pe cele văzute de unul din autori, ținem să atragem atențiunea că d-sa nu a vizitat nici masivul Rodnei, nici pe ce al Retezatului.

V. Datele referitoare la stațiunile dintre Olt și Jiu pot fi așa cum le indică d-l Antonescu, din consultarea hărței, subsemnații au dedus însă contrariul; autorii nu au putut controla încă faptul.

VI. In ceea ce privește stațiunea din munții Parâng admitem că ne-am înșelat: ea este Dosul Slivei (ca în Fekete) iar nu Dosul Sclivei.

VII. Altitudinea arătată pentru Valea Horoabei dată de d-l Antonescu, iar se dovedește a fi o eroare; datele noastre de pe teren sunt exacte și în consecință rezultă că noi l-am găsi ceva mai jos decât d-nii Grințescu și Tiesenhausen, fapt care nu se poate contrazice și trebuie luat în considerare.

VIII. O altă eroare zisă de tipar:

„In formă de arbust începe dela 1565 m. (vârful Strugar) și se suie până la 1981 m. (Muntele Zănoaga expos. sudică), unde are 3 m. înălțime. S'a constatat deasemenea pe Tarcu și Godeanu (Pax).

In munții Cernei se găsește pe muntele Mătania... sub muntele Baicu... etc.”

Textul d-lui Antonescu se prezintă în modul arătat. In acest text se trec deci Munții Mătania și Baicu în munții Cernei într'un mod categoric, care nu suferă rectificare.

Totuși, D-l Antonescu vrea să ne facă să credem că acest pasagiu trebuie citit astfel:

S'a constatat deasemenea pe Tarcu și Godeanu (Pax), că se găsește pe Muntele Mătania... etc., etc.”.

D-sa mai afirmă că expresiunea d-sale:

„In munții Cernei se găsește pe Muntele Mătania... etc.” nu are nici un sens (?). Modul cum d-l Antonescu ne silește să interpretăm este cu totul artificial și chiar negramatical; dacă astfel de îndreptări sunt posibile, atunci ne întrebăm pe ce frază a autorului se mai poate pune bază.

IX. Noi afirmăm că teoreticește vorbind pe culmea Jezerului s'ar putea afla stațiuni de Pinus Cembra.

Nu înțelegem cum a dedus d-l Antonescu din faptul afirmat mai sus, că i se poate face o culpă că nu s'a găsit o asemenea stațiune.

X. D-l Antonescu dorește a contesta faptul că unul din autorii face pentru prima oară pentru Carpații noștri legătura între stațiunile Pinului Cembra și urmele glaciare.

În scopul combaterii aduce un citat din Emm. de Martonne, care în chestiuena noastră nu spune nimic. Tot d-sa apoi afirmă că acest autor „nici un cuvânt nu spune despre relațiunea ce ar exista între urmele glaciare și prezența Pinului Cembra”. D-l Antonescu lasă să se înțeleagă că din moment ce de Martonne nu spune nici un cuvânt de această chestiune, urmează că ea devine un „tabu”, de care noi muritorii de rând nu avem voie să scriem; tot d-sa lasă să se înțeleagă că contestă această relațiune, pentru ca apoi prin un citat foarte lung din Gayer să confirme cele afirmate de noi.

Înainte de a termina, aducem aci și protestul nostru pentru glumele pe cari d-l Antonescu înțelege să le aducă asupra colaborării noastre și altele multe, cari în o asemenea discuțiune sunt și rămân deplasate; d-sa are datoria să aducă în asemenea discuțiuni cât mai mult obiectivism, cât mai puțină mândrie și cât mai puțin dispreț pentru afirmațiile colegilor săi.

Și acum în rezumat:

D-l Antonescu s'a făcut în lucrarea d-sale culpabil de însușiri de text străin, fără a semnala pasagiile din aceste texte înglobate în lucrarea d-sale.

Apoi face erori grave de geografie și chiar în textele străine înglobate în lucrarea d-sale nu face corectările necesare.

În fine mai are numeroase alte erori și mai ales de date altitudinale, pe cari le scuză în mod sui generis, încercând a ne face să credem că sunt erori de tipar.

RĂSPUNS REPLICEI D-LOR DR. CONSTANTIN C. GEORGESCU ȘI CONSTANTIN D. IONESCU

de Dr. G. P. ANTONESCU

După explicațiunile ce le voi da, în cele ce urmează, sper, că cititorii acestei reviste își vor da seama, că afirmările D-lor Georgescu și Ionescu nu sunt inspirate din dorința de a restabili un adevăr, de a argumenta o teză, după cum pretind, ci de interesul ce unul dintr'înșii îl are de a uza de orice mijloc, spre a face inofensiv pe unul din concurenți, care și-a anunțat candidatura, încă din toamna anului trecut, la una din catedrele, care, prin punerea în retragere pentru limită de vârstă a titularilor, vor fi declarate vacante pe ziua de 1 Octombrie a. c. la școala politehnică Regele Carol al II-lea, unde D-l Constantin C. Georgescu ocupă postul de profesor suplinitor la cursul de botanică.

D-lor au un regret, totuși, pe care ni-l fac cunoscut astfel :

„Ne pare foarte rău, că d-l Antonescu a „făcut ca această discuțiune să fie adusă în polemică, pe cât de sterilă, pe atât de inutilă“. Sterilă și inutilă ce-i drept, dar cine a provocat-o, eu, ori cei cari, după 7 ani dela aparițiunea scrierii mele (1926), au găsit cu cale, cu ocaziunea publicării art. „Asupra stațiunilor de pinus cembra din Carpații României“, să exagereze câteva erori neînsemnate, pe cari le-am justificat — deja în primul meu răspuns.

Reproducând o parte din paginile 78 și 79 din scrierea mea, numiții domni țin, cu tot dinadinsul, să dea următoarele lămuriri : „Astfel, în lucrarea D-sale aflăm prea multe pasagii întregi din Fekete înglobate în textul D-sale, în cari autorul respectiv nu e citat și nici nu este pus textul acestuia în semnele citărei, după cum se obișnuiește etc. etc.

Din cele ce urmează cititorul se va încredința, că subsemnatului nu i se poate aduce cătuși de puțin învinuirea de neonestitate științifică, adică că a-și fi copiat din Fekete și Blattny pasagele trecute la paginile menționate mai sus, fără a-i fi citat.

În adevăr, în introducerea scrierii mele „Contribuțiuni la studiul distribuțiunii geografice a conite-rilor din România” lucrare de doctorat, vorbind despre importanța proprietăților fizice ale solului, după ce reproduc sub semnele citării cuvintele lui Hesselman, directorul stațiunii de cercetări forestiere din Stockholm, douăsprezece rânduri întregi, continuu astfel: În sfârșit Fekete și Blattny, cari au studiat în mod amănunțit repartiția arborilor și arbuștilor pe întreg teritoriul fostei Ungarii, sunt de părere, că în ce privește habitatul lor „nu se poate determina în mod precis, care este influența naturii mineralogice a solului asupra ariei lor de vegetație”.

Acești autori declară apoi, că: „principalele noastre specii forestiere sunt repartizate în mod aproape uniform în mai toate soiurile de terenuri, numai cele calcaroase pare, că ar avea oarecare influență asupra distribuțiunii geografice a unor dintre ele și anume reducând limita lor superioară de vegetație”.

Într'adevăr, Fekete și Blattny au observat, că pe solurile calcare din Carpații orientali, limita superioară de vegetație a molidului e mai joasă cu 10 metri, în Alpii Făgărașului cu 24 m.; iar în munții Bihorului limita superioară a molidului e cu 60 m. mai joasă comparativ cu solurile de altă natură (pag. 27).

Am reprodus întocmai textul așa cum este trecut în lucrarea mea.

Cu privire la ordinea de succesiune în sens vertical a speciilor lemnoase din regiunea de munte, indicând autorii, cari au tratat această chestiune, am indicat după Fekete și Blattny altitudinile la cari se găsește molidul în munții Bărgăului, citându-i în notița din josul paginei 40 astfel: Fekete și Blattny loc. cit. pag. 778.

La pagina următoare (41) după ce reproduc sub ghilimele „cuvintele lui Leitner (7 rânduri) continuu astfel:

Fekete și Blattny (în nota din josul paginei: Fekete și Blattny loc. cit. pag. 779) tratând această chestiune ajung la concluziunea, că aceasta se datorește atât intervențiunii omului, cât și

acțiunii fortuite a factorilor climaterici actuali într'un loc determinat, favorabili unei specii și defavorabili alteia.

Părerea noastră este însă, că acolo unde se observă o succesiune răsturnată în repartiția altitudinală a modului în raport cu aceea a fagului, aceasta se datorește, în marea majoritate a cazurilor, factorilor ecologici locali.

Acești autori au mai fost citați de mine în două locuri la pagina 46. La pagina 73 am spus: a fost găsit de Blattny un pin silvestru tânăr pe muntele Gutinul. Blattny a găsit un exemplar (pin silvestru) împrejurul stâncei Boerescu (1650 m.) exp. sud-vestică. La pagina 103: din datele culese de Kerner, Fekete și Blattny, în părțile de Est ale munților Bihorului limita inferioară a ienuperului pitic este la 725 metri (valea râului Arieșul mic, comuna Vidra de sus). La pag. 104: Aria lui geografică (*Juniperus sabina*) foarte fragmentată cuprinde Alpii meridionali și orientali, Carpații, Caucazul, Asia Mică și Asia. În Carpați îl găsim indicat de Fekete și Pax în munții Sebeșului, Valea Cernei și munții Bihorului.

La pag. 107: „În tot cazul din vestitele păduri de la izvoarele Tisei semnalate de Rochel (în notița de jos: după Fekete și Blattny l. ci., p. 62) n'au mai rămas astăzi, decât doar ici și colo câteva exemplare“ (este vorba de arborele tisa).

La pag. 108: „Altă dată în acești munți (munții Rodnei se găseau arborete întregi de tisă, atingând grosimea până la 1 m diametru, după cum arată Rochel, citat de Fekete și Blattny, (jos în notiță: Fekete și Blattny loc. cit. pag. 62), înscriserea sa: Mișcele de științe naturale din Carpații nor-vestici (1821).

În bibliografie (pag. 121), între cei 63 autori menționați, ale căror scrieri le-am consultat, se află și Fekete L. und Blattny, F., iar în notițele din josul paginilor din lucrarea mea sunt citați numai puțin de 80 autori, iar în text sunt trecuți în paranteză un mare număr din aceștia, dintre cari mai de seamă din țară: G. Murgoci și I. Popa Burcă, E. Oteteleșanu, Grecescu, P. Enculescu, E. Oteteleșeanu și G. D. Elefteriu, Z. C. Panțu, Petre Antonescu, N. Iacobescu, F. Mack, M. Drăcea, I. Grințescu, V. Golescu, etc. iar din străinătate: Arnold Engler, F. Pax, H. Mayr, E. de Martone, K. Gayer, A. Ma-

thieu, A. Jolyet, Dr. E. Ramann, Hesselman, L. Boppe, E. Ebermayer, H. Perrin, etc.

Pasagiile, reproduse în lucrarea mea, aparținând unui număr de 16 din acești autori, sunt însoțite de semnele citării.

Intreb : indică oare vre-odată uvragele consultate acel ce, în mod intenționat, vrea să se împăuneze cu meritele altuia?

Nu este firesc, ca el să țină aceasta sub cel mai strict secret spre a nu se descoperi furtul comis?

Chestiunea plagiatului o las, așa dar, la judecata imparțială a cititorului.

Aceasta cu atât mai mult cu cât criticii mei știu, că la activul meu se numără până acum 29 lucrări, între cari articole publicate în ziarul *Universul*, în *Revista Pădurilor*, în *Economia Națională*, în *Bulletin de la Societate des Sciens de Cluj*, în revista *Natura*, în buletinul *Ministerului de Agricultură*, etc. iar ca publicațiuni mai voluminoaste: „Transportul lemnului pe apă și uscat” 78 pag. în colaborare cu D-l Ladislau Papp, actual ing. Inspector General Silvic, „Monografia Domeniului Gurghiu”, (127 pagini) premiată de Soc. Progresul Silvic în anul 1924: „Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor” (30 pagini), conferință ținută la Soc. Politehnică, publicată în limba germană și în ziarul *Holzmarkt* din Viena în 1929; metodele de amenajament aplicate în Franța pentru pădurile de codru (168 pag.), lucrare premiată de Academia Română în anul acesta (1933).

După explicațiile date în privința plagiatului imaginar, pe care criticii mei, în ajunul publicării unui concurs, contau pe un succes desăvârșit, răspund și la nedumerirea din notița din josul paginei 289 a acestei reviste. „Nu înțelegem de ce D-l Antonescu răspunde numai la inexactitățile semnalate de noi și nu a găsit cu cale să rectifice nota D-lui E. Pop, vezi rev. *Pădurilor* No. 5/6 pag. 309, unde constată o altă eroare de geografie referitoare la munții Oaș, Pleașca, și Gutin”.

An declarat deja, că date fiind informațiunile ce mi s'au dat, s'au putut strecura oarecari erori referitoare la situația speciilor reșinoase, destinate a dispărea într'o eventuală nouă ediție, după

cum s'au strecurat și în monumentală operă a lui Fekete și Blattny, la care acești autori au lucrat mai mulți ani de-a rândul și la care au colaborat în acest lung interval corpul silvic din vechiul regat al Ungariei, după cum ei însuși mărturisesc, fără ca prin aceasta să fi pierdut din valoarea sa.

Ca ripostă întreb și eu: pentru ce D-l Dr. C. Georgescu n'a răspuns nimic până acum la critica, ce D-l Profesor A. Alexinschi a făcut-o în numărul 3 de pe luna Septembrie 1932 al „Revistei științifice V. Adamache”, atlasului de entomologie forestieră tipărit în Sibiu în anul 1931, de Dr. Constantin Georgescu și V. Melanide?

Iată ce ne spune D-l Alexinschi asupra acestor lucrări:

1. Titlul atlasului nu corespunde cuprinsului, din cauză că sunt tratate numai acele insecte, cari vatamă pădurile coniferelor, în loc să fie amintite și cele din pădurile de stejar și fag.

„2. În pag. 10 găsim: „că metamorfoza coleopternelor este incompletă, credem că este un „Lapsus”, regretând însă lipsa rectificării în Errata anexată.

„3. Autorii n'au utilizat bogatele studii, cari se referă la fauna entomologică din România (Dr. N. Leon Borcea, Hormuzachi, Flek și O. Marcu).

„Imediat după citire devine evidentă folosirea exclusivă și unilaterală a manualelor străine, prin această studiul a pierdut din valoarea lui originală și nu poate fi aplicat întocmai condițiilor locale în privința ecologiei speciilor citate.

„Nepotrivirile și lacunele mai marcante din atlas sunt următoarele:

Ips typographus L. (sunt citate 1—3 generații în loc de 2 (Marcu și alți autori). *Pityogenes chalcographus* L. (lipsește indicația generațiilor), *Pityophthorus micrographus* Gyll (vagă indicație): sboară târziu, are două generații Dr. Marcu), *Pit. exculptus* (nu sunt indicate esențele forestiere atacate) *Crypturgus pusillus* Gyll (lipsește date despre generații) *Hylurgus lineatus* Oliv. (lipsește datele exacte fiind totuși cunoscute vezi Dr. Borcea și Dr. Marcu) (*Hylurgus palliatus* Gyll (în România atacă nu numai molidul, ci și pinul și bradul, contrar observației din atlas). *Xylechinus pilosus* Ratzeb (sborul nu este timpuriu, începe abia în Mai-Iunie) etc. etc.

„Mai avem de remarcat că nici diagnozele nu prezintă absolut exactitate pentru multe specii, dimensiunile prezentând nepotriviri cu cele ale speciilor tipice cunoscute în România”.

Criticii mei mă întrebă: cum se face, că am primit în textul lucrării mele și erorile grosolane ale lui Fekete plasând în Jud. Trei Scaune și comunele Bacifalău și Turcheș, cari fac parte din cele șapte sate, Jud. Brașov, după cum a rectificat D-l Gușuleac în lucrarea Dsale „Considerațiuni-geobotanice asupra pinului silvestru”? La aceasta răspund prin o altă întrebare. Unde am precizat eu, că comunele Turcheș și Bacifalău fac parte din Jud. Trei Scaune? Din pasajul reprodus de D-nii Georgescu și Ionescu (vezi pag. 291 din această revistă) se vede clar, că după comunele Cosmeni, Iacobeni, Cosin, Plăești de Jos și de Sus, Mihăileni și Văcărești, urmează în parantez Jud. Trei-Scaune, ceea ce însemnează, că numai aceste comune fac parte din acest județ, iar nu și celelalte indicate după această paranteză și anume comunele Esteinic, Mereni, Ghelița, Zagon, Brețcu, Ojdula, Bacifalău și Turkeș despre care n'am menționat nicăieri în ce județ se găsesc. Primele comune se află în realitate în Jud. Ciuc, iar cele din urmă o parte în Jud. Trei-Scaune, iar ultimele 2 în Jud. Brașov.

Cât privește traducerea D-lor a pasajului din Fekete și Blattny, (pag. 405) constat următoarele inexactități.

Max, der Verkrüpfung, nu însemnează maximum de degenerare, ci maximum de pipernicire.

Stocken an mehreren Orten Kieferbestände, nu se traduce prin „se află în mai multe stațiuni arborete de pini”, ci: în mai multe locuri se află arborete de pin silvestru. Im Gebiete der Forstverwaltung von Csikszereda kommt sie im allgemeinen zerstreut und in kleinen Gruppen überall vor, nu corespunde cu: în cuprinsul ocolului silvic Miercurea Ciucului se află peste tot răspândit în mici buchete, ci cu: În cuprinsul ocolului Miercurea Ciucului el se află peste tot în general diseminat și în mici grupe” — ceea ce nu este tot una.

La punctul I litera b), după ce caută să dovedească că nu ar fi nici o contradicție în textul D-lor față de cele afirmate de Fekete continuă astfel:

„În textul nostru, după câte se vede, nu am urmărit să traducem pe Fekete, ci am înțeles a face numai o citațiune”.

Citațiune fără semnele citării se poate?

Iată cine mă învinovățește pentrucă, dintr'o eroare de tipar, nu s'a trecut la pag. 78—79 cuvenitele ghilimele, cari în realitate existau în originalul lucrării mele prezentată în 1926 comisiunii examinatoare, compusă din cei mai eminenti oameni de știință pe cari îi are țara noastră și anume: D-nii profesori Dr. I. Grințescu și Dr. I. P. Voitești, prezidată de D-l Profesor Dr. G. Vălsan, cu ocazia decernării de către Universitatea din Cluj a titlului de doctor în științele naturale.

Acești savanți în curent cu tot ceace s'a scris în materie de botanică generală și aplicată asupra Ardealului etc., nu ar fi primit și aprobat o lucrare de doctorat care ar fi cuprins părți copiate din *Fekete și Blattny*, a căror operă o cunosc așa de bine!..

Las la o parte punctul II alin. a și b, prin care criticii mei își recunosc greșelile de tipar, inevitabile din nenorocire chiar la errate oricâte măsuri se iau de cei interesați, pe cari le-am evidențiat, nu presa le face vre-o învinuire, dar pentru că atunci când te încumeți a acuza pe cineva, trebuie să fii tu însuți fără nici o prihană, căci altfel devii vulnerabil cu tăișul propriei tale săbii.

La punctul III și IV, pentru ca D-nii Georgescu și Ionescu să afirme, că în munții Rodnei nu se găsesc astăzi decât 50—60 exemplare de pini cembra, au declarat, că s'au bazat pe comunicarea D-lui Ing. Chirvăsuță, care însă, în răspunsul său, s'a referit la complexul acestor munți, iar nu numai la partea dintr'ânșii pentru care a fost întreat. Așa fiind în loc să recunoască, că afirmațiunea făcută, chiar cu rezerva păstrată „că probabil mai sunt și alte arborete”, nu este întemeiată, încercă să se justifice cu ceea ce a văzut Haquet în 1788 și pe o frază din Pax. Mai mult decât atât, în loc să fie mulțumiți, ca niște adevărați oameni de știință, de măsurile ce am luat rugând pe D-l Ing. Bitai de a restabili adevărul, D-lor insinuiază și de astă dată, că nu am avut camaraderia de a face o notiță specială din datele ce mi-a furnizat pe care să o fi semnat Dl inginer și ca culme, în urma celor constatate de D-l Ing. Bitai că afară de mari cantități de material lemnos de pinul cembra, exploatat de o cooperativă, se mai găsesc astăzi în munții Rodnei încă 700 până la 800 exemplare, iar nu 50—60

pini cembra, cum declarase, sfârșesc prin a afirma, că datele în chestiune confirmă ceace susținuseră D-lor.

Notița specială semnată de D-l ing. Bitai nu își avea locul, pentru că D-sa mi-a dat și alte detalii, unele fără interes pentru chestiunea în discuțiune. Dar eu nu numai că am arătat, cum că dânsului îi datorez prețioasele informațiuni ce mi-a dat, dar i-am adus în public, după cum se și cădea, mulțumirile mele.

Tot la punctul IV, D-l Georgescu găsește de cuviință a afirma, cum că mi-ar fi adus la cunoștință verbal, înainte de a scrii replica, că ar fi vizitat în două rânduri masivul muntos „Retezatul”. După cum i-am declarat la întâlnirea noastră cu ocaziunea adunării generale a Societății „Progresul Silvic” din 1933, că aceasta nu este adevărat, deoarece dacă l’ar fi vizitat nu de două ori, ci numai odată, s’ar fi grăbit să o spună în articolul său încă dela început, iar nu după ce m’a atacat și numai spre a-și creia argumente pro domo sua. Așa fiind să-mi permită să-i dau și pe această cale o desmințire formală.

La punctele V—X, deoarece la unele am răspuns deja, iar la altele D-nii autori admit că s’au înșelat, sau se bazează pe afirmațiuni teoretice (X), trecem peste dânsule.

X. Nu numai că contest faptul, că D-l Georgescu a făcut pentru prima oară în Carpații noștrii legătura între stațiunile pinului-cembra și urmele glaciare, dar mă miră foarte mult persistența cu care susține, că prin citatul din Gayer aş confirma cele afirmate de D-sa.

Din potrivă, eu am dovedit că încă din anul 1889 Dr. Karl Gayer, a constatat că există o strânsă relațiune între cantonamentul pinului cembra în Alpi și Carpați și între existența urmelor glaciare, astfel că nu D-sa are dreptul să-și asume originalitatea acestei constatări.

Înainte de a termina aduc și eu protestul meu „pentru cuvintele de mândrie și dispreț pentru afirmațiile colegilor mei”, cari într’o revistă științifică sunt și rămân deplasate.

Și acum în rezumat:

D-l Georgescu s’a făcut culpabil de a-și însuși meritul marelui silvicultor Dr. Karl Gayer care în 1889, adică acum 44 de ani, a constatat pentru prima oară, iar nu D-sa, faptul științific al legăturii ce există între pinul cembra și urmele glaciare în Carpați.

În articolul D-lor Georgescu și Ionescu publicat în 1932 în Revista Pădurilor „Asupra stațiunilor de Pinus Cembra din Carpații României” se găsesc multe erori de tipar.

D-lor nu stăpânesc bine limba germană, astfel că traducerea ce fac în românește lasă foarte mult de dorit.

*

Nota Redacției. — Redacția s'a văzut antrenată fără voia sa în această serie de articole de polemică, al cărei ton și cuprins nu-l împărtășește. Considerând că fiecare din autorii polemici a avut odată cuvântul în apărare și că tonul polemicii a alunecat din domeniul științific în chestie personală, redacția declară că nu va mai publica nici un rând în această chestiune.

Sur la question de la distribution du Pinus Cembra en Roumanie

Une polémique autour d'un article publié dans le No. 8—9/1932 de la revue.

Über die Verbreitung der Pinus Cembra in Rumänien

Eine Polemik. Es handelt sich um einen Aufsatz veröffentlicht in Nr. 8—9/932 der Zeitschrift.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

CHESTIUNI DE ECONOMIE FORESTIERĂ

și

DE ORGANIZAȚIA SERVICIULUI *)

de I. RIHA

Ing. insp. silvic

Șeful serv. amenajărilor din Trebon (Boemia).

În stadiul actual al Economiei forestiere predomină, după cum știm, considerațiunile relativ la determinarea și realizarea creșterii lemnoase.

Această preocupare a pus în așa măsură stăpânire pe silvicultor, încât acesta a uitat aproape cu desăvârșire rolul important pe care îl îndeplinește pădurea. Gândul care îl obsedează, este de a încerca toate mijloacele posibile pentru sporirea creșterii arborilor și arboretelor. El a devenit, ca și restul omenirii dealtfel, reprezentantul stării de nevroză de după război, caracterizată printr'un materialism nelimitat.

Din momentul ce pădurea a câștigat în însemnătate ca obiect de preț, a luat avânt și matematica forestieră și cu ea cresc și ten-

*) D-l Insp. silvic (Forstrat) I. Riha, șeful serv. amenajărilor din Trebon (Boemia) care în urma invitației mele a luat parte în anul 1932 la excursiunea întreprinsă în țara noastră de către Facultatea forestieră din Brno (Cehoslovacia), mi-a trimis acest articol în limbă germană, pe care, din cauza importanței sale, l-am tradus și-l dau publicității. D-l Riha mi-a trimis și o conferință ținută asupra condițiilor forestiere în România, care, după ce va fi tradusă în românește din limba cehă, mă voi grăbi să o aduc la cunoștința cititorilor acestei reviste.

Petre Antonescu

dința generală de a ataca integritatea bunului natural, indispensabil omenirii, care este pădurea.

Dar prin câte vicisitudini nu a trecut masivele forestiere în cursul vremurilor ?

Cine nu știe că într'o lungă perioadă de timp, totul a fost subordonat, formulelor matematice, care dictară la masa verde preceptele lor și le au impus ca adevăruri indiscutabile, pe când pădurea a plătit cu ființa ei erorile săvârșite, astfel că comparativ cu trecutul, n'a mai rămas dintr'ansa decât numai niște rudimente din impozanta sa frumusețe de odinioară.

Arboretele pe care noi le-am înființat au pierdut în majoritatea cazurilor din farmecul și măreția lor de altă dată. Fiind create după tipul unor anumite calapoade cele mai multe din ele au ajuns într'o așa stare, încât imploră milă și cer ajutor dela acei cari continuă a nu se conforma regulilor celor mai elementare de gospodărie forestieră.

Natura desigur nu mai poate suporta violările ce de atât timp încearcă și ea a început să se răzbune, să ne pedepsească cu fel de fel de calamități pustiitoare, care se repetă mai în fiecare an.

Cine trece printr'o pădure de origină artificială, cum sunt mai toate dela o vreme încoace, nu se poate să nu observe cu câtă tristeță poartă ea stigmatul timpurilor moderne, cămașa de forță în care aplicațiunea nesăbuită a cifrelor imaginate de cărturari o ține strâns încătușată.

Dealtminteri înaintea ochilor noștri stau astăzi individualități fasonate corect după o anumită schemă, păduri împărțite regulat prin linii somiere sau parcelare, fie că s'a aplicat metoda de amenajament cu afecțiuni bazate pe suprafață, ori aceea bazată pe volum, metoda mixtă ori combinată, sau metoda în care posibilitatea anuală este bazată pe determinarea creșterii lemnoase, cari metode dau naștere la arborete echiene, adică de aceeași sau aproape de aceeași vârstă.

Așa fiind, se naște în mod firesc întrebarea, nu este oare omul cel care a imprimat naturii anumite aspecte, anumite forme exterioare, ce-i drept nu din cele mai estetice, și nu el este acela care i-a pricinuit cele mai mari prejudicii ?

Prin diseminarea cu atâta profuziune a semințelor, pădurea și-a creiat singură un scut de apărare, dar pentrucă noi ne folosim de produsele sale, nu suntem oare obligați de a face aceasta cu

oarecare măsură și de a o îngriji, de a-i păstra frumusețea și impunătoarea sa simplitate ce o caracterizează.

Pădurea nu se opune omului de a beneficia de prezența ei, dar ea îl roagă să nu o stânjenească în dezvoltarea sa firească, iar pentru recoltarea produselor sale îl roagă deasemenea să aleagă o metodă, care să nu conducă la degradarea, la ruina sa pentru totdeauna.

Înțeles-a el, în nemărginita sa lăcomie, că este necesar de a nu o mai trata cu vitregie în chiar interesul său propriu?

Judecând după procedeele cari continuă din nenorocire și acum în multe părți de a fi aplicate, neexcluzând nici chiar țările civilizate, cum mă tem, că nu vom fi în stare de a pune frâu pornirilor egoiste de a exploata pădurile mai mult în vederea unor trebuințe necumpătate, decât de a imita natura în manifestările prin cari se asigură pădurilor o existență permanentă.

Greșelile pe cari le-am comis de a produce maximum de creștere în volum, uitând că în pădure pe lângă materialul lemnos de exploatare există și un capital sol și unul de rulment, de care trebuie să ținem socoteală în calculul rentabilității.

Poate că văd eu lucrurile prea negru. Se poate. Economia forestieră nu se poate compara însă cu nici o altă exploatare rurală și nici chiar cu agricultura, deoarece dela semănare și până la recoltă aici nu trece decât un singur an și de multe ori și mai puțin, revoluțiunea adoptată în agricultură este numai de un an, pe când la păduri ea trece de un secol.

Întrebarea ce se pune totuși este aceasta: care a fost rezultatul tangibil în economia rurală prin urmărirea celui mai mare profit?

Supra îngrășarea terenurilor agricole cu diferite substanțe organice sau minerale n'a dat ea naștere la maladii, cari nu existau în trecut?

Și tendința ce se urmărește actualmente în silvicultură de a se obține în minimum de timp cel mai mare volum nu va pricinui pădurii dacă nu imediat, dar într'un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, aceleași efecte, aceleași neajunsuri?

Datoria silvicultorului nu este numai de a obține cea mai mare valoare absolută, ci cea mai mare valoare relativă.

El nu trebuie să scape din vedere că îmbunătățirea climei într'o regiune, într'un ținut oarecare, are cea mai mare importanță

atât pentru sănătatea locuitorilor respectivi, cât și pentru promovarea agriculturii.

„Înapoi așa dar la natură” trebuie să fie lozincă noastră. Și lucrând în concordanță cu natura, aceasta nu înseamnă că nu putem să ne asigurăm o rentabilitate convenabilă din exploatarea pădurilor.

Principiile, preconizate de anumite doctrine economice, sunt de a arunca pe piețele internaționale de desfacere într'un moment dat, cea mai mare cantitate de material lemnos și cel mai eftin în acelaș timp, în scopul de a înlătura orice altă concurență. Cel mai simplu mijloc de a ajunge la acest rezultat este negreșit practicarea tăerilor rase pe suprafețe mari.

Prin aceasta se micșorează în adevăr cheltuelile de exploatare, se efteneste producția și se favorizează exportul lemnului; dacă ne gândim însă la cheltuiala pentru reîmpădurire care numai rareori reușește primul an, astfel că complectările devin absolut necesare, de unde altă cheltuială, și dacă socotim pierderile de creșteri ce rezultă timp de 10—20 ani până la închiderea masivului, ne dăm ușor seama de inconvenientele unor asemenea tăeri, abstracție făcând de considerațiunile de ordin pur cultural.

Iar dacă calculăm cu dobândă compusă aceste cheltueli de împăduriri și complectări pe timp de 80 ani cel puțin, ne convingem ușor ce sumă enormă trebuie să obținem la acest termen de exploatabilitate, sumă care în cele mai multe cazuri nu se poate realiza.

În astfel de împrejurări mai putem vorbi de o rentabilitate propriu zisă ?

Trebuie să ținem, afară de aceasta, socoteală, că generațiilor viitoare nu le mai putem pune la dispoziție decât un material lemnos relativ de mediocră calitate, dat fiind condițiunile de creștere și dimensiunile ce pot avea arborii la vârsta de mai sus.

De fapt de multe ori nu numai că nu se poate realiza un beneficiu, dar de multe ori se obține ca valoare de producție a solului una negativă.

Considerațiuni de asemenea natură m'au condus la regenerarea arboretelor printr'un sistem al meu propriu și un anumit mod de procedare în împărțirea economică a unei păduri prin linii de amenajament, despre care nu este locul aici să vorbesc.

În definitiv în ce constă calculul rentabilității ?

În formula rentei solului se adoptă de regulă un procent de

2% sau 3%, care nu mai corespunde cu împrejurările de depresiune economică și de criză monetară prin care trec mai toate țările.

Spre a dovedi rentabilitatea unei exploatațiuni forestiere, trebuie deci să alegem mai întâi un procent de fructificare corespunzător legei cererii și ofertei ce guvernează astăzi capitalurile imobiliare din care fac parte și pădurile, când este vorba de vânzări sau de instrăinări de asemenea bunuri.

Și stabilirea cu precizie a unui asemenea procent nu se poate face decât cunoscând în prealabil valoarea materialului lemnos a capitalului sol, a celui de administrație, precum și toate veniturile și cheltuelile de producție.

„La o parte deci cu cifrele moarte cu care adeseori jonglează amenajamentul de cele mai multe ori fără să aibă o bază sigură“!

Salvarea după mine trebuie căutată numai în determinarea valorii arboretelor în picioare și a valorii solului.

Pentru arboretele tinere în vârstă de 1—40 ani se va întrebuița valoarea de cost, adică cheltuiala făcută cu împăduririle (inclusiv complectările) calculată cu dobândă compusă pe un număr de ani egal cu vârsta actuală a fiecărui arboret în parte.

În ce privește valoarea arboretelor în vârstă de peste 40 ani, ne vom servi de valoarea lor actuală de vânzare, zisă și valoare de întrebuițare. Se înțelege dela sine că amenajistul trebuie să cunoască perfect valoarea materialului lemnos după sortimentele ce pot rezulta dintr'ânsul. Cunoscând valoarea arboretelor grupate în clase de vârstă de câte 10 ani de exemplu, în funcțiune de suprafața ce ocupă și de volumul lor, vom putea deduce valoarea întregii păduri.

Valoarea solului, o vom stabili din raportul dintre venitul brut la ha al solurilor agricole din ținutul respectiv și cel al solurilor în funcțiune de producția forestieră.

Scăzând din venitul brut cheltuelile de producție (costul de împădurire, impozitul și cheltuelile de ad-ție), aflăm venitul net, adică renta pădurii, care împărțită prin valoarea pădurii (sol și material lemnos) totul socotit la unitatea de suprafață (hectarul), obținem procentul de fructificare al pădurii în chestiune.

Astfel procedând, pe lângă că ne dăm seama de rentabilitate, dacă există, dar cu acest prilej fixăm și posibilitatea anuală bazată pe valoare, iar nu pe volum și nici pe creștere. .

Va trebui însă să luăm toate măsurile necesare pentru ca să creștem arborete, cari la diferite vârste să aibă relativ valoarea cea mai mare, ceea ce este un netăgăduit avantaj, dar aceasta nu va fi posibil decât păstrând solului întreaga sa putere de producțiune.

Odată ce cunoaștem valoarea reală a arboretelor din fiecare clasă de vârstă, o vom compara cu valoarea normală corespunzătoare aceleiași clase de vârstă, dar compusă din arboretele cele mai bine condiționate din punctul de vedere al calității solului, al situațiunii, etc. din stațiunea în care ne aflăm.

Posibilitatea fixată pe valoare se va repartiza apoi astfel, încât în planul special de exploatare pentru deceniul sau perioada imediat următoare, vor fi trecute arboretele indiferent de vârsta lor, dar cari sunt rău crescute ori dintr'o cauză oarecare sunt intrate sau sunt aproape de a intra în depericiune, având grija de a indica în același timp măsurile necesare spre a se îmbunătăți sau sporii valoarea lor. Cu alte vorbe posibilitatea nu se va realiza numai din arborete bătrâne de mare valoare, ci și din acelea de o calitate inferioară.

Astfel procedând clasele de fertilități în care stăzi se repartizează solurile, dispar cu desăvârșire, înlocuite fiind în valorile reale ale arboretelor respective.

Dacă dar îmi dau silința ca prin operațiuni culturale adecuate să obțin arborete cu maximum de valoare, iau în același timp măsurile cuvenite pentru menținerea, ba chiar pentru sporirea fertilității solurilor, și prin urmare pentru păstrarea frumuseții de altă dată a pădurii.

Ce ușor în cazul acesta ar fi pentru șeful instituțiunii respective de a alcătui un buget bazat numai pe realități.

Regenerând pădurile pe care naturală (însămânțări pe suprafețe mici, creieri de arborete amestecate și de vârste multiple), micșorez și cheltuelile de producțiune la minimum posibil și numai în asemenea condițiuni putem vorbi de rentabilitate.

Datoria noastră de altfel este de a reduce la strictul necesar cheltuelile de producțiune printr'o bună și corespunzătoare organizație a întreprinderii forestiere.

În această privință cel mai bun lucru de făcut este de a imita natura și de a trage învățăminte din traiul furnicilor și albinelor, de a privi de aproape fiecare plantă și de a ne însuși organizația și diviziunea lor de muncă.

Ar fi să merg prea departe, dacă aş intra în acest domeniu în prea multe detalii. Mă voi mărgini, deci, a-mi expune părerea asupra modului cum ar trebui să fie organizată o mare întreprindere forestieră.

Ca principiu fundamental trebuie să servească principiul diviziunii muncii. Fiecare om are o înclinare înăscută pentru o anumită aptitudine, în care el lucrând cu dragoste și devotament încearcă o mare satisfacțiune. Trebuie prin urmare, ca tot omul să fie judecat numai după însușirile și aptitudinile sale și fiecare să fie pus acolo unde lucrează mai mulțumit și unde promite de a realiza maximum de efect util.

Oamenii nu sunt la urma urmei altceva decât părțile unei mașini în care el reprezintă roțile, șuruburile, etc. Ca o mașină să funcționeze bine, trebuie să fie construită potrivit scopului pentru care a fost creată. Un mers neregulat al ei în cazul acesta este imediat observat și îndreptat, iar o parte dintr'ansa conduce și secondează celelalte părți constitutive pentru săvârșirea lucrului mecanic necesar. Șurubul esențial în executarea lucrărilor în economia forestieră este pădurarul. El trebuie să cunoască pe lucrători, să-i învețe, să-i conducă, să le aprecieze lucrările și să întrebuințeze pe fiecare după priceperea și aptitudinea lui firească. Pădurarul execută ordinele ce le primește dela mai marii săi.

Superiorul său imediat este brigadierul (forestierul). Acesta este organul cel mai important, care stă în contact nemijlocit cu pădurea pe care trebuie să o cunoască ca și pădurarul în toate amănuntele sale. El trebuie să observe, să fie inițiat bine în chestiuni de silvicultură, să știe să calculeze când este vorba de vânzări de materiale, să facă propuneri bine justificate și după aprobarea lor să le execute în mod corect și conștiincios. În căderea sa intră conducerea efectuării diferitelor tăeri de ameliorare, al căror scop este îndepărtarea exemplarelor inutile sau vătămatoare, precum și sporirea creșterii arborilor și arboretelor, lucrările de împădurire, supravegherea tăerilor principale și în caz de exploatare în regie el vinde lemne de foc în detaliu din depozite, precum și lemne de lucru și construcție după prețurile din tarif. El trebuie afară de aceasta, să cunoască bine pe lucrătorii de sub ordinile sale, să-i conducă în lucrări, să-i instruiască și prin vizite în cantoanele de pază ale pădurarilor, să producă emulațiune între dâșii. Dacă are prea mult de lucru să i se dea și un ajutor.

Brigadierul, (forestierul) se află sub ordinele șefului de ocol. Acesta îl controlează, îi dă sfaturi pentru executarea serviciului, îi examinează la fața locului și ordonă mandatele de plată de electuat în fiecare lună.

În fiecare ocol se va ține contabilitate dublă, înscriindu-se pe brigăzi toate veniturile și cheltuelile.

Din bilanț trebuie să rezulte încasările din vânzarea diferitelor categorii de material, cheltuelile de administrație, impozitele precum și a cărui anume sortiment vânzarea este mai rentabilă.

La recapitulare se va arăta cât revine la m³, cheltuelile efectuate și cât la hectarul de pădure.

Acest lucru este important, deoarece la încheierea unei afaceri, șeful de ocol trebuie să știe exact cât revin cheltuelile generale, de administrație, etc. socotite la m³ de lemne tăiate, lemne fasonate, transportate la gară sau încărcate în vagon.

El trebuie să cunoască afară de aceasta și ce fel de categorii de material lemnos rentează, cu cât se vinde loco-pădure în picioare, ori doborât, loco-depozit, loco-gară sau loco-vagon.

Șeful de ocol se încredește de modul cum își fac datoria brigadierii, îi orientează, îi instruește din punctul de vedere practic prin excursiuni din când în când, dar în totdeauna în altă brigadă sau oficiu forestier, îi stimulează să provoace concurență între dânsii pentru ca lucrările să fie din ce în ce mai bine executate.

Administrația ocolului trebuie să fie, prin urmare, independentă și ca lucrările, respectiv vânzările, după aprobarea Direcțiunii să le poată face (eventual prin telefon) șeful de ocol.

Ne mai rămâne acum să vorbim despre atribuțiunile unei Direcțiuni silvice.

Direcțiunea este organul conducător și totodată sfătuitoare compusă din funcționari cu foarte multă experiență practică și cari în fiecare moment sunt în stare să dea deslușirile cuvenite șefilor de ocoale.

În fiecare direcțiune atribuțiunile trebuie să fie distribuite în mod logic și corect, astfel încât fiecare referent să aibă o anumită însărcinare, să fie cât mai exact orientat asupra cercului său de activitate și în măsură prin cunoștințele sale să dea consilii, cu toată competența celor în drept.

Directorul ca organ de conducere și de aprobare are la dispoziția sa referenții următori:

- 1) Un referent pentru chestiuni de contencios și personal ;
- 2) Un referent pentru chestiuni comerciale ;
- 3) Un referent pentru chestiuni de amenajament și silvicultură ;
- 4) Un referent pentru chestiuni tehnice (construcțiuni de case, de șosele, de căi ferate și de mașini pe care în caz de nevoie trebuie să le poată conduce singur);

Referentul pentru chestiuni de contencios își dă avizul cu ocazia încheierii de contracte când se fac vânzări de lemne, precum și în toate afacerile de drept. Tot deodată el este și șeful biroului personalului.

Referentul comercial trebuie să fie un bun cunoscător în materie de comerț. El trebuie să știe câteva limbi străine ; uzanțele comerciale din toate țările ; consumatorii mari de lemne de pe piața internă și externă ; diferitele firme și capitalul lor, puțința lor de plată, capacitatea întreprinderilor lor, trebuințele lor în diverse articole ; el trebuie să cunoască toate chestiunile de tarife interne și externe, posibilitățile de export ; cu un cuvânt el trebuie să fie stăpân pe toate finețele afacerilor. La dispoziția sa stă contabilitatea cu cifre exacte. El profită pe deoparte de experiența șefului de ocol, iar pe de altă parte păstrează contactul cu lumea de afaceri.. El este singurul sfătuitor în chestiuni comerciale, stabilește din timpul verii ce anume sortimente se pot desface în iarna viitoare ; face toate combinațiile de calcul, pe cari le comunică ocoalelor.

Acestea întocmesc bugetele după bilanț și o listă de sortimente ce le pot produce, pe care le predau referentului pentru orientarea sa generală, astfel ca la vânzările mari de lemne din cuprinsul mai multor ocoale să fie exact informat ; contractele pentru vânzări en gros le întocmește în asistența referentului dela Contencios și în urma înțelegerii prealabile cu șefii de ocoale interesați.

Referentul pentru amenajeri și silvicultură trebuie să aibă multă practică în ori și ce domeniu. Să cunoască întreaga literatură și să o poată bine utiliza. În adevăr, el este chemat să rezolve chestiuni de amenajament ; de estimație de climă, pedologie, silvicultură, de tehnologie, de protecția pădurilor precum și de rentabilitate. El este ținut afară de aceasta să controleze contabilitatea, să stabilească rentabilitatea întreprinderii, să pună în evidență lipsurile de tehnică forestieră și să ia măsuri pentru înlăturarea lor. El întocmește planurile de exploatare, cari pe

lângă reglementarea producției trebuie să cuprindă norme și reguli de exploatare pentru perioada ce urmează. Chestiunile de rentabilitate stau în strânsă legătură cu organizația gospodăriei; el este ținut deci să caute care ar fi cea mai bună organizație și în acest scop trebuie să facă propuneri, pe cari după aprobarea lor să le și execute. El conduce ținerea în evidență a întreprinderii, al volumului materialului lemnos și a producției. Toate amenajamentele noi trebuie să treacă prin mâinile sale, pe cari să le examineze din punctul de vedere al rentabilității și al bunei lor întocmiri. El trebuie să cunoască à fond însemnătatea deosebită a pădurii pentru omenire, precum și pentru a fi valorificată rațional.

Pentru a se putea face față atâtor lucrări nu este de ajuns o singură persoană: Șeful amenajamentului. Afară de aceasta dat fiind diversitatea operațiilor ce are să îndeplinească este de toată utilitatea, ca să i se atașeze câțiva tehnicieni versați și inteligenți, cărora după aptitudinea fiecăruia li se va încredința diverse probleme speciale. O astfel de specializare este foarte necesară și s'ar putea face în următoarele științe:

- 1) Climă și pedologie.
- 2) Silvicultură.
- 3) Protecția pădurilor.
- 4) Amenajament și statistică.

Șeful amenajerilor are și chemarea ca prin conferințe să completeze instrucțiunea teoretică și practică a tinerilor funcționari atașați la acest serviciu. Această instrucțiune se va putea lărgi prin conferințele altor referenți dela Direcțiune. Cu modul acesta fiecare funcționar are posibilitatea de a-și desăvârși cunoștințele în orice domeniu, precum și în toate chestiunile administrative.

Referentul tehnic după consfătuirea cu cel al serviciului amenajerilor va executa diferite instalațiuni și construcțiuni tehnice.

Contabilitatea este un oficiu auxiliar, dar cel mai important din întreprindere. Ea procură elementele pentru buna conducere și judecarea rezultatului activității întreprinderii, precum și pentru efectuarea de calcule exacte. Această înaltă chemare necesită cunoștința principiilor cari asigură evitarea de greșeli și puțința de a cunoaște volumul materialului lemnos și valoarea lui.

Ea este sfătuitoarea tuturor referenților și în prima linie a șefului serviciului amenajerilor și a celui comercial. Dispunând de

cifrele ei, serviciul amenajamentului poate ține în evidență fiecare arboret în parte și cunoaște ce fel de exploatare au avut loc într'insul ca suprafață, volum, sortimente și valoare în bani. Ce interesant ar fi în adevăr ca după 100 de ani cineva să poată avea o imagine perfectă de un arboret, ceiace ar fi posibil dacă ar dispune de toate produsele realizate dintr'insul în mod cronologic dela înființare și până la exploatarea sa finală ca suprafață, volum, sortimente și valoarea lor exactă.

Direcțiunea Generală este oficiul colector al rezultatului diferitelor direcțiuni, punctul de legătură între Minister și direcțiuni, precum și organul care ia deciziuni în oarecari chestiuni de ordin administrativ. Ea este în acelaș timp organul de inspecțiune. Organizarea Direcției Generale trebuie să fie identică cu a Direcțiilor.

Această diviziune a muncii cu o astfel de organizație și contactul strâns între diferiții funcționari este cel mai sigur mijloc pentru ca să domnească cea mai bună înțelegere între corpul funcționăresc și spre a se spori încrederea și conștiința de sine a fiecăruia.

Prin expunerea de față sper că am lămurit îndeajuns avantajele diviziunii muncii.

În ce privește suprafața asupra căreia are să se exercite activitatea diverselor organe aceasta depinde de situația pădurilor și împrejurărilor economice. Să presupunem o exploatare intensivă. În cazul acesta dacă personalul are o pregătire corespunzătoare și pădurile comasate, se poate admite, după experiența mea, ca suprafață pentru un canton de pază a unui pădurar 500 hectare. Negreșit când va fi vorba de suprafețe păduroase mai puțin comasate sau de păduri cu perimetre mai puțin regulate, întinderea unui canton de pază a unui pădurar va fi astfel calculată încât să se poată săvârși la timp toate lucrările necesare.

Suprafața unei brigade după modul cum se va prezenta perimetrul pădurilor, se poate stabili la 1500 hectare, iar în cazul unei exploatațiuni mai intensive și a unei întinderi mai mari, i se va da un ajutor brigadierului.

Suprafața unui ocol silvic după intensitatea exploatareii și a formei perimetrelor pădurilor ce-l constituie, poate varia între 5000 până la 10.000 hectare. Șefului de ocol i se poate atașa un asistent, care i va ține locul în anumite împrejurări, un angajat la cancelarie, un magaziner și casier care va ține și contabilitatea pentru exploa-

tările agricole, ale pescuitului în bălți și alte ramuri de regiie, intru cât acestea s'ar găsi în apropierea reședinței ocolului.

Circumscripția unei regiuni s'ar putea fixa pe județe sau provincii, de exemplu : Dobrogea, Muntenia, Basarabia, Transilvania, după cum la noi sunt : Boemia, Moravia, Slovacia și Rusia subcarpatină.

După întinderea fiecărei Direcțiuni se va da referenților organe ajutătoare.

La serviciul amenajerilor se va atașa câte un funcționar pentru fiecare suprafață de 1000—1500 ha de lucrat mai mult în fiecare an pe lângă desenatori și ceilalți funcționari la cancelarie.

Aceasta ar fi pe scurt părerea mea despre organizarea întreprinderii forestiere. Mai rămâne acum chestiunea instrucțiunii practice a personalului forestier.

Instrucțiunea pădurarilor trebuie s'o facă brigadierul (forestierul) de odată cu a tinerilor lui ajutoare, adică a viitorilor brigadieri (forestieri).

Studentii școalelor superioare trebuie să o ia dela început pentru că să se familiarizeze cu executarea oricărei lucrări spre a ști când odată vor fi chemați, cum să dea ordine. Un absolvent al unei asemenea școale, va trebui să stea doi-trei ani într'o brigadă de instrucție a cărei conducere va fi încredințată unui inginer silvic destoinic cu practică îndestulătoare. Ca brigăzi pentru instrucție trebuie să fie alese din regiunea de câmpie, de coline și de munte, unde au loc o exploatațiune forestieră foarte intensivă. În fiecare direcțiune ar trebui să existe, după cum suprafața lor va fi mai mare sau mai mică, 10—20 de asemenea brigăzi.

În brigăzile mai mari, inginerului silvic (absolvent al unei școli superioare de silvicultură) i se va da și un ajutor pentru ca șeful brigăzii să aibă timpul necesar să se ocupe cu instrucția tinerilor absolvenți ai școalelor superioare de silvicultură sau a secției silvice a unei Politehnici. Aceștia vor trebui să stea câte un an într'o brigadă de câmpie, un an într'una dela coline și un an într'o regiune de munte. După acest interval vor fi trimiși deasemenea pe timp de 3 ani spre a face practică în lucrări de amenajamente. Ei vor fi apoi numiți ca șefi ai brigăzilor de instrucție. Dintre conducătorii unor astfel de brigăzi, se vor recruta asistenții șefilor de ocoale și din aceștia în fine șefii de ocoale. Cu modul acesta fiecare inginer silvic, astfel pregătit din punctul de vedere practic,

tice în toate domeniile și s'ar provoca în același timp o concurență, de oarece numai cei mai buni dintre dânsii ar putea ajunge în posturile cele mai înalte. Din cei mai bine calificați șefi de ocoale se vor recruta apoi referenții. Aceasta ar constitui în adevăr idealul, fiecare inginer silvic, astfel pregătit din punctul de vedere practic, va fi tare în specialitatea sa și încrederea în sine și conștiința sa va fi ridicată. Lucrările științifice pe de altă parte nu vor lăsa nimic de dorit.

Acum, câteva vorbe încă despre școli. Părerea mea este că pentru un Stat este destul o singură școală superioară de silvicultură, deoarece aceasta va putea fi înzestrată cu toate mijloacele didactice necesare pentruca diferitele promoțiuni de studenți să poată dobândi cele mai bune cunoștințe teoretice. Dar diferitele materii nu trebuie să fie predate numai din punct de vedere teoretic, ci și din cel practic pentrucă numai astfel cele învățate pot fi aplicate în viața practică. Ca condiție principală se va cere d-lor profesori la numirea lor în funcțiune să fi avut un timp îndelungat o activitate nu numai teoretică, ci și practică. Studenții trebuie să aibă în profesorul lor cea mai mare încredere și cea mai mare stimă.

În cazul acesta, studenții se vor devota studiului cu cea mai mare dragoste și devotament, iar cunoștințele lor se vor consolida chiar în timpul anilor de studii. Consiliul profesoral trebuie să formeze un mănunchiu solid, iar profesorii să-și completeze reciproc principiile și convingerile lor, iar încrederea și considerațiunea unuia față de ceilalți să fie indestructibilă. O asemenea cetate forte va radia fermitate și în exterior, iar studenții vor părăsi școala, *A l m a m a t e r*, întăriți în opinii și în caracter și vor intra bine pregătiți în viitoarea lor activitate profesională.

Caracterul atât de necesar în munca noastră grea întărește voința. Bătrânul Heyer în cunoscut sa scriere pune în prima linie ca condițiune spre a fi admis într'un post de răspundere, caracterul.

Pe lângă școli superioare trebuie să existe și școli de brigadierii (forestieri), în cari să se predea elevilor numai cunoștințe bazate pe științele naturale.

Școli pentru pădurari eu nu le găsesc necesare. Brigadierul

(forestierul) poate el însuși să-și formeze personalul de pădurari. Este după mine mai preferabil ca aceștia să fie aleși dintre lucrătorii de pădure cei mai destoinici și mai cu caracter.

În cele de mai sus am expus părerile mele rezultatul unei experiențe și a unei practice îndelungate.

Questions d'économie forestière et d'organisation du service.

A l'occasion d'une excursion d'étude faite dans la compagnie de l'École forestière de Brno, l'auteur, un émérite praticien tchèque, a pris connaissance des conditions forestières de la Roumanie. L'article, que nous publions, constitue le fruit de ses méditations au sujet d'une organisation qu'on devrait donner au service forestier de l'état roumain.

On y trouve aussi des considérations et des conseils techniques, théoriques et pratiques en ce qui concerne la régénération, l'exploitation, l'évaluation, le rendement et l'aménagement des forêts.

Forstwirtschaftliche Frage und solche der Dienst-Organisation

Gelegentlich einer Reise durch Rumänien, welche er in Gesellschaft der forstlichen Hochschule zu Brno unternommen, hat Verfasser, ein tschechoslowakischer Forstwirt, die forstlichen Verhältnisse Rumäniens kennen gelernt.

Der Aufsatz enthält mancherlei technische, theoretische und praktische Abschätzung, Rentabilität und Einrichtung der Forsten. Darauf folgen Schlussueberlegungen, welche gefasst werden können, betreffs Verjüngung, Nutzung, Folgerungen organisatorischer und verwaltungstechnischer Natur betreffend den staatlichen Forstdienst und das Lehrwesen.

DOCUMENTĂRI - COMENTARIU

O LEGE NOUA

de HORIA MANOLE

Publicată în M. Of. Nr. 97/28 Aprilie 1933, ea este intitulată așa : „lege pentru completarea măsurilor necesare folosirii pășunilor comunale, constituite din păduri”.

Cetirea ei dă fiori ! Să nu uităm, că încă nu s'au cicatrizat rănilile provocate de exproprierea pădurilor, pentru izlazuri. Și — iată — a și apărut o nouă nenorocire, îndreptată desigur în contra singurului obiect, rămas cal de bătae : pădurea.

Art. 1 al legii se declară formal pentru izlazuri, autorizând Min. de agricultură să retragă cererile de recursuri, contra deciziilor de expropriere, în cazul când decizia celei de a doua instanțe de fond a fost dată în favoarea comunei.

Art. 3 acordă schimbarea în total, sau în parte, a pășunilor (cu acordul părților) cu alte suprafețe de păduri.

Se poate ușor imagina, ce va rezulta din aplicarea acestui articol. Noui suprafețe păduroase vor cădea jertfă în veci nesatisfăcutelor nevoi de pășuni. Cu tot acordul părților, care este facultativ, se vor face schimburi cu același unic scop: transformarea munților într'un vast izlaz.

Când creșterea vitelor nu prezintă absolut nici o rentabilitate, nici pentru proprietari, nici pentru țară, este de neînțeles ce se urmărește prin permanentele atentate la viața pădurilor.

Art. 6 stabilește categoric, că : „eventualele nevoi ale comunelor și satelor din regiunea de munte și deal, considerate astfel, după configurația geografică a terenului, pentru pășuni comunale nesatisfăcute prin nici una din căile prevăzute în legile în vigoare,

se pot satisface prin cumpărări de păduri, sau terenuri de alte categorii sau de poeni, situate în perimetrul pădurii, în imediată legătură cu teritoriul comunei, pentru transformarea lor în pășuni...".

Lipsa de precizie și facultatea de interpretare, a acestui paragraf, constituie poarta larg deschisă, pentru culegătorii de voturi, cari vor avea grije să stabilească atât „nevoile nesatisfăcute ale comunelor și satelor”, precum și „imediata legătură cu teritoriul comunei”. Cari sunt criteriile de apreciere? Nici unul. Ba da, este unul: „nevoile nesatisfăcute!”

Un alt paragraf, al aceluiaș articol, prevede că: „pădurile cari împrejmuiesc golurile de munte pot fi folosite drept refugiu de vite, în cazuri de forță majoră constatată, în adâncime de maximum 800 de metri, fără ca acest fapt să constituie contravenție silvică. Se exceptează arboretul sub 30 de ani și plantațiunile făcute în această zonă în care scop, anterior introducerii vitelor la pășune în gol, se vor împrejmuia, spre a se evita distrugerea lor...”.

Mărturisim, că nu știm ce să admirăm, mai întâi, la acest text! Dar nu's decât doi ani de când golurile de munte au fost expropriate, dimpreună cu rarii copaci, aflători întotdeauna la limita de vegetație. Așa dar, se stabilește o nouă zonă, în chiar inima pădurii, pe o rază de 800 de metri, în jurul golurilor. Aceasta este condamnată la peire. Cum va putea fi vorba de o regenerare naturală, când vitele vor fi duse, în permanență, la pășunat (în special oile) găsindu-se motive nenumărate, pentru a stabili „forța majoră”.

Și — apoi — va fi cu puțință a se ține un paznic, în permanență, pentru a se constata forța majoră? Prin urmare, legalmente, se creiază un drept la lărgirea izlazurilor, în pofida pădurilor — evident!

Dar, acolo unde articolul este de-adreptul revoluționar, prin sacrificarea plantațiunilor, pentru cari s'a muncit și cheltuit hani grei, este când recomandă — celor în cauză — să întindă garduri, înainte de a se urca vitele la munte!!

Așa dar, o plantațiune de 100 ha., care are nenorocirea să fie făcută în apropierea locurilor de pășune, trebuie împrejmuită pe cel puțin o lature de 1.000 metri! Evident, după ce s'a făcut — poate — și împrejmuirea, nu rămâne decât să fie distrusă, de către cei interesați, pentru a avea acces, cu vitele, spre iarba inevitabilă, ce crește în toate plantațiunile tinere. Vitele, chiar dacă

vor fi găsite, acolo, nu se poate întâmpla nimic, proprietarului respectiv, deoarece ele au ajuns în plantație, împrejmuirea neexistând. Aceasta fusese, însă, anticipat distrusă. Cum se va putea evita calamitatea? Printr'un nou paznic, desigur!

Dar, pentru a se ajunge aici, trebuie făcut gardul — ca la vii — ajungând să se împrejmuiască sute de hectare, situate în diferite puncte ale pădurii.

A fost, totuși, cu puțință să se legisfereze astfel de fantasmagorii, în anul 1933, când ziarele relatează, cu lux de amănunte, propaganda și serbările ținute, în cuprinsul României mari, pentru „ziua sădirii arborelui”!

Art. 13, stabilește, că: „nu se va putea proceda la împădurirea poenilor și a locurilor din marginea pădurilor și vecinătatea satelor, terenuri cari au servit de ani îndelungați ca pășuni, pentru vitele sătenilor, cu ori fără învoeli agricole...”

Așa dar, cu toate exproprierile cari s'au produs, după război — în loc să se caute a se reîmpăduri terenurile goale — pentru a compensa, în parte, distrugerea celor un milion de hectare păduroase, se interzice replantarea lor, pe cale de lege!!!

Art. 14, este încoronarea întregului spirit, de care e cuprinsă legea votată la 8 Aprilie, cu 120 voturi pentru și unul contra. El zice așa: „proprietarii pădurilor exploatare și pe cari au fost obligați să le replanteze, nu le vor putea vinde, în vederea constituirii de pășune, decât numai în cazul când ele sunt proprii pentru pășuni”.

Cu alte cuvinte: exceptând răpile (cari și ele sunt proprii pentru capre, la drept vorbind) toate pădurile tăiate și neregenerate se vor transforma în izlazuri. Dar, în această situație se găsesc $\frac{2}{3}$ din pădurile exploatare ale țării! Cum a fost posibil să se pună măcar în discuție, o asemenea idee?

Nu s'a gândit oare nimeni, că se pune piatra fundamentală a crematoriului forestier, prin votarea unei astfel de legi?

Ei, bine, adevărata asasinare a pădurilor abia acum începe.

Stabilim, că cel puțin un milion de hectare de terenuri și păduri, vor fi masacrate de-acum înainte.

Această lege trebuie neapărat modificată. Și cât mai repede posibil. Altfel este zadarnic tot ce s'a făcut, în această țară, sub raport forestier, începând cu învățământul silvic și terminând cu lupta pentru „trezirea conștiinței forestiere”.

Cum pot, oare, să meargă împreună, aceste vorbe, cu faptele produse în memorabila zi de 8 Aprilie 1933?

Dar Societatea „Progresul silvic” are datoria să înfrunte, să lupte, alături de proprietarii forestieri, de orice fel, pentru a se modifica radical dispozițiile pe cari le-am menționat și pe cari oricine le poate aprofunda, cetind legea despre care am pomenit.

Une des plus récentes lois

L'auteur discute la „Loi pour le complètement des mesures nécessaires ayant pour but l'utilisation des pâturages communaux constitués en forêts” votée dans la dernière session du parlement et publiée récemment dans le Moniteur Officiel.

La question comporte de très amples discussions. Pour le moment Mr. Manole met en évidence les grands sacrifices que la forêt doit faire de nouveau pour satisfaire les exagérées prétentions de la population rurale en matière de pâturage.

Ein neues Gesetz

Verfasser bespricht das „Gesetz über nötige Ergänzungsbestimmungen betreffend die Nutzung der aus forstlichen Gelände gebildeten Gemeindeweiden”. Dieses Gesetz wurde vergangenes Frühjahr vom Parlament angenommen und kürzlich im „Monitorul Oficial” publiziert. Es wird darauf hingewiesen, wie der Wald neuerdings Opfer bringen muss zur Befriedigung, der masslosen Weidewanderung der ländlichen Bevölkerung.

PINUS BANKSIANA LAMB. O INCERCARE DE CULTURA IN BUCOVINA

de Ing. OTTO MATHIAS

Ad-torul Domeniilor Contelui Wassilko
Berhomet p./s. Bucovina

În lucrarea sa atât de răspândită „Agenda forestieră” d-l Prof. V. Stinghe numește, între esențele exotice cari după D-l Prof. Dr. Drăcea merită a fi experimentate și cultivate pe o scară mai întinsă și pe *Pinus Banksiana Lamb.*

Nu e cunoscut dacă s'au făcut în țara noastră în această privință încercări de cultură mai însemnate, cred însă că un studiu cu privire la un astfel de experiment în Bucovina, va interesa pe mulți dintre colegii mei.

Înainte de a expune încercarea de cultură amintită, întrucât indicațiunile forestiere din literatură, asupra acestei esențe sunt rare, iar adunarea lor obositoare, ași spune singur câteva cuvinte despre ea.

Pinus Banksiana Lamb. aparține pe lângă *P. contorta*, *P. insignis*, *P. echinata*, *P. Murrayana*, *P. Pirenaica*, *P. rigida* și *P. Taeda*, secțiunii *Murraya* a speciei *Pinus*. În condițiuni favorabile de creștere, speciile acestei secțiuni dezvoltă unul, două ba chiar trei verticile în mod aparent, ceea ce a dat naștere la presupuneri greșite că ele ar forma pe an mai mulți lujeri. Pe aceste verticele false apar de regulă conurile, cari chiar la pinii în vârstă de numai 5 ani produc semințe capabile de a germina. Arborete tinere în vârstă de 10 ani produc deja semințe cu o putere de germinție foarte mare (80%).

Pe când almintrelea, la conifere fructificarea prematură se consideră ca un semn de suferință, formare de timpuriu de conuri la

Pinii *Murraya* este un semn de cea mai bună sănătate, de cea mai bună creștere.

Fiind esențe specifice de lumină, creșterea la speciile de Pini *Murraya* este foarte puternică. Le priesc atât solurile nisipoase mai uscate și slabe, cât și locurile umede, ba chiar mlăștinoase, în stațiuni expuse maximului de ger târziu. Se potrivește chiar pentru locuri pietroase, pleșuve (Karst) și sunt cei mai buni pionieri pentru împădurirea terenurilor degradate.

În ce privește subspecia *Banksiana*, aceasta e originară din părțile cele mai boreale ale Americii de Nord, patria sa fiind pe ambele părți ale fluviului „St. Lorenzo”, lângă marile lacuri și până la râul Makenzie din Nordestul Canadei, între lat. nord. dela 43—65° și long. vest. dela 65—125°, la o altitudine deasupra mării de la 30—360 m. așadar într'o climă care e caracterizată prin mare frig, multă zăpadă, și geruri în cursul întregii perioade de vegetație. Ea e absolut rezistentă la îngheț și sigură contra stricăciunilor de zăpadă. În primii 20 ani, având o creștere foarte puternică, e dominată mai târziu de esențele amestecate (în regulă *P. strobus* și *P. resinosa*). Relativ la dimensiunile ajunse, părerile autorilor sunt împărțite: după unii ar atinge înălțimi până la 35 m. după alții ar vegeta numai sub formă de arbust.

Nu vom da deci greș dacă ne vom ține atât în privința aceasta cât și în vederea productivității ei de ceea ce ne spune cunoscutul insp. silvic bavarez Dr. Harrer, care a cutreerat aproape întreaga regiune naturală de răspândire a acelei esențe. După acesta, rare ori ca arbori sănătoși ajung o longevitate mai mare decât 100—110 ani. La arborii cu o etate eventual mai mare, aceasta nici nu se mai poate constata cu exactitate, deoarece acești sunt atunci deja putrezi la inimă. În arboretele cu consistență plină, *P. Banksiana* desvoltă un trunchiu drept și de o formă frumoasă, ajunge la o înălțime de 7,50—18 m. și o grosime de 20—50 cm. pe când pe soluri degradate, nisipoase și pietroase nu o duce decât până la formă de arbust.

Capacitatea de reproducție a acestei esențe este deosebit de mare, întrucât regenerarea, chiar după incendii, este asigurată prin sămânța ce cade din conurile rămase închise pe copac ani de zile.

Prof. H. Mayer a recomandat *P. Banksiana* ca o esență tipică pentru a pune stăpânire pe soluri degradate în vederea creierii pădurii, sub scutul căreia, în momentul când creșterea devine staționară, se introduce o altă esență, de umbră și potrivită stațiunii. Ra-

murile nu tocmai dese, sămănând mai mult cu ale molidului decât cu ale pinului, permit submasivului să treacă cu ușurință prin coronele arborilor din etajul dominant fără a mai fi nevoie de elagarea lor.

Procedeele de plantare ale *P. Banksiana* este foarte ușor, atât în masive pure, ca pădure de protecție, cât și la complectarea goiurilor în locurile împădurite.

Cu privire la pericolele cărora este expusă această esență, am menționat mai sus că ea e absolut rezistentă la îngheț. Grație acelor sale scurte și moi, față de toți pini ai secției *Pinaster* este cel mai puțin expus stricăciunilor de zăpadă. Tot așa pare să nu fie cătuși de puțin atacat de *Lophodermium pini*, o ciupercă ce provoacă roșeața pinului.

După unii autori această specie e mai puțin atacată de insectele *Tortrix buoliana* Schiff. și *T. turionana* Hbm. decât *P. silvestris*, iar Schwerin o recomandă tocmai pentru îndepărtarea acestor insecte de *Pinus silvestris* (cu care s'ar găsi în tovărășie). Numai vânatul o maltratează mult, fiind lovită și cojită de cerb și vătămată de câprior la curățirea coarnelor.

Lemnul (în America *Jak Pine*) are un duramen brun-deschis, e moale, cepuros și noduros și e întrebuințat pentru traverse de C. F. stâlpi pentru mine și ca lemn de foc. Valoarea forestieră a acestei esențe nu constă în producția de lemne, ci în calitățile ei silvico-culturale în baza cărora poate fi pionierul împăduririlor dificile.

S'a cultivat cu succes bun în nordul Germaniei. În Germania de sud, natural că a decepționat ca producător de lemn din cauze climatice și staționare.

Trecem acum la propria noastră experiență.

Spre miazănoapte de pădurea Contelui Wassilko „Slaveț” (Comuna Berhometh p. S. județul Storojineț) se întinde platoul Mihodra la o lat. nord. de 48° 13' și long. est. de Ferro de 43°, pe o altitudine de 420 m. (A se vedea „C. Brătescu, Câteva captări quaternare și iminente în Bucovina și Pocuția, Editura Glasul Bucovinei, Cernăuți, și M. Gușuleac, Considerațiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina, Extras din „Buletinul Facultății de științe din Cernăuți” Vol. IV, fasc. 2, 1930). El prezintă pe partea sudică a pârăului Mihodra caracterul unei turbe de șes iar pe partea nordică, acela al unui sol de turbă de platou, având o suprafață de

cca. 5000 ha. care, aparținând numai în parte contelui Wassilko e întrerupt alocurea de iazuri mlăștinoase și populat dealungul pârâului de sălcii și anini.

Solul, de o constituție grea argiloasă, e deja la o adâncime de 30—40 cm. atât de compact, încât rădăcinile arborilor abia pot pătrunde. (A se vedea harta geologică a României). În păturile mai adânci, pământul e foarte înălbit prin prezența humusului acid. Ca

foto. Ing. O. Mathias

Pinus Banksiana în vârstă de 6 ani, în Bucovina (Com. Berhomet p/S. jud. .Storojinet).

urmare a impermeabilității sale. e foarte umed și mlăștinos, în partea nordică turbăriei de platou (Sphagnetum) de pe pârâul Mihodra.

Înainte de război, partea dela sud de pârâul Mihodra a fost luată în arendă de coloniștii șvabi din comuna Catrineni, care au cultivat-o așa, că la urmă creștea ovăs pe acest pământ greu argilos și impermeabil. Lipsa de brațe de muncă pe timpul războiului a avut drept urmare sălbătăcirea acestor suprafețe dobândite cu mare trudă, de pe urma speciilor de mușchiu, Carex și Juncus, acoperindu-se în curând cu tufăriș de Salix aurita, Salix capraea, mesteacăn, plop și de un strat de mușchi înalt până la genunchi.

Văzând acest lucru m'am decis în anul 1926 a face o încercare de împădurire a acestui teren ajuns acum degradat. Regiunea din chestie fiind foarte expusă înghețului, trebuia luată în vedere din capul locului o esență foarte rezistentă contra acestui pericol. Mai departe fiind aici vorba de o regiune cu o mare umiditate atmosferică și cu precipitațiuni abundente și deci cu multă chiciură

și zăpadă, m'am hotărit pentru *Pinus Banksiana*. Eram dela început deslușit că trebuia în primul rând pusă stăpânire pe sol prin crearea unui arboret de ajutor pentru ameliorarea solului și că abia în urmă se putea introduce alte esențe mai de valoare.

Am procurat deci în anul 1926 dela firma „Böhmerwälder Waldsamenklenganstalt” din Budweis, în Cehoslovacia, 2 kg. sămânță, costând cu spese cu tot circa 1700 lei. Aceste 2 kg. sămânță mi-au produs 156.000 puieti utilizabili, cu care am plantat în primăvara 1927, deci cu puieti de un an, o suprafață de circa 20 ha. în modul următor. În toamna anului 1926 am tras cu plugul obișnuit la depărtarea medie de 1.60 m. brazde, care peste iarnă prin efectul gerului, au devenit fărâncioase. Pe ele, la începutul 1927. primăvara, s'au plantat puietii, nu mai lungi decât degetul, la o distanță de 85 cm. în mediu, în presupunerea că cel puțin jumătate va peri pe brazdele de pământ argilos, copt și uscat ca o cărămidă în timpul secetei. Cheltuielile totale de împădurire s'au urcat la 24.150 și anume aratul 3.600 lei și lucrările de plantațiune 20.550 lei. Prestația zilnică a unei lucrătoare a fost 306 puieti, simbria zilnică 40 lei.

Rezultatul acestei împăduriri a fost surprinzător. Numai pe lucrările de tot ude, unde primăvara stagnează apa, plantațiunea n'a reușit: în toate celelalte părți succesul a fost așa de bun, încât plantațiunea efectuată atât de deasă, a fost cu totul de prisos. Probabil că buna înrădăcinare a puietilor se datorește și substanțelor humoase îngropate sub brazdă (mușchiu, iarbă etc.).

Înălțimea pinilor variază astăzi, vrea să zică după 6 ani, între 1,70 și 4 m, cei mai mulți însă sunt peste 3 m. Creșterea în înălțime din anul precedent a fost de 63—130 cm, în mediu 97 cm. Diametrul măsurat imediat deasupra pământului este de 30—60, în mediu 50 mm.; la înălțimea pietului (1.30 m.) de 20—46, în mediu 35 mm. Lungimea celor mai lungi ramuri laterale este de 110 cm. în mediu, iar pe acestea a lugerilor terminali de 45 cm.

Vârfurile crengilor se ating deja acolo unde depărtarea între rânduri nu e mai mare decât 160 cm. și este de așteptat ca în curs de 2 ani arboretul, cu excepția golurilor, să intre în stare de masiv.

Solul e acoperite aproape complet de *Polytrichum commune*, printre care se găsește și *Potentilla erecta* (silvestris), diferite ierburi dulci și acre, *Calamagrostis epigeios*, *Gnaphalium sylvaticum*.

Gentiana pneumonanthe și în diseminație: mestecăn, Salix capraea, Salix aurita și plop.

Totodată, pentru a face comparații, s'au plantat la timpul său împreună cu *P. Banksiana*, pe aceeași suprafață de experiență și câte 200 bucăți molid de 2 ani, stejar pedunculat (*Quercus pedunculata*) de 4 ani și frasin (*Fraxinus excelsior*) de 4 ani, cu următorul rezultat: 1) Molidul a ajuns în cea mai mare parte înălțimea de sub 1 m. față de alți cu numai 60 cm. Lujerul anual din anul trecut la cele mai bune exemplare a fost de 40—50 cm. Stejarul a rămas cu puține excepții la o înălțime de sub 1 m. în cea mai mare parte cu caracter de arbust, aproape fiecare nuia cojită de căpriori și netrebuincioasă. 3. Frasinul e cel mult 60—70 cm înalt, în cele mai multe cazuri cu lujerul degerat și drajonează, căpătând astfel aspectul unui tufăriș.

Unele exemplare de *P. silvestris* plantate în diseminație cu *P. Banksiana* sunt numai pe jumătate de înalte ca aceștia de altfel arată bine și au un lujer de 40—60 cm. lungime din anul trecut.

Sistemul înrădăcinării a *P. Banksiana* constă dintr'o rădăcină pivotantă, destul de marcantă, însă slab dezvoltată, care pătrunde până la 40 cm. în pământ și din rădăcini laterale foarte puternice care se întind sub suprafața pământului în direcție piezișă. În schimb *P. silvestris* ori n'are de loc rădăcină pivotantă sau, dacă are, aceasta se abate în direcția orizontală, când atinge pătura impermeabilă de argilă șistoasă la circa 30 cm. adâncime; rădăcinile laterale se întind în sensul celor dela molid, de tot superficial.

În anul 1932, deci într'o vârstă de 5 ani deja, unii copăcei începuseră a produce conuri. Acestea stau pe ramuri, pe pedunculii scurți câte 2, 3 și 4 la mijlocul lujerului dublu sau nemijlocit pe arbore și sunt așa de bine așezați, încât trebuiesc tăiați, nicidecum ruși, pentruca copăcelul resp. coaja să nu fie vătămată. Este de așteptat că peste vr'o 5 ani vor fructifica abundant.

Cu privire la influențele dăunătoare, s'au observat cu neplăcere până la toamna 1932 numai stricăciuni de către căpriori prin curățirea coarnelor, în special la copăcei dela margini. Astă toamnă însă și cerbul ne-a dovedit cele constatate deja în Germania, anume că maltratează prin cojire și lovire cu ocazia boncânitului în multe locuri și chiar înlăuntrul arboretului numeroși copăcei, având ca consecință perirea lor. Afară de aceasta au fost cojiți și astă iarnă vr'o câțiva copăcei, deocamdată însă numai în mod neînsemnat. După

cât se pare, mirosul intensiv al rășinei, mai ales la plantele vătămate, atrage vânatul indemnându-l la noui vătămări.

Dat fiind faptul că nu mă pot aștepta la o producție de lemn de lucru, mai ales pe acest teren greu, rece și ud, totuși se poate spune de pe acum, că prin nici o altă esență nu se ajunge așa de repede scopul de a aduce în stare de masiv o suprafață care înainte n'a fost pădure ci numai loc degradat, pământ agricol fără rentabilitate, teren alunecător, etc. afară de salcâm, care însă nu poate fi luat în considerare, pentru stațiuni ce suferă de îngheț și soluri de acel fel.

Arboretul tânăr va aduce după vr'o câțiva ani prin extragere de prepeleci venituri mici cari se vor spori mai încolo prin exploatarea de stâlpi de gard, piloți mai mici, lemn pentru mine și în sine de lemne de foc. La timpul său, când creșterea va fi staționară, probabil la 20 ani, va fi nevoie de a introduce sub masiv diverse esențe, ca brad, molid, fag, carpen și stejar. Presupunem că până la acea dată, calitatea solului va fi influențată în mod favorabil prin căderea frunzelor și activitatea rădăcinilor.

Pentru alte experiențe ar fi de observat: întrucât în tot cazul poate fi vorba numai de creare de păduri de protecție, ar ajunge o distanță de 1.50×1.50 , sau 1.50×1.00 , eventual ca încercare chiar 2.00×2.00 m. În ce privește pregătirea solului, fie pe suprafețe mari și orizontale cu plugul, ori cu hârlețul pe teren fugitiv resp. la plantațiunile în găuri, modalitatea prin tragerea și întoarcerea de brazde va fi cea mai favorabilă.

La fel recomandabilă este întrebuințarea puieților de 1 an, aceștia fiind cei mai de preferat, fiindcă se prind mai ușor și apoi costul e mai redus.

La urmă aș mai comunica tuturor celor cari au interes pentru această unică experiență de cultură în România, făcută pe o întindere mai mare, că sunt gata să mai dau cu plăcere și alte deslușiri în chestie și că aș avea multă bucurie dacă cei interesați ar avea posibilitatea să vadă chiar a ceea ce este acest arboret.

La traducere m'au ajutat D-nii Ing. Dan și D-l Conducător Wlodkowski căror le mulțumesc și aici pentru amabilitatea ce mi-au arătat.

Literatura consultată:

1. Lorey, Handbuch der Forstwissenschaft, editura Laupp, Tübingen.
2. Busse, Forstlexikon, ediția III. Editura Paul Parey. Berlin.
3. Neudammer Försterlehrbuch, ediția VI. Editura Neumann, Neudamm.
4. H. Mayer, Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage, ediția II, Editura Paul Parey. Berlin.
- 5, 6, 7, 8 și 9. Analele dela Deutsche dendrologische Gesellschaft 1928 – 1932. Editura societății dn Thyrow circ. Teltow, Germania.
10. Dr. Wimmer, Anbauversuche mit fremdländischen Holzarten in Baden, Editura Paul Parey, Berlin.

Pinus Banksiana Lamb.**Un essai de culture en Bucovine.**

Dans le Nord de la Bucovine sur le plateau Mihodra à 420 m. altitude, dans la propriété du comte Wassilko, on a planté en 1926, 20 ha environ avec des plantules d'un an de *Pinus Banksiana* Lamb. On a voulu mettre en valeur un terrain inculte, lourd, froid, et trop humide.

Le choix de l'essence a été évidemment dicté par les caractères de la station, la région étant exposée aux gelées, marquant une grande humidité atmosphérique et d'abondantes précipitations: givre et neige.

Il s'agissait de mettre possession sur la terre par la création d'un peuplement quelconque: l'introduction des essences précieuses devait suivre.

Cependant les résultats ont été surprenants: à l'âge de six ans l'hauteur du peuplement mesure 3 m., (l'accroissement en hauteur de la dernière année étant 97 cm.).

On peut supposer que dans deux années le peuplement réalisera l'état de massif.

Pinus Banksiana Lamb.**Ein Kulturversuch in der Bucovina**

Im Norden der Bucovina, auf dem Plateau Mihodra (48° 13 nörd. Breite, 43° östl. Länge, 420 m über dem Meeresspiegel) und zwar auf der Domäne des Grafen Wassilko wurden im Jahre 1926 ungefähr 20 ha mit einjährigen Pflanzlingen von *Pinus Banksiana* Lamb aufgeforstet in einem Pflanzenverband von 80/160 cm. Der Boden ist schwer, kalt und nass.

Der verfolgte Zweck war Aufforstung einer bis dahin unbewaldeter Fläche, stark herabgekommen, unrentabel für landwirtschaftlichen Boden, zu Rutschungen neigend u. s. w.

Die Wahl der Holzart wurde offenbar durch die örtlichen Standsortbedingungen und dem vorgesetzten Zwecke bestimmt.

Die in Frage stehende Gegend ist stark dem Froste ausgesetzt, dem Luftanhang und dem Schnee. Die Luftfeuchtigkeit ist gross, Niederschläge im Ueberfluss.

In erster Linie handelte es sich darum, mittelst eines Schutzholzes das Gelände in Bestand zu bringen; des weiteren wurde beabsichtigt andere, wertvollere Holzarten beizumengen. Das Resultat war äusserst günstig. Nur auf ganz nassen Boden, dort wo im Frühjahr das Wasser nicht abfliessen konnte, schlug die Pflanzung fehl.

Folgende Durchschnittsziffern charakterisieren den augenblicklichen Zustand des jetzt sechsjährigen Bestandes:

Höhe = 3 m.; Bodendurchmesser = 50 mm.; Brusthöhendurchmesser = 35 mm.; Höhenzuwachs des vergangenen Jahres = 97 cm.; Länge der längsten Seitenzweige = 110 cm.; der Endtriebe = 45 cm.

Es ist zu erwarten, dass der Bestand, die Blössen ausgenommen, nach zwei Jahren sich schliessen wird.

Verfasser gibt des weiteren Aufschlüsse über die gewählte Holzart, über die lebende Bodendecke, über den Wachstumsgang anderer Holzarten in gleichen Gelände im Vergleich zu *Pinus Banksiana* Lamb.

PĂDURILE TURCEȘTI DIN ASIA MICĂ

de Ing. IULIU FROELICH

Chiar înaintea războiului apăruseră în repetate rânduri în revistele de specialitate știri, cum că o întreprindere cunoscută forestieră ar avea intenția să înceapă cu exploatațiuni în stil mare în Asia Mică. Cu izbucnirea războiului, s'au pus alte probleme mai importante. Imediat după războiu însă, se iviră iarăș zvonuri despre exploatațiuni forestiere în Anatolia. Cu deosebire în ultimii ani, aceste zvonuri au luat o formă tot mai hotărâtă, încetând numai în ultimul timp, odată cu izbucnirea crizei economice mondiale.

Fapt este că capitalul european se preocupă și astăzi de chestiunea exploatațiunilor forestiere din Asia Mică. Ca însărcinat al unei bănci mari am avut prilejul să mă asigur personal de faptul acesta, la fața locului, în primăvara anului 1930. Cum călătoria aceea mi-a permis să cunosc pe deaproape situația de acolo, aș dori să-mi exprim în acest loc observațiile, spre folosul acelor care s'ar interesa în special de exploatațiunile forestiere din Asia Mică. Natural că nu poate fi vorba de o tratare complectă a materiei. Totuși îmi voiu da silința să dau cititorului cel puțin o orientare generală.

Ținutul în care se fac astăzi în prima linie exploatațiuni, este partea de Nord-Vest a Munților Pontici, unde se află pădurile în chestiune, în parte destul de greu accesibile. Munții Pontici formează un arc mare care trece prin toată Asia Mică. Se compun, în afară de rocele cele mai vechi, ca granit, gneis etc., din ardezie cristalină de mai multe feluri cum și din masse mari de calcar. În foarte mare măsură se găsește argilă șistoasă, gresie și în special margă, cari îngreunează mult trasarea liniilor de transport. Climatul în Munții Pontici, cari se scoboară spre Marea Neagră, are în mare

parte caracter oceanic. Se întâmplă însă ca înlăuntrul perioadei de vegetație să se ivească perioade de secetă de mai multe luni, ceea ce ar avea influență foarte defavorabilă asupra reîmpăduririi acestor ținuturi.

- Lanțurile de munți cari mai sunt încă și astăzi acoperite de pădure sunt situate la o distanță de 20—100 km. dela țărmul Mării Negre. Ele sunt roase de ape și bogate în zăpadă; înălțimile cele mai mari au până la 2500 m. Munții aceștia sunt întretăiați de ne-numărate ape, care și-au tăiat văi adânci.

Dela marginea mării și până către ridicăturile deluroase se găesc numai păduri de tufişuri, cari se compun din diferite soiuri de stejari, din *Juniperus*, *Ilex* și alți arbuști veşnic verzi. În aceste păduri de tufişuri țăranul acestor ținuturi în tot timpul anului își mână turmele la păşune, și de aici își ia lemnele de foc. Țăranul de aici necunoscând fânul, pădurile acestea trebuie să satisfacă toate trebuințele lui privitoare la hrana vitelor. Este evident că sub aceste condiții, pădurile acestea sunt într'o stare destul de tristă.

Mai sus, în munți, la o înălțime de cca. 500—600 m., unde așezările omenești încep a deveni mai rare, începe pădurea de fag, care și în Asia Mică acoperă regiunea mijlocie. Fagul este foarte răspândit aici în Anatolia de Nord-Vest. La altitudinea de circa 500—1200 m. el este esența dominantă, și din volumul total, fagul ocupă circa 30—40%. Afară de masivele din apropierea așezărilor omenești, aici este vorba în primul rând de vaste păduri seculare de fag, cari din punct de vedere comercial, sunt de o valoare redusă, din cauza vârstei lor înalte. De o exploatațiune în stil mare a acestor păduri nu poate fi vorba, din cauza procentului redus de lemn de construcție, dar mai ales din cauza enormelor greutateți de transport.

Cu atât mai multă plăcere are însă prietenul naturii, traversând iarna pădurea seculară de fag din Asia Mică. Cu toate că pământul este acoperit de zăpadă, spectatorul are impresia de a se afla într'o pădure verde, căci aproape fiecare din trunchiurile uriașilor copaci este îmbrățișat până în vârf de ederă, iar solul este acoperit în toate părțile cu tufişuri veşnic verzi, mai ales cu două specii de *Rhododendron* (*Rh. ponticum* și *Rh. flavum*); apoi de *Ilex aquifolium*, *Taxus baccata*, *P. laurocerasus*, etc.

În regiunea de sus a zonei fagului se găsește, într'un procent mai mare sau mai mic, bradul, începând apoi a domina în regiunile de circa 1200—1500 m. moliftul, care în Anatolia de Nord-Vest nu

se găsește de loc. Bradul din Asia Mică, care în zona lui optimală formează masive pure de o mare extensiune, (1000 ha și mai mult), ar fi în realitate absolut la fel cu bradul european. Botanicienii însă nu s'au putut abține de a-i da denumire proprie (*Abies cilicica*). Exemplele tinere ale bradului cilicic se deosebesc într'adevăr intru câțva de bradul european în felul și forma lor. Exemplele vechi de 40—45 m. înălțime însă sunt exact la fel cu ale bradului nostru european. În ce privește însă calitatea, lemnul, din cauza vârstei mari a acestor brazi, este mai puțin bun decât acela din pădurile Europei sudestice; așa că pădurile acestea oferă o priveliște minunată spectatorului, dar nu pot place tehnicianului, care le privește din punct de vedere comercial.

Cam 15% a pădurilor Anatoliei de Nord-Vest se compun din pin negru și alb. Aceștia preferă aici pantele de sud ale munților formați din roce de serpentină și calcar și se găsesc adesea în masive pure de mai multe sute de hectare. Afară de aceasta pinul se găsește și amestecat cu fagul și bradul. În ce privește calitatea, ea corespunde în general cu aceea a pinului din Bosnia, trunchiul având și în Asia Mică partea de jos fără crăci, adecă bună, valoroasă, și partea de sus cu multe crăci, deci neutilizabilă.

Referitor la volumul lemnului la ha, am putut stabili în baza mai multor sute de locuri de încercare, că pădurile seculare din Europa de Sud-Est și acelea din Asia Mică în această privință sunt cam la fel. În ambele regiuni, masivele pure de brad și fag dau o cantitate de 400—600 m. cubi la ha de lemn plin, și 200—400 m. cubi de lemn utilizabil pentru comerț. Cu cât mai mare e vârsta medie a masivelor, cu atât mai mare este procentul rămășițelor neutilizabile. În special în masivele pure de brad bătrâne, caracteristice pentru Asia Mică, procentul rămășițelor neutilizabile are să fie mare, masivele acestea având o vârstă medie mare. Pentru exploatațiuni însă nu se poate folosi decât lemnul de calitate absolut bună, căci, după cum vom vedea mai jos, cheltuelile de transport sunt destul de mari aici.

În ultima instanță, hotărâtoare pentru înființarea de industrii de lemn în Asia Mică sunt, afară de posibilitatea obținerii de cantități suficiente de lemn, condițiile de transport. Aici greutatea sunt însă cu mult mai mari decât în Europa de Sud-Est. Căci, după efectuarea transportului lemnului rotund — cu cheltueli enorme — cu ajutorul căii ferate industriale sau a funicularelor până la fabrică,

încă trebuie să creem posibilitatea încărcării pe borțul vasului — adică să construim un port. Aceasta poate să fie însă așa de costisitor, încât să distrugă rentabilitatea întregii întreprinderi. O mare parte a acestor păduri însă nici nu gravitează către Marea Neagră, ci către interiorul țării, care însă nu este încă făcut accesibil în măsură suficientă prin căi ferate; așa că la categoria aceasta de păduri nici nu poate fi vorba de exploatare. Proiectele de exploatarea acestor ținuturi n'au lipsit. Dat fiind însă faptul că și Statul turc trăiește în lipsă permanentă de bani, are să treacă încă mult timp, până ce posibilitățile de transport să se îmbunătățească. Și mare parte din proiectele de exploatare de până acum: n'au putut fi realizate din cauza greutateților de transport — ca să nu zic: a imposibilității lui.

La greutatețile acestea se adaugă încă și dificultățile create de politica forestieră a Turciei, Guvernul turc, din cauza lipsei de specialiști, n'a fost în stare până acuma să se orienteze asupra vastelor păduri ale țării și să-și întocmească un program privitor la folosirea acestor bogății naturale. Din cauza acestei lipse de specialiști proprii, guvernul întâmpină diferitele oferte ale capitalului european cu mai multă neîncredere și bănuială decât ar trebui, și din aceeași cauză cere condițiuni cari fac discutabilă rentabilitatea întreprinderilor, cari deci nu pot fi primite. În această privință de ex., guvernul evaluează valoarea lemnului la tulpină în mod prea optimist. Pretențiunile guvernului turc întrec cu mult acelea ale Administrației pădurilor din Bosnia, ale cărei păduri sunt doar situate cu mult mai avantajos. Deasemenea privitor la felul exploatării și regenerării pădurilor, guvernul urmărește o politică care a îngreunat, ba chiar a împiedecat încheierea de contracte mai însemnate.

Recunoaștem sincer în această privință de pildă, că grijele guvernului turc referitoare la regenerarea pădurilor de exploatat nu sunt neintemeiate — după cum ne-au arătat și experiențele făcute în Europa. Cu toate că Turcii n'au avut încă în țara lor împăduriri sau regenerări artificiale, totuși știu, sau resimt atâta, că o atare operațiune implică mari dificultăți. Deci nu este de mirare, dacă cer să fie cuprins în contract și un punct privitor la regenerarea pădurilor după normele valabile în Europa de Vest. Faptul că pădurea seculară nu poate fi tratată după aceleași reguli ca pădurea cultivată — le este încă necunoscut. Pretențiunile lor în această privință sunt, dacă nu acceptabile, cel puțin scuzabile.

În orice caz însă, aceste pretențiuni bazate în parte pe idei greșite, nu sunt prielnice pentru a înlesni contractarea de exploatațiuni în Asia Mică.

În ultimul timp s'au răspândit și știri cum că Statul turc ar avea intențiunea de a exploata, cel puțin o parte din pădurile sale, pe cale de regie proprie. Nu știu dacă știrea aceasta corespunde adevărului; în orice caz însă, în baza experiențelor făcute în Europa de Sud Est, n'am putea aproba acest procedeu. Numai statele Europei de Vest, cu un sistem extins de comunicații, pe o treaptă înaltă de cultură, sunt în stare a administra pădurile lor cu folos în regie proprie; pe când aici, departe de cultură, din cauza imenselor investițiuni de capital și forțe de muncă, Statul, care și așa suferă lipsă de toate cele necesare, ar lua asupra sa un risc enorm. Căci instalațiunile necesare pentru transport, prelucrarea materialului și imbarcarea pe bordul vaselor, din cauza greutăților de acolo, au să fie cu mult mai mari decât la noi în Europa de Sud Est. Din aceste cauze, marfa pregătită pentru comerț va fi mai scumpă decât în Europa; așa că țările europene de export de lemne pot să aștepte în liniște desfășurarea evenimentelor în Asia Mică. La aceasta se adaugă încă și faptul calității în general inferioare a bradului de aici; care dacă ar putea eventual să facă concurență pe piața orientală produselor europene, — însă niciodată în Europa de Vest.

Cantitatea lemnului susceptibil de exploatare nu o știe azi nimeni în Asia Mică, guvernul turc fiind încă departe de întocmirea unui cadastru forestier. Pentru Anatolia de Nord Vest, care în condițiunile de astăzi ar putea fi luată în primul rând în considerare, aș evalua cantitatea reșinoaselor bune pentru exploatare la maximum 20—25 milioane m. cubi (85% brad, 15% pin) care ar putea fi exploatați în 20—25 ani. Asta ar fi aproximativ 1 milion m. cubi lemn rotund sau 600.000 m. cubi scândură pe an. Din această cantitate, cam jumătate și-ar putea găsi debușeu în interiorul țării. Restul ar trebui plasat în Orient și Africa de Nord. Din cauza taxelor ridicate de import, produsele lemnoase ale Turciei pot să obție prețuri mari în țară. Este însă probabil că taxele acestea nu se vor putea menține, și deci producătorii turci vor trebui să ia în considerare și concurența europeană.

În legătură cu criza economică în care ne aflăm, au să amuțască și știrile despre proiecte mari de exploatațiuni în Asia Mică, căci cu greu s'ar putea găsi astăzi un consorțiu european

care ar fi gata să investească sute de milioane într'o țară al cărei vecin acuma chiar își trimite lemnul în cantități mari în Europa, cu un preț derizoriu. Pe de altă parte, ar fi de dorit începerea lucrărilor de exploatare, pentru ca specialiștii fără posturi din Europa Centrală și de Sud Est să poată găsi acolo pentru timp mai îndelungat ocupație și câștig.

Les forêts de l'Asie Mineure

L'auteur nous fait connaître ses impressions recueillies à l'occasion d'un voyage d'études en Turquie, en qualité d'expert forestier.

Les possibilités de la mise en valeur des forêts turques l'intéressent spécialement. Analysant la situation locale et la politique forestière turque, tenant compte de la valeur du matériel exploitable et de la crise économique générale, il arrive à la conclusion que les bruits qui courent sur des grands projets d'exploitation dans l'Asie Mineure n'ont aucun fondement.

En effet, on trouvera difficilement un consortium prêt à investir des centaines de millions dans un pays dont le voisin à présent même envoie en Europe de grandes quantités de bois à un prix dérisoire.

Die türkischen Forsten in Kleinasien

Verfasser teilt die gelegentlich einer Studienreise durch die Türkei empfangenen Eindrücke mit und verbreitert sich des weiteren über die Kommerzialisierungsmöglichkeiten der dortigen Forsten.

Bezugnehmend auf die lokalen Verhältnisse und auf die türkische Forstpolitik unter Würdigung des Wertes der nutzungsfähigen Bestände, unter Berücksichtigung schliesslich der wirtschaftlichen Krisis kommt Verfasser zum Schluss, dass die Gerüchte über geplante Nutzungen grossen Stils in Kleinasien bald verstummen werden. Der Grund für eine solche Auffassung findet er in der Schwierigkeit, ein europäisches Konsortium für Millionen-Investierungen in einem Lande zu interessieren, dessen Nachbar heute schon grosse Holzmassen zu Schleuderpreisen nach Europa versendet.

COMPASUL FORESTIER CU RULMENȚI

de I. DASCALESCU și
I. POPESCU-ZELEȚIN

Pentru evitarea erorilor studiate în articolul precedent, am conceput și studiat un compas forestier cu rulmenți, a cărui descriere generală o dăm mai jos.

Principiul geometric al indeformabilității triunghiurilor, dă soluția înlăturării erorilor provenite din neparalelismul brațului mobil cu brațul fix. Din geometrie se știe, că triunghiul este o figură indeformabilă, din cauza relațiilor strânse ce există între laturi și unghiuri.

Păstrând forma clasică — două brațe pe o riglă — și prin introducerea rulmenților, s'a căutat a se realiza paralelismul perfect — în orice poziție de pe riglă — între brațul mobil și fix.

Rulmenții fac ca brațul mobil să se miște foarte ușor, înlăturându-se suprafața mare de frecare ce există la toate celelalte sisteme, micșorând astfel efortul depus, energia consumată, deci oboseala lucrătorului.

Rezemarea brațului mobil pe rigla gradată, prin intermediul unui bloc metalic — port-rulmenți — înlătură complect posibilitatea de a mai avea erori provenite din neparalelismul brațelor.

În sfârșit, variațiunile atmosferice nu micșorează mobilitatea (ușurința de manevrare) datorită unui mecanism de reglare.

Descrierea generală

Compasul forestier cu rulmenți se poate construi din lemn de paltin sau din contraplacaj de paltin cu anin.

Pentru cazul întrebuițării lemnului de paltin brut, piesele

fasonate se vor fierbe în ulei vegetal pentru a le face mai puțin sensibile față de variațiunile atmosferice.

Brațele pe partea interioară și rigla pe cele două părți glisoare (muchii înguste — a se vedea fig. 3 — sunt acoperite cu o lamă metalică — alamă sau duraluminu — groasă de 1 mm., cu scopul :

- a) de a proteja brațele de uzură, prin contactul cu scoarța arborilor măsurăți ;
- b) de a înlesni alunecarea brațului mobil pe riglă.

Brațul fix

Profilat după cum se vede în fig. 3, acest braț are o lungime de 50 cm. dela riglă la vârf și este solidarizat de riglă prin două șurupuri îngropate.

Brațul fix este prevăzut la partea inferioară cu un mâner de manevrare.

Brațul mobil.

Acest braț este construit din același material ca și celelalte piese și este profilat după cum se vede în figura 3.

În interior și în partea din față este prevăzut cu scobituri prin care trece rigla gradată și se solidarizează blocul metalic.

La partea inferioară, ca și celălalt braț, este prevăzut cu un mâner de manevrare.

Brațul mobil se mișcă pe rigla gradată prin intermediul blocului metalic, care se compune din :

1. O ramă triunghiulară cu trei lagăre turnate, din care două fixe și al treilea — cel superior — cu fundul mobil, acționat de un șurup de presiune p (fig. 4).
2. O placă triunghiulară, de aceeași formă și dimensiuni ca și rama și care împreună cu prima se solidarizează prin ajutorul a 4 șurupuri. Aceste șurupuri solidarizează în același timp blocul metalic de brațul mobil (fig. 3 și 4).

Prin blocul metalic, care poartă în cele trei lagăre câte o pereche de rulmenți, trece rigla compasului.

Șurupul de presiune p , acționând asupra perechii superioare de rulmenți, mărește sau micșorează mobilitatea brațului mobil pe

riglă, după dorință. Tot prin ajutorul acestui șurup se regulează mobilitatea brațului după variațiunile atmosferice și se corectează eventualul joc al brațului, datorit uzurii rulmenților sau lagărilor

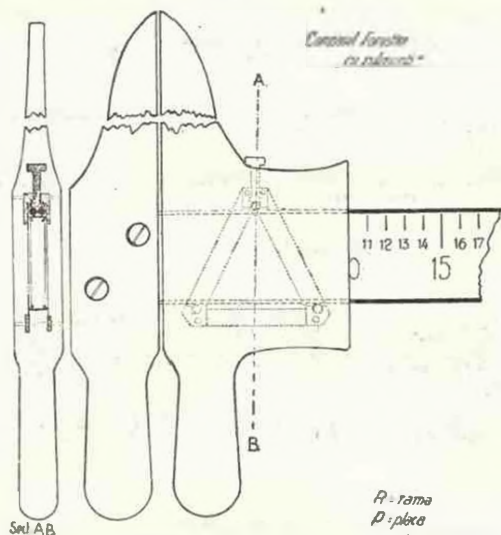

Fig. 3

A - rama
P - plăca
p - bușon de presiune
l - lagărul
r - rulmenți

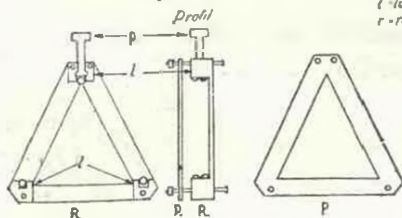

Fig. 4

Rulmenții sunt de oțel și au un diametru de 5 mm. Lagărele au o deschidere la interior de 10 mm./5 mm. și sunt turnate din oțel sau duraluminu.

Rigla gradată

Lungă de 1.10 m., având dimensiuni din centimetru în centimetru, este confecționată din acelaș material ca și brațele.

Cele două părți înguste pe care se rostogolesc rulmenții sunt îmbrăcate cu câte o lamă metalică de alamă sau duraluminu și fixate de riglă prin încastrarea marginilor îndoite în lemn (a se vedea fig. 3, secțiunea).

În sfârșit, pentru ca laturile să nu aibă contact cu brațul mobil sunt retrase cu câte 1 mm. de fiecare parte, mai înăuntru decât marginile metalice.

Un compas forestier au roulements

Afin d'éviter les fréquentes erreurs de parallélisme, discutées dans un article antérieur les auteurs ont étudié un compas forestier dont l'originalité consiste en:

- a) L'adoption d'une règle métallique à section triangulaire indéformable.
 - b) l'introduction des roulements à billes pour diminuer la surface de frottement entre le bras mobile et la règle graduée.
 - c) Le réduction d'un jeu trop grand du bras mobile par un vis à pression.
- En reste, la forme du compas ne diffère pas de celle habituelle.

Die Forst-Kluppe mit Kugellager

Zweck Beseitigung des in einem früheren Artikel beschriebenen fehlerhaften Parallelismus der Kluppenschenkel schlagen die Verfasser eine Kluppe vor, deren Neuerung im Folgenden besteht:

- a) Einführung eines metallischen Rahmens in Dreiecksform, dessen Formstetigkeit den Mangel des Parallelismus vollständig beseitigt;
- b) Einführung eines Kugellagers, welches der Reibungsfläche zwischen dem beweglichen Schenkel und der Zunge mindert gleichzeitig die Beweglichkeit mehrt;
- c) Korrektur mittelst einer Druckschraube des etwaigen Mangels an stetiger Führung des beweglichen Schenkels hervorgerufen durch Abrutschung der Kugeln.

Die Form der neuen Kluppe ist die bisher bekannte: zwei parallele Schenkel welche rechtwinklig zum Maasstabzunge angebracht sind.

LEGEA AGRARA

547. Terenuri expropriate. Preț. Fixarea lui la terenurile acoperite cu păduri.

Prin art. 36 din legea agrară se prevăd că la stabilirea prețului pământului cultivabil (arătură, fâneață sau pășune), se va avea în vedere calitatea fizică a pământului, puterea lui de producție, depărtarea de târguri de desfacere, gări sau porturi, precum și prețul de vânzare și arendă în localitate, urmând ca prețul să se fixeze după venitul net la hectar, fără a putea depăși prețurile de arendă fixate de Consiliile regionale pentru anii 1917—1922 înmulțit cu 40.

Prin art. 13 din aceeași lege, se arată ce a înțeles legiuitorul agrar prin pământ de cultură, anume acela pe care s'au făcut arături, locurile de fâneață, pășunile, precum și pământul inundabil care se cultivă sau se pășunează.

După aceste dispozițiuni, terenul acoperit cu păduri, chiar atunci când se evaluează separat de arboret, nu poate fi considerat ca pământ cultivabil, în sensul legii întrucât nu s'au făcut arături și nu este loc de pășune sau fâneață.

Asemenea terenuri, neintrând astfel în condițiunile art. 36 din legea agrară prețuirea lor nu poate fi mărginită la maximul prețurilor, stabilite de Comisiu-prețuirea, așa după cum prevede art. 88 din regulamentul legii agrare, care nile regionale, ea rămânând a se face prin apreciere de comisiile chemate a face determină și elementele de care trebuie să fie călăuzite Comisiunile în fixarea prețului.

În speță, Curtea de Apel fixând prețul solului forestier și al arboretului aflat pe el, prin apreciere, iar nu după acel fixat de Comisiunile regionale, impus numai pentru pământurile cultivabile, n'a violat art. 36 din legea agrară și n'a interpretat greșit art. 88 din regulamentul aceleiași legi. (Cas. I. dec. no. 210 din 14 Fbr. 1933. Respins recursul făcut de Ministerul Agriculturii pr n av. Al. Stan, contra dec. No. 2 din 1932 C. A. Iași, în proces cu Günter Schönburg Waldemburg prin av. M. Cancicov, Pres. Al. Iuca.

576. Păduri. Expropriere. Prețul mijlociu din localitate. Ce se înțelege prin el.

Potrivit art. 88 din regulamentul legii agrare, prețul pentru păduri, vii, plantații, clădiri stabilimente industriale, bălți, stufării, iazuri; etc. se va aprecia de Comisiuni, cari vorputea fi ajutate de experți călăuzindu-se de prețul mijlociu

de vânzare în localitate pe ultimii cinci ani și de valoarea îmbunătățirilor, modul plantațiunii, centrele de consumație, instalațiile speciale, etc.

Prin prețul mijlociu de vânzare în localitate nu se poate înțelege decât prețul din comerțul liber.

Prețurile tarifare stabilite prin legea pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului și pentru ieftinirea lemnului de foc și construcție din 1910 și regulamentul ei de aplicare din 1918, nefiind prețurile din comerțul liber, ceiace rezultă din însăși titulatura legii, având de scop procurarea de lemne ieftine sub prețul de comerț, la acele instituțiuni și persoane anume determinate de ea, nu pot constitui o bază de evaluare pentru stabilirea prețului pădurilor expropriate intimatului și în consecință, bine au fost înlăturate ca atare de către Curtea de Apel.

Deci, primul motiv de casare bazat pe greșita interpretare a art. 88 din regulamentul legii agrare, și exces de putere este neintemeiat. (Cas. I, Dec. 210 din 14 Febr. 1933. Respins recursul făcut de Ministerul Agriculturii, prin av. Al. Stan, contra dec. 2 din 1932 a C. A. II Iași, în proces cu Guenter Schönburg Waldenburg, prin av. M. Cancicov. Preș. Al. Iuca.

613. Exproprierea pădurilor. Exproprierea pe baza legii din 1 Iulie 1924.

Materialul lemnos. Cine are drept asupra lui.

Conform art. 16 din legea dela 1 Iulie 1924, materialul lemnos, aflător pe suprafața expropriată pentru înființare sau complectare de pășune comunală, aparține proprietarului expropriat, fie particular, fie stat. sau aceloră ce dețin drepturi conferite de proprietarii actuali, sau autorii lor.

Din textul acestui articol rezultă clar că, spre a putea pretinde materialul lemnos trebuie să fi existat în prealabil o expropriere, făcută în conformitate cu legea agrară, pentru înființare sau complectare de pășune comunală.

În speță, nu s'a făcut dela autoarea intimă o astfel de expropriere, adică pentru înființare sau complectare de pășune comunală, ci o expropriere totală în baza art. 6 litera a din legea agrară din Ardeal, urmează că intimata nu poate invoca menționatul articol din legea din 1 Iulie 1924, ca una ce nu intră în prevederile lui.

Dacă ulterior, din suprafața expropriată în întregime dela autoarea intimă s'a destinat o porțiune pentru complectare de pășune comunală, aceasta nu poate avea nici o influență, pentru că momentul decisiv, spre a vedea dacă art. 16 din lege este aplicabil, este acel al exproprierei, când se decide dacă se face o expropriere totală, sau parțială în vederea înființării sau complectării de pășune comunală, iar nu acel al destinării solului, făcută în urma unei exproprieri totale.

Art. 16 al. ultim din regulamentul legii, făcută pentru a desvolta principiile ei, departe de a contrazice, vine din contra să precizeze ce se înțelege prin particulari, arătând că sunt acei ce nu intră în prevederile art. 6 din legea agrară.

Dealtfel nu se vede nici o ratiune pentru ce Statul ar fi renunțat la materialul lemnos de pe vastele domenii expropriate dela persoanele juridice, cărora cu ocazia expropriării li s'a plătit și fondul și materialul lemnos.

Deci declarațiile făcute de Ministerul respectiv cu ocazia votării legii, nu poate să conducă la altă soluție, căci niciodată nu a declarat că, în cazul când s'a făcut o expropriere în întregime dela persoanele juridice, materialul lemnos aparține persoanelor juridice. Ministerul mărginindu-se să facă declarațiuni referitoare la particulari dela cari, conform legii agrare, s'a operat numai o expropriere parțială, în vederea pășunelor comunale.

Prin urmare, față de considerațiunile de mai sus, este evident că, Curtea de Apel numai printr-o greșită aplicare a art. 16 din legea din 1 Iulie 1924 a putut conchide la existența dreptului intimitatei asupra materialului lemnos pretins prin acțiune și în consecință, acest motiv de casare fiind întemeiat, fără a mai fi utilă în cauză și discutarea celorlalte motive de casare, recursul urmează a se admite și a se casa decizia atacată cu recurs, iar în fond, nefiind necesare alte constatări de fapt, urmează a se respinge acțiunea intimitatei. (Cas. I dec. 181 din 10 Februarie 1933. Admis recursul făcut de Ministerul Agriculturii prin av. Munteanu contra dec. 31 din 1932 a C. A. Oradea, în proces cu Angela Dr. Neagu prin av. Andru. Preș. V. Sandor, consilier).

Din jurisprudențe generale, din 25 Mai 1933.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Societatea Elevilor Ing. Silvici dela șc. Politehnică a organizat tradiționaia serbare a sădii arborilor, în ziua de 7 Mai c. la Brănești.

Natura plină de viață ce vibrează în fragedul frunziș, în infinitul covor de verdeață și în vioiciunea plină de farmec a micilor vietăți; — pădurea — cea mai frumoasă și enigmatică podoabă a naturii, a primit pentru această măreață sărbătoare, vizita a peste opt sute de bucureșteni.

Veneau să planteze. — ispășind prin aceasta, păcatul înaintașilor lor. — veneau să asculte freamătul duios al acestei imense societăți conveșuitoare, veneau să învețe că 'n lumea vegetalelor se găsește mai multă disciplină și înțelegere.

Serviciul religios, — deosebit de riguros săvârșit, — în preamărirea Celui de sus, a alțat sufletele ascultătorilor către divinitate și infinit. — către frumosul reprezentat prin desăvârșita creație a naturii: ARBORELE !

Au urmat discursuri : concludent, Președintele Societății D-I O. N. Georgescu, a arătat rolul și importanța pădurii în viața și evoluția poporului nostru; din partea C. A. P. S.-ului D-I Inspector Boldescu, într'o retorică susținută, a reușit să dea nota utilului, esteticului și a contemplării acestui imens furnicar de viață: PADUREA !

Privind între culise, — rămâne la aceaș înălțime, munca desinteresată a Comitetului Soc. organizatoare, muncă moștenită și îndeplinită cu demnitate!

Constant și cu acelaș entuziasm tineresc, un protector și abil sfătuitor se complace în a sta neobservat; acelaș călăuzitor-gazdă, care an cu an perfecționează organizarea acestei tradiționale sărbători; acelaș, care pentru dragostea ce are pentru tinerii studenți, e veșnic alături de ei, neprecupețind orice sacrificiu; acestui constant sprijinitor ce de șase ani primește și dirijează această simbolică manifestare închinată cauzei pădurei, — nu-i revin laude, ci dragostea ce i-o poartă acei ce au lucrat și organizat alături de el!

— Serbarea sădii arborilor a trăit-o, o cunoaște și trebuie să o înțeleagă întreaga suflare românească, căci ea este o verigă din șirul de realizări ce trebuie avute în vedere la consolidarea și asigurarea progresului acestei țări !

— ...Să privim puțin în trecut: acum 32 ani, în 1901 Rev. Pădurilor, înregistra legiferarea sărbătorii: ZIUA POMILOR. .

A trecut mult de atunci! Aceeaş grijă călăuzeşte şi astăzi pe acei ce deţin şi conduc interesele silvice.

— Regenerarea atenţiei ce trebuie să se dea pădurii — acest nepreţuit bun naţional, — determină pe iubitul nostru profesor, nobilul decan al secţiei şi ştiinţei forestiere româneşti de azi, să insufleţască ideea creerii adevăratei sâr-bători pădurăreşti:

„CULTUL ARBORELUI”

— Şi viitorul apropiat va înregistra fapte, pentrucă silvicultorul tot-deauna numai prin ele a vorbit!

G. N. Bărlad

CONGRESUL INGINERILOR SILVICI

A 47 Adunare Generală a societăţii inginerilor silvici „Progresul Silvic” a avut loc în zilele de 25, 26 şi 27 Mai a. c. la sediul Societăţii din Bucureşti, Bd. Take Ionescu No. 31.

Şedinţa de deschidere a fost prezidată de d-l Ministru al Agriculturii şi Domeniilor Voicu Nişescu asistat de d-nii: M. Ghelmegeanu, subsecretar de stat la acelea departament, C. P. Georgescu, preşedintele societăţii şi Dr. M. Drăcea, vice preşedinte şi director general C. A. P. S. A participat un număr de peste 150 ingineri silvici, veniţi din toate regiunile ţării .

În momentele acestea de grea încercare pentru economia forestieră. un congres este o destindere şi o speranţă.

S'ar părea că interesul existenţei dirijează adeseori asociaţiunile de intelectuali, în reuniuni şi congrese, spre probleme de ordin material imediat, lăsând pe pianul al II-lea problemele de ordin ştiinţific şi general.

Adunarea generală din anul acesta în ciuda crizei economice, care a lovit puternic mijloacele de existenţă ale corpului silvic, s'a preocupat numai de probleme generale — actuale — de politică forestieră .

După congresul din anul trecut, un gazetar de valoare necontestată, d-l Cezar Petrescu, evidenţia în coloanele ziarului „Curentul” înaltele preocupări ale inginerilor silvici din congrese, cari în timpurile actuale de crunt materialism, înţeleg să nu coboare nivelul discuţiunilor pe panta revendicărilor de ordin material, personal.

Desbaterile stenografiate ale congresului din anul acesta cari vor apare ulterior în volum, vor confirma aprecierile distinsului scriitor.

Încontestabil, problemele discutate sunt de actualitate presantă: chestiunea regenerărilor, cultura şi exploatarea vânatului precum şi politica naţională a lemnului, etc. Sunt subiecte cari pasionează deopotrivă cercurile oficiale şi pe cele ce vin în atingere cu economia forestieră.

Când toată lumea era convinsă că expropriările şi defişările de păduri pentru islazuri comunale au constituit una din cele mai mari calamităţi naţionale, stigmatizată prin rezultatele dezastruoase la

care au condus, o nouă lege vine să reediteze și să pună iarăși în discuție această dureroasă problemă. Deși destul de importantă această chestiune, a fost totuși toarte puțin dezbătută în congres. Asigurările d-lui Ministru Voicu Nițescu, exprimate cu ocazia deschiderii congresului, liniștesc mai puțin spiritele cari întrezăresc efectele legii.

„...Prin legea pentru complectarea pășunelor comunale, prin stipulațiunile pe cari le are legea, ați observat — desigur — că se reconciliază aceste lucruri (pădurea și economia de vite N. A.) spre a păzi și păstra pădurea, dar în acelaș timp să răspundă și nevoilor populației — în deosebi la munte, de a cărei economie depinde existența ei”... a spus d-l Ministru.

Ordinea de zi a adunării generale a fost epuizată prin discuțiuni academice și bine documentate. Presa, și anul acesta a urmărit zilnic desbaterile, însușindu-și justele desiderate ale inginerilor silvici.

*
*
*

Ideia de a se organiza — după fiecare congres — o excursiune de studii s'a realizat anul acesta în stil mai mare, datorită contribuțiunii benevole a societății și membrilor participanți. S'a făcut o excursiune de trei zile (29, 30 și 31 Mai a. c.) în sudul Olteniei, cu scopul de a se vedea una din cele mai monumentale opere a silviculturului, fixarea prin împădurire cu salcâm, a nisipurilor sburătoare. Regiunea este interesantă și din alt motiv, și anume acela că aici se găsesc cele mai frumoase arborete de salcâm — din lume — (arboretul dela Ciurumela) mai frumoase chiar decât cele din patria lui de origine (malul stâng al Mississippi-ului) având o creștere de peste 20 m³ pe an și pe ha. la vârsta de 12 ani.

Este 70 ingineri silvici au participat la această excursiune; Domnul profesor Stînghe, Vicepreședinte al Societății, a condus-o după următorul itinerar:

28 Mai seara, plecarea cu trenul din București spre Craiova.

29 Mai. Vizitarea orașului Craiova și parcului Bibescu: plecarea cu autobuzele la: pădurea Cobia, Segarcea, Zăvalu, Sadova și Bechet. Seara în Bechet.

30 Mai. Cu autobuzele dela Bechet la Ciurumela, Ciuperceni, Calafat. Seara în Calafat.

31 Mai. Cu autobuzele dela Calafat, prin Cetatea, Vânu-Mare, la Turnu Severin. Cu remorcherul S. R. D. dela Turnu Severin la: Porțile de Fer, Ada-Kaleh, Cazane și înapoi, până la Orșova. Seara plecarea cu trenul din Orșova spre București.

S'a remarcat căldura cu care excursioniștii au fost întâmpinați de colegii ingineri dela Domeniul Coroanei Segarcea în frunte cu d-l ing. consilier Popovici și d-nii inspectori Colțescu și Stamatescu.

Încercările de cultură cu exotice dela Cobia și împăduririle cu salcâm dela Sadova sunt monumente ale silviculturii, cari arată meritul acelor cari prin perseverență pot realiza adevărate minuni.

Dacă Domeniului Coroanei îi revin meritul împăduririlor din sud-estul județului Dolj, administrațiunei forestiere de Stat îi revine sud-vestul aceluiaș județ. Cea mai mare parte din pădurile de salcâm din Ocolul silvic Ciuperceni sunt

opera inginerului silvic Ioachimescu și a brigadierului Mitkievici. În acest ocol se află cel mai frumos arboret de salcâm din câte se cunosc (arboretul D. M. Drăcea). S'a vizitat cu această ocazie, o regiune care trăește numai prin această specie lemnoasă și unde locuitorii renunță adeseori la cultura agricolă pentru ca să planteze salcâmi.

În această excursiune, d-l Director General M. Drăcea a comunicat excursioniștilor intențiunea C. A. P. S. de a înființa la Calafat un „ muzeu al salcâmului ” care să oglindaască evoluția și rezultatele qucerite de această specie în Sudul Olteniei.

Ziua a treia a excursiunii — rezervată agrementului participanților, le-a oferit acestora priveliștea neuitată a defileului Dunării dela Porțile de fer și Cazane.

Turnu-Severin, orașul podului istoric, este punctul de imbarcare pe un remorcher S. R. D., pentru ca după o scurtă vizită la Ada-Kaleh, să debarcăm la întoarcere în Orșova, seara.

Reușita excursiunii se datorește în mare parte și acelor cari desinteresat și entusiast, au contribuit la realizarea programului. E datoria noastră să mulțumim colegilor dela Domeniul Coroanei Segarcea, d-lui Director Regional Alex. Popescu, și d-lor ingineri Insp. G. Luțescu, Șt. Predescu, I. Pavalache, apoi d-lor N. Constantinescu dela Oc. silvic Țugurești, I. Caloianu și Dan Ciolacu dela Oc. Ciuperceni, Emil Boiangiu dela Ocolul Turnu-Severin, cari au pus mult suflet și pricepere în organizarea programului de detaliu al excursiunii.

I. Popescu Zeletin

I. Victor Precup.

Pășunile noastre alpine.

(Lucrare de propagandă).

1933. Tip. „Minerva”. Bistrița: 112 pag., 21 fig. în text, 1 hartă.

Mai întotdeauna nevoile de pășune pentru vitele oamenilor au fost satisfăcute, împietând asupra domeniului forestier — de multe ori și ei restrâns — fie pe calea pășunatului în păduri, fie prin desființarea parțială sau totală a acestora.

La noi, în ultimii ani, aceste cereri de pășune au fost din ce în ce mai mari, mai stăruitoare, dar adesea așa de neîndreptățite încât au provocat, pe pe drept cuvânt, rezistența și protestările celor chemați să îngrijească de păduri, cari, cunoscându-le rolul, puteau să vadă dincolo de satisfacerea intereselor prezente.

Din nefericire, aceste rezistențe și protestări au rămas infructuoase; legiurile însăși, cari le puteau veni în ajutor, au devenit inoperante, au fost chiar desconsiderate.

Care este în definitiv justificarea acestei pretențiuni pentru extinderea domeniului de pășunat? Simplu. Pășunile actuale nu pot satisface nevoile actuale ale vite'or.

Motivul adevărat însă al insuficienței pășunii se găsește în faptul că pășu-

rile actuale sunt în așa fel exploatate și se găesc în așa stare de neîngrijire, încât nu sunt în măsură să dea maximum de producțiune. În plus, lumea ține prea multe vite față de puterea actuală de nutrițiune a pășunilor, dar și față de rezervele de nutreț necesar hrânirii lor pe timpul iernii. De aici, reaua stare în care se găesc vitele și continuile cereri de pășunat.

Dacă populația și-ar reduce numărul vitelor la cantitatea de nutreț ce are (pentru tot timpul cât vitele stau la grajd) dându-le toate îngrijirile cerute de o bună economie a vitelor, ar putea să obțină dela ele cel puțin atât venit cât are dela un număr mai mare de vite, dar rău îngrijite. La fel, dacă s'ar lua toate măsurile pentru îmbunătățirea pășunilor actuale, practicându-se un pășunat metodic și rațional, s'ar putea face dovada că întinderea actuală a pășunilor este suficientă.

Din această expunere rezultă pentru noi mijlocul care ne stă la îndemână și pe care urmează să-l folosim, pentru a ne cruța pădurile de pacostea pășunatului și pentru a le scuti de noua defrișări: O exploatare pastorală metodică și rațională, implicând — se înțelege — ameliorarea terenurilor actuale pentru pășunat.

Să acționăm deci în această direcțiune în raza noastră de activitate — goluri alpine și pășuni împădurite — ală-

turi, de celelalte organe administrative chemate să se ocupe de aceste probleme.

Iată — ceea ce de altfel știam cu toții — ce l-a determinat pe camaradul nostru d-l V. Precup să dea publicității lucrarea de față.

Conducător al Direcției silvice dela B'strița, care administrează averea — constituită din păduri și pășuni — a celor 44 comune ale fostului district de graniță Năsăud, d-se este hotărit ca, în această regiune a munților Rodnei și Călimani, unde lumea trăește din lucrul la pădure și din creșterea vitelor, să pornească „la fapte” în sensul celor arătate mai sus.

Primul pas în această direcțiune este lucrarea de față, tipărită cu scopul să arate locuitorilor celor 44 de comune starea rea, s'ar putea spune mizerabilă, în care se găsesc pășunile lor, felul primitiv cum se face exploatarea pastorală, apoi, cum ar trebui să se facă pentru a obține din această exploatare câștiguri mari aducând locuitorilor prosperitatea care le lipsește azi.

În prima parte a lucrării, autorul arată — adeseori cu accente de dojană — modul rudimentar cum se face azi de către munteanul nostru exploatarea pășunilor alpine: „tot atât de primitivă ca și pe vremea strămoșilor lui, cu sute de ani în urmă”. Descrie greșelile mari ce se comit neîngrijind pășunile, cari a-jung uneori să fie acoperite cu jepeni, jenuperi și alte buruieni inutile, pe trei sferturi din întinderea lor. Vitele, la rândul lor, sunt de rasă primitivă, rău îngrijite și prea numeroase față de puterea actuală de nutriție a pășunilor și față de rezervele de nutreț necesar pentru hrănirea lor în timpul cât stau la staul. Avem de-a face, prin urmare, cu o supraîncărcare a pășunilor. Stănelii sunt rudimentare, incomode, murdare; strungile,

cuibare de infecție; isvoarele cu apă, neîngrijite; iar mai presus de toate, debandadă completă în sistemul de pășunat.

Din nenorocire, constatările acestea nu se limitează la regiunea munților Rodnei și Călimani; ele se potrivesc întocmai și altor regiuni din Carpații noștri.

Arătând fiecare rău în parte și insistând asupra lui, autorul indică în același timp cum ar trebui să se procedeze și ce arume s'ar putea realiza dacă această exploatare s'ar face în mod rațional și metodic.

În partea a doua a lucrării — de altfel, rău intitulată — autorul se ocupă de amenajamentul pastoral, tratând bine capitolul ameliorațiilor pastorale.

Pentru promovarea economiei pastorale raționale — aplicând amenajamentul pastoral — autorul crede că cei dintâi chemați sunt slujitorii pădurii „cari sunt în contact intim și continuu cu populația, ale cărei nevoi și necazuri le cunosc”...

Personalul silvic este chemat să studieze, să îndemne și să învețe populația dela muncă ca să facă „primi pași” în direcția exploatarei raționale. Mai târziu, când ideea va fi prinsă și când lucrările vor lua o dezvoltare mai mare, sarcina va putea fi trecută unui profesor ambulant și unui inspector de control. Primul va urma să se ocupe și să învețe lumea fabricarea brânzeturilor de primă calitate cerute de piețele de consum, iar al doilea, să se consacre aplicării amenajamentelor pastorale. Ambii specializați în acest scop, vor trebui însă să facă parte din corpul tehnic silvic, activitatea lor stând sub controlul direct și continuu al organelor silvice superioare.

Al doilea factor chemat să promoveze cultura pastorală este pătura intelectuală a satelor, care are datoria să îndemne lumea să se organizeze în asociațiuni sau

cooperative de creșterea și exploatarea vitelor.

Nepricepera și lipsa de organizare, cei doi factori, cari se opun — după părerea autorului — la promovarea culturii raționale, se pot înlăura: primul, prin publicațiuni de popularizare, iar al doilea, prin inițiativă, organizare muncă ordonată și continuă.

Direcția silvică de la Bistrița este decisă ca, în raza ei de acțiune, să pornească hotărît la lucru, sperând ca, în curând, să poată ajunge la rezultate îmbucurătoare.

Lucrarea d-lui Precup, scrisă pe înțelesul tuturor, este o carte utilă și bine venită pentru scopul căruia i-a fost destinată; însă, o oarecare lipsă de precizie în planul ei, în expunere câteodăă — mai ales în partea a doua — o diminuează. Inșinerii silvici pot folosi partea privitoare la ameliorațiunile pastorale, domeniul în care autorul se găsește la largul lui. Nu sunt lipsite de interes tablourile anexe privitoare la planurile sub-alpine și alpine ce se găsesc în regiunea munților Rodnei.

Noi așteptăm și vom fi bucuroși să putem vedea încununată de succes inițiativa camarazilor noștri de la Bistrița, succes pe care-l vom putea socoti aiunși ca o levănăță contribuție la studiul și la popășirea economiei alpine de la noi.

At. Haralamb.

II-c Congrès international du carbone carburant organisé par le Touring Club Italiano sous les auspices du Consiglio Nazionale delle Ricerche et du Comité International Permanent du Carbone Carburant, Milano (Touring Club Italiano) 1—5 Octomurie 1932.

A apărut darea de seamă a celui de al II-lea Congres Internațional de Carbon Carburant. Lucrarea este formată dintr-un volum de 335 pagini și conține 47 ra-

poarte. Cei ce doresc să aibă lucrarea, se pot adresa la Touring Club Italiano, Corso Italia, 10, Milano, trimițând 25 lire italiene.

Cu Economia forestieră au legătură următoarele rapoarte:

1. A. Candelori. Intrebuintarea combustibilului vegetal pentru nevoile domestice: avantajele economice și posibilitățile.
2. K. Werberg. Pădurile și producția cărbunelui de lemn în Estonia.
3. P. Le Monier. Rolul gazogenelor în independența unei colectivități naționale.
4. K. Scholler. Fabricarea alcoolului din lemn.
5. N. C. Brown. Fabricarea cărbunelui de lemn în Statele Unite.
6. F. Vidron. Carbonizarea rămășițelor lemnoase din exploatările forestiere.
7. F. C. și F. Palazzo. Cărbunele de oțetar.
8. de Capi ani. Perspectivele și posibilitățile actuale de întrebuintare ale combustibililor și carburanților sozhi.
9. A. Merendi. Producția națională a combustibililor vegetali și tracțiunea automobilă cu gazogen.
10. N. Nedelcovici. Materiile prime ale României apte a fi utilizate drept carbon-carburant.
11. F. Aubert. Utilizarea și aplicarea carbonului carburant la munte.
12. M. Henriquez. Experiențe asupra gazogenelor cu lemn și posibilitățile de întrebuintarea acestora în Austria.
13. A. Hofmann. Transportul lemnului în pădurile statului Italian cu camioanele acționate cu cărbunele de lemn.

Asupra acestor rapoarte vom reveni.

Nicolae Nedelcovici

REVUE DES EAUX ET FORETS.

Nr. 2 Februarie 1933.

A. Dugelay.

Le châtaignier dans les Maures.

Castanul în ținutul Maures.

După o scurtă introducere asupra situației geografice, geologice și asupra climii ținutului respectiv, autorul studiază în mod special castanul din munții Maures.

El există aci în masive izolate, adesea destul de importante, sau în buchete diseminate, grație stațiunilor fresce, dar în stare mediocră din cauza incuriei proprietarilor. Și doar castanul ocupă, aci o suprafață de 44000 ha, fiind așa de bine adaptat, încât s'ar crede, că e spontan.

În realitate, se pare a fi fost introdus aci prin secolul al X-lea din nevoia locuitorilor de a-și procura fructele castanului, de unde aria lui de repartitie așa de împrăștiată.

Repartitia castanului a fost influențată aci și de factori ecologici și edafici.

a) *In ce privește factorii ecologici :*

Castanul ocupă vârfurile cele mai înalte ale masivului (780 m.) vegetând cu vigoare de unde se vede, că altitudinea are o influență însemnată în repartitia castanului, influență și mai pronunțată

prin umiditatea excepțională ce se leagă de această altitudine.

Preferințele castanului merg însă categoric spre versanții nordici, unde, cu o umiditate mai mare și insolație mai puțină, se realizează condiții de temperatură mai puțin excesive și mai favorabile dezvoltării lui. Pe versanții sudici se instalează numai pe râpe adânci sau în apropiere de izvoare etc., în rest fiind copkșiți de specii xerofile.

Așa dar, umiditatea, consecință — după cazuri — a expoziției sau altitudinii, exercită cu preponderență influența sa asupra repartitiei castanului în Masivul Maures.

b) *Factorii edafici :*

La preponderența umidității, geologia și tectonica ținutului adaugă alte condiții favorabile.

Temperamentul silicicol al castanului, care nu suportă mai mult de 4% calciu, se acomodează foarte bine cu solurile primitive din acest ținut, constituite din micașist și în special șisturi cristaline. Castanul din Maures preferă solurile cele mai profunde, fresce și fertile, totuși vegetează viguros și pe soluri uscate și pietroase grație înrădăcinării sale pivotante și profunde.

In ce privește tratamentul :

Castanul se exploatează aci în două scopuri : lemn și fructe, preponderând cultura castanului pentru fructe, și totuși,

castanul are o foarte mare capacitate de lăstărare, chiar din tulpini adesea foarte bătrâne, grație mugurilor preventivi, ceea ce ar pleda pentru tratamentul în crâng simplu ca remunerator. Din rutină însă se cultivă mai mult castanul pentru fructe. Autorul observă, că nu s'a organizat aci până acum un serviciu de triaj și de standardizare a fructelor, care ar aduce un beneficiu mai mare din vânzarea lor pe diferite piețe.

Autorul se ocupă apoi de varietățile de castane din acest ținut și de inamicii lor — mușegaiuri sau ciuperci parazite.

Articolul va urma.

A. Joubert.

Formations forestières marocaines. — La Subéraie.

Formațiuni forestiere marocane. — Păduri de plută.

Pădurile de plută din Maroc acoperă o suprafață de 424.000 ha., ocupând câmpiile litorale și podișurile joase sub-litorale. Se caracterizează printr'o stare higrometrică a atmosferii, relativ foarte ridicată și constantă, chiar vara. Ceața și roua nocturnă e frecventă aci. De asemenea lichenii de scoarță și totuși lama pluvială nu depășește 900 mm. Solul este aci mobil, profund și fresc, provenind în genere din descompunerea gis-turilor și granitelor.

Stejarul-plută fuge de argile compacte și de calcare. Fuge de asemenea de stațiuni cu mai puțin de 400 mm. precipitații anuale.

În rezumat, caracterul general al grupului pădurilor de plută se definește astfel: formație forestieră de mare regres-iune, din cauza unui lent proces de de-gradare; izolată în general de alte formațiuni forestiere. În condiții de sol și de climă relativ favorabile, dar într'o regiune foarte accesibilă, unde, acțiunea

orului și animalelor s'a imprimat la maximum de multă vreme.

Îădurea de plută este ultima insușă de rezistență a pădurii cu lipsă totală de arbori în vârstă, foarte rarită, apărând brusc la limita terenurilor defrișate, fără zonă de tranzație din mărăcinișuri. Această natură a pădurii de plută se datorește acțiunilor antropo-zoogene: pășunatul, focul și exploatările abuzive, cari au modificat profund formațiunile primitive, a căror natură de fapt nu se cunoaște.

Este o situație favorabilă studiului experimental al acestei evoluții.

I. a Parde.

Forêts de mélèzes, épicéas, sapins et pins en mélange.

Păduri de larice, molid, brad și pin în amestec (Simple observații).

Făcute în 3 păduri din departamentul Basses-Alpes.

H. de Brun.

Théorie et pratique.

Teorie și practică.

A propos de o lucrare recentă asupra pădurilor de Valbonne (Gard).

Analele școalei de Agricultură dela Montpellier au publicat anul trecut un studiu fitosociologic, geologic și cultural foarte interesant, asupra pădurii Statului Valbonne.

Autori — silvicultori și savanți locali — au ales pădurea Valbonne, ca obiect tip de studiu asupra stejarului verde (Q. ilex), fiind vorba de proprietatea Statului, care îngăduia o serie de experiențe. Se încearcă aci constituirea, în locul unui crâng existent, a unui codru grădinarit, în care să se găsească asociați

stejarul vecinic verde, stejarul pubescent, fagul și un oarecare număr de rășinoase de experimentat (tisa, bradul, cedrul etc.) excluzându-se pinul silvestru, considerat ca fiind „de stadiul regresiv”.

Obiectul încercării este așa dar, creșterea stării de climax, pădurea ideală, unde toate esențele sunt la locul lor, în cele mai bune condiții de vegetație și unde — pe deasupra, se atinge maximum de producție, după ce s'a trecut printru-nul sau mai multe stadii progresive.

Autorul articolului se'ndoește, că în practică lucrurile vor merge tot așa de ușor, ca'n teorie și anume:

a) Pentru ca pădurea să dea producția maximă, trebuie să fie constituit în minimum de timp, arboretul căutat.

Numai așa producția la care vrem să ajungem poate să vină la timp, să nu fie perimată. Or, transformarea unui crâng în codru nu se face într'o zi.

b) Ce produse va da noul arboret de codru, căci tisa și stejarul verde nu pot forma baza arboretului, dată fiind încetineala de creștere a acestor arborete?

Pădurea viitoare va putea fi frumoasă, dar nu va aduce mare lucru.

c) Aplicarea conversiunii la crângurile comunale nu se va putea face, din pricina opoziției comunelor. Și astfel, experiența ce se face este interesantă mai mult din punct de vedere științific.

H. de Brun.

La mesure des précipitations en Haute Montagne.

Măsurarea precipitațiilor în regiunea munților înalți.

O comunicare interesantă făcută de inginerul *Robertkers*, la Soc. științifică din Dauphine.

Un studiu nou de calculat precipitațiilor.

le, ținând compt de înclinația ploaiei. — Se întrebuițează pluviometre speciale, — steropluviometre sau vecto pluviometre.

V. H.

Echo de Roumanie.

La cronică forestieră se publică în traducere franțuzească conferința D-lui Prof. D. Drămbă, „despre învățământul silvic în Franța”, ținută la Școala Politehnică, după Universul din 17 Decembrie 1932.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 2.

Protection de la Sylviculture belge.

Protecția silviculturii belgiene.

Se publică discursul ținut de președintele Soc. centrale forestiere belgiene în fața adunării generale a Federației asociațiilor comunelor forestiere franceze la Dijon, 22 Ianuarie 1933.

J. Duterme.

Excursion annuelle en 1932.

Excursiunea anuală în 1932.

Se descrie stațiunea și condițiile de vegetație ale pădurii domeniiale d'Herbement, vizitată în prima zi de excursie.

M. G.

Note sur l'éclaircie des jeunes peuplements de douglas.

Notă asupra răriturii în arboretele tinere de douglas.

Douglasul fiind o esență cu creștere foarte repede, arboretele de douglas necesită rărituri la o vârstă foarte mică. Autorul descrie în acest articol experien

țele făcute de serviciul silvic al statului Washington, S. U. A. asupra răriturilor în arboretele tinere de douglas.

M. Huet.

Détermination de différents espèces de pins par l'étude anatomique de l'aiguille.

Determinarea diferitelor specii de pin prin studiul anatomic al acelor.

S'a observat încă de mult că poziția canalelor rezinifere în acele de pin constituie un caracter principal pentru printru clasificarea speciilor. Bazat pe această observație, autorul a întreprins cercetări anatomice amănunțite pentru determinarea speciilor de pin din Belgia. În acest număr se publică numai anatomia generală a acelor de pin și concluziunile lui Von Wettstein în diferite puncte ale acului și în raport cu vârsta, pentru a se putea găsi toate caracterele

(va urma).

Consiliul superior al pădurilor

ședința dela 28 Aprilie 1932.

Se discută raportul lui M. Poskin asupra cultivei stejarului în Belgia și se adoptă concluziunile.

Cronica forestieră

No. 3—4.

F. Schmitz.

Excursion forestière en 1932.

Excursiunea forestieră în 1932.

Excursiunea ajunge la Boillon, oraș cu mari proprietăți forestiere. Se descrie stațiunea și pădurile.

Maurice Cosyn.

Boillon.

Se face o mică descriere a localității și istoricul ei.

Huet M.

Détermination de différentes espèces de pins par l'étude anatomique de l'aiguille.

Determinarea diferitelor specii de pin prin studiul anatomic al acelor.

După ce se descrie modul de propagare a secțiunilor microscopice se face o analiză detaliată a diferitelor tipuri, descriind câte o esență din fiecare tip, amintindu-se numai celelalte specii cu structură anatomică analoagă.

Sunt descrise:

Pinus cembra, Pinus strobus, Pinus Cambertiana, P. contorta var. Murrayana, P. rigida, P. jeffreyi, P. laricio var. austriaca, P. laricio corsicana, P. maritima, P. silvestris, P. montana.

La urmă se rezumă forma caracterelor diferitelor tipuri dându-se tablouri rezumative și un tablou pentru determinarea rapidă a unui număr de tipuri.

E. R. et. A. H.

L'économie et les exportations forestières soviétiques dans leurs rapports avec les autres pays.

Economia și exportările forestiere sovietice în raporturile lor cu celelalte țări.

Articolul este o analiză a unui articol datorit D-lui Giovanni Cecon, publicat în revista italiană „Il legno”. — După ce arată enormele rezerve de lemn în pădurile rusești, autorul urmărește politica forestieră sovietică dela 1918 până azi. Arată apoi cum s'a organizat administrația forestieră sovietică în urma planului quinquenal măsurile luate pentru a pune în valoare pădurile și reacțiunea marilor state în fața dumpingului rusesc.

Ca încheiere arată situația critică a silviculturii belgiene cauzată de dumping

E. R.

A propos de semis de douglas.

Despre pueții de douglas.

Cultura douglasului a început să se facă până în Belgia pe o scară mai mare. În special se cultivă 3 specii și anume: douglasul verde, caesia și glauca.

Intrucât pueții tineri sunt delicați, autorul arată ce măsuri trebuiesc luate pentru protecția lor în contra cauzelor vătămătoare: secetă, insolamție, geruri etc. și spune câteva cuvinte despre plantarea pueților.

Socotește că varietatea cea mai indicată pentru silvicultura belgiană este *Pseudotsuga Taxifolia Caesia*.

Bibliografie. Cronică forestieră.

N. Rn.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 3/933.

Ch. Hardorn.

Les climats de la forêt et la biologie des insectes forestiers.

Climatele pădurii și biologia insectelor forestiere.

Temperatura corpului insectelor variază cu temperatura mediului ambiant. Fiecare specie este adaptată unei temperaturi optime, care variază cu umiditatea relativă a mediului ambiant. Pentru fiecare specie de insecte, dezvoltarea încetează la un oarecare grad de frig, care se poate dovedi experimental.

Se pot construi curbe de evoluție pentru fiecare specie, cunoscând durata evoluției pentru două grade de temperatură diferite, în limitele temperaturii biologice și în două momente date ale dezvoltării insectei. Aceste curbe ne arată cari sunt condițiunile optime de evoluție pentru o specie într'un loc dat.

Deci, cunoscându-se condițiunile climaterice ale unei regiuni și curba evoluției unei specii, este posibil să se determine riscurile invaziunii epidemice pentru acea regiune. Cu cât condițiunile climaterice ale unei regiuni se apropie de condițiunile optime de evoluție ale unei insecte cu atât riscurile de invaziune epidemice vor fi mai mari.

Silvicultorul are în mâinile sale posibilitatea să regleze starea climatului ambiant și a microclimatului în arboretele forestiere, putând împiedica deslănțuirea calamităților de insecte. Higiena pădurii poate fi deci, în mare măsură, menținută prin metodele de tratament aplicate pădurilor.

Nr. 4 933.

S. Aubert :

La lisière, et la haie à la montagne. (4 pag.).

Discuțiune asupra compozițiunii sub-arboretului care se întinde în margini de pădure.

S. Combre :

A propos de graphiques (2 pag.).

Tendența actuală a amenajamentelor este spre analizarea rezultatelor numerice prin metode grafice. Acest mod de reprezentare este foarte nimerit, mai ales atunci când permi: de a juxtapune imaginea, obținută prin calcul, cu imaginea rezultatului ideal ce se propune a atinge.

A. Remy :

Un exemple de plantation de la verne blanche (4 pag.).

Pledoarie în favoarea utilizării aninului alb în lucrările de fixarea terenurilor pe pante.

A. Har.

SILVA, Martie.
No. 12—15.

V. Dietrich. München.

Forstarbeit und Forsteinkommen in der Wirtschaftskrise.
(Mit 3 Zahlentafeln und 3 Zeichnungen).

Munca în pădure și venitul din pădure.

Aut., după ce, ca introducere, arată că două țări din Europa — Finlanda și Elveția — au știut să domine destul de bine criza forestieră, fie prin organizarea pieței de desfacere (Finl. țară de export), fie prin reglementarea contingentării importului (Elveția, țară producătoare și importatoare), și ne recomandă, după împrejurări, una sau cealaltă din aceste două măsuri de luptă, după ce ca alt mijloc de susținere a economiei forestiere propune a da o atenție cât mai mare descoperirilor noi grație cărora materia lemnoasă capătă tot mereu noi întrebuințări rentabile (spirt, gaz, celuloză, textile), după ce însăfârșit insistă asupra multiplelor raporturi și înrăuirilor mutuale ce există între economia și criza forestieră pe de o parte și economia și criza generală pe de altă parte, și propune a studia cercetând în prealabil și în raport cu criza mondială, problema muncii în pădure și a venitului din pădure, deranjările funcționale, datorită acestei crize.

În acest scop stabilește mai întâi — pe baza de diagrame și tablouri statistice — raporturile ce există între muncă și venitul forestier, iar apoi discută: a) efectele produse prin criza economică asupra muncii și venitului forestier, b) posibilitatea unei înrăuirii utile a economiei forestiere asupra economiei generale, valorificând brațele și creând rezerva de venituri și capitaluri. Însfârșit nu exclude — cel puțin pentru unele ținuturi pădu-

roase posibilitatea inversă, anume agravarea crizei generale — ca fenomen unctorios și creator de venituri.

No. 14—15.

Dr. Reinhard Trendelenberg, Forstassessor.

Ein Vergleich von Pitch Pine und einheimischen Kiefernholz.

O comparație între Pitch Pine și Pinus silvestris autohton (German).

Viața europeană înțelege prin pitch pine 4 specii de pin american: întâi și mai ales: P. palustris Mill., apoi P. caribaea Morelet P. echinata Mill., P. taeda. Americanii, din contra, vorbind de Pitch pine, înțeleg P. rigida.

Proprietățile fizice a celor două specii concurente pe piață — Pitch p. și Pin. silv. — sunt aproape eceleași, cu deosebire că cel din urmă întrece pe cel d'ântai din punctul de vedere al solidității. Dacă fusul lui Pitch P. cum se oferă în comerț, de regulă este mai curat (lipsit de urme de crăci), apoi aceasta nu este în dar al naturii ci consecința intervenției vânzătorului care supune marfa unei selecțiuni riguroase. Așa dar, la fel trebuie procedat și cu pinul silv. când se oferă ca articol de concurență a lui Pitch Pine.

No. 16.

Priv.-Doz. Dr. W. Zwölfer, München.
(Aus dem Institut für angewandte Zoologie).

Zur Nonnen-Prognose.

În chestiunea prognosticului atacurilor de „nonă”.

Combaterea insectelor, se știe, poate fi foarte costisitoare. De aceea este important a nu se aplica nici o măsură înainte de a fi convins de absoluta necesitate a ei. Într'acest scop cercetări asupra sporului numeric al generațiilor ce se succed sunt indicate. Telul ultim este recu-

noașterea din timp a „anului pregătitor” al unei calamități (Escherici) care pe aceasta din urmă o precedează de obicei cu câțiva ani. Pe de altă parte, este și interesant a se cunoaște probabilitatea unui atac într'un an dat, ceea ce iarăși este posibil, numărând ouăle sau omizile de pe arbori de probă și aplicând numărului găsit factorii de reducere naturali datorită sterilității ouălor, agenților climaterici defavorabili, parazitării). Procedând astfel, putem afla, dacă numărul probabil al indivizilor ce vor ataca arborele cercetate întrece limita cunoscută a „densității vătămătoare”. De oarece însă procedeul schițat nu dă rezultate destul de sigure, mai ales din cauza insuficienței cunoștințelor noastre asupra înfrâurilor climaterice probabile, autorul discută un alt procedeu, acel al determinării chrysalidelor sănătoase — grele sau ușoare — de pe arbori de probă. Acest procedeu implică rezolvirea unei alte chestiuni, aceeași referitoare la numărul ouălor ce depune o femelă în termen mediu și la proporția sexurilor (indicele sexual), cu un cuvânt a potențialului de înmulțire. Aceste din urmă depinde, în ce privește noua de condițiile temperaturii existente în timpul dezvoltării omizilor. Ele au o înrăurire eminentă asupra ponteii insectelor perfecte viitoare și asupra proporției sexurilor. Așa dar, determinarea sexului și greutateii chrysalidelor ne permite prognosticul unui eventual atac. Dar, acest procedeu de sigur va da rezultate bune și pentru prognosticări: mai depășate, am zis pentru aflarea anului preparator al unei calamități viitoare. Se știe de mult, fără a fi cunoscut explicația faptului, că un an calamitos urmează de obicei după unul sau mai multe veri cu temperaturi prea ridicate. Procedeul propus dă explicația căutată.

No. 17.

Fürstl Oberforstmeister J. Flander.
Castell Unterfranken.

Leguminosendüngung im Walde.

Amendarea solului forestier prin cultura leguminoaselor.

Aut. discută acțiunea favorabilă a culturi leguminoase: asupra dezvoltării semințurilor și plantațiilor din domeniile principelui Castell. În opoziție cu părerile emise de Wiedemann și Suchting, după cari înviorarea creșterilor s'ar explica prin îmbogățirea solului în azot și în consens parțial cu Lang care aceeași înviorare pune mai de grabă în socoteala stării igrometrică prin humusul produs de leguminoase, autorul opinează că înrăurirea favorabilă semnalată trebuie căutată în rândul întâi în penetrarea solului prin rădăcinile lungi ale lupinilor și drobilor. Grație acestui fapt ar exista după descompunerea acestor rădăcini nenumărate canale în pământ prin care rădăcinile tineretului forestier ar găsi drumul spre straturile inferioare, bogate în substanțe minerale.

No. 17.

Fors'rat i. R. Gerlach Tharandt.

Altes und Neues vom Dauerwald und Durchforstungsbetrieb.

Lucruri vechi și lucruri noi despre „pădurea permanentă” (Dauerwald) și despre rărituri.

Un panegiric pentru Consilierul silvic intim, Prof. Dr. Robert Pressler din ale căru: lucrări mari și imprisabile autorul produce dovada că dânsul este acela care, din punctul de vedere al rentabilității, încă de acum 70 de ani și mai bine a pus bazele unui rașionale tehnici forestiere, cum este astăzi urmărită prin tratamentul „Dauerwald”, și prin sistematizarea răriturilor.

FORSTARCHIV.

1 Februarie 1933, Heft 3.

Dr. Terendelenburg.

Die Härteprüfung. Ein Vergleich der Verfahren von Brinell und Janka.

Examinarea tăriei lemnelor. O comparație a metodelor lui Brinell și Janka.

Se studiază comparativ, metodele de cercetare a tăriei lemnelor, după metodele autorilor amintiți.

Aufhammer, Regensburg.

Bestandesmassenzuwachsmittlung nach Fekete.

Stabilirea creșterii în volum a arboretelor după Fekete.

Metoda Fekete, expusă într'un articol anterior în Forstarchiv de D-l prof. W. Tischendori, este cunoscută în Bavaria încă din anul 1913—14.

Autorul insistă mai mult asupra formulelor care stabilesc procentul creșterilor în volum.

15 Februarie 1933 Heft. 4.

Dr. Gams, Innsbruck.

Die Stellung der Waldtypen im Vegetationssystem.

Situația tipurilor de arborete în sistemul vegetal.

Un articol interesant care analizează caracteristicile tipurilor de arborete după diverse școli. (autori).

În această direcție metodele sunt stabilite de marii silvicultori ca: Hesselman (Suedia), Sukatschew (Rusia), Cajander (Finlanda), Jedlinski (Polonia) și Braun (Germania).

Dr. v. Gaisberg și H. Schmid.

Über Fichtenstandortstypen in Württemberg.

Asupra tipurilor stațiunilor de molid în Württemberg.

S'a admis stabilirea tipurilor stațiunilor după floră, prezentându-se următoarele cinci grupe: Kräutertypen (tipuri de burueni) Oxalis-Myrtillus, Myrtillus și Vaccinium.

În aceste tipuri se încadrează pădurile din: Schwartzwald, Oberland și Nordostland.

L. Tschermak, Wien.

Die Mischung Lärche-Buche in den Ostalpen.

Amestecul de Larice și Fag în Alpii de răsărit.

În Alpii de răsărit, laricele nu este un arbore care trăiește izolat în lumină numai — după cum au afirmat unii autori — ci intră în compoziția arboretelor alături de fag, brad și molid.

Dealțul, forma trunchiurilor de larice din arboretele amestecate este mult mai regulată decât a exemplarelor crescute izolat în lumină.

Stațiunile ocupate de larice pur sau în amestec cu fagul sunt foarte puține în această regiune, predominând compoziția larice-molid-fag-brad.

I. P. Zel

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT

1933, Februar, Heft 3.

Blum A., Forstrat:

Das bayerische Berggesetz und der Wald.

Legea minelor bavareză și pădurea.

Autorul a voit să arate într'un articol publicat în același revistă în Noembrie

1931 (vezi rev. păd. 1932 pag. 159) lipsurile legii minelor bavareze și pericolul ce rezultă din acest fapt pentru economia forestieră. La lipsa de precizie a legii se adaugă confuzia în materie de estimarea păgubirii proprietarului de pădure prin restrângerea dreptului său de folosință, etc. Prin articolul de față autorul aduce în sprijinul tezii sale ca exemplu un caz concret în care cei 7 experți au ajuns la rezultate prea diferite între ele. Autorul crede că ar fi fost mai potrivit ca legea să fi dat norme precise și simple pentru rezolvirea dificultăților de mai sus. Dacă ca model în această privință legea poloneză.

Stenczel Erich, Dr.:

Beitrag zum Trassieren von Waldbahnen, usw.

Contribuție la trasarea de căi ferate, etc.

Se continuă articolul început în numărul precedent al revistei cu discuțiunile asupra trasării pr. zise pe teren și asupra planurilor și devizelor. În partea ultimă se începe publicarea unui apendice cu constatări de ordin practic.

(urmează)

Heft 4.

Fischer K. R., Dr.

Die Entstehung forstlich wichtiger Vogelsaaten, ihr waldbaulicher Wert und ihre Bedeutung für die forstliche Pflanzengeographie.

Originea sămănăturilor prin păsări de importanța forestieră, valoarea lor în cultură și însemnătatea lor pentru geografia vegetală forestieră.

În literatura privitoare la cultura pădurii se acordă o deosebită importanță rolului pe care l-ar juca gaița în răspân-

direa esențelor forestiere cu sămânța grea în special a fagului și stejarului. Considerând incapacitatea gaiței de a fi un bun sburător ca și anumite fapte biologice în legătură cu nutriția sa autorul trage concluzia că gaița nu poate avea decât o importanță locală în răspândirea esențelor în chestiune. Deoarece răspândirea pe sărite la mari distanțe a fagului și stejarului cum s'a întâmplat după epoca glacială cu întinderea arborilor de vegetație despre Franța înspre nord est; peste Germania, nu poate fi explicată decât prin acțiunea pădurilor. Autorul crede că acest lucru nu poate fi pus decât pe socoteala speciei de porumbel zisă guguștuc (*Columba palumbus torquata Br.*). În sprijinul acestei presupuneri se aduc ca argumente fapte de ordin biologic, ca: predilecția numitei păsări pentru ghindă și jir, încetineala digestiei, obiceiul de a expulza din gușe semințele indigerate; toate acestea unite cu o mare iușeală de sbor.

Stenczel E., Dr.:

Beitrag zum Trassieren, usw.

Contribuție la trasare, etc.

Se continuă și încheie partea ultimă a articolului privitoare la faptele de ordin practic ale metodei propuse.

Mantel K., Dr.:

Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Wegerecht.

Jurisprudențe în materie de dreptul referitor la drumurile forestiere.

Se expun și comentează câteva cazuri de natura aceasta.

Recenzii și știri.

Ostwald E., Prof. Dr.: Grundlinien einer Waldrententheorie.

Freischütz W.: Neue Skiholzarten aus Brasilien.

1933 März, Heft 5.

Offner H.,

Der Zuwachs in der Geschichte der badischen Forsternrichtung.

Problema creșterii în istoria amenajamentului din Baden.

În dezvoltarea temei se urmează evoluția metodelor de amenajament în țara respectivă, „pentru că instrucțiunile de amenajament emise reflectează în mod tipic mersul de dezvoltare a regulării producției”. În acest proces de dezvoltare se disting două perioade:

I. aceea a metodelor de distribuție (Verteilungsmethoden) și

II. aceea a metodelor bazate pe creșteri în sens larg.

Partea întâia a lucrării publicată în acest caet se ocupă de grupa întâia de metode, care ocupă perioada 1836—1869. În toate aceste metode predomină mai mult sau mai puțin clar reglementarea exploatării bazată pe afecțiuni: În timpul acestei perioade problema creșterilor a fost clar formulată și cu insistență urmărită. S'au stabilit locuri de studiu în acest scop și s'a urmărit adunarea de date asupra volumului lemnos al diverselor arborete. Se impută acestor siortări greșeala de a se fi dat predelecție cercetărilor cazurilor numai în situațiile și constituția cea mai favorabilă, obținându-se astfel rezultate ideale în loc de normale.

(urmează)

Kollmann Fr., Dr., Ing.

Neue Erkenntnisse über einige physikalische und technologische Eigenschaften der Hölzer.

Cunoștințe noi asupra unor însușiri fizice și tehnologice ale lemnului.

Lucrarea respectivă este o sinteză a celor ce s'au scris asupra chestiunii. Au-

torul pornește dela două postulate: „că aproape toate lipsurile lemnului ca material de lucru și construcție depind mai mult sau mai puțin de conținutul său în apă” și al doilea că prima problemă în legătură cu această chestiune a fost și este de a se determina echilibrul ce se stabilește între umiditatea aerului și conținutul în apă al lemnului. În legătură cu această chestiune se studiază cu rigurozitate câteva din proprietățile fizice ale lemnului în funcție de variația conținutului său în apă.

Mantel K., Dr.:

Gerichtliche Entscheidungen aus dem forstlichen Versicherungsrecht, usw.

Jurisprudențe în materie de dreptul de asigurare forestier, etc.

Se expun și comentează câteva cazuri de natura respectivă.

Recenzii.

Mayr H. Dr.: *Das Problem der Schnittholzpreisbildung und Holzwirtschaftsorganisation.*

Grossmann H., Dr.: *Der Einfluss des ökonomischen Gesellschaften auf die Entstehung einer eigentlichen Forstwirtschaft in der Schweiz;*

Berhard J., Dr.: *Tafel zur Bonitierung und Ertragsbestimmung nach Mittelhöhen für Ta, Fi, Fo, Bu und Ei.*

Heft 6.

Eidmann H.:

Der Einfluss alternierender Temperaturen auf die Eiraupe der Forleule (Panolis flamma Schiff) nebst Bemerkungen über die epidemiologische Bedeutung dieses Stadiums.

Influența temperaturilor alternante asupra omizilor de primă fază (ou) a insectelor.

tei Panolis cu observații asupra însemnătății epidemiologice a acestui stadiu.

Mediul în care trăește insecta respectivă i-au dat o mare capacitate de adaptare la variațiile de temperatură și umiditate a aerului. Pe baza experiențelor de laborator s'a ajuns la constatarea că: 1) Durata de dezvoltare a omidei tinere nu este influențată de variațiile regulate și periodice ale temperaturii în limitele spațiului vital, față de temperatura mijlocie corespunzătoare; 2) de asemenea se pare că și gradul de mortalitate n'ar fi influențat în mod esențial; 3) dimpotrivă mortalitatea este foarte mare din cauza excitațiilor prin atingere; 4) gradul critic ce s'a atribuit acestui stadiu în dezvoltarea insectei.

Schober:

Untersuchungen über die Ertragsleistung und die Frage des Massenermittlungsverfahrens bei einer Buche-Kiefer-Mischbestandsversuchsfläche.

Cercetări asupra puterii de producție și chestiunea modalității de determinare a volumului pe o suprafață de încercare (experiență) într'un arboret amestecat de fag și pin.

După cum însuși titlul arată s'au urmărit două probleme deosebite: una de creștere (amenajament) și alta de dendrometrie. Studiul se face asupra unui arboret amestecat de fag și pin dintr'un ocol silvic în Hessa. În cea ce privește problema de creștere se urmărește a se stabili raportul de creștere între cele două esențe în condiții staționale identice și în amestec. În acest scop se pun față în față caracteristicile lor de creștere:

diametrul mediu, coeficienții de formă ai întregului lemn plin, ai trunchiului, etc.

Cealaltă chestiune a metodelor de cubaj este tratată în mod comparativ în sensul preciziei procentuale ce o oferă etc. Rezultatele nu pot oferi material suficient pentru a se trage concluziuni satisfăcătoare.

Recenzii:

Flüge K.: „Die Angelfischerei“;

Helmig A., Dr.: Der Wald und seine Erhaltung im rheinisch westfälischen Industriegebiet;

Glesinger E.: Le Bois en Europe;

V. Unold H., Dr.: Das Problem der Besteuerung des forstwissenschaftlichen Gewinns;

Kaysing: Maikäferbekämpfung.

Lobe Dr.: Die preussische Jagdgesetzgebung.

I. C. Dem,

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Januar 1933

Chr. Ernst:

Der Leistungsnachweis im Hauungsbetrieb:

Stabilirea randamentului în lucrările de exploatare.
(Teză de doctorat).

În prima parte, publicată în acest număr, autorul dezvoltă bazele cercetărilor sale și anume: însemnătatea stabilirii randamentului și posibilității de aplicare; cercetările făcute până în prezent și aplicarea datelor culese asupra salarului lucrătorilor utilizați în exploatare, în literatură și practică; reforma sistemului utilizat și condiții pentru un procedeu aplicabil. Partea 2 și 3 a lucrării vor urma în numerile următoare ale revistei.

Julius Lent:

Der Gartower Forstdüngungsversuch

Incercări de îngrășăminte forestiere la Gartow.

Autorul comentează comunicarea făcută de Junack în 1928 asupra încercărilor de îngrășăminte făcute de el în 1906 și relevă că afirmațiile lui J. că aceste încercări nu ar fi dat rezultatele așteptate sunt pesimiste. Din contră autorul crede că prin îngrășămintele aplicate s'au obținut bune rezultate, evidente pentru oricine, în special pe versanții sudici unde s'a aplicat PK.

Comentarii: Asupra unui articol publicat de Hennecke sub titlul: *Bonitätsrückgang durch Naturverjüngung* s'au iscat păreri deosebite, pe care le susțin, în cadrul revistei, dr. Kleemann Hennecke și Prof. Dengler.

Februar 1933

Prof. Dr. H. Eidmann:

Die Flugzeugbestäubung der Forstschädlinge und ihre Organisation im Lichte neuzeitlicher Erfahrung und Forschung;

Prăfuirea insectelor forestiere din avion și organizarea ei în lumina rezultatelor și cercetărilor recente.

Autorul studiază diversele încercări și metode de prăfuire din avion, a pădurilor atacate de insecte și ajunge la următoarele concluzii: Metoda aceasta de combatere a insectelor a făcut în ultimii ani însemnate progrese. În multe cazuri ea e unica metodă de a stăvi calamitățile insectelor primare, în special a fluturilor mari și a viespilor de frunze.

Progresele realizate în ultimii ani se referă atât la aparatele de prăfuit, cât și la eficacitatea otrăvurilor de contact.

Azi se pot obține prin prăfuire, rezultate ce merg până la 100% în special la omizile golașe. Cele păroase sunt mult mai rezistente la acest mijloc de combatere.

Și prăfuirea prin motoare terestre a înregistrat progrese, totuși nu în măsura celei din avion.

Succesul prăfuirii depinde de o mulțime de factori: începerea la timp, buna organizare și buna conducere tehnică a operației, Observarea atentă a condițiilor climaterice e una din condițiile fundamentale ale succesului.

Prof. A. Dengler:

Die Aussichten einer forstlichen Pflanzenzüchtung.

Perspectivile educării plantelor forestiere.

Autorul discută propunerile făcute de Dr. Fischer în „Silva“ și de Prof. Dr. Busse în „Deutscher Forstzeitung“, cu privire la înființarea unor pepiniere centrale de producere a plantelor forestiere, în felul în care se obțin azi plante îmbunătățite în viticultură, pomicultură, etc.

Prof. Dengler ia poziție contrară acestor propuneri, pentru motivul că în silvicultură lucrurile se petrec cu totul altfel decât în ramurile amintite ale agriculturii.

Prof. Dr. K. Wanse'ow:

Die Kiefernaturverjüngung in der Oberförsterei Uetze (Lüneburg).

Regenerarea naturală a pinului în ocolul silvic Uetze.

Autorul arată că pinul se regenerează foarte bine pe cale naturală în terenurile turboase din N. W. Germaniei. El fructifică acolo în fiecare an iar semințele germinează bine, dacă se ridică humusul. Se aplică atât tăierea rasă, cât și tăierile

successive, cu rezultate egal de bune. Tăierea în bande s'ar putea face pe lăţimi de peste 170 m., deoarece seminţele zboară mai departe. Orientarea Est-Vest pare a fi cea mai bună, în ce priveşte direcţia de sbor a seminţelor.

D. A. S.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Heft 1 — Ianuarie 1933

Ing. Ziegler:

Das natürliche Vorkommen der Lärche bei Mellan im Bregenzer Wald.

Răspândirea naturală a laricelui în Bregenzer Wald de lângă Mellan.

În apropiere de Mellan în Bregenzer Wald există un centru de larice, ce ocupă cca. 100 ha. pe un versant foarte repede al muntelui Kojenkopf (1538 m. alt) cu expoziţie nordică. Judecând după vârsta înaintată a laricelui (180 ani) și după ușurința cu care se regenerează natural autorul conchide că el este spontan cu toate că climatul se prezintă destul de oceanic.

Factorii ecologici, cari ar fi favorizat instalarea naturală a laricelui în această regiune sunt:

a) solul format din grohotişuri calcaroase, cari nu reţin umiditatea.

b) circulaţia destul de intensă a aerului.

Insp. F. Stellwaag-Carion

Korbweidenkultur in Oesterreich.

Cultura răchitei în Austria.

Se dau date practice asupra culturii răchitei în Austria, întreprinsă de Institutul Federal pentru cultura plantelor și încercarea seminţelor.

Speciile și varietăţile cari au dat cele mai bune rezultate sunt:

în condiţii staţionale mai bune — *S. viminalis* Belgae, *S. viminalis merriniana* și a.

în condiţii staţionale extreme — *S. viminalis riparia* (pe soluri umede) și *S. pruinosa daphnoides caspica* (pe soluri uscate și nisipuri sburătoare).

În general răchitelor le priesc solurile expuse soarelui, lemoase sau nisipoase, cu nivelul apei freatice mai jos ca 50 cm. Inundaţiile trecătoare sunt suportate bine.

După ce ne dă o serie de date cu privire la cultura, exploatarea și pregătirea răchitelor pentru prelucrare tehnică, autorul ne arată, că 1 ha. de răchitărie în al 3-lea an de cultură produce 10.000 kg. nuiele verzi necojite, putând ocupa cu cultura și prelucrarea materialului 2 oameni în permanență.

Ing. A. Lohwasser.

Die finanzielle Umtriebszeit konkreter Bestände und der objective Bodnertragswert der Bodenreinertragslehre.

Revoluţiunea financiară a arboretelor concrete și valoarea obiectivă de producție a solului după teoria rentei solului.

Autorul caută să demonstreze că formulele uzuale ale valorii arboretelor și a procentelor indicatoare, așa cum le concepe teoria rentei solului, stau pe baze șubrede.

Formula valorii solului trebuie aplicată și arboretelor anormale, deoarece numai realizările din prima revoluțiune influențează valoarea solului.

Valoarea maximă a solului, corespunzătoare revoluțiunii financiare, este suspusă mai multor variațiuni în cursul unei revoluții; aceste variațiuni se datoresc în special vătămărilor arboretelor și fluctuațiunilor în piața lemnului, și tre-

buiesc luate în considerație, dacă vrem să fim obiectivi.

Teoria rentei solului, dacă ar fi consecventă, ar trebui să ceară imediata exploatare a arboretului devenit anormal, deoarece el nu ne mai poate da rentă corespunzătoare valorii maxime a solului, stabilită prin formulele acestei teorii.

G. Șn.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1, 1933

Max Oechslin

Die Chrysomyxa rhododendri.

Ciuperca *Chrysomyxa rhododendri*, în cursul dezvoltării sale, vegetează o parte din timp pe *Rhododendron* și altă parte pe acele de molift.

Îi priesc în special anii ploioși cum a fost 1932. Apare sub formă de pete galbene-portocalii pe dosul acelor. Prin August răspândește spori în cantități foarte mari, la câțiva km. depărtare împrejur.

Atacă de regulă moliftii cu conurile roșii. Moliftii cu conurile verzi rezistă mai bine atacului.

În urma atacului ciupercei *Chrysomyxa rhododendri* mor: ici și colo arbori tineri de molift.

De menționat e faptul că arboretele amestecate rezistă mai bine atacului.

Dr. Philipp Flury

Bericht über die 8. Versammlung des internationalen Verbandes forstlicher Versuchsanstalten von 4—11 Sept. 1932 in Nancy.

Raport asupra adunării a 8-a a Uniunii internaționale a stațiilor de experimentație forestieră din 4—11 Sept. 1932 în Nancy.

La adunarea Uniunii internaționale a stațiilor de experimentație forestieră, ținută la Nancy în Septembrie 1932 au luat parte peste 100 de delegați din 31 țări.

Discuțiunile s'au purtat în șase secțiuni și anume:

1. Secția ecologiei forestiere și a silviculturii.
2. Secția exploatării pădurilor
3. Secția problemelor forestiere din regiunea mediteraneană și tropice.
4. Secția împăduririi terenurilor goale (pustii).
5. Secția pedologiei forestiere și a climatologiei.
6. Secția protecției pădurilor.

Ședințele au avut loc în localul școlii forestiere din Nancy, iar președintele adunării a fost D-l prof. Ph. Guinier, directorul acelei școli.

Pentru 1936 adunarea Uniunii internaționale a stațiilor de experimentație forestieră, va avea loc în Ungaria.

Președinte va fi D-l prof. Roth din Sopron.

În afara discuțiilor urmate s'au făcut și două excursiuni de studii: Una în pădurea „de Haye” a școlii forestiere din Nancy și alta în pădurea statului „Ban d'Etival”. Prima este o pădure de foioase, în care predomină fagul, iar a doua o pădure de brad din Vosgi.

Ing. P.-y.

Brasilianisches Skiholz in Sicht.

Lemn din Brazilia pentru ski la orizont.

În timpul din urmă sportul de ski a luat o dezvoltare foarte mare în toate țările, cari au zăpadă suficientă iarna.

Ca urmare lemnul pentru fabricat ski se cere în cantități din ce în ce mai mari.

Până acum skiurile cele mai bune s'au făcut din frasin și carya.

C fabrică mare de ski din Italia, încercând încercări cu lemne din Brasilia, găsește că speciile din acel ținut au lemn cu mult superior frasinului și caryei: sunt mai dense, mai elastice și mai etne.

Rămâne numai ca practica skiului să dovedească, că datele de laborator sunt destul de tari.

Mitteilungen: Comunicări
Die Handyman-Hebelwinde.
Macaraua Handyman.

Se arată avantajile unui instrument simplu și practic pentru ridicat greutăți, adus din America.

Konferenz der Kantonalen Forstdirektoren.

Conferința directorilor silvici vicini cantonali.

La conferința directorilor silvici cantonali de la 19 Dec. 1932 s'au discutat chestiunile forestiere la ordinea zilei și anume:

1. Intrebuințarea la calea ferată a traverselor de lemn din pădurile Elveției, în locul celor de fer importate.

2) Mărirea taxelor vamale la lemnul de hârtie importat.

3) Intrebuințarea lemnului în cantități cât mai mari în locul ferului, betonului etc. în construcții spre a se da de lucru lucrătorilor de pădure.

4) Să se producă cât mai mult și cât mai bun lemn de lucru în pădure.

5) Să se dea importanța cuvenită gospodăriei forestiere în cadrul economiei naționale.

Eisen oder Holzschwellen?

Traverse de fer sau de lemn?

După ce s'a cunoscut rezultatul conținței directorilor forestieri cantonali din

19 Dec. 1932, Direcția căilor ferate elvețiene a dat un comunicat prin care motivează de ce nu cumpără traverse de lemn:

Traversa de lemn de fag impregnată costă scump (21,80 fr.) și nu durează decât 25 ani, pe când cea de fer costă numai 7,50 fr. și durează 35 ani, după care interval poate fi folosită încă mulți ani pe liniile secundare.

Aceste argumente oricât de tari nu sunt convingătoare pentru silvicultorii și proprietarii de păduri elvețieni. Într-adevăr, în afară de faptul că traversa de fer produce șgomo: asurzitor și uzură materialul rulant, în Europa 22 State întrebuințază traverse de lemn și numai 6 state au traverse de fer.

America însăși întrebuințază numai lemnul, pentru traverse de cale ferată, deși are o industrie foarte dezvoltată a ferului.

Gospodăria forestieră elvețiană dă apoi mult material de transportat Căilor ferate și ca atare, acestea sunt obligate să cumpere traverse de lemn. De remarcat e faptul că vagoanele și mașinile de Cale ferate nu se aduc din străinătate, ca să se dea de lucru fabricilor din interior.

Același lucru îl cer și silvicultorii elvețieni: Căile ferate să cumpere traverse de lemn, ca să se poată da de lucru fabricilor de impregnat din țară.

Februar 1933, Nr. 2.

Forstingenieur Franz Haas, Solothurn.
Das neue Forstgesetz des Kantons Solothurn und die ergänzenden Verordnungen und Instruktionen.

Noua lege silvică a cantonului Solothurn și prescripțiunile și instrucțiunile complementare.

În luna Februarie 1932 a fost promul-

gată noua lege forestieră a cantonului Solothurn, care poate fi socotită ca model atât pentru restul cantoanelor Elveției cât și pentru alte țări.

Cuprinde 7 capitole: Primul capitol se ocupă cu principiile călăuzitoare ale legii cu privire la proprietate, limite, măsurători, felul gospodăriei, etc.

Capitolul II se ocupă de organizarea gospodăriei forestiere: în câte ocoale se împart pădurile cantonului, cine le conduce, cine numește personalul, ce îndatoriri are, etc.

Capitolul III se ocupă cu scopul economiei forestiere la pădurile instituțiilor publice: Se prevede între altele că pe lângă cantitate, pădurile trebuiesc să producă lemn de calitate superioară; să se mărească fondul de rezervă al comunelor, etc.

Cap. IV se ocupă de pădurile particulare.

Cap. V, se ocupă de păstrarea și mărirea patrimoniului forestier al țării cum și de protecția monumentelor naturale.

Cap. VI se ocupă de pedepse și urmărirea delictelor.

Cap. VII cuprinde prescripțiuni finale și transitorii.

În instrucțiunile privitoare la întocmirea și revizuirea amenajamentelor se dau dispozițiuni detaliate asupra modului de a proceda. Instrucțiunile sunt puse în concordanță cu cerințele moderne ale științei silvice.

*H. Arthur Meyer Forstingenieur
Eine mathematische Untersuchung über
den Aufbau des Pflanzwaldes.*

O cercetare matematică asupra constituției codrului grădinarit.

Se stabilește o formulă matematică pentru determinarea capitalului lemnos în pădurile tratate în codru grădinarit în funcție de diametru la înălțimea pieptu-

lui. Formula găsită e verificată cu rezultate din practica silvică.

(urmează)

Notizen aus der Schweizerischen forstlichen Versuchsanstalt.

Notițe de la stațiunea de experimentație forestieră elvețiană.

Hans Burger:

Dänische und schweizerische Buchen.

Fagi din Danemarca și din Elveția.

Cu problema provenienței seminței s'a ocupat în deosebi: Vilmorin, Kienitz, Cieslar, Engler, Gunar, Shote, Opermann, etc. În general s'au cercetat mai amănunțit rășinoasele: pinul, moliftul și larițele:

Foioasele au fost mai puțin studiate. În această privință cităm pe Hanch și Cieslar, cari au studiat stejarul Engler care studiat paltinul de munte, Münch și Dietrich frasinul, etc.

În comunicarea de față Hans Burger aduce precizări cu privire la creșterea fagului adus din Danemarca în Elveția.

A fost adus sub formă de jir și pueți în anul 1909 și 1910 și s'a sernănat sau plantat lângă pueți de fag proveniți din diverse stațiuni din Elveția.

Atât materialul adus din Danemarca, cât și cel din Elveția s'a ales din arbori cu vegetația timpurie cât și din cei cu vegetația târzie.

Concluziile la care s'a ajuns până acum sunt:

1) În tinerețe, fagi proveniți din Danemarca intră în vegetație cu 15—20 zile mai târziu.

Cu cât înaintează în vârstă, atât fagi din Danemarca cât și cei din Elveția cari au vegetația timpurie nu se mai deo-

sebesc atât de tranșant de cei cu vegetația târzie.

3) La început, fagii din Danemarca își păstrează frunzele pe arbori până primăvara când începe vegetația. La cei din Elveția frunzele nu se mențin.

4) Fagii din Danemarca cresc mai încet în înălțime, când sunt aduși în Elveția.

5) Fagii își păstrează însușirile de creștere moștenite cu privire la iuțea de creștere, forma coroanei, forma trunchiului, etc. Crescuți în masiv strâns însă, multe defecte se corectează.

Rămâne să se vadă cum a reacționat fagul din Elveția în Danemarca.

M. Rădulescu

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

1933 Februarheft.

Dannecker, Dr.:

Betrachtungen zum Wandel forstlicher Systemc.

Reflexiuni cu privire la schimbările de sisteme forestiere. (culturale).

După ce scoate în evidență nestabilitatea concepțiilor asupra diverselor tratamente și sisteme de cultură în evoluția culturii și a științei forestiere, autorul se oprește la concluzia, că un singur sistem nu este suficient în exercitarea producției forestiere. Trebuie să fie stăpânite toate modalitățile de tratament cunoscute până azi. Numai astfel ne vom putea ridica din situațiunea de organ executiv rutinar la aceea de conducător responsabil al exploatării ce ne este încredințată. O deosebită adversitate se manifestă față de tăerea rasă.

Künanz, Dr.:

Forstwirtschaftswissenschaft und forstliche Betriebswirtschaftlehre.

Știința economiei forestiere și disciplina exploatărilor forestiere.

Articolul de față este o încercare de speculațiune înaltă asupra științei economiei cu aplicațiune la disciplina exploatărilor forestiere.

Se fac considerațiuni asupra noțiunilor capitale ale acestei discipline.

Lorey Max, Dr.:

Beiträge zur pH-Messung in der Praxis.

Contribuțiuni la măsurătorile lui pH în practică.

Se propune o metodă practică și expeditivă pentru determinarea acidității solului.

1933 Märzheft

Vanselow, Prof. Dr. und Heger, Dr.:

Der Einfluss des Überhalts in verschiedenem Alter der Bäume und bei verschiedener Dauer auf Form und Masse der Kiefer.

Influența rezervării pinului asupra volumului și formei la diferite vârste ale arborilor și după durata rezervării.

În cultura forestieră așteaptă deslegare chestiunea dacă este mai potrivită să se oprească arbori izolați în urma exploatărilor sau arborete întregi în vederea obținerii de lemn cu dimensiuni mari. În articolul de față se expun rezultatele cercetărilor asupra unor arborete cu și fără rezerve în condițiuni staționale relativ identice. Contribuțiunea respectivă se mărginește a pune față în față sub formă de tablou și a comenta următoarele caracteristice ale rezervelor și arboretelor cercetate: înălțimea arborilor și a fusului; lățimea coroanei; diametrul la 1.30 m. dela sol și la mijlocul fusului; unghiul crăcilor; gradul de înclinare; direcțiunea

de inclinare; gradul de suire a fusului; grosimea cojii în cele 4 direcțiuni ale punctelor cardinale.

Schwarz H., Ing.

Über die Kennzeichnung des Standortes nach inneren Merkmalen.

Asupra descrierii stațiunii după caractere interne.

Se dă o orientare generală asupra analizei complexului de condițiuni ale stațiunii, a căror stăpânire ar da posibilitatea de înțelegere a vieții intime a plantelor. Astfel se fac considerațiuni asupra analizei situației geografice, analizei geologice și de climă.

Stier M., Dr.:

Der Jagdrevuel im geltenden Strafrecht.
Delictul de vânănt în dreptul penal actual.

I. C. Dem.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 5 Mai 1932

Editorial. Critical times ahead of forestry
Timpuri critice înaintea silviculturii.

În urma crizei economice, statul e silit la reduceri, cari vor atinge și silvicultura. La congres se va înainta un proiect de lege pentru reorganizarea administrației silvice federale și celei ale Statelor. Necesitatea acestuia o recunosc și silvicultorii, mai cu seamă cu privire la unificarea administrației silvice, însă nu aprobă ei tendința după care silvicultura s'ar scoate din sfera ministeriului de agricultură și s'ar atașa la ministerul de interne.

Henry S. Graves:

Government reorganization.

Reorganizarea guvernului.

Autorul — decanul secției silvice a

Universității Yale — este de aceeaș părere ca și editorul-șef, și an.: ca organele cu menire de a apăra și conserva solul cu produsele lui, se vor contopi în tr'un minister, care nu poate să fie altul decât ministerul de agricultură.

H. H. Chapman:

Conservation, and the Department of the Interior.

Conservarea și Ministerul de Interne.

Aceeaș temă cu concluzii identice.

R. L. Deering:

Camps for the unemployed in the forests of California.

Lagăre pentru șomeri în pădurile din California.

În iarna anului 1931/1932, din fondurile destinate pentru ajutorarea șomerilor, s'au înființat 25 lagăre în pădurile Statului, dând adăpost pentru 1500 șomeri organizați în companii de lucru cu administrația autonomă. Muncitorii erau îndatorii să lucreze 6 ore pe zi: căpătau de două ori zilnic mâncări simple dar gustoase și arătau o conduită ireproșabilă, disciplinată. Hainele de iarnă parte se cumpărau din fonduri, parte se adunau prin daruri benevole.

B. E. Hoffman:

Seattle's watershed controversy.

Litigiul orașului Seattle în chestia aprovizionării cu apă.

Seattle a intentat o acțiune contra unei întreprinderi mari de exploatarea pădurilor: cerând să fie interzisă tăierea pădurii în regiunea de unde se aprovizionează cu apă cu argumentul că pădurea din chestie este o parte integrantă a uzinelor hidraulice ale orașului. La prima instanță s'a respins cererea; orașul a făcut apel.

E. A. Sterling:

Forest management on the Delaware & Hudson Adirondack forest.

Gospodăria forestieră în pădurile Societății Delaware & Hudson Adirondack.

Această întreprindere forestieră arată un exemplu frumos al propagandei silvice din trecut demonstrând că împotriva tuturor greutăților la ce rezultat uimitor poate să ajungă o organizație comercială.

I. T. Haig:

Comparative timber-yields.

Creșteri comparative de arbori.

O comparație interesantă a creșterilor medii anuale ale diferitelor specii mai importante din America de Nord. Câteva exemple pentru speciile cunoscute și la noi:

<i>Sequoia sempervirens</i>	21.7 m ³ la ha.
<i>Pseudotsuga Douglasi</i>	12.6 m ³ la ha.
<i>Abies concolor</i>	9.0 m ³ la ha.
<i>Pinus strobus</i>	8.5 m ³ la ha.
<i>Picea rubra</i>	5.6 m ³ la ha.
<i>Pinus banksiana</i>	5.5 m ³ la ha.

Se mai compară și volumul lemnului de cherestea la fiecare specie și se arată în câți ani ajung ele la dimensiunea de 20 cm. diametru, înălțimea pieptului. (*Sequoia* în vârstă de 20 ani, *Douglasul* 33 ani, *Pinus Strobus* 54—53 ani, *Picea rubra* 87 ani, etc.).

Paul V. Siggers:

The brown-spot needle blight of longleaf pine seedlings.

Rugina cu pete brune a acelor puieților pinului de baltă (*Pinus palustris*).

Descrierea daunelor cauzate de *Septoria acicola* și a posibilităților de apărare.

Austin Cary:

Some relation of fire to longleaf pine.
Câteva relațiuni ale focului la pinul de baltă.

Autorul examinând efectele mai multor incendii din regiunea pinului sudic, constată că incendiile de vară erau mai dezastruoase decât cele de iarnă: că creșterea în înălțime, în anul ce urma focul, sa micșorat la jumătate, în al 2-lea și al 3-lea an însă pinii și-au recăștigat vigoarea normală de creștere.

H. H. Chapman

Some further relations of fire to longleaf pine.

Câteva alte relațiuni ale focului la pinul de baltă.

Autorul din experiențele proprii a constatat, că focul înaintea căderii semințelor este folositor regenerării.

E. C. Eaton:

Relation of fires to water conservation in Los Angeles county.

Relațiunea focurilor la conservarea apei în provincia Los Angeles.

După părerea distinsului inginer hidrolic E. C. Eaton, în conservarea apei pădurile au un rol primordial, pe care nici un meșteșug omenesc nu-l poate substitui. Autorul arată efectele dezastruoase ale incendiilor și exploatărilor vandale, punând înaintea ochilor compatrioților ca exemplu trist China, unde în urma devastării pădurilor din regiunea de isvoare, variază secete și inundații grozave.

T. L. Stanley:

The effect of forest fires on tourist travel.

Efectul incendiilor silvice a supra turismului.

Cu diagrame bătătoare în ochi, au-

torul demonstrează conexitatea între incendii și afluența turiștilor.

Burnett Sanford:

Some preliminary studies toward the development of a state forest fire protection policy.

Câteva studii preliminare spre dezvoltarea unei politici forestiere de stat pentru combaterea incendiilor.

Autorul încearcă să evidențieze acele teorii forestiere de interes public, dintre cari protecția contra incendiilor din fondurile publice, în primul rând ar trebui să intre în calcul.

Frank P. Cartwright:

Forest products research.

Recunoscând posibilitatea limitată de utilizare a lemnului, autorul totuși speră că, după răspândirea cunoștințelor despre proprietățile lui tehnice, bazate pe încercări științifice, se va majora și utilizarea lui.

Nr. 6, Octombrie 1932

Editorial. Leaders will pass, but their work must continue.

Conducătorii pleacă, dar opera lor se va continua.

Câteva cuvinte impresionate pentru aprecierea meritelor distinșilor silvicultori decedați, J. M. Toumey și W. W. Ashe.

Henry S. Graves:

James William Toumey.

Necrologul defunctului decan al școlii silvice Yale.

*

Urmează raportul unui comitet al Societății Silvicultorilor Americani, secția New England, referitor la programul de lucru ce se va realiza în această regiune.

Carl G. Deuber:

Chemical treatments to shorten the rest period of red and black oak acorns.

Tratamente chimice pentru scurtarea perioadei de odihnă a ghindei gorunului roșu și negru.

S'a încercat două metode: 1) submersiunea ghindelor, timp de 15 minute, în soluție de thiourea de 3%; 2) expunerea efectului vapoarelor de ethylen chlorhidrin, 2 și 4 mm., timp de 1,2 și 4 zile. S'a constatat, că ambele metode au accelerat germinația, totuși prima metodă s'a dovedit mai eficace, dând un procent mai mare de germinație.

T. Schantz-Hansen:

Planting experiments with ponderosa pine in northern Minnesota.

Experimente cu plantarea pinului ponderosa în Minnesota de Nord.

S'a dovedit că această specie nu este potrivită pentru a se planta în regiunea aceasta.

Benson H. Paul:

Improving the quality of second-growth douglas fir.

Îmbunătățirea calității douglasului din a doua generație.

La creșterea masivelor potrivite de douglas, nu se va ținde numai la obținerea volumelor mari, ci mai mult la calități tehnice bune, cum sunt: uniformitatea creșterilor anuale, lemn fără noduri și densitatea inelelor ce îl face apt pentru scopuri speciale.

H. G. Lachmund and J. R. Hansbrough:
Susceptibility of sugar pine and western white pine to blister rust.

Susceptibilitatea pinilor

lambertiana și *monticola* față de rugină vesiculoasă.

Această boală introdusă din Europa în 1910 a infectat masivele tinere ale pinului *monticola* din Nordvest-america și actualmente sunt deja primejduite și cele ale pinului *lambertiana* din California. Autorul alarmează forurile competente, cerând măsuri drastice pentru combaterea epidemiei.

L. H. Reineke:

A precision dendrometer.

Un dendrometru de precizie.

O invenție simplă dar ingenioasă pentru stabilirea creșterii arborelui în diametru, cu o precizie de 1/100 mm.

A. E. Moss:

Are foresters giving game management sufficient consideration in regions of concentrated population?

Dau silvicultorii considerațiunea cuvenită ocrotirii vânătorului în regiunile cu populațiune concentrată?

Un apel sugestiv la sensul vânătoresc al silvicultorilor.

W. K. Williams:

The new approach in extension forestry.
Căile noi ale propagandei silvice.

Condițiunile economice schimbate necesită noi mijloace de propagandă, adaptate cerințelor actuale; iar silvicultorul de tip modern trebuie imediat să observe aceste cerințe modificându-și demonstrațiunile și recomandațiunile conform aceloră.

Henry E. Clepper:

Publicity: forestry's neglected handmaiden.

Presa: servanta neglijată a silvicultorului.

Autorul crede că silvicultorii se purtau îngâmfați și disprețuitori față de presă. Articolele scrise de ei au tratat prea științific problemele pădurii. Ei n'au știut să comunice publicului prin cuvinte simple, ce este silvicultura și ce scopuri urmărește. Incapacitatea lor de a povesti în mod interesant a întârziat progresul silviculturii și a pricinuit, că ziaristi incompetenți au raportat despre problemele forestiere. Autorul pledează pentru o specializare în „reportaj forestier”.

R. M. Lindgren, T. C. Scheffer and A. D. Chapman:

The chemical control of lumber and log staining and molding fungi.

Combaterea chimică a bureților care cauzează pătarea și putrezirea cherestelelor și buștenilor.

Pentru combaterea bureților *Ceratostomella* și *Moniliales*, dintre peste 100 chemicali antiseptici încercați, ca cele mai eficace s'au dovedit mercuriu organic, compozițiuni de fenol chlorinat și nechlorinat, și boraxul comercial, ultimul pentru esențe tari. Autorii accentuează necesitatea aplicării tratamentelor imediat după tăiere.

George A. Garratt:

Pole utilization in New England.

Utilizarea stâlpilor în New England.

În urma boalei oidium băștinășul castan (castanea dentată) a dispărut din New England; iar exigențele ridicate în privința calităților tehnice și a durabilității, au cauzat că, în locul cedrului de est al acestei regiuni (*Thuja occidentalis*), pe piață au apărut speciile noi cedrul roșu de vest (*Thuja plicata*) și pinii

de sud. Din ce în ce mai mult se aplică procedeele de conservare, dovedindu-se ca economice în efectele lor ulterioare.

I. V. Anderson:

Woods and mill utilization in Northern Idaho and Western Montana.

Utilizarea pădurilor și forestierelor din Idaho de Nord și Montana de Vest.

Cel mai bun procent de utilizare s'a găsit în pădurile de pin alb de vest (*Pinus monticola*), cu 20% pierderi de exploatare și de prelucrare. La douglas s'a găsit 22%, la pinul ponderosa 23%, iar la larice 31%.

Clark Miles:

Breakage and defect volume losses in a ponderosa pine stand.

Pierderi de volum prin spargere și defecte într'un masiv de pin ponderosa.

La cumpărare de păduri în picioare, este important a evalua pierderile posibile din cauza spargerei și a defectelor vizibile și invisibile.

R. Pall

L'ALPE

Nr. 1/1933.

V. Vellar:

Distruzioni e ricostruzioni boschive sull'Altipiano di Asiago (10 pag.).

Distrușterea și reconstituirea pădurilor de pe platoul Asiago.

Pe teritoriul a 7 comune situate pe platoul Asiago se află un masiv păduros de 22860 ha., în mare parte proprietate comunală. Situate în zona frontului, aceste păduri au avut mult de suferit în războiul precedent dintre Italia și Austria.

După războiul aceste păduri au fost ata-

cate de bostrichizi. Pentru combaterea lor s'au doborât 400 mii arbori.

Când atacul insectelor a fost potolit, s'a început refacerea părților distruse (20.000 ha), plantându-se cu molid (95 la sută) și larice (5%).

Lucrările au necesitat circa 8500 lei la ha.

A Cremisi:

La taetuficoltura ed il zimboschimento (8 pag.).

Cultura trufelor și împădurirea.

Plantațiunile făcute în vederea culturii trufelor nu pot fi considerate ca împăduriri în sensul forestier.

Minucci del Rosso:

L'eucalipto nella costruzione delle traverse ferroviarie (7 pag.).

Eucaliptul folosit la fabricarea traverselor de drum de fer.

Italia are nevoie de 3 milioane traverse pe an. Deși, în ultimii 4 ani, întreg consumul de traverse a putut fi acoperit din lemnul indigen, autorul crede că, pentru viitor, această nevoie nu va putea fi satisfăcută decât îndreptându-se privirile asupra lemnului de Eucalipt, de care Italia are suficiente rezerve.

Este o specie care, pe lângă calitățile cerute unui lemn de traverse, are și o creștere repede.

Se arată încercările făcute, cu diferite specii de eucalipt, în America de Sud. Cele mai indicate specii sunt *Eucaliptus creba*, *E. tereticornis*, *E. pilularis* și *E. corynocalyx*.

A. Uzielli:

I boschi cedui in rapporto al lavoro umano e alla disoccupazione.

Crângurile simple în raport

cu lucrul omenesc și cu șomajul.

E. Tosti-Croce:

Utilizzazioni dei cedui castanili del campo superiore di Sezze.

Utilizarea crângurilor simple de castan din regiunile superioare ale comunei Sezze.

A. Har.

LESNICKÁ PRÁCE

Nr. 8—9, 1932

Ing. B. Maran:

Proprietățile fizice ale solurilor cu „Ortstein” din ocolul Cep de lângă Trebon.

Se studiază proprietățile fizice ale straturilor de „Ortstein” din ocolul Cep din sudul Boemiei, după ce în prealabil, se arată diferitele elemente care condiționează poziția acestor strate.

„Ortsteinul” determină variațiuni nefavorabile pentru vegetație, în special în capacitatea relativă și absolută pentru apă și împiedică în mare măsură circulația aerului.

Ant. Vimmer:

Este *Parasetigena segregata* Rond. un adevărat Gen și specie?

Comparând insecta cu altele asemănătoare se constată că *Parasetigena segregata* Rond există într-adevăr ca gen și specie.

J. Fric:

Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele și literatura forestieră (urmare).

Ing. Z. Linhart:

Pavajul de lemn.

În Cehoslovacia, alături de pin, se întrebuițează pentru pavajul de lemn și fagul care se află în mare cantitate în Rusia Subcarpatică. Fagul prezintă avantajul că se impregnează ușor.

Trebue însă ca pavajul să se întrebuițeze numai în locuri care paralizează în sușirile desavantajoase ale acestui lemn.

Nr. 10

Dr. Kavel Havlík:

Lemnul foioaselor noastre după gerurile din 1928 — 1929.

Ing. Dr. Boh. Polansky:

Studiul unor influențe cosmice asupra vegetației.

Asupra vegetației se manifestă o mulțime de influențe cosmice care până acum au rămas necunoscute sau dacă unele au fost semnalate, acestea au fost privite ca superstiții. În articolul de față, autorul atrage atenția asupra importanței acestor influențe și arată rezultatele unor observațiuni făcute cu privire la influența lunii asupra căderii acelor de pe ramurile de molift și asupra creșterii pueților de molift, apoi influența favorabilă a razelor ultraviolete din atmosferă asupra creșterii unor plante.

În general acele de pe ramurile de molift tăiate la lună plină cad mai târziu ca cele de pe ramurile tăiate la lună nouă. La sfârșitul perioadei vegetative fenomenul se petrece invers.

De asemenea, dintre pueții de molift plantați la diferite epoci, acei plantați în timpul creșterii lunii au o creștere mai mare.

J. Fric:

Desvoltarea economiei forestiere după regulamen-

tele și literatura forestieră (urmare).

Nr. 11—12.

Ing. D. Jacentkovsky:

Tachinele și florile.

Pentru protecția biologică a pădurii, tachinele au o mare însemnătate. De aceea autorul caută să determine raporturile acestora cu florile, cari, după toate probabilitățile constituiesc hrana lor de preferință. Crede că dacă se cunosc plantele proprii unui loc cari oferă tachinelor posibilitatea de hrană, prin aceasta, tachinele ar putea fi atrase restabilindu-se echilibrul întrerupt dintre insectele vătămătoare pădurii și dușmanii lor naturali.

Din acest punct de vedere crede că cel mai bun drum este creșterea arboretelor amestecate.

În arboretele curate și de aceeași vârstă, de molift să se introducă foioase prin

golurile rămase în urma doborâturilor de vânt.

Să se păstreze arbuștii în cari își fac cuib pasărilor cari distrug insectele.

Să se introducă plante proprii locului în poeni, pe drumuri, etc.

Multe din florile cari atrag tachinele au fost determinate.

J. Fric:

Desvoltarea economiei forestiere după regulamentele și literatura forestieră. (urmare).

Ing. Vlad. Hendrych:

Importanța notelor asupra stricăciunilor în pădure datorite factorilor climaterici.

Pentru un studiu temeinic al influențelor climaterice asupra pădurii, însemnările cu privire la toți factorii climaterici sunt foarte necesare.

I N F O R M A Ț I U N I

A apărut Anuarul inginerilor silvici pe 1932—33, întocmit de Ing. I. Popescu-Zeletin.

86 pag. Costul: lei 60.

Cumpărătorii se vor adresa autorului Bd. Take Ionescu, 31, trimițând banii prin mandat poștal.

Prin decizia Minist. dată asupra Aviz. cons. tehnic No. 106. Dl Ing. subinsp. Alex. Ștefănescu se transferă în interes de serviciu pe ziua de 1 Aprilie a. c. dela cond. Oc. silvic Craiova ca șef al serviciului tehnic dela Dir. Chișinău.

Prin decizia dela Journ. No. 11.368 D-nii Ing. subinsp. Eugeniu Vâlceanu, Gh. Constantinescu, V. Mârza, I. Mureșanu, și I. Cioroiu au fost transferați pe data de 1 Aprilie a. c. dela Oficiul Național al Cooperăției la C. A. P. S. și repartizați primii trei la Serv. Comercializării din centrala C. A. P. S. I. Mureșanu la centrul Câmpeni iar D-l I. Cioroiu la Oc. silvic Murfatlar.

D-l Ing. Șef. Vencu Georgescu se transferă în interes de serviciu, prin Dec. dela Journ. No. 12.315/933 din centrul Dir. Craiova, în centrala Caps. serv. regenerărilor și ameliorărilor arboretelor.

Cu Journ. Cons. de Miniștri No. 239/933 se transferă D-l Vasile Lazanu dela Mi-

nist. Lucrărilor Publice și Comunicații la C. A. P. S. pe data de 1 Aprilie repar-tizându-se la Oc. silv. Caracal.

Prin Dec. dela Journ. No. 13.679/933 D-l Ing. silv. D. Bordea se transf. de la cond. Oc. silv. Furceni în centrul Dir. București pe data de 15 Aprilie a. c.

Prin Dec. Minist. dela Journ. No. 8835 din 1933 D-l Ing. I. Dărlău se transferă pe data de 1 Maiu a. c. dela Oc. Silvic Galu la Direcția Regimului silvic.

Prin Jurnalul Cons. de miniștri No. 393/933 se numesc la Dir. Glă C. A. P. S. D-nii Ing. șef silvic Gh. Roșescu și ing. subinsp. silv. Victor Ivănceanu pe data prezentării la serviciu.

Prin dec. dela Journ. No. 15817/33 D-l Ing. Ilie Constantinescu se transferă în interes de serviciu dela Oc. Vânu Mare la Oc. silvic Craiova; iar D-l Ing. Tudor Roșca se transferă dela Oc. Butoești, ca titular al Oc. Vânu Mare pe data de 1 Maiu.

Prin Dec. dela Journ. No. 15818 se transferă în interes de serviciu pe data de 20 Aprilie d-nii Ing. I. Konrad din centrala C. A. P. S. la conducerea oc. Gărcina.

D-l I. Guran dela oc. Gărcina la oc. Butoești.

D-1 Vaniș Leonida dela Oc. Câmpeni la Oc. Chișinău.

D-1 Eug. Petrovan dela oc. Chișinău in centrul Dir. Chișinău.

Prin Dec. dela Jurn. No. 17407/933 D-1 Ing. Stelian Șerbănescu se transcriă după cerere pe ziua de 10 Maiu a. c. din centrala C. A. P. S. ca ajutor la oculul silvic Căiuți.

Conform Dec. Minist. No. 1141/933, se aplică dispozițiunile art. 35 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei pentru teritoriul Jud. Odorhei.

Conform Dec. Minist. No. 1158/933, se oprește vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 1 Oct. 1934, pe terenul Com. Cralovăț Jud. Timiș.

Conform Dec. Minist. No. 1100/933, se oprește vânătoarea epurilor pentru anii 1933 și 1934, în întreg județul Ciuc.

Conform Dec. Minist. No. 5594/933,

se oprește vânătoarea fazanilor pe teritoriul plășilor Lugoș și Balinț, din Jud. Severin, pentru anii 1933 și 1934.

Cocoșii de fazan se vor putea împușca numai cu autorizația specială a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, dată în urma avizului Inspectoratului județean de vânătoare.

Prin aceeași decizie, se aplică dispozițiunile art. 35 din legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, pentru județul Severin.

Prin Deciziunea Ministerială No. 4015 din 1933, s'a revenit asupra Deciziunei Ministerială No. 13110/932, lăsându-se liberă vânătoarea pe terenurile comune: Veseud și Stenea din jud. Târnava Mare.

Prin Decizia Minist. No. 5833/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 15 Iunie 1934, pe terenurile Com. Sâncioară, Desmir, Someșeni, Cluj, Mănăstur, Apahida, Gheorgheni, Florești și Tăuți din Jud. Cluj.

SOC. „PROGRESUL SILVIC,”

PROCES-VERBAL No. 7
al ședinței dela 8 Martie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: M. Drăcea, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, H. Lazăr, V. N. Priboianu, St. Rodotcatu, V. N. Stînghe, Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. Se ia în discuțiune chestiunea aranjării parkului Vilei Sylva și a procurării restului de mobilier necesar. După discuțiuni Consiliul autoriză pe D-nii C. P. Georgescu și V. Priboianu să ia măsuri urgente pentru facerea plantațiilor în park cumpărând puștii necesari, iar vechea Comisiune pentru mobilare să se ocupe cu achiziționarea restului de mobilier, așa cum s'a hotărât în ședința de la .. Februarie 1933.

2. În privința pavilionului de la Carmen Sylva Consiliul autoriză Comitetul de Direcție să facă investigațiile necesare pentru achiziționarea unei vile.

3. D-l Rodotcatu se referă la o propunere anterioară ca din fondul de educație să se destine o cotă pentru construirea unei vile în stațiunea Carmen Sylva pentru educația fizică a copiilor de ingineri silvici.

Consiliul hotărăște să se facă demersurile necesare.

Deascunerea se vor face demersuri pentru achiziționare de parcele în stațiunea Carmen Sylva.

4. D-l Dr. D. Drâmbă face o expunere asupra Congresului internațional al Stațiunilor de cercetări forestiere de la Nancy, încheind asupra necesității înființării unui institut românesc de cercetăr forestiere și a decorării inițiatorilor Congresului.

D-l C. P. Georgescu mulțumește în numele Consiliului D-lui D. Drâmbă pentru interesantul d-sale referat care urmează să se publice în Rev. Păd. conf. hotărârii Consiliului Dă relațiuni asupra celor făcute până în prezent cu privire la înființarea institutului de cercetări forestiere, care, într'o formă ce va necesita mai puțin cheltueli, va lua cât mai curând ființă.

D-l M. Drăcea arată intereul ce-l avem ca pentru viitorul Congres al stațiunilor de cercetări să atragem cât mai mulți prieteni spre a ne câștiga o atmosferă cât mai prielnică.

Se hotărăște ca Societatea să facă demersurile necesare pentruca Gu-

vernul să decoreze pe irizații de marcă ai Congresului. D-l H. Lazăr propune în special pe D-l Prof. V. Hulin.

5. D-l P. Ioan dă relațiuni cu privire la situația subscripțiilor pentru busturile N. G. Popovici și T. G. Pietraru.

D-l D. Drămbă propune ca să se cinstească memoria și a Prof. M. Iacobescu printr-o placă comemorativă.

D-l M. Drăcea se asociază, complectând același pentru toți profesorii cari au ilustrat catedrele școlii de silvicultori.

Se hotărăște să se procure fotografiile acestor profesori în vederea înființării galeriei marilor noștri înaintași.

Diversc.

Se hotărăște înscrierea Societății noastre în Societatea de Hidrologie și Climatologie medicală.

2. Se autoriză Comitetul de Direcție să trateze cu ofertanții pentru închirierea Vilei Sylva.

3. Consiliul aprobă D-lui Traian Mager suma de 5000 lei pentru în-părirea lucrării „Ținutul Hălmașului” (degradarea Munților Apuseni) în schim-bul unui număr de exemplare corespunzător sumei acordate.

4. Se aprobă reducere de 50% din tarif pentru închirierea sălii Soc. de vânătoare „Codrul” la 25 Martie seara și Cohortei de cercetași Negru Vodă pentru 25 Martie ziua.

5. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lor Ing. Ionel Costăchescu și Sterian I. Cristea.

Ședința se ridică la orele 23.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General.

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 8 al ședinței dela 29 Martie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, A. Eliescu, C. C. Emanoil, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu; A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Sf. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. A. Sburlan și Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței trecute și se aprobă.

1. Se ia în discuțiunea chestiunea „Buletinului de propagandă forestieră”, a cărui editare se hotărâse în ședința din 8 Februarie 1933. După ample discuțiuni la cari au luat parte D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, C. Emanoil, A. Ionescu, D. Sburlan, A. Eliescu, se hotărăște după propunerea D-lui Președinte C. P. Georgescu ca să se redacteze lunar o pagină în ziarul „Universul”.

iar în ce privește Buletinul Societății, după propunerea D-lui M. Drăcea, se hotărăște să se publice unul trimestrial.

Consiliul hotărăște să se completeze Comitetul de redacție al Revistei Pădurilor cu D-l Ing. E. Vâlceanu.

2. Se amână discuția asupra chestiunii dobânzilor datorate de D-nii I. Vasiliu și I. Botescu.

3. În privința exploatării Vilei Sylva pe sezonul 1933, întrucât nu s'au primit oferte convenabile pentru arendare, se hotărăște să se exploateze în regie. Se admite să se ofere spre închiriere camere la diferite instituții pentru nevoile funcționarilor lor cu prețul ce se va conveni. Pentru personalul inferior silvic se va rezerva la etajul II un număr de camere cu 50% reducere din tariful ce se va fixa pentru sezonul 1933.

În ce privește lucrările drenajului de la Govora D-l D. Grozescu comunică situația lor.

3. *Adunarea generală* din acest an se hotărăște să se țină în zilele de 25—26 Mai, prima convocare făcându-se pentru ziua de 18 Mai a. c. În ședința viitoare se va fixa ordinea de zi și subiectele ce se vor discuta.

D-l M. Drăcea propune ca anul acesta să se facă o adevărată excursie forestieră.

D-l St. Rodoteafu anunță că D-l Ing. Andreescu-Cale dorește să țină o conferință la Societatea noastră. *Consiliul* aprobă.

Deasemenea și D-l Pamfil Seicaru, Directorul ziarului „Curentul”.

4. *Consiliul* aprobă D-nei Henriette Mirica un ajutor de 3000 lei și D-nei Eliza Căzănescu 2000 lei.

5. *Consiliul* respinge cererea D-lui N. Mateescu de a locui gratuit în căminul fiului d-sale stud. N. N. Mateescu. Deasemenea respinge cererea D-lui V. Pană pentru fratele d-sale C. Pană, întrucât nu întrunește condițiile de admistibilitate, și aprobă cererea D-lui Elpidifor Petcu, stud. la Secția Silvică a Politehnicii din București de a locui gratuit în Cămin pe timpul cât urmează regulat studiile, ca fiu de brigadier silvic.

6. Pentru reorganizarea Căminului *Consiliul* împuternicește comisia care este însărcinată cu achiziționarea mobilierului pentru Govora să se ocupe și cu completarea mobilierului necesar la Cămin, și dă delegație D-lui Ing. N. Caragea să se ocupe cu reorganizarea și perfectarea funcționării a căminului, luând măsurile necesare în acest scop.

7. Se aprobă să se facă o vitrină cu decorațiile def. N. G. Popovici și să se lege diverse documente din biblioteca donată.

8. Se iau în cercetare referatele D-lui Ing. Insp. N. Mateescu și se hotărăște ca ele să fie trimise spre studiere Comisiei însărcinate cu modificarea codului silvic.

Ședința se ridică la orele 23½.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General,

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 9
al ședinței dela 5 Aprilie 1933

Ședința se deschide sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, la orele 21, prezenți fiind D-nii: P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drămbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodolcatu, M. Suhațeanu, Eug. Valceanu.

Se citește și se aprobă procesul verbal al ședinței precedente.

1. Se înterverteste ordinea de zi și se ia în discuție punctul 3: Alcătuirea ordinei de zi pentru adunarea generală din 1933.

Se aprobă convocarea adunării generale pe data de 26—28 Mai 1933 cu următoarea ordine de zi:

a) Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor pe 1932.

b) Aprobarea bilanțului și contul de venituri și cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1932 și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea pe 1932.

c) Aprobarea bugetului pe 1933.

d) Alegerea a 5 membri în Consiliul de administrație pe 4 ani cu începere de la 1 Ianuarie 1934, conform art. 24 din statute, în locul D-ilor: Horia Lazăr, G. Agapie, M. P. Florescu, A. Nedelcovici, Andrei Ionescu, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1934.

e) Alegerea pentru anul 1932 a 3 cenzori titulari și 3 supleanți.

f) Discuțiuni asupra chestiunilor ce se vor fixa printr-o ordine de zi specială.

g) O excursie forestieră.

2. D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului că s'au primit diverse oferte pentru terenuri și vile în stațiunea Carmen Sylva. Se hotărăște studierea lor de Comitetul de Direcție.

3. D-l Andrei Ionescu face cunoscut convocarea Consiliului Superior silvic pentru zilele de 2—4 Mai a. c.

Consiliul aprobă a se susține punerea în discuție Consiliului superior silvic următoarele:

a) Problema pastorală în România și pădurile. Referenți: D-nii P. Ioan și M. P. Florescu.

b) Imbunătățirea agriculturii pe cale ameliorațiilor forestiere. Referent D-l M. Drăcea.

c) Vânăutul și organizarea vânătoarei. Ref. D-l C. P. Georgescu.

d) Rolul corpului silvic în apărarea națională. Ref. D-l D. Drămbă.

4. D-l Secretar General dă citire anteproiectului de lege pentru modificarea legii vânătoarei, deus pe biroul Camerii Deputaților.

D-l C. P. Georgescu citește un memoriu asupra administrării vânăutului în pădurile statului, evidențind situația legală stabilită de legea pentru administrarea pădurilor statului și înlăturarea pe cale administrativă a Corpului Silvic de la aplicarea acestei legi.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: P. Antonescu, C. P. Georgescu, M. Drăcea, A. Eliescu, P. Ioan să prezinte în ziua de 6 Aprilie ct. D-lui

Ministru al Agriculturii și Diomenilor cu un memoriu documentat arătându-se:

a) încălcarea legilor existente care stabilesc cine administrează vânatul în pădurile statului.

b) încălcarea acestor atribuțiuni de Direcția Vânătoarei gără lege.

c) descreșterea vânatului din pricina lipsei de administrare rațională. după cum se constată din chiar relatările făcute de vânători prin organul Uniunii Vânătorilor, Revista Vânătorilor. Cu redactarea acestui memoriu se însărcinează D-ii M. St. Suhățeanu și Andrei Ionescu.

— D-l Prof. M. Drăcea aduce la cunoștința Consiliului că Duminică 9 Aprilie organizațiile cercetășești din Capitală serbează ziua sădirii arborilor și roagă a li se da concursul.

Serbarea organizată de Școala Politehnică secția silvică și de C. A. P. S. în acest scop va avea loc după sărbătorile paștelui.

— D-l Dr. D. Drămbă prezintă două modele de schițe pentru o placă comemorativă def. Prof. N. Iacobescu. Chestiunea rămâne încă în studiu.

Ședința se ridică la orele 23½.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General.

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 10
al ședinței dela 12 Aprilie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenții fiind d-ii: P. Antonescu, N. N. Caragea, A. Eliescu, M. P. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Șt. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

D-l Andrei Ionescu propune și Consiliul aprobă să se schimbe titlul în chestia agriculturii pentru Consiliul Superior Silvic astfel: Politică forestieră și pădurile în lumina intereselor agriculturii țării, și să mai adauge subiectul: Industria și comerțul forestier față de depresiunea economică.

1. Se ia în discuțiune proiectul de lege pentru modificarea Legii vânătoarei.

D-l Președinte C. P. Georgescu dă explicații asupra situației actuale a proiectului care a trecut și la Senat.

D-l Suhățeanu citește memoriul întocmit de d-sa și D-l Andrei Ionescu și cere a se publica și în ziare.

Fac obiecțiuni asupra memoriului d-ii: C. Georgescu, P. Antonescu, P. Ioan, Șt. Rodoteatu.

În urma discuțiunilor urmate, s'a decis luarea unei hotărâri în ședința următoare.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General.

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 11
 Ședința dca 26 Aprilie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: P. Antonescu, N. N. Ca agea, G. Condrea, M. Drăcea, D. Drâmbă, A. Eliescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. Sburian, Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței trecute cu modificarea în ce privește discuțiile asupra legii vânătoarei și anume că chestiunea s'a amânat pentru ședința următoare.

D-l P. Antonescu citește memoriul așa cum a fost modificat de d-sa, referitor la protestul împotriva noiei legi a vânătoarei votată de curând.

După discuțiuni referitoare la redactarea memoriului la cari iau parte D-nii C. P. Georgescu, M. Drăcea, D. Grozescu, Aurel Eliescu, se hotărăște ca numele D-lui Nedici să nu figureze în memoriu, iar o Comisiune compusă din D-nii P. Antonescu, V. Stinghe și Horia Lazăr, să se prezinte cu memoriul D-lui Ministru al Domeniilor. Memoriul se va trimite și Uniunii Vânătorilor cu rugămintea de a-l pune în discuția Consiliului și a se pronunța. Se va da un rezumat presei și se va publica și în Revista Pădurilor.

2. Privitor la subiectele ce se vor discuta la adunarea generală din acest an, se fixează următoarele:

1) Vănatul și vânătoarea în România.

2) Industria și comerțul forestier în legătură cu depresiunea economică colaborarea C. A. P. S. cu instituții similare și proprietari de păduri pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

3) Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate.

4) Problema regenerării pădurilor.

D-l M. Drăcea propune să se facă o excursie la nisipurile sburătoare din Oltenia unde se va vedea opera măreață de 50 ani de activitate a silvicultorilor.

Se însărcinează cu organizarea excursiei D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, P. Ioan, D. Grozescu.

3. Se amână discuția asupra legii pentru folosirea izlazurilor.

4. D-l P. Ioan reamintește numele membrilor numiți în diferite comisii spre a prezenta referatele cu cari au fost însărcinați.

D-l V. Stinghe dă relații asupra paginei forestiere de la Universul și conferințele la Radio.

Se hotărăște ca ne adresăm direct Universului și în caz de refuz, Dimineții. Deasemenea și pentru conferințele de la Radio.

5) Privitor la înscrierea ca membri a unui număr de 4 fruntași din industria și comerțul lemnului, chestiunea se amână.

6) Se ia în discuție memoriul inginerilor silvici ziuași.

D-l St. Rodoteatu dă explicații. Iau cuvântul D-nii: G. Condrea, D. Grozescu, St. Rodoteatu, D. Drăcea, M. Suhățeanu, după care Consiliul hotă-

răște să li se răspundă semnatarilor că Soc. Progresul Silvic a făcut intervenție la C. A. P. S. care le va satisface cererile drepte pe măsura posibilității.

7) Consiliul aprobă câte 500 lei D-lor Melanide și Grigore pentru munca prestată cu prilejul conferinței D-lui Dr. Drămbă, la proiectiuni.

8) Se respinge cererea Cercului studentesc Tecuci de a li se reducă prețul la sală pentru serata de Sâmbătă 29 Aprilie, menținându-se prețul din tarif.

Ședința se ridică la orele 21,30.

Președinte,

(ss) C. P. Georgescu

Secretar General.

(ss) P. Ioan

PROCES-VERBAL No. 12

al ședinței dela 3 Mai 1933

Ședința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: P. Antonescu, N. N. Caragea, G. Condeea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, M. Suhățeanu, Eug. Vâlceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței trecute. D-nii V. Priboianu și D. Grozescu propun și Consiliul admite să se schimbe titlul subiectului pentru adunarea generală „Trei ani de aplicare a legii pentru ameliorarea terenurilor degradate” în „Aplicarea la noi a legii pentru ameliorarea terenurilor degradate”. Cu această modificare se aprobă procesul verbal.

1. D-l Prof. V. N. Stinghe expune programul provizoriu al excursiunii ce urmează să se facă în Oltenia, în trei variante. Consiliul aprobă prima variantă prin Sadova.

Se fixează taxa de 700 lei de persoană în care se cuprinde transportul și întreținerea pe tot timpul excursiei. Diferența în plus se va plăti de Soc. Progresul Silvic și C. A. P. S.

Eventual se va prelungi excursia până la Cazane.

2. Se aprobă gratuit sala de festivități pentru congresul conducătorilor silvici ce se va ține în zilele de 29, 30 Iunie și 1 Iulie a. c.

3. Nu se admite cererea Asociației Ofițerilor de rezervă T. T. R. de a ține ședințele Comitetului său în localul Soc. noastre.

4. Se aprobă sala pentru conferințele Y. M. C. A. (Asociația creștină a tinerilor) în zilele de 11—13 Mai ct. cu 1000 lei de ședință.

5. D-l M. Suhățeanu citește și susține scrisoarea D-lui I. Comanțicu prin care protestează împotriva conferinței D-lui Andreescu-Cale și cere ca Societatea să dezaprobe pe conferențiar pentru concluziile sale contrarii propagandei ce facem noi.

După discuțiuni contradictorii la cari au luat parte D-nii: P. Antonescu, C. P. Georgescu, M. Suhățeanu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, P. Ioan, V. Priboianu, D-l Președinte rezumând discuțiu-

nile, conchide că nu este cazul să se dezaprobe conferențiarul, ci să i se răspundă tot de la tribună în mod științific în care scop să se țină o conferință cu acelaș titlu.

Deasemenea i se poate răspunde și prin organul de publicitate al Societății. Revista Pădurilor.

Consiliul admite concluziunile.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte,

(ss) C. P. Gorgescu

Secretar General.

(ss) P. Ioan

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor silvici

La 2 Maiu 1933 a avut loc în sala mare a Societății „Progresul silvic” ultima conferință din anul acesta în cadrul cercului de studii forestiere al inginerilor silvici. A vorbit D-l Ing. Ath. Haralamb despre:

Aspecte din exploatarea pastorală în Carpații Munteniei.

Domnul Ath. Haralamb arată în prima parte a conferinței, că viața pastorală este bazată pe exploatarea extensivă a pășunelor, iar esența acesteia o găsește în mișcările periodice dela un loc la altul.

După caracterul acestor mișcări se deosebesc 2 forme principale de viață pastorală:

1) Nomadismul, caracterizat prin deplasarea animalelor împreună cu toată populația, traversând ținuturi specific pastorale și

2) Transhumanța, caracterizată prin deplasarea animalelor însoțite numai de păstori, de obicei peste terenuri afectate altor culturi.

În regiunile de munte se întâlnesc amândouă aceste forme, deosebindu-se însă de prima prin ridicarea de locuințe fixate de teren și de amândouă prin ținerea vitelor în grajduri în timpul iernii și prin faptul că deplasarea se face pe o rază mult mai mică.

După ce a făcut aceste considerații, D-l At. Haralamb trece la studiul vieții pastorale în Carpați dintre Olt și valea Prahovei, pe versantul dinspre Muntenia.

Culmile acestor munți sunt acoperite cu întinse pășuni alpine care nu pot fi exploatare decât prin pășunat. Câmpia română cu un climat apropiat de cel mediteranean a favorizat în trecut transhumanța. La noi, ciobanii erau stăpânii și păstoritul fiind singura sursă de venituri, aceștia își îngrijeau și selecționau oile lor. Economia națională câștiga.

Transformările sociale și economice din ultimele decenii au dus la regresul transhumanței. Munteanul, izolat, a fost nevoit să se ocupe de toate felurile de activitate care să-i asigure nevoile de viață: agricultura, creșterea vitelor, grădinarit ș. a. Păstoritul nu mai este deci singura preocupare astfel că locul transhumanței îl ia păstoritul local iar ciobanul este un om plătit. Turmele sunt formate din oile mai multor oameni și sunt ținute la goul de munte numai 3 luni în vară.

Pe la sfârșitul lui August turmele încep să părăsească goul. Oile sunt

date proprietarilor și continuă să pască pe livezi, fânețe etc.; până la venirea ernii când sunt băgate la adăpost și hrănite cu fân.

La munte, turmele sunt împărțite pe categorii: oi cu lapte, mioare sau sterpe și miei. Pășunatul se face numai ziua. Noaptea turmele sunt duse la stână.

Prin această formă de păstorit se dă foarte puțină importanță îngrijirii și selecționării vitelor. În mică măsură se vede o preocupare de ameliorarea pășunii prin mutarea stânelor din loc în loc; ca să îngrășe locul. Dar exploatarea făcută de simbriași este incomplet organizată și inferioară transhumanței. Păstoritul local urmărește numai împlinirea nevoilor zilnice pe când transhumanța era o formă de exploatare pastorală care aducea îmbelșugarea și îmbogățirea celui ce o practica.

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunca, județul Ialomița proprietatea C. Niculescu și Victoria Radulescu, în suprafață de 171 ha. 5200 mp. Regim și tratament crâng simplu. La seria I-a revoluția normală 5 ani, exploatarea în 2 ani la seria II-a Revoluția normală 8 ani aplicabilă din 1935/34.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Orașani, județul Botoșani, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iași în suprafață de 612 ha. 3630 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotnari, județul Iași proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon în suprafață de 531 ha. 1450 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Parincea, județul Bacău, proprietatea Moștenitorilor Emil Brăescu în suprafață de 447 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani exploatarea în zece ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vitanești, județul Putna, proprietatea Teodor A. Cincu, în suprafață de 817 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 18 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Martăcioaia, județul Prahova, proprietatea Gavrilă și Sebastian Mihăilescu, în suprafață de 60 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în trei ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Olaneasca, județul Dâmbovița, proprietatea D. Grozescu, în suprafață de 55. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în opt ani.

h) Regulament pentru exploatare al pădurii Altamusui Mare și Mic și Isvorul rece, județul Muscel, proprietatea Colonel Iosif Coliban în suprafață de 18 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gura Putnei, județul Rădăuți, proprietatea comunei Gura Putnei, în suprafață de 72 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vlădeni din județul Dorohoi, proprietatea Maria Baldwin și Ana Edgard Mendl în suprafață de 45 ha. 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani începând cu operațiunile culturale 5 ani urmând apoi 5 ani tăieri de regenerare.

l) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Atcoru, județul Caliacra, proprietatea Anghel Apostolof, în suprafață de 14 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tovarnița, județul Storozinet, proprietatea Petre a lui Dumitru Hrehoreac, în suprafață de 7 ha. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 7 ani extrăgându-se 40 mc. pe hectar.

Art. II. Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvio este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 21 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Gholmegeanu

No. 64506/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Comunei Richișul, județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Richișul, în suprafață de 520 ha. 5900 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sângeronsa-Făget, județul Cluj, proprietatea Asociației taxaliste din comuna Tîlghes în suprafață de 454 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Wekerle, județul Timiș-Torontal, proprietatea Gisela Wekerle, în suprafață de 184 ha. 5900 m. p. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Soma și Fata Mare, județul Cluj, proprietatea Velits Zoltan în suprafață de 20 ha. 7900 mp. Două serii de crâng. Revoluția normală 20 ani la seria I și 10 ani la seria II-a. Exploatarea cu tăieri continue.

e) Amenajamentul pădurii Sarbi, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Sârbi, în suprafață de 98 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Paleu județul Bihor, proprietatea comunei Paleu, în suprafață de 98 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Apateul Român, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Apateul Român, în suprafață de 41 ha. 3500 mp. Regim și tratament, crâng compus. Revoluția normală 40 ani, pentru elementul crâng și 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Nazna, județul Mureș, proprietatea D-nei

Otto Bissinfen în suprafață de 25 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

i) Amenajamentul pădurii Revai, județul Mureș proprietatea Comunei Moieș, în suprafață de 16 ha. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Se aprobă de noi anularea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Faraoanele, județul Bacău, proprietatea I. D. Dobreașu H. Sutz și Al. Școarțeanu aprobată cu Decizia Nr. 13495/933 publicată în Monitorul Oficial Nr. 280/923.

Art. IV. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se juse în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. V. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional fixat fiecăruia sunt executorii.

Art. VI și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 74950/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Vladnic, județul Tecuci, proprietatea Cooperativei Unirea Plugărilor, în suprafață de 355 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul zăvoialui Bobi județul Romanți, proprietatea Așezămintelor Brâncovenesti în suprafață de 91 ha. 9543 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 9 ani, exploatarea în 9 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cipuria, județul Romanți proprietatea Maria Prodan în suprafață de 50 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. II. — Revizuire Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1933, în cabinetul nostru

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 76792/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Falcău, pendinte de comunele Seletin Sîpotele Sucevei și Straja, județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 11216 ha. 0900 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase în arboretele pure de Molid și Codru cu tăieri succesive în arboretele de amestec. Revoluția normală 120 ani, posibilitatea mixtă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vancicăuți, județul Ilotiu, proprietatea Obștei Vancicăuți, în suprafață de 24 ha. 4100 mp. Regim crâng. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în un an. Revizuirea din 3 în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentului de exploatare de mai sus cu excepția ultimului se va face după zece ani.

Art. III. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Reginalui Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 86316

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Herculean, județul Odorhei, proprietatea Composesoratului Herculean, în suprafață de 1519 ha. Patru serii. Regim și tratament codru cu două tăieri succesive la Seria I-a și II-a, Codru cu tăieri rase la seria III-a. Revoluția normală 80 ani pentru seria I-a, 100 ani pentru seria II și II-a și exploatabilitatea fizică în seria IV-a de protecție.

b) Amenajamentul pădurii La Vii și Pădurea Mare, județul Mureș, proprietatea Comunei Coronea, în suprafață de 151 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 50 ani.

c) Amenajamentul pădurii Benaia, județul Cluj, proprietatea Negrea Vasile și 97 soți, în suprafață de 180 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, explotându-se 109 ha. 5300 mp. în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Bisericești, județul Sibiu, proprietatea Bis. evang. Luterane din Vurpăr, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii La Pașune - La Movila, județul Mureș, proprietatea Dr. Mihail Moldovan în suprafață de 26 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluție normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Candru, județul Mureș, proprietatea comunci Ungheni, în suprafață de 23 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Santana și Curteni, județul Mureș, proprietatea comunei Santana în suprafață de 24 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Lado și Pădurea Mare, județul Mureș, proprietatea Dominic Kemeny, în suprafață de 20 ha. 4800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bogice, județul Mureș, proprietatea D-nei Otto Sissingen în suprafață de 37 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

m) Amenajamentul pădurii Bercul, județul Mureș, proprietatea Bis. reformate din comuna Crăciunești, în suprafața de 13 ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

n) Amenajamentul pădurii Acățari, județul Mureș, proprietatea comunei Acățari în suprafața de 12 ha. 9500 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 4 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmeanu

No. 759g/1933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Moasa Tatarutu, județul Sibiu, proprietatea comunei Sebeșul de sus, în suprafața de 835 ha. 6300 mp. Regimul: La seria I-a codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, divizată în 4 perioade de câte 20 ani și codru grădinarit cu exploatabilitate fizică la seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Chesea, județul Bihor, proprietatea comunei Chesea în suprafața de 183 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng cu 1000 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Batatura, județul Sibiu, proprietatea Comunei Tălmaciu, în suprafața de 391 ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, cu 5 perioade de câte 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Picleu, în suprafața de 172 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Punct, județul Mureș, proprietatea comunei Hârtău și Pănet, în suprafața de 58 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mojean județul Trei Scaune, proprietatea Tellman Iulia, în suprafața de 78 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 90 ani parcurgându-se în un an cu jumătate volum parcela i de 8 ha. 7000 mp.

g) Amenajamentul pădurii Capul Paraului și alte 3 trupuri, județul Mureș, proprietatea Composesoriatului Urbarial din comuna Bârdești, în suprafața de 39 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Iden, județul Mureș, proprietatea comunei Iden în suprafața de 31 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Fundatura cu alte 4 trupuri, județul Mureș, proprietatea Comunei Ceauș, în suprafața de 36 ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Revai, județul Mureș, proprietatea comunei Băla, în suprafață de 46 ha. 0300 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Toate aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmeșcanu

No. 86324/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cuciuorul Mare, în dețin. Cernăuți, proprietatea Composesorului Cuciuorul Mare, în suprafață de 125 ha. 7700 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lesile Teiu, județul Argeș, proprietatea Șerban Iordache în suprafață de 61 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 23 ani, exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bajești, județul Muscel, proprietatea Elena Nicolau, în suprafață de 129 ha. 4600 mp. Regim și tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, seria Sleau, 10 ani zăvoial, exploatarea în 3 ani seria I și un an seria II-a.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmeșcanu.

No. 86312/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mese Marie, în dețin. Caliacra, proprietatea Enciu Nenof, în suprafață de 74 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Burducești, județul Buzău, proprietatea Radu Dabija, în suprafață de 26 ha. 6700 mp. Regim și tratamentul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în trei ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 86328/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Boghicea, județul Roman, proprietatea P. L. Babulene și Frații Moritz și Mateiaș Rabinovici, în suprafață de 105 ha. 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani cu tăieri principale la parcelele B și C.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în Lot Nr. 5 județul Fălciu, proprietatea Adam A. Mitachi în suprafață de 19 ha. 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fundul Elanului Lot Nr. 4, județul Fălciu, proprietatea Mihail A. Mitachi, în suprafață de 22 ha. 9400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Botești, județul Roman, proprietatea Iancu Fălțicicanu, în suprafață de 99 ha. 8300 mp Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani conform planului special.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hiliseu - Vrancea, nu, județul Dorohoi, proprietatea Lucia Dr. Vranceanu, în suprafață de 31 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea a 6 ha. 0300 în doi ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 86329/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Amenajamentului pădurii Solești, județul Vaslui, proprietatea Teodor Roseti Bălănescu, în suprafață de 383 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaslauți, județul Cernăuți, proprietatea Dr. Maximilian Jampolschi, în suprafață de 364 ha. 4322 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maritei, județul Rădăuți, proprietatea Ilia Cozmiuc, în suprafață de 24ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Taranoasca și Razonul Județul Putna, proprietatea Dionisie Tiroiu în suprafață de 27 ha. 7450 mp. Regim și tratament una serie de crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 303 ani și altă serie de crâng simplu cu revoluția normală de 6 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiuul Mihailcești Județul Vlașca, proprietatea Aurelia Călinescu, în suprafață de 73 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani, exploatarea în 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare mai sus menționate — cu excepția celui de la aliniatul e se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 70796/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Netoți, județul Prahova, proprietatea Moștenitori Luca Elefterescu, în suprafață de 123 ha. 3909 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 8 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minculeasca zisă Bolintineanca, județul Dâmbovița, proprietatea N. C. Simionescu în suprafață de 176 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani exploatarea în 5 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Grădiștea, jud. Vlașca, proprietatea Eugenia P. Bănescu, în suprafață de 79 ha. 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

d) Regulament pentru exploatare al pădurii Strunga Crivești județul Roman, proprietatea D-lui D. Manolescu în suprafață de 42 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani.

Art. II. — Revizuirea regulamentelor de mai sus cu excepția celui de la art. I al c. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunității de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 4 Mai 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 99658/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Bratein, județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Brăteni, în suprafață de 401 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 4 ani seria I și Revoluția normală 10 ani și exploatarea în 10 ani la seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Monaru, județul Năsăud, proprietatea comunei Monariu în suprafață de 150 ha. 9400 mp. Regim și tratament. La seria I-a codru cu țâieri rase. Revoluția normală 80 ani și la seria II crâng simplu cu revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stejerișul Mic și ale 6 trupuri, județul Mureș, proprietatea bisericii române catolice din comuna Bărdești, în suprafață de 10 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurilor Pojar și Dos, județul Mureș, proprietatea Bis. Gr. Catolice din comuna Bărdești, în suprafață de 10 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 4 Mai 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cugir, județul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 14843 ha. 8300 mp. Regimul: Trei serii de codru țâieri rase, o serie cu țâieri succesive și alte 3 grădini. Aprobarea s'a dat prin Decizia dată asupra avizului Consiliului Tehnic al pădurilor 659 din 31 Mai 1925. În amenajamentul de sus se mai înglobează în afecția I-a din seria I a o suprafață de 168 ha. 9900 mp. scutită de expropriere, care suprafață urmează a face parte integrantă din amenajamentul de mai sus.

b) Amenajamentul pădurii Hamba, județul Sibiu, proprietatea Comunei Hamba, în suprafață de 863 ha. 0800 mp. Regimul 2 secții de Codru și 2 serii de crâng.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celui de la alin. a se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. an fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Mai 1933 în cabinetul nostru.

μ. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 95680/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Seid-Ali-Faca Seria XXXVII, pendinte de comuna Uzulchioi, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 667 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Brăila Seria IV-a Fundu Mare, județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 484. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Planul special de exploatare al pădurii Goidești-Carp-Seria III a din județul Buzău, proprietatea D-nei Maria N. Lucasiuievics. Bazele de amenajare sunt cele fixate prin Decizia Ministerială din 12 Septembrie 1919 și aviz Cons. Tehnic 337/919. Se tratează în 18 ani o suprafață de 284 ha. 2400 mp. în Codru cu 3 tăieri succesive la 6 ani interval între tăieri.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stălpu, județul Buzău, proprietatea Elena Lascar Catargi, în suprafață de 173 ha. 0328 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Beria, județul Olt, proprietatea Petre Lițescu în suprafață de 30 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoaiele de pe Argeș, județul Ilfov, proprietatea Toma T. Biciola, în suprafață de 15 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Nevrintu, județul Muscel, proprietatea N. Bican în suprafață de 17 ha. 3000. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 4 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Arva Seaca, județul Putna, proprietatea Florea T. Untu, în suprafață de 22 ha. 3044 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani pentru ambele subserii în care s'a împărțit pădurea. Revizuirea după 6 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vipcina, în suprafață de 48 ha 0900 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea studiilor de exploatare de mai sus cu excepția celor de la aliniatele f. h. și j se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 3 Aprilie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 73360/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Orașului Mediaș, județul Târnava Mare, proprietatea Orașului Mediaș, în suprafață de 1267 ha. 5100 mp. formând seriile I și II de agromont și III și IV de raport cu regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani și Crâng compus cu revoluția normală de 50 ani și exploatarea în 50 ani în seria IV-a. Revizuirea în anul 1939 când se vor propune și operațiuni culturale.

b) Amenajamentul pădurii Frasinis, județul Năsăud, proprietatea Composesoratul urbarial din comuna Domnești, în suprafață de 175 ha. 4000 mp. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii comunale Neudorf, județul Timiș Torontal, proprietatea comunei Neudorf în suprafață de 281 ha. 4400 mp. Regimul Crâng cu 150 rezerve la ha în arborele de 95 ani și Crâng cu 3000 rezerve în arborele de vârstă sub 50 ani. O singură serie de exploatare. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Hunedoara, proprietatea Ștefan Horvath Toldy, în suprafață de 176 ha. 2400 mp. Două serii de exploatare. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar în ambele serii. Revoluția normală 30 ani în seria I și 20 ani în seria II-a.

e) Amenajamentul pădurii Dealul Mare, județul Târnava Mare, proprietatea Gyero Mihail și alții în suprafață de 167 ha. 2900 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pământul lui Simeon, județul Târnava Mare, proprietatea Nagy Andrei și Lazar Vilma, în suprafață de 58 ha. 7100 mp. Regimul Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Măgura, județul Sălaj, proprietatea Bisericii Romano-catolice din comuna Simleul Silvaniei, în suprafață de 49 hectare 1850 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Maican, județul Trei Scaune, proprietatea Meubert Weiss, în suprafață de 80 ha. 3540 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani.

i) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Par Telea, lângă cimitirul județului Odorhei, proprietatea Ugroh Acațiu, în suprafață de 43 hectare 5000 mp. Seria I Crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Seria II a pădurii de protecție se vor extrage numai arborii ușiți.

j) Amenajamentul pădurii Satu Nou, județul Mureș, proprietatea comunei Satu Nou, în suprafață de 35 hectare 0600 mp. Regimul Crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus excepționd cel de la art. I al a se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 16 Ianuarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 9722/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cosmina de sus, județul Prahova, proprietatea Ion G. Alexin, în suprafața de 728 ha. 5600 mp. din care 652 ha. 7800 mp. împădurită. Regim și tratament crâng simplu cu lăsarea în picioare în scop economic a câte 40 arbori de rezerve la ha. Revoluția normală 24 ani, exploatarea în 24 ani, exploatarea în 24 ani.

b) Amenajamentul pădurii Guranda, județul Botoșani, proprietatea indiviză a moștenitorilor Alexandrescu Guranda în suprafața totală de 533 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani. Se exceptează o suprafață de 13 ha. 1500 care formează o serie de agrement cu exploatabilitate fizică.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Runcu Florea, județul Dorohoi, proprietatea D-nei Maricora Th. Gheorghiu, în suprafața de 51 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu, dar se fac numai tăieri de ameliorare. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Suruceni, județul Iambușna proprietatea Mănăstirei Suruceni în suprafața de 15 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng cu 80 arbori rezervă la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni

Data astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 56760/933.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Rudari, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafața de 612. Regimul Crâng. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, regenerarea făcându-se conform menționărilor din avizele Comisiunii Tehnic 978 și 1473/933.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hentariuca Riza, județul Rădăuți, proprietatea Ion Vaselăciuc și alții în suprafața de 37 ha. 8900 mp. Regim Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani. În primii 3 ani operațiuni culturale până la 10% din volumul existent.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sirăuți, județul Hotin, proprietatea Ion Colesnic, în suprafața de 17 ha. 4000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 3 ani conform planului special.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Halicin, județul Rădăuți proprietatea Chera Feodor zis Prodan în suprafața de 19 ha 8700 mp. Regimul Codru grădinarie. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 5 ani conform avizului Comitetului Tehnic Cernăuți 334/932.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ionești, județul Vâlcea deșus de D-na Anghel Trancă, în suprafața de 38 hectare 7000 mp. Regim

Crâng cu 100 arbori rezervă la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea tuturor amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 9726/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Plantația de saicâm la Nisipuri, județul Dolj, proprietatea Succesiunii G. A. Știrbei, în suprafață de 211 ha. 6800 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fetești lot David, județul Botoșani, proprietatea David Nadler în suprafață de 168 ha. 9516 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Palalogu, județul Vlasca, proprietatea Dan Corbescu, în suprafață de 169 ha. 5000 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 6 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pantelimon, județul Buzău, proprietatea Moștenit. C. Tisescu, în suprafață de 140 ha. 3900 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 12 ani, exploatarea 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii Curchi Trupul de Sud, județul Orhei, proprietatea Statului, dată în uzuct Mănăstirei Curchi, în suprafață de 80 hectare. Regimul Crâng cu 120 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Crețuleasca-Vintileasca, județul Dâmbovița, proprietatea Andreiana și Săche Teodorescu în suprafață de 19 ha. 8000 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celui de la aliniatul e. se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu
No. 12946/933.

a) Amenajamentul pădurii Catre Bagaciu, Recea, Asupra Viitor, județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Idiciu, în suprafață de 103 ha. 7800 mp. Regimul: Seria I Codru cu tăieri succesive la 10 ani interval cu revoluția normală de 80 ani. Seria II și III-a Crâng simplu cu 40 rezerve la hectar în seria II-a. Revoluția normală 30 ani, pentru seria II a și 10 ani pentru seria III-a.

b) Amenajamentul pădurii Câmpul Mare, județul Mureș, proprietatea Comunei Glodeni în suprafață de 172 hectare 8037 mp. Regim Crâng cu 50 rezerve stejar la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Vii Seria I, județul Mureș, proprietatea Bisericii reformate din Sântanăraja, în suprafață de 24 hectare 9700 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Clisa, județul Mureș, proprietatea Orban Carol, în suprafață de 47 hectare 0300 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Curteni, județul Mureș, proprietatea Comunei Curteni, în suprafață de 33 ha. 3400 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Maestrului etc. județul Odorhei, proprietatea comunei Sălășurile, în suprafață de 27 hectare 9143 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Deasupra Țarinei, județul Odorhei, proprietatea comunei Goagiu, în suprafață de 23 ha 5121 mp. Regimul Crâng. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Coasta Corganului Bicizul, județul Odorhei proprietatea comunei Lutița în suprafață de 18 hectare 9268 mp. Regim Crâng. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Calea Românilui, județul Odorhei, proprietatea Bisericii reformate din comuna Soimosul Mare, în suprafață de 19 ha. 7400 mp. Regimul crâng crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

j) Amenajamentul pădurii Hamba, județul Sibiu, proprietatea Bisericii evanghelice din comuna Hamba, în suprafață de 60 ha. 4800 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

l) Amenajamentul pădurii Valea de Sus-Ville Noi, județul Târnava Mare, proprietatea Ioan Roemer, în suprafață de 19 ha. 1700 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Satului, județul Târnava Mare, proprietatea Emilia și Otilia Cseh, în suprafață de 15 ha. 4100 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea conform avizului Comitetului Tehnic Sighișoara 50/332.

n) Amenajamentul pădurii Alun etc. județul Târnava Mică, proprietatea posesoratului Selcușul Mic în suprafață de 87 ha. 9900 mp. Regim: 2 serii de crâng. Revoluția normală 30 ani la seria I și 10 ani la seria II. Exploatarea anual în parchete egale, la seria I se vor opri câte 40 rezerve la hectar.

o) Amenajamentul pădurii Bozeni, județul Mureș, proprietatea comunei Bozeni, în suprafață de 25 ha. 6000 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

p) Amenajamentul pădurii Chelmeneasa, etc. județul Târnava Mică, proprietatea posesoratului din comuna Pipea în suprafață de 38 ha. 6700 mp. Regim crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat. Fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Dr. V. Nițescu.

No. 12944/333.

a) Amenajamentul pădurii Domeniul Brăila seria V-a, județul Brăila, proprietatea Statului în suprafață de 464 ha. Regimul și tratamentul crâng simplu cu tăieri în scaun. Revoluția normală 10 ani. Exploatarea în 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Damadas seria XIX-a Cufalcilar, județul Durostor, proprietatea Statului în suprafață de 542 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Damadas seria XXIV-a Dougilar, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 544 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cocea Orman, seria XVI-a Caracoci, județul Durostor, proprietatea Statului în suprafață de 503 hectare. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cocea Orman seria XVII Cornisul, județul Durostor, proprietatea Statului în suprafață de 592 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cocea Orman seria XIII Plouați, județul Durostor, proprietatea Statului în suprafață de 502 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Damados, seria XII. Sârț Echimb, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață de 544. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii Saia Orman seria XXXII-a Dere Nabe, județul Durostor proprietatea Statului în suprafață de 360 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani exploatarea în 30 ani.

i) Amenajamentul pădurii Pădurea Roșie, seria Ia, județul Năsăud proprietatea Statului, în suprafață de 157 ha. 9100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea a 142 ha. 5000 mp. în 30 ani.

j) Amenajamentul pădurii Stoina-Brănești seria VIII-a, județul Gorj și Dolj, proprietatea Statului în suprafață de 551 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

l) Amenajamentul pădurii Brănești seria III-a, județul Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 632 ha. 5800 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

m) Amenajamentul pădurii Ionești seria VII-a județul Gorj, proprietatea Statului în suprafață de 985 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani.

n) Amenajamentul pădurii Voynova, seriile IX și X, județul Tighina, proprietatea Statului în suprafață de 143 ha. 7000 mp. Regim și tratament 2 serii de crâng. Revoluția normală respectiv 30 ani și 5 ani exploatarea la seria IX-a începe cu operațiuni culturale, timp de 10 ani nefăcându-se tăieri principale în acea serie.

o) Amenajamentul pădurii Topolșca-Canara seria XXII-a județul Durostor proprietatea Statului în suprafață de 500 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 31 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 21354/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ficat ar, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Ficat ar, în suprafață de 82 ha. 8000 mp. Regimul codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, posibilitatea de 1 ha. 3700 mp.

b) Amenajamentul pădurii Chet, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Chet, în suprafață de 98 hectare. Regimul crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 1 ?

c) Amenajamentul pădurii Cauas d, județul Bibor, proprietatea Comunei Căuas d, în suprafață de 187 ha. 4500 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Alios, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Alios, în suprafață de 44 ha. 8700 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani, exploatarea cu titlu de experiență 5 ani conform amenajamentului a câte 16 ha. 70 nrii anul. Revizuirea după cinci ani.

e) Amenajamentul pădurilor Bridibes etc. județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Vesedul-Agnița, în suprafață de 433 hectare 1900 mp. Regimul 2 serii de codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția 80 ani.

f) Amenajamentul pădurii Meno etc. județul Târnava Mică, proprietatea comunei Chendul Mare, în suprafață de 62 hectare 4700 mp. Regimul 2 serii de crâng, revoluțiile și exploatarea respective în 30 și 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Partea de Sus și Viile Noi, județul Târnava Mare, proprietatea Andrei Dreschler, în suprafață de 18 ha.

h) Regulamentul pentru exploatarea al pădurii Mungorocsi, județul Trei Scaune, proprietatea Gall Maria, în suprafață de 22 hectare 6700 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus cu excepția celui dela punctul d. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziunii.

Data astăzi 31 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu

No. 21346/933.

Art. I. — Se aprobă de noi Regulamentul de exploatare al pădurilor:

a) **Rafarul**, județul Prahova, proprietatea Const. Cantacuzino, în suprafață de 84 ha. 2400 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani.

b) **Bădeni**, județul Buzău, proprietatea N. Constantinescu, în suprafață de 59 ha. 8000 mp. Regim crâng. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

c) **Cerbuleasa**, județul Olt, proprietatea Ion Florescu, în suprafață de 14 ha. 4100 mp. Regimul crâng cu 140 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvii este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Ianuarie 1933, în cabinetul nostru.

No. 17382/933.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Dr. V. Nițescu.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) **Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii „Grozesti”**, Jud. Bacău, proprietatea Elena G-ral Grigorescu, în suprafață de 1407 ha. 5700 m. p. goluri și poenițe. Regimul: 4 serii de codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, cu revoluția tranzitorie de 50 ani și a V-a serie de protecție cu exploatabilitate fizică.

b) **Amenajamentul pădurii „Dorul Tărcutei”** Jud. Neamț proprietatea Statului dată în folosința Sf. **imtropoli a Moldovei și Sucevei** în suprafață de 110 ha. 2050 mp. Regim și tratament codru regulat cu o singură tăiere de regenerare în bande alterne. Revoluția normală 92 ani, exploatarea în 32 ani.

c) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ludești** zis **Băneasa** Jud. Dâmbovița, proprietatea Major T. Paplică, în suprafață de 108 ha. 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 4 ani.

d) **Regulamentul de exploatare al pădurii „Vârtope”** Jud. Dolj proprietatea P. Gălinescu în suprafață de 118 ha. 2538 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani exploatarea în 4 ani.

e) **Regulamentul de exploatare pentru operațiuni culturale al pădurii Buleandra** Jud. Dorohoi proprietatea Cooperativei „Țăranul” în suprafață de 169 ha. 0500 mp. Formează o complectare a Regulamentului de Exploatare aprobat cu Decizia Ministerială 8331/925. Curățirile se fac din 5 în 5 ani și răriturile din 10 în 10 ani conform studiului.

f) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cerboasia**, Jud. Dolj, proprietatea Ecaterina Bobuleanu în suprafață de 20 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 8 ani în 2 reprize.

g) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Țăței** Jud. Dâmbovița, proprietatea Achil Grigorescu în suprafață de 30 ha. 3496 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani exploatarea în 2 ani.

h) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Băduleasca** Jud. Dâmbovița, proprietatea Răducean, Engen, Paul și Mihail Ionescu în suprafață de 531 ha. 8140 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală în 20 ani, exploatarea în 3 ani.

i) **Regulamentul pentru exploatare al pădurii Călugăreni**, Jud.

Vlașca, proprietatea D-nei Alex. Warliade în suprafață de 83 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 7 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Negrești lot. 3 D. Jud. Neamț proprietatea Gabriela Teodoreanu în suprafață de 40 ha. 8600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 55 ani, exploatarea în 2 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Lot. II Conțești Jud. Teleorman proprietatea Sofia Maior Boerescu în suprafață de 13 ha. 6085 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în un an.

m) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Conțești Lot. III. Jud. Teleorman, proprietatea Efrim Rădulescu, în suprafață de 13 ha. 6095 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în un an.

n) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Meles Jud. Rădăuți, proprietatea Eudochia Carbon în suprafață de 17 ha. 1500 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani se va exploata în un an o supraf. de 3 ha. luându-se 50 mc. la ha.

o) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sirăuți Jud. Hotin, proprietatea Olimpiada Răețchi, în suprafață de 17 ha. 1900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea conform planului special cu intermitență de 3 ani.

p) Regulamentul de exploatare al pădurii Hrobrișca jud. Rădăuți, proprietatea Feodora Djimir în suprafață de 14 ha. 4600 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluție normală 90 ani exploatarea în doi ani extrăgându-se 50 mc. pe ha.

q) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Halociu", Jud. Rădăuți proprietatea Miron al lui Ion Carapca în suprafață de 14 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani, exploatarea a 9 ha. 5000 mp. în un an extrăgându-se 50 m. c. pe ha.

r) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Minte Jud. Rădăuți, proprietatea Babi Harnic în suprafață de 12 ha. 4000 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani. Exploatarea în doi ani a 7 ha. 2700 mp. extrăgându-se câte 50 m. c. pe ha.

s) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghiuveni Cula Jud. Caliacra proprietatea Moștenitori Jelescof în suprafață de 48 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 1 an.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se vor face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 16 Februarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) Dr. V. Nițescu.
No. 35472/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Pietroșani, județul Vlașca, proprietatea Cooperativei D. B. Stirbey, în suprafață de 909 ha. Regim și tratament crâng simplu cu tăieri în scaun. Revoluția normală 4 ani, exploatarea în ani. Revizuirea după 4 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balaceanca, județul Prahova, proprietatea Grigore Urlățeanu în suprafață de 173 ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Protosingher, județul Prahova, proprietatea Ștefan R. Butu, în suprafață de 158 ha. 1500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 7 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bosia Gherghel, județul Dorohoi, proprietatea Adela Apostolescu, în suprafață de 48 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 13 ani.

Art. II. Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celui dela alinlat. a se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat ficcăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (as) M. Gheimegeanu.

No. 56556/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Brăești-Gheleme Jud. Dorohoi proprietatea Maria Colonel I. Toplicescu în suprafață de 111 ha. 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 Șani exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Salanele Jud. Gorj proprietatea Ioan Moga în suprafață de 818 ha. 9700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 60 ani exploatându-se 375 ha. 8900 mp. în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Rușii lui Asan-Sterca, Județul Vlașca, proprietatea Elena Ing. George Baloney, în suprafață de 1553 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Tican Jud. Bacău proprietatea Marghioala St. Paraschiv, în suprafață de 12 ha. 7507 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ghicera Județul Rădăuți, proprietatea Ștefan D-tru Cocerban, în suprafață de 11 ha. 4834 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în un an a maximum 55 mc. pe an și ha. din arborii mai groși ca 30 cm. diametru terier.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat ficcăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 14 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (as) Dr. V. Nițescu.

No. 33618/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Silești" Județul Lăpușna, proprietatea Eugenia Buhăescu, în suprafață de 38 ha. 2000 mp. Regimul; 2 serii de crâng; I-a Revoluție normală 15 ani exploatarea în 10 ani în a II-a se vor lăsa câte 150 arbori la ha. în rezervă. Revoluția normală 30 ani exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Urechiul Lung, Județul Brașov, proprietatea comunei Vulcan în suprafață de 1226 ha. 7975 mp. Regim și tratament 3 cerii de codru cu țâeri rase. Revoluția normală 100 ani, divizată în 5 perioade corespunzătoare la 5 afecțiuni.

c) Amenajamentul pădurii Coasta Ruginoasă și Brădișor, Județul Cluj, proprietatea Bis. Greco-Catolice din Ruginoasa în suprafață de 90 ha. 1305 mp. Regimul crâng, lăsându-se în parcelele I și K câte 100 arbori la ha. pentru ajutorul regenerării pe cale naturală. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Domeniul Petriș supliment, Județul Arad, proprietatea Băncii Generale a Țării Românești, în suprafață de 45 ha. Regimul și tratament codru cu țâeri rase. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în un an.

e) Amenajamentul pădurii După lac, Județul Mureș, proprietatea comunei Sardul Nirajului, în suprafață de 31 ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 33614/933

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul serilor I, II și III, formând secția de Codru, pen dinte de ocolul silvic Malovăț, județul Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 10.060 hectare 8200 mp. Regimul 2 serii de codru cu 2 țâeri succesive exploatarea făcându-se într-o revoluție normală de 100 ani și o a 3 a serie de protecție cu exploatabilitate fizică.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Surlari, județul Ilfov, proprietatea Sft. Mănăstiri Căldărușani, în suprafață de 107 hectare 4900 mp. Regimul și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dolojeni, județul Lăpușna, proprietatea Petre, Maria și Anastasia Th. Sevdan, în suprafață de 93 hectare 5600 mp. Regimul crâng cu 150 rezerve stejari sau frasin la hectar. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 2 ani, împădurindu-se în decurs de zece ani poenile în suprafață totală de 35 ha. 1100 mp.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40936/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Drumul lui Baritiu, județul Trei Scaune, proprietatea D-na și Dr. Oto Sinkovlea, în su-

prafată de 160 ha. 2774 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cotroptina, județul Someș, proprietatea Ince Zehna în suprafață de 43 ha. 9900 mp. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fojdau, județul Sălaș, proprietatea Văd. Szighiarto (Georghe în suprafață de 42 ha. 6900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Amenajamentul pădurii Teg, județul Mureș, proprietatea Fekete Gavril în suprafață de 29 hectare 4300 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pegenes Muncata județul Trei Scaune, proprietatea Pászthy Dezideriu în suprafață de 18 hectare. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dîmbul de Jos și Dîmbul de Sus, județul Someș, proprietatea Eclejiei Reform din comuna Taga în suprafață de 10 hectare 5900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aproază numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 6552/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Domneasca etc. Jud. Dâmbovița proprietate Elena Inginer N. Mușat, în suprafață de 108 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 6 ani.

Art. II. — Revizuirea regulamentulului de mai sus se va face după 10 ani.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și art. adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1933 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40928/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Fojdau, județul Bihor proprietatea

comunei Homorog, în suprafață de 197 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cheresic, județul Bihor, proprietatea comunei Cheresig în suprafață pe 188 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng cu 140 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Martihaz, județul Bihor, proprietatea comunei Martihaz, în suprafață de 69 ha. 600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Trei Scauni, județul Sălaj, proprietatea Francisc Lillian, în suprafață de 330 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 8 ani.

e) Amenajamentul pădurii Mesesul, județul Sălaj, proprietatea compozitorului de pădure din comuna Aghireș, în suprafață de 177 ha. 3400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundatura Pusta, județul Cluj, proprietatea Virgil Pop și Adela Pop în suprafață de 77 ha. 0100 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an.

g) Amenajamentul pădurii Floreasca, județul Bihor, proprietatea Soc. Econ. din Sistere, în suprafață de 49 ha. 0900 mp. Regimul crâng Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

h) Amenajamentul pădurii Bisericei Reformate din Iedu județul Mureș, proprietatea Bis. reformate în suprafață de 383 hectare 0600 mp. Regim crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru ref. la agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., nu fost date corect sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui în caz de necesitate din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 23 Februarie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 40932/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Bisericei Reformate din Oaia, județul Mureș, proprietatea Bisericei reformate, în suprafață de 11 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Poeni etc. Județul Năsăud, proprietatea D-nei Ludovic Kendeffy în suprafață de 71 ha. 1100 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Panet județul Mureș, proprietatea Bisericii Reformate în suprafață de 14 ha. 3000 mp. Trei serii de crâng cu rezerve. Revoluția normală 20 ani pentru seria I și II și 10 ani pentru seria II-a, exploatarea în 20 ani pentru seria I și III și unan pentru seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Garsit, județul Nășăud, proprietatea Bisericii luterane din comuna Sigmir, în suprafață de 25 ha. 8975 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 20 ani, exploatarea periodică din 4 în 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunga, județul Nășăud, proprietatea Bisericii luterane din comuna Vermș, în suprafață de 21 ha. 0600 mp. Regim și tratament crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea periodică din 5 în 5 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hartău, județul Mureș, proprietatea comunei Hărtău în suprafață de 59 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng oprindu-se 70 rezerve la ha. în seria I-a. Revoluția normală 30 ani pentru seria I și 10 ani pentru seria II-a. Exploatarea la seria I 30 ani și periodic la 10 ani odată în seria II-a.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. deferitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 22 Martie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 64310/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Gageni-Mislea, județul Prahova, proprietatea Al. B. Catargi, în suprafață de 467 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. II. Revizuirea amenajamentelor și regulamentele de exploatare mai sus menționate se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 9 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 123886/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Jibert, județul Târnava Mare, proprietatea comunei Jibert, în suprafață de 1330 ha. O serie de Codru cu tăieri succesive și revoluție normală 120 ani și altă serie de crâng cu Revoluția normală 40 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hanul Zotti, județul Prahova, proprietatea Nic. Em. Crețulescu, în suprafață de 64 ha. 6471 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tiganul, județul Mehedinți, proprietatea Maria Dr. Cameniță în suprafață de 17 ha. 9800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în trei ani conform studiului.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.
No. 123890/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Valea Lotrului, județul Sibiu, proprietatea Statului, în suprafață de 13291. Regimul: O secție de raport A compusă din 4 serii de Codru cu tăieri ruse și o secție B de protecție cu 2 serii de grădinișrit.

b) Amenajamentul pădurilor Fata - Stanii, Gruin Gol, Dosul Varului și Dumbrava Corbului, județul Alba proprietatea Episcopiei Romano-Catolice din Alba Iulia în suprafață de 494 ha. Regim și tratament crâng cu 150 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea la anul 1937.

c) Amenajamentul pădurii Chesinț, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Chesinț, în suprafață de 451 ha. 9700 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cioroiu, județul Satu Mare proprietatea comunei Lăpușel în suprafață de 101 ha. 0700 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Fântănița, județul Năsăud, proprietatea Bisericii luterane din comuna Cepari, în suprafață de 12 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea periodică.

f) Amenajamentul pădurii Glod, județul Someș, proprietatea Composesoratului Glod-Someș în suprafață de 43 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Valea Grosicet, județul Someș, proprie-

talca comunei Bogata de Jos, în suprafață de 56 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, eec. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. hGelmegeanu.

No. 123694/933.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Urziceni II, județul Ialomița, proprietatea Gh. Foteșcu, în suprafață de 152 ha. 7500 m. p. Regimul Crâng cu rezerve. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sotanca, județul Dâmbovița proprietatea Ana Costeacu și Alex. Nicolaescu în suprafață de 67 ha. 6900 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. GhGelmegeanu.

No. 112031.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ispas, județul Storojineț, proprietatea Comunei Ispas, în suprafață de 148 ha. 8100 m. p. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 10 ani a 4 hectare.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Frunzeasca județul Ialomița, proprietatea Georgescu Chiroiu în suprafață de 10 ha. 4920 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celui dela alin. b se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Maiu 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 112027.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dessa Lot No. 5, județul Dolj, proprietatea Elena I. Marincu, în suprafața de 262 ha. 1700 m. p. Regimul: Două serii de crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea întregii păduri în 4 ani.

b) Regulamentul de Exploatare al pădurii Paraul Roșu, județul Brașov, proprietatea moșt. Alex. Cristea și Gr. Tobăneanu în suprafața de 15 ha. 8200 m. p. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani. Exploatarea în 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ciberti, județul Trei Scaune, proprietatea Caobot Iosif, în suprafața de 10 ha. Regim crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

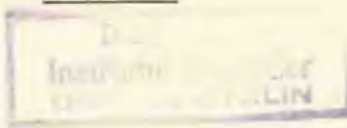
Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii; iar revizuirea lor se va face după zece ani.

Art. IV și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 122178/933.

A APĂRUT:

METODELE
DE
CUBAJUL
PĂDURILOR

DE
IULIAN GURAN

Ing. șef silvic

120 pagini hârtie velină, format 16/22.

Cuprinde expunerea teoretică și practică a tuturor metodelor de cubajul arboretelor bazată pe o recentă și bogată literatură forestieră.

PREȚUL 100 LEI

— De vânzare la autor: Ocolul Silvic Filiași — Dolj —

6894 ✓

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii-referate :

Contribuțiuni la studiul fiziologiei plantulelor . . . Dr. C. Georgescu

Probleme administrative :

Impozitele la păduri Șt. Rubțov

Documentări — Comentarii :

Tipurile de păduri in literatura rusă Eug. Furnarachi

Cronica :

Consiliul Superior Silvic	} I. Popescu-Zeletin
O conferință : Cultura salcâmului și a altor specii exotice.	
Institutul de Cercetări forestiere	

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog Gh. Condrea — Informațiuni

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

I N H A L T :

Études-Comptes-rendus :

Abhandlungen :

Contributions à l'étude de la
physiologie des essences
forestières Dr. C. Georgescu

Beiträge zum physiologischen
Studium forstlichen Pflanz-
lingen Dr. C. Georgescu

Problèmes administratifs :

Verwaltungsfragen :

Les impôts forestiers . . . Eug. Furnarachi

Die Besteuerung der Wälder. Eug. Furnarachi

Documentations-Commentaires :

Mitteilungen :

Les types de forêts dans
la littérature russe . . . Ing. St. Rubjov

Die Waldtypen in der rus-
sischen Litteratur . . . Ing. St. Rubjov

*Chronique. — Recensions. — Revue des
revues. — Nécrolog. Gh. Condrea
Informations.*

*Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften.
Nekrolog : Gh. Condrea — Nachrichten.*

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIA
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B.DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

6884

Arboret de salcâm de 18 ani, pe sol nisipos, în Oltenia (Pădurea Gârna).

Peuplier de robiniar, aged de 48 ans, situat sur un sol sablonneux en Oltenie (Forêt de Gârna).

18-jähriger Robinienbestand, auf Sandboden, in der

Un frumos exemplar de salcâm, din pădurea Ciurucelu.

Un bel exemplaire de robinier, dans le forêt de Ciurucelu.

Ein schöner Robinienexemplar im Walde Ciurucelu.

JURNAL DE
INVENTAR N. 18-7.e

In optimumul de vegetație al molidului, regenerarea naturală a acestuia ia adesea aspectul de uderdrută invazivă (în Ceahlău).

Dans l'optimum de végétation de l'épicéa, la régénération naturelle de cette espèce présente parfois l'aspect d'une vraie invasion (dans les montagnes de Ceahlău).

In ihrem Vegetationsoptimum erscheint die natürliche Verjüngung der Fichte als eine echte Invasion.

STUDII — REFERATE

Institutul Național
de Cercetări Științifice

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL FIZIOLOGIEI PLANTULELOR

MĂSURĂTORI LA PLANTELE DE CASTAN PORCESC, SALCĂM,
GLEDIȚA ȘI ULM

de Dr. C. GEORGESCU

În continuarea unor experiențe de fiziologie s'au făcut câteva măsurători asupra condițiilor de transpirațiune a plantelor de castan porcesc, glediță, salcâm și ulm, ale căror rezultate se dau mai jos *) :

I. Castan porcesc (*Aesculus hippocastanum*).

Pueți din pepiniera Ocol, Brănești

Măsurători făcute în intervalul 27.XII—3.VIII 1932

Nr. curent	Vârsta	Înălțimea plantulei	Precizia orizontală coronament	Numărul frunzelor	Numărul feliolilor	Suprafața	Greutatea totală verde a frunzelor	Greutatea totală uscată la aer a frunzelor	Raportul sucului verde gr. uscată	Observații
	ani					cm.				
1	1	57	43	4	20	890	7,150	2,200	3,2	} Plantule replicate
2	1	61	40	4	14	762	6,500	1,840	3,5	
3	1	46	31	4	16	988	6,750	2,140	3,1	
4	1	41	35	6	14	650	4,420	1,190	3,6	
5	2	92	52	8	44	1108	10,060	4,420	2,2	
6	2	103	59	8	41	1363	8,510	3,70	2,3	
7	2	87	50	7	33	624	6,600	2,910	2,6	
8	2	96	52	8	36	533	4,070	1,645	2,4	
9	2	93	53	8	36	854	6,500	2,920	2,1	
10	2	148	80	10	53	2068	17,760	7,680	2,3	

*) Plantele sunt luate din pepiniera Ocolului Brănești, în cursul luni Iulie.

a) Plantulele de un an ating înălțimi de 40—60 cm. Până la sfârșitul lunii Iulie, când s'au făcut măsurătorile, plantulele mai păstrează numai 2—3 perechi de frunze cu un număr de 14—20 foliole. Aceste frunze opuse sunt dispuse după 2 plane verticale; ele oferă o suprafață de evaporatie mare, fiind așezate aproape în in mozaic in acelaș plan.

Proecția coroanei acestor plantule este un cerc cu un diametru de 31—40 cm. Suprafața foliolelor este de 882 cm² (în medie).

Raportul între greutatea verde a frunzelor și cea uscată se menține între valorile 3,1 și 3,6%; valoarea mare a acestui raport ne arată că frunzele plantulelor de un an au o mică cantitate de substanță uscată, după cum este de așteptat.

b) Plantulele de 2 ani repicate ating înălțimi de 0,87—1,48 m. Până în Iulie păstrează 4—5 perechi de frunze cu 33—35 foliole. Proecția orizontală a coroanei lor este un cerc cu un diametru de 50—80 cm.; frunzele stau în două plane verticale, astfel încât sunt în cruce unele deasupra altora. Având în vedere această dispoziție, suprafața de evaporatie a coroanei este mai mică în raport cu numărul frunzelor decât la plantulele de un an, din cauză că frunzele situate unele deasupra altora își oferă un adăpost reciproc.

Deși numărul foliolelor este dublu față de acel al plantulelor de un an, suprafața foliacee nu este decât cu aproximativ 20% mai mare (la plantulele de un an 882 cm², la cele de 2 ani 1090 cm²).

Raportul între greutatea uscată și verde este mai mic (2,1—2,6%), deci arată că frunzele plantulelor de 2 ani au la aceiaș masă de substanță verde o mai mare cantitate de substanță uscată.

Din expunerea de mai sus rezultă că plantulele de un an sunt în condițiuni superioare, cari favoriză transpirațiunea, dacă le comparăm cu acelea de 2 ani. In adevăr, la plantulele de un an avem:

1. O suprafață mare de evaporatie; proecția orizontală a coroanei ca și suprafața foliacee în raport cu numărul frunzelor este foarte mare.

2. Frunzele sunt de o consistență mai erbacee; la aceiaș greutate uscată corespunde o mai mare cantitate de substanță verde.

3. In măsura în care factorii de transpirație sunt de natură a spori acest fenomen la plantulele de un an, sistemul radicular este mai puțin dezvoltat decât la plantulele de 2 ani.

Toate faptele expuse ne arată nevoia ca să oferim adăpost

În primul an plantulele de castan porcesc în pepinierele de câmp și uscarea lor la insolația puternică ne apare explicabilă.

II. Salcâm și Gledită.

Pueți din pepiniera Ocol. Brănești

Măsurători făcute în intervalul 3.VIII—10.VIII 1933

Nr. curent	Vârsta ani	Înălțimea cm.	Proiecția orizontală coron. cm.	Nr. frunzelor	Nr. foliolelor	Suprafața foliacee	Greutatea totală verde a frunzelor	Greutatea totală uscată a frunzelor	Raport $\frac{G_v}{G_u}$	Raport $\frac{S_f}{G_u}$	Specia
						Sf. cm ²	gr. Gv	Gu gr.	%	%	
1	1	25	15/10	8	80	102	0,600	0,180	3,3	56	Salcâm
2	1	31	18/8	6	46	116	0,690	0,190	3,6	61	
3	1	57	32/18	12	100	470	1,800	0,590	3,1	77	
4	1	132	70/22	21	412	1740	11,670	4.200	2,7	42	
Media						598		1,31	3,2	41,59	
1	1	45	39/24	23	1240	974	3,470	1,470	2,3	67	Gledită
2	1	34	30/27	19	600	516	2,240	0,905	2,4	56	
3	1	41	46/30	22	1186	980	3,790	1,795	2,1	55	
4	1	40	45/25	18	946	698	3,210	1,305	2,4	53	
5	1	40	45/27	22	966	578	2,480	0,985	2,5	57	
6	1	40	46/24	17	622	420	2,430	1,005	2,4	41	
7	1	40	25/18	18	880	595	3,180	1,315	2,4	45	
Media						680		1,255	2,4	53	

Dacă facem o comparație între plantulele de salcâm și gledită de un an găsim :

1) La Gledită plantulele eșite din aceeași semănare au în genere o dezvoltare uniformă, pe când la salcâm avem variațiuni foarte mari ; este deajuns să observăm că plantulele de salcâm din un același răzor ating înălțimi de 0,25—1,32 m.

2) Greutatea uscată a frunzelor exprimată în procente față de greutatea verde este mai mare la gledită decât la salcâm. Acest fapt stă în legătură cu consistența mai erbacee a frunzelor de salcâm față de consistența coriacee a celor de gledită.

Din punct de vedere al transpirațiunii acest factor ne arată că salcâmul având o masă mare de frunze la unitatea de greutate uscată va transpira cu mai mare intensitate decât gledită, fapt care se verifică și experimental după câte vom vedea.

3) Dacă raportăm suprafața foliacee la unitatea de greutate uscată găsim pentru salcâm valori mai mari decât la gledită.

Rezultă deci, că comparând o plantă cu frunze simplu compuse (salcâmul) față de una cu frunze dublu compuse (gledîța) suprafața foliacee a ultimului tip poate să fie mai mică.

Prin urmare, dacă acest fapt se adevărește și în alte cazuri, plantele cu frunze compuse au față de acelea cu frunze simplu compuse un dublu avantaj în mecanismul îndeplinirii transpirațiunii; ele își pot micșora transpirațiunea având: 1) o suprafață foliacee redusă față de unitatea de greutate uscată; 2) foliolele în parte ale unei frunze compuse cu o suprafață anumită, având posibilitatea să descrie mișcări, se pot mai bine așeza în poziția de apărare decât decât limbul unei frunze simple cu o suprafață egală.

III. U I III.

Pueți din Ocol. Brănești

No. curent	Vârsta ani	Înălțimea plant. cm.		Nr. frunzelor	Supr. foli- ace (s. f.)		Gr. verde a frunzelor (g. v.)	Gr. uscată a frunzelor (g. u.)	C. v.		S. f.		Observațiuni	
		cm.	em.		cm ²	gr.			G. u.	G. u.	%	%		
1	1	0,60	0/60	28	550,90	6,200	1,830	3,4	302					
2	2	0,66	46/30	39	600	4,250	2,000	2,0	295					
3	2	0,95	48/25	52	654	6,350	3,700	1,9	176				} repicați și re- cepați; pueți din pepinieră	
4	2	0,96	49	60	561	5,000	1,400	3,5	323					
5	2	0,71	36	24	254	1,600	1,030	1,4	246					
Valori medii:					517	—	2,04	2,2	333					
6	2	1,79	90/80	123	1294	10,140	7,070	1,4	183					} nerepicați Idem
7	2	1,15	18/50	180	2116	15,000	8,390	1,7	252					
8	2	1,25	65/22	60	744	4,400	2,590	1,3	287					
9	2	1,19	60/20	81	1280	9,450	5,250	1,7	224					
Valori medii:					1333	—	6,325	1,5	238					
10	3	0,97	53/15	38	436	3,600	2,590	1,4	169				} Pueți din plan- tație; plan- tat după repi- cați și recepați	
11	3	1,32	67/20	140	480	2,800	1,670	4,2	716					
12	3	1,20	61/13	94	240	1,300	1,680	2,1	222					
Valori medii:					384	—	1,46	2,2	369					
13	4	1,76	50/65	230	6160	62,540	31,520	1,9	191				} Pueți acciaș plantație	
14	4	0,97	80/43	76	800	4,460	2,410	1,4	331					
15	4	1,46	60/25	86	1340	12,240	5,790	2,1	231					
Valori medii:					2762	2762	16,640	1,96	251					
16	5	2,06	211/15	118	5360	5360	28,130	1,9	163				} Idem	
17	5	2,92	297/50	274	8320	8320	41,430	1,9	201					
18	5	1,80	185/75	255	4672	4672	25,700	1,9	186					
Valori medii:					6117	—	31,7	1,9	183					

1. Desvoltarea în înălțime a plantulelor suferă o întârziere prin repicaj resp. plantare. Pueții ating în primul an o înălțime de 0,30—0,60 m. iar în al doilea an 1,15—1,79 m. Dacă se repică în al doilea an și se recepează, atunci plantulele de 2 ani au abia 0,71—0,96 m. mai mici decât cele de 2 ani (la primele, tulpinile din lăstari ating în anul al treilea 0,97—1,20 m.

2. Este de observat, ceea ce este de altfel de prevăzut, că după recepare, plantulele de un an dau tulpini prin lăstărare, de înălțimi mai mici decât cele de 2 ani (la primele tulpinile din lăstari ating 0,71—0,96 m., la cele de al doilea 0,97—1,20 m.).

3. În primul an după plantare cu receptare tulpinele plantulelor prezintă înălțimi cu diferențe mici; din anul al doilea și al treilea zintă diferențe considerabile, diferențe de 1 m. și mai mult nu sunt rare. Din această observațiune bazată pe un număr mai mare de măsurători rezultă un fapt de o deosebită importanță și anume: plantulele reperate reacționează în acelaș mod după tăerea tulpinei; factorii locali nu au o influență prea mare (presupunând că toate plantulele sunt în aceleaș condițiuni de luminare) asupra înălțimei lăstarului eșit după recepare. În anii următori recepării, lăstarii sunt supuși unor așa mari influențe a factorilor exteriori și variațiunea acestora pe o suprafață cât de limitată este așa de mare încât ei ca rezultat al acestor acțiuni neegale, ca și al accentuării diferențelor individuale interne, ating înălțimi cu totul neegale.

4. Ulmul este o esență cu o creștere din cele mai rapide în prima tinerețe; astfel în primii 5 ani atinge înălțimi în medie de 2 m., adică arată în acest interval o creștere anuală în medie de 20—50 cm., ceea ce este un record față de celelalte esențe ale șleaului.

5. Raportul între greutatea verde și uscată la aer a frunzelor (Gu/Gv) ne prezintă aceleași valori ca și la celelalte specii studiate. Rezultă deci și aci, că la aceeaș greutate uscată, la plantulele de 2 ani avem o masă mai mică de substanță verde în frunze decât la plantulele de un an.

Acest raport variază la plantulele de 2 ani, după cum au fost nerepicate sau au fost repicate și reperate.

Plantulele reperate și-au format prin lăstărare o nouă tulpină. Frunzele acestor tulpini-lăstari se apropie în ceea ce privește raportul între greutatea verde și uscată de plantulele de un an. (Acest raport la plantulele de un an = 3,4, la cele de 2 ani reperate 2,2 și la cele nerepicate și nereperate 1,5).

Plantulele de 3 ani, cari ne-au stat la dispoziție au fost luate din o plantație din pădurea Cucu (Ocolul silvic Brănești); plantația s'a făcut cu plantule de 2 ani nerepicate; pueții înainte de plantare au fost recepți. Aceste plantule și-au format noi tulpini prin lăstărire și ne arată că și plantulele de 2 ani recepate au un raport între Gv/Gu apropiat ca valoare de aceluși aflat la plantulele de un an.

Plantulele de 4 și 5 ani provenite din plantațiuni făcute în același mod și cari au 1 respectiv 2 ani dela plantare își dobândesc pentru raportul Gv/Gu valori constante 1,9.

Din aceste măsurători ca și din cele anterioare se desprinde pentru problema transpirației un fapt, care nu trebuie neglijat în experiențe; acest raport ne arată că din punct de vedere al greutateii uscate trebuie să deosebim la plantulele trei feluri de frunze: frunzele dela plantulele de un an cu cea mai mică greutate uscată, frunze de lăstari (rezultați după recepție) cu o greutate uscată redusă și în fine frunze dela lujeri cu dezvoltare normală (născuți din mugurii normali) cu greutatea uscată cea mai mare.

6. Suprafața foliacee dela an la an crește într'o proporție mai mare de 100%. Dacă luăm din datele noastre suprafața foliacee a plantulelor cari în cursul anului respectiv nu au fost stânjenite în creșterea lor prin recepție avem:

Plantule de un an, Sf =	550 cm ² , în medie
de 2 ani, „	1333 cm ² ,
de 4 ani, „	2762 cm ² ,
de 5 ani, „	6117 cm ² .

Dacă influența recepției nu se vede atât de bine la creșterea în înălțime a lăstarului din acel an; apoi această influență se remarcă la scăderea suprafeței foliacee; astfel plantulele de 2 ani recepate au o suprafață foliacee de 517 cm².

iar cele de 3 ani de 338 cm².

Acest rezultat al măsurătorilor ne spune că dacă în urma recepției obținem lăstari lungi, nu trebuie însă să ne bucurăm. Micșorarea suprafeței foliacee a plantulei, ca urmare a recepției aduce un prejudiciu important în nutriția plantulei, care în aceiași măsură va asimila mai puțin. În consecință, este de așteptat ca plantulele mai slab nutrite în anul recepției să se resimtă de aceasta și în anii următori.

7. Încă un factor, care ne mai poate interesa este raportul între suprafața foliacee și greutatea uscată a frunzelor.

Acest raport este foarte mare la plantulele de un an : 302.

Scade la plantulele nestânjenite în creșterea lor prin recepare:

Plantule de 2 ani nereceparate : 238

„ „ 4 „ „ 251

„ „ 5 „ „ 183.

Se ridică în valoare după recepare și întrece valorile aflate la plantulele de un an .

Plantule de 2 ani receparate : 333 (plantule de 1 an 302)

Plantule de 3 ani receparate : 369

Aceste măsurători ne arată că din punct de vedere al asimilației și transpirației plantulelor de un an sunt avantajate, având la aceiași greutate uscată o suprafață mai mare a frunzelor.

Acelaș lucru se poate spune și la frunzele de pe tulpinile plantulelor receparate ; în acest mod aparatul lor foliaceu prin o mai mare asimilație și transpirație poate compensa scăderea mare a suprafeței foliacee.

Contributions a l'étude de la physiologie des essences forestières (Aesculus, Robinia, Gleditschia et Ulmus).

Entreprenant des mesurages sur la transpiration des plantes pendant l'été (Juillet et Août), l'auteur a rapporté les chiffres obtenus à la surface foliacée de ces plantes, au poids de leurs feuilles vertes (Gv) et desséchées (Gu) et au

rapport $\frac{Gv}{Gu}$

Il en résulta que les plantes âgées d'un an seulement ont une transpiration plus active ; en même temps elles ont une valeur élevée pour le rapport $\frac{Gv}{Gu}$ et un surface foliacée plus grande pour la même quantité de matière desséchée.

D'ailleurs on a constaté des caractéristiques différentes : 1) chez les plantules d'un an, 2) chez les rejets de souche et 3) chez les plantes âgées de plus de 2 ans.

Après l'opération du recepage les plantes réduisent leur surface foliacée, quoique les tiges sont plus développées. La conséquence en sera la réduction des facultés de transpiration et d'assimilation, ce qui amenera un affaiblissement de la vitalité.

Beiträge zum physiologischen Studium forstlichen Pflänzlingen.

In rumänischen Tiefland und zwar in der Nähe von Bukarest wurde an Pflänzlingen der Rosskastanie, der Robinie, des chinesischen Götterbaumes und der Feldrüster Messungen ausgeführt. Es wurde gerechnet die mittleren Höhen der Pflänzlingen, das Verhältnis zwischen grünen und trockenen Blattmasse, die entsprechende Blattoberfläche der Gewichtseinheit, etc. gemessen.

Es ergab sich:

Einigen der inneren physischen Werte der Verdunstungsfaktoren haben bei einjährigen Pflänzlingen hohe Werte als bei älteren, wie z. B. das Verhältnis zwischen Blattoberfläche und Blattmasse ist bei ersteren höher.

Nach dem Verhältnis $\frac{G_v}{G_u}$ (das Gewicht der grünen und trockenen Blattmasse) haben wir drei Blätterarten der Pflänzlinge bei Transpirationsversuche ins Auge zu fassen:

Blätter der einjährigen Sprosse, Blätter der Adventivsprosse der auf den Stock gesetzten Pflänzlinge, Blätter der Sprosse der zweijährigen und noch älteren Pflänzlinge.

Nachdem die Pflänzlingen auf den Stock gesetzt sind nimmt die Blattmenge ab, obwohl die Ausschläge an sich entwickelter sind. Als Folge dieser Handgriff haben also die Pflänzlinge zu leiden, da durch die Verminderung der Blattfläche eine Schwächung der Ernährung und der Transpiration eintritt.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

IMPOZITELE LA PĂDURI

de Ing. EUG. FURNARACHI

Criza grea pe care o străbatem și de care suferă la noi ca și aiurea, agricultura, industria și comerțul, a făcut ca fiecare în sfera lui de activitate, să se străduiască a găsi cauze și leacuri la această criză.

Așa, ocupându-se de cauzele care influențează rentabilitatea exploatărilor forestiere, — fie că ele sunt făcute chiar de proprietarii pădurilor, fie că sunt făcute de exploatare, — domnii Otto Mathias și Horia Manole au publicat în „Revista Pădurilor” din 1932 articole în care au semnalat printre cauzele care contribuie la micșorarea și chiar la anihilarea rentabilității acelor exploatare, greșita așezare a impozitului agricol la păduri.

Criticile aduse de D.D.-lor sunt desigur fondate în parte, dar nu pot subscrie fără rezerve la cele arătate în articolele menționate mai sus și iată pentru ce :

a) Primesc de bune cifrele stabilite de D-l Horia Manole din care rezultă că, de pe un hectar de pădure exploatat la vârsta de 6 ani, proprietarul realizează un câștig de Lei 3.000. Impozitul se va calcula la acest câștig ceiace socotit à 20%, ne dă Lei 600 sau pe an și pe ha. lei 10. Și atunci constatăm, că la 50 Lei venit anual plătim Lei 10 impozit, pe când agricultorul la 1.088 Lei venit plătește Lei 220 impozit, prin urmare proporția este aceeași : 20 la sută.

b) Deasemenea primesc de bune cifrele arătate de D-l Otto Mathias, dar nu pot împărtăși afirmarea D-sale, că „Impunerea pădurii este o impunere a venitului brut” și mai puțin pot sprijini această afirmare pe art. 6 din Legea Contribuțiilor, care, în ultimul

său alineat zice că, câștigurile rezultând din exploatațiune fac obiectul unei impuneri separate „conform art. 30”. Iar art. 30 prevede impunerea veniturilor nete, care, potrivit art. 31 se obțin după efectuarea scăzământelor acolo rătate.

Să precizăm luând exemplul citat în art. de care ne ocupăm. Pentru a se stabili impunerea proprietarului ce-și exploatează singur pădurea, trebuie să se separe din venitul net total, partea ce este supusă impozitului agricol, de aceea ce reprezintă câștigul din exploatare. Pentru aceasta trebuie să ne punem în ipoteza că un exploatator ar vrea să întreprindă exploatarea suprafeții de 60 hectare ce reprezintă posibilitatea, luând asupra-și toate cheltuelile de împădurire, personal, etc. Ce socoteală va trebui să-și facă el spre a fixa prețul ce ar putea să plătească proprietarului? Va zice :

Venitul brut este de Lei 1.774.000.—

Cheltuelile sunt de „ 803.000.—

Din diferența de Lei 971.000 ce rămâne, trebuie să scad beneficiul meu de 70 la sută — spre exemplu — ceea ce face în cifre rotunde Lei 200.000, așa că pot oferi proprietarului diferența, adică Lei 771.000. Numai la această sumă va putea fi impus proprietarul la impozitul agricol cu cota de 8% (după noua lege) plus zecimile și adționalele pentru drumuri, iar la impozitul comercial va fi impus numai pentru restul de Lei 200.000.

Acolo însă unde nedreptatea este mare, este când se socotesc ca venit pentru stabilirea impozitului global, sumele ce proprietarul încasează din vânzarea pădurii sale pentru tăierile ce depășesc posibilitatea normală, și care până la un punct reprezintă un capital.

Este în deobște cunoscut, că marea majoritate a pădurilor particulare la noi, nu se exploatează pe baza raportului susținut. Dacă cineva are 100, 200 hectare pădure, le exploatează în minimum de timp posibil spre a realiza o sumă mai mare de bani și după aceasta așteaptă 20—25 ani până să se poată face o nouă tăere.

Fiscul nu ține socoteală de acest fapt și consideră ca venit toată suma încasată în acești câțiva ani, cât ține exploatarea. De aceea asistăm la toate vânzările de păduri, cu fond și suprafață, făcute de mulți proprietari, mai cu seamă în epoca anterioară crizei actuale. Se plătește atunci taxa de înregistrare pentru vânzare și nu mai sunt de plată : impozit agricol, impozit global, etc. Iar cum-

părătorii după tăere, aplică povața controlului fiscal citată de D-l Mathias : „parcelează și vinde”.

Aci stă mi se pare răul principal. In celelalte cazuri relatate, impunerea nu pot fi stabilite cu nesocotirea textelor precise de lege, decât numai dacă interesații se lasă în voia soartei. Personal m'am apărut în fața mai multor comisii de apel și dacă nu am obținut la toate aceleași norme de evaluare, totuși pot spune, că principial am obținut câștig de cauză și că reduceri s'au făcut în toate cazurile unde am putut dovedi un câștig mai mic decât acel estimat de fisc.

Cum s'ar putea înlătura răul ? Mijlocul cel mai simplu ar fi ca impunerea pădurilor la impozitul agr.col să nu se facă numai atunci când ele sunt puse în tăere ci să fie stabilită la recensământ în raport cu posibilitatea normală fixată prin amenajament și pe baza prețului lemnului din perioada de recensământ. Dacă de exemplu pădurea este amenajată în crâng cu o posibilitate de 3 hectare anual, se va face estimăția producției lemnoasă de pe aceste 3 hectare exploatabile, se va socoti valoarea ei în bani după prețul la epoca recensământului, se vor scădea cheltuielile și la suma obținută se va aplica cota legală. Suma obținută astfel ca impozit se va plăti pe tot periodul recensământului.

Pentru aplicarea acestui sistem este necesar însă ca impunerea să nu fie lăsată în sarcina numai a unui agent fiscal, ci să fie făcută împreună cu un silvicultor. In adevăr, un funcționar fiscal nu are cunoștințele necesare pentru a putea estima volumul lemnos dintr'o pădure și atunci se fac estimățiuni arbitrare, sprijinite în ultima analiză pe formula pe cât de comodă pe atât de nedreaptă : „prin comparație cu pădurile din aceeași regiune”, ca și cum ar putea să fie vreo rațiune că dacă pădurea mea are 200 metri cubi la hectar apoi a vecinului să aibă tot atât, ca fiind în aceeași regiune.

In acest mod, estimăția ar fi echitabilă din toate punctele de vedere, căci s'ar înlătura pe de o parte estimățiunile arbitrare, făcute astăzi de fisc -- și de care nu poate fi făcut responsabil -- iar pe de altă parte să înlătură impunerea la venitul global a unei sume ce nu reprezintă venitul anual.

Exemplu : O pădure are 180 ha. Revoluția 30 ani ; Posibilitatea 6 ha.

Vârsta în 1933 : 60 ha. 30 ani.

60 ha. 20 ani.

60 ha. 13 ani.

Se taie în 1933, șasezeci ha.; în 1934 șasezeci ha.; în 1905, șasezeci ha.

Valoarea unui ha. în 1933 : Lei zece mii net.

Impunerea :

pe periodul 1933/38 : La venitul de $6 \times 10.000 = 60.000$ lei pe an

pe periodul 1938/43 : La venitul de $6 \times n = 6 \times n$ lei pe an
n reprezentând valoarea hectarului după prețurile din 1938.

Pe celelalte perioade la fel.

În caz când de exemplu imobilul s'ar vinde în anul 1935, impozitul va greva fondul și prin urmare noul proprietar va ține seamă de această situație la stabilirea prețului de achiziție a imobilului.

Cât privește impozitul global, el fiind personal, va continua să fie plătit de vechiul proprietar pe tot timpul cât ar fi trebuit să se facă exploatarea celor 60 ha. adică dela 1935 până la 1943.

Les impôts forestiers.

Se référant aux articles sur la question publiés dans la revue par MM. Otto Mathias et H. Manole, l'auteur — préoccupé d'éviter les estimations arbitraires des agents du fisc et l'impôt des sommes qui ne représentent pas le revenu forestier seulement, — fait des propositions :

Les forêts ne doivent pas être imposées, comme aujourd'hui, chaque fois au moment où on les coupe, d'après leur valeur actuelle et par rapport à la contenance de la coupe respective ; l'impôt forestier faut être établi périodiquement, à la suite d'un recensement, sur la base des prix du moment, de ce recensement et en rapport avec la possibilité d'aménagement, n'importe la manière de la quelle le propriétaire fait les coupes annuelles.

Des forestiers spécialistes devront aider les agents du fisc à ces travaux.

Die Besteuerung der Wälder.

In Verbindung mit der Besteuerungsfrage, die im Vorjahre in den Spalten der „Revista Pădurilor“ von den Herren Otto Mathias und Horia Manole besprochen wurde, schlägt Verfasser folgendes vor :

Die landwirtschaftliche Besteuerung der Wälder soll nicht nur dann geschehen, wenn diese gefällt werden, sondern alljährlich auf Grund einer periodischen Zusammenschreibung welche den im Forstbetriebsplan festgesetzte normale Jahresetat berücksichtigen und auf Grund des Holzpreises bei der Steuerzusammenschreibung festgestellt werden soll.

Dem zu Folge sollte die Steuerarbeiten nicht nur durch einen Finanzmann, sondern mit einem Forstmann zusammen durchgeführt werden.

Bei diesem Verfahren würden einerseits nicht mehr willkürliche Schätzungen gemacht, andererseits werden dadurch nicht mehr Beträge besteuert, welche nicht das Jahreseinkommen darstellen.

DOCUMENTĂRI = COMENTARII

TIPURILE DE PĂDURI ÎN LITERATURA RUSĂ

de Ing. ȘT. RUBȚOV

Introducere

În ultimul deceniu atât în Apus, cât mai ales în Rusia au eșit de sub tipar o mulțime de studii privitoare la tipurile de păduri, iar în rândurile silviculturilor străine această problemă nouă a cucerit așa de mulți adepți, încât astăzi este considerată drept cea mai importantă preocupare și ultima inovație în cultura științifică a pădurilor.

Fiind așa de mult apreciată această știință în străinătate și nefiind tradusă în românește nici o carte cu acest subiect pentru a fi accesibilă tuturor silviculturilor români, o rezumare a acestei noi teorii în limba română este foarte indicată.

În cele ce urmează se va dezvolta în rezumat subiectul propus, așa cum a fost descris și publicat în limba rusă de cunoscuții autori Morozov, Cajander, Krüedeuer, Sucaciov și Kutsche. Înainte însă de a intra în fond se va schița în câteva cuvinte un scurt istoric al cauzelor care au provocat studierea tipurilor de păduri și necesitatea lor în silvicultură.

Cum s'a ajuns la ideea tipului de pădure?

Încă din trecutul destul de îndepărtat omenirea a ajuns la concluzia că pădurile se împușinează din ce în ce mai mult cu creșterea populației și tot de atunci s'a căutat a reglementa exploatarea în vederea protejării pădurilor.

Aceasta a fost epoca în care știința silvică propriu zis nu a existat și se întrebunțau numai anumite reguli în exploatarea pentru a asigura pădurii regenerarea.

Apoi din anul 1791 când a apărut cartea lui Hartig „Anweisung zur Holzzucht für Förster” a luat naștere și știința silvică, având însă caracterul unei gospodării șablon.

Ulterior, Hundeshagen cu lucrarea sa „Enzyklopädie der Forstwissenschaft” apărută în 1821 a pus bazele adevăratei științe a silviculturii, când

s'a renunțat la silvicultura „șablon” și s'a ajuns la concluzia că pădurea este un fenomen geografic și trebuie tratată ca atare.

În decursul aproape a 200 ani și până în zilele noastre unicul scop a fost a exploata și îngriji pădurea în așa fel ca să se poată regenera din nou în urma tăcerii și în bune condițiuni și a nu se exploata decât cota parte ce se cuvine generației respective. Acesta fiind scopul — pentru atingerea lui s'a luptat și se luptă și acum silviculorul contribuind la propășirea științei silvice prin cercetarea legilor naturii.

Așa s'a născut nevoia amenajării pădurilor și în legătură cu ea și științele respective ca: silvicultura, botanica, meteorologia, etc.

Dar nici acum știința silvică nu a atins perfect scopul urmărit și acum este în căutarea acelei metode perfecte pentru a fi aplicată în lucrările de cultură silvică (întemeierea pădurii, îngrijirea ei, exploatarea și regenerarea).

Cercetările în vederea găsirii celor mai perfecte metode în cultura pădurilor nu s'au putut face decât referindu-se la o anumită și foarte restrânsă porțiune a pădurii.

Cum însă pădurile sunt așa de variate în diferitele părți ale pământului, urmează că trebuiesc făcute tot așa de multe și variate cercetări în diferitele părți ale pădurii, ceea ce însemnează timp mult și complicarea lucrărilor. Pentru acest motiv s'a căutat a sistematiza pădurile spre a fi mai ușor studiate. Așa de ex. se poate studia o pădure după compoziția speciilor, după vârstă, după origină (din sămânță sau din lăstar) etc.; însă aceste studii nu vor avea o bază solidă, deoarece o pădure de stejar pedunculat, de ex., dintr'o regiune, nu poate fi la fel cu altă pădure de stejar din altă regiune și acestor două păduri nu se poate aplica aceleași metode de cultură.

Actualele clasificări de păduri și cari sunt în uz nu sunt decât clasificări artificiale bazate sau pe compoziția speciilor, sau pe origina lor, etc.

Bazându-se pe această clasificare artificială se făceau și studiile referitoare la exploatarea, regenerarea, educarea și îngrijirea arboretelor.

După cum vedem, clasificările acestea nu se refereau deloc la mediul ambiant (sol, climă, relief), care este de cea mai mare importanță în cultura pădurilor. Tocmai această mare lacună se caută a se completa cu ajutorul tipurilor de păduri, cari se bazează nu pe o clasificare artificială ci pe o clasificare naturală, care se referă atât la arboret cât și la mediul înconjurător (sol, climă, relief, etc.)

Această silvicultură cu tot complexul de reguli științifice ce are privitor la întemeierea, îngrijirea și exploatarea arboretelor, prezintă această mare lacună că nu ne arată în mod precis și categoric la care anume arborete se pot aplica aceste reguli: nu ne dă soluții precise, ci vagi.

Se pune întrebarea: la care arborete și care metode sunt cele mai indicate?

Prin urmare este nevoie de o clasificare sau grupare a arboretelor în așa fel ca un anumit arboret sau o categorie, o grupare a arboretelor să prezinte omogenitate din toate punctele de vedere (arboret, sol, climă, relief, etc.).

Numai la aceste arborete (sau asociațiuni) s'ar putea aplica una și aceeași metodă și numai în asemenea asociațiuni forestiere (tipuri de păduri) se pot face cercetări precise și aplicabile apoi în oricare alt arboret omogen.

În acest fel reușim să simplificăm mult cercetările și să economisim munca, căci nu mai este nevoie a face cercetări peste tot în mii și mii de cazuri, ci numai în câteva asemenea asociațiuni (păduri-tip) omogene din p. d. v. al arboretului și al mediului ambiant (stațiunea).

Prin urmare, la baza clasificării naturale s'a pus studiul condițiunilor locului de vegetație (Standortslehre), într'un cuvânt „stațiunea”.

Prima clasificare în st. mare a fost făcută de Mayr prin cunoscutele sale zone climaterice (Alpinetum, Picetum, etc.).

Fiecare specie este răspândită în zona ei de vegetație și vegetează cel mai bine în optimumul zonei. Apoi fiecare specie cu proprietățile sale biologice vegetând în zona ei, își schimbă proprietățile în legătură cu schimbările locale ale climei și ale solului.

A. Flaugère (vezi Revue des eaux et forêts No. 6/1929) spune că „vegetația este expresia precisă a condițiunilor mediului; climațul creiază masive mari de vegetație, iar solul și expoziția nuantează felul de a fi al vegetației”.

Prin urmare „tipul de pădure” nu este altceva decât o unitate de bază în noua clasificare naturală a pădurilor și exprimă o asociație de arborete cu caractere comune atât în ce privește compoziția speciilor, cât și mediul ambiant omogen (sol, subsol, climă și relief), putându-se aplica unor asemenea arborete tip-aceleși tratament și putând face obiectul unui singur studiu.

Tipurile de păduri după școala rusă.

Cuvântul „tip de pădure” (Waldtyp, type de forêt, tip lésa sau tip nasajdénii) nu este nou nici în terminologia silvică românească și se întrebuințează și acum pentru a caracteriza anumite păduri: de ex. pădurea de șleau este un tip de pădure caracterizat atât din p. d. v. al speciilor componente cât și din p. d. v. al stațiunii. Apoi tipuri de șleau cu cer, tipul de stepă, etc. toate acestea nu sunt altceva decât unități din clasificarea naturală a pădurilor, despre care s'a vorbit anai sus.

Prin urmare teoria tipurilor de păduri nu este străină silviculturii românești, numai că noi nu ne-am ocupat de ea și nu i-am dat cuvenita atenție, însă orice specialist întâlnind în natură anumite păduri caracteristice caută a le da numiri proprii.

Din acest punct de vedere simțul poporului care este mereu în contact cu pădurea, nu se înșală niciodată și numirile poporane sunt de obicei și cele mai nimerite.

Învățații ruși în cercetările lor întreprinse în vederea împărțirii pădurilor în tipuri, s'au folosit în primul rând de numirile poporane fiind cele mai reușite.

După Morozov definiția unui tip de pădure este următoarea: totalitatea arboretelor care cresc în condițiuni comune de climă, sol și relief, care condițiuni imprimă arboretelor anumite forme exterioare precum și proprietăți interioare și arată în acelaș timp felul măsurilor de gospodărie și mijloacele de aplicat în vederea regenerării lor.

Ce exprimă de ex. tipul de pădure „de șleau” de origină pur românească, dacă nu aceleași principii și date stabilite de Morozov ?

Pronunțând cuvântul „pădure de șleau”, niciodată nu ne gândim numai la compoziția speciilor, ci și la sol, relief, forma exterioară a arboretelor, sub arboret, pătură vie, etc.

Studiul tipurilor de păduri s'a început acum 28 ani concomitent în Rusia și Finlanda și independent unul de altul.

Intemeietorul acestor studii în Rusia a fost profesorul Academiei forestiere din Petrograd G. T. Morozov, în Finlanda, Cajander.

o) Iată în ce constă principiile „Școlii Morozov” așa cum au fost stabilite în cartea sa „Studiul pădurii”, apărută după moartea autorului, în 1924 și în cursurile sale „Tipuri de păduri” predate la Academia forestieră.

În primul rând, Morozov contrar părerii lui Pfeil care s'a pronunțat că în silvicultură nu sunt și nu pot fi stări comune, — declară că „rețete în silvicultură nu pot fi, însă stări comune sunt și acestea din urmă nu pot fi închipuite decât cu ajutorul tipurilor de păduri”. În limitele unei țări în repartizarea diferitelor păduri, oricând putem observa și identifica anumite trăsături tipice. Trăsăturile tipice sunt în strânsă legătură cu clima, relieful, solul și subsolul, adică cu situația locului unde vegetează pădurea dată. Viața și forma pădurei nu se poate înțelege dacă neglijăm mediul în care se află.

Pădurea și mediul trebuie să se unească într'un tot inseparabil, formând un individum geografic; pădurea este un fenomen geografic strâns legat de mediul în care se află.

Trebuie să privim dintr'odată atât pădurea cât și mediul ocupat de ea *).

De ex. prin pădurea de șleau noi nu înțelegem numai faptul că este formată din stejar, tei, carpin etc., ci și mediul în care se află (situația, solul, clima).

„Cât de variat este tabloul masivelor păduroase dintr'o țară, totuși există și trebuie să existe anumite caractere tipice; aceste caractere tipice trebuiesc legate de o anumită climă, relief, sol și subsol. O pădure nu se poate pricepe: a) fără legătura ce există între arborii componenți (biologia lor) și b) fără studiul mediului fizico-geografic în care se află pădurea și cu care mediul face un întreg indivizibil *).

Mai departe Morozov spune că un tip se caracterizează prin următoarele elemente:

- 1) proprietățile biologice ale speciilor cari formează o asociație.
- 2) proprietățile biologice ale asociației considerată în întregime,
- 3) mediul ambiant, relieful, solul și subsolul.

Acestea sunt cele trei coordonate fără de care Morozov spune că nu se poate înțelege o pădure, după cum un corp în spațiu nu se poate închipui fără cele trei coordonate ale lui.

Proprietățile biologice ale speciilor precum și mediul ambiant știm ce înrâuriri mari au asupra fiecărei speci în parte și nu ne oprim asupra lor.

Speciile forestiere, considerate fiecare crescută în stare izolată, au anu-

*) Morozov „Studiul pădurei”.

nite proprietăți biologice : când însă formează o asociație, o pădure, un arboret, biologia lor suferă schimbări însemnate. Așa de ex. întârzie epoca maturității, se schimbă felul creșterii, fructificația, condițiile de regenerare sub masiv, lumina, temperatura, umiditatea aerului și a solului, etc.

Unii dintre silvicultori și botaniști au clasificat pădurile după semnele 3) exterioare ale pădurii și anume: după pătura vie (Cajander) și după bonitatea (Orlov).

Morozov combate amândouă aceste clasificări obiectând că : „pătura vie este un indiciu bun al stațiunii și mai ales al stării pădurii și este necesară pentru caracterizarea unei asociațiuni forestiere, însă în privința ei (a păturii vie) trebuie să facem aceleași adăogiri și rectificări ca și la caracterizarea compoziției speciilor. Și anume în caracterul păturii vie se produc multe schimbări datorite mâinei omului: tăeri, incendii, pășunat, etc., care schimbă mult aspectul păturii vie și ne poate lăduce în eroare.

De ex. Cladonia, planta care arată deobicei un substrat sărac și uscat, apare și pe solurile bogate în urma unui incendiu.

În ce privește „bonitatea” Morozov spune că, cu toate că ne dă unele indicații prețioase, cu toate acestea nu ne poate lămuri complet decât numai cu ajutorul semnelor privitoare la condițiile locului de vegetație (stațiunii).

Așa de ex. slaba bonitate poate fi cauzată atât de lipsă, cât și de exces de umiditate ; atât din cauza sărăciei solului, cât și din cauza unei prea mari cantități de săruri în sol, etc. Pinul crescut pe un sol apos are aceiași creștere în înălțime ca și pinul crescut pe un sol sărac. Cu toate acestea calitățile lor sunt diferite.

Prin urmare la clasificarea arboretelor, compoziția lor, pătura vie, înălțimea medie, bonitatea, nu sunt suficiente. Este nevoie a arăta aci și condițiunile locului de vegetație (stațiunea) încât clasificarea să fie completă.

Pădurea fiind un fenomen biogeografic, procesul formațiunei solurilor se face sub influența unui climat dat, și a reliefului local. Gruparea esențelor forestiere este în strânsă legătură cu aceste condițiuni staționale.

Acestea sunt principiile după care s'a condus Morozov. După cum vedem obârșia acestui studiu îl găsim în știința phytosociologiei și în geografia botanică.

O clasificare a asociațiilor forestiere ca să fie naturală trebuie să fie bazată pe totalitatea următorilor factori (după Morozov):

- 1) proprietățile interioare și ecologice ale esențelor lemnoase,
- 2) mediul geografic: climă, subsol, sol și relief.
- 3) relațiuni biosociale { între vegetalele formând o asociație
 } între relațiuni biosociale și faună.
- 4) Cauzele istorico geologice.
- 5) amestecul omului.

Deoarece tipurile se determină de către mediul în care se află, rezultă că întâi trebuiesc fixate unitățile mari de clasificare. În limita cărora apoi urmează a se determina și identifica tipurile.

După Morozov această clasificare se prezintă schematic în felul următor:
1) Zonele (tundra, zona pădurilor, stepa, deșertul).

- 2) Subzonele (tundră cu pădure, păduri amestecate, păduri de stepă etc.).
- 3) Regiuni (regiunea se fixează în legătură cu situația fizico-geografică).
- 4) Tipuri (se stabilesc în limitele unei regiuni).

Sunt cazuri când într-o regiune majoritatea arboretelor au aceeași situație comună și aceleași condițiuni geologice comune, însă diferă din alte puncte de vedere. Aceste complexe mari de păduri caracterizate printr'un indiciu comun, Morozov le numește „tipul unui masiv păduros”, în limitele căruia apoi se identifică tipurile de păduri.

Tipuri de păduri după „școala finlandeză”

În legătură cu școala rusă, în Finlanda în același timp și cu totul independent s'a născut altă teorie a tipurilor de păduri al cărui întemeietor este prof. botanist Cajander.

Baza dela care a plecat Cajander a fost știința phytosociologiei. Fiind botanist teoria lui Cajander se deosebește mult de cea a silvicultorului Morozov, pentru că a dat mai multă importanță vegetațiunii erbacee și lichenilor decât celei forestiere.

Iată cum definește Cajander un tip: „La unul și același tip de pădure se referă toate arboretele a căror vegetație la vârsta de exploatabilitate și la o consistență aproape plină, se caracterizează esențial printr'un aspect general și specii anumite, precum și prin aceleași caractere ecobiologice. Deasemenea toate arboretele a căror vegetație se deosebește prin acele diferențe cari pot fi considerate ca temporare și ocazionale și în nici un caz ca definitive, de ex. cari apar din cauza diferitelor vârste a arboretelor, luminiișuri, sau introducerea altor specii, (Cajander 1927, pag. 40—41).

Prin urmare la Cajander baza pentru determinarea tipurilor este vegetația sub masiv și numai vegetația, pe când stațiunii nu-i acordă nici o importanță deosebită, arătând de exemplu că tipurile de păduri nu depind de sol și că pe unul și același sol pot vegeta diferite tipuri, iar un anumit tip poate fi întâlnit pe diferite soluri, adică după Cajander tipul de pădure, ca și oricare altă asociație vegetală se caracterizează numai prin vegetația sa.

Față de „școala Morozov” există prin urmare o diferență esențială: Morozov cu elevii săi leagă un tip de pădure de omogenitatea solului și subsolului în arborete, iar Cajander din contra afirmă că un tip de pădure nu are nici o legătură cu solul sau cu compoziția speciilor, înghlobând într'un tip toate arboretele de pin, de molift, de mesteacăn etc. dacă au pătura vie omogenă.

Afară de aceasta Cajander pleacă dela principiul că un tip se determină exclusiv de factorii direcți ai locului de vegetație (lumină, căldură, apă, aer etc.) cum sunt date de natura externă.

Adică, se poate întâmpla ca pe diferite tipuri de sol să se întâlnească a sociațiuni cari se pot considera că fac parte dintr'o asociație comună omogenă, pentru că acești factori direcți combinându-se cu alți factorii indirecți (relief, climă, sol, etc.) pot da naștere la mediul omogen. Asemenea situațiuni (mediul

omogene în ce privește acțiunea lor asupra vegetației, Cajander le numește că sunt de *aceiași valoare biologică* *).

Pornind de la acest criteriu, autorul rus Sucaciov determină un tip astfel: asociația vegetală (sau tipul de pădure) întrunește asociațiunile omogene în ce privește organizarea lor în vederea folosirii tuturor condițiilor lor locului dat și prin urmare omogene și după sistemul relațiilor phytosociale sau având situațiuni (statiuni) de aceeași valoare biologică".

Fără a intra în critica celor două metode (Morozov și Cajander), căci prin această lucrare nu urmărim decât expunerea rezumativă a părerilor autorilor sus menționați, totuși, o paralelă este nevoie a se face. Iată ce spune cunoscutul tipolog rus Sucaciov: cu câte o regiune se află mai la nord, cu atât influența arboretului asupra păturei vii se arată mai puțin efectivă și aceasta probabil depinde în primul rând de faptul că spre nord consistența arboretelor chiar la speciile de umbră devine mai mică și de aceea acolo pătura vie este mai pronunțată, fiindcă după cum se știe depinde în mare grad de lumina din sub masiv.

Sucaciov este de părere că dacă tipurile lui Cajander le vom împărți după compoziția speciilor, atunci aceste subdiviziuni după specie vor corespunde tipurilor lui Morozov, însă determinarea tipurilor lui Cajander numai după pătura vie, fără a ține seamă de alți factori, poate da loc la mari greșeli, căci pătura vie care nu pătrunde cu rădăcinile sale decât stratul superficial al solului, nu poate arăta proprietățile straturilor mai adânci, cari tocmai sunt utilizate de arbori.

De această părere sunt și alți autori străini.

Dacă pentru Finlanda cu păduri compuse numai din câteva specii, metoda Cajander este aplicabilă și a dat rezultate bune, — în Rusia și în țările apusene această metodă nu s'a putut aplica din cauza prea marilor diferențe atât în ce privește speciile cât și a mediului ambiant. Pentru aceste motive în prezenta lucrare nu ne vom ocupa decât de metoda lui Morozov.

Metoda lui Morozov în lucrările elevilor săi.

Bazele stabilite de Morozov au fost dezvoltate apoi și studiate amănunțit de Bar. Krüedener, Alexeev, Sucaciov, Tcacenco, Kutsche și alții cari ne-au dat și detaliile de modul cum trebuie făcute cercetările și determinările tipurilor de păduri.

Bar. Krüedener dă următoarea definiție tipului de pădure „Societatea vegetală formată într'o climă dată, solul dat și care are un caracter mai mult sau mai puțin constant, fără amestecul omului”.

Krüedener stabilește clasificarea pădurilor bazat pe următorul principiu: „Tipurile principale ale solurilor și subsolurilor în legătură cu umiditatea (drenația apei), accesul aerului (drenația aerului) și caracterul stratului superficial vegetal al solului, dau în prezenta unui substrat mineralogic și a unui anumit arboret anumite tipuri de arbore”.

Prof. Alexeev definește un tip: „Totalitatea unor porțiuni dintr'o pădure, omogenă din p. d. v. al climatei și solului și prin urmare și d.n. p. d. v.

* Sucaciov, 1931 pag. 30—35.

al compoziției speciilor și al păturii vji a asociațiilor vegetale de bază, cari posedă aceleași proprietăți silvicole și în baza cărora permit aceleași metode în scopul regenerării și educării (îngrijirii) pădurii”

Prof. Sucațiov vestit prin lucrările sale în domeniul phytosociologiei, dezvoltând studiul tipurilor de păduri (vezi Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri 1931) nu găsește altă explicație diferitelor fenomene ce se petrec în pădure, decât în știința phytosociologiei.

După cum am văzut mai sus acest tipolog cu toate că susține în totul ideia lui Morozov, totuși nu respinge nici ideia lui Cajander gășind că amândouă aceste metode se completează reciproc una pe alta. Cu tot avântul mare ce a luat această știință în Rusia și Finlanda, mulți dintre silvicultori s'au arătat ostili noului curent în silvicultură, motivând că nu este nevoie de tipuri de păduri odată ce avem „bonitatea” criteriul cel mai bun care se întrebunțează în amenajamente, și care arată starea pădurii și a fiecărui arboret în parte din toate punctele de vedere.

Conducătorul acestui grup de silvicultori ostili tipurilor de păduri este Profesorul de amenajament Orlov, care în lucrarea sa „Estimația pădurilor” din 1924 spune: „In natura pădurii nu sunt nici clasele de vârste, nici clasele de bonitate, ci sunt infinit de multe arborete diferite după vârstă și după producție.

În scopul amenajării toate arboretele se divid după vârstă în clase de bonitate.

Și într'un caz și într'altul clasificarea artificială și numai aceasta poate forma criterii stabile pentru repartizarea arboretelor fiindcă se înțelege dela sine că pentru scopurile artei și clasificarea trebuie să fie artificială.

Caracterizarea completă și exactă a solului și a altor condițiuni staționale este obligatorie în amenajament, fiindcă pe baza acestor caracteristici pot fi făcute diferite comparațiuni și determinări de arborete, însă toate combinațiunile trebuie să se bazeze pe aceleași criterii, stabilite prin clasele de bonitate”.

Morozov analizând cele două termene „tip” și „bonitate” ajunge la concluzia că în baza amenajamentului trebuie luat tipul de pădure care este o unitate naturală și numai în limitele și pe bazele create de tipuri de păduri este posibilă clasarea arboretelor pe clase de bonitate.

Desigur teoria lui Orlov a avut mulți adeți și pentru motivul că pe acea vreme tipurile nefiind încă determinate, toate lucrările de amenajare s'au bazat pe clasele de bonitate cari s'au putut stabili dela caz la caz.

Prof. Kutsche din Cehoslovacia, în cartea sa „Studiul tipurilor de păduri”, a exprimat ideia că deocamdată, aplicarea tipurilor de păduri în lucrările de amenajare nu este indicată decât în acele masive păduroase unde tipurile sunt bine recunoscute și detaliat descrise.

Morozov susține că tipurile nu numai că nu sunt identificate sau cunoscute, ci nici nu sunt recunoscute, adică noi nu știm nu numai proprietățile lor silvicole, ci nu știm nici seriele exterioare distinctive.

Cu toate acestea, studiul tipurilor de păduri a progresat așa de mult

după moartea lui Moșozov, încât a fost chiar reglementat și introdus definitiv în lucrările de amenajare din Rusia, Finlanda și Polonia, unde nici o lucrare de amenajare nu se face decât pe baza determinării tipurilor de păduri.

Așa de ex. în Rusia, din anul 1926, comisariatul Agriculturi și al Pădurilor a publicat „instrucțiunile de amenajare” obligatorii a se respecta în toate cazurile la amenajarea pădurilor.

În aceste instrucțiuni se dă următoarea definiție a tipului de pădure: „tipuri de păduri se numesc acele porțiuni de pădure cari arată în mod complet particularitățile caracteristice biologice și economice exprimate prin creșterea, compoziția, calitatea arboretului și condițiunile staționale ale locului dat”.

Odată ce aplicarea acestei științe este reglementată în unele țări, însemnează că foloasele aduse sunt mari și îndiscutabile și pentru a ne convinge și mai mult asupra importanței tipurilor de păduri în toate lucrările silvice tehnice și culturale, este suficient a însuși numai câteva din aplicațiuni așa cum le vede tipologul Sucaciov și Krüedener.

A organiza și a conduce bine și rațional o gospodărie forestieră într-un masiv păduros este posibil numai cu condiția să împărțim întâi acest masiv în tipurile de păduri și dacă vom ști proprietățile silvice ale acestor tipuri.

Krüedener în lucrările sale, arată detaliat ce fel de tăeri urmează a se aplica fiecărui tip de pădure în parte. Așa de ex. în pădurile din jurul regiunii Minsk compuse din pin pur — în cazul tăerilor rase fără oprirea rezervelor, se poate admite incendierea resturilor dela exploatare; însă în pădurile cu esențe amestecate unde predomină mesteacănul și plopul tremurător, nu se poate admite acest procedeu pentru că în urma incendierei tulpinile mesteacănelui nu vor mai lăstări, iar plopul tremurător va cuoeri tot terenul fiindcă se va regenera din drajoni.

Apoi influența pășunatului în păduri, variază în diferite tipuri de păduri *).

Procedeele regenerărilor artificiale fiind condiționate de solul și pătura vie vor fi diferite în diferitele tipuri de păduri.

Cu ajutorul tipurilor de păduri, lucrările de amenajare sunt mult înlesnite și estinate, fiindcă dacă avem un tip bine studiat din toate punctele de vedere, metodele acceptate pentru acest tip vor fi aplicate în toate cazurile similare.

Tot așa în cazul împăduririlor, alegerea speciei este bazată pe tipul de pădure.

Deasemenea în ce privește alegerea semințelor forestiere pentru împăduriri, când știm ce fel de tip de pădure vrem să creem, urmează că și semințele trebuie adunate dintr'acelaș tip de pădure. Lucrările practice de silvicultură sau diferitele cercetări, dacă se efectuează în limitele unui anumit tip, vor da rezultate mult mai prețioase, decât dacă s'ar face fără nici o normă în diferite părți ale pădurii fiindcă aceeași specie forestieră are proprietățile biologice mult schimbate în diferitele tipuri de păduri.

La noi, în ultimul timp se fac încercări pentru introducerea nucului american. Dacă am ști ce fel de tip de pădure formează nucul american în America, am încerca desigur creierea aceleiași tip și la noi în țară, căutând a realiza exact toate condițiunile atât staționale cât și biologice și phytosociale din America.

*) Sucaciov pag. 74—75.

Consiliul tehnic al pădurilor *) este de aceeași părere în privința importanței tipurilor de păduri și cu pasagiul expus în darea de seamă prezintă un interes, îl redăm în întregime :

„Amenajarea și întreaga cultură a acestor păduri trebuie fundată pe cunoașterea profund experimentală a unităților phytosociologice care sunt tipurile de arborete, ce prin asociere dau tipul de pădure; și cum trebuie să tindem a cunoaște constituția ce urmează a fi dată fiecărui arboret în parte, într-o stațiune dată, spre a obține maximum accesibil și mulțumit în creștere și a-i asigura permanența de producțiune prin regenerarea pe loc, tipurile naturale de arborete, pe care le găsim astăzi în câmpie și stepă, sunt singurele în stare a ne indica alegerea esențelor ca și a metodelor de regenerare cele mai apropiate ansamblului de condițiuni date pentru stațiunea în care lucrăm, că deci, de știința, de observația și experiența profundă a specialistului depinde puțința ca în opera de regenerare, de restaurare și ameliorare a pădurii de câmpie și stepă să reconstituim tipul primordial de asociație ale esențelor, etc. etc.”

Apoi în continuare Consiliul Tehnic fixează următoarele trei tipuri de păduri pentru regiunea de câmpie și stepă: a) tipul șleau, b) tipul șleau cu cer și c) tipul de stenă.

Cum se determină și se descrie un tip de pădure?

Morozov a descris numai câteva tipuri de păduri din Sud-Estul Rusiei — regiunea de antestepă, însă nu a dat instrucțiuni precise de modul cum se descrie un tip. Această lipsă au completat-o elevii săi despre cari am vorbit anterior. Dintre acestea merită să fie relevate lucrările d-lor Profesori Sucaciou și Kutsche. V. Kutsche în cartea sa „studii tipurilor de păduri” apărută la Praga în anul 1927 a stabilit o metodă pentru descrierea tipurilor de păduri al cărei conținut în rezumat expunem în cele ce urmează:

Din p. d. v. silvic într-o pădure deosebim două momente importante; momentul când pădurea este ajunsă la termenul exploabilității și momentul imediat după tăcere. Primul însă este de mai mare importanță căci aci putem identifica toate caracterele esențiale ale tipului.

În vederea studiului deosebim etapele pădurii, subetaje, subarborete și pătură vie, apoi urmează cercetarea stațiunii.

I. Descrierea arboretului

Etajele predominant, codominant, dominat etc. se vor descrie fiecare în parte, având în vedere:

a) consistența; b) compoziția speciilor; c) felul cum sunt repartizate speciile; d) vârsta; e) înălțimea și diametrul mijlociu; f) numărul de arbori și volum pe ha.; g) clasa de bonitate.

a) Consistența se va determina prin comparație între suprafața solului acoperită de proiecțiile coronamentelor și suprafața totală a solului, luată ca unitate.

*) A. I. Ionescu. Dare de seamă a consiliului tehnic a pădurilor pe 1931. pag. 768, 769.

b) Compoziția speciilor se va nota obișnuit 1/10, 2/10, etc.

c) Esențele pot fi repartizate omogen, confuz, pălcuri etc. sau se va descrie amănunțit fiecare specie în parte.

Sub arboret. Se arată de obicei consistența generală și speciile componente după scara Hult:

1. vereinzelt—izolat, câte unul
 2. spärlich—rar
 3. zerstreud—risipit
 4. reichlich—des
 5. geschlossen—se ating coronamentele
- De exemplu: Consistența 4

Compoziția :

Corylus avellana 4
Cornus sanguinea 2
Evonymus ver. 2
Rosa canina 1
Quercus sessilif. 1

Semințușurile preexistente se descriu amănunțit arătând înălțimea, vârsta, starea de vegetație, modul cum sunt repartizate etc.

Pătura vie, compusă din { pătura erbacee
mușchi și licheni.

Studiul păturei vie este foarte important, deoarece prin caracterul ei se condiționează multe laturi ale vieții pădurii. Câteodată numai după felul păturii vie se poate deduce și tipul arboretului.

Așa de ex. pe solurile acide, cresc: *Trientalis*, *Deschampsia*, *Carex* și altele; pe solurile neutre: *Mercurialis perennis*, *Allium ursinum*, etc.

După Mozerov, *Cladonia* caracterizează solurile sărace, uscate și nu crește decât sub adăpostul esențelor de lumină. *Sphagnum* arată exces de umiditate și în același timp nu suportă calca în sol.

În regenerarea pădurilor pătura vie are o deosebită importanță. Așa de ex. *Luzula nemorosa* și *Carex pilosa* nu compromit instalarea semințușurilor preexistente, iar *Festuca sulcata* și *Poa nemoralis* câteodată compromit regenerarea.

A. Pătura erbacee

Se descrie umblând în mijlocul pădurii și făcând mai multe opriri (de Sucaciu se dă metoda mult mai exactă). Se arată ziua și luna; vegetația se schimbă cu sezonul; vegetația de primăvară nu are nimic comun cu cea de vară.

Se constată variațiile, consistența lor, mărimea etc. Pentru consistență vom întrebuința scara lui Hult cu cele 5 gradații arătate mai sus.

Pentru caracterizarea compoziției speciilor se va întrebuița scara Alehin, care dă aspectul general (fizionomia): De ex.

- 5 planta care dă aspect
- 4 planta care dă aspect și are un rol secundar
- 3 planta care dă aspect și are un rol de al 3-lea grad
- 2 planta care nu prea ia parte în aspectul general
- 1 planta care nu joacă nici un rol

Iată un exemplu de felul cum se descrie pătura erbacee:

Compoziția

Asperula odorata	sau 5
Oxalis acetosella	sau 4
Lactuca muralis	sau 3
Viola mirabilis	sau 1 etc.

Acolo însă unde este de dorit a se face o descriere și mai detaliată a păturei cu arătarea cantității fiecărei specii, se va întrebuița scara Drudet:

Sol.—Solitarius—câte unul

Sp.—Sparsus—risipit

Cop.—Copiosus—mult

Soc.—Socialis—asociații

Gr.—Gregarius—grupe

Descrierea se va face la fiecare oprire.

După aceea se determină care din specii este constantă: adică acea specie care se întâlnește cel puțin în jumătatea opririlor; varietățile care se întâlnesc numai într'un sfert din opriri (de exemplu dacă am făcut 8 opriri pentru descriere și numai la două opriri s'a constatat o plantă) se numesc secundare, iar restul accidentale.

Este însă necesar a face cel puțin 20—30 opriri spre a face descrierea amănunțită.

În rezumat deci se fac următoarele constatări:

- 1) Consistența generală după scara Hult.
- 2) Speciile principale.
- 3) Se face apoi o descriere generală a tuturor speciilor întâlnite.
- 4) Se apreciază după scara Alehin sau Drudet gradul în care ia parte fiecare specie în compoziția păturei moarte.
- 5) Cu scara Drudet se împart speciile în: constante, secundare și accidentale.

B. Mușchi și licheni.

În general ne mărginim a arăta din ochi acea parte din suprafață care este acoperită cu un covor de mușchi arătând și speciile. Acelaș lucru în ce privește lichenii

Metodele pentru cercetarea stațiunii.

I. Factorii climaterici: căldură, lumină, umiditate, mișcarea aerului, se cunosc după observațiunile făcute la stațiunile meteorologice, când este posibil.

II. Factorii orografici se compun din noțiuni de macro-relief, care ne dă caracteristica generală a reliefului locului dat și microrelief care caracterizează suprafața unui teren limitat.

În deosebi microrelieful este important, căci influențează asupra repartiției speciilor și prin urmare și a tipurilor, de aceea la cercetări tipologice se face o caracteristică mai amănunțită arătând 1) caracterul lui general și 2) formele locale separate.

Avem 1) relief de munte; 2) de deal și coline și 3) șes. Este foarte important a avea în vedere expoziția versanților și panta.

La munte se mai deosebesc mai multe zone verticale a vegetației.

III. Factorii edaphici. Geneza rocei mume este de mare importanță căci ne permite a judeca asupra proprietăților solului.

Proprietățile fizico-chimice ale solurilor se descriu în felul următor:

- a) Situația generală (platou, coastă, depresiune etc.).
- b) Roca mamă și origina ei (eluvii, deluvii, etc.).
- c) Culoarea solului.
- d) Compoziția chimică.
- e) Structura.
- f) Stratificarea adică orizonturile.
- g) Elemente izolate, conglomerate de Fe, Al, Mn și Ph.
- h) Compoziția mecanică și proprietățile.

IV. Factorii biotici. Trebuie să arătăm în ce fel a intervenit omul și consecințele rezultate. La exploatare ce fel de materiale și cantitățile scoase. La incendii se va arăta anul și acțiunea lor. Despre pășunat și consecințele lui.

Este de dorit a face comparație între un arboret, unde a intervenit omul și altul în care mâna omului nu schimbă aspectul arboretului.

Profesorul botanist V. Sucaciou a studiat și mai complet tipurile de păduri și instrucțiunile date în cartea sa „Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri”, se pot considera ca cele mai complete apărute până în prezent în literatura silvică.

Redăm în rezumat principiile expuse în cartea arătată mai sus, urmând apoi traducerea exactă a „formularului tip pentru descrierea unui tip de pădure”. După Sucaciou un tipolog cu un ajutor în timpul unei veri de $4\frac{1}{2}$ —5 luni pot determina și descrie tipuri de păduri pe suprafațe de 30—40000 ha.

Un tipolog trebuie să fie un bun cunoscător al geologiei a științei solurilor, a meteorologiei, botanicii și silviculturii.

Întâi se studiază relieful general al unui masiv păduros, făcând o excursie în lungul și latul acestui masiv cu ajutorul unei hărți cu detalii. Cu ocazia acestei excursii se studiază și schimbările solului și ale speciilor.

A studia apoi cu deamănuntul întregul complex păduros este foarte greu, dacă nu imposibil.

De obicei se aleg porțiuni mici omogene între ele, așa numite piețe de probă (Kutsche propune a studia tot masivul, ceiace este foarte greu), răs-pândite pe toată suprafața unui tip de pădure și apoi se studiază în toate detaliile fiecare din aceste piețe (arboretul, solul, pătura vie și cea moartă).

Aceste piețe se aleg acolo unde pădurea a avut mai puțin de suferit de pe urma omului. Apoi așezarea acestor piețe este de dorit să fie în linii paralele, trecând peste coaste, văi etc. spre a se lua și detaliile reliefului.

În ce privește suprafața pietelor, Sucaciiov propune media de 2500 m², putând varia în plus sau în minus.

Numărul pietelor se ia dela 8—18 conform indicațiunilor lui Ilvessalo (finlandez).

Piețele se fac de obicei pătrate sau dreptunghiulare. După ce s'a fixat locul pietelor de probă și s'au delimitat cu țărși pe fața pământului, se procedează la descrierea lor.

În acest scop prof. Sucaciiov propune un formular tip, care se tipărește în mai multe exemplare și se întrebuițează pe teren.

După ce s'au luat datele pe teren, urmează sintetizarea lor în vederea caracterizării tipurilor, adică determinarea diagnosticului fiecărui tip.

Este foarte posibil ca 2 sau 3 figuri determinate provizoriu pe teren, să fie înglobate în una singură, în urma lucrărilor de sintetizare în birou.

În ce privește numirea ce trebuie dată fiecărui tip în parte, fiecare autor a propus numirile lui proprii.

Așa de ex. Cajander clasifica tipurile după plantele erbacee caracteristice. (*Oxalis*—tip, *Vaccinium*—tip, *Calluna*—tip, etc.).

Morozov din contra a căutat să numească tipurile după specia predominantă și stațiune.

Krüdener întrebuinta numirile populare, cari s'au dovedit că exprimă foarte bine și într'un cuvânt un tip din toate punctele de vedere (specia, stațiunea).

La noi deasemenea sunt în uz unele numiri populare cari s'ar putea lua ca bune pentru clasificarea (șleau, etc.).

Sucaciiov care a căutat să împace metodele lui Cajander și Morozov, propune următoarele numiri, cari au în vedere atât arboretul cât și pătura vie:

Picetum oxalidosum ·	Pinetum vaccinosum ·
„ myrtillosum ·	„ myrtillosum ·
„ vaccinosum ·	„ polytrichosum ·
„ polytrichosum ·	„ sphagnosum
„ sphagnosum ·	„ oxalidosum
„ caricoso-sphagnosum ·	„ cladinosum
„ tiliosum ·	„ callunosum
„ quercetosum ·	„ tiliosum ·
„ fortinale ·	„ corylosum
„ sphagnoso-herbosum ·	„ quercetosum
	„ herbosum
etc.	etc.

În tipul de pădure determinat și descris în fețul de mai sus, urmează a se face apoi toate cercetările științifice privitor la regenerarea, educarea și tăierea arboretului, inclusiv proprietățile biologice ale fiecărei specii în parte.

Studiul tipurilor în pădurile României.

În țările mici ca Belgia, Olanda etc. unde în prezent nu a rămas nici o pădure nestudiată din toate punctele de vedere, desigur că acolo nici aplicarea tipurilor de păduri nu este indicată.

Deasemenea în Franța și Germania aproape toate pădurile sunt bine și amănunțit studiate în vederea regenerării lor și prin urmare nici aci n'ar fi cazul să se introducă studiul tipurilor.

În țările mari însă cu suprafețe imense acoperite cu păduri nesfârșite și în parte chiar virgine, unde nu s'a făcut nici un studiu, desigur că acolo studierea pădurilor în vederea amenajării lor este foarte dificilă. N'ar fi suficient poate nici zeci de ani pentru a se putea descrie aceste păduri, din cauza imensității lor și a imposibilității de orientare. Prin mijloacele actuale de care dispune știința silvică, nu s'ar putea studia aceste păduri, decât într'un interval de timp foarte mare necesitând cutreerarea întregului masiv păduros și cât de amănunțit.

Cu ajutorul însă al tipurilor de păduri, lucrarea se ușurează enorm fiindcă nu este nevoie a fi parcurse toate masivele păduroase decât în trecut, iar studiul propriu zis nu se va face decât în tipurile de păduri determinate.

În această situație sunt pădurile Rusiei, Finlandei și Americii, apoi ale României și Poloniei.

Polonia, Cehoslovacia, Lituania și Estonia au introdus în serviciul lor studiul tipurilor de păduri.

Cu atât mai mult în România cu cele 7 milioane ha. de păduri din care numai o neînsemnată parte au amenajamente definitive, iar restul nu sunt de loc studiate, studiul lor cu ajutorul pădurilor tip este mult indicat.

După cum am arătat la începutul acestui studiu, împărțirea pădurilor în tipuri nu este nouă în țara Românească.

Mici încercări (fără însă a fi provocate de teoria tipurilor de păduri, ci din nsăși nevoia clasificării lor naturale) s'au făcut și la noi.

Numai din cele cunoscute de noi, cităm următoarele:

1) Dr. C. C. Georgescu. „Scurtă privire asupra pădurilor dintre Comana și Dunăre”. Autorul determină trei tipuri de păduri: tip—șleau, tip—pădure de cer pură, tip—pădure de limită de stepă.

2) I. Prodan. „Șesul între Dunăre și Tisa”. Se descrie diferite păduri din p. d. v. al compoziției

3) Al. Borza. „Vegetația și flora României”. Teritoriul României este împărțit în mai multe provincii sau zone cu flora unitară.

4) M. Rădulescu. „Observațiuni la cultura stejarului pedunculat în câmpia Română”. În această lucrare s'au descris destul de detaliat arboretele de șleau nu numai din p. d. v. al compoziției speciilor și al stațiunii.

5) Consiliul Tehnic al pădurilor prin darea de seamă pe anul 1931 acordă mare importanță condițiilor staționale și phytosociologice

fixând tipurile: a) tip—șleau; b) tip pădure de cer pur și c) tip pădure de limită de stepă.

Chestiunea cum și în ce fel ar trebui început studiul tipurilor în România este a viitorului.

Impărțirea pădurilor în unități mari este făcută deja amănunțit de învățatul nostru naturalist Enculescu în „Zonele de vegetație lemnoasă în România”, această lucrare putând servi și ca ghid în viitoarele cercetări.

Zona alpină

Zona forestieră	{	c. Subzona stejarului	{	Reg. molidului pur
		b. Subzona fașului	{	Reg. esențelor amestecate, etc.
		a. Subzona rășinoaselor	{	Reg. fașului pur
Zona în stepă	{	a. Antestepa	{	Reg. esențelor amestecate, etc.
		b. Stepă propriu zisă	{	Corum cu faș
			{	Alte amestecuri, etc.
Zona pădurilor de salcie și plop	{	a. Reg. de munte	{	Reg. stej. pendunclat pur
		b. „ „ deal	{	„ „ „ „ în amestec
		c. „ „ câmpie	{	Reg. stej. pendunclat pur
			{	„ „ „ „ în amestec

În limita acestor zone, subzone, regiuni și sub regiuni raportate și la zonele climatice, urmează a se studia și identifica arboretele identice din punct de vedere al proprietăților interioare (arboret cu biologia lui) și exterioare (stațiune) spre a se putea forma un tip de pădure.

Bibliografie :

- 1) G. T. Morozov: „Studiul pădurii” 1924.
- 2) G. T. Morozov: „Studiul tipurilor de păduri”.
- 3) Bar. Krüdenner: „Bazele clasificării tipurilor de păduri” 1916.
- 4) V. Sucaciou: „Manual pentru cercetarea tipurilor de păduri” 1931.
- 5) V. N. Kutsche: „Studiul tipurilor de păduri” 1927.
- 6) Enculescu: „Zonele de vegetație”.
- 7) Revista pădurilor pe anii 1927—1932.

Les types de forêts dans la littérature russe.

L'importance de la question des types de forêts pour la sylviculture nationale, l'inaccessibilité pour les roumains, de la langue russe, dont la littérature de spécialité abonde de travaux sur la matière, ont déterminé l'auteur de nous présenter un résumé des publications de Morosow, Cajander, Kruedener, Soucaiciou et Kutsche.

Il fait d'abord un court historique de la question, en montrant la genèse de l'idée et les différences de conception chez les deux écoles : russe et finlandaise.

Au reste, nous sommes en présence d'un résumé seulement et non pas d'une étude critique.

Die Waldtypen in der russischen Litteratur.

Die Wichtigkeit des Problems der Waldtypen und die Unzugänglichkeit der ausländischen Litteratur für alle Forstleute hat den Verfasser dazu veranlasst, die Theorie der Waldtypen so darzustellen wie dies in der russischen Litteratur geschildert ist und zwar bei Morosov, Cajander, Krüdener, Sucaciov und Kutsche.

Es wird zuerst eine geschichtliche Betrachtung dieser Frage wiedergegeben wie man zu der Idee der Waldtypen gelangt ist, um nachher die zwei Schulen, die russische und die finnländische zu besprechen.

Im weiteren ist die Arbeit nur eine kurzgefasste Wiedergabe der Anschauungen der obenerwähnten Verfasser ohne die vorgeschlagenen Verfahren zur Bestimmung der Waldtypen einer Kritik zu unterwerfen.

I. Consiliul Superior Silvic.

Legea pentru administrarea pădurilor, din 1930, la art. 56, institue un for superior „...în scopul urmării unei politici silvice continue și armonizării silviculturii cu celelalte ramuri de producție și cu nevoile de apărare a țării...”

Prin structura lui acest areopag silvic, poate elabora cele mai documentate sugestii în politica noastră forestieră.

Dela înființarea legii și până în prezent, acest consiliu s'a întrunit numai în 1931 și 1933, în 1932 eclipsând din motive necunoscute.

D-l Ministru Voicu Nițescu, asitat de d-l Crihan, subsecretar de stat la Ministerul de Domenii a prezidat ședințele.

Neîncăpător în cele două zile fixate, programul a trebuit să angajeze patru zile dezbaterile, epuizând următoarea ordine de zi :

1°. Cuvântul de deschidere al sesiunii, Dr. Voicu Nițescu, Ministru Agr. și Domeniilor.

Președintele Consiliului superior silvic.

2°. Pădurile și rolul corpului silvic în apărarea națională.

Raportor Dr. D. S. Drămbă.

3°. Industria și comerțul lemnului față cu depresiunea economică.

Raportor Petre Ioan.

4°. Colaborarea C. A. P. S.-ului cu alte întreprinderi similare și proprietari de păduri în vederea unei mai bune valorificări a lemnului românesc.

Raportor Petre Ioan și D. Tomuță.

5°. Politica forestieră și pădurile în lumina intereselor agriculturii țării.

Raportor Dr. M. Drăcea.

6°. Problema pastorală ; cultura și ameliorarea pășunelor împădurite.

Raportori : M. Chintescu-Arva și Petre Antonescu.

7°. Administrația vânatului și organizarea vânătorii.

Raportor C. P. Georgescu.

8°. Citirea și aprobarea avizului consiliului în chestiunile examinate și deliberate.

Similitudinea problemelor discutate în consiliu ca și în congresul inginerilor silvici din anul acesta, evidențiază actualitatea lor presantă.

Ședințele sunt animate și discuțiunile vii. Chestiunile discutate încrucișează — cu bogăție de argumente — interese opuse.

Referenul cu „Administrația vânătorii și organizarea vânătorii susținut de un stat major forestier, disecă profund acest mit și arată paradoxala existență a serviciului vânătoarei în încadrarea actuală a Ministerului de Domenii.

*

Un eveniment neașteptat a îndoliat debaterile. Fostul director regional Gh. Condrea moare subit în urma unui discurs ținut în ședința II-a a consiliului.

Indurerați, acei cari cu câteva minute mai înainte îl aplaudaseră, l-au veghiat și condus apoi la mormânt.

I. P. Zeletin

C o n f e r i n țe

II. Cultura salcâmului și a altor specii exotice.

Se pare că revenim la realitate. Activități cu sfere secante, agricultura și silvicultura, cari până astăzi căutau să se singularizeze, vin să-și recunoască greșala și cu pași giganți caută să câștige timpul pierdut.

În această lumină, conferința d-lui Prof. Dr. M. Drăcea, directorul general al C. A. P. S.-ului, ținută în ziua de 17 Iunie a. c., ora 18 la Cercul agronomilor, este prima apropiere.

În fața unui auditoriu distins, format din exponenți calificați ai agriculturii și silviculturii, d-l Garoflid, președintele cercului, prezintă publicului pe conferențiar.

D-l Prof. Dr. Drăcea tratând despre „Cultura salcâmului și a altor specii exotice” începe prin a arăta că, aria de vegetație a salcâmului, ca și diversitatea întrebuințării lui în economia rurală face ca această specie să formeze puntea de legătură între cele două ramuri mari ale economiei naționale, agricultura și silvicultura. Calităților lui tehnologice multiple, datorește salcâmul marea lui întrebuințare, dela pari de țărd și până la mobilă fină.

Ceia ce face ca această specie să se lege mai mult de agricultură, sunt exigențele sale — relativ modeste — care face să-l găsim peste tot sub linia podgoriei.

Originea acestei specii fiind în munții Aleghani, a pătruns în Europa — pentru prima dată — prin Franța. Pentru țara noastră rămâne în picioare numai ipoteza infiltrării prin Constantinopol, ca fiind întemeiată pe argumente științifice serioase.

Salcâmul este specia, care în anumite condițiuni de sol și climă, are o creștere — în adevăr — extraordinară. La Ciurumela-Dolj s'a observat într'un arboret studiat de conferențiar, la vârsta de 12 ani, o creștere de peste 20 m³ pe an și pe ha. În această situație cultura salcâmului devine de 2—3 ori mai rentabilă decât cea agricolă.

Lemnul de salcâm are calități care-l fac apt pentru toate întrebuințările. În special se remarcă trăinicia, calitate care îl reclamă tot mai mult pentru stâlpii de telegraf.

Duraminificarea se face repede; nu se găsesc decât maximum patru inele de album.

Dintre dezavantajele acestei specii — cari adesea pot fi defecte, merită a fi remarcate: tendința de infurcire, putrezirea lemnului la piesele bătrâne în picioare și procentul mare de coajă (20%).

În patria lui de origină, insecta *Cyllene robiniae* îl distruge.

Alte specii exotice, afară de salcâm, cari merită a fi cultivate sunt: nucul american (*Juglans nigra*), plopul de Canada (*Populus canadensis*), o nouă specie de plop destinată ținuturilor secetoase (*Populus hircoviensis*) și *Liriodendron tulipifera*.

Subiectul tratat cu distinsă competență, dozat cu spirit și paranteze, a fost documentat cu hărți și tablouri.

După terminarea conferinței, d-l Hagi Tudorache aduce elogiul conferențiarului și expune unele observațiuni personale făcute în pădurile din județul Muscel.

*

Atmosfera de caldă cordialitate precum și interesul cu care conferința a fost urmărită ne face să credem că, în în sfârșit, convingși de importanța armonizării intereselor acestor două mari ramuri de producție națională (agricultura și silvicultura) asociațiunile de profesioniști agricoli și forestieri, vor organiza mai multe conferințe de acest fel în anul viitor.

I. P. Zeletin

III. Institutul de cercetări forestiere.

Un vechi desiderat al corpului silvic, în care presă grija conturării definitive a silviculturii naționale, s'a implinit. Institutul de cercetări forestiere a luat ființă prin jurnalul consiliului de ministrii No. 561 din 16 Mai 1933 (Monit. Of. No. 115 din 22/V 933).

În ultimul timp s'a vorbit deopotrivă de necesitatea unui institut ca și a unor stațiuni de experimentație forestieră. Se părea la un moment dat (anul trecut) că trei stațiuni sunt pe cale a se creia (Tigănești, Sinaia, Mihăești); dar motive de ordin financiar au determinat abandonarea acestui proiect.

Astăzi Institutul viețuiește și încadrarea lui actuală este o mărturisire de încredere și nădejdi.

D-l Prof. Dr. M. Drăcea a fost numit directorul noului așezământ.

Cultura și experiența vastă a celui chemat la conducerea acestui nou organism al vieții noastre forestiere, vor deschide orizonturi noi și silvicultura națională va progresa în profunzime.

Colaborarea celorlalți 12 ingineri — elemente distinse — este pe atât de prețioasă pe cât de vaste sunt problemele ce li se impun spre rezolvare.

Astăzi când inginerii silvici sunt chemați să lucreze în trei mari direcțiuni (C. A. P. S., Regim silvic și Institut), când principiul elementar al specializării vine să se afirme și în silvicultură, noi ne exprimăm toată încrederea în frumosele realizări pe care institutul și le propune și-i urăm pe lângă atmosfera de strânsă colaborare și armonie, să fie urmărit de bucuria adevărilor științifice descoperite.

*

În ziua de 19 Iulie a. c. în sala mare a Soc. Progresul silvic a avut loc instalarea d-lui Prof. Drăcea ca director al Institutului de cercetări forestiere și a d-lor Petre Ioan și I. Moldovanu respectiv ca director general și subdirector general al Capsului.

Festivitatea a avut loc în prezența d-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor, Voicu Nițescu, care după ce a evidențiat strălucita activitate a d-lui Prof. Drăcea ca director general C. A. P. S., a oferit întregul d-sale sprijin noului Institut și a asigurat corpul silvic că primele zile ale proximei sesiuni parlamentare, va trece un proiect de lege privind înființarea lui.

În continuare, d-l Ministru. evidențiază meritele excepționale ale d-lui Ing. Insp. Gen. Petre Ioan, noul director general C. A. P. S. precum și cinstea și conștiinciozitatea d-lui I. Moldovanu, noul subdirector general.

D-lui Ministru îi răspunde — în primul rând — d-l C. P. Georgescu, președintele consiliului de administrație C. A. P. S., după care d-l Prof Drăcea scoate în relief problemele mari pe care le-a urmărit dela venirea d-sale în fruntea administrației C. A. P. S., precum și rezultatele obținute.

Strângerea cât mai aproape a corpului silvic și instaurarea unei atmosfere de rodnică colaborare i-au fost imperative permanente. Își exprimă satisfacția de a fi putut realiza ceva mai mult în această direcție decât a moștenit și mulțumește tuturor pentru munca depusă și bărbăția cu care au știut să înfrunte vițreaga vremurilor. Mulțumește d-lui Ministru pentru concursul promis Institutului și își exprimă încrederea în rezultate frumoase.

D-l Petre Ioan — noul director general — schițează programul pe care și-l propune în noua demnitate.

Enumără problemele de ordin forestier-național cari cer o rezolvare urgentă și definește politica națională a lemnului în cadrul depresiunii economice actuale.

Examinează greutățile cari amenință realizările propuse și cere concursul tuturor pentru a putea fi înlăturate.

După terminarea festivității, d-l Prof. Drăcea și-a luat rămas bun dela toți cei prezenți.

*

În seara zilei următoare, inginerii silvici din București, au oferit la restaurantul Continental o masă în onoarea d-lor: Prof. Drăcea, Petre Ioan și I. Moldovanu. Au participat 63 ingineri într'o atmosferă de caldă prietenie.

Pentru sărbătoriti au toastat domnii: C. P. Georgescu, S. Rodoteatu, D. Georgescu, Andrei Ionescu, M. P. Florescu și C. Chiriță din partea celor tineri.

A răspuns d-l Petre Ioan și la urmă d-l Prof. Drăcea care a depănat firul frumoaselor amintiri din cei trei ani de conducere a C. A. P. S.ului.

I. P. Zeletin

Inşiner silvic Eug. Răuță
Probleme de politică forestieră
 Tip. „Presa” — Brăila — 91 pag.

Înainte de a expune măsurile pe cari le preconizează pentru rezolvarea marilor probleme forestiere ale țării, autorul — cum e și firesc — începe prin a releva caracterele esențiale ale pădurii.

Reușește a arăta și celui profan, în cuvinte simple, dar impresionante că pădurea e bunul cu cele mai profunde și mai variate efecte sociale și deci trebuie să formeze o preocupare de prim ordin pentru cel chemat să aibă în grijă interesul general.

Deosebit, se relevă că factorul timp este esențial în cultura pădurii și că reclamă un proprietar nepierător cu capitaluri mari, obținute pe termene lungi.

Pentru ca pădurea să-și poată îndeplini în toate timpurile rolul său social, într-o țară agricolă ca România, a cărei populație numără 80% țărani, este nevoie ca:

1) Statul să ia măsuri ca pădurea să acopere toate terenurile destinate ei, făcând loc agriculturii în regiunile unde populația poate munci sigur terenul.

Plecând dela constatarea că pădurea are de împlinit funcțiuni importante, în strânsă legătură cu existența societății și

că, proprietatea forestieră este prin excelență justificată prin funcțiunea ei socială, autorul propune ca încă din primul deceniu care urmează statul să ia măsuri de altă reglementare a exercitării dreptului de proprietate.

În cadrul regiunilor destinate culturii pădurilor, să se fixeze serii de exploatare ca și când toate pădurile ar forma o singură proprietate, adică ținându-se seama numai de necesitățile de cultură, exploatare și transport.

Apoi ar urma să se estimeze pe proprietari, diversele păduri ce intră în compunerea seriilor, pentru a se cunoaște aportul fiecăruia, precum și cota parte de venit, după ce se va stabili o valoare la tulpină.

Fiecare proprietar ar primi acțiuni corespunzătoare la câte un hectar pădure normală, iar proprietatea acestor acțiuni ar fi singura cale prin care s'ar executa dreptul de proprietate. Ele pot fi transmisibile moștenitorilor și transferabile unor terțe persoane. Ceva analog cu „dramul” moșnenilor, cu deosebirea că a ceste acțiuni ar rămâne cu o valoare aproape fixă și cu un venit foarte puțin fluctuabil, știut fiind că pădurea dă un procent mic, dar sigur.

În aceste condițiuni, toate chestiunile privitoare la conservarea, cultura, admi-

nistrarea și valorificarea pădurilor, atât ale statului cât și ale tuturor categoriilor de proprietari, s'ar face ca și când n'ar exista decât un singur proprietar și anume printr'un nou organism o mare „Casă a Pădurilor” care, prin noua ei menire ar urma să însuneze și să depășească atât preocupările fostei „Casa Pădurilor” cât și ale actualei „C. A. P. S.”.

2) Statul să asigure o statistică cu date reale asupra terenurilor degradate dela șes și coline și a regiunilor de munte cu pante repezi și sol superficial.

3) Să ia măsuri ca încă din școală, toți cetățenii să cunoască rolul și foloasele pădurii în viața statului.

4) Statul să ia toate măsurile ca sănătatea publică să profite de avantajele pădurii.

5) Să se asigure armonia între serviciile publice care conlucrează cu organele de administrarea pădurilor.

6) Statul să asigure paza și poliția pădurilor.

În ce privește satisfacerea nevoilor de lemne ale populației, s'a căzut de acord, prin congrese internaționale de specialiști că e necesar un procent de 18-30%, variabil după situația geografică, orografică, gradul de dezvoltare economică și densitatea populației.

Modul de repartizare a pădurii pe întreg teritoriul țării, pentru a asigura acel procent e o mare problemă de stat. Idealul ar fi ca regiunile muntoase și dealurile cu pante repezi să fie acoperite cu păduri, iar la câmpie repartizarea să fie uniformă, pe întreg cuprinsul țării, dând pădurii în special terenurile ce nu pot fi folosite de agricultură.

În felul acesta se vor armoniza ambele ramuri de producție.

Din faptul că pădurea își dă produsul într'un timp foarte îndelungat și că binefacerea ei sunt necesare și generațiilor

viitoare, rezultă pentru stat obligativitatea instaurării unei continuități, de alungul timpurilor, în politica forestieră și deci a fixării unui „plan general de gospodărie agro-silvică pe secole”.

Un prim punct al acestui program ar fi împărțirea țării în regiuni silvice — adică destinate în primul rând culturii pădurilor — și în regiuni agricole.

Primele regiuni ar fi cele muntoase și dealurile înalte, iar restul ar forma regiunea agricolă.

Aci pădurea ar urma să formeze numai trupuri izolate, al căror criteriu de răspândire ar fi:

a) Pădurea să ocupe terenurile a căror defrișări ar fi dăunătoare.

b) Pădurea să ocupe terenurile improprii altor culturi, agricole sau poricole.

c) Pădurea să fie plantată ca zonă de apărare contra vântului și zăpezii.

d) Actualele păduri de șes și poalele dealurilor să fie repopulate cu specii cari dau maximum de creștere anuală pe hectar.

Acel organism, numit Casa Pădurilor, ar avea în preocupările sale și chestiunile privitoare la distribuția lemnului și alimentarea tuturor instituțiilor statului, precum și cele privitoare la industrializarea lui.

Ca structură s'ar compune, dintr'o administrație centrală în care s'ar elabora concepțiile de bază, din vreo 30 Direcțiuni Silvice cari vor avea misiunea de a conduce și de a administra efectiv, ținând ele toate socotelile și lucrările de birou și ocoalele silvice, organe numai de execuție, cu minimum de lucrări de birou.

Un calcul aproximativ al capitalului pe care ar urma să-l ruleze această imensă întreprindere și al veniturilor sigure pe cari le-ar aduce, arată că ar fi posibilă și finanțarea ei fără vreun ajutor

străni și anume printr'un organism numit „Casa de Credit forestier” la care ar urma să se depună pentru sigură fructifi care fondurile Casei de Pensuni cari acum stau la Casa de Depuneri.

In termen de 10 ani s'ar forma tot capitalul necesar, iar în acest răstimp s'ar putea rezolva și chestiunea evaluării masivelor forestiere ale țării.

Pentru toate aceste probleme, autorul se adresează oamenilor mari de stat, fiind vorba de prosperarea națiunii.

In rezumat, cartea reprezintă schema unui sistem de politică forestieră interesant și îndrăzneț, cari comportă discuții și, pe alocuri, rezerve.

A. C.

REVUE DEX EAUX ET FORETS.

No. 3 Martie 1933

A. Barbey.

La forêt française, envisagée dans son ensemble au point de vue de la résistance aux attaques des insectes.

Pădurea franceză privită în total, din punct de vedere al rezistenței la atacurile de insecte.

Pădurile Franței sunt mai puțin expuse atacurilor de insecte decât pădurile celorlalte țări forestiere din Europa.

Aceasta, pentru că pădurile Franței se întind dela un capăt la altul al țării, la altitudini variind dela 0—2300 m.: pentru că îmbracă aspecte înfinit de variate după compoziția esențelor sale, din care unele, ca fagul și bradul se acomodează tot așa de bine cu climatul maritim al Mării ca și cu condițiile climatice și pedologice ale unor văi îndepărtate din Auvergne Alpi, Pirinei, Vosgi sau în altele platouri din Jura.

Covorul vegetal francez prezintă varietăți multiple, pe cari nu le poate explica numai nuanțele unui climat zis temperat.

Aceste varietăți sunt o consecință a accidentărilor unuia din reliefulurile cele mai îmbucătățite din Europa, și a multiplicației aspectelor geologice, cari se învecinesc sau se suprapun în spații res-

trânse. Altitudinea, expoziția, natura solului, gradul său de permeabilitate sunt tot atâtea cauze, cari aduc variațiuni infinite în constituția pădurii Franței.

Comparând pădurea franceză cu aceea a țărilor vecine, vedem, că ea se distinge printr'un caracter esențial: predominanța în câmpie a elementului foios — a stejarului, carpinului, fagului și altor esențe secundare, cultivate mai mult în regimul crângului simplu și compus decât în regimul codrului. Acestei împrejurări se datorește faptul, că marile masive din câmpia Franței au fost ferite de invaziunile insectelor, cari — în toate timpurile — au decimat pădurile de molid și de pin din Germania, Austria, Statele Dunărene, Rusia și chiar Scandinavia.

După ce stabilește dela început faptul de mare importanță, că arborii cu frunze căzătoare ocupă 3/4 din pădurile Franței și rășinoasele numai 1/4, autorul intră în amănunte și studiază pricinile, pentru cari nu s'au abătut invazii mari de insecte asupra pădurilor Franței și caracteristicile atacurilor de insecte din Franța.

Cu toată această rezistență la atacul insectelor a pădurilor Franței, autorul atrage atenția, că noile împăduriri, cari măresc an cu an suprafața domeniului forestier al Franței, vor modifica proporția foioaselor în favoarea rășinoaselor.

Noua pădure, creată artificial, pe so-

luni aride, sărace, sau chiar ruinate, va constitui o bună atracție pentru insectele devastatoare de rășinoase. Va fi cazul mai ales cu molidul, care a fost și este instalat de obicei (în Franța) în stațiuni prea joase, unde găsește rareori condițiuni pedologice convenabile și umiditatea atmosferică, de care are nevoie.

Numai arboretele amestecate, de foioase și rășinoase, vor putea să împiedice acțiunea insectelor devastatoare.

G. Gêneau.

Les ventes de coupes de bois en 1932.

Vânzările de parchete în 1932.

Licitațiile din 1932 (în Franța) au atras un public numeros, a cărui afluență, dacă nu răvnă, amintea pe aceia din anii de prosperitate. Pe unele piețe s'au văzut reapărând chiar cumpărători străini de localitate, cari altădată se abținuseră.

Totuși animația acestui public a fost temperată de împrejurări.

După fizionomia licitațiilor, clientela părea, că se sbate între două sentimente contrarii: nesiguranța și dorința de a cumpăra. Nesiguranța provenea nu numai din pricina crizei generale, ci și din cauze proprii comerțului de lemne.

Pe unele piețe, cumpărătorii se îndoiau, dacă și pe 1933 se va menține regimul contingentării. O altă îndoială o constituiau debușeurile; în numeroase centre de licitație au lipsit companiile de drum de fer sau au oferit prețuri mici.

Dorința de a cumpăra s'a tradus printr'un fapt semnificativ, un simptom fericit: cantitățile de lemn de lucru vândute (2.104.000 m³) au depășit cu 365.000 m³ volumul vânzărilor din 1931 și sunt aproape egale cu cele din 1929 și 1930, când cursul diverselor lemne a atins maximum.

Cumpărările au fost mai active asupra

lemnelor de rășinoase, a căror scădere a fost foarte mult încetinită, dacă nu oprită.

Intr'un cuvânt, caracteristicile vânzărilor din 1932 sunt: continuarea crizei la foioase, stabilizarea rășinoaselor, cumpărături mari în comerț și nădejdea unor reluări a afacerilor.

Autorul se ocupă de materialele rămase nevândute, găsind în parte explicația și în faptul, că s'a aruncat pe piață mai mult material decât putea să absoarbă. Aut. dă apoi mai multe tablouri asupra cantităților de lemne vândute și asupra prețurilor mijlocii ale lemnului în picioare, conchizând:

Ridicarea taxelor vamale și contingentarea importului pentru a se asigura aprovizionarea pieței cu producția internă, au fost obligații, dela cari guvernul francez n'a lipsit.

S'a ajuns astfel la oprirea scăderii valorii lemnelor de rășinoase. Nu s'a obținut acelaș rezultat la foioase, dar, poate fără aceste măsuri, prăbușirea lor ar fi fost completă.

Scăderea prețurilor la foioase are cauze interne, din cari principala e, că s'a ajuns la saturația pieței, de unde nevoia de a se limita exploatarea de stejar și fag, cel puțin în pădurile Statului.

A. Dugelay.

Le chataignier dans les Maures.

Castanul în ținutul Maures.

Se continuă și se sfârșește articolul început în Nr. precedent. Aut. tratează aici despre: boala cernelii; comparație între cele două moduri de tratament, al castanului pentru fructe, sau lemn de foc și utilitatea castanului în lupta contra incendiilor din păduri, conchizând, că — departe de a propune înlocuirea frumoa-

selor păduri de pin, bine acclimatizate aici, cu arborete de castan, este totuși absolut necesar să se dea acestei esențe cea mai mare extensiune peste tot unde condițiile îi vor fi favorabile.

Jagerschmidt et Coffin.

Méthodes pratiques pour le calcul de la valeur d'avenir.

Metode practice pentru calculul valorii de viitor a arboretelor forestiere după un incendiu.

În urma congresului ținut la Paris în Mai 1930 asupra incendiilor din păduri, toate companiile de asigurare au admis garantarea arboretelor tinere după valoarea lor de viitor.

Autorii dau două metode pentru calcularea valorii de viitor a arboretului tip (având aceeași esență și considerat ca normal în aceeași regiune și pe un sol analog) și anume: a) în funcție de capitalul generator și b) în funcție de venit.

Capitalul generator este totalul plasmamentului făcut de proprietar. El se compune în general dintr-o parte imobiliară — solul — și dintr-o parte mobilă, reprezentată prin capitalurile necesare pentru constituirea și întreținerea arboretului.

Venitul este suma produsă prin vânzarea suprafeței (arboretul) la vârsta sa normală de exploatare.

Autorii recunosc, că chestiunea valorilor de viitor este complexă, pentru că arboretetele sunt foarte variate și că e totdeauna cam îndrăzneț lucru să vrei să aplici formule brutale la o materie supusă în același timp — vreme îndelungată — capriciilor și vicisitudinilor vieții și fluctuațiilor fenomenelor economice.

M. P.

Notes sur un voyage d'études en Suisse.

Note asupra unei călătorii de studii în Elveția.

Autorul descrie câteva lucrări de corecțiuni de torenți și avalanșe văzute în Elveția, remarcând perfecțiunea acestor lucrări. Explicația a găsit-o în faptul, că lucrările noi, întreprinse de colectivități secundare (corporații, consorții, etc.) sunt subvenționate de Adminis. federală cu 70—80% din cheltueala totală. Serv. forestier, sub supravegherea căruia se fac lucrările, face toate eforturile, ca să reducă la minimum lucrările de întreținere, ce cad numai în sarcina colectivităților, ce n'ar dispune de fonduri pentru prea costisitoare lucrări de întreținere.

P. Harlé.

Forêts et neiges.

Păduri și zăpezi.

Se spune de obicei, că pădurea întârzie topirea zăpezii, afirmație periculoasă ca toate acelea. Cări exagerarea acțiunea binefăcătoare a arboretului. Să nu cerem pădurii mai mult, de cât poate să dea.

Aut. a pus să se facă măsurători sistematice timp de 3 ani în 5 cente de observație și a găsit, că influența pădurii asupra căderii zăpezii se manifestă sub 3 forme:

I) *Influența acoperișului:* Pădurea reține în coronamentul său o parte însemnată din fiecare cădere de zăpadă și în consecință solul forestier primește mai puțină zăpadă, decât terenul gol din vecinătate.

II) *Influența expoziției:* În mediu rece (expoz. nordică sau fund. de vale) influența pădurii este aproape nulă. Rapiditatea topirii zăpezilor este act aceiași în pădure și afară din pădure; În mediu cald (expus la soare sau bătut

de vânt cald), arboretul joacă foarte pronunțat rolul de paravan. În acest caz se găsește în pădure un strat de zăpadă mai gros, decât în afară de pădure și aci se poate spune, că pădurea în târzie topirea zăpezilor.

III) Influența naturii arboretului: Într'un mediu cald, zăpada se topește mai încet sub un acoperiș de rășinoase, decât de foioase, pe când într'un mediu rece zăpada dispăre mai repede sub rășinoase, decât sub alte esențe, din pricina căldurii solului.

Léon Schaeffer.

Photographie aérienne et mode de traitement.

Fotografie aeriană și mod de tratament.

În afară de alte folioase, pe cari ni le poate aduce fotografa aeriană este și acela, că permite până la un punct, de a ne da seama de modul de tratament aplicat unei păduri și de a distinge esențele, cari o populează, constituind un mijloc comod și imparțial de a judeca progresul operațiunilor de conversiune cu substituiri de esențe.

Autorul se ocupă de cazul pădurii Fox, din Jura și conchide că prin ajutorul a paratelor stereoscopice se poate nu numai distinge esențele, dar chiar într'o oarecare măsură să se numere arborii, să li se calculeze înălțimea și să li se măsoare diametrul coronamentului, etc.

Desigur, aceste aplicații ale fotografiei aeriene sunt de mai mare folos în regiunile puțin explorate — în colonii, în lipsă de alte procedee de inventariere și estimatie.

A. Arnould.

Revision des évaluations forestières. Revizuirea evaluărilor forestiere.

Prin legea din 16 Aprilie 1930 s'a dis-

pus — în Franța — o nouă evaluare a venitului proprietăților neclădite. Această operațiune interesa în mod deosebit pe proprietarii de păduri. S'au instituit comisii departamentale, cari să strângă toate datele și toate documentele pentru elaborarea judicioasă a tarifelor de evaluarea pădurilor. Lucrările, ce aveau să facă aceste comisii în perioada 1931—1935, se referă la clasificarea, adică la determinarea tipurilor diferitelor clase, în cari vor trebui să fie aranjate pădurile. Chestiunea este, nu de a se determina venitul exact al fiecărei proprietăți, ci de a se stabili medii aplicabile tuturor proprietăților, cari prin natura lor, prin tratamentul, calitatea solului și situația lor, pot fi așezate în aceeași clasă.

În scopul de a se asigura oarecare concordanță între diversele comisii de clasare, Asociația națională a lemnului a întocmit un model de tablouri și o nomenclatură precizând sensul diversilor termeni silvici, întrebuințați în legi și regulamente. Autorul dă explicații asupra acestor modele.

R. Potel

Réflexions à propos d'une nouvelle méthode d'éclaircies appliquée en forêt de Bellême.

Reflexiuni cu privire la noua metodă de rărituri, aplicată în pădurea Bellême.

Această nouă metodă, se aplică de Stațiunea de Cercetări forestiere dela Nancy, în pădurea Bellême, în arborete de codru amestecate de stejar și fag. Ea presupune existența unui subetaj complet de fag și menținerea lui în tot timpul revoluției. Pe lângă aceasta s'a admis, ca în aceste arborete, stejarii să ajungă la vârsta de 50—60 de ani înălțimea fusului de 14—15 m. La această vârstă, făcându-se prima răritură, trebuie să rămână în picioare 600 de stejari la

ha, distanțați între ei la 4 m. Acești stejari sunt însemnați cu vopsea, din ei trebuind să se recruteze materialul tăerilor principale.

Răriturile următoare făcute cu o rotație de 6 ani în arboretele de 80 sau chiar 100 de ani și mai apoi cu rotația de 12 ani, trebuesc să fie tari și să aibă de scop a menține degajate vârfulurile stejărilor de viitor până la finele revoluției.

Astfel conduse răriturile, vor trebui să lase pe ha și spre vârsta de 100 ani circa 300 stejari de viitor (sau 200). La această vârstă nu va mai trebui să existe fag în arboretul principal. La 150 de ani vor rămâne 150 stejari la ha și la 200 de ani, vârsta revoluției adoptate, vor rămâne 120 de arbori la ha, distanțați la 9—10 m., cu diam. de circa 80 cm., suficienți pentru o tăere de în sămânțare sombră.

Autorul articolului persiflează metoda și o combate, spunând că:

a) Argumentul actualității metodei e slab; producția lemnului de lucru trebuie considerată încă mai mult pentru viitor, decât în prezent.

b) Lemnele lungi sunt încă foarte căutate, iar lemnul cu diametre peste 75 cm. nu se obține, decât prin rezervele din tăerile definitive sau cu tratamentul à tire et aire.

c) În pădurile susceptibile de a produce stejari admirabili în același timp prin grosimea, calitatea lemnului și înălțimea lor, să se continue a se practica răriturile normale.

d) Să se intervină cu răritura energică atunci, când arboretul a atins aproape maximul creșterii în înălțime.

e) Cu răriturile puternice din noua metodă nu se poate împiedeca creșterea în înălțime peste 14—15 m. până la 150 de ani.

f) Rezultatul izolării prin răriturile pu-

ternice va fi sporirea cantității de lemn, dar nu a lemnului de lucru.

g) Nu are niciun rost desemnarea încă dela 60 de ani a celor 600 stejari de viitor.

h) De asemenea nu au o bază justificată distanțele de 4—5—10 m. și creșterile în diam. de 0.006—0.004—0.002 m., fixate prin noua metodă.

i) În fine această regularitate excesivă nu se poate realiza în practică și nici nu e de dorit, nefiind naturală, sau chiar împotriva naturii.

În concluzie, autorul crede, că tăerile de ameliorare trebuesc să asigure în mod constant degajarea arborilor de viitor, de la starea pârș până la aceia de codru, apropiată de epoca regenerării.

P. G. Aubert.

Le sapin et les reliques subalpines en Normandie.

Bradul și relicvele subalpine în Normandia.

E vorba de un studiu cu acest titlu, publicat de naturalistul Caint-Claire-Deville la Centenarul Societății entomologice din Franța.

R. D.

Le bois domanial de la Chartreuse de Valbonne constitué en réserve forestière.

Pădurea Statului Valbonne, rezervă forestieră.

E vorba de organizarea reinvierii pădurii naturale (La Sylve) bazându-se, pe cunoștința biologiei esențelor, iar pe de altă pe biologia formațiunilor forestiere propriu zise. În această căutare a restabilirii unui mediu în progresiune, silvicultorul va fi autorizat în cursul intervențiilor sale succesive ameliorante, să treacă pe al doilea plan toate preocupările de randament: materie și bani.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 5/933.

H. Badoux.

La réserve forestière de Dursrüti.

În cantonul Berna, în apropiere de localitatea Langnau, se află o foarte frumoasă pădure de rășinoase — un tip interesant de codru grădinarit.

Pentru a putea da vizitatorilor o idee de frumusețea unei păduri tratată cu me-najament, inspirându-se dela legile naturii, această pădure, în întindere de 36 ha, a fost achiziționată de Consiliul cantonului Berna, pe prețul de 65.000 fr., pentru a se crea o rezervațiune și unde Stațiunea de Cercetări Silvice din Elveția să facă observațiuni.

A. Barbey.

Autor du rajeunissement de l'épicéa.

Pe cât de dificilă este în Elveția regenerarea naturală a arboretelor de molid la altitudini mari, pe atât această regenerare devine simplă în țările dunărene.

Autorul arată că în aceste țări (Cehoslovacia, Polonia, România) regenerarea molidului, chiar la altitudini mari (1400—1500 m.) se produce, cel mai adesea, fără dificultăți. Această ușurință de regenerare ar fi datorită, spune d-sa, condițiilor naturale favorabile: climat, natura geologică și calitățile edaphice și chimice ale solului. Autorul mai arată că această regenerare naturală se produce și în urma tăierilor rase pe suprafețe mici de 20—30 ha. Numai când nu s'a realizat regenerarea naturală se procedează la lucrări de reimpădurire.

Nr. 6/933:

H. Badoux:

Questions actuelles concernant les dégâts par insectes et champignons dans nos forêts.

Chestiuni actuale privind pagubele provocate de insecte și ciuperci în pădurile noastre.

În general, pădurile Elveției nu au de suferit de pe urma atacurilor mari de insecte. Aceasta se datorește: condițiilor favorabile de creștere, precipitațiilor abundente, amestecului de esențe care caracterizează arboretele acestei țări, absenței marilor: masive regulate, dintr'o singură esență și în fine, tratamentului ce li se aplică.

Totuși, din când în când, atacuri de anumite insecte sunt de remarcat. Astfel:

În pădurile de brad se constată atacul *Dreyfusia Nüsslini* și *Dr. piceae*; în cele de larice, în special în regiunile joase, se remarcă *Coleophora laricella*.

H. Badoux.

Statistique forestière Suisse 1931.

Statistica silvică elvețiană în 1931.

Suprafața pădurilor publice elvețiene în 1931 se cifrează la 632.543 ha.

Din acestea, 92,7% sunt tratate în codru. Suprafața crângurilor simple și compuse este în scădere.

Din total, 70,6% sunt definitiv amenajate; 16,4% neamenajate.

Randamentul pădurilor publice, la ha este:

În materie: 5 m³ în pădurile statului (max. 8 m³ în Thurgovie, minimum 2,5 m³ în Lucerna); 3,4 m³ în pădurile comunale (8,3 m³ max. în Soleure și 0,7 minimum în Uri).

În bani: Pădurile statului: 52.50 fr. la ha., (max. 100.60 fr. în Argovie); pădurile comunale 43,90 fr.

S'a importat: 889.823 m³, din care 45,1% din Germania, 24,9% din Austria și 10,0% din Franța.

S'a exportat: 33.682 m³, din

care: 50,5% în Franța și 42,8% în Italia.

Rezultă că excedentul de importățiuni este de 856.141 m³.

Consumul total al țării este de 4 mil. 20.000 m³. Din aceasta, abia 77,6% este acoperit din exploatarea indigene (3 mil. 120.000 m³).

H. Badoux :

Quelques constatations concernant l'accroissement dans la futaie jardiée de Dürsrütli.

Câteva din constatările Stațiunii de cercetări silvice din Elveția asupra mer-sului creșterilor curente în pădurea grădinărită dela Dürsrütli.

A. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933 April, Heft 7.

Rheinwald H., Dr.

Bodenuntersuchungen auf den Owingen Forstdüngungsversuch.

Cercetări de soluri asupra experiențelor cu îngrășăminte forestiere dela Owing.

În silvicultura germană, cu solurile sale degradate și îmbolnavite, prin răspândirea peste măsură și artificială a arboritelor pure de rășinoase, problema îngrășămintelor artificiale ocupă un loc destul de important. Autorul, ca membru al unui institut de cercetări agronomice, expune rezultatul unor cercetări din punctul de vedere strict al solului, asupra unor experiențe cu îngrășăminte forestiere începute încă din 1906. Sub raportul forestier chestiunea a fost tratată de autorul experiențelor încă de acum 5 ani într-o revistă de specialitate. Ceeace ne poate servi nouă drept pildă este interesul pe care l-au deșteptat aceste experiențe atât în cercurile forestiere cât

și agricole. Perseverența și continuitatea acordată chestiunii este impresionantă.

Offner H.

Der Zuwachs in der Geschichte der badischen Forsteinrichtung.

Problema creșterii în istoria amenajamentului în Baden.

Se continuă articolul început în numărul precedent al revistei cu critica chestiunii în diversele metode de amenajament.

Recenzii :

Brohmer P., Dr., Prof.: Fauna von Deutschland.

Heft 8.

Lang R.

Studien zur forstlichen Düngung

Studii asupra îngrășământului forestier.

În acest articol se pune în mod teoretic problema generală a îngrășămintelor forestiere. Se insistă asupra necesității de a se distinge cu toată precizia efectele și fenomenele ce rezultă în urma îngrășămintelor, cât și asupra metodei de cercetare științifică. Autorul găsește nepotrivită cuprinderea sub noțiunea unitară de îngrășământ a tuturor măsurilor prin care se adaugă solului diverse substanțe în mod artificial, fără distincția dacă aceasta reprezintă pentru plante în prima linie o ameliorare a disponibilităților de materii hrănitore sau a celor de apă, etc., adică fără distingerea în parte a celor mai importante efecte de ordin fiziologic.

Offner H.

Der Zuwachs in der Geschichte, der badischen Forsteinrichtung.

Problema creșterii în istoria amenajamentului în Baden.

Se încheie articolul început și tratat

în două numere precedente ale revistei. În decursul celor 100 de ani din urmă ai evoluției amenajamentului badez se observă o continuă perfecționare, care se evidențiază și în susținuta despărțire a celor trei probleme ale amenajamentului:

- Organizarea economică a gospodăriei;
- Organizarea tehnică a exploatarei;
- Reglementarea producției susținute.

Recenzii:

Lehman E.: *Lebruch der organischen Chemie*;

Vageler P.: *Der Kationen- u. Wasserhaushalt des Mineralbodens*;

Nossek Eman., Prof.: *Wert u. Preis Waldbodens im Lichte der neueren national ökonomischen Theorien*.

Schwerdtfeger Fritz Dr.: *Prognose u. Bekämpfung von Forleulenkalamität* etc.

Koch R.: *Bestimmungstabellen der Insekten an Kiefer, u. Lärche nach der Frassbeschädigungen*.

L. C. Dem.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

März 1933 Nummer 3.

Prof. P. Jaccard.

Über die Schwankungen der Kohlen-säureaufnahme der Photosynthese.

Oscilațiile asimilării CO_2 în fotosinteză.

Pentru cunoașterea asimilării CO_2 de plantele superioare s'a cercetat:

1) Influența luminei continue asupra asimilației clorofilene.

2) Influența concentrațiunii de CO_2 asupra asimilației clorofilene sub diverse condițiuni de lumină și temperatură.

3) Cantitatea maximă și cea optimă de CO_2 ce poate fi asimilată de plante.

În acest scop plantele au fost acoperite în partea lor superioară cu câte un clopot de sticlă.

Din cercetările făcute se constată că la lumina continuă planta nu poate asimila întreaga cantitate de CO_2 ce-i stă la dispoziție, CO_2 se asimilează și la întunec. Se presupune în acest caz că este vorba de transformarea și transportul produselor formate prin asimilare în cursul zilei.

Asimilația CO_2 e mult mai puternică la lumină mai puțină, dacă se găsește CO_2 în cantitate mare.

De aci concluzia că în Carbonifer atmosfera fiind mai puțin luminată și mai încărcată de CO_2 ca acum, plantele s'au putut desvolta considerabil, atingând dimensiuni uriașe.

În pădure va trebui să se păstreze neturbată atmosfera de CO_2 , ce se formează din descompunerea literei, respirația rădăcinilor, etc.

Prof. Dr. Ing. Franz Heske.

Das forstliche Forschungswesen im britischen Weltreich mit besonderen Berücksichtigung von Britisch-Indien.

Cercetări forestiere în imperiul britanic și în special în Indiile britanice.

Imperiul britanic posedă 4.82 milioane km^2 păduri așezate în toate zonele de vegetații climatice și edaphice. Din acestea 1.82 milioane km^2 sunt păduri accesibile din punct de vedere comercial.

Din cauza experiențelor triste, făcute în timpul războiului mondial, când metropola nu putea fi aprovizionată cu lemne, Anglia a început o campanie întinsă de împăduriri acasă și studii aprofundate cu privire la cunoașterea condițiilor forestiere din colonii.

În acest scop a înființat comisiuni forestiere, a organizat conferințe pe întreg imperiul și a înființat și un institut forestier la Oxford sub conducerea prof. R. S. Troup.

În Indii unde sunt atâtea specii cu

lemn puțin cunoscut, s'a dat importanță deosebită studiului lemnului (exploatare, comercializare conservare), industriei celulozei din bambus, produsele accesorii atât de importante în pădurile din tropice, etc.

Odată cu acestea s'au strâns și redactat toate datele existente din practica silvică cu privire la silvicultură, botanică, entomologie, etc.

W. Ammon Kreisoberförster Thun.

Ein bedenkliches „Waldbau-Lehrbuch“

O carte de silvicultură.

Se arată aberațiile susținute de dl Karl Philipp din Karlsruhe în cartea sa „Der rationalisirte Waldbau“.

H. Arthur Meyer Forstingenieur.

Eine mathematisch-statistische Untersuchung über den Aufbau des Pflanzwaldes.

O cercetare matematică-statistică cu privire la constituția pădurii tratată în codru grădinărit.

Se continuă studiul din numărul precedent.

Das Holzforschungsinstitut in Madison (Wisconsin) U. S. A.

Institut pentru cercetarea lemnului din Madison (Wisconsin) U. S. A.

Aa fost creat în 1910 de departamentul agriculturii din Statele Unite, cu scopul de a studia mijloacele cele mai potrivite pentru exploatarea pădurilor și micșorarea pierderilor în exploatare.

Se ocupă însă și cu cercetări științifice de tehnologia lemnului. Până de curând era singura instituție de acest fel în lumea întreagă.

În 1932 i s'a clădit un local cu 6 etaje

cu o fațadă de 84 m. și 16.260 m² suprafață.

Problemele cu care se ocupă sunt:

- 1) Proprietățile mecanice ale lemnului.
- 2) Proprietățile fizice ale lemnului.
- 3) Conservarea lemnului.
- 4) Celuloza, hârtia, pasta mecanică de lemn.
- 5) Derivatele lemnului.
- 6) Cercetări cu privire la industria lemnului.
- 7) Patologie.

April 1933 Nummer 4.

Otto Wirkler, Kant, Forstadjunkt.

Forstwissenschaftlich bedingte Wandlungen in den Gebirgswäldern des St. Gallen-Oberlandes.

Schimbări condiționate de istoria silviculturii în pădurile de munte din regiunea St. Gall.

Geografia botanică și cu ea silvicultura s'au folosit foarte rar până acum de istoria silviculturii pentru determinarea ariei de vegetație a speciilor, dispariția unora din ele în unele părți ale suprafeței pământului, stabilirea limitei de vegetație a pădurilor, răspândirea pădurilor, livezilor, procentul păduros, etc.

Isvoarele, ce pot fi folosite în această privință sunt multe și variate: Numiri de râuri, văi, dealuri, ținuturi, legende, credințe populare, documente vechi, hărți, planuri, însemnări, etc.

Folosindu-se de asemenea date, autorul arată care a fost trecutul pădurilor din ținutul St. Gall și explică de ce s'a împușinat bradul până la dispariție pe anumite văi.

Dr. Grossmann, Forstmeister.

Die zweite Bauausstellung in Zürich.

A doua expoziție de construcții din Zürich.

Față de prima expoziție de construcții, de data aceasta s'au expus mai mult lemn și produse de lemn (plăci Xylofin, plăci izolatoare, contraplacaje, etc.).

Pe lângă acestea s'au expus și case de lemn foarte îngrijit construite, potrivite pentru regiunea de munte. În această privință, se menționează, că prin străduințele expozanților de case de lemn, se deschid perspective pentru plasarea lemnului de calitate inferioară în interior.

Arthur Meyer, Forstingenieur.

Eine mathematisch-statische Untersuchung, über den Aufbau des Plenterwaldes.

O cercetare matematică-statică cu privire la constituția pădurii tratată în codru grădinărit.

Se continuă și termină studiul privitor la constituția pădurilor tratate în codru grădinărit, din punct de vedere matematic.

Mai 1933 Nummer 5.

Holzhaus-Wettbewerb der „Lignum“ und des schweizerischen Werkbundes.

Concursul de case de locuit al Soc. „Lignum“ și Asociația constructorilor elvețieni.

(Din „Revista construcțiilor elvețiene“ etc.).

Concursul ținut pentru construcții de lemn în Elveția de Soc. Lignum (asociația lucrătorilor în lemn) și Asociația constructorilor, a prezentat interes deosebit anul acesta. S'au prezentat peste 200 proiecte, în care s'au găsit soluții foarte bune pentru case izolate cu 4 camere și case în șiruri cu 3 camere.

Scopul urmărit în organizarea concursului a fost ca să se oprească înlăturarea lemnului din construcții, să se dea întrebuințare mai mare lemnului elvețian în construcțiile din interior, și să

se ajute populația nevoiașă ca să-și construiască case igienice și eftine.

Obiecția adusă caselor de lemn, că sunt expusă incendiului, a pierdut din importanță, intrucât iluminatul în Elveția se face aproape numai electric, fiertul hranei se face în condiții mai bune ca în trecut și s'au luat măsuri de protecția pereților de lemn contra focului.

Totdeauna pereții de lemn de astăzi se fac în așa fel încât sunt mai călduroși.

Din proiectele înaintate s'a putut constata că lemnul se pretează de minune pentru construcții atât pentru împărțirea clădirii, cât și pentru exterior.

Articolul e însoțit de schițe numeroase și de aprecierile comisiunii de examinarea proiectelor și devizelor înaintate.

A. Heinne, eidgenössischer Forstinspektor.

Die Kleindarre Bern im Vollbetrieb.

Mica uscătorie de semințe Berna în lucru.

În 1931 serviciul silvic elvețian și-a construit o uscătorie de semințe la Berna. După doi ani de funcționare, dl insp. silvic A. Henne, arată în ce măsură această uscătorie a corespuns așteptărilor. Din cele relatate rezultă:

1) Mașina de desaripat având o sită de sârmă cu secțiunea patrată, rânea semințele. Din această cauză le micșora procentul de germinație. Prin schimbarea sitei menționate cu una având vârma rotundă râul a fost înlăturat.

2) Recoltarea conurilor nu s'a făcut în condițiunile cele mai bune. Nu s'au cules totdeauna conuri sănătoase și bine dezvoltate. Din această cauză a trebuit să se facă probe de germinație numeroase, ca să se poată stabili, dacă semințele de pin și molift mai deschise la culoare pot fi utilizate la semănat.

3) Intrucât uscătorie pune mare preț

asupra precizării provenienței seminței, se cere să se noteze precis locul și data de unde s'au cules conurile.

4) Conurile de larice, pin cembra, brad și alnus viridis se desfac mai greu.

În partea finală a articolului se arată în ce măsură se poate spori și ameliora producția.

Iuni 1933, Nummer 6.

Johanns Jegerlehner.

Der Aletschwald als Nationalpark.

Pădurea Aletsch, ca parc național.

După străduințe mari în timp de 27 de ani de zile, pădurea Aletsch din Cantonul Wallis, în suprafață de 175 km² a fost declarată parc național.

E situată într-o regiune cu altitudinea trecută de 2000 m. E formată din arbori de pin cembra, larice și molif. În partea superioară ținutul e acoperit de ghețari. Constitue una din cele mai de seamă frumuseți ale Elveției.

Das Förstehaus in Adlisberg-Zürich.

Casa forestierului din Adlisberg Zürich.

Dintre mijloacele de propagandă pentru sporirea întrebuințării lemnului în construcții, face parte și casa forestierului din Adlisberg-Zürich, terminată de curând.

Are 4 camere la parter și 3 la mansardă plus dependințele respective. E așezată pe pivniță cu ziduri de beton. Pereții sunt din lemn, izolați contra focului și umezelei. Nu s'tencuiești, ci sunt acoperiți cu plăci de contraplacaj. Zidăria nu e întrebuințată decât pentru coșuri și în vecinătatea focului.

Lignum. Schweizerische Arbeitsgemeinschaft für Holz.

Lignum, Asociația lucrătorilor în lemn.

Se arată activitatea societății din anul trecut: Numărul membrilor, expoziția organizată și publicațiile făcute.

Holzkohlenbrikette.

Brichete din cărbuni de lemn.

Din cauză că lemnul are putere calorică mică și volum și greutate mare, e concurat puternic de alte materiale pentru foc. Ca să se preîntâmpine această lipsă în timpul din urmă s'a căutat că lemnul de foc să fie transformat în cărbune și apoi în brichete.

În urma încercărilor făcute în Austria la Mödling în această privință s'a ajuns să se obțină brichete din praf de cărbune de lemn cu 8000 calorii și 80—100 kg. rezistența la cm². Lemnul întrebuințat pentru aceasta a fost de cea mai proastă calitate.

Pe lângă brichete s'au obținut și produse de distilație: oțet și alcool metilic.

Zunahme der Holzverwendung in der deutschen Landwirtschaft.

Sporirea întrebuințării lemnului în agricultura germană.

Se arată eforturile făcute de statul german, pentru sporirea întrebuințării lemnului în agricultură.

M. Rădulescu.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH.

Heft 1 — 1932.

Rüsch, E. Dr. Schrägpflanzung.

Plantarea înclinată.

Autorul dă rezultatele obținute din experimentări și observații făcute timp de 20 ani asupra plantării pueților în mod înclinat.

Metoda constă în a face cu sapa, într-o lovitură, o crăpătură în pământ și a introduce pueții cu rădăcinile întinse. La început o asemenea plantație cu pueți aproape orizontali are o înfățișare foarte ciudată, dar după scurt timp, nu se mai deosebesc de o alta normală. Se dau indicațiuni de cum trebuiesc a fi sapele și cum se fac găurile.

Avantajele metodei sunt: siguranța prinderii, iuțeala și ieftinătatea procedurii, economisirea preparării solului, efectuarea ușoară.

Autorul arată pe larg experiențele făcute și rezultatele obținute. În rezumat ele sunt:

1. Pentru creșterea în înălțime, pentru pini de 1 și 2 ani și fagi de 1 an, este indiferent dacă rădăcinile sunt verticale sau înclinate. Pentru Pinus strobus din pepiniere, se obține prin poziția oblică, în primii 4 ani, o mai bună creștere în înălțime.

2. Prin prelucrarea solului (amestecul humusului cu sol mineral) s'a obținut într'un caz, o creștere mai bună care însă cu timpul a încetat. Într'un alt caz s'a văzut că prelucrarea solului acționează în rău.

3. Pinii de 1 și 2 ani reușesc chiar când e o pătură de turbă uscată, de 5-10 cm. E recomandabil, în special când e o pătură de muschi, aceasta să se îndepărteze, așa ca rădăcinile să ajungă în solul mineral.

Plantații înclinate cu pin și fag dau rezultate mulțumitoare chiar, fără prepararea solului, în soluri slab acide.

4. Deosebirile în înălțime din cauza diferitelor procedee de cultură sunt după putini ani complet dispărute.

5. Forma tulpinei nu este prea influențată de plantația înclinată nici chiar la rasele de pin sensibile la indoire.

6. Deosebirile între forma rădăcinilor

pinilor plantați drept și a celor plantați înclinat, dispare după 18 ani.

Autorul discută chestia rădăcinilor strâmbe și încercările anterioare de a se planta înclinat.

Recenzii.

Thienemann Prof. Dr.: Von Vogelnzuge in Rossetten.

Philipp. K.: Forstliche Hilfstabellen.

Harry B. Kraus. Small dimension Lumber Manufacture.

Perley Spaulding Decay. Slash of northern white pine in southern New England

Heft 2, 1933.

Manshard, E. Dr.

Untersuchungen über den Nährstoffgehalt der Aschen forstlicher Kulturpflanzen aus den Halstenbeker Forstbaumschulen.

Cercetării asupra conținutului în substanțe nutritive a cenușilor speciilor forestiere din pepinierele Halstenbek (Holstein).

Autorul a făcut analizele cenușilor diferitelor esențe forestiere de 1—2 ani, pentru a stabili cantitățile de Ca, Mg, acid fosforic, K și N.

După greutatea uscată a lor esențele stau în ordinea descrescândă:

Foioase: frasin, stejar rubra, pedunculat, fag.

Rășinoase: pin, molid, brad.

Rășinoasele au un conținut în cenușe mai mic decât foioasele, în ordine descrescândă astfel: frasin pedunculat, fag, stejar rubra, brad, molid, pin.

Cu vârsta conținutul în Ca crește. Mg rămâne neschimbat.

Conținutul de acid fosforic și K, în cenușa curată, la foioase rămâne neschimbat; la rășinoase scade.

În substanță uscată rășinoasele față de

foioase, arată o cantitate mai mică de Ca și Mg și mai mare de acid fosforic și N.

La speciile forestiere se observă, în comparație cu speciile agricole o cantitate mai mare de Ca față de Mg.

După conținutul în substanțe nutritive esențele se clasifică în ordinea descrescândă astfel: frasin, stejar rubra, pedunculat, fag, pin, molid, brad.

Se dau tablouri de cantități de substanțe nutritive ce se extrag prin recoitarea pueților din pepiniere.

Hugerhoff R.

Die photogrammetrische Vorratsermittlung.

Cubarea fotogrametrică.

Autorul arată că cu ajutorul unei fotografii stereoscopice luată dintr'un aeroplan se poate stabili datele unui arboret: suprafața, numărul arborilor, înălțimea, diametrele coronamentelor, suprafața totală a coronamentelor, profilul creșterii. Aceste date pot servi la cubaj. Autorul mai introduce câteva relații nouă între diametru terier și diametru coroanei, între coeficientul de formă a suprafeții teriere a coronamentului. De asemenea noțiunea de coeficient de desime (raportul între spațiu și masă). Se arată modalitățile de cubare după diferite metode.

Metoda fotogrametrică dă rezultate cu aproximație de 6—7% din datele metodelor terestre considerate ca exacte.

Philipp, Karl: *Der rationalisierte Waldbau.* Karlsruhe 1932.

Lippert, F. K.: *Vom Schuss an Hannover* 1933.

Rothkegel Dr. Walter: *Handbuch der Schätzungslehre für Grundbesitzungen, für Studierende, praktische Land- u. Forstwirte, Finanz- und Katasterbeamte, Kreditanstalten, Grundstücksmakler U. S.*

W. II Band: *Die theoretische u. praktische Schätzungslehre der Forstwirtschaft,* Berlin 1932.

Eichhorn, Dr.: *Die Bilanz der Jahre Philipp,* Frankfurt a. O. 1932.

Caminnei, O.: *Diana, Hubertus und Ich.,* Berlin 1932.

Nitsche, H. und W. Hein: *Die Süßwasserfische Deutschlands, ihre Kennzeichen, Fortpflanzung, Verbreitung und Wirtschaftliche Bedeutung,* V. Auflage, Berlin 1932.

Schwerdtfeger, F.: *Prognose und Bekämpfung von Forleulenkalamitäten,* Berscherei, Berlin, 1933.

Max von dem Borne: *Die Angelfischerei,* Berlin 1933.

Gr. E.

L'ALPE

Nr. 4/1933.

A. Pavari

Confortanti indici di progresso silvo-pastorale (5 pag.).

Indicii confortante de progres silvo-pastoral.

Problema ameliorărilor pastorale a preocupat Serv. Silvic Italian în același grad ca și reimpădurirea terenurilor degradate și corecțiunea torenților. Timp de 10 ani s'a lucrat intens așa că azi se pot vedea rezultatele stăruințelor și lucrărilor executate.

Umberto Pierantoni

Le piante officinali e la stazione sperimentale di Napoli.

Plantele medicinale și cele din cari se extrag parfumurile și stațiunea experimentală dela Neapole. (6 pag.).

Italia este tributară, azi, străinătății în ce privește plantele medicinale și cele din cari se extrag esențe de parfumuri. Totuși, datorită climatului ei, Italia posedă

o floră foarte bogată în asemenea plante.

O lege recentă organizează cultivarea recoltarea și comercializarea acestor plante, pentru a se scăpa de servitutea streină.

Mijloacele preconizate pentru a ajunge la scopul propus sunt:

a) Intensificarea culturii plantelor medicinale și a plantelor de parfumuri.

b) Cunoașterea plantelor indigene și a însușirilor lor.

c) Incurajarea acestor culturi, promovând experimentarea, pentru a obține rase mai bogate în principii active.

În vederea ajungerii acestui scop, grădina botanică din Neapole a creat o stațiune experimentală de plante medicinale și de parfumuri, făcând deja o serie de încercări cu diferite plante și ajungând la rezultate neașteptate și îmbucurătoare.

B. Braschi

Trapianti di forti esemplari di „Pinus pinea”.

Transplantarea exemplarelor mari de *Pinus pinea* (4 pag.).

A. de Philippis

Su alcuni contributi concreti allo studio del problema montano. (6 pag.).

Asupra câtor-va contribuțiuni concrete la studiul problemei montane.

Se comentează două studii asupra condițiilor economiei rurale în munții din

Toscana, fixându-se punctele esențiale ale problemei montane în această regiune.

Angelo Barbagallo:

Sulle sistemazioni idraulico-agrarie nella montagna siciliana.

Asupra lucrărilor de sistematizare hidraulico-agrară în munții Siciliei (8 pag.).

În Sicilia, ca în toate țările cu climat mediteranean, regimul ploilor este foarte neregulat: lungi perioade de secetă, interceptate sau urmate de mari ploi torențiale, cari dau, într-un interval scurt de timp, cantități mari de apă. Urmarea acestei stări de lucruri este eroziunea superficială cu toate consecințele ei. Ceva mai mult, în locurile lucrate, acest pericol este dublat și de acela al alunecării în masă a terenurilor, geologia terenului permițând aceasta.

Măsurile ce trebuiesc luate în vederea prevenirii acestora trebuie să se îndremeze atât spre regularea conducerii apelor superficiale cât și a celor subterane.

Pentru a se lupta cu aceste dificultăți, în Sicilia, se folosește sistemul culturilor în terasă. Totuși acest sistem are inconvenientul că înlesnește pătrunderea apei în sol, atacând prin aceasta stabilitatea lui. Măsura este deci un cuțit cu două tăisuri.

Autorul, discutând această problemă, face câteva propuneri în vederea rezolvării ei de o manieră satisfăcătoare.

A. Har.

N E C R O L O G

GHEORGHE CONDREA

Nea părăsit în plină tinerețe unul dintre cele mai valoroase elemente ale Corpului Silvic al Statului, inginerul inspector general Gheorghe Condrea, Directorul Regionalei a VI-a Silvică Fitești.

La 19 Iunie 1933, nesocotind avertismentul pe care o simțită jenă a cordului i-l dedia și, învingând un presentiment, care încercă să-l rețină, a plecat

la București spre a lua parte la lucrările Consiliului Silvic Superior, unde în ședința de după amiază s'a stins răspus de cord, în timp ce prietenii și cunoșcuții îl felicitau pentru interesanta sa comunicare despre politica tarifară a C. F. R., cu privire la produsele forestiere.

În scurta sa viață, Gheorghe Condrea a fost totdeauna fruntaș între fruntași.

Născut la 15 Septembrie 1888 în comuna Dobromir, jud. Constanța, a absolvit ca premiant liceul din Piatra Neamț în 1908 și a terminat cu succes în Martie 1914 școala Superioară de Silvicultură dela Brănești.

La 1 Aprilie 1914 a intrat în serviciul silvic al statului, îndeplinind următoarele funcțiuni :

Dela 1. IV.—1. XII. 1914 la Comisia de ridicări în plan; dela 1. XII 1914—1. IX. 1918 șef titular al ocolului silvic Enișenlia; dela 1. IX. 1918—1. IV. 1919 șef al ocolului Lipovăț; dela 1. IX. 1919—1. X. 1922 șef al ocoalelor Cernavodă și Enișenlia; dela 1. V. 1927—1. VII 1928, în centrul Direcției Constanța; dela 1. VII. 1928—1. XI 1929 în centrul Direcției Pitești, iar dela 1. XI 1929 până la 19. VI 1933 Director al Regionalei Silvice Pitești.

În timpul războiului a fost mobilizat ca locotenent în Regimentul de Tracțiune Automobilă, unde a dovedit mult spirit de inițiativă, fiind mult apreciat și iubit.

Înzestrat cu o inteligență scilpitoare, cu o cultură variată și aleasă, cu o comunicativă jovialitate și cu un optimism sănătos, ori unde s'a aflat: elev, student, ofițer de rezervă, om de societate sau inginer funcționar al statului, acest isteț pachet de nervi, care a fost Gheorghe Condrea, ascundea într'un trup mic și debil un bărbat desăvârșit, cu o nebanuită energie și voință, impunându-se prin personalitatea sa și făcându-se din primul moment iubit și apreciat.

Exemplu viu de muncă conștiincioasă până la sdruncinarea sănătăței, s'a remarcat în serviciu prin justețea, claritatea și spontaneitatea soluțiilor, pe cari fără greutate le găsea în cele mai complicate situații, prin siguranța cu care stăpânea ansamblul chestiunilor, fără a se pierde în detalii, prin afabilitatea, tactul și demnitatea cu care se purta față de toată lumea, prin disciplina neforțată pe care a imprimat-o subalternilor și prin spiritul de camaraderie, unanim recunoscut, cu care a știut să lege pe inginerii din Direcția Silvică Pitești.

Foarte sobru pentru casa sa și propria lui persoană, nu precupeția ajutoarele bănești, când era vorba să ajute rudele cele mai îndepărtate și oamenii nevoiași, deși aceste gesturi, erau adevărate sacrificii.

A fost înmormântat la Cimitirul Belu din București în ziua de 21 Iunie, purtat pe umerii camarazilor îndurerați și petrecut și plâns de o mare mulțime de colegi și cunoșcuți, mulți veniți din locuri depărtate pentru a depune o lacrimă sinceră pe mormântul său prea degrabă deschis.

În Capela Cimitirului au cuvântat d-nii: Ing. Dr. M. Drăcea în numele d-lui Ministru și al C. A. P. S., Ing. D. Grozescu și ing. St. Calotescu în numele colegilor de școală și promoție, ing. M. P. Florescu în numele Societăței Progresul Silvic, ca prim îndrumător în serviciu și în numele liceului din Piatra-Neamț și Ing. O. D. Rădescu în numele Direcțiunei Silvice Pitești, iar la mormânt a

cuvântat Pr. Victor Niculescu și Ing. M. Fiera, relevând cu toții multiplele și alesele calități ale defunctului.

Serviciul Silvic, care a avut în insp. general Gheorghe Condrea un element de excepțională valoare, familia rămasă fără sprijinul și dragostea lui, mulțimea celor pe cari i-a ajutat din modestul său avut, cu sfatul său înțelept sau cu o intervenție pusă totdeauna și cu folos la dispoziție, cei pe cari i-a cruțat în speranța îndreptării și noi toți, cei cari l-am apreciat și iubit ca pe cel mai drag dintre prieteni, suportând cu greu durerea pierderii lui, avem o singură mângâiere, aceea că „Gheorghe Condrea a fost un fiu ales al țării și o mândrie a Corpului Silvic Românesc”.

Fie-i țărâna ușoară și binecuvântată amintirea.

Iulie 1933.

O. D. RĂDESCU

I N F O R M A Ț I U N I

Prin Decizia dela Jurn. No. 9.566/933, dată asupra avizului Consiliului Permanent, Ministerul Domeniilor aprobă ca vânătoarea rațelor să se permită cu începere dela 1 August cor.

*

Prin hotărârea Cons. de Ad-ție C. A. P. S. No. 266/933. d-l Ing. subinspector N. N. Caragea se delegă a funcționa ca secretar al Cons. de Ad-ție C. A. P. S.

*

Prin Decizia dela Jurn. No. 17550/933 d-l Ing. silvic Romeo Gheorghiu se transferă dela Ocolul Coșula unde a funcționat ca ajutor de șef de ocol, la Ocolul Adâncata în aceeaș calitate pe ziua de 15 Maiu.

*

D-l Ing. insp. G-l D. Tomuța se numește ca membru în Cons. Technic al pădurilor prin I. D. R. No. 1330/933, în locul d-lui Ing. insp. G-l D. Drămbă, pe ziua de 1 Maiu.

*

Prin Decizia Ministerială dela Jurn. No. 10637/933, d-l Ing. insp. G-l D. Drămbă se transferă la cerere în Dir. G-lă C. A. P. S. pe data de 1 Maiu.

*

Prin Decizia dela Jurn. No. 18054/933 d-l Ing. șef V. Spiridon se transferă de la conducerea Oc. silvic M-rea Neamț la conducerea Ocolului silvic Furceni pe data de 15 Maiu.

Prin Dec. Min. dela Jurn. No. 19342 din 1933. d-l ing. șef V. Mironescu se transferă în interes de serviciu dela conducerea Oc silvic Slăvești la conducerea ocolului silv. Slatina, înființat prin contopirea Oc. Schitu Greci și Seaca Optărani, pe ziua de 1 Iunie a. c.

*

D-l Ing. șef Al. Stănescu dela conducerea Oc. Schitu-Greci desființat, la conducerea Oc. Slăvești în locul d-lui V. Mironescu, trecut la Oc. Slatina pe aceeaș dată.

*

Prin Dec. Minister. dela Jurn. No. 20.251/933 d-l ing. șef silvic Leo Zselesnyak se transferă dela Ocolul silv. Făget în centrul Dir. Orșova, iar d-l ing. Traian Lăcătușu la conducerea Oc. silv. Făget.

*

Prin Dec. Min. dela Jurn. No. 13615 din 1933, d-l ing. insp. silvic Petre Ioan a fost avansat în mod onorific la gradul de ing. insp. G-l pe data de 1 Ian. 1933.

*

Prin I. D. R. No. 2026 d-l Prof. Dr. M. D. Drăcea se numește pe ziua de 15 Iulie a. c., Director al Institutului de cercetări și experimentație forestieră.

*

Prin I. D. R. No. 2024, d-l ing. insp. G-l Petre Ioan se numește pe ziua de 15 Iulie a. c., director g-l al C. A. P. S.

Prin I. D. R. No. 2024, d-l ing. insp. g-l silv. Ioan Moldoveanu, se numește pe ziua de 15 Iulie a. c., subd'rector g-l al C. A. P. S.-ului.

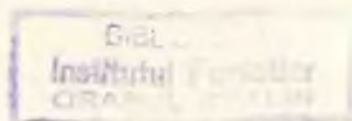
*

Prin I. D. R. No. 1883, se numesc în corpul silvic al statului Dir. g-lă C. A. P. S. d-nii ing. silvic Ion Lungu,

Ing. stagieri silvici Ion Popescu-Zeletin, D-tru Sotiriu și Dumitru Frigură, pe ziua de 1 Iunie a. c.

*

Prin Dec. dela Journ. No. 24220/933 d-l Ing. subinsp. silv. O. Rădescu, a fost delegat provizoriu cu conducerea Dir. Reg. silv. Pitești.

A APĂRUT:

METODELE
DE
CUBAJUL
PĂDURILOR

DE
IULIAN GURAN
Ing. șef silvic

120 pagini hârtie velină, format 16/22.

Cuprinde expunerea teoretică și practică a tuturor metodelor de cubajul arboretelor bazată pe o recentă și bogată literatură forestieră.

PREȚUL 100 LEI

— De vânzare la autor: Ocolul Silvic Fîlăși — Dolj —

6895 ✓ pt leg

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii-referate :

Glădița Z. Przemęch

Probleme administrative :

Observații și sugestii : Lacune de serviciu și ro-
tul proceselor verbale de inspecții generale . Cezar Cristea

Documentări — Comentarii :

Lemnul de fag Horia Manole

Bazele dendrometriei moderne Iulian Guran

Din literatura forestieră românească Gh. Năstăsescu

Jurisprudențe :

Corpul silvic R. P.

Cronica :

Un rămas bun N. N. Caragea

Progrese I. Popescu-Zeletin

O mențiune Red.

Inaugurarea căii ferate forestiere dela Vișeu de sus G. Nivalis

Conferințe cu caracter forestier la Sibiu I. Popescu-Zeletin

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Soc. „Progresul Silvic”

Publikațiuni : Deciziuni ministeriale.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31

BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen.

SOMMAIRE

INHALT:

Etudes-Comptes-rendus :

Le Févier (Gleditschia) . . . Z. Przemęchi

Problèmes administratifs :

Lacunes dans les réglemens
de service C. Cristea

Documentations-Commentaires :

Le bois de Hêtre H. Manole

Les bases de la dendrométrie
moderne I. Guran

De la littérature forestière . Gh. Năslăsesco

Jurisprudence. — Chronique. — Révisions.

Revue des revues. — Informations.

Soc. „Progresul Silvic”.

Publications : décisions ministérielles.

Abhandlungen :

Die Gleditschie Z. Przemęchi

Verwaltungsfragen :

Mängel gewisser Dienstvor-
schriften und Zweck der
Protokolle über General-
Inspektionen C. Cristea

Mitteilungen :

Das Buchenholz H. Manole

Grundzüge der modernen
Holzmesskunde I. Guran

Rumänische Forstliteratur . Gh. Năslăsesco

Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen.

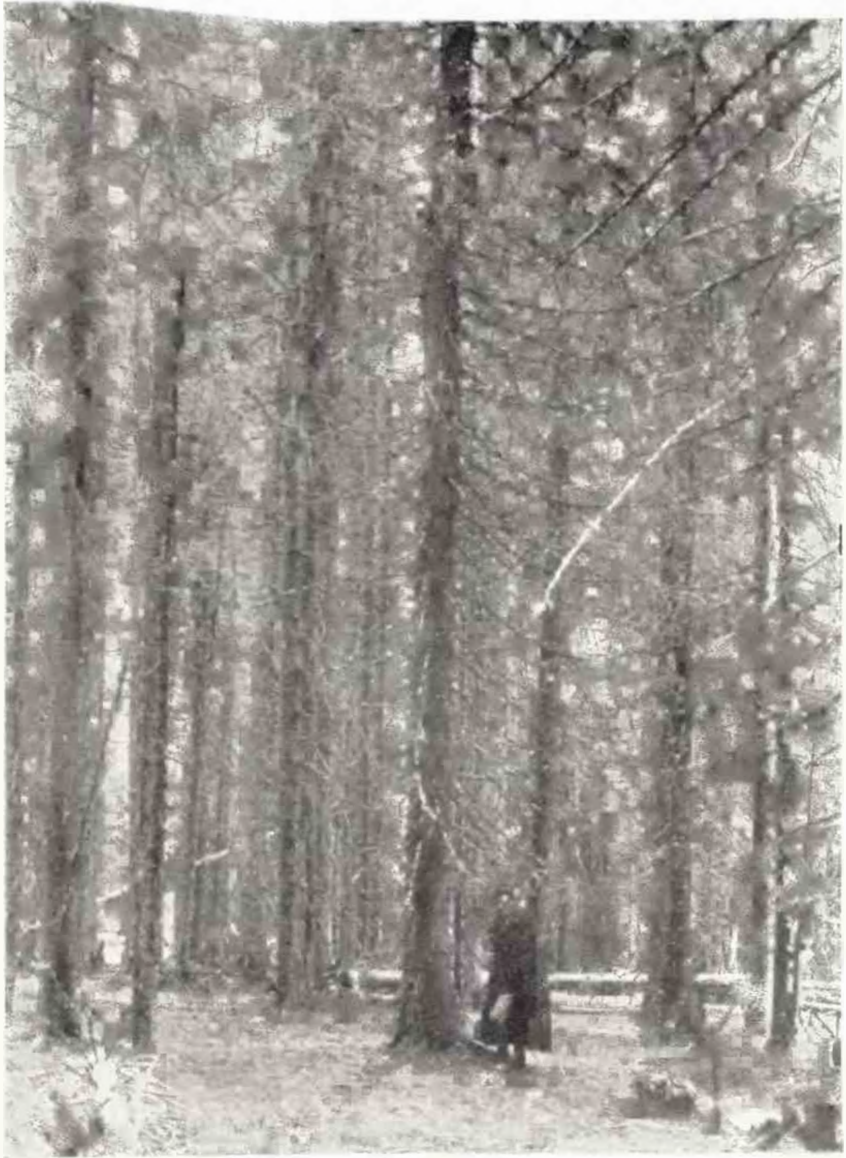
Die Zeitschriften. — Nachrichten

„Progresul Silvic” : Vereinsangelegenheiten.

Amtliche Veröffentlichungen.

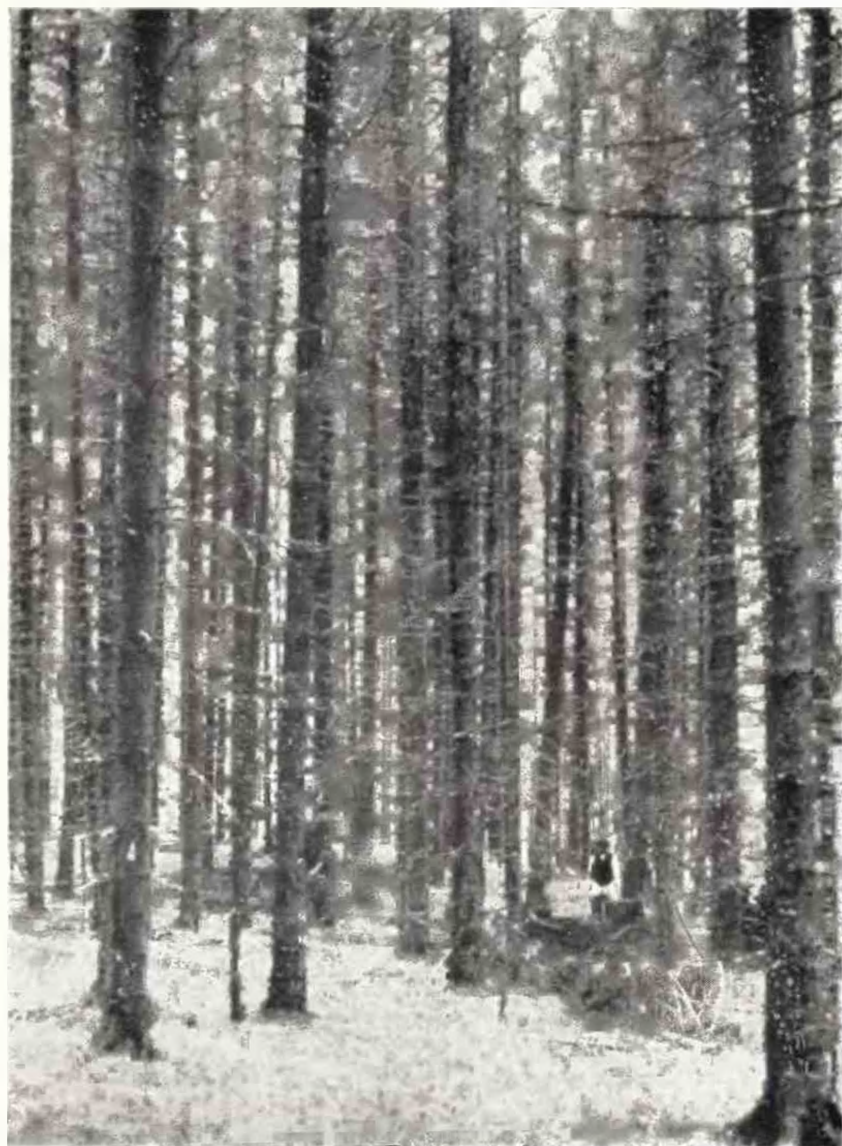
REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

Cliseu Chișta

Pădure virgină de molid în M-ții Cibinului (Valea Olteagului)
Forêt vierge d'épicéa dans la vallée d'Olteagul (Les montagnes des Karpathes.)
Fichtenwald im Karpathengebirge (Valea Olteagului).

Cliseu Chirita

Pădure virgină de molid la Șteaza. (M-ții Cibinului).
Forêt vierge d'épicéa dans les montagnes des Karpathes. (Șteaza)
Fichtenurwald im Karpathengebirge (Șteaza).

GLĂDIȚA

de Ing. Z. PRZEMETCHI

Inspector șef al Regenerărilor

Odată cu dezvoltarea împăduririlor artificiale în România s'a început și creierea arboretelor din specii exotice.

Unora, de exemplu salcâmului, li s'a dat o extensiune prea mare, înlocuind cu ele stejarul și alte esențe autohtone, fără a cerceta amănunțit dacă condițiunile staționale sunt favorabile sau nu creșterii acestor specii.

Se plantează de asemeni : glădița, sophora, Acer negundo și nuc american deși aceste esențe încă nu sunt studiate din punctul de vedere al adaptării la condițiunile de vegetație din țară. Din această cauză sunt posibile greșeli pe care natura le pedepsește sever.

Ne punem întrebarea: ne este oare permis nouă silvicultorilor, să comitem asemenea greșeli mai ales atunci când lucrăm pentru generațiile viitoare? Sigur că nu și cu atât mai mult cu cât avem o suprafață întinsă de păduri, aflate în stațiuni variabile și bogate din punctul de vedere al compoziției, unde găsim rezultatul multor experimente făcute de predecesorii noștri pe terenul împăduririlor artificiale.

Prezentul studiu se ocupă de glădiță — un exotic, care rare ori lipsește din pepinierile silvice.

Experiențele făcute în timp de circa 50 ani în pădurile Ocoalelor Silvice Cetatea-Albă și Tighina, precum și observațiile mele, continuate timp de 21 ani — cât am fost în serviciul silvic din Basarabia, îmi procură destul material, pentru cunoașterea însușirilor biologice ale glădiței — ca individ și ca element în creierea de arborete.

Materialul necesar acestui studiu a fost adunat în urma cercetărilor făcute în arboretele artificiale de glădiță din parcelele No. 12, 20, 22, 23 și 28 ale pădurii Gherboveți din Ocolul Silvic Tighi-

na ; în parcelele No. 2, 8 și 9 ale pădurii Cioburciu-Deal și în Olănești și Talmaz din Ocolul Silvic Cetatea-Albă.

Au fost cercetate plantațiile făcute în anii 1885, 1893, 1895, 1905, 1906, 1916 și 1924 în diferite stațiuni : pe ciornozimuri degradate, pe soluri spălate, pe soluri bogate în humus, din văi și pe terenuri inundabile, formate din aluviuni.

N'am consultat literatura, neavând-o la dispoziție, și din convingere, pentru a nu fi influențat la concluziile ce voi trage din rezultatul cercetărilor făcute.

I

Morfologia, sistemul radicular, Exigențele față de sol,
de umiditate și de lumină, Regenerare, Lemnul.

Glădița — (*Gleditschia tricanthos* L.) din familia Caesalpineae este un arbore dioic de mărimea întâia, trăgându-și origina din America de Nord, a fost introdus în Basarabia în anii 30 ai secolului XIX și cultivat în pădure de la anul 1885.

Crește repede și formează trunchiu drept cu coaja de culoare gri pe terenuri uscate și de culoare gri-verzue pe terenuri umede.

Ramurile tinere, adeseori și trunchiurile, poartă ghimpi. Cercetând 300 arbori am găsit în prima grupă 56, în a doua — 34 și a treia grupă, numai 19 arbori fără ghimpi.

Această deosebire este rezultatul existenței a două varietăți de glădița, care se încrucișează, dând naștere formelor de tranziție.

Ipoteza se dovedește prin următoarele observațiuni :

1. Găsim arbori cu flori unisexuate și hermafrodite pe acelaș individ, deși glădița este o plantă dioică.

2. Diferența între indivizi din varietatea ghimpoasă și cea fără ghimpi, se observă deja la pueți în vârstă de 2 ani atât prin formarea ghimpilor, cât și la sistemul radicular. Varietatea ghimpoasă are rădăcinile mai stufoase.

Infrunzirea glădiței începe normal la finele lunii Aprilie, sau începutul lunii Mai.

Inflorirea — la începutul lunii Iunie.

Epoca frunzei — 15—20 Octombrie.

Frunza se ține pe copaci 165—175 zile.

Examinarea sistemului radicular la câte 5 pueți în vârstă de 1, 2 și 3 ani, scoși din pepiniera Gherboveți, de la Ocolul Silvic Ti-

ghina, situată pe platoul cu ciornoziom degradat, precum și examinarea rădăcinilor a unui arbore de 10 ani din plantația din 1924, făcută în stațiune asemănătoare, au dat următoarele rezultate :

Vârsta puștilor														
No. curent	1 an				2 ani				3 ani					
	Inălțimea	Grosimea	No. rădăcini	Lungimea	No. curent	Inălțimea	Grosimea	No. rădăcini	Lungimea	No. curent	Inălțimea	Grosimea	No. rădăcini	Lungimea
	cm.	cm.	lor verticale	totală		cm.	cm.	lor verticale	cm.		cm.	cm.	lor verticale	totală
1	37	0,6	1	125	1	72	0,8	3	377	1	125	1,1	1	144
2	26	0,4	1	83	2	100	1,1	1	114	2	121	0,7	3	143
3	28	0,4	3	208	3	97	0,8	2	154	3	82	0,7	2	142
4	42	0,6	2	110	4	116	1,2	1	144	4	95	0,9	3	315
5	57	0,6	1	121	5	111	0,7	2	262	5	85	0,7	2	118

În primul an glădița dezvoltă rădăcini verticale în număr de 1—3, care se bifurcă la 8—20 cm. și ating lungimea până la 125 cm. Pivoții au ramificații.

Fot. 1. — Sistemul radicular al puștilor de glădița în vârstă de 1, 2 și 3 ani din pepiniera Gherboveț (ciornoziom degradat).

În al doilea an, sistemul radicular se ramifică și mai mult.

La pueți de 3 ani începe deja dezvoltarea sistemului orizontal și celui trasant, cu rețeaua întreagă a fibrelor radiculare.

Rezultatul examinării sistemului radicular, la glădița de 10 ani, la care s'a măsurat lungimea tuturor rădăcinilor principale se arată în tabloul de mai jos și fotografia 2-a.

Înălțimea în metri	Diametrul în cm.	Sistemul orizontal			Sistemul vertical			Sistemul trasant			Lungimea totală a rădăcinilor principale cm.	Observațiuni
		Numărul rădăcinilor	Lungimea cm.	Lungimea totală cm.	Numărul rădăcinilor	Lungimea cm.	Lungimea totală	Numărul rădăcinilor	Lungimea cm.	Lungimea totală cm.		
6,10	4,5	7	74	780	5	122	599	8	146	1410	2.789	glădița din plantația 1924
—	—	—	155	—	—	99	—	—	143	—	—	din parc. 22
—	—	—	256	—	—	151	—	—	146	—	—	a pădurei
—	—	—	142	—	—	129	—	—	147	—	—	Gherboveți
—	—	—	65	—	—	98	—	—	138	—	—	Sol cernoziom
—	—	—	42	—	—	—	—	—	275	—	—	degradat
—	—	—	46	—	—	—	—	—	140	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	275	—	—	

Din toate aceste rezultă că glădița are un sistem radicular foarte bine dezvoltat, mai mult trasant, care pătrunde în pământ la adâncimi până la 3,50 metri, deci are puțința a rezista la vânturi și secetă.

Fig. 2. — Sistemul radicular al glădiței de 10 ani, din parcela 22, a pădurii Gherboveț, Ocolul silvic Tighina.

Pentru determinarea exigențelor glădiței față de sol și umiditate, am cercetat creșterea ei în următoarele stațiuni :

1. Pe terase cu sol spălat, sărac și uscat, cu efervescența la suprafață, absolut nelevigat.

2. Pe terase cu ciornoziom degradat, bogat și uscat, cu efervescența la 40 cm.

3. In văi cu solul bogat, bine levigat, profund și fresc. Efervescența la 1.40 m.

4. In lunca inundabilă a Nistrului, cu sol format din aluviuni, fertil și umed, complet levigat.

Tipurile de sol și descrierea lor se dezvoltă mai jos

I. Sol spălat. Panta dulce din parcela 2, pădure Ciobruciu. Deal. Orizontul A : 40 cm, nisipo-argilos de culoare gri-cafeniu. Efervescența începe de la suprafață.

Orizontul B₀ : argilos — 40 cm., de culoare cafeniu-deschis, destul de compact.

Orizontul B₁ : 50 cm. idem argilos, cafeniu deschis cu concreții de calcar.

Orizont C — argilă galbenă-cafenie, foarte compactă.

II. Ciernoziom degradat. Platou în parcela 29 din pădurea Gherboveți.

Orizont A — 40 cm., nisipo-argilos, de culoare neagră cu structura grăunțoasă. Degradare slabă.

Orizont B₀: 75 cm., nisipo-argilos, de culoare cafeniu-negru închis, cu pete și urmele animalelor.

Orizont B₁: 70 cm. argilos de culoare cafeniu deschis destul de compact.

Orizont C — argilă de culoare gălbue.

III. Sol depus. Valea în parcela 9 din pădurea Ciobruciu-Deal.

Orizont A — 115 cm., de culoare gri închis, argilo-nisipos, fără structură.

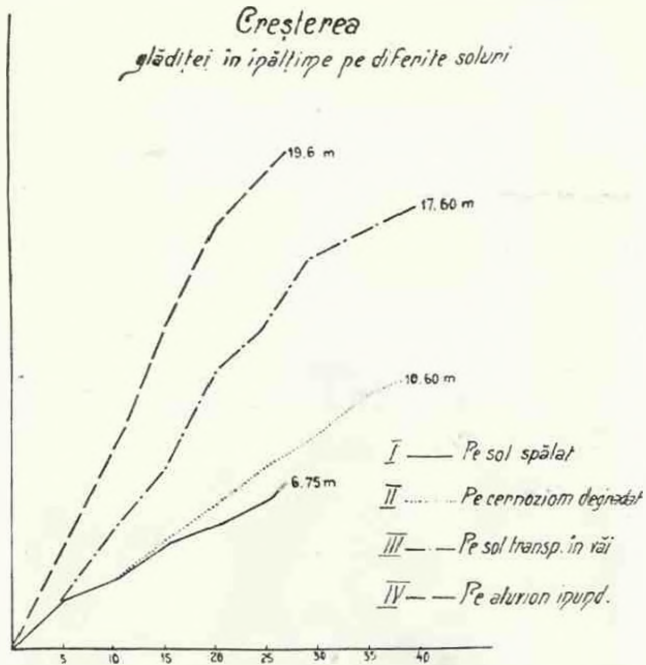
Orizont B — 100 cm. de culoare gri, argilo-nisipos.

Orizont C — Argila galbenă.

IV. Sol, aluvional, provenit din mâl. Lunca Nistrului, parcela 12 din pădurea Talmaz. Teren inundabil.

În tabloul ce urmează sunt arătate rezultatele analizei creșterilor în diametru și în înălțime a glădiței de pe aceste patru tipuri de soluri. Arborii au fost tăiați în parcela 2 a pădurii Ciobruciu-Deal, în parcela 29 Gherboveți, în parcela 9 Ciobruciu-Deal și în parcela 12 a pădurii Talmaz.

Anii	I. Sol spălat și uscat		II. Cernoziom degradat		III. Sol din vale, profund și fresc.		IV. Sol aluvional umed	
	Diametrul la 1.30 m.	Înălțimea	Diametrul la 1.30 m.	Înălțimea	Diametrul la 1.30 m.	Înălțimea	Diametrul la 1.30 m.	Înălțimea
	cm.	metri	cm.	metri	cm.	metri	cm.	metri
5	0,40	2	1,20	1,80	0,8	1,80	1,7	4,10
10	2,80	2,84	2,30	2,80	5	4,60	5,4	8,10
15	3,60	4,25	3,70	4,33	8,6	7,10	9	12,60
20	5,40	4,98	5,50	5,60	11,8	10,92	12,6	16,60
25	5,80	6	6,90	7,50	15,1	13,95	17	18,80
28	7,50	6,75	7,60	8,25	16,6	14,98	18,6	19,60
30	—	—	8,10	8,75	17,6	15,67	—	—
35	—	—	9,80	10,15	19,6	16,62	—	—
38	—	—	11	10,60	20,7	17,20	—	—
40	—	—	—	—	21,5	17,60	—	—

După cum se vede din datele arătate mai sus, glădița preferă soluri profunde, fertile și umede.

Pe terenuri inundabile, în vârsta de 28 ani, glădița atinge înălțimea de 19.60 m., având diametrul de 20 cm. Ea formează trunchiuri drepte, bine spălate de crăci și cu coaja de culoare gri-verzuie.

Pe soluri formate din materiale transportate în văi, fertile, profunde și reavăne, la vârsta de 40 ani, glădița are înălțimea de 17,60 m., cu diametrul de 23 cm., formând trunchiuri drepte, destul de bine spălate de crăci și coaja de culoare gri-închis.

Pe cernoziomuri degradate, puțin levigate și uscate, glădița crește mai slab și ajunge în vârstă de 38 ani la înălțimea de 10,60 m., cu diametru de 12 cm. Crăcile verzi încep de la înălțimea de 3 metri în sus. Coaja e de culoare gri.

Pe soluri spălate și superficiale, cu orizontul de efervescență la suprafață, glădița crește slab, având la vârsta de 28 de ani înălțimea numai de 6,75 m. Crăcile verzi încep la 0,50 m. de la pământ. Coaja are culoare grideschis și se acoperă cu licheni gri.

Preferind terenuri umede și complet levigate de carbonați, glădița, totuși rezistă, foarte bine secetei și suportă concentrațiile sărurilor din sol mult mai bine decât frasinul și ulmul.

În timp de 21 ani n'am observat arbori de glădiță, care s'ar fi uscat din cauza secetei, chiar și atunci când din lipsa de preci-

Fot. 3. — Lăstar de glădiță de 6 ani din parc. 20 a pădurii Gherboveți, Ocolul silvic Tighina.

pitațiuni au pierit mai multe exemplare de salcâm, ulm și de stejar.

Arborii izolați de glădiță, lăsați în picioare în parchetele exploatate, rezistă foarte bine în contra vântului și nu se acoperă cu crăci lacome.

Ca toate esențele cu creșterea repede, glădița este o specie

de lumină, însă arborele de glădiță nu se răresc așa de ușor ca cele de salcâm.

Glădița fructifică anual. Semințele ei închise în păstăi sub forma de bob, păstrează puterea de germinație mai mult de 5 ani.

Insămânțarea naturală sub masiv nu produce efect. În cursul cercetărilor, în arborete în etate de 40 ani, care fructifică abundant, n'am găsit mai mult decât 2 pueți la 1 ha.

Fot. 4. — Rădăcină bătrână de glădiță cu drajoni, din parcela 13 a pădurii Gherboveți, Ocolul silvic Tighina.

După exploatare, glădița se regenerează foarte bine, dând 6—8 fire de lăstar din fiecare tulpină.

Puterea de lăstărire se păstrează la vârsta de peste 45 ani.

Fotografia 3 prezintă lăstarul de glădiță de 6 ani, cu înălțimea de 6 m., provenit în urma tăierii rase executată în anul 1928 în plantația de glădiță din anul 1885, în parcela 20 a pădurii Gherboveți din Ocolul Silvic Tighina.

Acest parchet s'a mai exploatat în anii 1896, 1906 și 1917, dată fiind revoluția de 10 ani, adică lăstarul fotografiat este a

cincea generație. Totuși, nu se observă nici un simptom de oboseală a tulpinelor.

Glădița dă și drajoni, în special după descoperirea și rănirea rădăcinelor.

Fotografia 4 prezintă o rădăcină de glădiță, din plantația anului 1885 cu drajoni.

Insectele nu atacă glădița. Singurul dușman al speciei este iepurele, care vatămă pueții tineri, retezându-le vârfulurile subțiri și rozând coaja la cei mai groși, până la vârsta de 5—6 ani. Totuși, plantațiunile stricate se îndreaptă ușor, fapt care indică viabilitatea mare a acestei specii exotice.

Lemnul glădiței are duramen de culoare roș-gălbui, care la arborii de pe soluri profunde neinundabile, constituie 45—55% din volumul întreg al trunchiului, iar pe cele inundabile, 30—37%.

Lemnul este tare și flexibil; se despică greu și bine. Rezistă mult la umezeală și putrezește greu, dacă este îngropat în teren umed. Parii de glădița îngropați în pământ uscat, rezistă mai puțin decât parii de salcâm, însă mai bine decât cei de ulm și frasin.

Lemnul de glădița se întrebuițează pentru mobilă și pentru fabricarea uneltelor agricole.

Lemnul de foc de glădița se vinde în Basarabia cu acelaș preț ca și lemnul de salcâm.

Mangalul de glădița este mult apreciat de fierari.

II.

Glădița ca arbore de pădure. Sociabilitatea cu alte esențe. Producția arboretelor de glădița.

Lipsa de ghindă și dificultățile regenerării pe cale artificială a stejarului, sunt motivele, cari au determinat pe silvicultori să caute esențe exotice, ca să înlocuească speciile autohtone, deși acestea reprezintă o funcție a stațiunilor locale.

În arboretelor artificiale din Ocoalele Silvice Tighina și Cetatea-Albă, a căror creiare s'a început pe la anul 1870, deci cu un istoric de 63 ani, se găsesc: salcâmul, glădița, *Sophora japonica*, *Ailanthus*, *Celtis australis*, *Acer negundo*, *Juniperus virginiana*, *Juniperus sabina*, etc.

Cum se vede, la început s'a plantat tot și peste tot, indiferent

dacă speciile întrebuințate sunt în stare să formeze arborete, și dacă sunt sau nu potrivite stațiunii.

Aceste greșeli se repetă și acum aproape pretutindeni, intrucât doctrina tipurilor de arborete n'a pătruns încă în adâncimile sufletului silvicurilor.

Glădița, fiind plantată singură sau în amestec, formează arborete, care în condițiuni favorabile, au aspectul unei păduri adevărate, înfățișând toate procesele biologice, proprii acestui organism social.

Plantațiile bine îngrijite la început, formează după 5—7 ani litieră și cu toate că glădița are coronamentul leger, vegetația erbacee în arborete este reprezentată numai prin *Lamium purpureum*. *Chelidonium majus* și alte plante, cari se dezvoltă în prima perioadă de vegetație, înainte de înfrunzirea glădiței și cari nu formează pături stufoase.

Bromus erectum, *Festuca sulcata*, *Poa* și alte graminee se întâlnesc în arborete de glădiță, dar nici ele nu formează pārloagă.

În submasivul glădiței se instalează semînțiș de stejar, de ulm și de diferiți arbuști ca : *Evonymus europæus*, *Rhamnus cathartica*, *Viburnum lantana*, *Ligustrum*, *Sambucus* și *Prunus spinosa*.

În arboretul de glădiță în vârstă de 38 ani din parcela 29 a pădurii Gheboveți am găsit în mediu la hectar 1.665 pueți de stejar în vârstă de 1—7 ani cu înălțimi 10—110 cm.

Stejarul crește sub coronamentul glădiței 2 ani normal, apoi primul trunchiu se usucă și în locul lui treptat se dezvoltă din muguri adventivi încă 4—6 lăstari.

În această stare semînțișul de stejar suportă umbra glădiței până la 7 ani.

Lupta pentru existență și diferențierea trunchiurilor se începe pe ciornoziomuri degradate de vreme, adică pe la 6—7 ani.

Pe locul de încercare, luat în plantația de glădiță pură din parcela 22 a pădurii Gherboveți, în vârstă de 10 ani, fiind făcută în anul 1924 cu pueți de 2 ani, s'a găsit la 1 ha. :

	592	arbori	cu	înălțimea	de	3	metri
	3840	„	„	„	„	4	„
	2144	„	„	„	„	5	„
	736	„	„	„	„	6	„
	448	„	„	„	„	7	„

In total 7760 arbori.

Diferențierea trunchiurilor s'a început, asemenea și elagajul. Trunchiurile poartă crăci verzi de la înălțimea de 1,35—3,20 m., iar crăci uscate — pe înălțimile 0,25—1,95 m. Sub masiv se instalează semințiș de stejar, însemnat pe fotografie cu alb.

Fot. 5. — Plantația de glădiță din anul 1924. Parcela 22 din pădurea Gherboveț. Ocolul silvic Tighina.

În pădurile Ocoalelor Silvice Cetatea-Albă și Tighina s'au făcut plantațiuni cu plădiță, pure și în amestec cu stejar, frasin, frasin american, *Acer negundo*, ulm și salcâm, în diferite combinațiuni.

În Basarabia, glădița a fost experimentată pe o scară destul de întinsă; de ex. numai la ocolul silvic Cetatea-Albă găsim plantațiuni de această specie pe suprafața de 206 ha. și acest fapt ne

permite să tragem concluziuni asupra sociabilității glădiței cu alte esențe și asupra rolului ei ca specie de amestec.

Să arătăm câteva exemple :

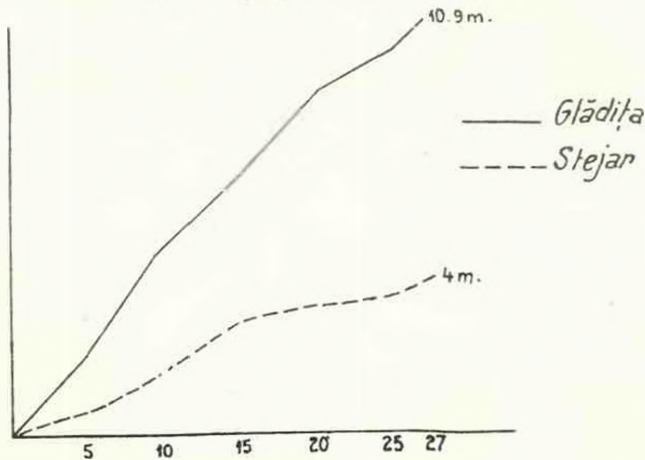
1. Plantația anului 1906, în parcela 8 a pădurii Ciobruciu-Deal, pe ciornoziom degradat. Aci s'a plantat glădiță și stejar în rânduri alternative, distanțate la $1,50 \times 0,70$ m.

Plantația reprezintă, astăzi, un arboret cu 2 etaje : primul etaj formează glădița, iar al doilea etaj — stejarul, pipernicit și acoperit deja cu licheni galbeni.

Analiza creșterii arborilor medii de ambele esențe a dat următoarele rezultate :

A n i	G l ă d i ța		S t e j a r	
	Diametru la 1.30 m. cm.	Inălțimea metri	Diametru la 1.30 m. cm.	Inălțimea metri
5	0,6	2,30	—	0,71
10	3,9	5,60	0,6	1,60
15	6,8	7,80	1,5	3,07
20	8,6	9,0	2,4	3,42
25	10,3	10,3	3,4	3,77
27	11,0	10,9	3,7	4,00

Creșterea în înălțime a glădiței și a stejarului din plantația anului 1906, în parc. 8, a pădurii Ciobruciu-Deal.

Scopul urmărit a fost acela de a folosi glădița pentru stimularea creșterii stejarului. A dat însă rezultate negative: glădița ne-fiind extrasă la timp, elimină stejarul.

2. Plantația din anul 1916 în parcela 23 a pădurii Gherboveți. Sol-cernoziom degradat. S'a plantat la 1.50 m. × 0.70 m. Glădiță Stejar-Glădița-Frasin american-Frasin american-Glădița-Acer negundo, Acer negundo-glădiță.

Piața de experiență a dat la 1 ha :

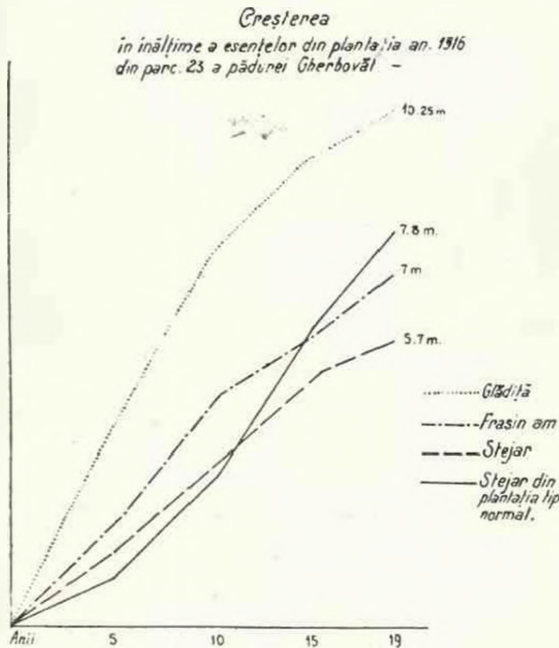
Diametrul la 1,30 m.	Înălțimea	Clădița	Stejar	Frasin american	Acer negundo
cm.	metri				
2	4	24	384	84	248
3	4	56	280	324	720
4	6	108	244	458	632
5	6	168	168	380	600
6	6	204	88	248	220
7	6	256	44	52	72
8	7	232	24	20	12
9	7	108	8	4	—
10	10	96	—	—	—
11	10	32	—	—	—
12	12	28	—	—	—
13	12	4	—	—	—
Total . . .		1316	1240	1600	2504

Analiza creșterii glădiței, stejarului și frasinului american a dat următoarele rezultate :

Anii	Glădiță		Frasin am.		Stejar I		Stejar II		Observații
	Diametrul cm.	Înălțimea metri	Diametrul cm.	Înălțimea metri	Diametrul cm.	Înălțimea metri	Diametrul cm.	Înălțimea metri	
5	3,1	4	1,2	2	0,4	1,5	—	1	Stejar II luat din plantația vecină făcută în anul 1916, cu a = mestec normal din Acer tataricum, Pinus communis și Ligustrum.
10	6,4	7,50	3,1	4,6	2,1	3,3	3,5	3	
15	7,7	9,30	4,6	6	3,2	6,2	6,2	6	
19	8,6	10,25	5,1	7	4,2	10	10	7,8	

Și în acest caz frasinul, stejarul și Acer Negundo au rămas în subetaj și sunt amenințați cu eliminarea completă.

Pentru comparație am făcut și analiza creșterii unui trunchiu de stejar din plantația vecină, executată ca și precedenta tot în anul 1916, unde s'a plantat stejar în amestec normal, adică: cu Acer tataricum, Pirus communis și Ligustrum vulgare.

Rezultă că atunci când stejarul în vârsta de 19 ani, crescut normal atinge înălțimea de 7—8 m. cu diametru la 1,30 cm. de 10 cm., stejarul plantat în amestec cu glădița are înălțimea numai de 5,70 m. cu diametru de 4,2 cm.

Analizele curbilor de creștere în înălțime a stejarului plantat în amestec cu glădița și a stejarului din plantația tip normal — arată că vârsta de 10 ani este cea critică, după care începe coplășirea stejarului.

În acest moment, când stejarul e în vârstă de 10 ani și creșterea lui devine activă, se impune intervenția silvicultorului pentru extragerea glădiței.

3. Plantația anului 1895 din parcela 2 a pădurii Ciobruciu-Deal din Ocolul Silvic Cetatea-Albă, făcută din glădiță în amestec intim cu stejar, frasin, ulm și salcâm în proporții egale. Sol din vale.

Fot. 6. — Plantația de glădiță în amestec cu Frasin american, Stejar și Acer negundo făcută în anul 1916. Parcela 23 a pădurii Gherboveț, Ocolul Silvic Tighina.

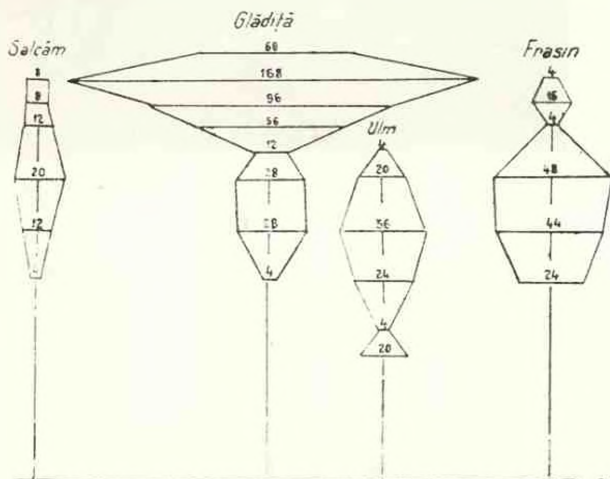
profund, fresc și bine levigat, provenit din materiale transportate de la deal.

Piața de experiență a dat la 1 ha. rezultatele arătate în tabloul de la pag. 521.

Din rezultatul pieței de experiență și din diagramă, se vede că glădița elimină cealaltă esență, care rămâne modestă în subetaj.

Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Glădiță	Salcâm	Frasin	Ulm	Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Glădiță	Salcâm	Frasin	Ulm
		Numărul arborilor						Numărul arborilor			
8	5	—	—	—	20	16	14	8	—	—	—
	8	—	4	4	4		15	24	4	8	—
	10	—	—	16	4		16	32	+	—	—
10	12	—	4	4	—	18	12	—	—	4	—
	6	—	—	—	4		14	4	8	—	—
	8	—	—	16	16		15	20	—	—	—
	10	4	4	—	12		16	44	—	—	—
	12	4	8	8	8		17	8	—	—	—
12	14	8	—	—	—	20	12	—	—	4	—
	8	4	—	4	—		13	4	—	—	—
	10	—	—	12	12		14	4	—	—	—
	12	8	—	8	8		15	8	4	—	—
	14	8	—	—	—		16	40	4	—	—
14	15	12	—	4	—	22	17	8	—	—	—
	10	16	8	8	8		14	8	—	—	—
	12	8	—	16	4		15	8	—	—	—
	13	—	—	—	4		16	24	—	—	4
	14	16	4	4	—		17	16	—	—	—
16	15	12	—	4	—	24	15	8	—	—	—
	16	8	—	—	—		16	12	—	—	—
	8	—	—	—	4		17	8	—	—	—
	10	—	—	8	—		26	16	8	—	—
	12	16	8	4	—		17	12	—	—	—
	13	8	—	—	—	28	17	8	—	—	—
T o t a l								452	64	140	108

*Repartitia
esențelor după înălțimi în plantația an 1895 din
vârș 2 a pădurii, Căbruciu - Deal*

4. Plantația din anul 1895 din parcela 9 a pădurii Ciobruciu-Deal, făcută cu glădiță în amestec intim cu stejar, frasin și ulm în proporții egale. Sol profund și fresc din vale, bine levigat.

Rezultatele medii la 1 ha, precum și repartiția esențelor pe categorii de înălțimi se văd în tabloul și diagrama dela pag. 523.

Fot. 7. Plantația de glădiță de 40 ani din parcela 9 a pădurii Ciobruciu-Deal
Ocolul Silvic Cetatea-Albă.

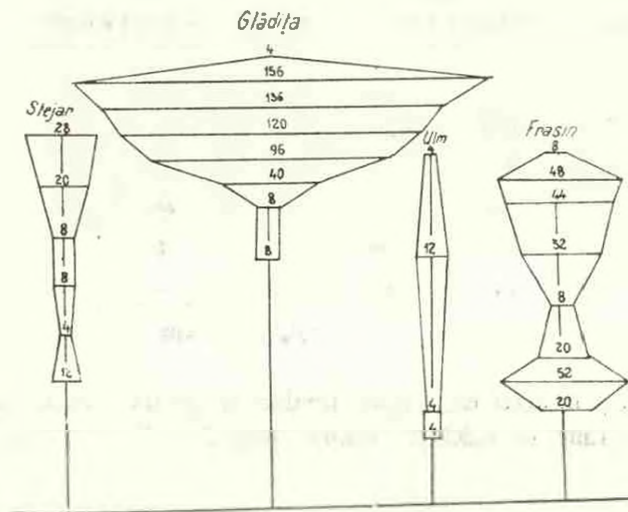
În acest exemplu, dominația glădiței este evidentă. Stejarul și ulmul sunt aproape eliminați, iar frasinul crește numai în subetaj.

5. Plantația din anul 1897 din parcela 29 a pădurii Gherboveți din Ocolul Silvic Tighina, de pe platou cu ciornoziom degradat, făcută cu glădiță în amestec cu salcâm.

Raportând la hectar rezultatul pieții de experiență, obținem în mediu datele cuprinse în tabloul dela pag. 524.

Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Glădiță	Stejar	Frasin	Ulm	Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Glădiță	Stejar	Frasin	Ulm
		Numărul arborilor						Numărul arborilor			
8	3	—	—	—	4	14	13	24	—	—	—
	4	—	—	16	—		14	28	16	4	—
	5	—	—	12	—		15	32	—	—	—
	6	—	—	20	—		16	16	—	—	—
	8	—	—	8	—		16	14	32	4	—
10	10	—	—	16	—	18	15	32	4	—	—
	12	—	—	16	—		16	28	16	—	—
	13	—	—	24	—		17	32	—	—	—
	4	—	—	4	4		18	14	8	—	—
	5	—	—	40	—		15	32	—	—	—
	6	—	12	—	—		16	52	8	—	—
	8	—	4	—	—		17	40	—	—	—
	10	8	—	12	12		20	14	4	—	—
	12	8	—	16	—		16	12	4	—	—
	13	8	—	—	—		17	48	—	—	—
12	14	8	—	—	—	22	15	8	—	—	
	10	—	8	4	—		16	16	—	—	
	12	—	8	4	—		17	4	—	—	
	13	8	—	4	—		24	16	8	—	
	14	16	—	4	—		17	16	—	—	
	15	16	—	—	—		26	17	12	—	
	16	4	—	—	—		18	4	—	—	
	14	12	—	—	8		—	28	17	—	—
Total . .						568	34	323	24		

*Repartiția
esențelor după înălțimi în plantația an. 1895
din parc. 9 a pădurii Crobruciu - Deal.*

Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Gladia		Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Gladia		Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Gladia		Diametrul la 1,30 m. cm.	Înălțimea metri	Gladia	
		Salcâm	Salcâm			Salcâm	Salcâm			Salcâm	Salcâm				
2	2	232	56	5	8	8	—	9	8	40	—				
	3	152	104	6	3	8	—		9	24	—				
	4	224	48		4	32	—	10	7	—	8				
	5	64	48		5	88	16		8	32	—				
	6	—	8		6	168	24		9	104	—				
3	3	64	—		7	200	8		11	8	—				
	3	80	16		8	64	—	11	8	16	—				
	4	128	32		9	8	8		9	16	—				
	5	104	72	7	4	8	—		10	32	—				
	6	8	—		5	16	—		11	16	—				
4	3	24	—		6	104	—	12	9	40	—				
	4	104	40		7	144	24		10	32	—				
	5	72	56		8	64	—	13	9	16	—				
	6	56	8		9	24	—		10	24	—				
	7	8	—	8	6	24	16		11	8	—				
5	2	16	—		7	64	—	14	10	16	—				
	4	88	—		8	40	—		11	8	—				
	5	192	40		9	72	—		12	8	—				
	6	184	40		10	8	—	15	10	8	—				
	7	88	—	9	7	8	—	16	11	8	—				
Total . . .										3496	672				

Repartizând arborii de glădiță și de salcâm pe categorii de înălțime, obținem următoarele rezultate :

Înălțimea	Glădiță	Salcâm	Înălțimea	Glădiță	Salcâm
metri	Numărul arborilor		metri	Numărul arborilor	
2	312	56	8	264	—
3	264	120	9	304	8
4	586	120	10	120	—
5	536	232	11	48	—
6	544	96	12	8	—
7	512	40	—	—	—
Total . .			3496 672		

Deci și în acest caz glădița predomină, având înălțimi până la 12 m, în timp ce salcâmul ajunge numai la 7 m. și maximum de 9 m.

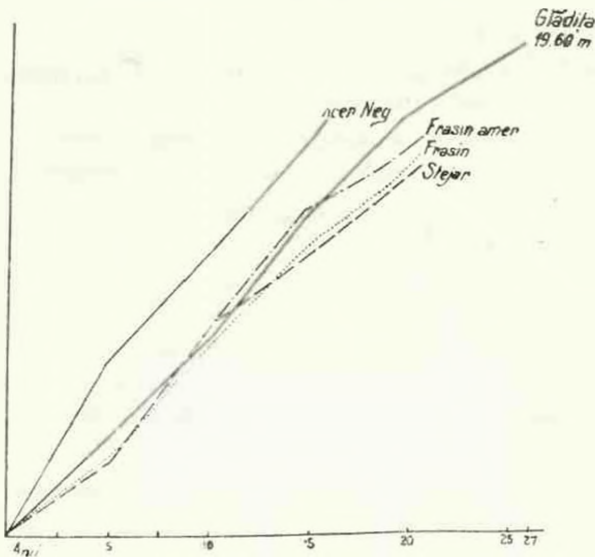
Având în vedere că salcâmul crește mai repede decât glădița în primii 8—10 ani, după care încetează creșterea și că plantat fiind pe ciornoziom degradat se rărește la vârsta de 15 ani și chiar se usucă — este ușor de înțeles că în arboretele amestecate de salcâm și glădiță, lăsate în picioare până la o vârstă mai înaintată, glădița elimină salcâmul, mai puțin rezistent în condițiunile unui sol slab levigat și bogat în carbonați.

Fot. 8. — Plantația de 38 ani, Glădița în amestec cu salcâm, Parcela 29 a pădurii Gherboveț, Ocolul Silvic Tighina, Cu alb e însemnat seminișul de stejar ce se instalează sub masiv.

Din exemplele arătate până acum rezultă clar, că glădița nu se asociază cu alte specii, Deci, plantarea glădiței în amestec cu stejarul, frasinul și ulmul constituie o mare greșală.

*Creșterea
în înălțime a esențelor plantate pe
terenuri inundabile.*

Această însușire a glădiței o recomandă pentru împădurirea terenurilor inundabile.

În asemenea condițiuni poate să fie cultivată cu succes în locul Acerului negundo, care crește aci foarte bine, dar are lemn slab și în locul ulmului, lemnul căruia este puțin căutat.

CONCLUZIUNI

Materialul adunat cu ocazia întocmirii acestui studiu, precum și observațiunile anterioare făcute în Basarabia, îmi permit să trag următoarele concluziuni:

1. Glădița este o specie exotică perfect acimatizată la noi, având două varietăți: cu ghimpi și fără ghimpi. Ea nu suferă de ger și rezistă în contra secetei mult mai bine decât salcâmul. Suportă concentrațiuni de săruri în sol și nu cunoaște atacuri de insecte, nici de boale criptogamice.

2. Preferă soluri profunde, fertile și umede și suportă foarte bine inundațiile.

În aceste condițiuni, glădița ajunge, la vârsta de 30 ani, să aibă 20 m. înălțime și 20 cm. grosime.

Arboretele de glădița produc la etatea de 40 ani jână la 186 m. c. la ha.

3. Glădița se regenerează foarte bine prin lăstari, având și facultatea de a drajona. Ca și salcâmul, nu se regenerează în mod natural prin sământă în pădure.

4. Glădița nu se asociază cu alte specii forestiere.

Având creștere activă și coronamentul împrăștiat, le elimină prin distrugerea vârfurilor, în mod mecanic.

Nu se recomandă deci amestecul de glădița în plantația de stejar și frasin.

Se poate cultiva glădița cu salcâm, aplicând arboretelor de această natură, revoluții scurte de 10—15 ani.

5. În plantațiuni de stejar și frasin în amestec cu glădița se impune extragerea acestei specii până la vârsta de 10 ani.

6. Arboretele de glădița creiază condițiuni favorabile pentru instalarea semințșului de stejar, care trăește sub masiv până la 7 ani și prin degajări se poate forma subarboretul bun pentru a reda solului tipul matern care a existat înainte.

7. Se recomandă plantarea glădiței numai în amestec cu arbuști destinați pentru acoperirea solului pe terenuri fertile, reavene sau umede, deci și în terenuri inundabile.

Le Févier (Gleditschia).

Une monographie appuyée sur des observations personnelles et sur des expériences faites pendant cinquante années dans les cantonnements forestiers de Tighina et Cetatea-Albă. Les conclusions sont :

1. — Le févier est une essence exotique parfaitement acclimatée chez nous et à savoir les deux espèces: le févier à trois épines (*Gleditschia triacanthos*) et le févier sans épines (*G. inermis*). Il n'est pas exposé au dégâts causés par la gelée, résiste mieux que le robinier contre la sécheresse et ne connaît pas ni les attaques des insectes ni les maladies cryptogamiques.

2. — Il préfère les sols profonds, fertiles et humides, et supporte facilement les fortes concentrations des sels dans le sol et les inondations aussi. Dans ces conditions, le févier accuse à trente ans une hauteur de 20 m et un diamètre de 20 cm. À l'âge de 40 ans, la production du févier monte jusqu'à 186 mc par ha.

3. — La régénération du févier se fait très bien par rejets de souche.

l'arbre ayant aussi la faculté de drageonner. De même que chez le robinier, dans la forêt, la régénération par voie naturelle, et par semis, ne se produit pas.

4. — Le févier ne s'associe pas aux autres espèces forestières. Ayant une croissance active et un couronnement développé, il élimine les autres essences en leur détruisant mécaniquement les cymes. Par conséquent, il n'est pas recommandable de mélanger le févier aux plantations de chêne et de frêne. Mais il peut être associé au robinier, à condition d'adopter pour les peuplements ainsi constitués, des révolutions courtes de 10—15 ans.

5. — Dans les plantations de chêne et de frêne mélangées au févier, s'impose l'extraction de cette essence avant d'atteindre l'âge de 10 ans.

6. — Les peuplements de févier créent des conditions favorables à l'installation du semis de chêne, qui vit sous le massif jusqu'à l'âge de 10 ans; à partir de cette époque il faut pratiquer des fortes dégagements afin de favoriser la végétation de celui-ci; de cette manière on peut regagner facilement le sol pour le chêne, essence qui, autrefois, a peuplé la région.

7. — On recommande la plantation du févier en mélange, seulement avec les arbustes destinés à couvrir les sols fertiles, fresques ou humides, c'est à dire les terrains inondables aussi.

Die Gleditschie.

Eine Monographie als Ergebnis persönlicher Beobachtungen und Erfahrungen, gesammelt im Laufe von 50 Jahren in den Revieren Tighina und Cetatea Alba. Zusammenfassend wird folgendes ausgeführt:

1. — Die Gleditschie ist eine exotische, aber bei uns vollkommen aklimatisierte Holzart, welche in zwei Arten auftritt: mit und ohne Dornen. Unempfindlich gegen Frost, widersteht er auch der Trokniss weit besser als die Robinie. Der Baum gedeiht auch auf Böden mit hohem Salzgehalt und ist unempfindlich gegen Insekten- und Pilzangriffe.

2. — Er bevorzugt tiefe, fruchtbare und feuchte Böden und erträgt Überschwemmungen vortrefflich. Unter solchen Umständen erreicht die Gleditschie im Alter von 30 Jahren Höhen von 20 m, und Stärken von 20 cm. Bestände dieser Art haben im Alter von 40 Jahren einen Gehalt von bis 186 m³ pro ha.

3. — Die Gleditschie verjüngt sich ausgezeichnet durch Lohden und selbst Wurzelausschlag. Die natürliche Verjüngung durch Samen bleibt ihm im Walde versagt.

4. — Die Gleditschie ist ungesellig. Dank seiner grossen Wuchskraft und seiner ausladenden Krone läst er andere Individuen deren Wipfel er mechanisch schädigt neben sich nicht aufkommen. Demgemäss kann das Einbringen der Gleditschie in Eichen- und Eschenpflanzungen nicht empfohlen werden. Hingegen ist ein Mischwald von Gleditschie und Robinie sehr wohl möglich. In diesem Falle sind Umtriebe von 10—15 Jahren am Platze.

5. — In Eichen- und Eschenpflanzungen, welchen die Gleditschie beigemischt ist, muss letzterer bis zum 10-ten Lebensjahre entfernt werden.

6. — Die Gleditschie-Bestände schaffen günstige Vorbedingungen für das Einbringen durch Saat von Eichen. Dieselbe können bis zum sieben Jahren der Beschattung widerstehen und durch Freihiebe kann ein Bestand geschaffen werden, welcher den Boden ebenso bedeckt wie der vorher dagewesen Mutterbestand.

7. — Aufforstungen mit der Gleditschie unter ausschliesslichen Beimischung von Sträuchern welche den Zweck haben den Boden zu bedecken, können auf fruchtbaren, frischer und feuchten Böden, also auch auf dem Überschwemmungen ausgesetzten Böden empfohlen werden.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

OBSERVAȚII ȘI SUGESTII : LACUNE DE SERVICIU ȘI ROSTUL PROCESELOR VERBALE DE INSPECȚII GENERALE

de CEZAR CRISTEA
ing. șef silvic

În calitate de șef al serviciului adm-tiv la Direcția II-a Reg. silvică Iași, având în vedere în deosebit situațiile relatate de Inspecțiile generale a Ocoalelor, prin procesele verbale dresate de D-nii Insp. G-rați sau Șefi de circumscripții-control, constatând unele lacune importante în mersul serviciului, pentru îndreptarea lor și pentru mai buna gospodărie a ocoalelor, consider drept o datorie imperioasă de a le semnală organelor noastre superioare, ce au puțința verificării și remedierii lor, atât cât permite : timpul, criza generală și regimul „economilor forțate” !

1) Edificiile : reședințele de ocol, cancelarii și atenanse, cantoanele de brigadieri și pădurari, se ruinează, din lipsa de fonduri ; deși prevăzute consecutiv în programele de lucru din ultimii ani, nu se alocă fondurile de loc, sau infime, cu care nu se poate face față măcar lipsurilor imediate ; împrejuririle la reședințe, cantoane și pepiniere, idem ; este nevoie de bani, sau, venit la sistemul sãlutar, al cedării de materiale lemnoase, pentru a reface acest patrimoniu al edificiilor Statului expus la mari pierderi, — fiind totodată și act de rea gospodărie continuarea practicei prezente.

E profund simțită și lipsa telefoanelor, pentru urgenta comunicare cu Ocoalele. În străinătate Serv. Silvic are automobile, chiar ocoalele, și avantajul lor este recunoscut precum și a mijloacelor de locomoție : cai și trăsurile, ce ne lipsesc nouă, cu totul.

2) Personalul de pază și gestiune e absolut insuficient, cu salarizare mică, în restanță pe câteva luni, precum și beneficiul pe 1930 încă neprimit; posturile ce devin vacante, se suprimă, comprimarea excesivă a personalului, redus ca număr și salarii, dar în schimb s'au extins atribuțiile și munca pe care o prestează permanent.

Reaua și nelatimp salarizare produce fricțiuni, lipsă, iar efectul ei; tentații și neîmplinirea datoriei ori practici ilicite; pe dealtă parte: lipsa terenului de hrană ca și aceia a cailor de serviciu, îngreuiază paza și controlul, deplasările fiind costisitoare, dacă nu chiar imposibile. În plus, politicianizarea și implicit neselecționarea lor!

Ocoalele nu au: conducători ajutoari, casieri, comptabili de specialitate, nici tot personalul preconizat de Reg. S. S. E. În schimb lucrările s'au complicat enorm, și toate se cer cu precădere, urgent; „paperaserie” foarte multă, ce răpește timpul și energia personalului superior de conducere, aproape robit astăzi!

3) Din cauza aglomerării de lucrări, toate urgente, cu termen, iar ocoalele fiind mixte, e foarte greu să slujească la doi domni și C. A. P. S. și Regimului silvic, nimerindu-se câte odată să se întâlnească un roi de 3—4 Inspectori dela Regim, Direcție și C. A. P. S., imobilizând cu săptămânile, șeful de ocol: în cancelarie, sau pe teren, la unele recepții, anchete, verificări, neștiind unde și cum să se mai împartă. Situația aceasta trebuie să înceteze!

În acest caz, nu au nici timpul material suficient pentru inspecțiile prevăzute de Reg. S. S. E. și ordine, făcându-le prea puține sau chiar deloc, ceiace este în dauna Serviciului, făcând silvicultură aplicată, de cabinet, redusă la biurocratism, — dozat cu: polițism și negustorie (comercializare).

4) D-nii Șefi de circumscripție, nu cercetează fiecare ocol măcar odată lunar, cumulând delegațiile și grupând ocoalele pentru deplasări cât mai economice de spese și timp; unii stau câte 7—12 zile imobilizați la un ocol (neștiind ce pot face atâta timp?! sau doar ca să iasă numărul obligator de zile!), rămânând astfel ocoale nevăzute.

Acestea, la rândul lor, nu raportează imediat prezența ori des-cinderea organelor de control, nefiind posibilitatea verificării datelor, compturi și foilor-situații de întrebuițarea timpului.

Inspecțiile generale, cum le prevede regulamentul, sunt nece-

sare, dar nu atât de meticuloase și cu tot formalismul prescris. Trebuie racordate realității, dând precădere : punerii în valoare a posibilităților, valorificarea la timp a produselor, sau cauzele nevândării, producerea de venituri, regenerarea pădurilor, funcție de amenajamentele în vigoare, operații culturale practicate și plantații la timp, arendările, justa arondare și utilizare a personalului, ridicări în plan și amenajări unde nu sunt, paza, implicit stărpirea delictelor, executarea programului de lucru și acoperirea prevederilor bugetare. Firește, ocazional, cercetarea și a registrelor, spre a te convinge de respectarea formelor, introducerea veniturilor la zi și gospodărirea unui Ocol. Trebuie evoluat în acest sens.

Șefii de servicii și contabilitate nu s'au deplasat la ocoale, ori n'au putut-o face din lipsa de fonduri și timp, imobilizați la birou, centrul neștiind astfel precis stările de fapt, posibilitățile ca și nevoile celei organice : Ocolul.

5) Ca situație a Inspekțiilor generale, în prezent, făcute în 1932 sau a. c., dar pentru anul expirat, la această Direcțiune, avem:

a) Din partea controlului General al C. A. P. S. neinspectate ocoalele : Adâncata, Coșula, Dorohoi, Făstâci, Furceni, Grivița, Răchitoasa, Râșca, Sinești și Vaslui.

b) Din partea controlului financiar al Direcției, nu-s inspectate ocoalele : Florești, Furceni, Grivița, Putila, Răchitoasa. În schimb sunt ocoale : Adâncata, Coșula, Râșca și Tomеști, văzute de câte 2 ori, la interval numai de 3 luni, de către D-l Insp. Gh. Teodorescu.

c) Din partea D-lor Șefi de circumscripție respectivi, nu au inspekții pe 1932, ocoalele : Ciurea, Crețești, Florești, Furceni, Făstâci, Ghermănești, Răchitoasa, Tătăruși, Tomеști : 9 din 19 ocoale.

Cele mai puțin inspectate în genere pe ultimii 4 ani, sunt ocoalele : Furceni, Făstâci și Răchitoasa ; iar Direcția a avut Inspekția generală în 1928.II. Inspekțiile Generale anuale să fie obligatorii, sub sancțiuni. Menționăm și aici impedimentul lipsei de fonduri pentru diurne și spese de deplasări convenite, ce nu se plătesc decât cu greu, reduse, iar diurnele cam deloc.

6) Cu toate repetatele noastre intervenții către ocoale și instanțele judiciare, se constată o enormă restanță a Proceselor de delictе silvice nejudicate, în ultimii vre-o 5 ani.

Din cauza personalului redus, prea ocupat, al Judecătoriilor

(uneori chiar și din rea voință!), nu se obțin dosare, extrasele hotărârilor definitive, nu se pot urmări încasările și se pierd și sume apreciabile de venituri, dar se obține și un efect social dezastruos prin lipsa de sancțiuni, aplicate la timp, infractorii așteptând amnistiei, grațieri, prescriere, după 1 an. Personalul de pază este periclitat și prin armele rele, decalibrate, fără de muniții riscându-și viața, în fața delinvenților și a braconierilor. Zadarnic cer ocoalele arme și gloanțe; s'au promis, dar se așteaptă mereu!

Situația s'a mai agravat încă prin atribuirea rolului de a soluționa tranacțiile proceselor, exclusiv Regimului silvic; se scindează procesul în ce privește valoarea materialului și a despăgubirilor civile, rămânând Statului pentru ele doar calea sancțiunei civile, fără caracterul penal al infracțiunii, din clipa ce a intervenit împăcarea, transcrierea; tergiversări, urmărirea mai grea, încasarea fiind la un fond special, când noi credem că — barem pentru pădurile Statului, trebuia lăsat acest rol, după scara competențelor firești, tot organelor silvice a C. A. P. S.-ului fără teamă și prejudecii Statului!

Consiliul de avocați sau Contenciosul are cuvântul; Ministerul Agriculturii, poate repara, prin o altă decizie în acest fel.

7) Se simte: lipsa de imprimare, unele imperios necesare, stagnând astfel lucrările; zadarnic se intervine către Forul superior (vezi Rap. 729. I. 18. III. 13. IV. etc.) nu se trimit, sau cu totul altele și de cele vechi, în lăzi, mult prea grele, costisitoare și inutile.

Deasemeni e nevoie să se completeze, pe alocuri chiar să se renoveze utilajul, inventarul ocoalelor, instrumentele dendro — și topometrice, precum și cele necesare lucrărilor de împăduriri, starea actuală fiind deplorabilă adesea.

8) În ce privește noua „Mapă ordonatoare”, — introdusă cu un prea exagerat ritual, pedant, atribuindu-i-se puteri miraculoase și fiind credem destul de costisitoare, — noi totuși nu îi negăm rostul, am introdus-o peste tot și-i așteptăm efectul salutar! La serviciul meu Administrativ, i-am dat următoarele diviziuni sau capitole: 1) Lucrări urgente de rezolvat, 2) lucrări curente; 3) cu termen (ordine circulare), 4) în așteptare: răspunsuri, delegații, 5) Chestii de remanieri și cazier personal, 6) denunțuri și anchete, 7) Pr. Verbale de Insp. Generale a Direcției și ocoalelor, de către Controlul General administrativ și financiar și șefii de circumscripții, 8) predarea și primirea ocoalelor, chestii de inventar, mobilier, 9)

Comptabilitate, bugetul, acte justificative pe fonduri (art), state, salarii și venituri lunare, 10) Litigii, proprietăți, delictе și transacții, imputări, tăeri, nejustificate, 11) Consiliul de disciplină și inspecții la cantoane, 12) rezervat pentru Diverse. Rămâne a se verifica modul cum vor răspunde compartimentele și Mapa în genere, nevoilor serviciului, în raport cu centrul și ocoalele.

9) Sistemul actual de comercializare și Comptabilizare mai ales desigur foarte util, constituе însă și un mare balast acaparând fonduri, timp și mai tot personalul serviciilor centrale, extrem de aglomerate. Nu s'a ajuns la un sistem unic și stabil, al formalităților, dispozițiuni și imprimare model, în uz, acestea fiind atât de variabile, în dauna întreg serviciului.

Menționăm că : ocoalele n'au personal de specialitate comercială și celălalt e extrem de redus. Apoi centrul vrea generalizarea sistemului exploatărilor în regie, fără personal, fără fonduri de rulment suficiente, și la timp și tocmai în cadrul crizei generale, ce paralizează viața economică, în care e angrenată și cea forestieră care șomează; inițiativa sau latitudinea Direcțiilor, ce cunosc stările de fapt, — realitatea, sunt limitate dacă nu anihilate cu totul prin centralismul de sus, exagerat.

10) E necesar să se continue și intensifice campania ridicărilor în plan, având inventarul exact al patrimoniului silvic al Statului, — iar nu se ne mai bârfească toți de această lacună.

Deasemeni amenajarea, fie prin comisiile centrale a Ministerului, sau cele Regionale pe Direcții, cu Șefii de servicii, circ. și ocoale, punându-se la punct statistica pădurilor, mult arierată, îndrumându-ne spre reala silvicultură și gospodărie forestieră raționalizată.

Să se definitiveze reforma agrară, încetând dăunătoarea stare a „provizoratelor”, soluționându-se chestia islaurilor și pășunelor împădurite, precum și a pășunatului în păduri, sub diverse pretexte, din care să nu se mai bată „monede politice” în detrimetul pădurilor și Economiei Naționale !

Când vor începe oare să înțeleagă și factorii conducători, ca și partidele politice, că nu din „sectarism profesional” pornește lupta și crezul fanatic al slujitorilor pădurilor, existența lor având repercusiuni adânci asupra: climatului, regimului apelor și însăși a Agriculturii noastre de bază ?!

11) Ca rezultat al Proceselor de Inspecții generale a ocoa-

lelor, lucrări ce se presupun a fi oglinda fidelă a stării de fapt, semnalând firește toate lacunele serviciului, cu propuneri concrete și sugestii pentru remediere, nefăcând din ele simple forme, pape-raserie inutilă, credem că fiecare serviciu, prin șefii respectivi și apoi Direcțiunea să tragă adevăratele concluziuni :

Serviciul Technic: a) Amenajări, ridicări, b) Regenerări și ameliorări, — după noua inovație și scindare, — vor pune concluzii asupra rezultatului aplicărei diverselor : regime, tratamente și feluri de tăeri practice, sau a amenajamentelor în genere; cum se face regenerarea pădurilor, restanțe de împădurit, mărirea produc-țiunii pe unitate, ameliorarea masivelor, și aceia a terenurilor degra-date, litigii, arendări, precum: vânatul și pescuitul, schimb și achi-ziții de noi păduri.

Se va urmări executarea programului de lucru anual și aco-fiece pădure, iar atunci putându-ți da seama de ceiace se poate în-făptui de ocoale, pretinzând, față de organele în subordine, sau executând față de cele superioare, bazați pe realități.

Serviciul comercial (mai ales de când noua organizare pe baze comerciale — e centrul de gravitate, justificând însăși rațiu-nea de a fi a Regiei autonome C. A. P. S. evidențind ceiace produc pădurile Statului, veniturile efectiv încasate, deoarece unii critici neagă valorile negative cu care lucrăm: reduceri, compensări, gra-tuități etc., pe care nu vor să le recunoască la venituri !), dacă va avea timp și mijloace suficiente, va putea mult mai lesne urmări și aviza pentru valorificarea la timpul oportun a tuturor produselor noastre.

Va ști posibilitățile restante și materialele exploatare; nevân-dute și căror cauze e datorit faptul; deasemeni va cunoaște amăn-unțit situația antreprizei și dificultățile ei, găsind sau nu justifi-carea sumelor apreciable în restanță a ratelor scadente neplătite.

Se va observa acreditarea sistemului „regiei”, pe bază de be-neficii reale și ca utilitate socială, trăgând concluzii juste, unde este sau nu posibil, de aplicat și generalizat, fără de riscuri.

C. A. P. S. a impus, sau i s'a impus noul contract cu aprovi-zionarea autorităților fie în contul zecimilor județene, fără a avea personalul și mijloacele necesare; vrea generalizarea „regiei” și producerea de venituri cu orice preț, neglijându-se cu ori fără voe, că valorificarea materialelor și deci veniturile sunt funcție de: si-tuația parcelelor în curs de exploatare, de drumurile existente, mâna

de lucru și de însăși calitatea lemnului, în cazul nostru: circa 40% sunt materiale esențe moi, exploatarea lor în regie cu bani riscând mult. fără certitudinea plasărilor, expuși a se putrezi și pierde între timp.

Se va urmări executarea programului de lucru anual și acoperirea prevederilor bugetare. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât criza și alte imperative, par să condiționeze însăși salarizarea noastră, conform devisei „do ut des” ! Suntem sau nu plătiți, ori amenințați a nu fi ; ca atare, funcție de producerea de venituri și acoperirea mai întâi a redevenței (cotei) pădurilor către visteria Statului, deși lipsa veniturilor, nu este datorată nouă !

Serviciul Administrativ are un rol mult mai mic, redus doar la: anchete, controlul arendărilor și încadrării personalului existent, salarizarea sa, actele justificative, inspecții păduri și cantoane, situația delictelor cu imputarea tăerilor nejustificate, descinderile organelor superioare și rezultatul delegațiilor, chestiuni de cazier, inventar, corespondența uzuală și în subsidiar lucrările pentru consiliul de disciplină.

Să nu lipsească la nici un ocol: harta pădurilor pe serii și guri de exploatare, cantoane, diagrama veniturilor pe ultimii 3—5 ani, precum și „fișierul” propus de Serviciul Raționalizării C.A.P.S.

Precizăm că mai toate cele semnalate aci, sunt constatări ce se desprind din însăși procesele verbale de inspecții generale, fie controlul C. A. P. S. cel financiar și al șefilor de circumscripții dela Direcție, unele însă — prea stereotipe și fără concluzii sau atitudini ferme, în chestiuni adesea de o importanță capitală, cari cer: vedere clară, inițiativă și hotărâri !

Direcțiunea, prin noi și Serv. respective, a luat la timp măsurile dictate de fapte și împrejurări, informând și C. A. P. S.-ul, care le-a aprobat. Multe soluții nu au depins însă de noi și aici se vede efectul „centralismului” acaparant, cu suspiciuni, formalism, sărăcie, etc.

Intrucât acesta ar fi efectul dorit, servind drept corectiv (frână) atâtor greșeli și lacune de serviciu, ca scop adevărat al Proceselor verbale de inspecții generale și o datorie a Serv. Adm-tiv, dacă își ia în serios rolul său, ce nu se reduce numai la ordine rapoarte, situații și tablouri — șabloane, cu tot respectul supunem organelor superioare Silvice aceste observațiuni și sugestii, din care

poate vor rezulta clarificări de situații și ameliorări, spre binele serviciului nostru.

Iar ca un suprem deziderat, Contactul Consiliului de Adm-ție și cel Technic, cu Direcțiunile și chiar cu ocoalele, este salutar, văzându-se realitatea și sprijinind cu autoritatea lor doleanțele noastre aducând soluțiile și îndreptările necesare.

Lacunes dans les règlements de service.

L'auteur a constaté plusieurs lacunes dans les règlements du service forestier; spécialement il traite les procès-verbaux d'inspections générales et les soumet à une critique détaillée; ensuite il donne quelques suggestions qui pourraient contribuer à remédier les inconvénients signalés.

Mängel gewisser Dienstvorschriften und Zweck der Protokolle über General-Inspektionen.

Verfasser hatte Gelegenheit in seiner Dienstausbübung manche Mängel, welche er ausführlich aufzählt, festzustellen. Bei Besprechung derselben giebt er Fingerzeige zwecks Verbesserung des Verwaltungsganges.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

LEMNUL DE FAG

de HORIA MANOLE

Treizeci de ani s'a vorbit, la noi, despre fagul, care a fost considerat, sub raportul rentabilității, ca un balast al pădurilor românești, dată fiind proporția mare a suprafeței teritoriale, pe care o ocupa această esență.

Valorificarea lui se făcea aproape exclusiv, prin fasonarea în lemn de foc, al cărui consum s'a redus în mod treptat, din cauza înlocuirii de încălzire, la „building-”urile Capitalei, precum și la locomotivele C. F. R. Cărbunele, dar mai ales păcura, au substituit — așa cum s'ar fi convenit să se întâmple mai de mult — lemnul de foc.

În ultimii 3—4 ani, problema fagului și-a schimbat aspectul.

Pe de-o parte lemnul de foc nu se mai consumă, cum am arătat, iar pe de alta industrializarea fagului prinde teren, din ce în ce mai mult. Desigur, în scopul industrializării, nu se poate întrebuința, decât un foarte mic procent, variabil, în raport cu calitățile tehnologice, pe cari le prezintă fiecare masiv.

Fagul, pentru cherestea, prezintă — la rândul lui — o altă problemă, individuală, sau caracteristică, mai bine zis.

E știut, că cu cât înaintează în vârstă, crește—în diametru—și inima roșie (Rotkern), care depreciază marfa, într'o oarecare măsură, mai cu seamă dacă inima roșie se prezintă, în secțiune transversală, sub formă de stelațiune, adică nu este regulat înscrisă într'un cerc.

Nodul înfundat (Blindast), care nu se observă întotdeauna, privind bușteanul pe de-asupra, depreciază scândura — provenită dintr'un astfel de lemn — dacă nu se înlătură, la pendulă, nodul omenit.

Deasemenea în dreptul crăcilor elagate în mod natural, corespunde câte un nod negru care trebuie și el înlăturat, după debitarea bușteanului.

Așa fiind, nu corespunde, pentru cheresteaua de fag, decât un foarte redus procent variabil, precum se vede: pentru evitarea defectelor din urmă trebuie crescută pădurea, încă dela formarea stării de masiv, cât mai strâns.

Dimensiunile, sub cari se utilizează acest soi de cheresteaua sunt destul de interesante. Lungimile cele mai uzitate sunt dela 2—3 metri. Sub 2 metri, scândura este negociabilă, fără să suporte diferențele mari de preț, cum se întâmplă cu cheresteaua de brad.

Lățimile merg, în comerț, dela 14—30 cm. fără a se plăti supra-lățimi, iar grosimile încep dela 12 mm. spre a sfârși cu 120 mm.

Dela 80—120 mm. comenzile sunt, însă, rare. Șipcile de 20/20 mm. își au întrebuințarea lor, indiferent de lungime.

Clasificarea (sortarea) se face foarte atent, fiind o mare deosebire de preț, între clasa 1, 2-a și a 3-a, sau a 4-a.

O scândură, care în aparență se arată ireproșabilă, ca aspect și oricine o poate califica drept clasa 1-a, se trece în clasa următoare, dacă structura nu este absolut regulată. Tot așa se întâmplă, când manipulația nefiind destul de îngrijită — introducându-se, în camerele de aburit, scândurile murdare — se produc pete, cari nu pot fi ulterior înlăurate. Deaceea, fiecare bucată de cheresteaua, înainte de a o dirija spre camera de aburit, se freacă cu o perie aspră, înlăturând tot ce ar putea să deprecieze marfa, prin pătare.

Cheresteaua neaburită, de fag, se întrebuințează pentru mobilă curbată (mai cu seamă în Spania), pe când cea aburită este utilizată la fabricare mobilei, în general, pretutindeni, plătindu-se cu circa 200 lei de metru cub în plus, față de cheresteaua neaburită, diferența fiind considerată în medie.

Rendementul, în fabricațiune este mai mic, decât la cheresteaua de rășinoase, nedepășind — decât foarte rar — procentul de 40%. Dar, pentru a se putea ajunge la un astfel de rendement, trebuie utilizată fiecare bucățică de lemn, făcând apel, tot timpul, la serviciile pendulei și circularului, după scoaterea scândurilor, dela gater.

Se mai poate face o idee, despre grija care se dă fiecărei

bucăți (spre deosebire de obiceiurile dela cheresteaua de rășinoase), dacă se are în vedere, că nici cea mai mică crăpătură nu se tolerează, scândurii de fag, în momentul expedierii.

Cum, însă, butucii respectivi prezintă de cele mai multe ori crăpături, prin manipulația destul de grea, din pădure, pierderea din rendement explică procentul așa de redus și pe care l-am arătat, la fabricațiune.

Manipulația, în pădure, se face cu destule greutateți. Lemnul, după clasificare, trebuie transportat la fabrică. Operația nu e ușoară. Fiind verde, un m. cub de fag cântărește peste 1000 kgr. Dacă transportul nu s'a efectuat, până la epoca ascensiunii sevei, de multe ori rămâne în pădure, spre a fi refasonat în lemne de foc, deoarece nu mai suportă trecerea unei veri, pentru a fi debitat ulterior.

Așa fiind, transportul trebuie efectuat pe zăpadă, când bușteanul alunecă ușor. Dacă iarna nu e propie, pentru cărătură, se poate înțelege coeficientul de risc, pe care îl încearcă exploataatorul.

Nu tot așa se petrece cu rășinoasele, al căror transport se poate face pe orice fel de timp.

Concluzie: fagul cere foarte multă atențiune, când e vorba să fie folosit ca lemn de lucru. Tot atâta atențiune, ca și cum ar fi vorba de fabricarea parchetelor de stejar, operația fiind asemănătoare, în privința tăierii în fabrică.

Mult mai complicată, însă, prin manipulațiile ulterioare.

Valorificarea fagului de lucru se poate face, azi, rămânând în picioare totuși, desfacerea lemnului de foc (80—90%), care rezultă după sortarea lemnului, în pădure.

Cum masivele neexploatate, de fag au rămas la mari depărțări, de rețeaua căilor ferate române, problema transportului acestui fel de material repune în discuție, încă dela început, ideea de valorificare a fagului, deși — în aparență — acesta s'ar arăta rentabilă.

Le bois de hêtre

L'auteur examine l'aspect actuel du problème du bois de hêtre et le considère au point de vue de son industrialisation.

Il observe que l'emploi comme bois d'oeuvre est lié des difficultés: le débitage dans les fabriques est trop coûteux, vu les exigences du commerce en

ce qui concerne la qualité; c'est pour cela que la mise en valeur du bois de hêtre, pour une proportion de 90%, se fera encore longtemps comme bois de chauffage.

Das Buchenholz.

Verfasser beschäftigt sich mit dem Buchenproblem in seiner heutigen Gestaltung und namentlich mit der Industrialisierung des Buchenholzes. Indess, obwohl er die Möglichkeit der Verwertung der Buche als Nutzholz zugiebt, ist er der Ansicht dass die Verwertung desselben als Brennholz an erster Stelle steht (80—90%).

BAZELE DENDROMETRIEI MODERNE

de IULIAN GURAN

Măsura tuturor acțiunilor noastre asupra pădurii (arboret și sol) ne este dată de cea mai importantă auxiliară a silviculturii: dendrometria.

Epoca actuală fiind caracterizată prin micșorarea veniturilor oricărei ramuri de producțiune a solului, a fost dat ca și economia forestieră să treacă prin grele situațiuni, suportând în haosul actual de producție, schimb și consumațiune, uriașe pagube.

Restabilirea rentabilității ei, este problema arzătoare la ordinea zilei și ea nu e posibilă fără raționalizarea tuturor elementelor componente, astfel ca prin eforturi minime să obținem randament maxim.

Unul din elementele fixate la toate congresele internaționale (chestiunile economice nu mai pot fi astăzi naționale) a fost controlul producțiunii lemnoase și stabilirea capitalului lemnos existent, pentru ca pe baza lui să se deducă pe viitor măsurile necesare; într'un cuvânt dela început s'a impus întocmirea unei statistici reale, ce nu e posibilă fără metode practice, dar sigur, de calcularea volumului arboretelor.

În „Forstwissenschaftliches Centralblatt” caetul 12/1931, se citează afirmația făcută de Prof. Dr. H. H. Hilf la congresul dela Koenigsberg (1929) că „primul lucru la introducerea controlului producțiunii trebuie să fie acela ca să dai practicei metode sigure de constatarea cubajului”.

Problema metodelor sigure și practice de cubaj nu este nouă și cine a răsfoit tratatele streine a rămas pe de o parte impresionant de numărul și varietatea procedeeelor, iar pe de altă parte surprins, că toate sunt bazate pe un empirism — exagerat și continuu

— lipsit de o documentare matematică și că prea recent a început să-și facă loc, în sistemul cercetărilor forestiere de dendrometrie, concepția analitică — legătura dintre cauză și efect — iluminată și călăuzită de teoria erorilor; concepție și teorie ce trebuie să stea la baza tuturor disciplinelor forestiere, bazate pe observațiuni sau măsurători.

Fără îndoială, că empirismul exagerat și ipotezele cari au stat la baza procedurilor de apropiere au fost justificate, în trecut, de abundența sau mai bine zis de risipa culpabilă a materialului lemnos recoltat, datorită valorii comerciale mici a lemnului.

Lemnul mărindu-și continuu — în timp — valoarea (cu excepția situațiunilor pieței mondiale excepționale) stabilirea cubajului a fost impusă în ultimul timp a fi făcută cu o mai mare atențiune, iar Ad-țiunile silvice și proprietarii au fost în drept să pretindă cercetătorilor metode „mai exacte”¹⁾.

Măsurători perfect exacte sunt însă imposibile datorită: cauzelor interne (instrumente imperfecte), externe (atmosfera), fiziologice (imperfecțiunea simțurilor omenești, etc. fapt care atrage comiterea de erori accidentale și sistematice.

Remedierea acestor erori a preocupat și dendrometria veche prin controlarea (dacă s'a făcut) a șirurilor de observațiuni — măsurători, cu ajutorul erorii mijlocii, cari oferă practicianului un mijloc comod și practic de cercetarea măsurătorilor efectuate însă n'a existat epurarea lor de erorile sistematice (unilaterale și de acelaș semn). Epurarea de erori sistematice ne-o dă numai teoria erorilor.

Se știe că prin compararea erorilor de măsurătoare cu eroarea mijlocie ne scapă constatarea completă a erorilor comise ne-tolerabile.

Cercetări mai noi, au adoptat măsura modernă de controlul exactității denumită „eroarea medie” a lui Gauss, care fiind întotdeauna mai mare decât eroarea mijlocie²⁾ ne dă o măsură mai sensibilă de apreciere a exactității măsurătorilor, întrucât probabilitatea de a întâlni măsurători mult eronate este la adoptarea erorii medie — natural — mai mare.

Eroarea medie ne dă apoi posibilitatea prin calcule de a eli-

1) Ar fi interesant de urmărit în România, evoluția aplicațiunii procedurilor de cubaj.

2) Eroarea medie este egală cu eroarea mijlocie înmulțită cu 1.2533.

mina din șirul de măsurători erorile sistematice, cari sunt — după cum se știe — foarte periculoase, căci duc la falsificarea rezultatelor.

Erorile de măsurare admisibile și cunoscute ale elementelor ce intră în calculul altor elemente — acestea deduse din primele — se transmit de sigur asupra rezultatelor.

Felul și modul de cum acționează erorile de cari sunt atinse aceste măsurători asupra rezultatului final lipsește cu desăvârșire din dendrometria veche.

Deaceia, găsim că legea transmiterii erorilor unor elemente asupra rezultatului final căutat, constituie cea mai principală inovațiune în dendrometria modernă, cu ajutorul căreia s'au stabilit formule de calcul de o importanță capitală, cari au reformat chiar și baza teoretică a celui mai principal procedeu de cubaj adoptat de Institutele de cercetări forestiere, din Germania și Austria.

Un capitol foarte însemnat în dendrometrie îl formează trasarea curbelor prin mijloace grafice.

Corectarea grafică a curbei înălțimilor, a coeficienților de formă, a diametrelor, volumelor (tarife cu 1 sau 2 intrări), etc. este de un uzaj permanent prin trasarea numai din ochi în dendrometria veche, deși prezintă defectul capital, că în fața aceluiași date, fiecare profesionist trasează câte o curbă ca fiind „a lui” cea mai indicată.

Natural, curba medie trasată se deosebește în fiecare punct de punctele inferioare sau superioare punctului curbei într'un plan paralel axei ordonatelor; deosebire ce se traduce prin erori absolute sau relative.

Cuantumul erorilor comise — și aceasta e o chestiune ce preocupă stăruitor dendrometria modernă — prin trasarea grafică, nu ne este dat în fiecare punct al curbei sau al abscisei și deci n'avem posibilitatea matematică de a corecta curba ¹⁾ rămânându-ne a ne mulțumi cu aprecierea din ochi și câte odată cu aprecierea rezultatului final, când orice remediu este tardiv.

Prin calculul de egalarea erorilor ce face parte din teoria erorilor și anume prin metoda sumei patratelor erorilor celor mai mici (zisă și metoda celor mai mici patrate) s'a dat posibilitatea de a

1) Curbele se exprimă prin ecuații de diferite grade, cărora ușor li se determină parametrii.

trasa o singură curbă și anume cea mai exactă, adică aceia care ne asigură cele mai mici erori.

Incadrarea dispozițiilor de creșterea arboretelor și prinderea oricăror relațiuni în formule matematice, desigur că trebuie să stea la baza oricărei discipline forestiere, ca un mijloc de dovedirea adevărurilor, dupăcum Prof. Dr. W. Tischendorf se exprimă în „Forstarchiv“ No. 19/930 citând afirmația lui Kant că „în fiecare știință a naturii se găsește numai atâta știință adevărată câtă matematică conține“.

Cercetătorul chestiunilor dendrometriei recent apărute remarcă sprijinirea tuturor afirmațiunilor prin matematici superioare și uneori documentarea unor afirmațiuni ale dendrometriei vechi prin calcule matematice.

Nu este lipsit de interes a menționa că față de tradiția consacrată în dendrometrie, Prof. Dr. W. Tischendorf a rupt firul tradițional și cartea sa didactică „Lehrbuch der Holzmassenermittlung“ marchează deschiderea de noi orizonturi clare în dendrometrie, astfel că putem scrie că, prin cartea sa se separă distinct dendrometria veche de dendrometria modernă.

Les bases de la dendrométrie moderne.

L'auteur mécontent de la directive trop empirique de la dendrométrie telle que l'on a pratiquée jusqu'à présent, se montre enthousiasmé des efforts faits par quelques auteurs modernes et spécialement par M. Tischendorf, le Prof. de Vienne, qui se donnent la peine de fonder sur des lois mathématiques toutes les recommandations de la dendrométrie.

Grundzüge der modernen Holzmesskunde.

Verfasser kann sich nicht befreuen mit den empirischen Richtlinien der heutigen Holzmesskunde und spricht sich beifällig aus über die Bemühungen einiger modernen Verfasser und namentlich über die des Dr. W. Tischendorf, Professor an der forstl. Hochschule zu Wien, welche suchen alle holzmesskundliche Lehrsätze auf mathematische Gesätze zurückzuführen.

DIN LITERATURA FORESTIERĂ ROMĂNEASCĂ

Dr. GEORGE P. ANTONESCU „Metodele de amenajament aplicate în Franța pentru pădurile de codru”. București 1932. Tipografia Ziarului „Universul”, pagini 168.

de Ing. Cons. silvic GH. NĂSTĂSESCU

Autorul, în anul 1928, a avut posibilitatea să cunoască de aproape pădurile Franței și prin cercetarea arhivelor, amenajamentelor, literaturii de specialitate și vizitarea unora din aceste păduri, să se documenteze temeinic în legătură cu metodele de amenajament aplicate pădurilor de codru în Franța. Concepută în atare împrejurări, lucrarea se prezintă cu o valoare documentară apreciazabilă și este de natură să intereseze pe specialiști.

Lucrarea conține 3 părți: introducerea, istoricul și metodele de amenajament aplicate dela 1830 și până azi.

În „introducere” autorul arată înlesnirile ce i s'au făcut de Casa Pădurilor și guvernul francez, pentru a se putea ocupa de chestiuni de amenajament, de corecțiuni de torenți, ameliorațiuni pastorale, etc. În 1928, cum și pădurile cele mai importante amenajate sau în care lucrările de amenajare se aflau în curs de executare, pe care le-a vizitat, pentru a-și putea da seama „de modul practic de procedare și de uzanțele administrative, întrebuițate în asemenea împrejurări”.

În „istoric” se arată pe scurt originea proprietății rurale în Franța cum și măsurile luate din timpurile primitive și până în anul 1830, pentru a se stabili ordinea în exploatare cum și pentru a se asigura conservarea și regenerarea pădurilor.

Se expun astfel măsurile de ordine în pădure luate de trupele romane de ocupație din sec. II—IV, măsuri, cari, prin afectarea pădurilor la anumite folosințe: Sylvae coeduae, pentru lemn de foc, glandiferae pentru hrana porcilor și materiae, în care pășunatul era oprit și din care se putea obține, cu autorizare specială lemnul de lucru, dar în care se rezervau stejarii, fagi și arborii fructiferi pentru însămânțare, au stabilit, pentru prima oară în Franța sfera de înțelegere a noțiunilor de exploatabilitate, regim, tratament și deci și de amenajament.

Cu barbarii năvălitori, începând din sec. V-lea, s'a anulat în parte aceste dispozițiuni, permițându-se locuitorilor să-și pășuneze vitele și să-și ia lemne de foc și de construcție necesare, din toate pădurile, fără de nici o autorizație și s'a

provocat crearea drepturilor de uzaj și servitute, care au contribuit în bună parte la distrugerea pădurilor respective, cu toată silința pusă de proprietari, în toate timpurile și azi pentru ca acese sarcini să fie regulate răscumpărate sau sînse, și aceasta în afară de interminabilele abuzuri cari se pare că au culminat prin sec. XVI lea, când participau la ele și organele inferioare silvice și, cari constau din falsificarea mărcilor, cu scopul de a se extrage din masiv arborii cei mai de valoare și în număr mai mare decât cel cedat ori vândut.

Pentru curmarea acestor abuzuri, s'a oprit prin diferite ordonanțe tăierea de arbori individuali sub formă grădinărită (ex tracție de arbori) și s'a stabilit ca tăierile să se facă numai pe suprafață.

Se remarcă în special ordonanța din 1376, care este considerată astăzi ca primul cod silvic al Franței și care specifică clar că în pădurile de foioase tratate în codru plin tăierile trebuie să fie localizate și anume pe întinderi de 10—15 pogoane, rezervându-se în picioare câte 8—10 arbori la pogon și ca porțiunile de pădure exploatate să fie împrejmuite așa ca însământările să nu fie pășunate de vite; iar prin ordonanța din 1544, în acelaș scop al introducerii ordinii în pădure, s'a dispus ca tăierile pe suprafață în codru plin, să se succedă unele lângă altele, urmând una și aceeași direcție. Aceasta este origina metodei vechi de amenajamente, bazată pe întindere (Tire et are), care s'a practicat cu continuitate și spirit de discernământ numai în urma ordonanței Colbert (1669) și care stabilește că nici o pădure a statului să nu se exploateze decât pe bază de regulament de exploatare aprobat de consiliul Regelui și ca tăierile extraordinare să se efectueze numai după ce vor fi fost verificate și văzute de autoritățile superioare. S'au întocmit în baza acestei ordonanțe și se aplicau pe timpul lui Colbert, amenajamente sau regulamente de exploatare pentru 1288 păduri ale statului, cu suprafața de 1 033.054 pogoane.

Autorul precizează că „grație modului cum a fost înțeleasă și aplicată” această metodă, s'a asigurat complet regenerarea pădurilor foioase, mai ales a acelor din centrul și vestul Franței până în timpul revoluției franceze.

Pădurile, la această dată, din cauza perturbărilor revoluționare a înconștienței populare și anarhiei administrative au suferit mult mai ales că prin legea din 1791 s'a desființat chiar serviciul silvic, lăsându-se pădurile pradă delictelor.

În perioada 1790—1830 s'a rezervat un număr prea mic de arbori în picioare și neintervenindu-se artificial, prin efectuarea de sămănături și plantațiuni, regenerarea nu este reușită, — existând și azi numeroase ochiuri cum și arborete populate cu esențe moi.

În capitolul „Metodele de amenajament aplicate dela 1830 până azi”, autorul arată că după ultima concepție (1924) în regimul codrului, direcțiunea generală de ape și păduri din Franța distinge două tratamente:

Codrul grădinărit ce se aplică pădurilor formate din arborete cu vârste multiple și

Codrul plin în pădurile constituite din arborete de aceeași vârstă, cu următoarele metode de amenajament:

În pădurile tratate în codru grădinărit, supuse regimului silvic se întrebuintează aproape exclusiv numai așa zisa „metodă a administrației franceze” ce a luat ființă prin nota din 17 Iulie 1883, modificată ulterior și se aplică astfel:

Se determină diametrul exploatabil și vârsta medie de exploatabilitate corespunzătoare, care divizată prin trei dau dimensiunile și vârstele celor trei clase sau grupe de grosimi în diametrul ce se formează la inventarierea arborilor din pădure și anume clasa arborilor subțiri, mijlocii și cei groși. Volumul total obținut prin adunarea volumelor arborilor mijlocii și groși înmulțit cu raportul 5/8, dă volumul arborilor groși ce ar trebui să existe dacă capitalul lemnos ar fi normal; înmulțit însă acest volum total cu raportul 3/8 se obține volumul arborilor mijlocii — raport normal dintre aceste două clase în ce privește volumul trebuind să fie de 5/3 și dacă nu există urmează a se restabili prin virimente, sau transferări de volume între clase.

Possibilitatea anuală în m. c. se obține împărțind volumul arborilor groși prin 1/3 din vârsta medie de exploatabilitate, iar planul de exploatare se face pentru o perioadă de 20 ani după expirare urmând a se face o nouă inventariere.

Metoda s'a modificat ulterior prin introducerea creșterii arborilor în calculul volumului și prin precomptarea din cifra posibilității a produselor secundare realizate, când s'a renunțat la stabilirea raportului normal de 5/3 între volume, lăsându-se astfel normalizarea pădurii la facultatea amenajistului.

Accastă metodă se arată de autor că în practică a dat „*rezultate bune datorită în mare parte priceperii și sentimentului de împlinirea datoriei, ce nu lipsește forestierului francez*”.

Pentru precizarea metodei, se expune în mod detaliat:

a). — Revizuirea amenajamentului pădurii Statului Ayguesbonnes — Boucheville seria I Ayguesbonnes-Boucheville, cu suprafața de 233 43 ha populată în cea mai mare parte cu brad, iar restul fag pădure situată în departamentul Aude, și în parte în acela al Primeilor orientali și căreia i s'a aplicat în trecut metoda afecțiunilor permanente iar în anul 1890 codrul grădinarit.

b). — Revizuirea amenajamentului pădurii comunale Thoerens cu suprafața de 868 79 ha, populată 81% cu molid, iar restul fag, pin și larice, situate la altitudine de 667—1790 m. Prin bazele de amenajare s'a fixat vârsta de exploatabilitate medie la 172 ani, rotația de 18 ani, iar posibilitatea de 1.149 m. c.

În fine se redă în extenso „Nota din 17 Iulie 1893” cum și „adaosul la nota din 17 Iulie 1893”, asupra determinării posibilității în codrurile grădinate.

2 — Pentru pădurile tratate în codru plin se arată de autor că se aplică următoarele metode de amenajament

A). — Metoda veche de amenajament bazată pe întindere (*tre et aire*), despre care s'a vorbit și în „istoric”, și care constă prin definiție în a împărți suprafața păduroasă a seriei în atâtea parchete câți ani sunt în revoluția adoptată (de ordinar 200 ani în pădurile de stejar, în amestec cu fag), de a se tăia parchetele unul după altul în fiecare an, câte unul de a se opri câte 8—10 arbori de rezervă la poșon, interzicându-se orice tăiere de ameliorare și autorul cu drept cuvânt se întreabă cum a putut această metodă astfel concepută să dea rezultatele bune pe care personal le-a constatat în pădurea Bercé și explicația o dă „Potel” în lucrarea sa: „Tratamentul codrului plin prin metoda *tre et aire* și aplicarea sa în pădurile foioase din vestul Franței, și în special în pă-

durea Bercé". Reese din această lucrare că în 1669—1791 tratarea pădurilor în tre et aire, se făcea astfel:

a). — Se exploata deavândul parchetele în fiecare canton, începând cu cele mai bătrâne care adeseori erau în parte regenerat.

b). — După starea de regenerare se rezervau cei mai buni arbori în picioare, numărul lor fiind de minimum 8—10 la poșon.

c). — Regenerarea naturală insuficientă era complectată pe cale artificială.

d). — Tăierile de ameliorare se făcea pentru prima oară după 20 ani dela efectuarea tăierilor principale.

Că aceeași metodă aplicată potrivit definiției, între anii 1790—1830, a dat rezultate reale.

B). — Metoda de amenajament mixte sa combinate:

a). — Metoda afectajunilor permanente, care nu se întrebuițează astăzi, în Franța, decât în pădurile de coline și cele de câmpie, tratate în codru cu tăeri progresive, și aci din ce în ce în mai mică măsură. Posibilitatea este bazată pe volum și suprafață iar planul de exploatare general, are un caracter permanent, neputându-se face nici o modificare. Afectajunile trebuie să constituie fiecare un singur trup, să fie delimitate pe teren natural, și să fie astfel așezate, ca arboretele cele mai bătrâne să se găsească în partea diametral opusă vântului dominant în localitate, iar celelalte clase de vârstă să aibă o direcțiune normală. Cu toate criticile aduse metoda a dat rezultate bune. Aplicată însă în munții Vosgi și Jura, în pădurile de brad și alte rășinoase tratate anterior în grădinarit, a dat rezultate așa de rele, că administrația silvică încă din anul 1883, a dispus să înceteze aplicarea acestei metode, în pădurile cu arborete de vârste amestecate.

Astăzi, aplicarea acestei metode, se face potrivit instrucțiunilor de amenajare depe lângă circulara Nr. 415 din 4 Ianuarie 1890, a ad-ției franceze și numai după ce se dispune de un plan exact de măsurătoare al pădurii, măsurătoare ce se face potrivit instrucțiunilor depe lângă ordinul circular Nr. 697 din 26 Aprilie 1906, dar că pentru a se evita sacrificii de exploatabilitate, nu se mai cere astăzi ca fiecare clasă de vârstă să formeze un singur trup, și se admite cel puțin pentru prima revoluție, ca una și aceeași clasă de vârstă să fie distribuită în mai multe locuri.

Autorul dă apoi detalii privitoare la constituirea parcelelor, fixarea revoluției, repopularea artificială, registru de control, revizuirea posibilității și a amenajamentului, etc. și conchide că această metodă aplicată în vestul Franței, în pădurile de stejar, în care anii de fructificație sunt deși, a dat rezultate bune, controlul fiind lesnicios, noțiunea de revoluție bine definită, iar starea normală clar evidențiată, dar că pretențiunea de a fixa epoca și ordinea în care diferitele afectiuni vor fi regenerat în timpul revoluțiunii a avut drept consecință pierderea unei părți din partizanii de odinioară a acestei metode, și că în prezent tendința amenajistului francez este de a recurge la alte metode.

Pentru precizare se expune în detaliu, revizuirea amenajamentului pădurii Bellême, cu suprafața de 2427.81 ha., împădurită situată la 165—240 m. altitudine, arboretele fiind populate cu 0,5 stejar, 0,3 fag, iar restul diverse esențe, printre cari pînul, molidul, și bradul. Pădurea este împărțită în patru

serii, cărora se aplică o revoluție normală de 200 ani împărțită în 8 perioade, cărora le corespund 8 afecțiuni.

b). — În metoda afecțiunilor revocabile, afecțiunile corespunzătoare unei perioade nu au o existență durabilă și sunt constituite din parcele sau grupe de parcele, distribuite pe întreaga suprafață a seriei, iar planul general este obligatoriu numai pentru prima perioadă și servește numai de indicație pentru celelalte, — la finele fiecărei perioade dispozițiunile esențiale ale acestui plan general putând fi schimbate.

Pentru dotarea diferitelor perioade, singurul criteriu în alegerea arborilor, fiind vârsta, starea lor de vegetație, și realizarea raportului susținut, suprafața pentru afecțiuni și deci durata perioadei de regenerare diferă dela o perioadă la alta.

Posibilitatea se fixează pe volum, pentru produse principale și pe suprafață pentru produsele intermediare iar volumul materialului exploatabil se află cu ajutorul unui tarif de amenajament.

Metoda se aplică în Franța în pădurile de foioase expuse intemperiilor și acolo unde din cauza climatului aspru și atacului insectelor anii cu fructificație abundentă sunt rari.

c). — *Metodei cu o singură afecțiune mobilă consacrată tăierilor de regenerare și care se deplasează pe întreaga suprafață a pădurei și în care tăierile de ameliorare nu sunt fixate, ci se lasă a fi executate de silvicultori, acolo unde necesitatea cere, i se dă astăzi în Franța, spune autorul, din ce în ce o mai mare extensiune în pădurile în care din cauza condițiunilor staționale nefavorabile, a stării anormale a claselor de vârstă și a distribuirii acestor clase, metoda cu afecțiuni permanente, n'a dat rezultate mulțumitoare. Se expun în mod detaliat procedeele de aplicare „Puton” și „Duchaufour” și se conchide că ambele aceste procedee, deși asigură raportul susținut, definesc și mai puțin noțiunea de revoluție decât în metoda afecțiunii revocabile, că nu se știe în ce scop se face marcarea arborilor în vederea practicării tăierilor de ameliorare, în parcelele ce nu fac parte din afecțiunea unică și că prin aceasta nu se tinde la realizarea stării normale. Că această metodă ameliorată în ce privește prevederile asupra ordinii în care vor fi regenerate parcelele neașezate în afecțiunea unică a dat rezultate bune în aplicare.*

Pentru precizare aceste metode se expune revizuirea amenajamentului pădurei Compiègne, cu suprafața de 14480,80 ha, populată cu 0,4 stejar, 0,4 fag, iar restul carpen și diverse esențe și care cuprinde în afară de secția de codru, cu suprafața de 12.646,40 ha, divizată în zece serii cărora se aplică codrul plin cu tăieri progresive, revoluția normală este de 150 ani, divizată în 6 perioade de câte 25 ani, cărora le corespund pe teren același număr de afecțiuni, de egală întindere.

Cu ocazia acestei revizuii, parcelele din fiecare serie s'au divizat în două clase și anume:

În clasa I-a cele recunoscute exploatabile, al căror material lemnos a fost destinat spre a fi realizat prin tăieri bazate pe volum și în cl. II-a celelalte arborite mai tinere supuse tăierilor de ameliorare, — divizându-se apoi fiecare din aceste clase în alte grupe.

Clasarea s'a făcut pe timp de 20 ani iar calculul posibilității s'a făcut prin procedeul Duchaufour.

În al doilea exemplu se expune amenajamentul pădurii Hanau seria I a Baerenthal, aflată în Alsacia recucerită de francezi. — serie cu suprafața de 1727.16 ha. și populată cu 0.16 stejar, 0.72 fag și 0.12 pin silvestru, cu vârșia medie de exploatabilitate de 127 ani, iar revoluția normală s'a fixat la 130 ani, perioadă de 22 ani, iar afecțația de 292.23 ha.

Afecțația unică s'a constituit din arboretele aflate incomplete din cauza realizărilor efectuate cu ocazia tăerilor de regenerare dar și din arborete complete. — întinderea redusă a parcelelor stabilindu-se cu ajutorul raportului între suprafețele teriere ale arboretelor incomplete către cele complete din aceste parcele, posibilitatea fiind bezată pe volum.

Autorul recomandă această metodă și arată că amenajamentul este întocmit dupe instrucțiunile de amenajare, citate mai sus.

d) Metoda actuală bazată pe suprafața întrebuințată numai în tăerile rase, cu regenerare artificială: acolo însă unde regenerarea este bazată pe însămânțări naturale, cu ajutorul tăerilor progresive, în Franța, metoda de amenajament bazată pe suprafață nu a fost întrebuințată decât sporadic în pădurile afectate școalei naționale de ape și păduri din Nancy și în special în pădurea Haye, de lângă acest oraș, întrebuințarea ei fiind motivată de faptul că aplicând celelalte metode, nu se poate și ușor în orice moment locul unde se află tăerea anuală și ce anume întindere are și aceasta mai ales când suprafața afecțiunii în rând de regenerare, este prea mare.

După expirarea primei perioade se aleg alte arborete care devenind exploatabile, pot alcătui o nouă afecțiune. Metoda se aplică foarte puțin în Franța.

e) Metoda de amenajament bazată pe volum sau metoda cartierului de regenerare zisă și metoda lui Mellard, ce se aplică în Franța la o suprafață de 404.000 ha. păduri în care metoda cu afecțiuni permanente și în care tăerile principale sunt regulamentate pe volum intervenind însă și suprafața în ce privește posibilitatea periodică n'au dat bune rezultate.

În această metodă, parcelele au suprafața de 20—25 ha și cu ocazia descrierii parcelare se inventariază toți arborii mai groși de 0.15—0.20 dia metrul terier.

Se fixează apoi diametrul exploatabil de ordinar la 0.60 și se constituiesc 3 grupe de arbori: bătrâni cu grosimea de peste $\frac{2}{3}$ din acest diametru mijlocii dela $\frac{1}{3}$ — $\frac{2}{3}$, și aceia a arborilor subțiri cu diametrul mai mic de $\frac{1}{3}$ din diametrul mediu corespunzător termenului de exploatabilitate adoptat. Se stabilește și raportul de $\frac{5}{3}$ între primele două categorii de diametre dacă materialul lemnos exploatabil este supraabundent sau deficitar.

Posibilitatea se calculează ca în pădurile grădinarite și planul special se întocmește pe 10—20 ani iar arboretele se clasează în două grupe:

În grupa I-a, se așează parcelele în care s'au efectuat tăerile de regenerare și care trebuiesc continuate cum și parcelele unde aceste tăeri trebuie să înceapă, — neexistând obligația ca regenerarea tuturor acestor parcele să fie terminată în timpul planului special de exploatare, ci numai continuată sau începută. Acest grup constituie cartierul de regenerare, zis și cartierul albastru.

În grupul al doilea, intră parcelele din restul pădurii tinere de aceeași vârstă, care vor constitui cartierul de ameliorare subdivizat în cartierul galben cu arborete tinere cele mai înaintate în vârstă și cel alb cu arboretele cele mai tinere.

Posibilitatea globală pe volum cuprinde atât produsele principale cât și cele secundare și ar trebui principial ca în o treime din termenul exploatabilității să se realizeze arborii din grupa celor groși. Produsele principale se vor realiza din cartierul de regenerare iar din cel de ameliorare numai arborii groși deperisanți.

Posibilitatea globală din cartierul de regenerare și cel de ameliorare se realizează prin două procedee:

a) Se stabilește o singură posibilitate atât pentru tăerile de regenerare cât și pentru cele de ameliorare.

b) Se stabilește o posibilitate pentru tăerile de regenerare și alta pentru cele de ameliorare.

Pentru precizarea metodei se dă în extenso cuprinsul notei Meillard, din 1894 și se expune aplicarea acestei metode în seria V-a Etongs, cu suprafața de 530,66 ha, constituită din 33 parcele cu suprafața fiecare de 16,08 ha., pădurea fiind populată 40% cu stejar, 53% cu pin, iar restul cu fag și diverse esențe. Vârsta medie de exploatabilitate și deci durata revoluției normale s'a stabilit la 145 ani corespunzătoare diametrelor de 55—60 cm. la stejar, 60—65 cm. la pin, 50—55 cm. la fag și diverse esențe.

Cartierul albastru are suprafața de 185,00 ha., iar cel de ameliorare constă din cel galben în suprafața de 160,29 ha. și cel alb de 228,87 ha. Se arată mai departe constituirea grupelor de arbori, apoi calculul posibilităților arborilor bătrâni a celor mijlocii și posibilitatea globală, apoi repartitia posibilității între cartierul de regenerare și cele două de ameliorare, cum și revizuirea posibilității și rotația tăerilor de ameliorare.

Pentru o mai bună precizare, a subiectului tratat, autorul publică în extenso și „instrucțiunile în vigoare relativ la întocmirea amenajamentelor”, — instrucțiuni elaborate și trimise spre aplicare organelor în serviciul exterior al administrației silvice din Franța cu ordinul circular Nr. 415 din 4 Ianuarie 1890 și cari aplicate timp de peste 40 ani se arată de autor că au corespuns scopului urmărit.

Se recomandă de autor întocmirea de instrucțiuni de amenajament în România folosind instrucțiile franțuzești, cele ale statelor germane și în special cele ale statului austriac, elvețian și cehoslovac.

Terminând, trebuie să remarc ca fiind demn de reținut și de imitat:

Interesul deosebit pentru buna propășire a pădurilor, manifestat de strămoșii noștri români și de oamenii de stat ai regalității și republicii franceze, spre deosebire de timpurile năvălirii barbarilor, și mai ales, de timpul revoluției franceze când s'a desființat însăși serviciul silvic.

Priceperea și sentimentul de conștiință profesională manifestat de silvicultorii francezi, când interpretând înțelesul dispozițiilor referitor la păduri, au putut realiza cele mai bune rezultate cu privire la regenerarea și conservarea lor, deși aplicate în litera lor, acele dispozițiuni conduceau la desființarea pădurilor.

Preocuparea continuă de progres, în ce privește cultura, exploatarea și în genere introducerea ordinii în pădure, a silvicultorului francez, care studiind rezultatele tratamentelor aplicate în trecut pădurilor Franței, le-au ameliorat și inovând în această materie, au creiat Franței o silvicultură națională și un loc de frunte printre statele cu cea mai înaintată cultură silvică.

Considerată în totalitatea ei „Metodele de amenajament aplicate în Franța, pentru pădurile de codru” a d-lui G. P. Antonescu, este o lucrare de o valoare documentară deosebită, toate chestiunile sunt tratate cu competență, discernământ și cât mai complet, așa că aplicarea fiecărei metode de amenajament expuse să se poate face în spiritul doctrinei franceze de orice inginer silvic, fără dificultate.

Stilul lucrării este clar și concis, la care adăugându-se numeroasele tablouri, îndrumări, observațiuni și aprecieri ale autorului cum și împrejurarea de fapt că în România, în materie de amenajament se aplică mult doctrina franceză, fac ca această lucrare să fie cetită cu mult interes și credem că va fi consultată cu folos, atât de inginerii silvici, cât și de studenți.

Lucrarea de mai sus a fost premiată de Academia Română în anul 1933.

De la littérature forestière.

Monsieur G. P. Antonesco a publié un ouvrage sur „Les méthodes d'aménagement appliquées en France, aux forêts traitées en futaies”. La valeur documentaire de cette publication a décidé M. Năstăsescu de la présenter ici, au lecteur roumain, en discutant les détails.

Rumänische Forstlitteratur.

Herr G. P. Antonescu hat eine Arbeit über „Französische Einrichtungsmethoden im Hochwald” veröffentlicht, deren dokumentarer Wert den Verfasser vorliegenden Artikels bestimmt hat, dieselbe des Weiteren zu besprechen.

CORPUL SILVIC.

293. Brigadier silvic. Eforie. Funcționar la instituția particulară. Inlocuire. Nu se poate plânge în contencios.

Este de principiu, că numai funcționarii inamovibili și stabili legal numiți, au dreptul de a se plânge cu acțiune în contencios, când s'ar găsi vătămăți în vreun drept al lor printr'un act administrativ de autoritate.

Funcționarii nestabili sunt excluși dela acest beneficiu, autoritatea putând oricând să-i mute, să-i înlocuiască, să-i suspende, întrucât nici o lege și nici chiar a Statutului funcționarilor publici nu prevede vreo formalitate de observat în aceste cazuri față de ei.

În speță, reclamantul fiind brigadier silvic, situația sa este reglementată de legea de organizarea Corpului silvic, care, în art. 41 arată că numai brigadierii silvici cari sunt în cadrul de stat se bucură de stabilitate în serviciu, iar art. 2 din aceeași lege arată că fac parte din cadrul inginerilor de stat toți inginerii silvici din serviciul pădurilor statului și a celor administrate de stat, ale persoanelor juridice publice și ale Domeniului Coroanei.

Intrucât în speță este constant că recurentul nu a ocupat funcțiunea în cadrul de Stat — ci a fost la o întreprindere particulară — Eforia Spitalelor Civile, rezultă că dânsul este funcționar nestabil, iar pentru considerațiunile susarătate neavând niciun drept vătămat prin punerea lui în disponibilitate, nu are acțiune în contencios.

Astfel fiind, chiar dacă Curtea de Apel a omis să discute chestiunea admisibilității acțiunii în contencios față de dreptul că avea stabilitate conform statutului funcționarilor publici și legea pentru organizarea Corpului Silvic din 26 Septembrie 1923, totuși încă această omisiune nu poate duce la casarea hotărârei atacate în recurs, întrucât este cert că, chiar dacă Curtea de fond ar fi cercetat această situațiune, soluția ei ar fi rămas aceeași față de faptul arătat mai sus că, întrucât recurentul nu avea stabilitate în funcțiune, nu avea nici acțiune în justiție pentru a fi reintegrat. (Cas. III dec. No. 1391 din 7 Nov. 1932. Respins recursul făcut de I. S. Bărbulescu, prin av. R. Cătuneanu, contra dec. No. 186 din 1926 C. A. I. Galați, prin proces cu Eforia Spitalelor Civile, prin av. Sima Niculescu. Preș. V. Erbiceanu, consilier).

Publicată în jurisprudență generală No. 33 Oct. 1933.

R. P.

UN RĂMAS BUN

Pe ziua de 1 Octombrie 1933, d-l Profesor P. Antonescu, părăsind cadrul activ de învățământ, spre a-și regula drepturile la pensie, corpul profesoral al Școlii Politehnice „Regele Carol al II-lea” a ținut în ziua de 28 Septembrie a. c., o ședință festivă, o ședință de rămas bun pentru despărțirea de distinsul coleg.

Cu acest prilej d-l Profesor P. Antonescu a rostit următoarea cuvântare :

„În ziua de 1 Octombrie 1933, se împlinesc 10 ani, de când învățământul silvic superior, în baza legii de organizare din anul 1923, se predă în secția silvică a Școlii Politehnice „Regele Carol al II-lea”, care secție a hotărît să sărbătorească acest eveniment cultural.

În vederea regulării drepturilor mele la pensie pentru limită de vârstă în aceiași zi încetează și activitatea mea didactică.

Față cu perspectiva ce mi se deschide trecând în viața privată simt — pentru ce nu a-și spune — oarecare îngrijorare, o strângere de inimă, ce desigur au încercat-o și alții cari s'au găsit în aceiași situație psihologică.

În clipa de a mă despărți de cariera de profesorat, căreia timp de 35 de ani m'am devotat cu trup și suflet, țin, ca o datorie elementară, de a-mi lua rămas bun dela Corpul profesoral al Școlii Politehnice, exprimându-i în același timp viile mele mulțumiri pentru recunoașterea modestelor mele merite și pentru numeroasele dovezi de simpatie ce mi-a arătat.

Cu acest prilej îmi iau rămas bun și dela iubiții mei elevi, unii încă aflători pe băncile școlii, căroră am căutat pe cât mi-a fost cu putință, să le inspir cultul arborelui și al pădurei, să le demons-

trez utilitatea lor din punctul de vedere material și imaterial, să-i inițiez asupra modului cum se poate conserva aceste bunuri naturale și sporii producțiunea lor, destinate fiind a produce proprietarilor respectivi venituri însemnate, dacă exploatarea lor se face după norme științifice.

Sunt foarte recunoscător Consiliului Profesoral, în frunte cu d-l Vasilescu-Karpen, savantul Rector al Școlii Politehnice „Regele Carol al II-lea”, pentru că în deceniul 1923-1933 m'a ales ca Președinte al Secției silvice în 6 ani consecutivi, iar în ședința din 16 Iunie 1928, luând în examinare punerea mea în retragere pentru limită de vârstă (70 de ani) a binevoit să-mi acorde în unanimitate 1 an de onoare.

În anii următori, 1929, 1930 și 1932 Ministerul Instrucției Publice, în urma avizului aceluiaș Consiliu, a binevoit să prelungească activitatea mea didactică la această instituțiune.

În intervalul de 10 ani de când fosta școală specială de silvicultură a trecut la Politehnica din București, alcătuind a 5-a secție a sa, am căutat a urma cu punctualitate orele de cursuri, fără absențe, pentru ca elevii să ia pildă și să îndeplinească cu exactitate una din pricipalele lor îndatoriri.

Privesc cu oarecare mândrie acest spațiu de timp, pentru că, în calitate de profesor și inginer consilier silvic, mi-am dat silința, ca prin lucrările mele și prin modul de a mă achita de însărcinările ce mi s'au dat, să ridic prestigiul atât al profesiunei mele, cât și al instituțiunei de învățământ unde am funcționat.

Și spre încredințare, îmi permit, cu voia Domniilor-Voastre, a reproduce mai jos rezultatul unora din aceste însărcinări, astfel :

În anul 1925 am luat parte la serbările centenarului Școlii Naționale de Ape și Păduri din Nancy, ca fost elev al acestei Școli, pronunțând cu această ocaziune în numele Școlii Politehnice o alocuțiune în prezența Ministrului francez de Agricultură de pe atunci, Jean Durand.

În anul 1926, ca delegat al Societății „Progresul Silvic” la Congresul Internațional de silvicultură din Roma, am prezentat o comunicare în limba franceză, purtând titlul : „L'enseignement forestier en Roumanie” care a fost publicată în vol. III pag. 210 ale actelor acestui congres și de care se face mențiune la pag. 347 în Forest education, New Haven, Yale University press, 1932.

Cu adresa din 30 Decembrie 1926 Ministrul Agriculturii al Franței, mi-a acordat gradul de Ofițer al „Meritului Agricol”.

În 1927, reprezentând România ca expert forestier în Comisiunea Regimului apelor din basinul central al Dunării, care și-a ținut a X-a sesiune în București, în urma dării de seamă ce am făcut, administratorul Casei Pădurilor cu adresa Nr. 27918 din 30 Iunie acelaș an, mi-a răspuns astfel :

„Succesul obținut se datorește atât materialului statistic relativ la pădurile, terenurile improductive, ravenele și torenții din basinul râurilor ce se varsă în Tisa și în Dunărea Centrală adunat de Direcțiunile silvice după indicațiile și normele fixate de Dvs., cât și a expozeului ce ați prezentat în calitate de expert tehnic, referitor la măsurile luate pentru conservarea pădurilor și ameliorarea terenurilor improductive, fixarea coastelor surpătoare și corecțiunea ravenelor.

Pentru marea contribuțiune a Dvs., grație căreia s'a putut face față lucrărilor, vă exprim viile noastre mulțumiri”.

D-l Carlo Rossetti, Președintele Comisiunii Regimului Apelor Dunării, cu adresa din 14 Iunie 1927 termină astfel încunoștințarea prin care m'a numit „Expert contabil” al acestei Comisiuni :

„En me félicitant de voir ainsi assuré à la Commission que j'ai l'honneur de présider, le concours de votre haute compétence, je me fais un devoir de vous remettre une liste complète des Experts-conseils de notre Commission, ainsi qu'une copie de notre Règlement”.

Cu data de 15 Iulie 1927 am primit din partea Rectorului Școlii Politehnice din Lwow, următoarea adresă :

„Monsieur, j'ai l'honneur de vous adresser mes remerciements pour votre dévouement en rapport avec l'excursion des étudiants de la Faculté forestière de l'École Politechnique de Lwow”.

Neputând lua parte la sesiunea din luna Noembrie 1932 a Comisiunii regimului apelor Dunării ținută în Viena, Președintele d-l Carlo Rossetti, după cum rezultă din textul publicat al protocolului respectiv, s'a exprimat astfel :

„Le Président tient à rappeler à ses collègues les mérites acquis par M. le Professeur Antonesco, dont la Commission regrette sincèrement l'absence. Les membres de la Commission seront reconnaissants à M. Contzesco s'il voulait bien se charger de transmettre à M. Antonesco l'expression des sentiments de gratitude et d'appréciation, qu'ils ressentent à son égard, pour les nobles efforts qu'il n'a jamais cessé d'effectuer à l'avantage de la Commission.

Le Délégué de Roumanie regrette lui aussi l'absence du Professeur Antonesco qui avait espéré jusqu'au dernier moment de pouvoir assister aux réunions de cette session. M. Contzesco se fera un plaisir de lui transmettre le bon souvenir de tous les Membres de la Commission”.

Cu adresa Nr. 591 din 1 Martie 1928, D-l Vasilescu-Karpen, Directorul Școalei Politehnice din București, îmi face cunoscut următoarele:

„Luând cunoștință de modul cum a decurs excursiunea profesorilor și studenților polonezi dela Facultatea de silvicultură din Lwow, Polonia, pentru primirea și conducerea cărora în pădurile țării ați fost delegat cu adresa Nr. 1459/927, după cum rezultă din darea de seamă ce ne-ați înaintat cu referatul înregistrat la Nr. 5767 din 11 Oct. 1927, am onoarea a vă exprima, prin aceasta, viile mele mulțumiri pentru felul cum ați îndeplinit misiunea cu care ați fost însărcinat cu această ocaziune”.

În vara anului 1929, ca profesor și președinte al Secției silvice am condus excursiunea de studii a elevilor din această secție, în Cehoslovacia, care a durat 28 de zile, fiind primiți cu o deosebită cordialitate de autorități, de membrii Corpului silvic, de instituțiunile de învățământ silvic superior din Brno și Praga, etc.

În 1930 Societatea „Progresul Silvic”, în Adunarea sa Generală dela 9 Mai, m'a numit membru de onoare al acestei Societăți.

În 1931 am dat publicității scrierea: „Pădurile din Ardeal și Tratatul dela Trianon”, conținând 151 pagini, care a fost prezentată în ședința dela 11 Septembrie acelaș an Comisiunei Regimului Apeilor Dunărei de către D-l Contzescu, Ministru Plenipotențiar, delegatul României, după cum aceasta rezultă din protocoalele sesiunii a XVI-a a menționatei comisiuni :

„Le Délégué de Roumanie présente à cette occasion au Président un volume élaboré par le Professeur Antonesco, Le volume contient un résumé de tout ce qui a été dit en matière forestière au sein de la Commission du Régime des eaux au cour de dix ans. La publication de M. Antonesco renferme aussi des extraits des rapports forestiers, mentionne les constatations qui ont été faites, les appréciations formulées, les discours prononcés, les excursions effectuées, etc. Elle n'a aucun caractère officiel, M. Contzesco est heureux de pouvoir la distribuer aussi aux Délégations.

Le Président remercie le Délégué de Roumanie et félicite M. Antonesco d'avoir publié un ouvrage qui met en lumière l'activité forestière de la Commission”.

În anul 1932 am condus excursiunea întreprinsă în țara noastră de Profesorii și studenții Facultății Forestiere din Brno. În urma dărei mele de seamă, D-l Vasilescu-Karpen, Directorul Școalei Politehnice, cu adresa Nr. 2246 din 5 August 1932 mi-a făcut cunoscut următoarele :

Îa referatul Dvs. înregistrat sub Nr. 5904 din 2 Aug. 1932, cu onoare vă rog să primiți mulțumiri pentru osteneala ce ați binevoit a depune — ca

conducător — în vederea reușitei așa de bună a excursiunii profesorilor și studenților Facultății forestiere din Brno-Cehoslovacia.

Iar din partea Rectorului Școalei Superioare de Agricultură din Brno, am primit cu data de 22 Decembrie 1932, următoarea adresă :

„Le Corps enseignant de l'École Supérieure d'Agriculture de Brno ainsi que celui de la Faculté Forestière de la dite École, au cours des séances tenues le 12 Octobre a. c. ont pris note de l'exposé rendu par M. le Professeur Dr. R. Hasa, l'organisateur et chef du voyage d'étude en Grande Roumanie qui eut lieu du 15 au 25 Juin dernier.

Nous avons pu nous persuader de cet exposé. Monsieur, que vous avez bien voulu prendre sur vous toutes les difficultés de l'organisation de cette excursion comme: les démarches auprès des autorités compétentes, afin d'obtenir leur autorisation, l'élaborat d'un programme détaillé, et la solution de la question financière. Il a fallu d'une affection vraiment touchante et d'un dévouement exceptionnel pour accomplir l'oeuvre compliquée, surtout dans un temps aussi difficile que le nôtre.

Au cours du voyage entier vous n'avez quitté les participants, en soignant leur bien-être physique et morale, sans épargner ni temps, ni efforts.

Mais le don le plus précieux que vous avez bien voulu accorder à nos concitoyens, ce fut de leur offrir la possibilité constante de bénéficier de vos riches connaissances spéciales. Ce n'est pas en vain, que les participants du voyage d'étude vous ont surnommé, Monsieur, leur „Grand et Sageux Père”. Dans leur coeurs reconnaissants resteront gravées pour toujours les paroles: „Le Professeur Ing. P. Antonesco a mérité la reconnaissance de l'École Supérieure de Sylviculture de Brno et de ses membres”, etc.

ss. Prof. Dijkop, Recteur de l'École Supérieure d'Agriculture à Brno, ss. Prof. Ing. Ios, Konsel. Doyen de la Faculté Forestière.

În anul 1932 am revăzut și complectat cursul meu de amenajament, ținând seamă de ultimele progrese săvârșite, spre a servi de îndrumare nu numai elevilor ci și inginerilor silvici din serviciul statului, cari și-au procurat un oarecare număr de exemplare disponibile.

În vederea celor mai sus expuse, cred că mi se poate recunoaște dreptul de a privi cu oarecare satisfacție trecutul și anume cum am înțeles să-mi fac datoria în ultimii 10 ani, adică din anul 1923 de când fosta Școala superioară de silvicultură a trecut la Școala Politehnică din București.

Singurul regret ce-l am, este, că cu toate eforturile ce mi-am dat, susținut fiind de actualul Rector, d-l Vasilescu-Karpen, în timpul când îndeplineam demnitatea de Președinte al Secției silvice, n'am reușit ca forurile competente să înzestreze școala cu un domeniu forestier, pentru ca elevii secției silvice să poată avea ocazii-

nea de a aplica cunoștințele de specialitate ce li se profesază și a se exercita în manopera diverselor operațiuni culturale după exemplul celorlalte instituțiuni similare din străinătate.

Sper însă că cu înființarea Institutului de Cercetări Forestiere va deveni în curând și acest deziderat un fapt îndeplinit spre binele învățământului silvic și al elevilor, ale căror cunoștințe teoretice vor fi consolidate prin exerciții practice pe teren, indispensabile pentru viitorii ingineri silvici din serviciul Casei Autonome a Pădurilor Statului, precum și a celor din Regimul silvic, cari administrează pădurile comunale, ale composesoratelor, etc.

Ca încheiere, luându-mi rămas bun dela Dv., Domnilor Profesori, urez Școalei Politehnice „Regele Carol al II-lea”, ca prin colaborarea unanimă a factorilor îndrituiți să facă ca învățământul nostru tehnic superior să ajună la un nivel așa de înalt, încât să se poată măsura, cu vrednicie, cu cele mai reputeate instituțiuni similare din străinătate”.

Numeroasele aplauze din partea auditorului dovedesc simpatia de care s'a bucurat d-l Profesor Antonescu în intervalul cât d-sa a trăit în mijlocul reprezentanților celor mai calificați ai culturii tehnice din țara noastră.

D-l Profesor G h. P o p e s c u, fostul delegat principal în mai multe sesiuni a Comisiunii tehnice a regimului apelor Dunării, creiată pe baza tratatului dela Trianon, luând cuvântul spune, că ține ca o datorie elementară să evidențieze meritele d-lui Profesor Antonescu, care — prin tactul și cunoștințele sale profesionale — a adus mari servicii țării ca expert tehnic în menționata comisiune, timp de 8 ani consecutivi.

D-l Rector V a s i l e s c u - K a r p e n, în numele întregului corp profesoral al Școalei Politehnice „Regele Carol II”, mulțumește d-lui Profesor Antonescu pentru rodnicul său aport, adus în calitate de profesor de amenajament și dendrometrie, cum și ca președinte al Secției silvice, pentru propășirea învățământului nostru forestier.

Arată, că a avut adeseori prilejul de a aprecia calitățile sufletești ale d-lui Antonescu, de care se desparte cu cel mai mare regret și termină apoi cu asigurarea că, cel ce pe ziua de 1 Octombrie 1933 sfârșește cariera sa de profesor, lasă tuturor cele mai bune amintiri, cari nu se vor șterge niciodată.

D-l Profesor V. S t i n g h e, președintele secției silvice, într'o impresionantă cuvântare, pune în relief rezultatul activității d-lui Antonescu ca profesor și ca inginer consilier silvic aproape 54 de ani, timp în care a dotat literatura forestieră cu nenumărate scrieri, a executat lucrări tehnice pe teren și a luat parte ca delegat al Societății „Progresul Silvic” și al Ministerul de Agricultură și Domenii la diferite congrese din țară și străinătate, astfel că, din acest punct de vedere merită cu drept cuvânt numele ce i s'a dat de decan al silviculturii române.

Cu această ocaziune d-sa exprimă recunoștința ce poartă d-lui Antonescu atâtea generații de elevi, cari s'au adăpat la lumina învățată cu profunziune de frunțașul între frunțași, care le-a servit și le va servi pururea ca un exemplu de muncă, de cinste neprihănită și de împlinirea datoriei.

În aceeași zi — 28 Septembrie — d-l Profesor Antonescu și-a luat rămas bun și dela Consiliul de Ad-ție al C. A. P. S.-ului, din care făcea parte.

D-sa anunță Consiliul, că pe ziua de 1 Octombrie 1933, încetând de a mai fi profesor la Școala Politehnică, prin eșirea la pensie, pierde calitatea, pe baza căreia fusese numit în Consiliul de Ad-ție al C. A. P. S.-ului și în consecință nu va mai putea lua parte la ședințe de aci înainte.

D-sa mulțumește Consiliului pentru simpatia și încrederea ce i-a acordat, dându-i atâtea însărcinări pe teren în legătură cu exploatarea, estimării și regenerării.

Timp de aproape 54 de ani de carieră, din cari 35 de ani de profesorat, s'a achitat conștiincios de toate îndatoririle ce-a avut, contribuind la elucidarea multor chestiuni forestiere și reprezentând cu cinste țara în diferite congrese și delegații internaționale.

Instituția C. A. P. S.-ului, spune d-sa, deși are mulți detractori, a dat prilej tinerilor ingineri silvici — prin activitatea sa din ce în ce mai întinsă, — să-și desăvârșească pregătirea în lucrări practice, devenind specialiști pricepuți.

Străduința C. A. P. S.-ului pentru sporirea patrimoniului forestier este lăudabilă. Va trebui însă mărită și producția anuală a pădurilor (la ha), în care scop trebuie îndreptată activitatea și spre

cultura pădurilor și ameliorarea lor, pentruca Ad-ția să bine merite dela patrie.

Am trăit aici — spune d-l Antonescu — într'o atmosferă lipsită de preocupări personale, care face cinste Consiliului.

D-sa aduce apoi elogiul elanului și priceperii d-lui Director General și înțelepciunii d-lui Consilier C. P. Georgescu, președintele Consiliului de Ad-ție, cari pot realiza împreună o conducere sănătoasă a instituției C. A. P. S.-ului.

D-l Antonescu are apoi justificate cuvinte de laudă pentru fiecare dintre d-nii Consilierii și termină adânc mișcat de momentul despărțirii, făgăduind însă, că deși la pensie, va munci mai departe fără odihnă, servind țara până la moarte.

D-l Președinte C. P. Georgescu subliniază, că sunt rare prilejurile, ca să se vadă un om, trăind momente așa de fericite ca d-l profesor Antonescu.

75 de ani vârstă, 54 ani de carieră și 35 ani de profesorat !

Ce fantastică activitate, ce nesfârșită energie, ce strălucite rezultate !

Ii suntem cu toții recunoscători și vom urma exemplul său de cinste, de muncă rodnică și neobosită pentru binele obștesc.

D-l M. P. Florescu spune, că d-l Antonescu a fost util meseriei, școlii și administrației. A muncit desinteresat. Linia vieții sale este albă, neîntinată cu nimic.

D-sa oferă apoi d-lui Profesor Antonescu, în numele seriei sale de studenți dela Brănești, un portret al d-lui Antonescu, făcut acum 30 de ani de colegul Ciurileanu.

D-l Director G-ral P. Ioan se asociază la toate elogiile, mulțumirile și urările exprimate de antevorbitori.

Imensa activitate a d-lui Antonescu — spune d-sa — nu se poate arăta aci la un sfârșit de ședință.

La 5 Noembrie a. c., când d-l Antonescu împlinește 75 de ani, se va sărbători cum se cuvine strălucita carieră a d-sale.

Ține să menționeze totuși aci, că d-l Profesor Antonescu n'a fost străin nici când de chestiunile de comercializare a lemnului. Încă de acum 25 de ani, d-sa a scris un tratat despre „Comerțul lemnului în România“, tratat ce servește și azi de îndreptar.

D-l P. Frumuzache accentuează, că deși d-l Antonescu părăsește activitatea oficială, va fi însă veșnic strâns legat de corpul

și silvicultura română prin tezaurul lucrărilor sale, prin opera sa, ce va rămâne moștenire generațiilor ce vin.

Dacă am putut reda în cuvinte, ceea ce s'a gândit și s'a spus în această ședință, — așa de puțin, — totuși așa de frumos și de cuprinzător, — imi este însă peste puteri să redau aiddoma atmosfera, în care s'a produs impresionantul rămas bun.

Vorbea d-l Profesor Antonescu, depănându-și încet și fragmentar, firul unei nesfârșite și neobosite activități, pusă cu hărnicie de apostol în serviciul țării în general și în al silviculturii românești în special.

Tăcerea era cu atât mai solemnă, cu cât lipsea orice fast, orice urmă de rigidă oficialitate.

Vorbele d-lui Profesor se pierdeau din când în când și lacrimile năpădeau.

Momente rare, de o impresionantă sguoduire !

Un om de 75 de ani, care a fost obișnuit toată viața să muncească cu o râvnă fără pereche, legându-și zi de zi ființa sa, personalitatea sa, de tot ce a fost mișcare silvică în țara noastră, de tot ce s'a pus ca temelie la educația și cultura forestieră a peste 35 de generații de silvicultori, de tot ce s'a cerut în administrație capacității și priceperii unui slujbaș de o conștiinciozitate și de o cinste fără prihană, se vedea smuls deodată din mijlocul involburatei activități, își vedea rupte cu brutalitate toate legăturile, ce porneau ca o rețea nesfârșită din sângele său, din inima sa, din întreaga sa ființă, peste tot unde era o manifestare silvică.

Bătrânul profesor se vedea rămas singur, lipsit de cadru, în care era obișnuit să trăiască, lipsit de satisfacția zilnică, pe care i-o da conștiința muncii frenetice, a datoriei împlinite fără răgaz.

Bătrânul profesor plângea.

Și în plânsul lui nu era numai durerea profund omenească a celui ce-și numără anii ce-au trecut și anii ce mai sunt, ci era mai ales durerea depărtării de vălmășagul muncii și al răspunderii.

N. N. Caragea.

PROGRESE.

Elemente de elită încep să se afirme din ce în ce mai mult în corpul silvic. Inteligențe vii, dotate cu puteri de muncă și avânt îngroașă rândurile.

În credința — necontestată — că schimbarea de idei, mentalitate și decor, mai ales pentru silvicultori nu poate decât să mărească orizontul intelectual al celor puși în această situație, organele de răspundere ale Casei Autonome a Pădurilor Statului, au trimis în mod regulat peste graniță, tineri cu dor de muncă și entuziasm.

Plecați sub o mare răspundere morală, toți cei ce și-au complectat studiile în străinătate și-au achitat strălucit obligațiunea contractată.

Este de remarcă că sistemul acestor „specializări” l-a adoptat toate instituțiile mari de stat cari au văzut că progresul nu poate fi atins decât printr-o pregătire perfectă a elementelor de viitor. Principiul specializării reclamă energii hotărâte, preocupate numai de aprofundarea problemelor înlăuntru cărora s'au circumscris.

În condiții strălucite, în anul 1932 patru colegi au obținut titlul de doctor la universități din Germania și Franța. În ordinea obținerii acestei distincțiuni notăm :

1°. Ing. sub inspector silvic Traian Ionescu-Heroiu.

2°. Ing. insp. general silvic D. S. Drămbă.

3°. Ing. șef silvic Ilie C. Demetrescu.

4°. Ing. silvic Valeriu Dinu.

Pentru anul în curs, la falanga celor de mai sus, se adaugă alte trei elemente de elită, prin lucrările lor — pe baza cărora au obținut cu același strălucit succes titlul de doctor — contribuie la îmbogățirea literaturii noastre forestiere :

1°. la 19-V-1933, colegul ing. Emil Negulescu, licențiat în științe trece examenul de doctor la Universitatea din Cluj, având ca teză: „Basinul Gurghiuului”, studiu geografic.

2°. la 14-VII-1933, colegul ing. Valeriu Dinu, doctor în științe economice din München trece al II-lea examen, de doctorat în filosofie — specialitate: „Politica Forestieră”, la Universitatea din Giessen, având ca teză: *Der rumänische Wald, Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft.*

3°. și la 21-VII-1933, colegul ing. Vasile Sabău trece examenul de doctorat în filosofie, specialitate Politică Forestieră, la universitatea din Giessen, prezentând ca teză: *Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den Internationalen Holzverkehr.*

Dela acești tineri, cari și-au consolidat cultura de specialitate prin cunoașterea celei mai avansate silviculturi: (silvicultura germană) și aprofundarea pu-

ternică a unor probleme mari de economie forestieră, se așteaptă astăzi sugestii și realizări.

Ne simțim mândri cu asemenea elemente și numărul lor — cât mai mare — nu poate decât să ridice prestigiul profesiei și instituției în care activează.

Le dorim succes deplin și înfăptuiri frumoase, de lungă durată.

I. P. Zecletin

O MENȚIUNE.

Am creat această rubrică pentru a sublinia între altele activitatea camarazilor noștri, în diferite domenii de manifestare intelectuală, socială și în special forestieră.

Desigur, cu colaborarea celor ce iau parte la aceste strădanii.

În măsura în care ni s'a dat materialul redacțional necesar, ne am achitat de obligația pe care ne am luat-o. Dar s'au întâmplat și unele omisiuni. Afirmăm: fără voia noastră.

Deaceia însemnăm aci cu o întârziere, pe care noi cei dintâi o regretăm, activitatea colegului Cezar Cristea, inginer șef silvic. D'sa a ținut Miercuri 22 Martie, sub auspiciile Soc. Politehnice, o interesantă conferință tratând despre: „Economia forestieră în cadrul crizei mondiale”, prinzând aspectele de ordin general și cele specific românești, ce o grevează.

D'sa a mai ținut de altminteri în iarna aceasta la Iași următoarele conferințe: „Relații între Geografie și Silvicultură” (la Soc. geografică „D. Cantemir”); „Cultul florilor și arborilor” la Ateneul C. F. R. „A. D. Xenopol” și „Rolul pădurilor și cultul naturii” la Soc. stud. „Turismul academic”.

E o activitate, care îl cinstește pe camaradul ieșean, pusă în slujba cauzei pădurărești și pe care noi o semnalăm cu deosebită plăcere.

Red.

INAUGURAREA CAII FERATE FORESTIERE DELA VIȘEU DE SUS

În ziua de 1 Octombrie a. c., a avut loc în prezența d-lui Voicu Nițescu, Ministru al Agriculturii și Domeniilor și a d-lui Mihalache, fost ministru, inaugurarea căii ferate forestiere, Vișeu de Sus-Faina și a fabricii de cherestea din Vișeu construite de C. A. P. S.

Din partea C. A. P. S. participă domni: Director general Petre Ioan, consilier C. P. Georgescu, președintele consiliului de administrație, avocat Niculescu, vice-președinte, consilierii: M. P. Florescu, Frumuzache, Gociman, Zeicu; precum și ing. sub insp. Gh. Constantinescu și ing. Dr. V. V. Dinu.

După slujba religioasă, pentru sfințirea fabricii și a căii ferate, d-l Dir. general Petre Ioan expune opera realizată aici, pentru ridicarea economică a regiunii, precum și programul de viitor pe care administrația C. A. P. S. înțelege — cu aceeași energie — să-l desăvârșească.

D-l ministru Voicu Nițescu, într-o cuvântare pătrunsă de adâncă înțelegere a problemelor forestiere și economice, exprimă în cuvinte elogioase mulțumirea și admirația pentru opera realizată.

Fostul ministru al Agr. și Dom., d-l I. Mihalache, căruia îi revine meritul de a fi inițiat și sprijinit lucrările ce astăzi se inaugurează, mulțumește impresionat cuvintelor elogioase cari l-au fost adresate de către Directorul general al C. A. P. S. și de către actualul ministru. Relevând meritele administrației C. A. P. S., d-sa accentuează realismul cu care s'a lucrat și se lucrează în acest domeniu, precum și latura de sănătoasă politică economică și națională care se va desăvârși în curând.

După vizitarea fabricii, unde distinși oaspeți au primit explicațiuni din partea conducătorului fabricii d-l Ing. Gr. Frumușelu și au asistat la scurtă demonstrație d-l ministru Voicu Nițescu deschide circulației noua linie forestieră.

Tâind panglica tricoloră, d-sa urează spor și deplină izbândă pentru ridicarea frumosului ținut al Maramureșului și românizarea completă a bogățiilor cu care natura a înzestrat-o.

Cu trenul forestier C. A. P. S. participanții cărora li se adaugă reprezentanții oficialităților locale precum și un mare număr de ofițeri superiori din garnizoana Sighet pornesc spre punctul Bardău pentru a vizita linia inaugurată și lucrările în curs.

După o scurtă vizitare a lucrărilor de străpungere a tunelului, participanții se întorc la Bardău unde are loc masa comună.

Seria discursurilor ocazionale o inaugurează fostul prefect de Maramureș, Gavril Iuga. Din partea C. A. P. S. răspunde d-l consilier C. P. Georgescu și d-l Insp. general M. P. Florescu.

La ora 1 reprezentanții Capsului și d-l ministru Voicu Nițescu cu însoțitorii săi, pornesc spre Cluj — de unde a doua zi — în mașini — se îndreaptă spre țara Moșilor, unde vizitează sub conducerea d-lui Director al Regimului silvic, Horia Lazăr, lucrările de ameliorări și corectarea torenților din Valea Arieșului.

Participanții petrec seara în Sebeș, de unde a doua zi vor porni spre a vizita lucrările Regimului Silvic de pe valea Sebeșului precum și exploatarea C. A. P. S. din același basin.

La masa comună servită la punctul Oașa, d-l ministru Voicu Nițescu răspunzând cuvintelor ce-i fuseseră adresate de către d-l consilier C. P. Georgescu, își exprimă satisfacția pentru frumoasele opere realizate de corpul silvic românesc.

Reîntorși la Sebeș, întreaga expediție, vizitează fabrica și depozitele de busteni și cherestea C. A. P. S. Aici d-l ministru primește explicații din partea conducătorului fabricii, d-l Ing. Const. Iacomi, căruia cu această ocazie i se face în prezența d-lui ministru o minuțioasă inspecție.

Seara participanții pleacă spre București.

Faptul că actualul ministru al Agriculturii și Domeniilor, a găsit necesar să-și sacrifice trei zile pentru a cunoaște personal și la fața locului realizările, precum și problemele ce stau deschise corpului nostru silvic, dă acestui eveniment o importanță cu totul deosebită.

În trecutul nostru au fost puțini miniștri cari să arate etăta înțelegere pentru activitatea corpului silvic. Faptul că impresiile mărturisite ale d-lui ministru au fost elogioase, este pentru noi chezășia — cea mai sigură — că pe viitor inițiativa noastră vor găsi în actualul conducător al ministerului, solicitu-dine și sprijin.

G. Nivalis.

CONFERINȚE CU CARACTER FORESTIER LA SIBIU.

O revoluție se petrece în concepția românească despre învățământ. Sub imperiul ultimelor transformări sociale din lume, ne-am convertit la extinderea învățământului practic și în școlile primare.

Dacă ideea n'a fost tradusă în fapt — legiferată — diversele manifestări oficiale și semif oficiale, ne fac să întrezărim conturul unei reforme de mari proporții.

Este imperios necesar — pentru progresul economiei generale — ca în școlile primare să se predea noțiuni elementare în legătură cu bogățiile cari fac sursa principală de trai a regiunii.

Din aceste considerațiuni, anul acesta, asociația generală a învățătorilor a organizat la Sibiu cursuri de vară pentru familiarizarea membrilor ei cu cunoștințe practice.

C. A. P. S.-ul a fost invitat, prin direcția „Culturii Poporului” din Ministerul Instr. Publice să desemneze o serie de conferințari cari să illustreze probleme practice în legătură cu economia forestieră și cu progresul economiei sătești din regiunile de pădure.

* * *

În ziua de 14 Iulie a. c. d-l Dr. At. Haralamb a conferințat despre: **Importanța vânătoanei în economia unei țări**, iar în ziua de 15 Iulie, despre: **Economia pastorală în regiunile noastre de munte.**

În ambele conferințe, d-l Haralamb a ilustrat aportul mare pe care aceste două surse de bogăție pot să-l dea economiei naționale.

După ce analizează cauzele proastei organizări, schițează remediile și măsurile urgente cari trebuiesc luate pentru o valorificarea rațională. Auditorul s'a documentat prin proiecțiunile cari au însoțit ambele conferințe.

În continuarea ciclului, d-l Prof. Dr. Drămbă dezvoltă: **Aspecte din problema refacerii pădurilor țării în legătură cu activitatea învățătorului.**

Dintre funcțiunile pădurii, acelea de stabilire a unui echilibru între forțele naturale și de miraculos scut în apărarea națională, sunt cele mai importante pentru viața unui popor. Sub acest dublu aspect funcțional, conferințarul examinează posibilitatea unei contribuțiuni naționale — organizate — la menținerea și sporirea domeniului forestier existent, printr-o acțiune de intensă propagandă bazată pe învățători.

Experiența câștigată în regiunile muntoase din Franța ca și încercările

sporadice dela noi din țară furnizează suficient material pentru o acțiune puternică și imediat declanșată.

Proiecțiuni însoțesc expunerea

Ultima conferință este a d-lui Ing. sub insp. Dr. Traian Ionescu-Heroiu despre: **Ce pot instituțiunile de învățământ și cultura pentru organizarea rațională a gospodării rurale.**

Un subiect care evadează din lanțul problemelor rural forestiere și privește în ansamblu ideea organizării raționale a vieții la sate. Deși o preocupare în acest sens se simte de multă vreme, totuși rezultate palpabile sunt foarte puține.

Această lipsă se datorește în mare parte educației morale minime și lipsei de colaborare a forțelor intelectuale dela sate, care nu se poate înlătura decât printr'o educație socială în „școala colaborării”

Și această conferință, ca și celelalte a fost documentată de proiecțiuni și scheme grafice.

Atmosfera în care au decurs conferințele reprezentanților C. A. P. S.-ului ca și actualitatea subiectelor expuse învățătorilor la Sibiu, verifică încă odată afirmațiunea că pădurea trebuie cunoscută bine de toată populația țării, ca fiind generatoarea unor funcțiuni sociale și economice de importanță capitală pentru progresul țării

„Cultura Poporului” din M. I. și C. nu este la prima organizare de acest fel și sperăm că d-l Apostol Culea, inițiatorul conferințelor dela Sibiu, va găsi mijlocul să intensifice această propagandă. Dacă în adevăr se impune o largă difuzare a cunoștințelor de cultură agricolă elementară — rațională — apoi, nu este mai puțin adevărat, că — mai ales — în regiunile unde pădurea este principala resursă de trai a populației (și sunt multe, aceste ținuturi) cel puțin cu aceiași intensitate se impune o propagandă forestieră.

L. P. Zeletin

Pierre Deffontaine.

L'homme et la forêt.

Paris (Gallimard) 1933, 188 pagini 8° și 52 fotografii afară din text. Prețul 33 frs.; la Cartea Românească — București, 210 lei.

În vremurile de criză socială, războaie, etc. când ordinea de stat a apărut sdruncinată, pădurea a fost totdeauna aceea care a plătit oalele sparte. Istoria ne stă mărturie: marile difrișeri și pustiiri ale pădurilor din timpul revoluției franceze, războiului de 30 de ani din Germania și mai apropiat de noi, din vremea revoluției rusești, etc. La noi, în afară de sacrificiul din timpul războiului, pădurea a încercat în perioada postbelică o aprigă devastare din partea democrației atot puternice. Rezervele de materiale acumulate în decursul timpului și solul gras al pădurii păstrat cu grijă, în chiar contra voinței proprietarului, pentru generațiile viitoare, au fost și vor mai fi încă, atât cât vor mai putea fi hrana pe care „reprezentanții poporului” o aruncă motohului democratic insatiabil. Sute de mii — se vorbește chiar de peste 1 milion de hectare, adică circa 15% din totalul pădurilor Țării, au fost retrase producției forestiere și în cea mai mare parte sorțite a deveni pământ steril numai în primul deceniu după încheierea războiului. Avertismentele silvicultorilor apărători ai acestei averi naționale, asupra consecințelor dezavantajoase pentru economia națională, ce nu vor întârzia să se manifeste, au fost vox clamanti în deserto. Ni s'a făcut întotdeauna impu-

tarea de sectarism, de neînțelegere a „marilor interese naționale”, a „operei de ajutorare a populației”, etc. Adesea noi silvicultorii încercăm amărăciunea izolării în apostolatul nostru de apărare a pădurii murinde.

Răul a ajuns însă atât de departe, încât se ridică glasuri de apărare a pădurii și din alte cercuri decât cele ale silvicultorilor. În special din rândurile geografilor s'a manifestat și se manifestă mai ales, mult interes pentru cunoașterea pădurii sub aspectul funcțiunii sale de ameliorare a condițiilor staționale, a regimului apelor și a consolidării solului. La noi, este cunoscută acțiunea hotărâtă a Domnului Profesor S. Mehedinți de semnalare a răului ce se face prin defrișerile de păduri fără socoteală. Iată că librăria ne pune la îndemână, în acelaș sens, o admirabilă carte a pădurii umanizate, ca să zicem așa, cu titlul de mai sus. O formă ceva mai dezvoltată a titlului ar fi putut suna: Ce a însemnat și ce înseamnă pădurea pentru om. Avem deaface, așa dar, cu o carte de foarte cuprinzătoare perspectivă în timp și spațiu, cum numai un geograf, cu surprinzător de profunde și exacte cunoștințe de natură silvică, și-ar putea o permite. În acest sens este de amintit că autorul, conducător al colecțiunii de publicații „Geographie humaine”, sub auspiciile căreia apare și lucrarea de față, a dat publicității în anul trecut o frumoasă și interesantă lucrare asupra vieții forestiere în Slovacia.

Într-o scurtă introducere se trasează liniile mari ale pădurii, ca asociație ve-

getală, sub diferitele sale aspecte de pădure tropicală, a zonei temperate, etc. Foarte frumos simplu și complet este caracterizată această formație vitală, numită pădure, prin următorul pasaj: „Pădurea nu este numai o asociație de arbori, ea formează un complex vast care se întinde dela solul cu humusul său, flora sa microbiană, fauna sa semănă toare, până la vârful marilor arbori, cuprinzând stratul ierbaceu și toate etajele de subarboret. Acest tot tinde să atingă un peisaj în acord complet cu clima, evoluând spre o formație ideală pe care botaniștii o numesc climax. Odată acest stadiu de echilibru climatic atins, pădurea rămâne constantă; atâta timp însă cât acest lucru nu este împlinit, ea se supune unui proces, adevărat ciclu vegetal, continu turburat prin intervenția omului”. (Pag. 1). Iarăși foarte frumos și în același timp și poetic, este caracterizată evoluția pădurii temperate ca funcțiune a varietății climatului: „Schimbările climatului au făcut să se miște floare întregi ca niște turme gigantice”; și, pentru frăgezimea stilului original: „Les changements du climat ont poussé devant eux des flores entières comme de gigantesques troupes” (Pag. 16).

Conținutul lucrării se concentrează în jurul a 11 capitole, cari sunt tot atâtea aspecte, sub care autorul privește raporturile dintre om și pădure. Astfel capitolul V, tratând despre „Pădurea și combustibilul”, cuprinde paragrafele:

- 1) Pădurea în serviciul iluminatului și al încălzitului;
- 2) Tipuri de căminuri și tipuri de păduri;
- 3) Rezervă forestieră pentru încălzitul caselor și orașelor;
- 4) Pădurile și minele;
- 5) Sticlăriile în păduri;
- 6) Pădurea, stațiune de localizare a industriilor.

În tratarea fiecărei chestiuni suntem

purtați cu o ușurință și naturaleță, impresionantă din văile Pirineilor în cele ale Carpaților slovaci, în ținuturile Pigmeilor din Africa, ale Laponilor sau Anamiților, etc. Diferite fenomene în localizarea și evoluția acestor industrii, în funcție de pădure, sunt foarte frumos puse în lumină, „Pentru a asigura cât mai mult continuitatea fabricațiunii, multe exploatațiuni au devenit normale, curioasă adaptare a industriei la viața de pădure, care se aseamănă mult cu nomadismul satelor Fang din Congo, de plasându-se când primitivii lor agricoli tură a epuizat locurile păduroase dimprejur”.

Ultima parte a lucrării intitulată nișel discutabil — „Concluziune. Pădurea în economia mondială” — și care mai curând formează un capitol de sine stătător, ca oricare dintre celelalte 11 capitole precedente, se ocupă cu funcțiunile pe cari pădurea le împlinește prin simpla sa existență.

Cartea aceasta, remarcabilă prin frumusețea stilului, deși nu este o lucrare de pură știință, reușește într'un mod admirabil să spună adevărul într'o formă ușor inteligibilă oricui. O mulțime de fotografii frumos executate și adecvate textului contribuie plăcut la adâncirea înțelegerii. Pentru noi, silvicultorii, nu se aduc fapte esențial noi. Lucrurile sunt spuse și impletite însă de așa manieră cu restul vieții, în mijlocul căreia pădurea sub diferitele sale forme se găsește încât lectura devine captivantă și doborâtă în sugesții. Noi o recomandăm din toată inima cetăților noastre, cu regretul că nu este scrisă în românește pentru a fi accesibilă în cercuri cât mai largi. În felul acesta s'ar contribui indiscutabil la o mai justă înțelegere a pădurii și a misiunii noastre, cu atât mai mult cu cât autorul este un geograf.

Ilie C. Demetrescu

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS

No. 5 Mai 1933.

Lavauden.

Le parc national Albert.

Parcul național Albert.

Protecția naturii este o noțiune modernă. Ea s'a născut din însăș abuzurile civilizației. Este o reacțiune de apărare în contra primejdiilor.

Autorul se ocupă în acest articol de „Parcul național Albert”, fondat în inima Africei (Congo belgian) și care poate fi citat ca exemplu pentru cea mai mare parte din Statele Europei.

G. Fourcaud.

Interprétation de quelques séries de sondages à la tarière dans la vallée d'Aure.

Interpretarea câtorva serii de sondaje făcute cu burghiul lui Pressler în valea Aure.

Autorul a strâns toate datele rezultate din sondajele făcute de burghiul lui Pressler timp de 4 ani în diversele păduri de brad din valea Aure (Pirinei), încercând să tragă unele concluziuni cu privire la calculul creșterilor prin aceste sondaje.

Volmerange.

Le crédit forestier.

Creditul forestier.

Propuneri pentru creșterea creditului forestier individual pe termen lung, — maximum 50 de ani, — care să încurajeze împăduririle și să evite tăerile abuzive și premature.

L. Pardé.

Calcul de la possibilité par la méthode de Masson.

Calculul posibilității prin metoda lui Masson. Formula corectată.

Teoretic într-o pădure normală, posibilitatea trebuie să fie egală cu creșterea anuală medie a volumului ce reprezintă materialul lemnos din această pădure.

Într-o serie normală de codru în care termenul exploatabilității a fost fixat la n ani, vârsta medie a tuturor arborilor este $\frac{n}{2}$ de unde creșterea anuală medie a volumului mater. lemnos V existent

și deci posibilitatea P teoretic este:

$$P = \frac{V}{n} = \frac{2V}{n}$$

Aceasta este formula lui Masson, în această formulă volumul V cuprinde toți arborii din serie, dela cei mai tineri până la cei mai bătrâni.

În practică s'a observat că întrebuițarea formulei lui Masson dă totdeauna o posibilitate prea mică

S-a încercat deci să se corijeze această formulă.

După ce menționează și critică rezultatele diferitelor încercări, autorul demonstrează cum a ajuns D-sa la o formulă corijată proprie, care dă o posibilitate mai apropiată de cea adevărată.

Dacă formula lui Masson dă o posibilitate prea slabă, este pentru că volumul V socotit nu este — cum ar trebui să fie — volumul tuturor arborilor, ce compun seria, ci numai volumul acelor arbori, cari au putut fi inventariați și cubați adică cei bătrâni și cei mijlocii. Or, dacă valoarea în bani a arborilor tineri este neglijabilă, nu este acelaș lucru cu volumul lor, când e vorba să se determine producția lemnoasă, creșterea anuală medie, posibilitatea. Deci, pentru a corija formula lui Masson trebuie să se introducă în factorul V din formulă și volumul arborilor tineri, cari n'au fost cubați.

Dacă nu se poate face practic evaluarea vol. arborilor tineri, se poate face însă teoretic admitând că în tot timpul existenței arborilor, creșterea lor anuală a ar fi aceeași și că vârstele și grosimile lor ar fi în perfectă concordanță.

Însemnând cu V_3 , V_2 și V_1 , vol. arborilor tineri, mijlocii și bătrâni, autorul ajunge printr-o serie de calcule la formula

$$V_3 = \frac{1}{8} V_c \text{ în care } V_c = V_2 + V_1$$

(vol. arborilor mijlocii și bătrâni). Dacă la volumele V_1 și V_2 rezultate din inventarierea și cubajele efectuate se adaugă V_3 (vol. arb. tineri) evaluat teoretic din formula

$$V_3 = \frac{1}{8} V_c \text{ vom avea, tot$$

teoretic, vol. total $V_t = V_1 + V_2 + V_3$, adică volumul V , care trebuie să intre în formula lui Masson și care din $P = \frac{2V}{n}$

$$\text{va deveni } P = \frac{2(V + \frac{1}{8}V)}{n}, V \text{ fiind aci}$$

vol. numai al arborilor mijlocii și bătrâni și n , termenul exploatabilității fixate.

Formula lui Masson corijată se mai poate scrie: $P = 2.25 \times \frac{V}{n}$ Și formula corijată dă posibilități prea mici, din cauza diferitelor erori și mai ales din pricină că la arborii tineri creșterea anuală este de fapt mai mare decât la arborii în vârstă totuși aceste posibilități sunt mai aproape de cele adevărate.

Evident, formula corijată a D-lui Parde este pur teoretică. Dar la fel este și formula lui Masson și toate celelalte formule.

Dat fiind faptul că ipotezele făcute pentru a stabili aceste formule — și a nume: pădure perfect normală, conținând un materia ideal normal, o creștere anuală a lemnului egală, constantă în tot timpul existenței arborilor, concordanță perfectă și în tot timpul între vârstele și grosimile arborilor, nu se realizează niciodată toate aceste formule nu pot fi considerate ca exacte și posibilitățile, pe cari le dau vor diferi — vrând nevrând — de posibilitățile adevărate.

Intrebuințarea lor, dacă s'ar face fără nici o verificare sau corectare, în timpul lungilor perioade de timp ar putea avea consecințe supărătoare pentru păduri. De aci revizuirile. De altfel, întrebuințând formula lui Masson corijată de D-lui Parde eroarea ce se comite nu este importantă.

P. Fatou.

Protection des poissons migrants dans la traversée des estuaires.

Protejarea peștilor migratori, când trec prin estuare (gura fluviilor)

Dispariția progresivă a peștilor migratori în cursurile de apă ce se varsă în mare a făcut să apară necesitatea de a se lua măsuri pentru asigurarea acestor specii — mai ales a somnului. —

instituindu-se o mai bună pază a pescuitului în estuare, atunci când peștii părăsesc marea și trec spre cursul superior al râurilor ca să depună oule.

Aut face propuneri în acest sens.

N. N. Car.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 7. — 1933.

H. Biolley.

Forêt et pluviosité — Une question mal posée — (8 pag.).

Pădurea și pluviozitatea.

Discutând constatările făcute de dl Renaud, în caietul din Noembrie 1932 al acestei reviste asupra observațiilor întreprinse în pădurea Haguenau, de către Dl A. Rempp, — autorul articolului de față arată că problema s'a pus rău.

Pentru D-sa, ceea ce interesează nu este cantitatea de apă pe care o primește pădurea în comparație cu o suprafață de teren neimpădurită, ci să se cunoască dacă și în ce măsură pădurea contribuie la saturarea atmosferei (prima condițiune a precipitațiilor) și la determinarea punctului când se formează zona

În rezumat, autorul crede că:

prin natura, dispoziția și întinderea suprafețelor evaporante;

prin activitatea organică a foilor care constituiesc aceste suprafețe;

prin răcirea ambianței, care rezuită din aceasta;

prin pătrunderea și fixarea în sol a rădăcinii arborilor;

prin necesitatea fiziologică de a întreține un puternic curent de circulație internă pentru a conduce materiile hrănitoare în arbore;

pădurea intervine în mod eficace în favoarea acțiunii de saturare a atmosferei și întreține o stare generală propice precipitațiilor.

J. J. de Suze.

Le régime fiscal de nos forêts (4 pag.).

Regimul fiscal al pădurilor noastre.

Se dă o parte dintr-o lucrare prezentată în 1933 adunării generale a Soc. Soc. Vaudoise de Sylviculture" din Lauzanne,

În această primă parte se arată regimul fiscal ce se aplică azi în Franța. (Va urma).

Concours pour projets de maisons en bois. (6 pag.).

Concursul pentru proiectele de case de lemn.

Acest concurs a fost deschis de Soc. Lignum și Werkbund — din Elveția — pentru a obține proiecte de case de lemn.

Se reproduc planurile câtorva din cele peste 200 de proiecte prezentate.

A. Ilar.

SILVA

No. 19.

Arbeitsgemeinschaft für forstliche Vegetationskunde.— Tagung und Lehrkurs 1932.

Asociațiunea de lucru pentru cercetări asupra vegetației forestiere. Sesiunea 1932, urmată de un curs informativ.

Un articol prin care se atrage atențiunea asupra teoriei „tipurilor de pădure”, teorie care mijlocește înțelegerea mai bună a condițiilor locale și deci posibilitatea unor tratamente mai raționale și mai potrivite cu aceste condiții.

No. 20.

I. Liese, Eberwalde.

Wiederbegrünung und Wiederherholung von Forculenbeständen.

Reinverzirea și reconfortarea arboretelor atacate de *Panolis* (*Trachee*) *piniperda*.

Autorul studiază condițiunile în care reinverzirea și reconfortarea arboretelor de pin atacate de *Panolis piniperda* este probabilă sau posibilă. Reinverzirea de multe ori este vremelnică și nu garantează conservarea mai departe a arboretelor. Dintre acestea cele bătrâne se comportă mai bine decât prăjinișurile. Pe când arboretele bătrâne chiar după 2 atacuri consecutive și radicale totuși adeseori și păstrează vitalitatea, cele mai tinere (prăjinișurile) după un al doilea atac radical sunt pierdute.

No. 27.

Privat dozent Dr. Ing. Edgar Mörath
Neue Gesichtspunkte zur künstlichen Holz-trocknung.

Nouă puncte de vedere în chestiunea uscării artificiale a lemnului.

Având în vedere scumpirea transportului lemnului pe calea ferată pe care o învederează prin cifre luate din Germania și din America, autorul demonstrează că valoarea venală a lemnului pe piața de desfacere în bună parte e reprezentată prin astfel de cheltuieli. În consecință atrage atențiunea asupra necesității a se supune lemnele înaintea transportului uscării artificiale potrivite, grație căreia în Germania pot fi obținute reduceri de prețul transportului de 37—41%.

În urmărirea acestei teze expuse în liniile mari problema uscării artificiale a lemnului care, după diferitele întrebări, variază în anumite limite și discută

metodele și instrumentele imaginate pentru controlul precis al gradului de uscare.

No. 28.

Dr. Eichhorn, Karlsruhe.

Das Fremdwort im forstlichen Schrifttum unserer Zeit.

Cuvinte străine în literatura forestieră contemporană.

No. 29.

Dietrich.

Das Ganzheitsstreben in der Forstwirtschaft.

Tendența de a privi și rezolva problemele economiei forestiere în totalitatea lor.

În referire la o cuvântare ținută de rectorul Universității Giessen, profesorul Dr. Vanselow, prin care acesta a arătat că metoda sociologică de cercetarea fenomenelor, propusă și practică de fondatorii studiilor sociologice a fost introdusă și în biologia și în știința forestieră, astfel încât astăzi pădurea este cercetată ca organism social ca un tot. Autorul, profesorul Dr. Dietrich, își dezvoltă părereile cum aceasta tendință, demonstrată de Vanselow numai din punctul de vedere al cercetărilor naturalistice, poate și trebuie să fie realizată și în problemele economice și în special în cele de economie forestieră.

No. 30.

Prof. Dr. H. Mayer-Wegelin.

Ergebnisse einstiger Nadelholzästungen.

Aus dem Forstbenutzungsinstitut der Forst, Hochschule, Hann. Münden.

Ce rezultate au dat elagările practice mai de mult în arborete de rășinoase.

Elagări și emondări au fost practice mai ales între 1830 și 1880.

Scopul a fost fie rădirea arboretelor

prea dese, fie ocuparea „șomerilor”, fie ameliorarea calitativă a arborilor. Aut și-a propus a cerceta rezultatele ce au dat aceste lucrări. În urma studiului amănunțit al literaturii și al arhivelor a descins pe teren, pentru a examina arboretele ce fuseseră supuse unor asemenea tratamente. De multe ori măcar că în literatură și în arhivele se făcea mențiune de lucrările executate: arboretele de altă dată n'au putut fi găsite: vijelii, calamități de insecte, etc. le nimicise.

Altă dată, cercetările au rămas infructuoase, deoarece în arhive nici o urmă nu se găsea de lucrări despre care se face mențiune în literatură sau despre care localnicii știu că au fost efectuate cândva și undeva. De aci se vede cât de importantă este contabilizarea lucrărilor tehnice și culturale nu numai prin procese verbale, rapoarte, etc. cari se pierd prin noianul dosarelor, ci constatarea și descrierea lor amănunțită într-o „cronică” a ocoalelor.

Concluzia la care ajunge autorul este că lucrările menționate, cu prea puține excepțiuni, n'au dat rezultatele așteptate, că cheltuielile au fost zadarnice. Mai ales se desprinde din cercetări că elagări făcute târziu n'au influențat într'un nimic calitatea arborilor și apoi că elagări, dar mai ales emondări, adesea ori au fost prilejul de putreziri locale care depreciază lemnul.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

1933. 1. Maiheft.

Bernbeck, Dr.

Laubholzheisterpflanzung auf physiologisch flachgründigen Böden.

Plantațiuni cu pueți mari de foioase în soluri superfi-

cială, din punct de vedere fiziologic.

Autorul ia poziție de apărare în contra rezervelor ce se fac în unele privințe față de întreținerea plantațiilor cu pueți mari. Deziluziile ce s'au încercat pe alocurea cu aplicarea acestei metode provin din nerespectarea raportului dintre sistemul radicalar al acestor pueți și a dăncimea fiziologică a solului.

Se expun o mulțime de recomandări în legătură cu acest lucru.

Zahn R.

Ergebnisse einer forstlich-bodenkundlichen Kartierung im westthüringischen Buntsandsteingebiet.

Rezultatele unei cartări din punctul de vedere al solului forestier în ținutul conglomeratic din vestul Turingiei.

Expunerea de față este ocazionată de un excepțional de frumos caz de frumusețe a dependenței formațiunii solului de relieful său, natura rocii mame și a arboretelor ce le poartă (fiind vorba de o pădure a statului).

Hartmann Fr. Dr.

Drei Grundformen in der Rothholzanordnung beim Nadelholze.

Trei forme esențiale în poziția lemnului roșu la rășinoase.

În legătură cu o polemică din trecut asupra acestei chestiuni se vine cu nou material în sprijinul teoriei. Aceste apariții de lemn roșu nesimetric se explică ca o reacțiune de creștere în cazul supunerii trunchiului la aplecării și eforturi periodice.

Recenzii :

Wald u. Weidwerk in Geschichte u. Gegenwart. Von Dr. R. B. Hief.

Wald u. Holz. Von Dr. Ing. e. h. Wap-
pes.

Kurze praktische Anleitung zur Pflege u.
Erziehung des Waldes mit Rücksicht
nahme auf die forstlichen Verhältnisse
in den österreichischen Alpenländern
Von Dr. Ing. R. Jugowiz.

Die Mainkanalisierung.

Waldstrassenbau. Von Otto Faber u.
Artur Doldt

Die deutsche Landwirtschaft. Von Prof.
Dr. Max Sering

2 Maiheft.

Grosswald K.

*Die künstliche Verbreitung der roten
Waldameise Formica rufa L. unter be-
sonderer Berücksichtigung ihrer Bionom-
ie und Ökologie.*

Introducerea artificială a
furnicii roșii de pădure (*Formica rufa L.*) cu considerare
deosebită a bionomiei și eco-
logiei sale

Introducerea artificială a furnicii roșii
în pădure face parte dintre mijloacele de
combaterea naturală a diverselor calami-
tăți de insecte sau cum zice autorul
„pentru restabilirea echilibrului biocenot-
ic în pădurile noastre”. Nereușita în
cercărilor de până acum trebuie pusă în
seama necunoașterii suficiente a biolo-
giei insectei.

Ca o contribuție la această problemă
se tratează următoarele capitole: 1) Di-
ferențieri ecologice de rase; 2) Creierca
de colonii neîndependente de *Formica ru-
fa*; 3) Procedul răspândirii artificiale cu
considerarea specială a condițiilor bio-
logice ale acestei furnici

Hohenadl W.

Der Ersatz der Ertragstafeln.

Înlocuirea tabelelor de pro-
ducțiune.

Rafinamentul crescând al științei fores-

tiere găsește cu fiecare nouă cercetări
lipsuri tabelor de producțiune, pen-
tru construirea cărora s'a depus a-
tă de multă muncă cât e sfârșitul se-
colului trecut în Germania. Pe lângă
tabelor generale și locale de creș-
tere, Wiedemann propune construirea
de așa zise tabelor de producțiune
de tipuri de pădure („Waldtypenertrags-
tabellen”) adică privitoare la fiecare
„unitate ecologică” în cuprinsul diver-
selor ținuturi de creștere („Wuchsge-
biete”), cari pe lângă aceeași bonitate să
mai prezinte și același caracter ecologic
general. Autorul studiului de față este de
părere că tabelor de producțiune în calcu-
lele de creșteri sunt dispensabile dar pen-
tru aprofundarea legilor de creștere sunt
improprii. Tabelor de producțiune și ta-
belele de culaj sunt șabloane de lucru
cu conținut rigid bune numai pentru
practica empirică. Se face o foarte largă
dar judicioasă critică în acest sens a ac-
tualei situații, încheind studiul cu rân-
durile: „Nu a sosit timpul ca cercetările
forestiere din domeniul dendrometriei
să reia chestiunea din nou în studiu spre
a se vedea dacă metodele de cercetare
forestieră de până acum sunt proprii spre
a deslega problemele dela ordinea zilei

Fritze Fred., Dr.

*Naturverjüngung einiger Nutzhölzer
in subtropischen Mischurwalde Bra-
siliens.*

Despre regenerarea natura-
lă a unora dintre speciile fo-
lositoare din pădurea virgi-
nă subtropicală de amestec a
Braziliei

Revenții

Der Biologe: Märzheft conține referate
asupra excursiunilor și expedițiunilor
biologice din ultimul timp

Bestimmungen über die Ausbildung für den Forstbetriebsdienst im Reichsheer. Hilfstafel zur Kenntnis stehender Waldbestände sowie zur Kubierung von Stammholz u. Schwellen, Von E. Gayer.

Jahresbericht der Sächsischen Forstverein 1932.

1933. 1. Juniheft.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Kieferneule (*Panolis flammea*) in Mecklenburg, Nebst Beobachtungen über die Nonne (*Liparis monacha*).

Insecta *Panolis* in Mecklenburg și observațiuni asupra nonii.

Este un studiu sistematic în toată regula al atacului din anii 1931-1932 al insectei *Panolis* în arborete de pin din două regiuni (Leussow și Kaliss) ale Mecklenburgului, condus de șeful seminarului de entomologie al universității Rostock. În subsidiar se fac observațiuni și asupra nonii și a raporturilor sale cu obiectul principal al studiului. După descrierea apariției și a intensității atacului în localitățile respective se dă o deosebită atențiune identificării paraziților animalii (diverse specii de viespi) și vegetali (ciuperci) ai larvelor insectelor respective.

Domes N., Dr.

Studie über die Verbreitung des Waldes und der forstlichen Standortsbontäten im Bundeslande Salzburg und deren klimatische und edaphische Grundlagen.

Studiu asupra distribuției pădurii și a bonităților staționale în provincia Salzburg, cât și a condițiilor lor climatice și edafice.

Propriu zis studiul de față este numai un rezumat al lucrării de doctorat pe care autorul a prezentat-o în 1926 la

Hochschule für Bodenkultur din Viena. După cum însăși titlul o indică, este vorba de un studiu de geografie forestieră întreprins asupra unui ținut prin excelență forestier din Alpii austriaci și asupra căruia s'a scris în trecut enorm de mult.

Pentru cetitorul român lucrarea aceasta ar putea servi drept model.

Recenzii:

Die Forstverwaltung Bayerns. Heft. III. Die wirtschaftlichen Grundlagen der Forstwirtschaft). Herausgegeben von der B. Ministerialforstabteilung.

Beiträge zur Form der Waldsäge u. zur Technik des Sägens. Von Dr. Hans Gläser.

Massen — Multiplikations—Tafel nebst Korektions — Tafel. Von Prof. Dr. J. Busse.

2. Juniheft

Schreiner.

Klebstbildung an Eichen.

Formațiunea de crăci la corme la stejar.

Pe cale de observațiune și din experiența de serviciu autorul încearcă să aducă contribuțiuni la elucidarea problemei respective. Cu acest prilej se face o oarecare critică și cenzură: lor experimentale asupra aceleiaș chestiuni întreprinse de Prof. Fabricius sub auspiciile Institutului de cercetări forestiere din München și date publicității anul trecut.

Fabricius L., Prof.

Zur Wasserreiserfrage.

În chestiunea crăcilor la corme.

Este o intervențiune în legătură cu cele conținute în articolul de mai sus. Se pun unele lucruri la punct. Cu deosebire se critică metoda de cercetare a

lui Scheiner cu scăderi incontestabile față de cea experimentală întrebuintată de autor în studiile sale, cum și punctele de vedere deosebite din care combatanții au privit chestiunea.

Domes N. Dr.

Studie über die Verbreitung des Waldes, usw.

Studiu asupra distribuției pădurii, etc.

Se continuă publicarea lucrării începută în caetul precedent.

Recenzii:

Die Einheitsbewertung des Nieder Mittel-Plenter und Überführungswaldes in der Provinz Hannover usw. Von Wilhelm Bleckmann.

Forstliche Verhältnisse im Wirtschaftsgebiet Niedersachsens. Von W. Bleckmann.

Der Waldstaudenroggen als Wildäsung u. Hilfspflanze bei der forstlichen Bestandesbegründung. Von Mahr.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Nr. 3 1933.

Chr. Ernst.

Der Leistungsnachweis in Hauungsbetrieb.

Randamentul la lucrările de exploatare.

Randamentul la lucrările de exploatare trebuie calculat în mod statistic, astfel încât să se obțină cifre aplicabile pentru unități mari de exploatare și să se stabilească norme unitare pentru stabilirea principiilor de ridicare a plăței. Plata se va face după anumite medii, cari se stabilesc de parchete, serii, ocoale, ani, spețe, etc.

Prin raționalizarea muncii s'a putut ob-

serva pentru ocolul silvic Postdam o ridicare a randamentului, ceea ce caută să dovedească autorul în articolul de față prin date statistice luate pe un period de 3 ani.

Dr. Gross.

Die Traubeneiche in Ostpreussen.

Gorunul în Prusia Orientală.

Gorunul atinge în Prusia Orientală granița sa de West. Autorul ne dă o hartă a distribuției sale, din care se deduce că arealul său spre Est coincide cu arealul fagului. În afara acestui areal gorunul a fost mult mai răspândit în epocile interglaciare, și chiar astăzi se găsesc puțși foarte rari în toate pădurile provinciei — aduse de pasări.

Über Versuche mit „Hylarsol“ gegen Hylobius abietis in der Stadforst Fürstenwalde (Spree).

Experiența cu Hylarsol contra lui Hylobius.

Autorul a încercat acest insecticid atât în laborator, cât și în experiențe în natură din care se dovedește că acest produs cu bază arsenică dă rezultate bune pentru combaterea lui Hylobius. Gândacul după ce mănâncă o mică cantitate de scoarță moare înainte de a fi cauzat plantulei vre-o vătămare. Antisepticul prezintă o serie de avantaje, din care cel mai important este rezistența sa la ploa.

Hft. 4. 1933.

Prof. E. Wiedemann.

Über die praktische Brauchbarkeit der Zahlenangaben der Waldbauschriften von Prof. Oelkers.

Asupra valorii practice a datelor statistice din lucrările de Silvicultură ale Prof. Oelkers.

Profesorul Oelkers intemeiază Silvi cultura bazată pe date statistice în care scop a adunat un bogat material de cifre din surse cât mai variate. Astfel se stabilesc, pentru alegerea unor anumite stațiuni, limite precise climatice și pedologice și care permit grație unui calcul matematic, cari anume specii pot suporta acele stațiuni și dau rezultate de producțiune bune (până la Cl. II de fertilitate). Factorii climaterici, cari intră în primul rând cu calcul sunt: temperatura medie și meda precipitațiunilor zilnice pe timpul sezonului de vegetație: odată avute aceste date expuse s'au tras pe hărți cu ajutorul unor atlase climatologice granțele, în interiorul cărora pot suporta diferitele specii; astfel încât după producțiunea lor să poată fi trecută stațiunea în cel puțin cl. II de bonitate.

Prof. Wiedemann aduce numeroase obiecțiuni asupra acestor hărți.

În același mod Oelkers stabilește pentru speciile importante și pe stațiuni metoda de rărituri, care aduce cea mai mare producțiune metodă criticată deasemenea în articolul prezent.

Prof. I. Bartels.

Verdunstung Bodenfeuchtigkeit und Sickerwasser unter natürlichen Verhältnissen

Evaporarea, Umiditatea solului și ape de infiltrație sub influența factorilor naturali

Se iau trei tancuri cu o suprafață de 1 m^2 și o profunzime de 15 m. și se umplu cu nisip bogat în feldspat. Suprafața solului din tancuri stă la același nivel, ca și solul exterior. Fiecare tanc stă deasupra unui cântar cu o precizie mare.

Prin cântărire de 3 ori pe zi se con-

stată diferențe în greutate Z care se poate trece în formula:

$$Z = N - V - D$$

în care N este cantitatea de precipitațiuni; V, apa evaporată și D, apa scursă prin infiltrație.

Prin măsurători directe se pot avea grație acestei aparaturi și a unui pluviometru comparativ toate datele de mai sus.

Autorul stabilește pentru un an mersul acestor factori.

Dr. C. C. G

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

Noembrie 1933.

Dr. Ing. Hans Hußnagel:

Untersuchungen über die Wertsverminderung von Fichtenstammholz durch Lagerung.

Cercetări asupra diminuării valorii buștenilor de molift prin șederea în depozit.

Autorul cercetează influența modului locului și duratei depozitării, asupra păstrării calității de către buștenii de molift și ajunge la concluziile următoare:

Alegerea locului influențează foarte puternic asupra păstrării calității. Locul trebuie să fie umbrat cu bună aerisire, ferit de vânturi uscate și să aibă sol permeabil.

Felul stivuirii are deasemenea influență asupra conservării calității. Buștenii trebuie să fie bine aerisiți pe dedesubt, ceea ce necesită construcția unor platforme, pe piloți de 30—50 cm. înălțime deasupra solului.

Durata depozitării în pădure trebuie, pe cât posibil scurtată.

Condițiile climaterice sunt un factor de mare nesiguranță. Precipitațiunile abundente în timpul perioadei de vegetație pot cauza pe vreme călduroasă o depreciere simțitoare chiar la buștenii bine stivuiți.

Influența dimensiunii bustenilor asupra deprecierei calitative nu a putut fi determinată.

Pentru comerțul lemnului, durata ședării în depozit are și o importantă influență financiară. O desfacere normală a stocurilor de lemne, la prețuri reduse, e mai recomandabilă decât vânzarea numai la prețuri ridicate a acestora așteptând conjucturile cele mai favorabile.

Cronica: Boala lui Rhabdocline pe douglas și combaterea ei; Autocreația în economia forestieră, o problemă de asigurare.

Recenzii: E. Erdmann: Zeitgemäße Forsternichtung. (Amenajament contemporan), Schafer Hannover 1932. Jahresbericht des sächsischen Forstvereins, 1931 (dare de seamă asupra adunării anuale a Asoc. forest. saxonice); Dr. R. Kzymowski: aus Breslau: Der Zins in der Landwirtschaft (Dobânzile în agricultură); Prof. Dr. E. Wiedemann: Anweisung für die Aufnahmen und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen forstlichen Versuchsanstalt: Instrucțiuni pentru inventarierea și prelucrarea ptețelor de încercare ale institutului prusian de cercetări forestiere. Neumann, Neudamm 1931.

Martie și Aprilie 1933.

Dr. Gertrud Schreckenthal.

Beiträge zur Frage des Waldrückganges in Tirol.

Contrabușuni la problema regresului pădurii în Tirol.

Autoarea cercetează în acest studiu cauzele regresului pădurii în Tirol, bazându-se pe observațiuni la fața locului și pe studii de arhive scierii și hărți vechi. După ce analizează succesiv, chestiunea schimbării climei sau a variației acesteia (analize de polen fosil) autoarea studiază influența omului asupra extensiunii pădurii, în timpurile istorice (pe

baze de arhive și hărți) și influența pășunatului și a economiei alpine asupra limitei vegetației arborescente.

Cercetările la fața locului s'au extins în tot cuprinsul Tirolului austriac. Pitztal, Stubai, Lizum și Weerberg.

În privința cauzelor regresului pădurii, autoarea crede că părerea acelor autori, cari pretind că prin podsolirea solului regiunilor înalte pădurea ar dispărea, este exagerată, deoarece nu s'a putut constata în nici o regiune o sărăcire naturală a solului. Singura cauză este deci acțiunea omului și a gospodării conduse de acesta în pădure (exploatarea) sau pe seama pădurii (pășunat).

Concluziile autoarei sunt valabile nu numai pentru regiunea alpină a Austriei, ci pentru orice ținut, în care crește pădure în mod natural și în care vegetația acesteia a fost sau este influențată de om.

Ing. Hans Schwarz.

Wuchsgebiete der Kistendouglasie in Europa.

Regiuni de vegetație ale douglasului de coastă în Europa.

E vorba de Pseudotsuga taxifolia var. viridis, Aschers. et Graeb., al cărui ținut originar de vegetație se întinde pe coasta Californiei, din Columbia britanică (Canada) spre sud până la frontiera Mexicului.

Mayr prevedea pentru această specie o răspândire favorabilă în Europa, în fagetim-ul mai cald, cu toate că în N. W. Americii fagul nu crește.

Studiind pretențiile față de climă ale acestei specii și rezultatele obținute cu încercările de cultură din diverse țări, autorul fixează pe hartă drept ținuturi posibile de naturalizare al speciei: Spania nordică, Franța, Germania parte din Italia, peninsula Balcanică și Europa de Polonia, sudul Suediei și nordul Angliei.

est nu convin acestei specii, din cauza marilor diferențe de temperatură dintre anotimpuri.

Cronica: Dr. Helmut Gams: planetele ținutului Vorariberg.

Recenzii: R. Koch: Tabele pentru determinarea insectelor la pin și la rice, după atacuri; Calendar ilustrat pentru vânători, anul 1933; P. Mähler: Primii oameni, roman; Egon Glesinger: Le bois en Europe, Paris, Sirey, 1932, Prof. Em. Nossek: Valoarea și prețul solului forestier în lumina teoriilor naționale economice mai noi.

D. A. S.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Iulie, August, Nummer 7/8.

H. Grossmann, Bülach.
Zuwachsreicher Mittelwald.

O pădure tratată în crâng compus cu creșterea mare.

Pădurea comunală Marthalen, din Cantonul Zürich e situată pe o terasă inferioară a Rinului, formată din prundiș și nisip. E tratată în crâng compus cu rezerve numeroase fiind compusă din 60% molift, 17% pin, 22% gorun și 1% fag.

În 1931 i s'a revizuit amenajamentul. Cu acest prilej s'a constatat următoarele:

1) În perioada 1910—1931 Marthalen a crescut dela 293 m³ la 400 m³ pe ha. Iar arborile media de la 1.54 m³ la 1.88 m³.

2) Creșterea anuală este de 6.85 m³.

3) Moliftul crește foarte frumos pe terenuri nisipoase uscate.

4) 85% din volum se găsește în ultimele două clase de diametre.

5) Pădurea Marthalen poate fi socotită model în privința constituției capitalei lemnoase a esențelor și a claselor de diametri.

Acum i se aplică metoda controlului.

Vortragszyklus für das höhere Forstpersonal über Nutzholzhandel und Nutzholzverwertung.

6—8 Iunie 1933 in Zürich.

Ciclul de conferințe pentru personalul silvic superior cu privire la comerțul și valorificarea lemnului de lucru.

Inspectoratul federal pentru păduri, vânătoare și pescuit a organizat între 6 și 8 Iunie 1933 un ciclu de conferințe cu privire la comerțul și valorificarea lemnului de lucru, la care pe lângă silvicultori au luat parte și 200 industriași și comercianți de lemn.

Conferințele s'au ținut sub conducerea inspectorului general silvic Petitmermet, care a deschis seria cuvântărilor.

Titlul conferințelor ținute e următorul:

1) Organizarea locală a comerțului de lemne.

2) Legătura dintre gospodăria silvică și industria lemnului.

3) Comerțul de lemn din Europa orientală, tehnica sa, uzanțele și însemnătatea lor pentru Elveția.

4) Politica comerțului de lemn, a tarifelor vamale pentru lemn, dezvoltarea lor în viitor.

5) Lemnul în construcție.

Fiecare din aceste conferințe au fost urmate de discuțiuni ample sub conducerea D-ilor Petitmermet și profesor Knuchel.

După conferințe s'au făcut o serie de excursii de studiu la fabrici de mobile, de vagoane, contraplacaje, etc. și în pădure.

Conferințele vor apare într'un caet separat.

Krise, Motionen, Vortragszyklus und Zwicky-Feier.

Criza, Moștunile, Ciclul de conferințe și sărbătorirea profesorului Zwicky.

Prin felul său de a fi economia totes tieră este conservatoare.

Nu se poate schimba ușor de pe o zi pe alta.

Totuși, în ultimul timp o mulțime de idei noi își face drum în diversele sale ramuri de activitate: silvicultură, amenajament, politică forestieră etc.

Așa ne explicăm țineea cursului pentru raționalizarea instrumentelor de exploatarea pădurilor. Ținut țarna trecută propaganda pentru sporirea întrebunțării lemnului în construcții, ciclul de conferințe cu privire la comerțul și industrializarea lemnului de lucru, etc.

*

În cadrul ciclului de conferințe amintit a fost sărbătorită retragerea profesurii Zwicky după o activitate de 45 ani în învățământ.

Schweizerische Forststatistik 1931.

Statistica forestieră elvețiană din 1931.

Se publică un rezumat al statisticii forestiere elvețiene din 1931, coprinzând date din următoarele capitole:

- 1) Suprafața pădurilor
- 2) Exploatare
- 3) Venituri în bani
- 4) Comerțul cu lemne în străinătate
- 5) Consumul lemnului în Elveția
- 6) Incheere.

Die forstliche Verwendung von Asphaltpappe.

Întrebunțarea cartonului asfaltat în silvicultură.

Cartonul asfaltat a fost introdus în lucrările de pepiniere de C. F. Eckart, conducătorul plantațiilor de trestie de zahăr în Oiaa (Haway).

Din cercetările făcute în Italia cu cartonul asfaltat s'a constatat că cartonul

asfaltat poate fi întrebunțat ca succos în ținuturile expuse uscăciunii. Permite dezvoltarea puternică a sistemului radicular și păstrarea umezelii cu structura generală a solului la profunzimea mari.

M. Rădulescu

L'ALPE

Nr. 5—6, 1933.

(Numero speciale dedicato alle latifoglie a legname tenero).

Adriano Fiori.

Notizie botaniche sui pioppi e sui salici. (13 pag.).

Notițe botanice, insistându-se mai ales asupra caracterelor frunzelor diferitelor specii și varietăți de plop și salcie, cari cresc (spontan sau cultivate) în Italia.

Aldo Pavarè.

Alcuni rilievi sulla coltura dei pioppi in Italia. (12 pag.).

Câteva considerațiuni asupra plopiilor din Italia.

În Italia, plopii, ca multe specii lemnoase, sunt obiectul unei sollicitudini deosebite. Arborețele spontane de plop au o importanță economică restrânsă, fie din cauza extensiunii lor prea limitată, fie din cauza produselor ce furnizează.

Cu totul altfel apare importanța popului ca obiect de cultură artificială găsind terenuri suficiente în câmpia Padului și în timpul cursurilor de apă. Aceste culturi se prezintă sub diferite forme, cari se pot grupa în felul următor:

- 1) Culturi de plop cu scopul să se obțină lemn de lucru și de industrie.
- 2) Culturi de plop pentru acelaș scop, asociate însă culturii agricole — în rânduri, grupuri, etc.
- 3) Culturi de plop aplicându li se regimul crângului simplu.

Autorul articolului examinează aceste forme variate de culturi, pentru a scoate în relief caracteristicile și importanța lor

E. Allegri.

La mostra del popolo alla fiera di Milano. (6 pag.).

Expoziția popului la târgul din Milano.

La târgul de mostre din Milano, în anul acesta, pavilionul permanent destinat agriculturii a fost dedicat popului.

Organizatorii au intenționat să arate vizitatorilor aplicațiunile infinite ale popului și mai presus de toate să îndemne pe agricultori să destine acestei specii suprafețe de cultură mult mai mari decât până în prezent.

Autorul articolului trece în revistă toate secțiunile pavilionului.

A. de Philippis

Le utilità e la coltivazione dei salici (8 pag.).

Utilitățile și cultura sălciiilor.

Cultura sălciiilor — după autor — nu poate fi considerată, în general ca o formă de adevărată silvicultură. Totuși, cultura lor poate căpăta o importanță deosebită atât când este vorba de a produce lemn sau răchită, cât și atunci când este destinată pentru producerea materialelor necesare consolidării terenurilor degradate.

În Italia se cultivă în toată regiunea fluviului Padul — în lungul țărmurilor pe margini de șanțuri și drumuri, cele mai bune culturi de sălcii găsindu-se în Canavesano (basinul superior al Padului).

După ce se arată întrebunța le lemnului de salcie (saboți, casete de ambalaj, pasta de hârtie, cărbuni, combustibil) se citează câteva specii din cele mai ridicate pentru lucrările de consolidarea terenurilor degradate (*Salix triandra*, *S. viminalis*, *S. alba*, *S. vitellina*, *S. incana*, *S. cinerea*). Apoi, se indică speciile cele mai bune pentru răchită (*S. viminalis*, *S.*

alba, *S. vitellina*, *S. grandifolia*, *S. caerea*, *S. purpurea*, *S. triandra*).

L. Senni.

Gli ontani. (3 pag.).

Aninul.

Numele de alnus derivă de la cuvântul celtic: al=pe lângă și lan=țărnișă; aceasta pentru a arăta preferința acestor arbori pentru locurile umide și chiar mlăștinoase.

În Italia se găsesc următoarele patru specii: *Alnus glutinosa*, *Al. cordata*, *Al. incana*, *Al. minor* (*viridis*).

L. Senni.

L'ontano nero od Alno glutinoso. (3 pag.).

Aninul negru.

Scurtă monografie a acestei specii.

Giulio Doveri.

Cedui di ontano nero sul litorale tirrenico. (4 pag.).

Crângurile de anin negru pe litoralul mării Tirenice.

Aninul negru tratat în crâng poate lua o mare extensiune dacă omul s'ar interesa mai mult de el, căci el dă produse destul de căutate. Se dă un grafic care reprezintă curbele procentuale ale diferitelor sortimente ce rezultă din crângurile de anin la diferite vârste. Or, din acest grafic rezultă că fascinele au un maximum de producțiune la 5 ani; lemnul pentru moșoarele la 8 ani; cel de saboți la 12-15 ani; iar cel de foc la 5-6 ani.

A. Merendi.

L'ontano bianco. (7 pag.).

Aninul alb (*Alnus incana*).

Monografie

L. Fenaroli.

L'ontano minore od ontano verde. Vill (3 pag.).

Alnus minor Chiov.—*A. vidis* Vill.

Caractere botanice și distribuția geografică — (difuzat în regiunile temperate din tot emisfera boreal). — Preferă terenurile derivate din roci cristaline: expoziții umbrite sau N. — Merge până la limita superioară a vegetației, invadând adesea în pășuni. La umbra pălcurilor de anin se găsesc adesea larici molizi și pini cembra; el poate fi astfel un precursor al pădurii, în altitudine. Este folosit mult pentru consolidarea terenurilor degradate.

L. Senni.

L'ortano napoletano.

Alnus cordata sau *Alnus cordifolia*. (3 pag.)

Specie absolut mediteraneană; în Sicilia și pe țărmul mării Tireniene de la Neapole în jos urcă până la 1300 m. unde ocupă zona cuprinsă: jos de cer și sus de fag. Terenuri nisipoase bine drenate. În subetaj este însoțit de *Pteris acquilina*, *Sambucus*, etc.

Se folosește la lucrările de reimpădurire.

A. de Philippis.

I figli (9 pag.)

Teii.

Sunt trei mari centre de dezvoltare caracterizate de specii determinate: european-asiatic, asiatic orientat și american. Cel de al doilea este cel mai important.

În Europa se găsește în regiunea centrală și ca de Nord: urcă în Scandinavia până la 63° latitudine iar în Sud se găsește în centru Spaniei, în Corsica, Italia de Nord — Balcani — Crimee. Azi se cunosc în Europa ca la 30 specii de indigene, între care se citează: *T. platyphyllos*, *T. vulgaris*, *T. cordata*, *T. petiolaris*, *T. tomentosa*, *T. euchlora*, *T.*

pseudo-rubra, *T. caucasica*, *T. rubra*, *T. grandifolia*.

În Italia sunt nume 3 specii: *T. cordata*, *T. vulgaris*, și *T. platyphyllos*.

L. Puecher Passavalli.

Inemici vegetali ed animali del pioppo.
Inamicii vegetali ai popului.

A. Har

BULLETIN OFFICIEL DU COMITÉ INTERNATIONAL PERMANENT DU CARBONE-CARBURANT, No. 2

Comitetul Internațional Permanent de Carbon-Carburant s'a reunit la Berna, Elveția de la 12—14 Septembrie sub președenția d-lui Conte Goblet d'Alviella.

De la 22 la 26 Septembrie s'a organizat la Paris o manifestare de motorizare colonială agricolă și forestieră cu carburanți coloniali.

Amestecuri de hidrocarburi și alcool.

Le Journal Officiel din Franța cu data de 5 Mai a publicat decizia următoare:

Uleiurile de huiă ce distilează înainte de 250 grade centigrade pot fi substituite fie benzinei de petrol, fie benzolului sau homologilor în compoziția amestecurilor ternare de hidrocarburi și alcool destinate forței motrice.

Proporția uleiurilor de huiă în amestec nu trebuie să depășească 25% din volumul amestecului.

Bibliografie — Se dă titlu numeroaselor publicațiuni din Danemarca Franța Spania, Italia, Elveția referitor la carbonul carburant.

Cine dorește a avea buletinul se poate adresa d-lui Louis Languer Directeur de l'Echo Forestier 7 ter, Cours des Petites-Ecuries, Paris (10).

N. Ned.

I N F O R M A Ț I U N I

Au apărut:

Contribuții la problema regenerării naturale a gorunului în România, de Ing. Dr. Const. D. Chiriță, în colaborare cu Ing. Mircea St. Popescu. 125 pag. 60 figuri. Rezumat francez.

Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien, de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu. Pag. 160 (5 schematische Darstellungen). București 1933.

Politica forestieră românească în lumina legislației silvice postbelice, de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu. Pag. 32 + 5 tabele schematice; București 1933.

Se pot cumpăra dela Secretariatul Soc. „Progresul Silvic” (D-1 Paia N.).

Pășuni Comunale, de V. I. Harnagea Ing. șef. silvic R.-Sărat și C. Gr. C. Zotta — magistrat. București. 117 pag. 50 lei (în preț se cuprinde și expediția). De vânzare la autor: B-dul Gării No. 14 R.-Sărat.

Repetăm rugămîntea noastră către colaboratori, de a ne trimite articolele scrise numai pe o pagină și pe cât posibil dactilografiate.

* Prin decizia dela jur. No. 25343/933 D-1 Ing. N. Hristu a fost detașat la conducerea ocolului silvic Galu.

* Prin decizia dela jur. No. 22872/933 au fost numiți șefi ai serviciilor regenerărilor dela direcțiile regionale, următorii:

1) Ing. șef Gr. Caminschi la dir. Chișinău.

2) Ing. sub insp. silv. A. Chirătescu la dir. Constanța rămânând și șef al serv. tehnic.

3) Ing. sub insp. silv. I. Dăscălescu la dir. București rămânând și șef al serv. tehnic.

4) Ing. șef silvic C. Ionescu-Bărlad la dir. Pitești.

5) Ing. șef silvic I. M. Iliescu la dir. Craiova.

6) Ing. șef silvic Titus Nicoară la dir. Cluj.

7) Ing. șef silvic I. Diaconescu la dir. Arad.

* Prin decizia dela jur. No. 28060/933 se delegă cu îndeplinirea funcțiunei de sub directori la direcțiile din C. A. P. S., începând dela 20 Iulie 1933 următorii domni:

1) Ing. insp. general Anton Atanasescu la direcția comercială.

2) Ing. subinspector silvic Victor Ivănceanu la direcția tehnică.

* Prin decizia dela jur. No. 28164/933, D-1 ing. insp. gen. I. Coșei a fost delegat cu îndeplinirea funcțiunei de director

comercial la C. A. P. S. cu începere dela 20 Iulie 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 28378/933, D-l ing. I. Popescu-Zeletin numit la Dir. Reg. silvică București, a fost transferat în serviciul central C. A. P. S. pe ziua de 1 Iulie 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 28791/933 D-l ing. silvic T. Roșu a fost transferat la cerere dela ocolul Firiza, la ocolul Strâmbu pe ziua de 15 August 1933.

* Prin decizia dela jur. No. 29244/933 D-l ing. A. Băltărețu dela Ocolul Seaca Optășani se transferă — la cere — ca șef al Ocolului Cadăna pe ziua de 15 August a. c.

* Prin decizia dela jur. No. 29893/933 D-l ing. sub insp. St. Mantea a fost delegat să ia conducerea Ocolului silvic Râmnicu-Sărat până la noi dispozițiun. iar D. ing. V. Harnagea rămâne ca ajutor.

* Prin decizia dela jur. No. 29245/933 D-l ing. T. Teodorescu șeful Ocolului silvic Mitreni se transferă — la cerere — în administrația centrală C. A. P. S., iar D-l ing. V. Popescu din centru direcției București trece șef al ocolului Mitreni — după cerere.

* Prin decizia dela jur. No. 30060/933, D-l ing. I. Stănei, șeful Ocolului Tulcea se transferă — după cerere — ca șef al ocolului silvic Babadag în locul D-l ing. șef. M. Burculeț care trece în serviciul de control. pe ziua de 15 August. Prin aceeași decizie, D-l ing. Munteanu Victor din centrul direcției Constanța se numește șef al Ocolului silvic Tulcea.

* în baza aprobării consiliului de administrație C. A. P. S. No. 60/933 s'au angajat șefi de ocoale cu contract pe ziua de 15 August 1933 următorii ingineri lucrători cu ziua:

1. Serghie Pașcovschi, șef al ocolului silvic Râmnicu-Sărat.

2. Trifon Păunescu, șef al ocolului silvic Stoiceni.

3. Oprea Roșculeț, șef al ocolului silvic Acadănlar.

4. Aurel Dumitrescu, șef al ocolului silvic Băile Herculane.

5. Const. Nicolescu, șef al fabricii Sudrigiu.

Prin decizia Ministerială dela Jurnal No. 9116/1933 dată asupra avizului Consiliului permanent, privitor la reglementarea vânătoarei în România, pentru vânătorii străini, Ministerul aprobă și comunică spre conformare următorul regulament:

Art. 1. — Cetățenii străini care sunt invitați la vânătoare în România, pot să vâneze în țara noastră, conformându-se însă dispozițiunilor din prezentul regulament.

Sub denumirea de străini se înțeleg cetățenii altor țări, care nu au domiciliul stabilit în țară.

Art. 2. — Străinii vor putea vâna ca oaspeți ai guvernului român, sau ca oaspeți ai cetățenilor români, arendași sau proprietari de terenuri de vânătoare, sau ca participanți cu plată la teritoriile de vânătoare ale acestora.

Societățile și persoanele particulare deținătoare de terenuri de vânătoare nu vor putea primi oaspeți străini decât numai în urma aprobării Ministerului de Domenii, serviciul Vânătoarei și conformându-se dispozițiunilor din prezentul regulament.

Art. 3. — Oricine — arendaș sau proprietar de terenuri de vânătoare — ar vroi să primească oaspeți sau participanți străini pe terenul sau de vânătoare, este dator a aduce aceasta în prealabil la cunoștința Serviciului Vânătoarei, arătând:

a) Numele, pronumele și ocupațiunea oaspetelui sau participantului.

b) Descrierea detaliată a persoanei acestuia și 4 fotografii ale sale de suport.

c) Cărui stat aparține cetățenia.

d) Terenul în care va vâna, numărul și speciile pe care le va vâna.

e) Dacă este oaspete fără plată sau participant care contribuie la cheltuielile terenului.

Art. 4. — Serviciul Vânătoarei se va putea opune la admiterea unui străin arătând motivele sale, în termen de 15 zile dela încunoștințare. Împotriva acestei opuneri, se va putea face apel la Consiliul permanent al Vânătoarei.

Art. 5. — În schimbul sumelor încasate dela străini pentru exercitarea dreptului de vânătoare, arendașul este obligat a întreține și a face să progreseze teritoriul său în mod cu totul deosebit, ameliorându-l an de an în ce privește paza și ocrotirea vântului, facerea potecilor și locurilor de sare, construirea de colibe și case de vânătoare etc.

Art. 6. — Sumele încasate dela oaspeți străini nefiind deci o contra valoare a vântului împușcat, el o participare la cheltueile arendașului, nu vor fi cerute înapoi de către participant în caz de neconveniență acesta fiind liber a se documenta în prealabil asupra calității terenului și a persoanei arendașului.

Art. 7. — Nu pot primi străini de căt numai aceia care au terenuri de vânătoare perfect amenajate, cu locuințe de vânătoare, adăposturi, poteci de vânătoare etc. și vânat suficient.

Art. 8. — Străini sunt obligați a se conforma întocmai legilor, deciziunilor și regulamentelor în vigoare, arendașii și proprietarii terenurilor de vânătoare rămânând direct și personal responsabili pentru aceasta.

Art. 9. — Străini, în baza unei cereri adresate Serviciului Vânătoarei din partea arendașului sau proprietarului terenului unde urmează ca ei să vâneze, vor primi în schimbul plății taxelor legale, permis de vânătoare și permis de port armă.

Tot în baza acestei cereri ei vor putea să-și aducă armele și munițiile de vânătoare de peste frontieră obligați fiind însă a-și lua înapoi armele când ies din țară.

Art. 10. — Arendașii și proprietarii terenurilor de vânătoare sunt datorji a încunoștința Serviciul Vânătoarei de toate piesele vântate de oaspeți sau participanți arătând totdeodată data și locul vântatoarei.

Art. 11. — Vântarea vântului spre împușcare cu bucata (Abschuss) este și rămân, sub orice formă, cu desăvârșire interzis pe întreg teritoriul țării. Este permisă numai participarea oaspetelui cu o sumă fixă anuală la terenul respectiv de vânătoare, în schimbul căreia obține dreptul de a împușca un număr stabilit din cota de vânat nobil aprobată anual de Minister spre împușcare titlu larului dreptului de vânătoare. Această participare nu se poate face decât pe baza unui contract scris.

În mod excepțional se admite în primul an și aranjamentul următor căruia oaspetele străin plătește fix numai 2—3 din participarea anuală, iar restul sub formă de primă în plus pentru fiecare vânat împușcat efectiv.

Art. 12. — Arendașilor sau proprietarilor terenurilor de vânătoare care nu se vor conforma acestor dispozițiuni nu li se mai admite să primească oaspeți sau participanți cu plată în terenurile lor, putându li se chiar anula contractele de a rendare.

Art. 13. — În caz când un oaspete a avut noroc să cucerească în România un trofeu de cerb care ar reprezenta un interes documentar, el își ia obligația ca la cererea serviciului Vânătoarei să pună la dispoziția acesteia trofeul cucerit, pentru a fi reproduș în copie care urmează să fie conservată ca document în Muzeul Național de vânătoare.

Art. 14. — Oaspeți străini își iau

deasemenea obligația, ca atunci când expun la vre-o expoziție un trofeu cucerit, aceasta să fie întotdeauna prevăzută cu o inscripție în care să se indice cu precizie țara, locul și data când a fost împușcat.

Deasemeni își mai iau obligația să pună trofeul la dispoziția Serviciului Vânătoarei, ori de câte ori aceasta îl va cere.

Art. 15. — Orice litigiu chiar și pretențiunile de ordin patrimonial, ce s'ar ivi între arendașii sau proprietarii terenurilor de vânătoare și participanții străini la vânătoare se vor tranșa de către Consiliul permanent al Vânătoarei, care va aplica eventual și sancțiuni, și anume:

a) titularilor terenurilor, dela simplul a

vertisment, până la interdicțiunea de a mai primi oaspeți străini cu plată; iar b) oaspeților străini începând cu simplul avertisment, până la interdicțiunea de a mai vâna în România.

Art. 16. — Arendașii sau proprietarii de terenuri de vânătoare, care ar voi să primească oaspeți sau participanți străini pe terenul lor de vânătoare, sunt datornici a anexa la cererea lor prevăzută la art. 3 și un exemplar din prezentul regulament, tradus în limba străină, purtând sub iscălitura oaspetelui său mențiunea că acesta a luat cunoștință de cuprinsul lui și că se obligă a se conforma întocmai.

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

PROCES-VERBAL No. 13.
al ședinței de la 17 Mai 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, Eug. Vălceanu.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă cu modificările admise de consiliu referitor la conferința D-lui Andreescu Cale.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l M. Suhățeanu propune să se treacă în procesul verbal, opiniile fiecărui membru al consiliului. După discuțiuni, Consiliul hotărăște ca să se respecte dispozițiunile anterioare, adică în procesele verbale să se treacă numai hotărârile Consiliului, făcându-se mențiune de părerile exprimate de consilieri, dacă țin ca acestea să fie trecute în cuprinsul debaterilor.

Referitor la părerile exprimate de D-l Andreescu Cale asupra rolului pădurilor în ansamblul problemei meteorologice, hidrologice și fenomenelor torențiale, se admite a se răspunde în mod științific prin Revista Pădurilor.

D-l Prof. Stinghe ridică chestiunea limitării posibilității de acțiune a inginerilor silvici în opera de cadastrare a țării, conf. noii legi intrate de curând în vigoare.

Consiliul admite a se face intervențiunile de rigoare de comun acord cu A. G. I. R.-ul și se dă delegație D-lor: V. N. Stinghe, D. Drâmbă și M. St. Suhățeanu să alcătuiască un memoriu.

D-l Președinte informează Consiliul asupra noii legi a pășunelor și cere să se pună la ordinea de zi pentru a fi discutată în ședințele următoare ale Consiliului.

1. Privitor la adunarea generală din acest an, D-l P. Ioan dă relațiunile necesare.

2. Situația lucrărilor de la Govora. Se citește raportul D-lui Ing. Diaconu privind lucrările în curs de executare.

3. Se aprobă înscrierea ca membri activi în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lor ingineri: P. V. Zaharia, Victor Popescu, Ioan D. Popescu, și Gh. Nicolau Bârlad.

4. Se aprobă Societății de vânzare a elevilor Școalei Politehnice suma

de 2000 lei ca ajutor, și se respinge, din lipsă de fonduri, cererea D-nei Henriette V. Mirica.

5. Se ia în discuție memoriul D-lui Ing. D. Clain prezentat adunării generale din anul trecut și se aprobă să se publice în Revista Pădurilor.

6. Se aprobă ca venitul loturilor inginerilor silvici de la Cozia cedat de C. A. P. S. Societății noastre, să se depună la C. E. A. C. S.

Ședința se ridică la orele 21½.

Președinte. (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general, (ss) P. Ion

PROCES-VERBAL No. 14.
al ședinței de la 31 Mai 1933

Ședința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drămbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboiaru, St. Rodoteatu, M. Suhățeanu, D. A. Sburan.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

1. D-l D. Grozescu face o expunere asupra lucrărilor de drenaj și consolidare de la Govora și arată că au întârziat puțin lucrările din cauza ploilor dese din această primăvară.

Consiliul ia act și delegă în Comisia care să se ocupe cu administrarea, exploatarea, complectări de imobilier, etc. a Vilei Sylva pe 1933 pe D-nii D. Grozescu, St. Rodoteatu și N. Caragea, iar în timpul sezonului fac parte din această comisie de drept toți membrii din Consiliu cari s'ar afla la V. lă pentru cură.

2. D-l Președinte întreabă Consiliul dacă ne putem angaja în cumpărarea unei vile la Carmen Sylva cu cei 300.000 lei donați de C. A. P. S.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, P. Ioan, M. Suhățeanu, A. Ionescu. Consiliul hotărăște să se renunțe deocamdată la cumpărare și pentru mărirea fondului să se intervină la C. A. P. S. ca să se rețină 10% din fondul de educație pentru cumpărarea unui imobil la Carmen Sylva.

3. D-l Președinte propune să se dea o formă mai îngrijită moțiunilor adunării generale 1933 și să se numească o comisie care să se prezinte M. S. Regelui, Președintele nostru de onoare, singurul care ar putea să dea ascultare doleanțelor noastre.

D-l Suhățeanu propune și Consiliul aprobă să facă parte din delegație D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea și P. Ioan.

Mai vorbesc în această chestiune D-nii M. Drăcea și D. Grozescu, care cer ca între chestiunile supuse M. S. Regelui să fie și amnistierile delictelor silvice cari anulează măsurile ce se iau de noi pentru paza pădurilor.

Se hotărăște ca Sâmbătă 3 Iunie ct. după amiază, comisiunea și autorii moțiunilor să se întrunească spre a da forma definitivă moțiunii și adresei.

Diverse: a) Se dă delegație D-lui Prof. Stinghe să refere asupra bibliotecii oferite de D-l Clain, dacă sunt cărți utile Societății

b) D-l M. P. Florescu aduce la cunoștința Consiliului că Academia Română a premiat lucrările D-lor P. Antonescu și D. Sburan Gh. I. Ionescu și le transmite felicitări. Consiliul se asociază.

c) D-l Rodoteanu propune ca Societatea să arate aceeași sollicitudine membrilor cari nu au fost în excursia de studii în Oltenia și ar dori să meargă.

D-l Drăcea susține să se facă cât mai multe excursii la plantațiile din nisipurile sburătoare din Oltenia, căci cei ce se duc vin cu sufletul întărit. Să se facă și o a doua excursie.

D-l P. Ioan se asociază.

Consiliul acceptă ca Societatea să patroneze și ajute și a doua excursie în marginile posibilităților bugetare.

Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lui Ing. Valeriu Tomescu.

Sedința se ridică la orele 23.

Președintele (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) P. Ioan

PROCES VERBAL No. 15.

al ședinței de la 7 Iunie 1933

Sedința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte, prezenți fiind D-nii: N. N. Caragea, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. Privoianu, St. Rodoteanu, V. Stinghe; Eug. Vâlceanu.

D-l Andrei Ionescu aduce la cunoștința Consiliului că D-l Ministru al Domeniilor a numit referenți pentru chestiunile ce se vor discuta la Consiliul Superior silvic pe D-nii:

M. Drăcea: Pădurile în lumina intereselor agricole.

D. Drâmbă: Pădurile și rolul Corpului silvic în apărarea națională.

F. Ioan și D. Tomuța: Industria și comerțul lemnului față cu depresunea economică și

Colaborarea C. A. P. S. cu instituțiuni și întreprinderi similare pentru o mai bună valorificare a lemnului românesc.

M. Chirițescu-Arva, P. Antonescu: Problema pastorală, cultura și ameliorarea pășunilor împădurite.

C. P. Georgescu: Vânătoarea.

2. D-l V. N. Stinghe dă relații asupra situației financiare a excursiei din Oltenia și arată că a costat circa 80.000 lei din care a luat un avans de la Societate de 40.000 lei și mai cere 9000 lei; restul fiind acoperiți din contribuția participanților.

Consiliul aprobă.

D-l Președinte spune că va interveni la C. A. P. S. să contribuie cu o cotă de $\frac{1}{2}$ din costul excursiei.

3. D-l P. Ioan citește adresa către M. S. Regele cuprinzând o scurtă dare de seamă asupra lucrărilor congresului și moțiunile. Consiliul roagă pe D-l Stinghe să o revadă și să-i dea forma definitivă.

4. D-l P. Ioan arată că Ing. Decei, membru al Societății noastre a comis fapte cari duc la eliminarea lui din Societate și cere să se stabilească principal ce altuđine poate lua Societatea în asemenea cazuri.

După discuțiuni la care, la parte D-nii P. Ioan, V. Stinghe, C. P. Geor

gescu, Andrei Ionescu, V. Pr. boianu, St. Rodoteatu, Consiliul delegă pe D-l V. Pr. boianu să refere.

Deasemenea, după cererea D-lui Andrei Ionescu, Consiliul aprobă să se pună la ordinea de zi în prima ședință Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale ale membrilor Societății.

5. În chestiunea legii pășunilor, Consiliul numește referenți pe D-nii: P. Antonescu, M. P. Florescu și M. St. Suhăteanu, cari să refere Consiliului în ședința viitoare.

6. În chestiunea memoriului: Conducătorilor silvici se numește referent D-l Andrei Ionescu.

7. Consiliul aprobă să se cumpere două exemplare din albumul „Privești românești”.

8. Referitor la întâmpinarea D-lui Ing. St. Mantea pentru rectificarea vechimei în grad, Consiliul constată că cererea d-sale a fost luată în considerație de comisiile respective deci legea s'a respectat.

Ședința se ridică la orele 22,45.

Președinte, (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) P. Ioan

PROCES VERBAL No. 16.

Ședința din 14 Iunie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția D-lui C. P. Georgescu, președinte prezerți fiind D-nii D. Drămbă A, El escu C, Emanoil, M, P. Florescu, L. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhăteanu D. S. Sburlan.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

La chestiunea „Legea Pășunilor” D-l D. Grozescu se ocupă de câteva din dispozițiunile recente legi cu privire la pășunile comunale, dispozițiuni cari sunt de natură să deslănție noui atacuri la patrimoniul forestier al țării.

D-l M. Ștefănescu-Suhăteanu arată primejdia pe care o prezintă noua lege a pășunilor comunale.

Dacă în legile de reformă agrară erau unele înfrânări de natură să apere pădurile țării de defrișări pentru islazuri comunale, în noua lege nu mai există aceste înfrânări, mergându-se până la a supune defrișărilor pentru islazuri pădurile din câmpie pe calea schimburilor și vânzărilor.

Dacă titlul legii este bine intenționat cuprinsul legii urmărește scopuri pur și simplu politice are dispozițiuni fără nici o concordanță și fără nici o logică tehnică. Citește unele din textele legii cari nu pot avea nici măcar posibilitatea de aplicare. Societatea „Progresul Silvic” nu poate să aibă decât un singur punct de vedere, acela pe care de ani de zile îl susține și anume că defrișările din păduri pentru islazuri au fost o greșală, iar noua lege nu face altceva decât să adâncească răul și nu va implini nici-o nevoie socială.

D-l D. Grozescu ia din nou cuvântul insistând asupra pericolului ce-l prezintă pentru păduri art. 1 din noua lege.

D-l A. Eliescu e de părere ca Societatea să protesteze mai ales că actuala lege este d'abolică și dă loc la prea multe și largi interpretări.

D-l A. Ionescu referă cu privire la Regulamentul apărării intereselor profesionale ale corpului ca colectivitate și ale membrilor corpului ca indivizi. Cere ca apărarea acestor interese să devie o realitate, constituind una din datorțiile primordiale ale Societății.

Se hotărăște să se trimeată o scrisoare membrilor Corpului prin care să se solicite ca fiecare să examineze proiectul de Regulament publicat în broșura cu lucrările adunării generale din 1933 și să facă propunerile ce le va crede de cuviință ca apoi regulamentul să ia o formă definitivă care să fie supusă aprobării primei adunări generale a societății. D-l Andrei Ionescu este însărcinat cu redactarea scrisorii.

În chestiunea prezentării moțiunii adunării generale din 1933, Majestății Sale Regelui, Președintele de Onoare al Societății, se hotărăște ca să se ia contact cu cei în drept spre a se fixa o dată cât mai apropiată pentru ca Comisiunea aleasă să prezinte moțiunea Majestății Sale.

În chestiunea cererii brig. Sulea referă D-l Stere Rodoteanu, care propune ca societatea să sprijine cele solicitate de brig. Sulea, acordând sala pentru adunarea proiectată de sus-numitul.

Mai iau cuvântul în această chestiune D-nii M. Ștefănescu-Suhățeanu, C. Emanoil, M. P. Florescu.

Consiliul aprobă să se dea sala *cu plată*.

Ședința se ridică la orele 23½.

Președinte. (ss) C. P. GEORGESCU

Secretar general (ss) P. Ioan

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Directia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la departamentul Agriculturii și Domeniilor.
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic ;
Având în vedere art. 2 din codul silvic ;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în
Monitorul Oficial Nr. 181/920.

DECIDEM :

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Baltița Costacheni, județul Dâmbovița, proprietatea Ana și Alex. Serghiescu, în suprafață de 247 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pietrosul Mic, județul R. Sărat, proprietatea Donig K. Teodor, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dealul Ciuta și Zăvoiu Ungureni, județul Dâmbovița, proprietatea Dem. C. Ivănescu, în suprafață de 11 ha. 6460 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală tr. I, 24 ani, tr. II, 20 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. nu sînt date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sînt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 126626.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *H a t o d*, județul Trei Scaune, proprietatea Composesoratului de pădure *Barnolt*, în suprafața de 660 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu două țări succesive în 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

Art. 3. — Revizuirea amenajamentelor se va face după 10 ani.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 9 Iunie 1933, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Ghelmegeanu.

No. 126622.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii *T e c l e u*, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului de pădure *Sărmășag*, în suprafața de 166 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii *D e a s u p r a - P o e n i*, județul Someș, proprietatea Bisericii Greco-Catolice din Comuna *Rusal* de Jos, în suprafață de 29 ha. 7100 mp. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii *L a c u t u l u i*, județul Târnava-Mare, proprietatea Composesoratului de pădure *Ronay* din *Veseud*, în suprafața de 33 ha. 8651 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus menționate se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 143094.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Soldabaciu de Munte, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Soldabaciu de Munte, în suprafață de 37 ha. 1000 mp. Regimul crâng simplu, Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Curteni, județul Mureș, proprietatea Bisericii reformate din comuna Curteni, în suprafață de 38 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani și crâng cu revoluția normală 10 ani la seria II.

d) Amenajamentul pădurii Cucșad, județul Mureș, proprietatea Bisericii reformate din Cucșad, în suprafață de 34,52 ha. regim și tratament două serii de crâng. În seria doua se vor lăsa 70 rezerve la ha. și adopta revoluția normală de 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ogarii, județul Mureș, proprietatea Comunei Ogarii, în suprafață de 24 ha. 58 mp. Regimul și tratamentul: seria I crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 și codru grădinarit cu revoluția normală 80 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Tampa, județul Dâmbovița, proprietatea Spiridon Panaitescu și alți în suprafață de 17,5000 ha. Regim și tratament crâng simplu. revoluția normală 15 exploatat în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurilor, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 143086.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Suplacul de Tinea, județul Bihor, proprietatea Comunei Suplacul de Tinea, în suprafață de 267 ha. 3000 mp. Regimul crâng compus cu 150 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 40 ani pentru element crâng și 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Urbariale Miniș, județul Arad, proprietatea Composesoratului de pădure Miniș, în suprafață de 89 ha. 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Măgura, județul Sălaj, proprietatea comunei Bădăcin, în suprafață de 86 ha. 9289 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Regulamentul de Exploatare al pădurii Dealul Banului, județul

Romanași, proprietatea Aurel Oroveanu, în suprafața de 32 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) V. Nițescu.

No. 135790.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Dozul Stănișoarei, județul Nasaud, proprietatea Maria Gh. Balș, în suprafață de 4886 ha. 4302 mp. Regimul 3 serii de Codru cu tăieri rase și alte 3 serii de protecție. Revoluția normală 100 ani, exploatarea conform Deciziei dela J. 1932 din 1932.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chiulan, județul Mehedinți, proprietatea Maria Gh. Balș, în suprafață de 128 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bătrânești Roșna, județul Romau, proprietatea H. R. O. și N. Ibrim, în suprafața de 46 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea prod. principale în un an pentru 12 ha. 9100 mp.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Caputeasca, județul Dâmbovița, proprietatea St. Constantinescu, în suprafață de 26 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 7 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 7 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Citera, județul Someș, proprietatea Văd. Dr. Edmund Hanco, în suprafața de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea conform planului special.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sarlota, județul Timiș, proprietatea comunei Sarlota. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepția celui dela altii, d se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 152739.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Biertan**, județul **Tarnava Mare**, proprietatea **Comunei Bertan**, în suprafață de 1483 ha. 4300 mp. Regimul: în seria I și II Codru cu 2 tăieri succesive la 8 ani interval și **Revoluția normală 80 ani**. Seria III crâng simplu. **Revoluția normală 30 ani**. Seria IV Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. **Revoluția normală 100 ani**.

b) Amenajamentul pădurii **Poiana Stămpii**, județul **Câmpulung Moldovenesc**, proprietatea **comunei Poiana Stămpii**, în suprafață de 706 ha. 5700 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. **Revoluția normală 100 ani**, posibilitatea anuală normală de 6 ha. 100 mp.

c) Amenajamentul pădurii **Murgești**, județul **Mureș**, proprietatea **Comunei Murgești**, în suprafață de 28 ha. 7700 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la ha. **Revoluția normală 30 ani**, exploatarea în 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii **La Cetate**, județul **Mureș** proprietatea **comunei Chinari**, în suprafață de 45 ha. 4800 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. **Revoluția normală 30 ani**, exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Cireta**, județul **Someș**, proprietatea **Ladislau Bocsanecy și trei frați**, în suprafață de 41 ha. 4400 mp. Regimul crâng cu 30 rezerve la hectar. **Revoluția normală 26 ani**, exploatarea în 4 ani a 27 ha. 3000 mp. restul după 1940.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Amsos**, județul **Trei Scăune**, proprietatea **Petru Mihail**, în suprafață de 74 ha. 4700 mp. Regim și tratament: Seria I crâng cu revoluția normală 30 ani și în Seria II Codru regulat cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval.

g) Amenajamentul pădurii **Cotus**, județul **Mureș**, proprietatea **Comunei Cotus**, în suprafață de 37 ha. 9400 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. **Revoluția normală 30 ani**, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii **Sobod Lighet**, județul **Sălaj**, proprietatea **comunei Portița**, în suprafață de 30 ha. 4900 mp. Regim crâng cu 30 rezerve la hectar. **Revoluția normală 40 ani**, exploatarea în 40 ani.

i) Amenajamentul pădurii **Bisericei Reformate**, județul **Mureș**, proprietatea **Bisericei Reformate din comuna Harța**, în suprafață de 15 ha. 3000 mp. Regimul crâng cu 70 rezerve la hectar. **Revoluția normală 30 ani și la seria II crâng simplu cu revoluția normală 10 ani**.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii **Csiberti**, județul **Trei Scăune**, proprietatea **Văduva lui Csibot Ion**, în suprafață de 10 ha. Regimul crâng. **Revoluția normală 30 ani**, exploatarea în trei ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că aratările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Iunie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 143090.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cosciucia-Frankian, județul Storoinet, proprietatea D-nei Aglaia Frankian, în suprafață de 819 ha. Regimul Codru cu 2 (șieri succesive la 5 ani interval numai pentru afectajia în curs, Revoluția normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gepiu, județul Bihor, proprietatea comunei Gepiu, în suprafață de 116 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng cu 120 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, pentru element crâng și 90 ani elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stănceni, Zăicești și Turbureni, județul Botoșani, proprietatea D-nei Lydia Gh. Philippescu, în suprafață totală de 285 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu cu revoluția normală 20 ani, exploatarea în 9 ani cu perioadă de așteptare de 2 ani între parcele tele 4 și 5 și 11 ani după parchetul 7.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Balaneca, județul Ialomița, proprietatea Const. și V. Popescu, în suprafață de 267 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 11 ani. Exploatarea seria 1 în 11 ani, iar în a II-a se vor face numai lucrări culturale.

e) Amenajamentul pădurii Voivodeasa, județul Rădăuți, proprietatea Comunei Voivodeasa, în suprafață de 160 ha. Regim și tratament Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 1000 ani, exploatarea în 100 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dosul Mare, județul Sălaj, proprietatea comunei Cămpia, în suprafață de 33 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatandu-se însă în urma că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) H. Lazăr.

No. 143078.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Inaud, județul Bihor, proprietatea comunei Inaud, în suprafață de 69 ha. 06000 mp. Regim și tratament Crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani pentru element crâng și 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cirișul de Criș, județul Bihor, proprietatea comunei Cirișul de Criș, în suprafață de 192 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani pentru element crâng și 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii A teaș, județul Bihor, proprietatea comunei Ateaș, în suprafață de 129 ha. 8200 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, pentru element crâng și 80 ani pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii R o m b e a, județul Târnava Mare, proprietatea bisericii ev. lutherane Frâna, în suprafață de 47 ha. 8955 mp. Regim și tratament crâng cu câte 30 buc. gorun la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii A p a S ă r a t ă etc., județul Odorhei, proprietatea Composesoratului din comuna Filiaș, în suprafață de 101 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii R a t u l D o m n e s c e, județul Cluj, proprietatea Urbariaștilor din comuna Mihăiești Cluj, în suprafață de 46 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 23 ani, exploatarea în 23 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B e n a i a etc., județul Cluj, proprietatea Banyay Vasile, în suprafață de 53 ha. 7600 mp. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea periodică din 10 în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolele adiționale anexat flecărui sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 143074.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurii V i c o v u l d e S u s, județul Radăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafață de 4612 ha. 4900 mp. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii J i l a v e l e, județul Ialomița, proprietatea C. M. Cantacuzino în suprafață de 652 ha. 3000 mp. Regim: 5 serii de crâng cu revoluția normală de 14 ani pentru arboretele de esență tare de 7 ani pentru cele de esență moale și un an pentru răchitărie. Revizuirea la finele revoluțiunilor.

c) Amenajamentul pădurilor E p u r i ș t e, județul Bihor, proprietatea Comunei Cociuba Mare, în suprafață de 515 ha. 9200 mp. Regimul Crâng compus cu 200 rezerve la ha. Revoluția normală 35 pentru element crâng și 105 pentru element rezervă.

d) Amenajamentul pădurii V o i n i c e i, județul Mureș, proprietatea comunei Voiniceni, în suprafață de 148 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii S o b o d - L i g h e t, județul Sălaj, proprietatea comunei Vezediu, în suprafață de 39 ha. 7100 mp. Regimul Crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii V a l e a L u n g ă, județul Turda, proprietatea

comunei Sălște, în suprafață de 43 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng cu 20 rezerve gorun la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea cu parchete codrinul și egale.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Dosul Chiririi, județul Prahova, proprietatea Ion St. Ionescu, în suprafață de 20 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 15 ani.

h) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Corbului, județul Sălaj, proprietatea Wilhelm Kelemen, în suprafață de 93 ha. 0100 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, tăierea pădurii exploatabile în 8 ani.

i) Amenajamentul pădurii Lunca Tutești și Corlătești, județul Tutova, proprietatea Epitropiei Sft. Spiridon Iași, în suprafață de 43 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

j) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tei, Valea Samoilă, județul Dâmbovița, proprietatea Iancu Gheorghiu, în suprafață de 15 ha. 0900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 3 ani.

k) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cieberti, județul Trei Scaune, proprietatea Vereș Susana, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus cu excepția celor dela art. 1, alin. b și i se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Tote celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 1 Iulie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (sa) V. Nițescu.

No. 143082.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Orașului Târgoviște, județul Dambovița, proprietatea Orașului Târgoviște, în suprafață de 423 ha. 6725 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Oleșag, județul Severin, proprietatea Comunei Oleșag, în suprafață de 140 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Visog, județul Severin, proprietatea Consist Diecesa Ort. Rom. din Caransebeș, în suprafață de 57 ha. 5400 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stătoaia, județul Vlasca, proprietatea Burileanu, în suprafață de 18 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mocerlești-Bogdana, județul Cluj, proprietatea Bisericii Ortodoxe Române din Tamoșa Cluj, în suprafață de 17 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng cu 40 semluceri la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea periodică.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de mai sus cu excepția celui de la alin. d se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aproba numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Iulie 1933 în cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 146208.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dosul Ursului, jud. Mehedinți, proprietatea Grigore Țăranu, în suprafață de 2 ha. 5500 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an.

b) Amenajamentul pădurii Dabii, jud. Făgăraș, proprietatea Composesoratului Comăna de Jos, în suprafață de 397 ha. 9700 mp. din care 5 ha. 5000 mp. poeni. Regimul codrului cu două țări succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Rinechilești-Clornohal, jud. Botoșani, proprietatea George B. Gollav, în suprafață de 49 ha. 6000 mp. Regimul Crâng simplu, Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 172460/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Obrezne, pendinte de comuna Fersig, jud. Satul-Mare, proprietatea Composesoratului Nobil-Fersig, în suprafață de 58 ha. 8200 mp. din care 3000 mp. poeni. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dumbrava, pendinte de comunele Orman și Ghirolt, jud. Someș, propr. Com. Ghirolt, în suprafață de 25 ha. 7300 mp. Regimul crâng simplu cu 40 rezerve goale la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Regenerarea se va completa artificial cu gorun.

c) Amenajamentul pădurii Bavna, pendinte de com. Fersig, jud. Satul Mare, propr. Com. Luckești, în suprafață de 49 ha. 4900 m. p. Regimul codru cu țări rase. Revoluția tranzitorie pentru conversiune în crâng de 30 ani, urmată cu revoluția de crâng care se va stabili atunci. Exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pădurii Lucavașul, pendinte de com. Lucavaș, jud. Storjineț, propr. Băncii Centrale Cooperative, în suprafață de 421 ha. 0434 mp. din care 10 ha. 4030 mp. poeni. Regimul codru cu două țări succesive, extrăgându-se la prima țiere cel mult jumătate din materialul existent. Revoluția normală 92 ani, exploatarea în 92 ani.

e) Amenajamentul pădurii Măceșul, pendinte de com. Măceșul, jud. Dolj, propr. Epitropiei Așez. Brâncovenesti din București, în suprafață de 89 ha. 3600 mp. din care 8100 mp. poeni. Regimul: două serii de crâng, cu revoluția normală și exploatarea respectivă de 20 și 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Droghișul, pendinte de com. Gădești, jud. Dâmbovița, propr. D-lui D-tru D. Marinescu, în suprafață de 15 ha. 2350 mp. din care 7300 mp. fânețe. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 14 ani pentru mangal. Exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic. Înându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 17 August 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 172458/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Tâmașii, jud. Ilfov, propr. Elena Labovari, în suprafață de 128 ha. 9400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Suplac, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului de pădure Suplac, în suprafață de 73 ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Pe Seoiu, Pe Cheia, jud. Buzău, propr. Matinea Lupu, în suprafață de 13 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 18 August 1933 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) Dr. V. Nițescu.
No. 176544.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor depe Domeniul Bușteni, jud. Prahova, proprietatea Domeniului Coroanei, în suprafață de 2458 ha. 0300 m. p. Regimul : o secție de raport cu 3 serii de codru cu țări succesive, Revoluția normală fiind de 80 ani, în seriile I, II și 120 ani în seria III-a și altă secție o singură serie de grădinărit.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mărogeasca, jud. Prahova, proprietatea C. M. Georgescu, în suprafață de 47 ha. 1000 mp. Regimul și tratamentul: Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Exploatarea în 2 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tabăra, județul Orhei, proprietatea M-rei Tabăra, în suprafață de 79 ha. 2500 mp. Regimul și tratamentul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi August 1933 în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) Dr. V. Nițescu.
No. 180349.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Călugăreni, județul Vlașca, proprietatea D. P. Wartiadi, în suprafață de 284 ha. 2100 mp. din care 229 ha. 41000 mp. pădure propriu zisă. Regim și tratament 2 serii. Prima crâng simplu cu revoluția normală 14 ani a 2-a se lasă în rezervă adoptându-se numai exploatabilitatea fizică.

b) Amenajamentul pădurii Cleja, județul Bacău, proprietatea P. H. Suțu, în suprafață de 1054 ha. Regim și tratament crâng simplu în parch. 13—17 rezervându-se câte 80 arbori la ha. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Herman, județul Arad, proprietatea Dr. Zechmaister, în suprafață de 101 ha. 6500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 2 ani a suprafeței de 60 ha. 2200 mp.

d) Amenajamentul pădurii Beja cod, etc., județul Odorhei, proprietatea comunei Jacodul, în suprafață de 87 ha. 4585 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Palota, județul Bihor, proprietatea com. Palota, în suprafață de 40 ha. 2800 mp. Regimul crâng compus. Revoluția normală 40 ani, pentru element crâng și 80 pentru element rezervă, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dealul Viilor, Cierul județul Odorhei, proprietatea comunei Chebești. Regim și tratament : Seria I 77 ha. 8556 mp. Crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani. Seria II 8 ha. 0666 mp. Codru cu țări succesive. Revoluția normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi, 7 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (sa) V. Nătescu.

No. 190190.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor Mănoiu, Cocimba și alte trupuri, județul Tutova, proprietatea M. Vidrașen. Pădurile au o suprafață totală de 665 ha. 1800 mp. din care 650 ha. 2800 mp. pădure curată. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani a 33 ha. 5500 mp. (plan special). Amenajamentul este aprobat în ceea ce privește porțiunile de pădure nevândute d-lui S. Hercevoiei. Revizuirea se va face în anul 1936.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Puntea Pușci, județul Vlașca, proprietatea Calopi Ștefănescu și alții în suprafață de 86 ha. 9100 mp. din care 7 ha. 7600 mp. poiană. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fetălna, județul Sălaj, proprietatea Composesoratului Fetindia, în suprafață de 60 ha. 4200 mp. Regim și tratament 2 serii de crâng simplu. Revoluția normală 30 ani și 20 ani, exploatarea în 30 ani la seria I și 13 ani la seria II-a.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Vaculești Moga, județul Dorohoi, proprietatea Octavlan și Adela Moga, în suprafață de 57 ha. 2800 mp. Regim și tratament crâng cu câte 100 stejari la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 9 ani cu intermitență de 3 ani.

e) Amenajamentul pădurii Foceni, județul Sălaj, proprietatea comunei Curtuișeni, în suprafață de 49 ha. Regim și tratament Crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cotuș, județul Mureș, proprietatea Bisericii reformate din comuna Cotuș, în suprafață de 13 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ciurmeti, județul Sălaj, proprietatea comunei Marna Nouă, în suprafață de 43 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng în ambele serii în care s'a împărțit pădurea, în seria II se vor lăsa câte 30 rezerve la ha. Revoluția 30 ani și 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi, 11 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 194998.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii comunale Pădureni, județul Mureș, proprietatea comunei Pădureni, în suprafață de 70 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii posesoriatului de nemeși din Pădureni, județul Mureș, proprietatea posesoriatului de nemeși din comuna Pădureni, în suprafață de 40 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Neucleasca-Valea Rea, județul Argeș, proprietatea Maria I. Pelinescu, în suprafață de 25 ha. 3370 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în un an.

d) Amenajamentul pădurii Candru, județul Mureș, proprietatea comunei Tîrlimioara, în suprafață de 48 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus — cu excepția alin. dela pct. a — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 197878.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Coșna, județul Câmpulung, proprietatea comunei Coșna, în suprafață totală de 234 ha. 1725 mp. Regimul codru cu tăiere rasă și regenerare artificială prin plantații. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Capota Gurguiul Petranceasca, etc., județul Buzău, proprietatea Georges N. Negropontu, în suprafață de 196 ha. 7441 ha. Regim crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 7 ani.

c) Regulament pentru exploatare al pădurii Ciocăneasca, județul Prahova, proprietatea Gh. Alexandrescu, în suprafață de 53 ha. 2100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 17 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Prigonirea, județul

Dâmbovița, proprietatea Maria Eisenberg, în suprafață de 13 ha. 3005 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 21 ani, exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiuł Corbii Ciungii, județul Vlașca, proprietatea D. Zwolfer, în suprafață de 12 ha. 2630 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 8 ani, exploatarea în 3 ani. Revizuirea după 8 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Gegeasca, județul Dâmbovița, proprietatea Maria Ch. Nițescu, în suprafață de 12 ha. 3228 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 14 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate — cu excepția celui dela aliniat. e — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi, 22 Septembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) V. Nițescu.

No. 230590.

6896 ✓

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii-echate

Germinatia seminzelor de *Populus canadensis* Dr. C. C. Gromova

Probleme administrative

Unități economice forestiere și amenajamente B. C. Ghervasa

Documentări - Comențării :

Problema regenerării naturale sau artificiale a pădurilor noastre Juhu Tröblich

Jurisprudențe

Delicte Silvice P.

Cronica :

15 Octombrie 1933 Red.
Examenul de subinspector silvic I. I. Marnescu

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog — A. Csutack, N. Macovici
Informațiuni — Pagini mercuriale — Soc. „Progresul Silvic”
Publicațiuni : Decizii ministeriale.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Études-Comptes-rendus

La germination des semences de *Populus canadensis* . Dr. G. G. Georgesco

Problemes administratifs :

Les unités économiques forestières et les aménagements P. C. Ghervasia

Documentations-Commentaires.

Le problème de la régénération naturelle au artificielle .Iuliu Fröhlich

Jurisprudence. — Chronique. — Recensions.

Revue des revues. — Necrologes : A. Csutack, N. Macovei — Informations Pages mercuriales.— Soc. «Progresul Silvic». Publications : décisions ministérielles.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-D&L TAKE IONESCU Nr 31
BUCUREȘTI

INHALT:

Abhandlungen

Die Keimung der Samen von *Populus canadensis* . Dr. G. G. Georgesco

Verwaltungsfragen :

Forstwirtschaftlichen Einheiten und die Einrichtungsarbeiten P. C. Ghervasia

Mitteilungen .

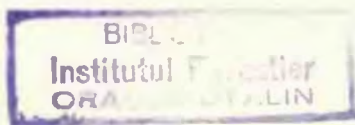
Das Problem der Verjüngung unserer Forsten. künstlich oder natürlich? Iuliu Fröhlich

Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen.

Die Zeitschriften. — Nekrolog: A. Csutack, N. Macovei. — Nachrichten. — Holzmarkt. «Progresul Silvic» Vereinsangelegenheiten. Amtliche Veröffentlichungen.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

STUDII — REFERATE

GERMINAȚIA SEMINȚELOR DE POPULUS CANADENSIS

de Dr. CONST. C. GEORGESCU

În pepinierele silvice nu se fac semănături de sălcii și plopi, din motivele următoare :

a) semințele au un coeficient redus de germinație și își păstrează facultatea germinativă un interval de timp foarte mic ;

b) semințele se coc la începutul lui Iunie, când germinația nu se mai poate provoca decât printr'o îngrijire specială și când plantele ieșite sunt expuse a fi uscate de arșița soarelui.

Dintre speciile moi, *Populus canadensis* este chemat a juca un mare rol în cultura silvică. Pentru ca să se obțină indivizi de viitor cu longevitate mare și cu lemn sănătos, va trebui să se prefere cultura sa din sămânță în locul înmulțirii prin butășire, metodă practică azi în mod curent. În adevăr, este cunoscut că plantele din sămânță au probabilitate mai mare de a prezenta în interior lemn sănătos, decât acelea născute din butăși, prin rănile cărora se pot strecura ușor ciupercile xylophage și cari vor provoca mai târziu fenomenul de putrezire a duramenului.

În scopul cunoașterii germinațiunii semințelor de plop de Canada s'au întreprins de noi câteva experiențe preliminare, ale căror rezultate se arată mai jos. Experiențele s'au făcut pe hârtie de filtru în Petri; valorile medii obținute pentru coeficienții de germinație a fost calculate de la un număr de 300—500 de semințe. Semințele întrebuițate s'au recoltat din Parcul Carol, în primele zile ale diseminațiunii, 1 Iunie 1931.

Semințele semănate imediat (2 Iunie) arată în mod surprinzător un mare coeficient de germinație 80,4—87,5%, după cum rezultă din tabloul (I) alăturat. Germinațiunea începe chiar după 12 ore

și toate semințele germinabile dau în următoarele 6 zile. Energia germinativă (Poskin, Sylviculture, pg. 164) este foarte mare, totalitatea semințelor, aprox. 80—90%, dând în primele 3—4 zile de la semănare.

Imbibarea semințelor cu apă, aprox. 1 oră, stimulează germinațiunea, pe când ținerea lor mai mult în apă micșorează coeficientul facultății germinative. (Tab. I).

T a b l o u I

Z	Coeficientul de germinare* dină . . . ore:							
	12	24	48	72	96	120	144	
1	2	70	74	78	78	80	82	} Exp. cu semințe puse la germinat la 2.6.931
2	4	71	74	86	88	90	90	
3	24	46	66	74	76	75	78	
4	26	46	68	68	68	61	68	
5	14	35	57	65	73	83	84	
	14	53,5	67,8	74,2	76,6	71,4	80,4	Valori medii
1	6	78	86	86	90	90	90	} Idem, semințe ținute în apă 1 oră
2	8	78	84	84	84	86	86	
3	10	68	72	88	88	88	88	
4	12	66	78	84	84	86	88	
	79,3	72,5	85,5	85,5	86,5	87,5	88	Valori medii
1	22	58	78	80	84	84	84	} Idem semințe ținute în apă 2 ore.
2	14	56	74	74	77	85	87	
3	16	60	80	84	84	84	84	
4	18	74	74	74	78	82	83	
5	20	62	76	78	78	80	80	
	18	64	76,4	78	80,2	83	83,4	Valori medii

* Coeficienții de germinare sunt calculați în fiecare zi de la încolțire, în raport cu numărul total al semințelor puse la încolțit.

Semințele au fost lăsate să se usuce în mod natural pe o masă, într'o cameră. La anumite intervale s'au luat probe de 300—500 semințe și s'au pus la germinat spre a se vedea procentul corespunzător al germinațiunii. Rezultatele obținute sunt trecute în tabloul II, din care se deduc următoarele :

T a b l o u l II

Data începerii germinației	Coeficientul de germinație după . . zile						Data începerii germinației	Coeficientul de germinație după . . zile					
	2-a	3-a	4-a	5-a	6-a	7-a		2-a	3-a	4-a	5-a	6-a	
6.VI	30	32	48	78	78	78	23.VI	26	28	32	32	32	
	32	32	51	68	72	76		24	36	46	48	48	
	31	72	74	74	70	76		22	18	30	30	30	
	36	54	60	76	76	70		20	30	32	36	36	
	Procent med.	33	47,5	59	74	75,5		76,5	Procent med.	18	26	30	30
13.VI	—	—	—	58	66	72	24.VI	36	36	36	36	36	
	—	—	—	64	68	68		30	44	46	46	46	
	—	—	—	72	78	78		32	34	34	34	38	
	—	—	—	62	68	74		32	34	38	44	44	
	Procent med.	—	—	—	64	69,2		72	Procent med.	34	36,8	38,4	40,8
16.VI	34	52	60	60	60	60	25.VI	34	44	44	46	46	
	34	56	64	64	64	64		26	42	42	42	42	
	40	60	72	74	74	74		34	46	46	48	48	
	36	54	60	62	64	64		22	36	38	38	38	
	Procent med.	34,4	53,2	63,2	64	64,4		64,4	Procent med.	29	42	42	43,5
22.VI	36	38	40	40	40	40	7.VII	14	20	22	—	—	
	44	48	50	50	50	50		12	20	22	—	—	
	48	60	68	68	68	68		12	20	22	—	—	
	46	50	54	54	54	54		2	20	22	—	—	
	Procent med.	42,4	47,6	51,2	51,2	51,2		51,2	Procent med.	10	20	22	—
22.VI	36	38	40	40	40	40	8.VII	2	20	22	—	—	
	44	48	50	50	50	50		2	20	22	—	—	
	48	60	68	68	68	68		6	20	22	—	—	
	46	50	54	54	54	54		Procent med.	3,3	20	22	—	—
	Procent med.	42,4	47,6	51,2	51,2	51,2		51,2	Procent med.	3,3	20	22	—

a) În măsura în care semințele își pierd apa, ele își pierd și facultatea germinativă.

b) În primele 20 zile de la coacerea semințelor coeficientul de germinație arată mici variațiuni în minus (la 6 Iunie = 76,5%, la 16 Iunie = 64,4%).

c) După 20—30 zile, coeficientul de germinație scade brusc, cu mici variațiuni (la 23 Iunie—25 Iunie: 34—42%, la 7 Iulie—22%, iar la 15 Iulie 1—5%; după 20 Iulie nu mai răsar decât cu totul izolat 162 semințe).

d) Semințele, după 30—40 zile de la coacere, după cum ne-a arătat o serie de experiențe, nu mai pot fi stimulate să germineze prin

înmuiere în apă ; procedând în acest mod, semințele înmuiate ($\frac{1}{2}$ —2 ore dau acelaș procent de germinațiune ca și semințele uscate puse direct la germinat.

e) Energia germinativă crește cu cât scade coeficientul de germinație, adică cu cât sunt semințele mai uscate; în adevăr, la 22 Iunie au răsărit toate semințele germinabile după a 4-a zi, la 25 Iunie după a 3 zi (72 ore) și înfine, la 7 Iulie, chiar după a doua zi (48 ore).

Din experiențele, ale căror rezultate se arată mai sus, ca și din alte experiențe preliminare se arată că în răspândirea semințelor de sălcii nu joacă un rol determinant decât vântul.

Semințele luate de ape și bine îmbibate după două ore își pierd simțitor facultatea germinativă.

Astfel, semințe puse în exces de apă ne dau un coeficient de germinație de 22% față de 51,2% al semințelor neîmbibate. (Umiditatea dată prin infiltrare dela o hârtie de filtru umedă).

Semințele pot pluti câțeva vreme pe suprafața apei și dacă după o îmbibare de 1—2 ore dau de sol, ele germinează în condițiuni optime.

Pierderea treptată a facultății de germinație este datorită evaporării apei din semințe prin uscare, respectiv moartea lor. Tegumentul seminței nu oferă decât o protecțiune redusă evaporațiunii apei din semințe.

Semințele se pot conserva ceva mai mult timp, dacă se mențin într'un mediu suficient de umed, dar destul de aerisit pentru ca semințele să nu putrezească. Acest mod de conservare este realizat prin împachetarea semințelor în jurnale împreună cu perii lor.

La germination des semences du peuplier de Canada.

L'auteur présente les résultats d'une série d'expériences sur la germination des semences du peuplier de Canada:

a. — Les semences ont un grand coefficient de germination (70%), lorsqu'on les a semées dans un délai de maximum 10 jours après la récolte;

b. — Après 40—45 jours, elles perdent au fur et à mesure leur faculté germinative;

c. — La germination des semences commence 12 heures après leur commencement; dans les six jours suivants poussent toutes les semences en état de germination.

d. — L'énergie germinative est d'autant plus grande que les semences sont plus sèches. Par contre, en les mouillant pendant une heure dans l'eau on peut stimuler leur faculté germinative.

Die Keimung der Samen von *Populus canadensis*.

Verfasser teilt die Erfahrungen mit, welche er mit Keimversuchen des Samens von *Populus canadensis* gemacht hat.

a. — Die Samen haben ein grosses Keimungsprozent (70—80%), wenn sie in einem Zeitraum von höchstens zehn Tagen nach der Ernte ausgesät werden.

b. — Vierzig bis fünf und vierzig Tage nach der Ernte verlieren die Samen allmählig ihre Keimungsfähigkeit.

c. — Zwölf Stunde nach der Aussaat fängt der Samen an aufzugehen. Im Laufe der sechs folgenden Tage gehen alle keimungsfähigen Samen auf.

d. — Die Keimungsenergie ist desto grösser je trockener das Saatgut ist. Dagegen durch geringe Anfeuchtung mit Wasser (1 Stunde) kann die Keimungsfähigkeit gesteigert werden.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

UNITAȚI ECONOMICE FORESTIERE ȘI AMENAJAMENTE

de Ing. P. C. GHERVASIA

S'a lucrat mult, s'a cheltuit mult, pentru amenajarea pădurilor, putem spune că s'a format o conștiință publică și că știe toată lumea ce este un amenajament.

În mod didactic s'a definit ce este un amenajament cât mai exact, dar incomplet, pentru că nu poate fi nici odată complet, pentru motivul că sfera acestei noțiuni se mărește după vremuri, oameni și împrejurări social-economice.

Dar s'a precizat că, majoritatea amenajamentelor (afară de cele artistice, pastorale, etc.) trebuie să fie caracterizate prin introducerea ordinii în tăerile de exploatare — regenerare, având ca bază raportul susținut și înțelegându-se o pădure — *Serie* — ca unitate de sine stătătoare — independentă complet de restul domeniului forestier.

Pentru că urmărim introducerea unui nou element în amenajamente și pentru că să putem vedea clar insuficiența concepției de amenajare de până acum, să luăm un exemplu — ce însuși prin expunerea lui, arată insuficiențele și greșelile, precum și noua orientare.

Ne aflăm în fața unui fapt împlinit: pădurile de pe Valea Bistriței, din vreo 7—8 Ocoale silvice, sunt astăzi amenajate sau aproape toate amenajate.

Cu sacrificii, cu comisii, cu șefi de ocoale, s'a cheltuit, s'a trudit o lume întreagă, s'au format *Serii* cum zice cartea, în fine, întreaga muncă și pricepere a vremii s'a pus acolo.

Rezultatul :

Din seriile respective create și amenajate ale văii Bistrița, după cum probabil și majoritatea din întreaga țară — în nici una aproape nu s'a realizat raportul susținut; veșnic parchete restante — iar de statornicia veniturilor în bani nici nu se mai vorbește, nu pe serii sau Ocoale, dar nici pe regionale silvice.

Cauzele care au determinat aceste rezultate neașteptate, rezidă în întocmirea acestor amenajamente în care nu s'au aplicat decât diferitele concepții didactice tip ca fond tehnic, — dar sterile — fiind lipsite de fondul unei concepții economice largi.

Seriei, unitatea de amenajare, i s'au afectat toate atributele posibile, independentizând-o la maxim — într'un complex de mișcare „Viața Economică” unde singură s'a rătăcit.

Deaceia unele atribute de independență economică îi vor fi smulse, și afectate unei noi noțiuni : „Unitatea Economică de Amenajare Forestieră — pe Bazine”, căreia îi va fi subordonată.

Dacă înainte de a se porni la amenajarea pădurilor unui bazin (exemplu Bistrița), se întocmește un plan general economic de amenajare (exploatare) al acestui bazin — avându-se în vedere industria deja creată, (cherestea, hârtie, celuloză, mătăsă) — debușeurile, de ce quantum e nevoie în prezent, ce anume industriei se pot menține, susține și creia — care este maximum de materie exploatabilă ce l'ar putea oferi un bazin (socotit ca unitate economică), modalitatea generală de exploatare-regenerare, etc. și în fine toate detaliile ce s'ar găsi necesare de comisia sau inginerul ce ar elabora un asemenea plan, ce ar urma să rămână în seama regionalelor silvice, așa cum este amenajamentul seriei pentru ocolul silvic — și s'ar fixa și o modalitate de amenajare unică, a pădurilor — printr'o vedere unică și printr'o largă concepțiune, am ajunge la bune rezultate economice, sigure, promovând totodată și viața pădurii, am cunoaște un început într'o lucrare. S'ar vedea realizările, am putea tatona viitorul, am avea în față programul și limita maximă.

Or, prin procedeele de până acum, s'a amenajat stingher pădure cu pădure, trup cu trup, turnate în serii, fie după aprecierile fiecăruia, fie după normele didactice — în fine „Quod capita ita sensum” — aplicându-se fel de fel de regime, cu diferite modalități de tratament și realizări de posibilitate — și de multe ori aceleași păduri — date în două, la o jumătate s'a aplicat un regim, un tra-

tăment și la cealaltă jumătate s'a aplicat alt regim, alt tratament cu un nou mod de realizare a posibilității — alocurea credem că s'a renunțat și la sumarul discernământ local, și s'a condus numai după raționamentul că dacă eu comisia A, sau șeful de ocol B, am lucrat un amenajament cu regimul codrului cu tăeri succesive cu posibilitatea pe volum la seria I, — dincolo la seria II, ocolul vecin, sau versantul celălalt, aceiaș pădure, hai să fac amenajamentul cu regimul codrului, cu posibilitate pe suprafață, cu tăeri rase, numai pentru satisfacerea amorului artei și gimnastice de amenajare. Căci altă legătură n'a existat. Și numai astfel ne putem explica de ce după atâta trudă depusă, și dacă de sus privim în cuprinsul aceluiaș bazin, — ce oferă în mod natural acelaș sol, subsol, formație geologică-arborete și pe deasupra „aceiaș unitate economică“ în materie forestieră —, nu vedem decât un mozaic de amenajamente, cu toate regimurile cunoscute, cu toate modalitățile de tratament din iume, și cu toate formele închipuite de a se realiza raportul susținut, dar fără un scop economic precis.

Este evident, că cu lucrări incoherente nu putem dobândi izbânda în contra crizei economice actuale (problema zilei), care e o consecință naturală a aplicării în diferitele ramuri economice cunoscute, probabil a aceluiaș sistem citat, și deci criza economică ar fi un efect și nu o cauză, în seama căreia să ne vârsăm amarul forestier, — chiar dacă intenționăm să găsim vina peste granițele noastre.

Așa se prezintă Valea Bistriței, și ca ea, probabil, toate bazinele păduroase din țară, — fără planuri economice generale, centralizate în mâna regionalelor, cu un scop și o vedere unică în funcție de care să fie țesut firul de amenajare, implicit modalitatea de atacare a materiei prime — lemnul — și pe măsură cât permite acel plan, ce s'a studiat și fixat în funcție de întreg complexul de factori economici — sociali — și culturali.

La ce folosesc atâtea amenajamente, ce nu sunt aplicabile și prin forța lucrurilor rămân simple studii, pentru că nu se pot efectua tăerile de exploatare — regenerare, din lipsa prevederilor economice generale, ce ar fi trebuit să constituie baza de căpetenie „Planul general de amenajare economic al bazinului“, ce anume am, ce amenajez — cât amenajez — unde amenajez — cu ce scop — și cum trebuie să procedăm spre a atinge limita maximă de realizare a pla-

nului general economic — ce rămâne idealul de realizat — într'o ipoteză dată — după studiul complet al unui bazin ?

Planul se elaborează studiindu-se și concentrându-se toate forțele și ramurile economice necesare, și cointerestate la un moment dat — fixându-se și afectându-se dependența și independența unei ramuri de alta, după problemele social-economice.

Pentru economia forestieră propun a se elabora planuri economice generale, pe bazine mari, ce în mod natural oferă aceeași unitate economică — și totodată și aceeași unitate de considerațiuni silvice de cultură (ex. Valea Bistriței avem numai molid, și mai jos brad cu fag). Aceste planuri rămân însă să se aplice de regionalele silvice.

Odată cu întocmirea planului general economic, în funcție de industriile de bază și cele de viitor, precum și în funcție de considerațiunile de cultură silvică, se fixează regimurile — tratamentele — și modul de realizare al raportului susținut — după cum voi arăta detaliat mai departe.

Momentan, mozaicul regionalelor silvice, în materie de amenajare — parte s'ar adapta, ce este posibil, planului general — iar la rest s'ar renunța și s'ar începe cu pași uriași spre o nouă orientare sistematică, cu o singură și legată unitate de vedere în metodele de amenajare, ce vor trebui să fie cât mai simple, mai organice, mai ales când avem experiența de azi.

Cu acest plan s'ar ști ce este de făcut, în orice moment și de oricine ar putea mînuî acest plan.

Dacă am intra în lumea industriilor forestiere, azi parte apuse, am vedea că mai toate sunt victimele unei politici lipsite de vederi în ansamblu, și de coeziunea ce trebuie să existe între diferitele ramuri de producțiune, și factorii adequați (un ex. mișcarea cooperatistă forestieră, ca tip reprezentativ Tazlăul, — aci concură întreaga gamă de împrejurări, din care esența sunt aceste sumar schițate până aici) am ști ceva mai mult, din cele câte sunt arătate aci — și am simți fondul cu durere.

Odată pătrunși de importanța acestei probleme, să pășim la coordonarea ideii de realizare.

1) Impărțirea teritorului țării în unități economice naturale, după bazinele principale, ce oferă o asemenea grupare, de regionale silvice.

Determinarea acestor unități economice, este ușor, astăzi, de stabilit, după experiențele comerciale, industriale și silvice de natură culturală de până aci.

Un exemplu tipic de unitate economică forestieră, îl oferă bazinul principal Bistrița-Neamț; deoparte și dealta versanții în lung cu bazine secundare, acoperite cu păduri de rășinoase dela Dorna și până dincolo de Piatra Neamț și de aci brad cu fag, pe o întindere de circa 200 km. — colectând și pădurile afluentului Bistrițioara, începând din munții Căliman și până la Hangu, ce poate fi dat ca exemplu tipic de bazin secundar, cu o lungime de peste 60 Km.

2) Procedarea la întocmirea planului de exploatare în laza staționară de azi cu elementele existente, pe regionalele silvice, cu stabilirea posibilităților de atacat.

Un bazin, să-i zicem o unitate economică forestieră, are o posibilitate normală A. Stabilit lucru, că în faza staționară de azi nu se poate ataca complet această posibilitate și că numai în viitor, în urma realizărilor planului general economic, se va atinge acest maxim, în materie brută, cât și cea industrializată pentru consumul intern — mai dificil exportului — totuși consumul se poate calcula și pentru export, afectându-se calculului un coeficient de siguranță.

Pe acest temei se trece la întocmirea planului, temei care oferă planului, posibilitatea sigură în materie păduroasă, ce se poate realiza — în faza actuală de pregătire industrială și comercială a unui bazin.

3) Procedarea la alcătuirea planului general de exploatare cu stabilirea rolurilor bazinelor secundare, până la atacarea întregii posibilități a unei unități economice, ce ar fi faza definitivă staționară normală — capitol în care concomitent cu pășirea la atacul posibilității, până la realizarea definitivă a posibilității normale a unității economice se vede în paralelă modul de creare și dezvoltare a industriilor; capitol, în care ar urma adaptarea pe un deceniu al actualelor amenajamente ce ar corespunde spiritului planului general.

Odată puse bazele de amenajare staționare pe un termen fix, în funcție de toate elementele normale de azi — stăpânind întreaga regiune (Unitate economică) prin cunoașterea tuturor industriilor atât forestiere cât și din celelalte ramuri, sistemul politic — social — necesități locale, necesități de ordin politic general, apă-

rare națională, am putea supune deliberării elementele, și stabili planul de urmat.

Dela consumul staționar de azi — treptat am trece, odată cu dezvoltarea industriilor — și posibilităților de absorbție interne și externe, la atacul posibilității în materie lemnoasă — până la ultima fază, realizarea posibilității normale a unui bazin.

În acest capitol s'ar face propunerile de viitor, în vederea dezvoltării și al acelor industrii cărora li se oferă prin materia brută cale deschisă, care sunt de necesitate imperioasă, dar nu s'au dezvoltat — și atunci s'ar ști ce trebuie angajat — (se poate lucra prin mijloace proprii, e nevoie de un consorțiu, împrumuturi, etc.).

4) Stabilirea normelor generale de amenajare în sistem unic și coordonat în cadrul planului general.

După modul de vedere, în care s'au fixat bazele planului general de exploatare al unei unități economice, dacă știm ce elemente fasonate să producem — vom căuta să fixăm revoluțiile arboretelor — în conformitate cu prescripțiile silvice de cultură — de manieră ca pentru fiecare ramură de producție să-i afectăm necesitatea normală.

Prezentăm, pentru claritatea celor arătate, un exemplu.

Presupunem că pe valea Bistriței am stabilit să exploatăm material în faza staționară de azi, să alimentăm industriile create, să le dezvoltăm.

Presupunem că ne-am fixat la: fabricație de hârtie și celuloză, cherestea de brad și molid, rezonanță, fag aburit, lemn de foc.

a) Din studiul arboretelor am vedea că unele bazine secundare în arborete de molid, prin forța lucrurilor au arborete tinere; acel bazin secundar, va fi adecvat industriei celulozei și hârtiei, i se va stabili revoluția ca atare, modalitatea de tratament, posibilitatea; va reprezenta un capitol în amenajare, în cuprinsul Planului General, fie că, în acest capitol s'ar prevedea și posibilitățile din operațiuni culturale de asemenea material, și din alte capitole de amenajamente.

Industriile create s'ar alimenta susținut și s'ar ști și posibilitățile de dezvoltare, și n'am mai trăi vremea ca mai anii trecuți, când fabrica de hârtie, primia parchete din masive bătrâne, pe care le vindea fabricilor de cherestea.

b) Cherestea de molid și brad.

Obârșia bazinului Bistrița, este numai molid, presupunem că a ajuns la vârste mari, deci admirabil de creiat industria cherestelii — regie de stat — societăți anonime — cooperatie, etc, studii,

Revoluțiile se fixează ca atare în funcție de acest fapt — tratamentul și sistemul de realizare al raportului susținut idem, însă unic, adică același în toate seriile de exploatare.

Revenind mai jos, dăm peste brad și fag, fagul la aburit și lemn de foc eventual cherestea de fag, (bulz) debitat odată cu bradul.

Amenajarea acestor arborete constituie un nou capitol în planul general, idem revoluție, tratament, raport susținut.

Deșeuri și produse secundare din amenajarea seriilor respective vor servi la alimentare locală.

c) R e z o n a n ța.

Ne aflăm în fața tabloului, că din întreaga Europă, deținem 3/5 lemn de rezonanță, majoritatea pe albia Tarcăuși, Neagra, Bicz, S'a extras, se va termina în curând de extras, fără ca nimeni să se ocupe de ce regim, tratament, trebuie să se bucure un arboret de molid, pentru ca să capete calitățile de lemn de rezonanță.

Când vom ști probabil va fi prea târziu, cum o știm cu Larix.

Deci, pe acest bazin secundar s'ar rezerva amenajarea masivului în vederea dobândirii lemnului de rezonanță, și susținerea industriei acustice și de avioane, etc.

Acestea fixate în planul general de exploatare al **U n i t ă ț i i e c o n o m i c e**, avem o lucrare completă, pe care ne putem bizui, și încrede în viitor, am putea purcede la lucru — am ști ce avem de făcut atât în materie de amenajare cât și în restul problemelor economice.

Problema în esență e grabnică, și nu cere de gândit mult până să înceapă lucrarea, ci cere de gândit la lucru.

Les unités économiques forestières et les aménagements.

Partant de la constatation que les aménagements appliqués jusqu'à présent n'ont pas pu réaliser le rapport soutenu, l'auteur examine l'état de nos forêts et trouve que dans la conception actuelle la série a une trop grande indépendance par rapport à l'ensemble économique qui doit être considéré lorsqu'on effectue les aménagements.

C'est pourquoi, on propose l'élaboration des plans économiques généraux envisageant des grands basins, qui représentent toujours d'une manière naturelle une unité économique et en même temps une unité pour les travaux de technique forestière.

Ensuite, dans le cadre de ces plans généraux on pourrait rédiger les aménagements pour les diverses séries.

Dans le reste, l'article indique la modalité de réaliser cette proposition.

Forstwirtschaftlichen Einheiten und die Einrichtungsarbeiten.

Ausgehend von den Tatsache, dass durch das bisher verfolgte Einrichtungsverfahren die Nachhaltigkeit der Nutzungen nicht gewährleistet wurde, unterzieht Verfasser den Zustand unserer Forsten einer Prüfung und kommt zu dem Schluss, dass der wirtschaftlichen Einheit (Seria) in der heutigen Einrichtungs-auffassung eine zu grosse Unabhängigkeit eingeräumt wird gegenüber dem wirtschaftlichen Ganzen, welches bei den Einrichtungsarbeit in's Auge zu fassen ist.

Demgemäss schlägt er vor Wirtschaftspläne für ganze Einzugsgebiete auszuarbeiten. Solche Einzugsgebiete haben natürlicher Weise einen einheitlichen Charakter wirtschaftlicher und waldbaulicher Art. Nachträglich, im Sinne dieser allgemeinen Wirtschaftspläne, sollen Einrichtungswerke für die einzelnen wirtschaftlichen Einheiten (Seria) ausgearbeitet werden.

Schliesslich, beschäftigt sich Verfasser mit den Ausführungsmodus seines Vorschlages.

DOCUMENTĂRI - COMENTARII

PROBLEMA REGENERĂRII NATURALE SAU ARTIFICIALE A PĂDURILOR NOASTRE

de Ing. JULIU FRÖHLICH

În articolul său intitulat: „Darea de seamă a Consiliului Technic al pădurilor pe anul 1931”, d-l coleg A. I. Ionescu se ocupă intensiv cu problema, atât de importantă pentru noi, a regenerării pădurilor noastre. Cum o soluție bună a acestei chestiuni e de o importanță capitală pentru economia forestieră a întregii noastre țări, să-mi fie permis și mie a mă pronunța privitor la chestia aceasta pe baza studiilor mele teoretice și a unei experiențe practice în pădurile Europei Centrale și de Sud-Est, de aproape 30 de ani.

D. Ionescu arată că tăierile rase pe suprafețe întinse au o influență păgubitoare asupra solului și asupra pădurii viitoare; și că pădurile artificiale, chiar și cele cari se pot privi ca bine reușite, „nu pot egala nici odată pădurile provenite pe calea regenerării naturale”. În cursul considerațiilor d-sale, d. Ionescu cere mai departe: „...regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile țării”.

Că tăierile rase pe suprafețe întinse pot avea efecte dăunătoare asupra solului și eventual și asupra pădurii viitoare, e o teză astăzi în general adoptată; și cu toate acestea, tăierea rasă joacă primul rol în exploatarea pădurilor europene. Așa d. e. în Germania, unde la Academii forestiere, ideile lui Gayler despre avantajele reimpăduririi naturale sunt profesate timp de mai mult de 50 de ani, iar după indicațiunile lui Vanselow, reimpădurirea artificială se face la cca. 95% a suprafeței totale. Așa că tăierea rasă domină încă și astăzi în pădurile de pin

în Estul Germaniei, în pădurile de molift ale Saxoniei și în pădurile de molift și larice ale Alpilor austriaci.

De altfel, chestia dacă regenerarea naturală e mai bună sau regenerarea artificială, încă nu este rezolvată; dimpotrivă, după Dr. Dengler, problema aceasta timp de 100 ani, s'a discutat cu cea mai mare aprindere și s'a rezolvat când într'un fel, când într'altul.

Chiar și seniorul Gayer, întemeietorul doctrinei regenerării naturale, în cartea sa renumită „Waldbau” din anul 1878, privitor la tăierea rasă, se pronunță în felul următor: „Ar fi însă o greșeală capitală de a cade dintr'un extrem într'altul și de a propaga acum exclusiv și pentru toate cazurile regenerarea naturală, așa cum s'a făcut până acum cu regenerarea artificială”.

Privitor la efectele tăierilor rase asupra stării pădurilor, Dr. Dengler în cartea sa citată spune următoarele: „În orice caz nu este just de a susține o înrăutățire generală a pădurilor noastre față de situația anterioară, și a o motiva cu tăierile rase”. Exact același lucru îl putem spune astăzi cu privire la starea pădurilor noastre. Motivul că pădurile noastre de azi nu se află într'o stare satisfăcătoare, nu sunt tăierile rase, ci faptul că tăierile rase nu s'au reîmpădurit la vreme.

D. e. vom încerca degeaba în țara noastră de a regenera masivele pure de reșinoase (molift, sau molift și brad) pe calea tăierilor succesive, pe cale naturală. În această privință ne stau la dispoziție experiențele dintr'un timp de 40 ani, făcute în țara vecină, în Bosnia, cari ne dovedesc că toate încercările, de a regenera pe cale naturală pădurile seculare de rășinoase pure, eșuează, și anume din motivul că nici solul nici masivul nu sunt pregătiți pentru regenerarea naturală, și că sămințerii sunt distruși de vânturi încă înainte de momentul când solul ar fi devenit apt pentru primirea seminței. Ar fi în consecință greșit și fără rost, dacă în ciuda experiențelor triste făcute în Bosnia, am face experimentul acesta și în masivele noastre pure de reșinoase.

În baza îndelungatei mele practici, sunt însă de acord cu d. Ionescu privitor la părerea sa, că ar fi indicat de a regenera pe cale naturală masivele noastre amestecate, compuse la munte din fag, brad și molift, și în regiunea de dealuri din fag și stejar. În acest caz, însă sistemul tăierilor succesive practicat până acum ar trebui să fie perfecționat. Căci experiența ne-a do-

vede; că metoda tăierilor succesive numai cu 2 tăieri, tăierea de însemănțare și tăierea definitivă, cu intervalul scurt de 4—5 ani, nu garantează regenerarea naturală. Trebuie intercalat încă cel puțin o tăiere preparatoare, și perioada regenerării trebuie prelungită la 10-20 ani. Știm doar, că cel mai perfect sistem de regenerare naturală, tăierile jardinatorii „Femelschlag”-ul bavarez, cuprinde o perioadă de regenerare de 30—40 ani. Nu trebuie să uităm că natura lucrează numai foarte încet.

Motivul că sistemul tăierilor rase s'a putut menține timp de așa multe decenii în atâtea țări europene, și că e dominant încă și astăzi, sunt în primul rând multiplele avantaje pe cari le oferă economiei forestiere, ca d. e.: controlul simplu, amenajarea simplă, o mare concentrare a muncii, o cantitate mare de lemn pe o suprafață mică, și în sfârșit, o regenerare relativ ușoară și sigură pe calea plantațiilor. Cu mult mai complicată e regenerarea naturală, bazată pe metoda tăierilor succesive. Dacă vrem să părăsim sistemul tăierilor rase în pădurile noastre mixte și vrem să introducem tăierile succesive, aceasta înseamnă o intensificare a culturii noastre forestiere. Cerințele față de șefii de ocoale și față de personalul inferior sunt cu mult mai mari decât până acum. Deci, dacă vrem să introducem în țara noastră metoda regenerărilor naturale, trebuie să micșorăm teritoriile ocoalelor silvice. Atât timp cât un șef de ocol trebuie să îngrijească un teritoriu de 20—30.000 ha. sau 20—30 păduri comunale, nici nu poate fi vorba de o intensificare a economiei noastre forestiere.

În pădurile Europei Centrale și de Vest, unde masivele se regenerează pe cale naturală, ca d. e. în Württemberg, în Baden, într'o parte a Bavariei, un șef de ocol nu are sub îngrijirea sa decât circa 2—3000 ha. Afară de aceasta, pădurile acestea cultivate sunt accesibile printr'o rețea deasă de drumuri, ceea ce la noi încă nu este cazul.

Deci nu e suficient, dacă amenajamentele noi prescriu pur și simplu regenerarea naturală a pădurilor pe calea tăierilor succesive; ci mai întâiu trebuiesc create premisele necesare: reducerea teritoriilor ocoalelor silvice, accesibilitatea pădurilor prin drumuri, etc.

Cu ocazia aceasta aș vrea să mai spun ceva despre regimul stejarului în Transilvania. După statistica respectivă, stejarul cu

regimul codrului, a ocupat în anul 1888 o suprafață de 380.000 ha. Stejarul (*Quercus pedunculata* și *Quercus sessiliflora*), parte în masive pure, parte amestecat cu fag și carpen, se află mai ales în păduri comunale și posesorate.

Pădurile acestea au fost folosite timp de secole pe cale de grădinarit neregulat, țăranul alegându-și după plac obiectul și locul tăierii. Numai către sfârșitul secolului trecut, pădurile comunale și posesoratele au fost înzestrate cu amenajamente. Toate planurile acestea s'au făcut după șablon. Regenerarea acestor păduri trebuia să se facă pe calea tăierilor succesive, numai cu două tăieri, tăierea de însămănțare și tăierea definitivă, cari urmau să se facă cu un interval de exact 5 ani. La tăierea de însămănțare, trebuia păstrat mai ales stejarul, pentru a-i da prilej de a se regenera pe cale naturală. Cinci ani mai târziu urma tăierea definitivă. Dacă regenerarea naturală nu se făcuse în mod îndestulător, golurile rămase, conform amenajamentului, trebuiau completate pe cale artificială, prin semănare sau plantații de stejar. Conform acestui plan, pădurile amestecate de stejar și fag urmau să se regenereze în primul rând pe cale naturală, și completarea artificială era să se aplice numai în cazul unui eșec.

Timp de cam 4 decenii, pădurile foioase ale Transilvaniei s'au administrat în acest fel. Scopul principal al sistemului acestuia era menținerea, și, după putință, înmulțirea stejarului, lemnul cel mai prețios.

Dacă cercetăm rezultatul acestui regim, trebuie să stabilim că este foarte trist. Trebuie să recunoaștem că tendințele acestea de a regenera stejarul pe cale naturală, în 75% ale cazurilor au eșuat. Acolo unde mai înainte se afla stejarul în masive pure sau amestecat cu fag, se află astăzi nesfârșite tufișuri de fag și carpen; dar stejarul a dispărut; lăstarii de carpen l-au suprimat. Pretutindeni unde s'a lucrat conform amenajamentelor acestora, a dispărut stejarul, și masive pure de fag, inferioare ca valoare, l-au înlocuit. O excepție fac numai câteva orașe, ca Sibiu, Sighișoara, etc., unde s'a dat cea mai mare atenție regenerării stejarului. Dacă însă găsim undeva în Transilvania o regenerare reușită de stejar, putem să fim siguri, că s'a făcut pe cale artificială; semănare sau plantație...

Trebuie să stabilim deci, că regenerarea stejarului pe cale naturală în Transilvania în timpul de 40 ani n'a reușit.

Aceleași experiențe triste cu regenerarea naturală a stejarului

s'au făcut și în Germania, în pădurea „Spessart“. După Dr. Vanselow, aici s'a încercat timp de aproape 200 ani, de a regenera stejarul pe cale naturală, cu ajutorul tăierilor succesive — fără succes. După aceste infructuoase încercări, problema regenerării stejarului în pădurile acestea intensiv cultivate s'a rezolvat în așa fel, că stejarul se seamănă pe suprafețe mari. Sau cu alte cuvinte: s'au abandonat încercările de a regenera stejarul pe cale naturală prin tăieri succesive, și stejarul se regenerează astăzi exclusiv pe cale artificială, prin semănare.

Dacă vrem să împiedecăm stingerea stejarului în Transilvania, trebuie să învățăm din istoria culturii stejarului în Germania și Transilvania și trebuie să procedăm și noi la cultura artificială a stejarului pe suprafețe mari.

Vedem deci, că cerința d-lui Ionescu, cum că „regenerarea naturală să fie adoptată ca un comandament al culturii noastre forestiere pentru toate regiunile țării“, nu se poate susține; căci cu regenerarea naturală nu vom avea succes nici în pădurile pure de rășinoase, nici în masivele de stejar. Trebuie să fie străduința noastră de a asigura capitalul nostru de păduri, de care depinde binele unei mari părți a populației noastre, prin combinarea regenerării naturale cu regenerarea artificială.

În rezumat :

1. Regenerarea masivelor pure de rășinoase nu se poate face cu succes pe calea tăierilor succesive, ci se poate obține în condițiile cele mai bune prin tăierea rasă și regenerarea artificială.

2. Masivele mixte de molift, brad și fag, prin îngrijirea convenită, se pot regenera și pe cale naturală.

3. La regenerarea prin tăieri succesive a masivelor amestecate de stejar și fag, stejarul e înlocuit de fag.

Conservarea masivelor de stejar se face în condițiile cele mai bune prin mijlocirea semănării pe suprafețe mari.

4. Regenerarea pădurilor noastre se face în modul cel mai sigur prin combinarea regenerării artificiale cu regenerarea naturală.

Literatură :

1. Dr. Vanselow : Theorie und Praxis der natürlichen Verjüngung im Wirtschaftswald. Neudamm 1931.

2. Dr. A. Dengler : Waldbau auf ökologischer Grundlage, Berlin 1930

3. Dr. Vanselow : Die Waldbautechnik im Spessart. Berlin 1926

Le problème de la régénération naturelle ou artificielle.

Se référant à un compte rendu du Conseil Technique, l'auteur reprit la discussion sur le problème de la régénération de nos forêts et conclut :

a. — La régénération naturelle des peuplements purs de résineux ne peut pas être obtenue d'une manière satisfaisante en utilisant les coupes progressives; on y doit pratiquer des coupes rases suivies de la régénération artificielle;

b. — Les peuplements mélangés d'épicéa, sapin et hêtre peuvent être régénérés par voie naturelle à condition que celle-ci soit faite d'une manière bien soignée;

c. — La régénération par coupes progressives des peuplements mélangés de chêne et de hêtre conduit à la substitution du chêne par le hêtre. Pour conserver les peuplements de chêne dans des meilleures conditions il faut pratiquer l'ensemencement artificiel sur de grandes étendues.

d. — La régénération des forêts, dans les conditions spéciales de notre pays s'obtient de la façon la plus sûre en combinant la méthode naturelle avec celle artificielle.

Das Problem der Verjüngung unserer Forsten: künstlich oder natürlich?

Bezugnehmend auf einen Rechenschaftsbericht für das Jahr 1931 des Technischen Rates bespricht Verfasser das Verjüngungsproblem unserer Forsten und kommt zu folgendem Schluss:

1. — Die erfolgreiche Verjüngung reiner Nadelholzbestände kann nicht auf natürlichem Wege durch allmähliche Lichtung des Altbestandes erzielt werden, sondern durch Kahlschlag mit nachfolgender künstlicher Anbau.

2. — Mischbestände von Ei, Bu, Ta, können natürlich verjüngt werden wenn die Hiebe mit der nötigen Sorgfalt eingelegt werden.

3. — Im Falle der Verjüngung von Mischbeständen von Ei, und Bu, auf dem Wege der allmählichen Lichtung wird die Eiche von der Buche verdrängt. Die Erhaltung von Ei- — beständen geschieht am besten durch Ansamung auf Grossflächen.

4. — Die Verjüngung unserer Forsten verspricht den meisten Erfolg durch Kombination des natürlichen und künstlichen Weges.

DELICTE SILVICE

1046. Hotărâri date de tribunal ca instanță de apel. Instanța competente a judeca recursul Art. 31 I, C. Cas.

Din examinarea art. 31 par. 2 litera a, din legea Curții de Casație rezultă principiul general că secția II-a a acestei Inalte Curți, are competența de a judeca recursurile în materie penală, fie că infracțiunile sunt prevăzute de codul penal, fie că sunt prevăzute de legi speciale deci și de codul silvic, când sunt introduse împotriva deciziunilor date de Curțile de fond ca instanțe de apel.

Dacă prin lit. c a aceluiași paragraf, se arată că secția II-a a acestei Inalte Curți este competentă a judeca recursurile declarate în contra hotărârilor date conform codului silvic, acest alineat, care există și în vechea lege a Curții de Casație, se referă neîndolnic numai la materia prevăzută de cap. V cod, silvic care se ocupă de stabilirea drepturilor de proprietate a moșnenilor sau răzeșilor, cu privire la păduri, poeni, goluri de munți, și unde prin art. 32 se arată în mod special că sentințele tribunalelor sunt cu drept de recurs în Casație-materie care, în lipsa acestei dispozițiuni speciale și acest sens, ar fi fost de atribuțiunea secțiunii I a acestei Inalte Curți care are competența generală în materie civilă.

Prin urmare, acest alineat nu derogă dela principiul general statornicit mai sus după care sentințele tribunalelor pronunțate ca instanțe de apel, în materie penală au a fi judecate de către Curțile de apel în recurs.

Astfel fiind și cum în speță este vorba de un delict silvic, iar nu de o chestiune interesând stabilirea unor drepturi silvice, conf. cap. V din cod, silvic, recursul de față aparține jurisdicțiunii Curții de apel Galați, care urmează a statua în cauză și căreia i se va trimite în acest scop dosarul, (Cas. II, decizia penală no. din 4 Aprilie 1932. Preș. N. Bădescu-Roșiori, consilier).

Publicată în jurisprudența generală No. 33 din 26 Octombrie 1933.

R. P.

C R O N I C A

15 OCTOMBRIE 1933.

La această dată au fost sărbătoriti, într'un cadru mare, zece ani de existență și laborioasă dezvoltare a secției silvice, sub auspiciile Școlii Politehnice.

Aniversarea a coincis cu data deschiderii cursurilor, care, pentru prima dată de când există Invățământ Tehnic Superior, s'a inaugurat cu fast și serviciu religios. Pentru prima dată, la început de an, s'au strâns în acelaș loc, profesori și elevi, pentru ca să se marcheze și mai mult legăturile și spiritul de colaborare în munca pentru dezvoltarea învățământului, pentru afirmarea disciplinei severe existente în Școala Politehnică și pentru ca elevii, în special, să vadă în această prezență comună, interesul pe care-l pun profesorii pentru formarea viitorilor ingineri de toate specialitățile.

În afară de Corpul Profesoral și de elevii Școlii, au mai luat parte la această solemnitate: D-l Ministru al Instrucțiunii, Prof. D. Gusti, D-l Subsecretar de Stat al Aerului, Radu Irimescu, diferite personalități oficiale și particulare, cari cu toți, prin această manifestare, au ținut să arate interesul pe care-l poartă Invățământului Tehnic Superior.

Festivitatea s'a deschis printr'o sfeștanie, după care Preotul, printr'o scurtă alocuțiune, a dat Profesorilor și elevilor binecuvântarea Bisericii, pentru acest început de an.

D-l Prof. N. Vasilescu-Karpen, Rectorul Șc. Politehnice, a expus obiectivele acestei serbări: Începerea cursurilor, Jubileul de zece ani al Secției Silvice în cadrul Șc. Politehnice și inaugurarea secției de Aeronautică, a 6-a secție pe lângă cele cinci deja existente. În ce privește cel dintâi obiectiv, D-sa a ținut să sublinieze elogios inițiativa acestei manifestări neobișnuită în tradiția vechii Școli.

Apoi, în cuvinte elogioase a apreciat eforturile secției silvice în timp de zece ani și a insistat asupra necesității creierii unei secțiuni de aeronautică, citind scrisoarea pe care a primit-o acum 8 ani de la Printul Moștenitor, azi Regele României, prin care, încă de atunci se accentua asupra necesității acestui învățământ.

D-sa trece apoi cuvântul d-lui Prof. V. N. Stinghe, decanul Secției silvice, care a făcut un scurt dar complet istoric al dezvoltării învățământului silvic în ultimul deceniu.

Secția Silvică ocupă azi în Școala Politehnică un loc bine definit, are laboratorii și muzee bine organizate, citându-ne în ordinea organizării lor: Laboratorul de Botanică, cel de Entomologie, cel de Soluri, Tehnologia lemnului, Silvicultură, Herăstrae, etc. Secția silvică dispune, de asemenea, de material didactic suficient pentru a se completeze cunoștințele teoretice cu cele practice, atât de necesare. Această organizare nu e la sfârșitul ei. Toate cele menționate se completează pe zi ce trece.

Remarcăm din cuvântarea D-lui *Stinghe* lipsa pădurilor de experimentație, atașate învățământului silvic, unde profesorii cursurilor de specialitate silvică să aplice împreună cu elevii diferențiate metode profesate de la catedră, și speranța cu care dă și-a încheiat cuvântarea că autoritățile de care depinde această înzestrare nu vor întârzi prea mult să o facă, pentru desăvârșirea instruirii celor chemați să conducă destinele pădurilor țării noastre.

Președintele Federației Soc. Elevilor Șc. Politehnice a adus mulțumiri Profesorilor și persoanelor participante, pentru îndemnul la muncă dat.

În sfârșit *DI Ing. M. Manoilescu*, Prof. de Șt. economice și raționalizare, la această Școală, a ținut o lecție de deschidere, discutând ierarhia de valori și ierarhia funcțională în societate, arătând locul de funde pe care trebuie să-l aibă Inginerii în conducerea Vieții economice.

După terminarea festivității selecta asistență a vizitat sălile de cursuri, laboratoriile și muzeele secției silvice precum și expoziția de proiecte și lucrări practice a elevilor Șc. Politehnice.

Cu acest prilej s'a împărțit publicului, o broșură conținând Istoricul Învățământului Silvic, dela 1906—1933, publicată sub auspiciile Secției Silvice, de la Șc. Politehnică.

Din această manifestare a reșit foarte clar progresul incontestabil mare, pe care Secția silvică l-a făcut în acest ultim deceniu de când se dezvoltă sub auspiciile Șc. Politehnice. În special, vizitarea bine înzestratelor Laboratorii și muzee a fost pentru membrul Corpului Silvic o foarte plăcută revelație, inspirând încrederea în realizarea progresului urmărit și dând o deosebită și îndreptățită mândrie de Corp.

După masă a avut loc o a doua sărbătoare, organizată de Soc. Elevilor ingineri silvici, la care a participat mare parte din asistența de dimineață. S'au ținut cuvântări de către DD.: Prof. *Stinghe*, Ing. Dr. C. Chiriță Ing. Dr. Dinu, Ing. I. Popescu-Zeletin și O. Georgescu, Președintele Soc. Elevilor ing. Silvici

Red.

EXAMENUL PENTRU GRADUL DE INGINER SUBINSPECTOR SILVIC

Între 2 și 19 Oct. a. c. s'a ținut în București, examenul Inginerilor Șefi Silvică candidați la gradul de Subinspector silvic, cu o vechime de 4 ani, la 1 Ianuarie 1934, examen cerut de art. 12 alineatul c, din legea de organizare a Corpului Silvic.

Comisiunea de examinare, în acest an, constituită conform prevederilor alineatului ultim din citatul articol, a fost compusă din D-nii Ingineri Consilieri

silvici: I. Comanicu, membru al Consiliului Silvic, Horia Lazăr, Directorul Regimului Silvic, Ingineri Inspectori generali: Ican Petre, Directorul C. A. P. S., V. Stinghe și M. Drăcea, Profesori de Științe silvice la Secția Silvică a Școlii Politehnice.

Până la 20 Sept — termenul fixat de Minister — s'au înscris 30 candidați, iar după această dată încă 2, ca:1 însă fiind tardiv înscrisi, nu au mai fost admiși.

Dintre cei 30 candidați, au rămas până la sfârșit numai 27, întrucât 2 întârziind la darea lucrării scrise nu au mai fost admiși, iar unul s'a retras chiar la sfârșitul ei.

Subiectul lucrării scrise este următorul:

1) Obligator.

Considerațiuni tehnice, economice și administrative asupra regenerării și restaurării pădurilor, cu referire specială la rolul speciilor de quercinee și salcâmului la câmpie, a rășincaselor și fagului la munte.

(Se va trata după alegere numai pădurile de câmpie sau numai cele dela munte).

2) (Una din cele două chestiuni de mai jos).

a) Efectul legii din 1930 în ce privește aplicarea regimului silvic.

b) Rentabilitatea industrializării pe loc în pădure a stejarului sau a fagului.

(Se va trata la alegere numai una din aceste esențe).

Lucrarea practică pe teren, s'a dat în pădurea Statului Rădești, din com. Stâlpeni ocolul silvic Carol I, din Județul Muscel, într'o porțiune de stejar pur sau în amestec cu fag, cu un f. frumos semințis de stejar.

Subiectul acestei lucrări este următorul:

Caracterizând starea actuală a pădurii să se spună ce s'a petrecut cu arboretul în ultimele 2 decenii.

Să se indice lucrările de făcut în deceniul ce urmează.

Să se estimeze din ochi volumul la ha. și să se arate proporția în lemn de lucru de foc și de crâci.

După nevoile actuale ale pieții care este felul de produse ce ar trebui să se prelucreze spre a se face cea mai rentabilă valorificare a materialului din pădure.

Rezultatul examenului este următorul: 26 candidați admiși, din care 6 cu calificativul f. bine, 10 cu calificativul bine și 10 cu suficient; unul singur respins.

După Instituțiile unde funcționează candidații, situația este următoarea: 21 dela C. A. P. S., 2 dela Regim, 3 dela Casa Centrală a Cooperat'ei și 1 dela fondul Religionar din Bucovina.

Față cu fondul lucrărilor personale, prezentate pentru examen și pentru a stimula spre cercetări personale pe terenul tehnic, silvic și economic pe viitorii candidați, Comisunea propune ca lucrarea personală, anume întocmită pentru examen, să cuprindă concluziile individuale asupra subiectului studiat, să nu fi fost ordonată și nici prezentată anterior autorității de care depinde.

Numărul mic al candidaților din acest an față cu cel din anii trecuți și cu numărul celor ce au vechimea cerută de lege, a impresionat. Și cu drept cuvânt, căci după Anuarul Inginerilor Silvici pe 1932/933, întocmit de D1 Ing.

Popescu Zeletin, cu vechime până la 1 Ianuarie 1930, după Instituțiile unde funcționează azi, ar fi trebuit să se prezinte : 93 dela C. A. P. S., 40 dela Regim. 3 dela Eforie, 18 dela Fondul Religionar, 5 dela diverse Primării și Municipii, 4 dela Oficiul Central al Cooperăției și 8 dela Societățile particulare sau liber profesioniști.

În total 179, adică s'au prezentat numai 14.5% dintre cei ce erau în drept a se prezenta.

Sunt de cercetat cauzele acestui mic număr de candidați din acest an, spre a se găsi soluția, căci dacă examenul este obligator prin lege, pentru ca rezultatul lui să corespundă intenției legiuitorului, prealabile cursuri speciale, pregătitoare cari să pună la curent pe toți cu concepțiile economice, tehnice și comerciale, cari stau la baza Administrației silvice de azi, ar putea împlini lipsuri și ajuta mult și Serviciului și concurenților,

I. I. Marinescu

Th. Dimitroff et A. Bioltscheff.

Contribution à l'étude de la faculté de restauration de nos terrains torrentiels.

(Extras din Anuarul Universității din Sofia Tom. XI, 1932/33).

46 pag. și 8 fig. în text.

Armătura vegetală exercită asupra evoluției reliefului solului un rol de întârziator foarte eficace, rol pe care se bazează azi toată lupta ce se duce împotriva ravinării.

Acolo însă unde omul și industriile sale au intervenit și au stricat o anumită stare de echilibru relativ, distrugând armătura vegetală, asistăm la o evoluție rapidă a formelor reliefului solului; eroziunea lucrează în plin fără nici o piedică.

În legătura cu acest fenomen, s'a observat că distrugându-se armătura vegetală de pe un sol stabil prezentând o pantă care depășește o anumită valoare — organismele vegetale nu mai pot, în condițiile actuale de sol, climat și pantă, să se fixeze imediat și cu propriile lor mijloace, pentru a restabili starea de mai înainte. Aceasta cu toate că pe terenurile învecinate, acea vegetație există, producând germei care s'ar putea dezvolta alături, dacă ar găsi condițiuni favorabile.

Dispariției învelișului vegetal îi urmează astfel o fază de ablațiune. Agenții

dinamicii externe se aștern la lucru tinzând să dea acestui teren o pantă generală inferioară aceleia pe care o avea în momentul despăduririi. Numai după ce terenul a căpătat o pantă mai mică, se poate observa că organismele vegetale caută să pună din nou stăpânire pe solul a cărei pantă s'a îndulcit simțitor.

Această pantă a fost numită de unii pantă de restaurare¹⁾.

Panta de restaurare nu este aceeași peste tot locul. Ea variază după amploarea, mai mare sau mai mică a fenomenului de scurgerea sălbatică a apelor pe pante (ruissellement). Se înțelege deci că formele de modelare ale terenurilor evoluează în sensuri foarte diferite, după mai marea sau mai mica abundență a precipitațiilor și potrivit cu repartizarea lor în cursul unui sezon de vegetație. Dar nu numai atât. Natura precipitațiilor: joacă de asemenea un mare rol. Ploile violente și grindina activează mersul eroziunii și deci evoluția formelor. Zăpada din contră, menține starea actuală a terenului. Zăpada topindu-se încet apa rezultată are timp să se infiltreze în sol; numai o cantitate mică se scurge încet și fără ca să producă efectul aceleia provenită din ploile torențiale și din grindină.

Din examinarea acestor fenomene, s'a

1) C. Bernard, Cours de restauration de montagne, Fasc. I pag. 302.

putut ajunge la stabilirea următorului principiu: „un sol de constituție fizică și de pantă dată va putea să fie invadat de vegetație sub un climat dat, în timp ce această invazie a avut deja loc sau este încă imposibilă în alte condițiuni de climat”¹⁾.

În legătură cu principiul amintit mai sus, D-nii Th. Dimitroff și A. Boltscheff publică anumite observațiuni și constatări făcute relativ la stabilirea variabilității facultății de restaurare a terenurilor torențiale față de panta lor actuală.

Pentru aceasta, autorii au ales ca locuri de observație doi torenți: Brestov Dol și Tschourilsk Dol afluenți ai râului Iskar, izvorând din munți Rila, străbate Balcanii și se varsă în Dunăre cam în fața orașului Corabia de noi.

Autorii au putut constata că în timp ce o parte din suprafețele puse sub observație erau invadate, pe cale naturală, de vegetație, anumite puncte prezentând pante mai mari decât restul, au rămas tot goale și se pare, vor rămâne încă până în momentul când panta terenului se va micșora.

Această situație se prezintă și atunci când se încearcă să se pună stăpânire pe sol pe calea plantațiilor.

În fine, s'a mai remarcat că, deși cei doi torenți se găsesc în condițiuni aproape identice de topografie climat și sol, locurile de observație marchează o oarecare diversitate în ce privește capacitatea de restaurare a terenurilor. Autorii pun această diversitate de restaurare în legătură cu microclimatul locurilor de observație.

Din studierea și stabilirea capacității de restaurare a terenurilor, autorii au

crezut că pot obține o bază de clasificare practică a regiunilor torențiale.

Astfel, o primă categorie ar forma o acele terenuri unde natura prin prezența diferitelor vestigii vegetale păduroase, contribuie la restabilirea vegetației. Singura măsură de luat în aceste regiuni ar fi rezervarea terenurilor degradate.

În aceste locuri, lucrările de corecțiune și cele de plantație nu ar face decât să accelereze procesul natural.

În această categorie se plasează o parte din terenurile de pe flancul Nord al munților Bulgariei, având o posibilitate foarte mare de restaurare.

A doua categorie de terenuri o formează acelea unde restaurarea pe cale naturală nu poate fi obținută decât cu ajutorul vegetației ierbacee.

Aici se clasează terenurile lipsite de păduri — fânețe și pășuni — din regiunile ridicate precum și părțile superioare goale și degradate ale bazinelor de recepție ale torenților și râurilor torențiale din munții Rila, Rhodopes și Pirine.

A treia categorie ar forma o acele terenuri unde nici vegetația lemnoasă și nici cea ierbacee nu pot face nimic pe cale naturală. Pe aceste terenuri urmează să se facă lucrări de corecțiune și plantațiuni.

În această categorie se clasează toate părțile torențiale ale creștelor munților înalți, având un climat aspru și o facultate de restaurare naturală foarte slabă.

Aceste sunt ideile principale din lucrarea amintită care ne-au fost înlesnite de rezumatul francez pe care-l conține. Regretăm că necunoașterea limbii bulgare ne-a împiedecat să aflăm detaliile acestor cercetări, al căror interes este inutil să-l subliniem.

1) C. Bernard op. cit

The Empire Forestry Handbook 1933.

London, 1933, pg. 167.

Anuarul forestier imperial pe 1933.

Asociația silvicultorilor din întregul Imperiu Britanic ne-a trimis cu titlul de dar, Anuarul pe 1933, publicat sub îngrijirea sa și editat de W. A. Robinson.

Este o lucrare de dat ca exemplu. Tiparul, hârtia, împărțirea materiei, legatul; totul face lucrarea prezentabilă, simpatică, de te îndeamnă să o răsfoești, deși, prin definiție Anuarul este o operă care interesează în special corpul cărui îți ține evidența. Modul, însă, cu totul îngrijit („occidental”) în care apare ne împune să stăruim puțin asupra-i și să spunem cu ce se ocupă.

Își propune să prezinte într-o formă cât mai condensată (167 pag. form. 14/22 cm) informațiile esențiale asupra pădurilor imperiului britanic. Astfel, capitolul care se ocupă cu statistica forestieră a Imperiului Britanic, după suprafață, vol. proprietate, producție, consum, import și export, alcătuit după date oficiale, oferă cele mai valabile cifre existente în materia respectivă — dând un bilanț al resurselor forestiere ale Imperiului Britanic.

De un interes special pentru comerțul de lemn, pentru arhitecți și antreprenori de lucrări (constructori) este lista revăzută a numirilor din comerț pentru diferitele specii din imperiu, care au fost puse în paralel cu cele științifice (botanice) cărora corespund, reducându-se astfel formidabila confuzie care exista până acum.

Mai departe, în alte capitole speciale găsim informații despre Institutele și serviciile care se ocupă cu silvicultura în cuprinsul imperiului, despre Institutele de cercetări forestiere cu *programele respective pe anul în curs*, despre centre de învățământ Silvic, societăți și reviste forestiere, etc.

Anuarul așa cum se prezintă, este o lucrare de cooperare la care au contribuit diversele Instituții și silvicultorii din toată țara și vrea să facă oficiul de informații pentru toți cei cari s'interesează în producția, conservarea, distribuția și utilizarea pădurilor din Anglia și Imperiul Britanic.

În rezumat: un model de tehnică redacțională și tipografică prezentat cu girul celei mai mari Societăți forestiere engleze.

T. B

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 6, Iunie 1933.

F. Vidron.

La méthode du contrôle dans une sapinière vosgienne.

Metoda controlului într-o pădure de brad din Vosgi.

În amenajamentul pădurii Walschied (Moselle), din 1932 s'a prevăzut ca seria III-a să fie tratată în codru grădinarit, prin „metoda controlului”.

Dela 1886, când s'a creiat — la cererea lui Gurnaud — seria controlului din pădurea Amance, este prima oară, când — oficial cel puțin — metoda controlului s'a aplicat într-o pădure franceză supusă regimului silvic.

Autorul articolului dă câteva precizări asupra amenajamentului seriei menționate, conchizând că a trebuit să limiteze exigențele metodei la potențialul mijloacelor de acțiune, de cari putea dispune.

Amenajam. s'a străduit, simplificând metoda, și adoptând-o la contingențele administrative locale, să-i mențină principiile esențiale și să-i păstreze, dacă nu litera, cel puțin spiritul.

Vinconneau.

Le trouble d'aménagement dans les taillis incendiés.

Turburarea amenajamen-

tului în crângurile incendiate.

Când un crâng amenajat este incendiat la o vârstă *n.* inferioară vârstei *N.*, a-1 leasă pentru exploatarea normală și când tulpinile n'au fost distruse cum se întâmplă de altfel în general, rezultă un prejudiciu, constituit aproape întotdeauna din 3 feluri de pagube:

1) Paguba arboretului propriu zis. — Este pierderea valorii de viitor a arborilor în creștere, diminuată cu val. de vânzare a crângului incendiat, când există. Dar, când arboretul a fost ars la o vârstă tânără, recepajul necesită cheltuieli de manoperă, de recepaj, cari se adaugă la pierderea valorii de viitor a arboretului.

2) Paguba solului forestier.

Este paguba datorită distrugerii pături moarte, în total sau în parte, cum și uscăciunii sau calcinației terenului vegetal, ducând la sărăcirea solului forestier în principii fertilizante, sărăcire ce se poate evalua experimental destul de ușor.

3) Paguba datorită turburării amenajamentului.

Este reprezentată prin sacrificiile de exploatabilitate, ce trebuiesc suportate pentru a urma ordinea exploatareii stabilite.

Autorul își propune în acest articol să

evalueze — în mod general — această pagubă, prin calcule, ajungând la formula:

$$T = \frac{1}{(1+t)^{N-n}} \left[V_n \frac{(1+t)^{N-n} - 1}{(1+t)^N - 1} - V_m \right]$$

T = paguba din turburarea amenajamentului,

t = procentul forestier.

N = vârsta normală de exploatare,

n = vârsta, când s'a produs incendiul.

V_n = val. arboretului la vârsta normală de exploatare și

V_m = val. de vânzare a arboretului incendiat.

Coefficienții:

$$\frac{1}{(1+t)^{N-n}} \text{ și } \frac{(1+t)^{N-n} - 1}{(1+t)^N - 1}$$

sunt dați de table.

Dacă formula de mai sus ar fi admisă de toată lumea, ar fi comod — după modelul ce există pentru valorile de viitor, — să se stabilească baremuri, cari să dea — pentru diferitele vârste uzuale ale exploatarei normale — valori mijlocii ale turburărilor amenajamentului, în funcțiune de:

1) Principalele valori de vânzare ale crângurilor la aceste vârste normale de exploatare,

2) Câteva valori curente ale procentului mijlociu t în formarea valorii fondului și suprafeței și

3) Vârstele arborelui incendiat.

Pierre Buffault.

Au sujet des races françaises de pin maritime.

Cu privire la speciile franceze de pin maritim.

Autorul răspunde la un articol al d-lui M. Rol, botanist, pledând pentru afirmația, că pinul maritim în regiunea a-

tlantică cel puțin la S Vest — este net calcifug.

A. Granger.

A propos des éclaircies de Bellême.

Cu privire la răriturile din päd. Bellême.

Această metodă a răriturilor dela Bellême a suscitat multe discuțiuni pro și contra, cari s'au publicat în „Revue des eaux et forêts”.

În articolul de față, autorul caută să demonstreze, că înălțimea optimă a fuzului de 15 metri, ce se speră a se ajunge de stejarii din Bellême, către vârsta de 70 de ani, este insuficientă, pentru a conchide, că în principiu, e vorba mai întâi de o metodă, aplicabilă numai pentru sohuri și cămate ca la Bellême și apoi de o transformare a metodelor anterioare.

P. De Lachadenède.

Grille électrique pour tacons.

Grătar electric pentru peștiișorii de somon.

Este vorba de un aparat electric, o instalație, care să ușureze coborârea peștiișorilor de somon ajunși la vârsta de 2 ani și cari trebuie să emigreze în mare pentru a crește timp de 3—4 ani și apoi să revină în râu ca somon mare.

H. J.

Réduction du personnel des officiers des Eaux et forêts depuis un siècle.

Reducerea personalului inginerilor de ape și păduri în timp de un secol.

O notă și un grafic, din cari se vede, că în 1828, suprafața păduroasă ce servea administrației unui inginer silvic în Franța era de 3476 ha., pe când în 1932 — după 104 ani — ac. suprafață s'a ridicat la 6902 ha, ceea ce însemnează că personalul silvic ingineresc în Franța, față cu suprafața păduroasă ce admni-

strează, s'a înjumătățit în timp de 100 de ani.

G. Huffel.

Le mouvement forestier a l'étranger.

Mișcarea forestieră în străinătate.

Autorul se ocupă de mișcarea forestieră din ultima vreme din: Polonia, România, Elveția, Germania, Austria și Rusia.

În ce privește România, autorul reamintește, că chiar de pe când a vizitat pădurile create pe nisipurile României, și-a exprimat îndoielile asupra menținerii venitului pe care-l producea la prima exploatare. — „Este îndoielnic — spune D'sa — că salcâmul va putea constitui păduri durabile pe nisipur; ar fi prudent să i se asocieze alte esențe”.

Autorul are satisfacția să fie confirmat mai repede, decât a crezut, prin constatările făcute și publicate într'un memoriu asupra decadenței pădurilor de salcâm din România și necesitățile de a crea subaboretate pentru protecția solului” de către colegii C-tin Chiriță și Radu Munteanu.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 5—1933.

L. Pardé.

L'introduction des essences exotiques en forêt.

Introducerea esențelor exotice în pădure.

La 29 Martie 1933, fiind invitat de Soc. Centrale Forestière de Belgique la Bruxelles, L. Pardé a ținut în fața adunării generale a acestei societăți o conferință despre introducerea exoticelelor în pădure. Conferința este publicată în înregistrare în acest număr al revistei.

D-l L. Pardé, după ce arată care sunt principiile care conduc la introducerea exoticelor într'o regiune oarecare și la ce cercetări trebuie supusă o esență pentru a constata dacă corespunde intențiilor, face o enumerare a esențelor care i se par mai interesante din punct de vedere forestier, pentru Belgia.

M. G.

L'arbre en croissance.

Arborele în dezvoltare.

Profesorul Priestley, într'o comunicare pe care a publicat-o în revista *Forestry* din Dec. 1932 evidențiază importanța mugurilor pentru creșterea arborilor. În urma unor cercetări, a făcut constatarea că activitatea cambială începe sub muguri și se întinde spre baza arborelui. Pe baza acestor concluzii se pot explica diferite fenomene care se petrec la un arbore: elagajul natural, aderența nodurilor, ascensiunea sevei, apoi condițiuni de pluit, de tăere ș. a.

E. R.

Comment on combat la maladie de l'orme en Hollande.

Cum se combate maladia ulmului în Olanda.

Spectacul olandezi au ajuns la convingerea că maladia ulmului se datorește ciupericii *Graphium ulmi* care are ca agent de propagare pe *Scolytus Geoffroy* și *S. multistriatus Marsh.* De aceea combaterea urmărește scoaterea arborilor uscați sau maladiți și distrugerea scoarței acestor arbori adică a mediului unde se dezvoltă *Scolytus*.

În acest sens guvernarea olandeză a dat mai multe dispozițiuni proprietarilor de păduri iar Ad-ția forestieră a fost însărcinată cu supravegherea executării măsurilor de combatere.

Ca mijloace preventive au fost studiate diferite substanțe chimice dar fără rezultat satisfăcător.

Se crede cea mai bună cale pentru diminuarea răului s'a găsit prin izola ea speciilor și varietăților de ulm ce s'e mai rezistente la mătădie. Constatarea acestora se face de o comisie specială care lucrează în legătură cu laboratorul de Phytopatologie.

No. 6. — 1933

Albert Lamy

Notes pour servir à l'étude des forêts du Ruanda-Urundi.

Note pentru studierea pădurilor din Ruanda-Urundi.

Ruanda-Urundi este un ținut din Africa ecuatorială la răsărit de lacurile Tanganyica și Kivu. Inginerul șef al acestui ținut, după ce își arată factorii principali geografici, topografici, climatici, și geologici cari influențează vegetația, face o descriere a tipurilor de vegetație și apoi trece la descrierea pădurilor.

Intrucât factorii sol și climă de care depind asociațiunile vegetale primitive variază cu altitudinea, d'istinge 3 zone de vegetație forestieră în raport cu altitudinea și anume:

1) zona pădurilor care se întind mai sus de 2400 alt., împărțită și ea în două subzone:

a) etaj de bambus —

b) etaj de rășinoase.

2) Zona cuprinsă între 2100 și 2400 m.

3) Zona pădurilor sub 2100 m. alt.

Sunt descrise aceste zone și esențele principale ce compun pădurile.

(Va urma)

S. Căbăncă.

Les progrès de la technique de la conservation du bois.

Progresele tehnice de conservării lemnului.

Desvoltarea industriei și tehnicei a mărit cererea de lemne tari, rezistente la atacul ciupercilor și insectelor. Proce-

deele vechi prin care se mărea această rezistență. — uscarea înceată în locuri adăpostite — deși cu rezultate excelente nu mai puteau satisface cerințele din ce în ce mai mari. Pe de altă parte, lemnele tari fiind insuficiente a trebuit să se găsească mijloace artificiale pentru mărirea rezistenței lemnului. Astfel s'a ajuns la uscarea lemnului în uscătorii și la procedeele chimice.

Autorul relevă unele cercetări și rezultate asupra injectării lemnului și constată că tehnica prezervării lemnului este pe calea bună care va simplifica procedeele va mări eficacitatea și va realiza economii apreciable față de vechile procedee.

G. Delcroy.

Une visite, au champ d'expériences de Belle-Étoile, dans la forêt de Soignes.

O vizită la câmpul de experiențe „Belle-Étoile” din pădurea Soignes.

Se fac câteva observațiuni asupra unor esențe cu creșterea rapidă din câmpul de experiențe asupra rezultatelor experienței internaționale ce se fac aici asupra originii pinului silvestru și asupra rezultatului unor rărituri.

C. Gillardin.

Note sur la culture du mélèze dans la forêt de Soignes.

Asupra culturii laricelui în pădurea Soignes.

Amestecul de larice european cu fag, în pădurea Soignes a dat rezultate foarte bune. Autorul arată cu cifre aceste rezultate și face câteva considerațiuni asupra felului cum trebuie introdus laricele în amestec.

La campagne contre les bois belges. L'exposition de Bruxelles en 1935.

Campania contra lemnului belgian.

Expoziția de la Bruxelles din 1935.

Un protest în contra întebușării lemnului de proveniență străină în locul celui indigen.

Les incendies forestiers en 1932.

Incendiile forestiere din 1932.

Constatându-se procentul însemnat al suprafețelor distruse de foc se cere un nou efort pentru a lupta în contra incendiilor.

Dări de scamă, Bibliografic, Cronică forestieră.

N. Rn.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 8, 1933.

J. Darbellay.

Améliorations sylvo-pastorales

În basînul râului „La Gérine” s'au executat lucrări de „restaurare” pe o suprafață de circa 1400 ha. Astăzi pădurea este complet stăpână pe sol și susceptibilă de randament.

Însă, lipsa drumurilor de acces făceau imposibile lucrările culturale de cari se simțea nevoie în noile arborete. În vederea acestor lucrări, s'a constituit un sindicat al proprietarilor, cari au construit un drum public, lung de 6 km. și care a costat 400 mii de franci elvețieni. La această lucrare, Statul elvețian a contribuit cu 60% din suma cheltuită.

Astăzi, întreg bazînul acestui râu este accesibil iar lucrările culturale în pădure posibile și rentabile.

H. By:

L'Organisation du service forestier.

(5 pag.).

Comentarii asupra proiectului de organizarea serviciului silvic elvețian, preparat de o comisiune specială.

J. J. Luze.

Le régime fiscal de nos forêts.
(6 pag.).

Legislația fiscală a celor 25 cantoane este foarte variată ca principii și aplicare.

Se arată particularitățile legislației unor cantoane.
(Va urma).

A. Har.

SILVA

N-rele 18; 20; 22/23; 24, 25; 33/34; 35; 38; 39.

V. Dictrich, München.

Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiuri și metode statistice pentru studiul din punctul de vedere al economiei forestiere, al pieței lemnului.

Autorul, profesor de politica economiei forestiere la München, opinează că studiul pieței lemnului înglobat până acum în cursul pe care-l predă, mai degrabă constituie o disciplină specială. Apoi, circumscrie obiectul acestui nou curs, limitându-l la acele chestiuni care interesează economia forestieră. Astfel fiind, în expunerea lui nu cuprinde chestiunile cari privesc exclusiv pe industriașul și pe negustorul de lemn precum, de ex. usanțele pieței de lemn, sau comptabilitatea și gestiunea financiară a întreprinderilor industriale și comerciale.

În ce privește împărțirea cursului astfel conceput prevede două părți principale: Partea teoretică sau fundamentală și partea aplicată. În cea dintâi studiază subiectele pieței (cererea și oferta), apoi obiectele (marfa) și localitățile unde se găesc, în sfârșit întâlnirea cererii și ofertei, adică căile de schimb ale lemnului.

lui cheltuelile părților contractante și în fine formarea prețului.

În cea de a doua parte este vorba de înăurirea pieței de lemn, fie din partea Statului (politica lui comercială și de circulațiune), fie din partea particularilor, isolați sau asociați. Discutând în partea întâia cererea și oferta rezultă o subîmpărțire, după cum este vorba de piața națională sau de cea internațională. Așa fiind, aci se studiază și statistica comerțului cu lemn, statistica consumului și statistica industriilor lemnoase.

Bazat pe acest program, urmează sprijinită pe 63 tablouri statistice și multe diagrame, expunerea detaliată a tuturor punctelor dintrînsul și concluziile ce se pot trage din nenumeratele coloane de cifre pentru organizarea potrivită a economiei forestiere.

Articolul analizează toate chestiunile din punctul de vedere al intereselor germane, ceea ce nu exclude că cuprinde o mulțime de date interesante și pentru cei ce locuiesc dincolo de hotarele Germaniei.

No. 30 și 37

*Richard Lang, in München,
Lärchenwuchstum und Böden.*

Creșterea laricelui și solurile.

Aut. care s'a ocupat și altă dată cu studiul laricelui aduce prin acest articol câteva date complementare. În rîndul întâi încearcă a explica colorațiunea variabilă a lemnului de larice (larice roșu, larice sur). Apoi stabilește limitele distribuiri naturale și explică lipsa lui — câte odată semnalată înăuntrul limitelor climatice naturale de creștere. În sfârșit discută ființarea laricelui în afară de aria naturală, din punctul de vedere climateric a distribuiri acestei specii.

Lang — lucrul rezultă din titlul articolului — vrea să demonstreze că prezența laricelui înăuntrul și în afară de

zona lui de distribuire nu este condiționată numai de factorii climaterici prielnici că își găsește ultima explicație mai degrabă prin condițiunile solului. În ce privește regiunile mai călduroase și mai uscate ale Germaniei de Sud creșterea prielnică a laricelui — nu numai în tinerete, ci și până la adânci bătrânețe — în afară de limitele climaterice naturale ar fi condiționată de caracterul solului: soluri sărace în câteva și deci mai mult ori mai puțin acide. Laricele ar fi o specie acidophilă.

No. 36.

Karl H. Trümper (Gemeinde oberförsterei Meschede) und G. Deines (Waldbauinstitut der Forstl. Hochschule Hannover-Münden).

Betrag zum Anbau der japanischen Lärche.

Contribuțiuni la cultura laricelui japonez.

În timpul din urmă, foarte multe împăduriri din Nordvestul Germaniei au fost efectuate cu *Larix japonica*, fără ca rezultatele obținute să fi fost inventariate și cercetate atât din punctul de vedere tehnic silvic cât și din cel pedologic. Aut. și propune aceasta examinare pentru lucrările efectuate în valea superioară a Ruhrului. Aprecierile lui, bazate pe cercetări minuțioase ale exigențelor staționale și a producțiunii pe ha sunt din cele mai elogioase. Un arboret de 28 ani cubează 400 m³ pe ha. În condițiuni egale arborete de pin strob. de molid, de sitca și duglasie de *Quercus rubra* și penduncalata au produs, tot pe ha. 225; 211; 176; 138; 134 și 122 m³. Resultatul excepțional de mai sus este datorit condițiunilor excepționale staționale. Îndată ce aceste condițiuni, mai ales cele pedologice, se schimbă, în sens pejorativ — comparate cu condițiunile din țară de provenință — se constată și o scădere simțitoare a producțiunii. În

resumat, aut. crede că L j. este o specie excelentă pentru împăduriri în regiunea bă ăganelor (Heide) din N. V. Germanici.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933. 1. Iulihcft.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate

Economia forestieră și dreptul forestier în Statul național-socialist.

Economia forestieră, cu tot caracterul său în mai mare măsură național și obștesc va încerca totuși o mai puțin profundă prefacere în sens legislativ și economic decât alte ramuri ale economiei naționale, în noulle împrejurări ale politice interne germane. În articolul de față se analizează măsura în care structura actuală a acestei economii este compatibilă cu doctrina și principiile programului național-socialist.

În această primă parte se tratează chestiunea noului drept rural și consecințele sale asupra formelor de proprietate forestieră.

Domes U., Dr.

Studien über die Verbreitung des Waldes, usw.

Studii asupra distribuției pădurii, etc.

Se continuă referatul semnalat în cele două caete precedente ale revistei.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Kieferneule (P. flammca) in Mecklemburg.

Insecta Panolis în Mecklemburg.

Studiu în continuare.

Știri forestiere:

1) Die Forstwirtschaft im Aufbau des berufsständischen neuen Staates. (Reproducere după „Forstlicher Pressedienst“).

2) Feststellung forstlicher Fachausdrücke (O punere la punct din partea președintelui asociațiunii Institutelor de cercetări forestiere germane în polemica ivită asupra chestiunii respective).

2. Iulihcft.

Haenel K., Dr.

Nonne und Vogelwelt.

Insecta Psilura monacha și lumea păsărilor.

Autorul este un vechiu cercetător și mai ales un aprig apărător al rolului păsărilor pădurii în decimarea insectelor. În acest articol se polemizează cu un alt silviculor german asupra acestei chestiuni în legătură cu niște recente cercetări consumate într'un articol din caetul din Ianuarie.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht usw.

Economia forestieră și dreptul forestier etc.

Se continuă articolul și capitolul început în caetul precedent.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Kieferneule (Panolis flammca) in Mecklemburg.

Insecta Panolis f. în Mecklemburg.

Continuarea articolului în caetul precedent al revistei.

Recenzii:

43) Schaperclaus W. Dr.: Lehrbuch der Teichwirtschaft.

44) Bang P. Dr.: Soziale Erneuerung (Zeitschrift).

45) Jedlinski Wl., Prof.: Forschung der

Merkmale der Struktur, der Entwicklung u. des Zuwachses der Kieferbestände in Poen.

46) Hatzidakis A., Prof.: Le multi-mètre topographique.

Știri forestiere.

Von den Arbeiten der Süddeutschen Vogelwarte.

Die Bedeutung des neuen Reichspatentregisters für Waldbau u. Forstwesen. Insektenstücke u. ihre Behandlung.

1933. 1. Augustheft.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia forestieră și dreptul în statul național-socialist.

În continuarea studiului început în caetele precedente se discută deastădată cu mult lux de citate și doctrină obiectivul național-economic în economia forestieră.

Geiger R.

Können herumliegende Bierflaschen einen Waldbrand verursachen?

Pot sticlele de bere aruncate în pădure să provoace un incendiu?

Întrebarea a fost pusă secțiunii de Meteorologie de pe lângă Institutul de cercetări forestiere München de către serviciul silvic bavarez.

Pe bază de cercetări strict științifice autorul demonstrează că nu este cazul, astfel că zeloșii închinători ai zeiței blonde, pot să-și continue fără grje sacrificiile bachice prin frumosașele păduri bavareze.

Friederichs K., Prof. Dr.

Die Keferneule usw.

Insecta Panolis f. etc.

Articol în continuare și încheiere cu un imn adus metodei de combatere prin introducerea porcilor în pădure.

Reinhold G., Prof. Dr.

Die Allmendwäldungen im Deutschen Reiche.

Pădurile obștiilor în imperiul german.

Scurte considerațiuni asupra formelor acestora de proprietate forestieră în Germania și anume a felului cum apare ea în statistica populațiunii, ocupațiunilor și exploatărilor din 1925.

Știri forestiere:

Plantațiuni de salcie și plop în lucrările publice.

2 Augustheft.

Lang R.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrășământului forestier.

În legătură cu un alt articol publicat în aceeaș revistă asupra specificului și procedeeului de îngrășare, se tratează în articolul de față importanța magneziului, fierului și sulfului ca alimente pentru vegetale, cum și îngrășământul de potasiu și azot.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht, usw.

Economia forestieră și dreptul forestier, etc.

Se continuă cu expunerea chestiunii respective începute în numerele precedente ale revistei, tratându-se de astădată Desvoltarea și aspectul de până acum al țelului economiei forestiere și Politica național-economică a esențelor forestiere. Se încheie acest ultim capitol cu reconfirmarea principiului de silvicultură propriu zisă a lui Gayet. Amestec intim și complex de grupe sau indivizi izolați de esențe rășinoase și foioase, moi și tari, cu înrădăcinare profundă și superficială de lumină și de umbră producătoare și consumatoare de humus, în

legătură cu o susținută educație a cres-
terii.

Prim H.

Gedanken zu einem Reichsforstgesetz.

Considerațiuni în jurul
unei legi forestiere unitare,
pentru întreg Reich-ul.

Germania nu a avut până în prezent
o lege forestieră unitară.

Această chestiune eră de resortul legis-
lației fiecărei țări federale a imperiului.
De aceea legislația forestieră Germană
desvoltată independent dela țară la țară
apare foarte diversă. Desigur că trecutul
istoric al fiecăreia dintre aceste țări apoi
diversitățile economice locale etc., au
prilejuit această diversitate. O încercare
foarte serioasă de unificare în acest sens
din anii următori războiului (1920) nu
a reușit, în special din cauza rezistențelor
opuse de Prusia și Bavaria de a renunța
la trecutul lor în materie. În împrejură-
rile actuale politice din Germania, che-
stiunea se repune la ordinea zilei mai
mult decât oricând. Autorul pledează în
sensul unei legi unitare și anume nu de
a se adopta prescripțiuni uniforme pen-
tru întreg Reich-ul cea ce ar însemna a
se cădea în cealaltă extremă, ci de a se
defini anumite norme generale comune
tuturor țărilor. În special, chestiunea re-
glementării economiei forestiere private
din considerațiuni natural-economice este,
după autor, de absolută actualitate.

Știri forestiere:
Korbweidenanbau

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND
JAGDWESSEN.
Nr. 5. 1933.

Dr. Butovitsch — Stockholm.
Freilanduntersuchung der Bodenfauna

*und deren Bedeutung für die forstliche
Praxis.*

Cercetări în natură asu-
pra importanței faunei so-
lului pentru practica fore-
stieră.

Cercetările s'au întreprins în pădurile
de pin cu sol nis. pos. din Nordul Prusiei.
Din sol se iau probe (de sol), după în-
depărtaea păturii vii și apoi prin usca-
rea acestor probe în aparate speciale se
forțează animalele să iasă afară; cerce-
tarea faunei se face pe orizonturi, sepa-
rat. Pe baza acestor cercetări se alcă-
tuiesc liste de animale și se stabilesc pe-
tipuri de arborete și clase de vârste va-
riațiunile întâlnite.

Grație acestei metode se poate vedea
în practica silvică cauza multor eșecuri
de cultură. Astfel, în unele cazuri de ata-
curi la puești de pin s'a constatat că so-
lul e a dejă dinainte infectat cu larve vâ-
tămătoare, care însă în arboretele bătrâ-
ne nu cauzau pagube. O cercetare ante-
rioară a faunei solului ne ar fi arătat nu-
mărul mare al larvelor vătămătoare și
am fi fost conduși să amânăm plantațiu-
nea

G. Baader P. of. Dr.

Die Grenzen der Saumschlaggebotes
Limitele aplicării meto-
dei prin tăerile în margi-
ne de masiv.

Aplicarea metodei prin tăeri în mar-
gine de masiv a prof. Wagner întâmpi-
nă greutăți în pădurile de pin din Nor-
dul Germaniei; autorul arată în ce con-
stă aceste greutăți și deci posibilitățile
de aplicare ale metodei.

Dr. Schubert,

Die Witterung im Jahre 1932
Climatul în anul 1932 în
Eberswald.

Temperatura aerului în Martie și Iunie a fost scoborită, în celelalte luni ridicată. Precipitațiile atmosferice în Martie, Iunie, Iulie, Noiembrie și Decembrie reduse, în Mai și Octombrie, mari.

C. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH.
Heft 3.

*Dem Andenken des Landforstmeisters
Roth.*

Necrolog.

Dr. Ing. Hudczek, Fritz.

Die Korrelationsrechnung als forstliche Arbeitsmethode.

Calculul corelațiilor ca metodă de cercetare forestieră.

Autorul constată că, deși calculul integral și al erorilor și-a găsit aplicație în științele silvice, în ultimul timp, mai ales prin lucrările lui Busse și Tischendorf, asupra calculului corelațiilor nu s'a scris nimic în literatura forestieră germană.

Autorul arată în ce constă acest calcul și care îi pot fi aplicațiile.

Calculul corelațiilor este o metodă de cercetare statistică și origina lui trebuie căutată pe la sfârșitul secolului 19-lea în Italia. El are de scop să reprezinte în formule matematice legătura ce este presupusă că există între două variabile. Deci nu e aplicabil la cantități care stau într'o precisă relație matematică, ci numai la cele ce stau într'o așa zisă legătură stohastică.

Pentru a înțelege mai bine scopul acestui calcul să presupunem că vrem să știm dacă există, și în ce grad, o legătură între lungimea conurilor de molid și temperatură. Acestea constituiesc două variabile care pot fi măsurate concomi-

tent, mai multă vreme, obținându-se astfel o serie de valori perechi.

În cazul unui raport precis matematic raportul dintre lungimea conurilor și căldură s'ar exprima analitic printr'o curbă sau printr'o dreaptă. Deoarece lungimea conului nu atârână numai de căldură, ci și de alți factori, relația nu e reprezentată printr'o dreaptă ci, reprezentând valori perechi față de două coordonate, printr'un câmp de puncte. Căutând atunci să facă o compensație, pentru a obține totuși o dreaptă, vom obține, aplicând teoria celor mai mici pătrate ale abaterilor, două drepte care se vor tăia într'un punct. Dreptele fac un unghi care poate fi mai mare sau mai mic cu cât corelația între variabile e mai mică sau mai mare. Această corelație se exprimă prin raportul între coeficienții care determină direcțiile dreptelor și care se numește coeficient de corelație.

Elementele analitice ale dreptelor, deci și coeficientul de corelație se obțin prin calcul din seria de valori perechi, cu ajutorul unor formule stabilite

În exemplul de mai sus coeficientul de corelație este de 0.88 deci foarte mare.

Insemnătatea acestui coeficient de corelație e mare însă nu trebuie supraestimată. El nu ne arată care e variabila și care funcția, sau dacă ambele sunt variabile și atârână de o a 3-a mărime. Apoi coeficientul de corelație e valabil numai pentru relațiile ce pot fi exprimate prin drepte nu alte curbe ex.: parabole.

Se arată apoi cum se construiește și care sunt avantajele așa numitei tablele de corelațiuni, care trebuie întocmită ori de câte ori e cazul să se lucreze cu mari cantități de valori perechi.

Se arată apoi diferite metode de a calcula coeficientul de corelație pentru a fi cât mai aproape de realitate.

Se dă ca exemplu găsirea corelației între volumul arborilor și volumul obținut prin metoda Huber.

Prof. J. Busse.

Die Zuwachsprozenttafel.

Tabela procentelor de creștere.

Profesorul Busse, autorul unei tablele de procente de creștere, arată în acest articol că procentele, arătate în tabela sa, sunt utilizabile chiar în cazuri când arborii au avut alte condițiuni de creștere decât cei din Germania. Afirmația se sprijină pe analiza făcută în Japonia pe 265 exemplare de *Cryptomeria Japonica*. Autorul reproduce apoi un abac construit după tabela sa de Ing. Hudeczek. *Wiena.*

Recenzii.

Lehmann, Dr. E. Lehrbuch der organischen Chemie für Studierende der Landwirtschaft und des Gartenbaues. — *Berlin.*

Koroleff, Alexander M. and Bryant, Ralph Clement. The Transportation of wood chutes, Yale University.

Hawley, Ralph C. and Goodspeed, Allen W. Selection cuttings, for the small forest owner, Yale University.

Berthoff, Lloyd, M. Reactions of the Honeybee to Light. *Washington Journal of Agricultural Research* 1931.

Heft. 4.

Ing. Hudeczek, Fritz.

Die Korrelationsrechnung als forstliche Arbeitsmethode.

Calculul corelațiilor ca metodă de cercetare forestieră.

În continuare, autorul arată metoda de a afla coeficientul de corelație pentru cazul când relația ar fi reprezentată printr-o curbă sau pentru cazul când ar fi mai mult de 2 variabile.

Se dau exemple. — În concluzie se arată importanța acestui calcul pentru practica silvică.

Hugershoff, R.

Graphische Ermittlung linearer Korrelationen.

Calcularea grafică a corelațiilor liniare.

Autorul arată că sunt două procedee de a fixa o legătură între două variabile: metoda calculului analitic și metoda grafică.

Prima, arătată în numărul precedent al revistei, e nevoasă. Deaceia, autorul recomandă pe cea grafică întrucât simplifică mult operațiunile de aflarea corelațiilor. — Se arată prin exemple calea ce trebuie urmată.

Prof. Münch, E.

Schrägverschulung.

Repicajul oblic.

Autorul, ca unul ce a arătat avantajele pînării inclinate crede ca această metodă se poate foarte bine aplica și în pepiniere. Aduce ca exemplu pueții de molid repicați în acest mod în pepiniera Tharandt.

Dr. Zieger.

Blendersaumschlag und Schirmkeilschlag in ihrer Heimat

În patria codrului cu tăeri în margine de masiv și a codrului regulat cu tăeri în suprafață în formă de pană.

Autorul arată impresiunile sale asupra masivelor din Gaidorf și Langenbrand (Württemberg).

În arboretele din Gaidorf a aplicat pentru prima oară Wagner procedeul codrului regulat cu tăeri în bande înguste. Autorul constată că starea bună a masivelor și a împăduririlor se datorește în primul rând condițiilor staționale excepțional de favorabile. Cu privire la dogma tăerilor nordice, susținută de Wagner, ca o urmare la principul de bază al procedurii, tăerile să urmeze în contra

vântului, autorul constată că această dogmă are numai o valoare locală. Se constată apoi că o deosebire fundamentală între metoda Saxonă (a tăerilor rase în bande înguste) și metoda Wagner nu există, mai ales pentru arborete nordice sau estice.

Autorul vorbește apoi de metoda lui Ebe hard, aplicată la Langenbrand: codru regulat cu tăeri în suprafețe în forma de pană.

Se constată că acest procedeu e analog celui al lui Wagner și deci și celui Saxon, deși față de acesta, diferența e mai mare.

În încheiere, autorul arată că fiecare procedeu este urmarea unei cerințe în regenerarea speciilor metoda Wagner și Eberhard) sau a condițiilor staționale (metoda saxonă).

Recenzii.

E. Merk, Die neuzeitliche Bekämpfung der Forleule.

Dr. Lobe, Die Preussische Jagdgesetzgebung.

C. Mehrhardt-Ihlow, Canadisches Nocturno.

Gr. E.

Cactul 5, Mai 1933.

R. Putschner Inspector silvic.

Das Fichtensamenjahr 1924/1925 im Erzgebirge und seine Ergebnisse.

Anul de sămânță de molid 1924/1925 și rezultatele lui.

Alături de problema constituirea arboretelor amestecate în pădurile proprietatea statului din Saxonia problema regenerării lor naturale sau artificiale în pădurile de rășinoase și în deosebi cele de molid face astăzi obiectul principal al preocupărilor silviculturii germane.

În urma insuccesului încercării de a se regenera în mod natural pădurile de molid, încercări cari au avut loc în perioada 1820—1825 și 1865—1882, s'a

trecut la sistemul tăerilor rase. Și acest sistem încă s'a dovedit impropriu și s'a ajuns la concluziunea că trebuie să se revină la împăduriri naturale prin metode cari să țină seama de factorii staționali și locali.

Rezultatul cercetării anului de sămânță 1924/1925 urmărește să aducă o contribuție la rezolvarea problemei regenerării lor naturale și autorul ajunge la concluzia că regenerarea naturală a molidului în regiunea Erzgebirge este posibilă și în condițiuni economice. Ea însă trebuie urmărită cu atenție până ce arboretul și solul se vor ameliora prin lucrări îngrijite.

Până atunci, tăerile rase în bande înguste se pot practica întrucât sunt economice și servesc scopului urmărit. La stabilirea lățimii se vor avea în vedere întotdeauna factorii staționali și exigențele esențelor.

În Erzgebirge regenerarea naturală se poate face aproape gratuit și aceasta este un fapt foarte important în vremurile de criză prin care trece Germania astăzi.

E. Gehrhardt Profesor Dr.

Ein Vergleich des Kopezky-Gehrhardt-schenverfahrens der Bestandsmassenermittlung mit diejenigen von Neubauer und Tischendorf in Bezug auf Einfachheit und Genauigkeit.

O comparație a metodei Kopezky—Gehrhardt pentru aflarea volumului arboretului cu metoda lui Neubauer și Tischendorf în ceea ce privește simplitatea și exactitatea.

Într'un număr precedent al revistei Centralblatt für das gesamte Forstwesen, profesorul Dr. W. Neubauer a publicat un articol asupra unei noi metode de aflare a volumului arboretelor. Problema care este studiată în acest articol este aceea a folosirii în același timp și a tabelor de cubaj și arboretului probă.

O metodă mult asemănătoare a propus și profesorul Tischendorf. Gehrhardt s-o cotește p oblematică utilitatea rezultatului acestei metode și vrea să demonstreze că metoda pe care a propus-o încă din anii 1900—1902 împreună cu Kopezky este mai simplă și mai exactă.

Übersicht über die im Jahre 1932 erzielten Versteigerungserlöse von Stämmen un Abschnitten getrennt nach Stärkeklassen und Holzarten.

Privire asupra prețurilor obținute la licitațiile și nute pentru vânzarea trunchiilor și cherestelei, după esențe și dimensiuni.

Mai întâi se dau tablouri grafice din care rezultă cum au variat prețurile la lemnul de molid, atât pentru cherestea cât și pentru buștean începând dela 1928 și până la sfârșitul anului 1932 și apoi numai pentru anul 1932 lunar cantitățile vândute și prețurile obținute la vânzările de bușteni și cherestea de molid și pin.

Datele sunt foarte instructive și interesante.

Recenzii.

Jugoviz Rudolf. Scurte instrucțiuni practice pentru îngrijirea și cultura pădurii cu privire la relațiile forestiere din regiunea alpinilor Austriei.

C. D.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

September 1933, Nummer 9.

H. Knuchel, Zürich.

Über Zuwachsschwankungen

Despre variațiile de creștere

E fapt cunoscut, că istoria vieții arborilor se poate urmări ușor din secțiunea transversală a trunchiurilor.

Dacă inelul e îngust spre centrul secțiunii, înseamnă că arborile a crescut înghesuit sau umbrat în tinerețe, dacă are inelul lat, atunci arborele a crescut în libertate, de timpuriu. De lasemenea, se poate ști, dacă arborele a fost pus în lumină dintr'odată, dacă a suferit de insecte de ger, secetă, etc.

Din aceste variațiuni de creștere a inelului se poate observa influența climatului stațiunii în care crește arborele.

Astfel, în anul ploios creșterea e mai accentuată și aceasta mai ales în timpurile secetoase. În ținuturile umede și reci, creșterea e mai accentuată în anii călduroși. Acelaș lucru se observă și pe munții înalți.

Aceste lucruri au fost observate pentru perioade foarte lungi (3000 an.) în America.

Cercetări similare s'au făcut de altfel și în Europa. În Elveția s'a găsit spre exemplu că creșterea în înălțime e strâns legată de substanțele de rezervă din anul precedent aflate acumulate în arbore; deci de climatul anului precedent.

Dacă într'un ținut secetos cad ploi în perioada creșterilor active, arborii cresc puternic în înălțime.

În privința creșterilor în volum e constatat că pe lângă climat contribuie în largă măsură și specia.

Astfel molidul pierde până la 40% din cauza secetei pe când fagul, pinul, stejarul și lricele nu se resimt aproape de loc.

În afară de acestea se observă că arborii cresc în grosime după anumite reguli independent de felul cum au fost tratați în masiv, dacă au suferit de atacuri de insecte, de vânt zăpadă etc. Au maxime, minime și perioade de liniște în acest timp. Aceasta ne arată legătura

foarte strânsă dintre variațiunile climaticului și variațiunile de creștere.

(urmează).

W. Schädelin, Prof. Dr. Zürich.

Die Transportgrenze als Grundlage einer räumlichen Ordnung im Schlagwald.

Limita de transport a lemnului ca bază în amenajarea pădurilor.

De amenajarea pădurilor în ce privește așezarea tăerilor s'a ocupat de aproape Ch. Wagner în două lucrări ale sale: „Die Grundlagen der räumlichen Ordnung im Walde“ (Principiile reglementării tăerilor în spațiu) și „Der Blendersaumschlag und sein System“ (Tăerea în marginea de nord a masivului și sistemul său).

Lucrările lui Wagner se referă însă numai la pădurile de molift din câmpie exploatate și regenerate în marginea de masiv.

În regiunea colinelor și la munte, aplicarea acestei metode e foarte grea dacă nu imposibilă.

Regenerarea pădurilor se face însă și aici foarte bine pe cale naturală. Problema ce ni se pune în acest caz e să scoatem lemnul în așa fel ca să nu distrugem semnțișul instalat și să nu rămim arborii rămași în picioare. Cu alte cuvinte, începem scoaterea lemnului de la margine (Transportgrenze), așa că nu cauzăm stricăciunile amintite. Spre exemplu, să începem tăerea și scosul lemnului de la Cumpăna apelor spre fundul văii.

La câmpie, această limită de transport e ușor de stabilit când avem o rețea deasă de drumuri.

La deal și la munte e mai greu dacă nu chiar foarte greu. — Aci trebuie ținut seama de forma și constituția terenului, de rețeaua de drumuri, de hotare, de con-

stituția arboretelor, etc. Cu cât rețeaua de drumuri e mai bine adaptată la teren, cu atât transportul se face mai ușor.

Mitteilungen.

Knuchel.

Künstliche Herbeiführung der Fruchtbildung bei Waldbäumen.

Provocarea fructificației la arbori, pe cale artificială.

Experiențele s'au făcut de silvicultorul prusac W. Lautelmé. S'a legat lujetul terminal, în mijlocul coroanei cu o sârmă de cupru, iar în alți ani s'a îndepărtat coaja de pe trunchi tot în mijlocul coroanei pe o lățime de un lat de mână. De șase ani arborii fructifică într'una. Se cere repetarea experiențelor și în alte părți. În cazul când se adeveresc cele spuse mai sus, înseamnă că s'a rezolvat una din cele mai grele probleme din economia forestieră.

Deutsche Aufforstungspläne.

Planuri de împădurire în Germania.

Ca să dea de lucru populației lipsite, Germania plănuiește să împădurească 2—25 milioane hectare teren impropriu pentru agricultură sau aflat neîmpădurit în cuprinsul pădurilor.

Împădurirea e proiectată pentru 5—10 ani. Anual se vor cheltui 25—30 milioane de mărci. Din aceste sume statul va da 52 milioane, iar restul, proprietarii particulari.

Prin această lucrare, suprafața pădurilor Germaniei va spori cu 20%, iar veniturile din păduri cu 60—70 milioane mărci anual.

Proprietarilor particulari li se vor deschide credite fără dobândă pe 30 ani ca să și facă împăduririle.

Pe când o asemenea campanie fericită și la noi?

Gipfeldeformation einer Lärche.

Deformarea vârfului unui larice.

E vorba de un larice cu vârful în forma unei măture stufoase. Arborele e perfect sănătos. — Nu i se cunoaște cauza deformării.

Eine internationale Motorbrennstoff — Konferenz in Berna.

O conferință internațională a motorilor cu combustie la Berna.

A avut loc la 12—14 Septembrie 1933 la Berna. E vorba de motori cu alcool, cu gaz din lemn, etc.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

Aprilie 1933.

Vanselow, Prof. Dr.

Versuche über den Einfluss verschiedener Samenkorngroße und verschiedener Herkunft des Samens auf die Entwicklung der Fichte.

Cercetări asupra influenței mărimii și originii semințelor asupra dezvoltării moliftului.

Cercetările au fost începute de Prof. Weber în 1911 cu semințe de diferite mărimi pentru a se vedea influența mărimii asupra dezvoltării, și în 1913 o a doua serie de experiențe cu același scop, însă cu semințe de diferite origini.

Încercările anterioare făcute de Bühler, Busse, Cieslar, Engle, etc. au arătat că semințele mari germinează mai repede, puetul în primul an se dezvoltă mai repede, este mai rezistent la intemperii, apoi diferența față de puetii ieșiți din semințe mai mici se stinge încetul cu încetul.

Scopul cercetărilor lui Weber publicate acum de Vanselow, este de a preciza

tocmai diferențele în dezvoltarea ulterioară.

Rezultatul pentru semințele cu aceeași origină este că, în condițiuni de dezvoltare egale, diferențelor dispăr.

Pentru semințele de diferite origini se constată o diferență însă foarte slabă. Aceasta e datorită probabil faptului că nu s'a știut stațiunea semințelor, ci numai țara de unde provin.

Un rezultat indirect al experiențelor e următorul: se observă că lungimea lujerului anual e în strânsă legătură cu cantitatea precipitațiilor, nu cu mărimea seminței sau a puetului.

Helbig.

Anmerkung zur Kalkdüngung und Trockenheitsbekämpfung.

Insemnări asupra îngrășării cu Ca și combaterii turbei uscate.

Combaterea turbei uscate, ce se observă uneori în solurile de pădure se face prin adăugirea de Ca, care favorizează mineralizarea substanțelor organice.

Autorul, în urma experiențelor sale, arată că această influență a Ca este limitată, atât când este sub forma de oxid de Ca cât și sub formă de carbonat de Ca.

Autorul se ridică împotriva părerii că „mult Ca ajută mult”.

Se arată că oxidul de Ca acționează mai iute decât carbonatul de Ca și că pentru ambele substanțe există un optimum de eficacitate.

Se discută apoi cantitatea necesară la ha, dacă combaterea trebuie să se facă și repede și cum să se micșoreze pierderile.

Gehhardt, Prof. Dr.

Vereinfachung der Bestandsmassenermittlung durch Verschmelzung von Ertrags- und Massentafel.

Simplificarea cubării ar-

boretelor prin contopirea tabelelor de producție și de cubaj.

Măsurarea cheltuielor de cubare nu se poate face decât simplificând cubările. Aceasta se poate obține făcându-se o inventarie parțială în locul unei totale și anume simplificând operațiunile în două direcțiuni: fie în direcția diametrelor, fie în a înălțimilor. În general, se menține măsurarea diametrelor, deosebite voim să aflăm numărul arborilor (N) și suprafața terieră a arboretului (G) pe ha. și o totalizare pe clase de diametre. Se pot utiliza prin metoda Zetzsch, a suprafețelor circulare, și prin metoda Zetzsch, a suprafețelor circulare, și prin metoda Gehrhardt, a probelor în bandă.

Se arată procedarea în această ultimă metodă.

Pentru simplificarea în direcția înălțimilor autorul, convins de simplitatea și utilitatea Taifului unitar francez (Boileau) și mai ales de Tariful „Waadtländer” a copus niște tarife generale pentru trei clase de înălțimi pe care le expune.

Weber, Dr. Heinrich.

Zur Abwehr in Fragen der Waldbesteuerung und der Wirtschaftlichkeit.

Răspuns cu privire la problema impunerilor forestiere și a economiei.

Autorul răspunde diferitelor obiecțiuni care i s'au făcut în diferite rânduri cu privire la problema de mai sus.

Recenzii.

Fischer, Dr. Karl Rudolf. Beiträge zur Ernährungsbiologie von *Hylobius abietis* und Untersuchungen über die Ökologie und Klimatologie seines Nahrungsraumes.

Wiedemann Prof. Dr. E. Die Rotbuche 1931 (Erster Teil).

Buchholz, Erwin. Die Wald- und Holzwirtschaft Sowjet-Russlands.

Speer, Walter. Beiträge zur besitzgeschichtlichen Entwicklung des Württembergischen Staatswaldes unter besonderer Berücksichtigung des Reichenberger Forstes.

Thiele, Robert. „Die Zeichen der Hirschfährte.

Herders Welt- und Wirtschafts atlas.

Der Grosse Brockhaus Dreizehnter Band.

Notizen.

Mai 1933.

Lorey, Dr. Max, T.

Beitrag zum Kahlschlagproblem.

Contribuție la problema tăerii rase.

Autorul arată că din diferitele păreri emise dacă tăerea rasă influențează sau nu asupra solului, nu se poate trage o concluzie.

Studiul făcut de autor este asupra acidității solului suprafețelor cu tăieri rase în raport cu solurile arboretelor vecine. Din acesta rezultă că schimbarea „pH”-ului ca urmare a tăierii rase pentru regiunea studiată, nu prezintă mare importanță.

Se poate spune că tăierea rasă nu influențează nici în bine nici în rău asupra acestui factor. Deasemeni variația anuală a factorului pH nu e un fenomen important.

Podhorsky, Ing. I.

Kann ein vollständig sich selbst überlassener Hochgebirgswald durch Überhandnehmen von Forstinsekten zu einem Gefahrenherd werden?

Poate o pădure de altitudine înaltă, părăsită, să devină un focar de insecte?

Autorul arată că felul de viață și condițiunile în care trăesc insectele în munții

inalți precum și pericolul lor este încă insuficient studiat.

Autorul arată prin exemple pagubele suferite din cauza necunoașterii nici măcar a grăunțelor celor mai vătămătoare insecte.

Se arată rezultatele studiilor făcute în Parcul național Engadin din Elveția și publicate de Barbey.

De aci se vede că mult mai importante sunt insectele secundare ale lemnului, decât cele primare ale frunzelor. — În special Ipidele arată o extraordinară putere de înmulțire. Totuși, spune raportul comisiunii de studiu, aceste insecte nu prezintă un pericol pentru pădurile Alpilor din apropierea Parcului național.

Se arată întru susținerea acestor concluzii și alte exemple de doborâturi mari cari n'au fost urmate de calamități, și invers, apariții de atacuri în urma slăbirei doborâturi.

Rezultă că factorii ecologici, care influențează dezvoltarea insectelor în regiunile munților înalți, sunt încă insuficient studiați.

Seeger, Dr. M.:

Bodenertrags- und Bestandswert bei natürlicher und künstlicher Bestandsbegründung.

Valoarea producțiunii solului și arboretului în pădurea regenerată natural sau artificial.

Autorul discută prin câteva exemple felul de a calcula valoarea solului și a arboretului prin metoda indicată de Endres și aduce prin aceasta critici și observațiuni de care trebuie să se țină seama.

Mitteilungen:

Anfänge einer revolutionären Bewegung unter den badischen Forstunterbeamten?

Recenzii.

Schulz, Kantor: Über heimisches Forstwesen.

Siegmund Dr. Georg: Gregor Mendel und der Mendelismus.

Sokolowski, Stanislaw: Biometrische Untersuchungen über die Rassen der gemeinen Kiefer (*Pinus silvestris*) in Polen.

Neger, Prof. Dr. Die Laubhölzer.

Brown, H. P. und Paushin, A. I. Das Holz der forstliche wichtigsten Bäume Mitteleuropas.

Wiedemann, Eilhard. Der gegenwärtige Stand der forstlichen Düngung.

Friedrichs, Dr. Karl. Die Grundfragen und Gesetzmässigkeiten der land und forstwirtschaftlichen Zoologie, insbesondere der Entomologie.

Erdmann, Dr. e. h. Zeitgemässe Forsteinrichtung.

Deutscher Försterbund-Kalender 1933. Notizen.

Iunie 1933.

Immel, Dr. Richard.

Beiträge zur Frühgeschichte der Nadelholzkultur und der Holzartenverbreitung in Hessen.

Contribuții la istoria veche a culturii rășinoaselor și a răspândiri speciilor lemnoase în Hessa.

Autorul începe acest istoric din anul circa 1300 arătând evoluția culturii forestiere în Hessa.

Schwarz, Ing Hans.

Mischholzarten und Bestandesverhältnisse der österreichischen Schwarzföhre in Niederösterreich.

Esențele de amestec și condițiile arboretelor de pin austriac în Austria de sud.

Autorul arată că arboretele de pin austriac în afară de zona lor de vegetație sunt amenințate de multe primejdii.

De aci importanța studiului specii lor de amestec.

Se vorbește despre răspândirea pinului, clima regiunii, regiunea lui optimă, esențele naturale de amestec, tipurile de păduri de pin, regenerarea lui naturală.

Deasemeni despre arboretele de stejar, castan, fag, etc. din sudul Austriei.

Hang, O. A.

Zur Forstversammlungsfrage.

Asupra problemei adunărilor forestiere.

Autorul pledează pentru conferința în pădure în locul celor din săli. Arată cum trebuiesc organizate excursiunile.

Arată noile curente în silvicultură și problemele silviculturii germane în prezent.

Mitteilung.

Holzverzuckerung und verwandte Produkte.

Extragerea zahărului din lemn și a produselor înrudite.

Martin Dr. Dr h. c. H. Die geschichtliche Methode in der Forstwissenschaft *Wappes*, (Ing. e. h. Lorenz) *Wald und Holz.*

Illick; (Joseph S) and Aughanbaugh. (John) Pitch Pine in Pennsylvania.

Krankheiten und Beschädigungen der Kulturpflanzen im Jahre 1930.

Mitteilung aus der Biologischen Reichsanstalt für Land und Forstwirtschaft Berlin-Dahlem, Heft 44.

Brohmer (Dr. Paul). Fauna von Deutschland.

Die Forstverwaltung Bayerns.

Herausgegeben von der Bayerischen Ministerialforstabteilung Heft III.

Forstlicher Jahresbericht der Baye-

rischen Staatsforstverwaltung für 1929. (Heft 9).

Mitteilungen über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigischen Forstverwaltung, für die Rechnungsjahre 1 April 1929 bis 30 September 1930.

Jahresbericht des Sächsischen Forstvereins 1931.

Jahresbericht des Deutschen Forstvereins 1931.

Bericht über die 38. Versammlung des Württembergischen Forstvereins zu Tübingen vom 25. bis 27. Mai 1931.

Das Württembergische Forststrafgesetz nach dem neuesten Stand.

Jahrbuch des Hauptausschusses für forst. Saatgutaneerkennung 1932.

Die selbständige Forstverwaltung Massen-Multiplikationstafel nebst Korrektionsstafeln von Prof. Dr. Busse Wald und Weide im tirolischen Grundbuch von Stephan Falser.

Notizen.

Gr. E.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 7. Noemvrie 1932.

Editorial: Forestry at the Cross Roads.

Silvicultura la răspântie.

Apropiindu-se ziua Adunării Generale a Silvicultorilor din America, editorul șef trece în revistă problemele rezolvate și nerezolvate și constată că ceva nu e în ordine și că este mare nevoie de o perspectivă nouă în silvicultură. În formarea acesteia, generația tânără are să joace un rol important.

Urmează darea de seamă a Comitetului pentru practica tehnică, asupra lucrărilor de reîmpădurire din statul New-York; apoi raportul unui comitet însărcinat cu combaterea gândacului *Pissodes strobi*.

Edward Behre:

Change in form of red spruce after logging and of northern White Pine after thinning.

Schimbarea formei molidului roșu (*Picea rubra*) după extragerea lemnului de cherestea; și a pinului alb de nord (*Pinus Strobus*), după răritură.

Arborii rămași în picioare după deschiderea unui masiv închis își schimbă coeficientul de iornă, și anume la tăieri de ameliorare favorizându-se indivizii cu coronament dezvoltat coeficientul de forma scade sub medie; iar la tăieri principale arborii mai slab dezvoltați, lăsați în picioare după tăierea lemnului de cherestea își măresc coeficientul de formă.

Carl G. Deuber.

Tree Physiology.

Fiziologia arborilor.

Autorul arată importanța fundamentală acestei științe, neglijate până azi în America.

G. Luther Schnur.

Converting factors for some stacked cords.

Factori de transformare pentru stânceni stivuiți.

Autorul a găsit că volumul lemnului din stive a fost aproximativ egal la toți arborii indiferent de diametre, dacă s'a stivuit amestecat, fără sortare și dacă trunchiurile de peste 20 cm diametru s'au despicat.

J. A. Cope.

Northern white pine in the Southern Appalachians.

Pinus Strobus din Munții Appalachian de Sud.

Creșterea viguroasă a acestei esențe prețioase, atât în semințșuri naturale,

cât și în plantațiuni, indică cultivarea lui accentuată față de speciile concurențe ale pinilor sudici.

Joseph Howell, Jr.

The effect of the concentration of the culture solution on seedlings of ponderosa pine.

Lucrețul concentrării soluțiunii de cultură asupra pueșilor Pinului Ponderosa.

Autorul dă rezultatul încercărilor sale efectuate cu diferite grade de concentrare a soluțiunii de cultură.

Benson H. Paul.

Quality versus size as an index of a profitable tree: loblolly pine.

Calitate față de volum ca un indice al unui arbore rentabil: *Pinus Taeda*.

Autorul pledează pentru creșterea calitativă a unui arboret și indică metodele, care stau la dispoziția silvicultorului pentru a și atinge acest scop la specia *Pinus taeda*.

Gardiner Bump.

Forest cover in relation to upland game bird management.

Pădurile în relațiune cu creșterea păsărilor de vânat din munți.

În S. U. America sportul vânătoarei a fost răspândit și numărul vânătorilor este în creștere continuă. În anul trecut, numai în 11 state sudice peste 4 milioane de persoane au vânat. Autorul se ocupă cu problema menținerii stocului de vânat în deosebi celui al gănilor de munte.

C. M. Wood:

An example of white pine reproduction on burned lands in northeastern Pennsylvania.

Un exemplu al reproduc

țiunei pinului comun pe terenuri arse în Pennsylvania nordestică.

Pe un teren incendiat acum 23 ani autorul a avut prilej de a observa la ce distanță pot însemința arborii rămași după incendiu suprafața inconjurătoare; cât timp rămâne solul favorabil pentru germinație; cum se mențin puietii de pin în concurență cu esențele tari, etc.

Reginald T. Titus.

News uses of wood and their influence upon forestry practice.

Intrebuințările noi ale lemnului și influența lor asupra practice forestiere.

Părerea autorului este că, cheia silviculturii este utilizarea lemnului, căreia în viitor ar trebui dată mai mare atenție. Mătasă artificială și alte produse viscoase (hârtie transparentă etc.) materiale de izolație, plăci artificială, lemn flexibil, sprucolt, lemn sculptat din nisip, etc.; toate acestea sunt numai puține exemple din teritoriul imens al posibilităților noi de întrebuințare a lemnului.

Charles W. Boyce.

The new-use mirage.

Mirajul întrebuințării noi.

Comentarii asupra articolului precedent.

Bernard Frank:

Recent progress of the Norwegian Agricultural and Forestry Credit Society: Significance for American farm forestry.

Progresul recent al „Societății de Credit Agricol și Forestier” din Norvegia: semnificația lui pentru silvicultura din fermele americane.

Succesul Societății Norvegiene de Cre-

dit Agricol și Forestier sugerează înființarea unei instituții asemenea și în America, unde loturile împădurite ale fermelor, cu toate că reprezintă mare valoare, nu sunt luate în considerare de către Creditul agricol.

Henry B. Steer.

Forest economy: with special reference to stumpage, log and lumber prices.

Economia forestieră: cu privire specială la prețurile de tulpină, bușteni și cherestea.

Accentuând importanța economiei forestiere, autorul face cunoscut cele mai recente proiecte de încercare ale Statului pe acest teren și demonstrează prin grafice tendința generală a prețurilor, îndreptată spre scădere.

J. Elton Lodewick.

Sawmill waste and its utilization in Scandinavia and the Pacific Northwest.

Pierderea la ferăstrău și utilizarea ei în Scandinavia și America Nordvestică.

Autorul face comparații interesante între procentele de pierdere în ferestraiele din Scandinavia și cele din America constatând că procentul rumegușului e mai mic în Scandinavia, cel al retezăturilor, lăturoaelor etc. însă mai mare decât în America Pacifică. În Suedia 18% din totalitatea bușteni se folosesc pentru celuloză, în America numai 2—4%. Apoi se indică și liniile generale ale îmbunătățirilor posibile în utilizarea buștenilor din America.

În partea „Revista Revistelor” se recensează articolul d-lui Gh. I. Ionescu: Consumul de lemn al Bucureștilor (The Wood consumption of the City of Bucarest) apărut în Revista Pădurilor An. 43. Nr. 8 și 9, din Septembrie 1931.

Nr. 8 Decembrie 1932.

Editorial. A change in system of taxing old-growth sorely needed.

Este nevoie urgentă de a schimba sistemul de impunere al pădurilor seculare.

I. Roeser, Jr.:

Thinning jack pine in the Nebraska sand hills.

Răritură în masivele de *Pinus banksiana* de pe colinele de nisip din Nebraska.

Remăsurându-se volumul lemnos unor arborete de *Pinus Banksiana* plantate în 1903 și rărite în anul 1920, s'a constatat că masivul rărit „tare”, cu stocul de 1500 arbori pe ha. rămași în picioare, a avut o creștere în volum cu 58% mai mare; arboretul rărit „moderat” cu 41 la sută, iar cel rărit „slab” cu 31% mai mare decât cel nerărit cu 5250 arbori pe ha. arătând și o structură lemnosă mai tare.

J. Nelson Spaeth:

Hastening germination of basswood seeds.

Accelerarea germinăției semințelor de tei.

Pentru a înlătura starea de „dormita-re”, care poate dura câțiva ani, autorul a reușit să forțeze germinăția semințelor genului *Tilia* tratându-le cu acid nitric concentrat, macerându-le în apă curgătoare, uscându-le și separându-le de ră-mășițele pericarpului prin centrifugale, apoi tratând sămburile cu acid sulfuric concentrat pentru a face coaja permeabilă de apă, spălându-le și plasându-le la refrigerație într'un mediu umed steril bine aerisit.

E. G. Cheyney:

The rooks of a jack pine tree.

Rădăcinile unui pin banksiana.

Contrar opiniei generale s'a dovedit că sistemul rădăcinar al pinului banksiana, chiar și în nisip uscat, nu este profund ci numai întins departe.

A. F. Hough:

Some diameter distributions in forest stands of northwestern Pennsylvania.

Distribuție de diametre în masivele forestiere din Pennsylvania nordvestică.

Autorul a găsit că graficul distribuției de diametre unui masiv de pin comun de o vârstă, seamănă cu curba de erori a lui Gauss sau cu curba legii probabilităților; apoi graficul masivelor mixte indică puțin relativ la vârstă; și că distribuția de diametre a masivelor seculare de pin comun, sugerează egalitatea de vârstă și origina din catastrofe naturale a acestei specii.

Joseph Howell, Jr.:

The development of seedlings of ponderose pine in relation to soil types.

Desvoltarea puiștilor de pin ponderosa în relațiune cu tipuri de sol.

Crescând puiști de pin ponderosa în 8 tipuri de sol autorul a constatat că îi priște mai bine solul de compoziție mai ușoară, și cât mai disolvată e soluțiunea solului, cu atât mai extensiv trebuie să fie sistemul radicular.

Edward C. M. Richards:

European game management as suggestive of American procedure.

Administrarea vânătorului din Europa indică modul de procedare în America.

Exemplul Europei dar mai cu seamă cel al României, unde administrarea vânătorului s'a scos din sfera de competență a silvicultorilor, punându-se sub comanda unui departament separat al guvernului trebuie să pună pe gânduri pe sil-

vicultorii americani, cari au să-și fixeze la timp atitudinea față de această chestie, importantă atât din punctul de vedere al sportului cât și al silviculturii.

Ba rington Moore :

Impressions of Forestry in England.

Impresiuni forestiere din Anglia.

După impresiunile autorului, în Anglia pădurile au încă rolul primordial de a asigura adăpost pentru vânat. Creșterea în general este mică. Regenerarea naturală este dificilă majoritatea pădurilor a provenit din plantație. În pădurile particulare nu este angajat nici un singur silvicultor cu școală superioară. Guvernul, prin ajutoare însemnate și prin foarte favorabile înlesniri la fixarea impozitelor, îl încurajează pe proprietarii particulari de pădure, la plantări. Totuși, față de timpuri antebelice, intensitatea plantărilor a scăzut. Costul plantărilor e foarte ridicat (circa \$ 12.000 de ha.), dar nu acest fapt descurajează pe proprietari, ci mai mult sfărâmarea moșiilor, distribuția imprăștiată a trupurilor de păduri, opinia publică greșită, că economia forestieră nu rentează.

Adriano A. Michieli :

Man's destructive use of the earth's resources.

Folosirea destructivă a bogățiilor naturale de către om.

Prin acest articol foarte interesant și actual, autorul arată că rasa albă distruge mai mult decât produce. În numele sfânt al civilizației, în mod lacom stupid și nepăsător, omul alb a exploatat solul, plantele, animalele; mineralele; ba chiar și genul lui propriu. Ar fi urgentă nevoie de un plan inteligent, de a accepta știința drept ghid și de a coordona mai bine cunoștințele noastre înaintate pentru folosirea bogățiilor existente.

George H. Cecil :

Los Angeles county forestry activities.
Activitatea forestieră din districtul Los Angeles.

Cu bugetul lui de \$ 657.000 (L. 70 milioane) pentru silvicultura și paza de incendii și personalul în număr de 613, districtul Los Angeles este în frunte.

Autorul schițează împărțirea ierarhică a serviciului forestier.

Arnold N. Weber :

The regulated cutting of California red fir for Christmas trees.

Regularea tăierii pomilor de Crăciun de specia *Abies magnifica*.

Henry H. Tryob :

A portable cordwood chute.

Un scoc portativ pentru lemne de foc.

Pe teren greu un scoc portativ din plăci de oțel s'a dovedit mai eficace și mai economic decât transportul cu car.

Rudolph Stahelin :

Visibility maps constructed with the slide rule.

Stabilirea terenului invizibil pe hartă cu ajutorul riglei de calcul.

J. P. Martin and T. W. Norcross :

A method for determining the economic value of a forest road.

O metodă pentru determinarea valorii economice a unui drum forestier.

Metoda descrisă de autori, e complet nouă pentru inginerii silvici facilitând stabilirea rentabilității unui drum de construit sau de întreținut.

P. A. Herbert.

Forest lands as investments for insurance companies.

Terenuri forestiere ca investițiuni pentru societăți de asigurare.

Autorul speră, că pădurile, deși azi nu sunt, în viitor vor deveni obiecte potrivite pentru investiții.

Harry D. Switzer:

A method of studying growth.

O metodă pentru studierea creșterilor.

Autorul descrie o metodă simplă și rapidă pentru întocmirea unui studiu de creștere.

Ing. Páll.

L'ALPE.

No. 7, 1933.

A. Agostini.

La partecipazione di un' autovettura a gassogeno alla „Mille Miglia”. (9 pag.)

Un vehicul cu gazogen a luat parte la o probă la „Mille Miglia”.

Calculul lasă să se întrevadă că folosința gazului sărac antrenează, în comparație cu benzina, o pierdere de putere de 35-40%.

A. Merendi.

La nuova legge sulla bonifica integrale e le opere forestali (11 pag.).

Considerațiuni asupra noiei legi privind ameliorațiunile funciare. Această lege nouă poartă data de 13 II, 1933 — XI.

Prin articolul prim al acestei legi se face o distincție netă între „opere di bonifica” propriu zise și „opere di miglioramento fondiario”. Primele, de competența statului sau a particularilor, sunt acelea care se execută în baza unui plan general de lucrări, coordonate pentru scopuri igienice, demografice, economice, sociale și politice, pe teritorii

clasificate și determinate de Stat; acestea iau numele de „compensori di bonificu”. Celelalte „gli opere di miglioramento”) se îndeplinesc în mod facultativ de către proprietarii particulari, în afara de teritoriile supuse planului general de lucrări obligatorii.

Pentru aceste lucrări, proprietarii beneficiază de subvențiuni dela Stat.

F. Caldart.

Elogio della ginestra (8 pag.)

Elogiul genistei.

Se arată însușirile bune — numai bune — ale genistei *Saotthamnus scoparius*), o leguminoasă care constituie un auxiliar prețios al silvicultorului în lucrările pentru fixarea terenurilor degradate, nestabile, de natură granitică sau necalcaroase.

S. Minucci del Rosso.

Aspetti economici della coltivazione dell' eucalipto in bonifica (7 pag.).

Se arată rezultatele obținute prin cultura eucaliptului în provincia Cagliari. Se dau cifre de un mare interes.

A. Har.

LESNICKÁ PRÁCE.

No. 1 — 1933.

Dr. Ing. Antonín Nemeč.

Distrugerea circuitului acidului fosforic prin adunarea litierii din pădure.

Făcându-se cercetări în pădurile de rășinoase asupra influenței pe care o are adunarea litierii din pădure asupra acidului fosforic s'a constatat că adunarea permanentă sau chiar periodică a litierii cauzează o micșorare a acidului fosforic, micșorare care poate ajunge la completă spălare în straturile superioare ale solului.

Odată cu aceasta se observă o micșorare a P_2O_5 în ace și în lemn și creștere a SiO_2 .

Sărării solului în acid fosforic (pe lângă sărăcirea în alte materii nutritive) i se poate atribui scăderea creșterii lemnoase.

Prof. Ing. Ant. Dyk, Brno:
Controlul lui *Lyparis monacha*.

Ing. Aug. Kalandra.
Despre regenerarea din al doilea an a pueșilor de *Pinus silvestris* atacați de *Lophodermium pinastri* Chev. și însemnătatea ei practică.

În urma cercetărilor făcute s'a ajuns la concluzia că numai pueșii cari au mugurele terminal absolut sănătos mai pot da o creștere care să justifice întrebuințarea lor la împăduriri.

No. 1. (urmare).
Ing. St. Juklik.
Desvoltarea istorică a școalelor și învățământului forestier în Republica Cehoslovacă înainte de anul 1918.
Discuții.

No. 2 — 1933.

Ing. St. Kliman.
Inventarierea economică a pământului statelor din regiunea Lacurilor, din Statele Unite ale Americii.
Se face o descriere a inventarierii economice a pământului condusă de statul Michigan și se descrie condițiile generale ale pădurilor din statele din regiunea lacurilor.

Felul cum s'au exploatat pădurile până acum a cauzat nu numai distrugerea pădurilor virgine dar și a solului.

Inventarierea economică a pământului este un pas pe care îl fac statele din regiunea lacurilor pentru îmbunătățirea și împădurirea terenurilor forestiere pentru a le face productive.

Cen Magerstein.
Desvoltarea butașilor de salcie plantați invers.

Sunt descrise fenomenele ce se petrec cu butașii de salcie plantați în sens invers. Acești butași în a treia perioadă de vegetație încep să se desvolte normal. Rămân totuși de o constituție mai slabă și pier curând.

J. Jurnanek.
Scopul și modul colorării parcelor forestiere.

St. Juklik.
Raport asupra desvoltării pueșilor de molift înămoliiți.

Ing. Dr. I. Folk.
Comparațiile între exploatarea a două fabrici de cherestea cu aburi: una mai veche și una nou construită.
Recenzii: Discuții Istorie forestieră.

No. 3 — 1933.

Ing. Dr. J. Zabka.
Studiu anatomic asupra frunzelor genului *Pinus*.

Ing. Vilém Rosenfeld.
Influența vătămătoare a adunării litierii.

Autorul explică influența vătămătoare a adunării litierii comparând produsul a două păduri. Dă apoi unele sugestii pentru a salva pădurile de sarcina ridicării litierii.

Ing. Z. Linhart.
Organizarea transportului produselor forestiere pe căile ferate din punctul de vedere al organizării științifice a muncii

Se arată cum trebuie organizat transportul pe căile ferate forestiere după principiile lui Taylor.

Fapte diverse.

— Istoria forestieră.

— Din activitatea Academiei cehoslovace de Agricultură.

No. 4 — 1933.

Dr. Al. Zlatník, Ing. Jos. Kremar, Ing. Bayer.

Călătoria noastră în România.

În Iunie 1932 facultatea de silvicultură a Institutului național agronomic din

Brno a întreprins o excursiune de studii în România.

Numărul 4 al revistelor Lesnická Práce (52 pag.) este consacrat memoriului asupra acestei excursiuni.

Dr. Th. Bayer face descrierea excursiunii.

Dr. Al. Zlatník face câteva considerațiuni ecologice și sociologice asupra vegetației ținuturilor vizitate iar Ing. J. Kremar face un expozeu asupra comerțului, industriei, exploatării și transportului lemnului în România.

Memoriul este însoțit de 31 fotografii reprezentând diferite aspecte din regiunile vizitate.

N. Ra.

N E C R O L O G

† INGINER ȘEF SILVIC ALMOS CSUTAK

În ziua de 10 Octombrie a. c., printr-o telegramă scurtă s'a comunicat Capsului încetarea din viață într'un sanatoriu din Cluj, a inginerului șef silvic Almos Csutak.

Această știre a surprins și a impresionat adânc pe toți colegii ingineri, care l'au cunoscut — cu toate că boala grea de care suferea l'a chinat mai mult de un an.

Intervenția chirurgicală de grea natură, nu i-a mai putut fi de folos, ci dim. contră, a provocat treptat slăbirea organismului său oșcit de altfel prin practicarea feluritelor sporturi. Corpul n'a putut rezista, împlinindu-se destiniul suprem.

Înmormântarea rămășițelor pământești a avut loc în ziua de 12 Octombrie, în cimitirul Reformat din Cluj, la care au luat parte colegii din instituțiile silvice din Cluj.

Au cuvântat d-ului ing. Francisc Naghy și V. Pană.

Ing. Almoș Csutak s'a născut în anul 1886, Octombrie 8 în comuna Zagon, jud. Trei Scaune.

A urmat liceul și a luat examenul de bacalaureat cu note eminente la liceul Reformat din Sf. Gheorghe, jud. Trei Scaune.

În intervalul 1907—1911 și-a terminat studiile de inginer silvic la Școala Superioară de Mine și Silvicultură dela Șemniț. În anul 1913 a dat cu succes examenul de Stat la Budapesta, obținând diploma de inginer silvic.

În serviciul Statului ungar, a funcționat în intervalul 1911—1922, la Direcțiile silvice Lugos, Orșova, Tötșovar, Miscoig.

La sfârșitul anului 1922—deși putea ocupa o catedră la o școală superioară de agricultură — dragostea nețărmurită pentru pământul său natal, l-a adus acasă cu toată insistența colegilor, cari toți au încercat de a-l menține în mijlocul lor — intrând în serviciul Statului Român în ziua de 23 Februarie 1923. Dela această dată a funcționat ca șef al ocolului silvic Vaduri din Direcția Silvică Bacău, iar cu data de 14.XI 1931 și până în ultimul timp la Direcția Craiova, îndeplinind funcțiunea de șef al biroului Amenajări și Ridică și în plan. Construcții și împăduriri, la Serviciul Tehnic.

Superiorii lui l-au calificat întotdeauna ca element de valoare, foarte priceput în lucrările tehnice, foarte conștiincios în serviciu și cu o cultură profesională variată.

Față de mica lui familie fusese întotdeauna atent și în scurta sa căsnicie, a găsit complecta mângâiere față de munca grea zilnică și față de spinoasele manifestări ale vieții.

Concepția lui în viață a fost întotdeauna persistența și consecvența.

Colegii l-au iubit mult pentru calitățile lui personale.

A fost un eremit sportman și în practica vânătoarei și-a găsit distracția cea mai plăcută. Povestirile lui vânătoarești erau atât de interesante și pline de humor în cât auditorul le gusta cu aviditatea specifică unor asemenea manifestări ocazionale.

Mormântul s'a deschis prea de vreme și în fața lui nu putem ascunde sincerile noastre lacrimi, mai ales gândindu-ne la familia sa lăsată fără sprijin.

Dee Dumnezeu, ca sufletul său să însoțească și să apere și mai departe această îndurerată familie.

Îl dorim odihnă liniștită în pământul iubit, pentru care un presentiment îl făcuse un moment să-și schimbe programul vieții.

Fie-i amintirea binecuvântată și țărâna ușoară.

† N. C. MACOVEI

Fost inspector silvic

Născut la 1856, comuna Star Ghiojdi, jud. Buzău. După ce a absolvit școala de conductori de pe lângă vechea școală de poduri și șosele din București, a urmat și școala de Ape și Păduri de la Nancy în anii 1881/82 în aceeași promoție cu N. G. Popovici.

Venind în țară a fost numit în serviciul Statului, mai întâi la pădurile din cuprinsul regiunii silvice Craiova. În 1901, când în locul lui Al. Moroș, a fost numit șef al Serviciului pădurilor N. G. Popovici, a fost adus și N. C. Macovei în serviciul central ca subșef al Serviciului pădurilor, pe atunci având gradul de subinspector.

A fost un colaborator constant al lui N. G. Popovici până în momentul când N. G. Popovici părăsind conducerea serviciului pădurilor în 1903, — a demisionat și N. C. Macovei din corp. A fost decorat cu Coroana României în gradul de Cavaler.

Pe acele vremuri, N. C. Macovei, fiind o fire independentă, a tipărit o broșură intitulată „Sylva Carmen” în care se manifesta oarecare apreciere la adresa unora din camarazii silvici din acea vreme, și care broșură a făcut multă vâlvă în lumea forestieră și chiar politică.

Sub președenția lui Ion Kalinderu, a fost și membru în consiliu de administrație al Soc. „Progresul Silvic”.

În timpul din urmă N. C. Macovei, trăia retras petrecându-și timpul, iarna la București și vara la vila sa de la Băile „Olănești”, unde se mai întâlnea cu camarazii care veneau în vizită acolo.

Suferind în timpul din urmă, s'a sfârșit de curând din mijlocul nostru conform dorinței sale, corpul i-a fost incinerat la Crematoriul din București.

La această tristă solemnitate Soc. Progresul Silvic a fost reprezentată prin d-l G. Nicolau, inginer inspector general silvic-pensionar și un vechiu membru activ al Societății noastre. A mai asistat și d-l Georgescu, fost șef al Serviciului Contencios din Ministerul de Domenii.

Soc. Progresul silvic cu acest prilej transmite condoleanțe familiei, față de pierderea ce a încercat.

M. P. Florescu
Inspector General Silvic

I N F O R M A Ț I U N I

— Prin decizia dela jur. No. 31580/933 d-l Inginer I. Negoită se transferă în interes de serv. cu, dela oc. silvic Cadăna la Oc. silvic Mănăstirea Neamț pe ziua de 15 August 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 31693/933, d-l Ing. Storoșciuc se transferă din centrul Dir. V Reg silvică București ca șef al Oc. silv. Adâncata pe ziua de 1 Septembrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 31639 se face mătoarea mișcare pe ziua de 1 Septembrie 1933.

D-l Ing. șef silvic Iosif Cojocaru, șeful Oc. silvic Tigheci, trece ca șef al depozitului de lemne Chșnău.

D-l ing. C. Lupan, din centrul direcției Iași se transferă ca șef al Oc silv. Tigheci.

— Prin decizia dela jur. No. 32131/933, D-l ing. șef Marin Iacob se transferă — în interes de serviciu — dela direcția Constanța în administrația centrală C.A.P.S. — direcția comercială — pe ziua de 22 August 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 34072/933, d-l ing. insp. St. Calotescu revine la Dir. București în calitate de subdirector.

— Prin decizia ministerială No. 180868/ se fac următoarele avansări, la vechime și în mod onorific:

I. *La gradul de inginer silvic:* Vanș Leonida pe ziua de 1 Febr. 1932 Cojoc Gh. pe ziua de 1 Sept. 1932 Popescu Victor pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Po-

pescu D. Ioan pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Roșca M. Tudor pe ziua de 15 Februarie 1931, Popovici Grigore pe ziua de 15 Decembrie 1932, Tunibuca Eugen pe ziua de 15 Septembrie 1932, țești din serviciul C.A.P.S. Fomino Nicolae pe ziua de 23 Iulie 1932, din serv. Ministerului de Industrie și Comerț Șterian Cristea pe ziua de 1 Ianuarie 1932, din serv. Municipiului București.

II. *La gradul de inginer șef silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Iuraș Gh. cu 8 luni vechime în grad, Silaghy Coriolan cu 3 luni vechime în grad, Bechis Alexe cu 1 lună vechime în grad și Niculescu P. cu un an vechime în grad din serviciul Reg. muh. silvic, Fecete Iosif din serviciul C.F.R. și Istrate Petru dela Dir. Reg silvică Bistrița, cu o vechime în grad de 6 luni. Ion Năstase din serv. Fondului Bisericesc din Bucovina pe 1 Ian. 1930, Roșu Traian cu 8 luni vechime în grad, Sărduleche Gh. cu 8 luni vechime în grad, Pela Sabin cu 5 luni vechime în grad, Crăciun M. cu 3 luni vechime în grad, din serviciul C.A.P.S.

III. *La gradul de inginer sub inspector silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Alboteanu C., Oroz Soltan și Grigores Th. cu o vechime de 9 luni în grad, din serv. C.A.P.S. Tomae Ernest din serv. direcției Bistrița cu 2 ani și 9 luni vechime în grad.

IV. *La gradul de inginer insp. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933:* Mantre

Ștefan din serv. C.A.P.S. și Iulian Albrich din serv. primăriei Municipiului Brașov cu o vechime în grad de 3 luni.

b) *Din cadrul particular.*

La gradul de ing. silvic pe ziua de 1 Ianuarie 1933, Dl. Ing. I. Lungu cu o vechime de 1 an și 1 lună în grad.

La gradul de ing. șef silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1933, dl. Ludvic Naghy, din serv. Cadastrului, cu o vechime de 2 ani, 1 lună și 15 zile,

— Prin decizia dela jur. No. 34595, dl. ing. șef D. Simionescu, fost șef al ocolului Dobrești se numește șef al serviciului Comercial din dir. Orșova.

— Prin decizia dela jur. No. 34917/933 dl. ing. șef V. Ionescu se transferă pe ziua de 15 Septembrie dela Oc. silv. Băile Herculane ca șef al Oc. silv. Cislău. Dl. ing. Al. Bărbulescu rămâne ca ajutor la Oc. silv. Cislău, iar fostul șef, dl. ing. șef F. Enescu trece la dispoziția Direcțiunii București.

— Prin decizia dela jur. No. 35615, dl. ing. șef A. Gerecze, șeful Oc. silvic Budureasa se transferă la dispoziția direcției Bacău, în interes de serviciu pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia ministerială No. 35011/933 dl. ing. insp. gen. Victor Precup se transferă dela direcția Bistrița ca director al direcției regionale Cluj, pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 35011/933 dl. ing. sub inspector Alex. Bratu se transferă dela direcția Cluj ca director al regionalei silvice Pitești, pe ziua de 1 Octombrie 1933.

— Prin decizia dela jur. No. 36935/933 dl. ing. șef I. Ardeleanu din serviciul direcției Regimului Silvic — Școala de conductoră Casa Verde — se transferă prin consimțământ ca șef al ocolului silvic Barzava pe ziua de 1 Octombrie a. c.

— Prin decizia dela jur. No. 37754/933 dl. ing. șef A. Dediu șeful Oc. silvic Reduta se mută prin consimțământ ca șef de circumscripție la Silistra, Direcția regiunii silvice Constanța pe ziua de 15 Octombrie a. c.

Prin Decizia Ministerială No. 12458 din 1933, sa oprit vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile comunelor: Cernica-Tânganul, Brănești, Vadul Anei, Islaz și Pasărea, din jud. Ilfov.

Această restricțiune va fi ridicată odată cu arendarea, în conformitate cu dispozițiunile Legii Vânătorului, a dreptului de vânătoare.

Prin Decizia Minist. No. 13198 din 1933 s'a revenit asupra Deciziei Min. No. 1100 din 1933, lăsându-se liberă vânătoarea epurilor în județul Ciuc.

PAGINI MERCURIALE

BURSA LEMNULUI

Luna Octombrie 1933

Piața internă

București

Prețul lemnului de foc — în lei — pe vagonul de 10 tone, ab rampă :

	B. N.	Est	Vest
Fag	5.200	5.400	5.200
Stejar	spart	5.400	5.300
	rotund	5.800	6.000
		6.000	5.800

Lemnul de foc s'a plătit ab vagon stația de încărcare, la următoarele prețuri :

	Fag	Stejar	Diverse tari
Craiova	5.000	—	—
Cărbunești	2.600	2.600	—
T.-Măgurele	—	4.500	—
Silistra	6.000	—	—
Bazargic	7.000	—	—
Bârlad	5.100	5.100	—
Huși	4.500	4.500	—
Dolhasca	2.700	—	—
Șercaia (cl. I)	2.700	—	—
Covasna (cl. I)	2.800	—	—
Armenis	2.500	—	—
Orhei	6.500	—	—
Zlôți	4.500	—	—
Călărași	6.000	—	5.500

Piața externă

Buda-Pesta

Prețul lemnului românesc — in pengoe — la granița ungară; baza 24 mm.	
Molid tâmplărie, fără B. W. — — — — —	95—100
B. ad. cl. IV românească — — — — —	45—48
Molid cl. IV românească — — — — —	68—70
Molid de construcție (Bauware) — — — — —	80—85
Material de geluit — — — — —	76—80
Leșuri și căpriori — — — — —	42—44
Marfă de cântar, lată — pro 10 t. — — — — —	500—620 P.
<i>Lemnul de foc, pro 10 t., la:</i>	
Bekcsaba 320 P., Debrecen 265 P., Lököshaza 310 P., Makó 315 P., Szeged 315 P.	

(După „Magyar Fakercskedő”).

Jugoslavia

Prețuri în dinari, pe m ³ , ab wagon graniță, inclusiv taxele vamale:	
Brad, calit. Monte — — — — —	400—420
Brad cal. IV — — — — —	250—280
Brad, marfă îngustă — — — — —	240—275
Brad, sortiment de Franța — — — — —	650

Franța

Prețul în franci fr. pe m ³ , în stațiile din Alsacia,	
Dulapi și fise de 3—7 — — — — —	255—360
— Căpriori — — — — —	250—255
Scânduri lorene, 26 mm., m ² :	
Cl. I — — — — —	14.00—14.50
Cl. II — — — — —	10.50—10.75
Cl. III — — — — —	7.50—8.00
Parchet de brad, m ² :	
Cl. I — — — — —	18.00—18.50
Cl. II — — — — —	14.00—14.50
Cl. III — — — — —	10.50—10.75

(După „Mercuriale des Bois”).

Cehoslovacia

Prețuri în coroane cehe pe m ³ , ab wagon, gara Oilmütz:	
Scându:i și dulapi de frasin, cl. I — — — — —	700
Cherestea de anin, uscată, fără noduri — — — — —	430
Cherestea de tei (Tischlerware) — — — — —	440
Cherestea de nuc, calit. extra — — — — —	1.000
Cherestea de brad, marfă curată — — — — —	300
Cherestea de brad, 26—30 mm., 16—18 cm. — — — — —	250
Cherestea de brad, calit. Bw., 13, 20, 26 mm., 4—6 m.,	
10—17 și 18—32 — — — — —	170

(După „Carpathia”).

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

PROCES VERBAL No. 17
Ședința dela 20 Septembrie 1933

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția d-lui *C. P. Georgescu*, președintele puzenți fiind D-nii: *P. Antonescu, M. Dăcea, M. P. Florescu, D. Drămbă, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe și M. Suhățeanu.*

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Înainte de a intra în ordinea de zi d-l Președinte aduce omagii memoriei defuncților membri ai Societății: *Gh. Condrea, N. I. Macovei și Augustin Berian.* În semn de pioasă amintire se păstrează două minute tăcere.

Se hotărăște trimiterea unei scrisori de omagii și urări de grabnică însănătoșire d-lui *Areliu Eliescu*, care a suferit gravul accident de tramvai din Iulie trecut.

Consiliul aprobă un ajutor de lei 5000 (cinci mii).

1. — D-l *D. Grozescu* referă asupra situației încasărilor la *Vila Sylvia* din *Govora* în sezonul expirat.

Mai departe dă referințe cu privire la îmbunătățirile ce mai sunt de adus vilei spre a folosi în cel mai înalt grad nevoilor și agrementului vilagaturiştilor și unei cât mai rentabile exploatare. În continuare, d-sa dă relațiuni cu privire la lucrările de drenaj și consolidări făcute la vilă.

Consiliul ia act cu satisfacțiune de rezultatele obținute.

2. — În chestiunea Legii pentru complectarea măsurilor necesare folosirii pășunilor comunale, d-l *Grozescu* dă câteva relațiuni cu privire la instrucțiunile, de aplicat acestei legi, instrucțiuni cari duc la o reducere simțitoare a efectelor rele ce le-ar putea avea legea.

3. — Comisiunea instituită pentru prezentarea moțiunii Adunării Generale din acest an la *Majestatea Sa Regele*, Președintele de Onoare al Societății să facă demersuri pentru a prezenta cât mai neîntârziat moțiunea.

4. Pentru ocuparea locului în Consiliu, rămas vacant în urma încetării din viață a consilierului *G. Condrea*, se propun d-nii: *I. Comănciu, C. Bunescu, I. Moldoveanu, Nicolae Ion, N. Brătescu.*

Se procedează la vot secret și se alege d-l *C. Bunescu*.

5. — Consiliul respinge cererea d-lui *Dr. C. Mustafă* de a se interveni

la C.A.P.S. în chestiunea garanței depusă pentru exploatarea unui parchet din pădurea Verbișcioara județului Dolj

6. — Se admite înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a d-lui Inginer *Emil Negulescu*.

Sedința se ridică la ora 23.

Președinte (ss) *C. P. Georgescu*.

Secretar General, (ss) *P. Ioan*

PROCES VERBAL No. 18

Sedința din 4 Octombrie 1933

Prezenți d-ții: *M. Drăcea, D. Drămbă, M. P. Florescu, P. Ioan, Anăreț Ionescu, V. N. Priboianu și V. N. Stinghe.*

Neîntruindu-se numărul statutar de membrii, nu s'a ținut ședința.

Președinte (ss) *C. P. Georgescu*.

Secretar General (ss) *P. Ioan*

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic.

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii orașului Târgu Mureș, jud. Mureș, propr. Municipiului Târg. Mureș, în suprafață de 793 ha. 0699 mp. Regim și tratament : O serie de codru cu țări succesive și revoluția normală 100 ani ; alte serii de crâng cu revoluții normale respective de 30 și 15 ani și o a IV-a serie de agrement unde se vor extrage numai arborii ceruți de higiena masivului.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Pradescu, jud. Brașov, propr. Coloman Beldi, în suprafață de 269 ha. 3545 mp. Regim și tratament codru cu țări rase, regenerarea completându-se cu rășinoase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 13 ani cu perioada de așteptare de 8 ani între parch. III și IV.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Strâmbu, jud. Brașov, propr. d-nei Polixenia I. Nemeș, în suprafață de 201 ha. 0644 mp. Regim și tratament codru țări rase, regenerarea completându-se cu rășinoase. Revoluția normală 90 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dosul Pojocului, jud. Someș, propr. Composesoriatului urbanial din Someșul Mic, în suprafață de 134 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 35 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bonțoști, jud. R.-Sărat, propr. Șerban Chica, M. Grădișteanu, E. D. Bogdan și M. Ștefănescu, în suprafață de 132 ha. 51000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Bărjoveni-Făget, jud. Roman, propr. George Solomon, în suprafață de 56 ha. 4432 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea într'un an.

g) Regulament pentru exploatare al pădurii Șerparu, jud. R.-Sărat, propr. dotația a d-lui R. Frașasovici, în suprafață de 35 ha. pădure și 1 ha 5000 mp.

poeni. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatare într'un an.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare de mai sus, se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (se) V. Nițescu.

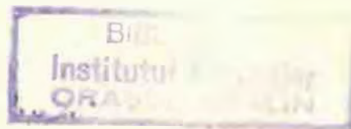
Dată astăzi, 17 Octombrie 1933, în cabinetul nostru.

No. 17256.

Aducem la cunoștința cititorilor noștri că la secretariatul Soc. „Progresul Silvic” se găsesc de vânzare următoarele lucrări :

Prețul lei

Brauner H. :	Comerțul și industria lemnului d'n România —	300
C. A. P. S. :	Statistica Pădurilor — — — — —	15
Chiriță C. Dr. :	Contribuțiuni la problema culturii salcâmului —	30
„ „ „ :	Un procedeu simplu pentru studierea compacității solului — — — — —	30
„ „ „ :	Contribuțiuni la problema regenerării stejarului	110
Cristea Cezar :	Lumișuri de pădure — — — — —	100
Dinu Val, Dr. :	Der rumänische Wald — — — — —	100
„ „ „ :	Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen — — — — —	300
Drâmba D. Dr. :	Étude phys que et mécanique du bois roumain	200
Demetrescu C. Ilie Dr. :	Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung	160
„ „ „ :	Politica forestieră românească — — — — —	40
Eliescu Gr. :	Omida și fluturile Lymantria Oispar L. — —	40
Georgescu C. Dr. :	Atlas entomologic — — — — —	150
Harnagea V. V. :	Codul legislației silvice — — — — —	300
„ „ „ :	Memoratorul agentului Silvic — — — — —	100
„ „ „ :	Pășuni comunale — — — — —	50
Hubertus :	Vânăutul și vânătcarea — — — — —	20
Ionescu Heroiu Tr. :	Rationalisierung in der Forstwirtschaft — —	100
Precup Victor :	Pășunile noastre alpine — — — — —	100
„ „ „ :	Glosa pădurii — — — — —	50
„ „ „ :	Să ne facem păduri — — — — —	10
Pașcovici N. :	Amenajament — — — — —	30
„ „ „ :	Dicționar Silvic german-român — — — — —	30
Popescu-Zeletin I. :	Anuarul inginerilor silvici 1932/33 — — — —	50
„ „ „ :	Studiul erorilor instrumentale la compasele forestiere — — — — —	30
Stinghe N. V. și Sburlan D. :	Agenda Forestieră ed. II — — — — —	275
Sburlan D. :	Harta forestieră a României — — — — —	60
Sburlan D. și Ionescu Gh. :	Les conditions forestières de la Roumanie —	60
Simionescu I. și Zeicu I. :	Noțiuni de Silvicultură — — — — —	100

pt leg

6897 ✓

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

NUMĂR DEDICAT D-LUI PROFESOR
PETRE ANTONESCU

SUMARUL :

Omagiu Domnului Profesor P. Antonescu . . . *D. Drâmbă*
Homage à Monsieur le Professeur P. Antonesco. *D. Drâmbă*
Sărbătorirea domnului Profesor P. Antonescu. *Cezar Cristea*

Partea I-a

Festivitatea din sala de onoare a Soc. „Progresul Silvic”.

Aspecte.

Discursurile d-lor Subsecretar de Stat Manolescu-Strunga,
C. P. Georgescu, Petre Ioan și Vasilescu-Karpen, M. Dracea,
D. Drâmbă, M. P. Florescu și P. Antonescu.

Partea II-a

Aspecte

Banchetul dela restaurantul „Cina”.

Cuvântările ținute și răspunsul d-lui Prof. P. Antonescu.

Partea III-a

Telegramele și scrisorile primite din străinătate și din țara
cu ocaziunea sărbătoririi d-lui Prof. P. Antonescu.

Număr publicat sub îngrijirea d-lui Ing. Dr. D. Drâmba

6857

PROFESORUL PETRE ANTONESCU
(M. LE PROFESSEUR PIERRE ANTONESCO)

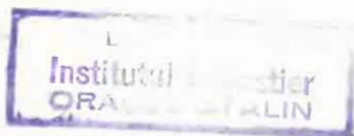
Omagiu

Profesorului Petre Antonescu

din partea

Societății „Progresul Silvic”

PARTEA I-a
FESTIVITATEA DIN SALA DE ONOARE
A
SOC. „PROGRESUL SILVIC”

OMAGIU DOMNULUI PROFESOR ANTONESCU

La 18 Noemvrie, Societatea «Progresul Silvic» a sărbătorit printr'o solemnitate grandioasă, urmată de un banchet, pe d-l Profesor Antonescu, fost elev al Școalei de Ape și Păduri din Nancy, retras la pensie în vârstă de 75 ani, după 54 ani de activitate în corpul silvic și 35 ani de profesorat.

Carierea silvică a d-lui Antonescu a fost tot așa de rapidă, tot așa de strălucită și tot așa de fecundă ca și cariera sa didactică. Munca sa rodnică se găsește împletită la baza întregului progres realizat în domeniul științei și organizației forestiere românești.

Primul omagiu a fost adresat celebrei Școale Naționale de Ape și Păduri dela Nancy, al cărei distins elev a fost, căci generația d-lui Antonescu este, la noi, generația Nanceenilor, cari au pus bazele administrației și învățământului silvic român.

Diplomat al Institutului central de Agricultură și Silvicultură dela Herăstrău în anul 1878.

Cu această pregătire școlară și după zece ani de serviciu ca șef de ocol, în cele trei regiuni ale țării: munte, coline și câmpie, temeinic documentat asupra necesităților reale ale pădurilor noastre, D-sa a plecat în Franța (1888) unde a obținut în mod strălucit diploma Școalei Naționale de Ape și Păduri dela Nancy.

Intors în țară în 1890, d-l Antonescu figurează în primele rânduri în toate manifestările activității forestiere române.

Paralel cu ocupațiile sale din Administrația Pădurilor Statului și după 19 ani de serviciu și 8 ani după venirea dela Nancy, D-sa a fost numit în 1898 profesor de silvicultură și

amenajament la Școala specială de Silvicultură dela Brănești, catedră pe care a păstrat-o și la secția silvică a Școalei Politehnice din București până la 1 Octombrie 1933 (când s'a retras la pensie). Intre anii 1912—1918 a fost director al Școalei speciale de Silvicultură dela Brănești, iar între anii 1924—1930 decan al secției silvice dela Școala Politehnică din București.

D-sa este adevăratul autor al Codului silvic român. A fost, în decurs de peste 30 ani mesagerul științei noastre silvice la toate congresele din străinătate, iar cu ocazia centenarului Școalei dela Nancy (în 1925) a fost decanul delegației române. Misiunea în care d-l Antonescu a dat dovada cea mai strălucită a îndelungatei sale experiențe și a vastelor cunoștințe tehnice și silvice ce posedă, a fost misiunea de consilier expert la Comisia permanentă a regimului apelor dunărene, instituție creată prin tratatul dela Trianon. Lucrările și proiectele prezentate de d-l Antonescu la diferitele sesiuni ale acestei Comisii i-au atras mari elogii din partea președintelui, care — după cum se știe — este numit de Societatea Națiunilor.

Aceste elogii au umplut de mândrie inimile tuturor silvicultorilor români.

Om de o foarte mare distincție științifică, d-l Antonescu a onorat Administrația și Școala în decursul lungei sale cariere. Desbrăcat de ambiții, a rămas un silvicultor de elită, care și-a consacrat toate preocupările studiilor și cercetărilor, găsindu-și satisfacția numai în îndeplinirea datoriei și stima șefilor săi.

D. DRĂMBA

HOMMAGE A MONSIEUR LE PROFESSEUR ANTONESCO

Le 18 Novembre dernier, la Société «Progresul Silvic» des Ingénieurs forestiers roumains a fêté par une grandiose solennité, suivie d'un banquet, Mr. le Professeur Antonesco, ancien élève de l'Ecole des Eaux et Forêts de Nancy, admis à la retraite en sa 75-ème année, après 54 ans d'activité forestière et 35 ans de professorat.

La carrière forestière de Mr. Antonesco a été aussi rapide, aussi brillante et aussi féconde que sa carrière didactique.

Son travail fructueux est intimement mêlé à l'origine de tout progrès réalisé dans le domaine de la science et de l'organisation forestière roumaine.

Le premier hommage a été adressé à la célèbre Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy, dont il a été l'éminent élève, car la génération de Mr. Antonesco est chez nous la génération des Nancéens, qui ont mis les bases de l'administration et de l'enseignement forestier roumains.

Il n'était pas difficile de pronostiquer ce que serait la carrière de Mr. Antonesco.

Diplômé de l'Institut central d'Agriculture et de Sylviculture de Herăstrău (localité située aux environs de Bucarest) en l'année 1878.

Avec cette préparation scolaire et après dix ans de service comme chef de cantonnement dans les trois régions du pays: montagnes, collines et plaine, richement documenté sur les nécessités réelles des forêts de son pays, il est parti pour la France (1888) pour obtenir d'une façon brillante son diplôme de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts de Nancy.

Le Directeur de cette école, qui était à l'époque, Mr. Puton écrit dans le certificat qu'il lui délivre: «*Le mérite des examens étant noté de 0 à 20, ceux de Mr. Antonesco correspondent en général à la mention parfaitement bien. Le travail, l'assiduité, la conduite de Mr. Antonesco méritent les plus grands éloges et sont de nature à lui assurer toutes les sympathies de l'Administration roumaine.*».

De retour dans le pays en 1890, Mr. Antonesco figure au premier rang de toutes les manifestations de l'activité forestière roumaine.

Garde Général jusqu'à 1891, chef de circonscription de 1891—1898, après quoi il passa Inspecteur Chef de Service du reboisement et constructions à la Direction des Forêts du Ministère de l'Agriculture (1902); avancé sur place Chef Contrôleur général de tous les travaux techniques: aménagements, reboisements, améliorations pastorales, correction des torrents, régime forestier et statistique.

Nommé membre du Conseil technique des Forêts en 1910, il fut promu au grade d'Ingénieur Inspecteur Général, poste qu'il occupa jusqu'à sa retraite du service forestier en 1919. Tout en ayant pris sa retraite Mr. Antonesco n'a pas cessé de garder un contact constant et efficace avec l'Administration forestière.

Parallèlement à ses occupations de l'Administration des Forêts de l'Etat et au bout de 19 ans de service et 8 ans après sa sortie de l'Ecole de Nancy, il a été nommé en 1898 professeur de Sylviculture et d'Aménagement à l'Ecole spéciale de Sylviculture de Brănești (près Bucarest), chaire qu'il a conservée jusqu'au 1-er Octobre 1933 (date à laquelle il a été admis à la retraite), à la section forestière de l'Ecole Polytechnique de Bucarest. Directeur de l'Ecole spéciale de Sylviculture de Brănești, de 1912—1918 et Doyen de la Section forestière de l'Ecole polytechnique de Bucarest 1924—1930.

Mr. Antonesco faisait de sa science un véritable apostolat, répandant partout la science forestière et ses travaux, ouvrages et brochures, comptent plus de 2000 pages sans compter les nombreux articles parus dans la revue forestière roumaine «Revista Pădurilor». Parmi ces publications il faut mentionner tout spécialement: «Forêts de la Roumanie» grand étude

paru dans la Revue Générale des sciences No. 11 de 15 Juin 1920 numéro spécial consacré aux travaux des savants roumains et «le Chêne et sa culture en Roumanie» paru en 1911 dans le Bulletin de la Société centrale forestière de Belgique p. 383—396.

C'est lui le véritable auteur du Code forestier roumain.

Il a été le délégué de la Roumanie pendant plus de trois décades à tous les congrès à l'Etranger et à l'occasion du centenaire de l'Ecole de Nancy (en 1925), il a été le doyen de la délégation roumaine. Mais la mission dans laquelle Mr. Antonescu a donné la preuve la plus éclatante de sa longue expérience et de ses vastes connaissances techniques et forestières fut celle d'expert conseil à la commission permanente du régime des eaux danubiennes, institution créée par le traité de Trianon.

Les travaux et les projets présentés par Mr. Antonescu, comme délégué roumain, à côté des rapports similaires présentés par les délégués des autres puissances héritières de l'ancien empire Austro-Hongrois aux sessions de 1925 à Merano (Italie), de 1926 à Budapest de 1927 à Bucarest, de 1928 à Lussinpiccolo (Italie), de 1929 à Trenčiaske Teplice (Tchécoslovaquie) et enfin de 1930 Kupari (Yougoslavie), se sont attirés des éloges tout particuliers de la part du président de cette commission qui — comme on le sait — est nommée par la Société des Nations.

Cette distinction a rempli de fierté tous les forestiers roumains.

Homme d'une très grande distinction, Mr. Antonescu a hautement honoré l'Administration et l'Ecole au cours de sa longue carrière. Dépourvu d'ambition, il a été un forestier de bonne race qui s'est contenté de consacrer tous ses soins aux études et recherches, trouvant sa satisfaction dans l'accomplissement de son devoir et l'estime de ses chefs.

A son admission à la retraite S. M. le Roi lui a décerné l'ordre du «Mérite Culturel». Il était également officier du «mérite agricole français».

A l'occasion de la solennité et du banquet organisés en son honneur ont tenu des discours: Mr. Manolesco Strunga, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère de l'Agriculture, le Pré-

sident et le Secrétaire général de la Société, le Recteur de l'École Polytechnique, les représentants de l'enseignement supérieur technique de Bucarest, le Doyen de la section forestière, le délégué de l'Association Générale des Ingénieurs de Roumanie, le Directeur de l'Institut des recherches forestières, plusieurs représentants de l'Administration forestière, le délégué des élèves de la Section forestière de l'École Polytechnique de Bucarest, ainsi que ses premiers élèves de 1989 (aujourd'hui inspecteurs généraux des forêts).

Tous se sont surpassés à faire ressortir les qualités exceptionnelles de Mr. Antonesco en tant que forestier et que professeur durant une carrière unique jusqu'ici parmi les forestiers roumains.

Le Conseil d'administration de la Société «Progresul Silvic» a décidé que ce numéro de notre revue serait dédié en entier à Mr. Antonesco et en conséquence, il contient la biographie, tous les discours et allocutions prononcés, ainsi que les nombreux télégrammes et lettres reçus à cette occasion de l'Étranger et du pays.

D. DRAMBA

Ingénieur Inspecteur général des Forêts

SARBATORIREA D-LUI PROFESOR P. ANTONESCU

Corpul silvic a trăit un moment epocal — în ziua de 18 Nov. 1933.

Modul cum s'a manifestat spiritul de solidaritate și spontaneitatea cu care au răspuns atâtea serii de foști camarazi — și de elevi în deosebi, — ai sărbătoritului profesor Petre Antonescu, — cărora li s'a adăugat azeziunea atâtor personalități străine și omagiu: silviculturii franceze, cehe și jugoslave, — toate acestea, — pot legitima un titlu de mândrie pentru silvicultorimea românească, — afirmată atât de frumos.

A cinsti pe alții, înseamnă a te respecta însuși pe tine; — iar a plăti cu dinarul „recunoștinței” celor ce zi de zi și-au fărâmițat suflet din sufletul lor, — trecându-l în ființa discipolilor, — fără a se cruța pe sine, — aceasta e măsura *sensibilității și gradului de cultură* — atât pentru individ, cât și pentru colectivitate.

Și faptul impresionează în deosebi azi, — când asemenea simțimente se manifestă tot mai rar, — când „edelweisul recunoștinței” aproape nu mai înflorește, sau e cules de tot mai rari cutezători spre culmi!

Ziua aceasta unică, pe care am trăit-o *noi silvicultorii*, — laolaltă cu toți oaspeții, marii protectori și prieteni adevărați ai pădurilor, — ne-a prilejuit-o ieșirea din rândurile armatei active, — și trecerea în cadrul de rezervă a magistrului nostru, — ing. consilier silvic Antonescu, — „Nestorul” silviculturii române, — așa cum a fost numit.

După ce din Corp fusese pensionat încă de acum 15 ani, — d-l Antonescu a fost pensionat deplin — conform legii, urmând a părăsi atât catedra cât și cadrul de activitate profesională, — D-sa împlinind: etatea de 75 de ani, — 54 de serviciu prestat Statului,

iar 35 de ani de apostolat didactic, — consacrați științei și practicei silvice de abia introdusă și încă neacclimatizată complet la noi!

D-l Antonescu face parte din „Marea gardă”, care a trebuit să desțelinească ogorul, să-l facă apt a primi semanța și luminele acestei noi științe, ei au fost deschizătorii de drum, sau acei cari aveau să pregătească „mediul”, în care să germineze ideile disciplinei forestiere.

Meseria noastră e prin sine însăși tăcută, ignorată de mulți și nu arare ori privită cu ostilitate atât din jos.. de nație, cât și din sus.. de factorii conducători!

Iată de ce, — cu toată viața de mucenicie și realizările acestei profesii, — care vorbește însă *prin lemn*, deci mai puțin durabil decât piatra și oțelul și chiar decât lutul sau glia, — munca silvică este adesea „sisifică” sau nerecunoscută și însuși evenimentul sărbătoresc al cinstirii unui ales între aleșii silvici, a trecut aproape neobservat de lumea dinafară.

Era deci o *datorie de conștiință*, mai mult decât vanitatea breslei noastre, de a pune în adevărată lumină sărbătorirea decanului silviculturii românești, care s'a jertfit voluntar și conștient pentru o singură religie: *munca în sanctuarul naturii, servită cu pasiune și credință fanatică*.

Biografia d-lui Antonescu este scrisă rezumat aici de însăși D-sa, dar mai ales a fost elaborată în cursul celor peste 5 decenii de activitate și aproape 2.000 pagini scrise de D-sa și consacrate exclusiv științei forestiere sub forma de cărți și broșuri și peste 2000 pagini, articole publicate în „Revista Pădurilor”.

Opera sa vastă apare luminoasă, așa cum se cuvine, din elogiul unanim al vorbitorilor, dintre cari acela al secretarului general al Soc. Progresul Silvic, D-l P. Ioan, e cel mai amp'lu studiu biografic al activității maestrului pe diversele tărâmuri; administrație, învățământ — predând atâtea discipline fundamentale componente ale silviculturii, — apoi legislație, delegații și misiuni speciale, publicistică, etc.

D-l Antonescu a contribuit enorm la elaborarea „Constituției” noastre: Codul silvic și alte legiuiri — ale timpului. Și-a dat neprecupețit obolul său — atât ca om de știință recunoscut „ultima ratio”, cât și ca silvicultor convins. — înamorat de profesiunea sa; oricând i s'a cerut de conducătorii resortului Agriculturii și Domeniilor D-l Antonescu a fost *la datorie*.

Către finele anului 1929 și începutul lui 1930, *Ministru fiind D-l I. Mihalache*, D-sa a solicitat și D-lui Antonescu să-și aducă prețiosul oboi, la alcătuirea „*Proiectului de lege a ameliorărilor (impăduririi) terenurilor degradate*”, conlucrând cu acei cari au pregătit proiectul și expunerea de motive, cari au fost supuse comisiunii și apoi consiliului legislativ și parlamentului, până a primit consfițirea ca *lege*, — ce stă la baza *contribuțiilor pozitive a silviculturii în cadrul economiei generale*, și al cărei folos încă nu e îndeajuns înțeles.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, D-l Mihalache, — apreciind această muncă și valoarea ei, a adresat în repetate rânduri D-lui Antonescu și celorlalți colaboratori, mulțumiri recunoscătoare.

Răpind ineditul, prin această indiscreție, restabilim cu obiectivitate adevărul istoric,

Discursurile sunt publicate în paginile ce urmează, în însăși succesiunea lor, așa cum au decurs la festivitatea în sala mare a Societății; la fel și *toasturile* ridicate la banchetul ce a avut loc seara la „Cina”.

Cititorul nu va fi prea grăbit și își va impune un moment *popasul* necesar, făcând operă de pietate și citind *inscripțiile acestui volum omagial*, pe care noi îl considerăm asemeni *uzei Troițe* de răspântie, ce oprește pasul creștinului adevărat; el oglindește munca sfidnică și plină de rod a aproape octogenarului nostru, încă tânăr ca suflet și idealism, el va să fie un monument durat din granit psihic, ridicat de atâtea promoții de discipoli ai magistrului lor.

Și el vrea să fixeze pentru eternitate în slove, ce înfruntă vremea, *clăpa unică a afirmării sufletului colectiv al breslei silvicultorești, ai mândriei și solidarității noastre*.

D-l consilier P. Antonescu e dintre exponenții Corpului silvis, acel care împreună cu iluștrii dispăruți din pleiada înaintașilor, printre cari menționăm pe un: *Petraru, Robescu, Orăscu și profesorul N. Gh. Popovici*, — regretatul suflet de elită pierdut brusc fără să fi avut putința, încă în viață fiind, să-i oferim o asemenea cinstită vrednică de personalitatea sa covârșitoare. Aceștia ne sunt luceferii și mentorii silviculturii autohtone, semincerii la adăpostul cărora au odrăslit vlăstarele, ce asigură continuitatea și regenerarea Corpului silvic.

Asemenea uriașelor nave (bastimente), ce își încetinesc mersul, în clăpa când lansează, ori se apropie de ele micile bărci de sal-

vare, spre a nu le atrage și înghiți în genunea valurilor lor, tot astfel acești mari dascăli și conducători ai noștri și-au domolit pasul în preajma elevilor atâtor promoții!

Cu dalta bunătății și iubirii dezinteresate, pusă în slujba iubirii de neam și a Corpului pe care l'au cinstit, vrednicii noștri stegari și-au săpat urme adânci în sufletele viitorimei.

• Nu atât pentru noi, deci, *dar pentru marele public*, în dorința și nădejdea de a sparge zidurile breslei între care am trăit singuratici, și pentru a prilejui o cunoaștere în lumina adevărată a trudnicei meserii silvice printr'unul dintre reprezentativii săi, de aceia vom schița, în paginile ce urmează, biografia și activitatea D-lui Antonescu.

Societatea „Progresul Silvic” prin conducătorii săi, — revindică de drept paternitatea inițiativei acestei sărbătoriri, căreia i s'au dat proporțiile meritate și de munca sau opera sărbătoritului, dar și potrivit scopului ce urmărim.

„Tradiție, continuitate și idealism”, sunt dogme în silvicultură și apanaj al Corpului nostru ce le-a respectat cu sfințenie, pe cât i-au permis oamenii, legile și morăvurile sau „obiceiul pământului”!

Pe aceste pietre unghiulare se sprijină și gândul cinstirii profesorului Petre Antonescu.

Și tot *Societatea* e aceia, care a consacrat D-sa'e numărul 11 pe Noembrie al Revistei Pădurilor, ca un *suprem* omagiu ce aducem decanului nostru.

De altminteri însuși *Majestatea Sa Regele Carol II* a ținut să-l răsplătească prin decorarea cu Inalta distincție a „*Meritului Cultural*”, onoare ce se răsfrânge asupra Soc. „Progresul Silvic”, al cărui Inalt protector și Președinte de onoare este Suveranul. Gestul august cinstește munca întregului Corp silvic, slujitor modest și credincios al *Dinastiei, ca și al naturei*.

Cezar Gr. Cristea

ASPECTE

Încă de la intrare ghirlande verzi de brad, așa cum se cuvine la sărbătorirea fruntașului silviculturii.

Sala mare de festivități la fel înveșmântată : în stânga un *panou extrem de sugestiv*, având la mijloc imaginea sărbătoritului încadrată de aproape toate lucrările sale, amenajamente, memorii și studii, dintre care unele *au făcut epocă*, precum și diplomele și decorațiile obținute.

Menționăm din *acest panou decorativ* — câteva medalii — primite de D-l Antonescu în diferite ocazii :

1. Asociația Română pentru înaintarea și răspândirea științelor, cu ocazia congresului și expoziției din 1903, prezidată de Dr. C. Istrati, îi acordă D-lui P. Antonescu pentru lucrările științifice :

Medalia de aur și colaborator.

2. Societatea Agrară, la Expoziția Agricolă din București 1904, îi acordă :

Medalia de aur și diploma de onoare.

3. Iar Marea Expoziție Jubiliară Română de la 1906, — prin Juriul recompenselor, — comisar general fiind tot D-rul C. Istrati, — îi decerne D-lui Petre Antonescu Ing. inspector silvic și profesor, — membru în juriu :

Diploma Hors Concours și Medalia de Aur.

Pe estradă : masa împodobită cu flori și fotoliile rezervate d-lui Ministru, sărbătoritului și conducătorilor Societății.

Remarcăm din numeroasa asistență pe Domnii : Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, reprezentând Guvernul și Ministerul de Agric. și Domenii; Inginer insp. general N. Vasilescu-Karpen, rectorul școlii politehnice și președintele al A. G. I. R. ; profesor

inginer insp. general I. Ionescu, preşedintele societăţii politehnice; ing. insp. general N. P. Ştefănescu, fostul preşedinte al aceleiaşi Societăţi; inginer inspector general Gr. Stratilescu, fost preşedinte al A. G. I. R.; profesor ing. insp. general Ghermani; D-ra prof. Gheţoiu; D-l T. Mândru, dir. g-l în Min. Agr.; Grigore Carp, membru în Cons. Ad.ţie C. A. P. S.; Leonida Colescu, fostul preşed. statisticeii din Min. Agr.; general Grinţescu; P. Frumuzache, fost secretar general; maior Angelescu, fost ajutor de primar al Capitalei ş. a.

Corpul silvic massat. Participă toţi inginerii silvici din Ministerul Agric. şi Domeniilor, Regimul Silvic şi C. A. P. S., din ambele direcţii regionale din Capitală, remarcându-se membrii Consiliului Technic şi figura unor veneraţi pensionari silvici, e'evii delegaţi ai şcolii politehnice, precum şi reprezentanţii „presei”.

Toate acestea denotă *prestigiul* de care se bucură sărbătoritul şi *dragostea* cu care e înconjurat profesorul atâtor generaţii de silvicultori.

Trăim cu toţi fiorul emotiv al clipei neasemuite.

La ora 7 îşi fac apariţia d-l Subsecretar de Stat şi oaspeţii. Festivitatea începe.

Vorbesc rând pe rând: Intăi D-l Ministru Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, predând şi ordinul „Meritul Cultural cl. I” din partea Suveranului — care e ovaţionat entusiast de întreaga sală. —

Urmează : D-l preşedinte şi secretarul general al Societăţii, apoi D-nii profesori : Vasilescu-Karpen, rectorul politehniceii, Dr. M. Drăcea, Dr. D. Drămbă şi Ing. M. P. Florescu, succesiv aducând omagiile : şcolii politehnice, A. G. I. R., Societ. Politehnice şi I. C. E. F.

Tuturor le-a răspuns D-l consilier profesor *Petre Antonescu*, prin frumoase şi emotive evocări din trecutul său, ce se împleteşte cu *epoca eroică de afirmare a silviculturii indigene clădită pe ideea dominantă de „conservatorism” al pădurilor.*

C. C.

DISCURSUL D-LUI SUBSECRETAR DE STAT MANOLESCU
STRUNGA LA SĂRBĂTORIREA D LUI PROFESOR ANTONESCU
DE CĂTRE SOC. PROGRESUL SILVIC

*Domnule Antonescu,
Doamnelor și Domnilor,*

M. S. Regele aflând de sărbătorirea Dvs. și cunoscând marile servicii ce ați adus în lungul șir de ani, în care ați muncit conștiincios și devotat pentru propășirea silviculturii românești, a binevoit să vă confere această înaltă distincțiune „Meritul Cultural cl. I”, pe care din înalt ordin v'o înmânez.

Guvernul și Ministerul Agriculturii, prin mine, se asociază la această meritată sărbătoare și aduce prinosul mulțumirilor sale pentru tot ce ați făcut în viața Dvs. sânguitoare, dând'o ca pildă generațiunilor de silvicultori, pe cari, în cei 35 ani de învățământ, i-ați instruit și format.

Domnilor, deși fac parte din așa zisă tânără generație, sunt și rămân respectuos vechilor tradiții și bunelor obiceiuri din trecut.

D-l Antonescu este o ilustrațiune a acestei generațiuni, care a făcut fala renumelui Corpului silvic și este un apostol al pădurii românești.

Caracteristica oamenilor de acest fel a fost: modestia, desinteresarea, sinceritatea, priceperea, tactul, seriozitatea, munca ordonată și permanentă fără surle și trâmbițe.

Profit de această ocaziune pentru a saluta Societatea „Progresul Silvic”, de a cărei obârșie sunt legat, fiind păstrător al memorii lui Alexandru Constantinescu între Dvs., și a cărei activitate o apreciez.

Salut totdeodată pe reprezentanții Corpului silvic aflați în slujba Statului.

Cunosc marea importanță economică a pădurilor.

Știu cât de necesară este păstrarea și dezvoltarea lor pentru însăși buna stare a agriculturii, așa că este lesne să înțelegi, că între cele dintâi preocupări ale mele vor fi chestiunile legate de această problemă.

Imi voi da toată silința să aprofundez toate lipsurile și nevoile și să găsec împreună cu Dvs. mijloacele de îmbunătățire și soluționare. Vă dau asigurarea, că mă voi ocupa în deaproape de tot ce interesează silvicultura noastră.

Fac un călduros apel să mă sprijiniți în munca mea, inspirându-vă dela directivele sănătoase ale pilduitorilor silviculturii noastre, al căror nestor este sărbătoritul de astăzi.

Fiți conștiințioși și corecți în îndeplinirea datoriei, dați-vă seama de enormele greutăți ce trebuie să învingem, ca să readucem vremurile bune de altă dată și, fără să șovăiți, munciți împreună cu mine până la sacrificiu.

Veți binemerita dela Patrie. (Vii aplauze).

DISCURSUL D-LUI ING. CONSILIER SILVIC C. P. GEORGESCU,
PREȘEDINTELE SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Domnule Ministru,

Doamnelor și

Domnilor,

Înainte de a intra în dezvoltarea serbării de astăzi, provocată de sărbătorirea D-lui profesor Antonescu, țiiu să mulțumesc Domnului Ministru Manolescu-Strunga, care ne-a onorat cu prezența sa ; mulțumesc de asemenea la toți cari sunteți aici, că ați răspuns apelului nostru.

Pentru a ne da seama de activitatea sărbătoritului de astăzi, să-mi dați voe să fac o mică privire retrospectivă. — pentru acei cari nu fac parte din Corpul nostru, — asupra marelui opere a ilustrului nostru profesor,

Domnilor,

Ne este cunoscut, că natura însăși în trecutul ei arhimilenar s'a obligat, ca anumite părți ale globului să le acopere cu păduri.

În vremurile îndepărtate produsele naturale ale pământului

hrăneau omul și fauna în genere; pe măsură însă ce omenirea s'a înmulțit, pădurile au trebuit să fie desființate de om pe unele locuri.

Această desființare a pădurilor și transformarea lor în câmpii agricole a fost o necesitate și a fost bine ce s'a făcut; au fost locuri însă, unde pădurea nu trebuia să fie distrusă, ci din contră menținută.

Din cauza acestor greșeli și a necesității conservării pădurilor, precum și a refacerii lor acolo unde s'a greșit, s'a născut silvicultura; după cum din cauza neputinței pământului de a hrăni omul prin produsele lui naturale, s'a dat naștere agriculturii.

La noi, după cum știți, acum câteva decenii pădurea ocupa în Transilvania 40%, în Moldova 30% și în Muntenia 35%.

În cursul vremurilor aceste păduri au cedat, iar locul lor a fost ocupat de agricultură. Aceste evenimente însă nu s'au produs fără efecte rele în unele părți și atunci știința silviculturii, creată în alte țări din Apus, unde se greșise cu mult înaintea noastră și unde se înființase școli silvice, s'a simțit necesară și la noi.

Prima școală silvică în Vechiul Regat a fost școala silvică de la Pantelimon.

Mai târziu științele silvice au fost predate ca un curs aparte la școala de agricultură dela Herăstrău.

La 1904 se înființează școala specială de silvicultură dela Brănești.

Iar în 1924 școala dela Brănești a trecut ca o secție aparte — secția silvică — a școlii politehnice din București.

În această ordine de idei, silvicultura a avut și ea evoluția ei. De unde la început prin silvicultură se înțelegea numai conservarea și cultivarea pădurilor, mai târziu s'a transformat într'o știință eminentamente tehnică, nu numai biologică cum era la început.

De aici necesitatea silvicultorului să cunoască nu numai cultura pădurilor, ci și transformarea lemnului, mai lămurit industrializarea lui.

De aceia tot mecanismul legat de această industrie trebuie pus în cadrul problemelor silvice.

Tot în cadrul primăverii silviculturii, acum 48 ani, se înființează Societatea „Progresul Silvic”, la sediul căreia vă aflați astăzi, Societate care a dus lupta mai departe. Între cei cari au înființat-o es'te și sărbătoritul nostru de astăzi.

Evoluția problemelor legate de silvicultura românească, putem afirma, că s'a făcut numai prin această Societate, fiindcă după cum

știți, partidele politice abia acum în urmă au pus în programele lor și problema silvică.

În trecut au fost numai câțiva oameni politici, cari s'au ocupat cu probleme silvice: Câmpineanu, Carp, Alecu Constantinescu, Anton Carp, Mihalache și alții.

Ceiace țin să vă spun este, că în trecutul nostru sărbătoritul de astăzi a desfășurat o activitate prodigioasă în 75 de ani de viață, 54 ani de carieră silvică și 35 ani de profesorat. El este nestorul nostru și de aceia îl sărbătorim (Aplauze).

Societatea noastră a organizat această sărbătorire, pentru că o merită și pentru că prin această sărbătorire vrem să arătăm Țării, ce a făcut D-sa pentru silvicultura noastră. (Aplauze).

DISCURSUL D-LUI ING. INSPEC. GENERAL SILVIC PETRE IOAN,
SECRETAR GENERAL AL SOC. «PROGRESUL SILVIC»

Niciodată n'am stat mai cu sfială în fața unei însărcinări ca acum, pentru că nu în puține cuvinte se poate arăta ce a însemnat D-l Petre Antonescu în prefacerile și rânduirile vieții silvice din ultima jumătate de veac.

Cei ce cunosc și mai ales cei ce prețuesc încordarea — cu jertfe și renunțări — a Corpului silvic în trecutul apropiat, cu dreptul să socotească o mare isbândă sărbătorirea unuia dintre reprezentanții lui, în ziua împlinirii a 75 ani și 54 ani de activitate publică, din cari 35 ani de profesorat.

Nu vrem să fim numai înregistratorii acestui factum — destinul ce a hărăzit viața sănătoasă unui ins de $\frac{3}{4}$ veac, — ci să reliefăm, ce a însemnat această viață pentru Corpul silvic, pentru a justifica popasul festiv al acestei auto-rezumări (biografii).

Ce era să ajungă D-nul P. Antonescu se putea prognoști încă din epoca de pregătire școlară.

Terminând clasele primare (1870) în orașul său natal Ploești, a urmat școala reală din Brașov și clasificat aci I-iul a început să dea primele dovezi de biruință, primele încoronări ale muncii sale persistente.

În Institutul central de agricultură și silvicultură dela Herăstrău, al cărui diplomat este (1878), a reușit să se clasifice în toți ani printre primii trei.

După ce servește Corpul silvic 10 ani ca șef de ocol la Isaccea, Tg. Neamț și Drăgășani — în trei regiuni ce intrunesc caracteristica generală a pădurilor țării, pe care are astfel prilejul a le cunoaște dela începutul carierei și după ce ia parte ca membru în comisiunile de amenajare a pădurilor dela Gura Motrului și Lunca Stănești, în două campanii de lucru, cu un bogat material documentar asupra nevoilor reale ale pădurilor țării sale, pleacă în Franța (1888) pentru a lua cu mare succes diploma școlii superioare naționale din Nancy.

Directorul acestei școli — renumitul Puton — în certificatul ce-i eliberează scrie: „Notele obținute la examen corespund în general mențiunei perfect de bine. Munca, stăruința și conduita D-lui Antonescu merită cele mai mari laude, și sunt de natură să-i asigure toate simpatiele și desigur va face cinste Administrației silvice românești“.

Intr'adevăr nu s'a înșelat.

Revenit în țară (1890) n'a existat manifestare cu legătură oricât de apropiată sau de îndepărtată de preocupările silvice, care să nu aibă în primele rânduri pe D-nul Antonescu.

Fiecare însărcinare a onorat-o, iar rezultatele — totdeauna strălucite — l'au consacrat pentru alte însărcinări și de mai mare însemnătate, apărând acum un deschizător de drum — de proporții uriașe — și a călcat cu pași hotărâți pe culmile cele mai înalte ale tuturor categoriilor de lucrări, ce constituiesc complexa sa activitate.

In administrație — trece prin : șefia ocolului Titu (1890); (1891—1898) șeful circumscripțiilor Turnu-Severin, Craiova București; (1901) șeful bir. de împăduriri și construcții din Minister; (1902) șeful regiunii Craiova; (1909) subdirector al pădurilor; (1910) șef și controlor general din oficiu al tuturor lucrărilor tehnice, amenajeri, împăduriri, ameliorațiuni pastorale, corecțiuni, regim silvic și statistică.

Membru în Consiliul tehnic al pădurilor, cu mandat reînnoit timp de 10 ani, girează administrația silvică în timpul ocupației și în 1919 iese la pensie după 39 ani de serviciu cu gradul de inginer insp. general silvic cl. I luat în 1915.

Invățăământul : Încă dela începutul carierei sale execută de preferință delegații de silvicultură, amenajamente și corecțiuni de torenți. Acestea l'au consacrat ca profesor.

După ce lucrează la înapoierea din Franța — în comisia de amenajeri a pădurii Cotmeana (Argeș), studiază în Austria lucrări de amenajament și de corecțiuni (1894). În 1898, adică după 19 ani de carieră și 8 ani dela terminarea școalei din Nancy, i se încredințează catedra de profesor suplinitor de silvicultură, amenajament și corecțiuni la Brănești, pentru ca abia în 1904 să ajungă profesor *cu titlu provizoriu* și numai în 1908 — după 29 ani de carieră și 10 ani de profesorat — să fie definitivat.

Ca toate celelalte ramuri ale activității sale și catedra poartă pecetea maturității.

N'a râvnit locul altuia niciodată.

A înțeles însă că, în câmpul atât de larg al activității forestiere, este posibil să lucreze nestingherit „bucata sa” și n'a ambiționat *altceva, decât să și-o lucreze bine.*

Ca profesor, timp de 35 ani, director la Brănești șase ani, decan al secției silvice dela școala politehnică șase ani, conducător de stagiați, conducător de elevi în lucrări sau în excursii în țară și străinătate, căci a fost om nu numai de idei ci și de acțiune, D-sa a reprezentat „modelul” de care școala a avut nevoie: profund cunoscător al profesiunii sale, autoritate în materie, muncitor, punctual — dânsul cel dintâiu la datorie, perseverent.

Delegațiuni, însărcinări.

54 ani de activitate publică sunt pentru D-nu! Antonescu o înșiruire gradată, ascensională de însărcinări, delegațiuni, executări de lucrări din ce în ce mai importante.

a) Studiul torenților depe Valea Topologului (1898) este o lucrare epocală;

Prin ea, pentru prima oară la noi în țară, încă de acum 35 ani, se atrage atenția asupra pericolului despăduririlor și a nevoii de începere a corecțiunii torenților.

b) Studiind domeniul agricol-forestier: „Brănești-Cernica (1900), stabilește paralel rentabilitatea celor două categorii de culturi, ce-și dispută continuu întâietatea.

c) A fost delegat la congresul stațiunilor de cercetări forestiere în Bruxelles și la aniversarea a 50 ani dela fundarea institutului agricol din Gembloux (1910), la centenarul școalei de ape și păduri din Nancy (1925), la congresul internațional de silvicultură de la Roma (1926). Dar delegațiunea, care ne umple pe noi de mândrie pentru succesele ce a cules țării, este aceia de expert în

Comisiunea tehnică a regimului apelor din basinul central al Dunărei, în care calitate D-sa a luat parte în șapte sesiuni (1925—1932) Merano (1925) — Budapesta, București, Lussinpicolo, Trencianscke Teplice, Kupari și Venetia (1932).

Acolo unde se concentraseră specialiștii silvici ai țărilor interesate, ca prin toate mijloacele posibile să salveze nu numai cauza, dar și prestigiul țării lor, alegerea nu putea să cadă mai bine de cât asupra D-lui Antonescu, care, din îmbinarea cunoașterii profunde a chestiunilor ce au format obiectul discuțiilor, cu imaginația profundă a alegerii tuturor argumentelor solide și necesare, să scoată, dintr'o problemă aridă, maximum-ul de bine pentru țara sa.

Legislație. Sufletul însetat de mai bine, de adevăr, nu-și găsește satisfacția deplină numai cu atât.

Dela desiderate trece la realități.

Ia parte la elaborarea tuturor legiurilor proiectate sau votate în lunga-i carieră, este consilierul tehnic silvic al multor Miniștri, contribuția sa fiind predominantă la oricare din legi și poate fi cu drept cuvânt considerat ca autor al „Constituției” noastre forestiere: Codul silvic din 1910.

Scrieri — Reviste.

Dacă pentru D-nul Antonescu a fost o mare mulțumire să ajungă totdeauna la un bun rezultat al lucrărilor sale, a fost însă o și mai mare mulțumire de a împărtăși și altora, prin graiu sau prin scris, acele rezultate.

A scris și a scris mult, pentru că și-a dat seama cât de mare este nevoia să aducă lumină în colțurile cele mai obscure ale unei științe silvice în fașe.

Colecția de scrieri este un buchet minunat din florile spirituale ale epocii și ale locurilor depe unde pașii sufletului l-au purtat.

A umblat mult și de pretutindeni ne-a adus pagini de caracterizare perfectă a situațiilor, sau de învățătură comparativă, pentru pădurile țării noastre.

Laolaltă — volum și broșuri — reprezintă aproximativ 2000 pagini, afară de numeroase articole publicate în diferite reviste din care în special „Revista Pădurilor” este p'înă, peste 2000 pagini.

Revista Pădurilor constituie o legitimă mândrie pentru Soc. „Progresul silvic” și prin prezentarea din ce în ce mai științifică și mai îngrijită, dar și prin apariția ei regulată timp de 50 ani.

Continuitatea se datorește în parte D-lui Antonescu, care i-a asigurat-o, ori de câte ori ea a fost pusă în pericol: de războiu, sau de vreo lipsă de interes a comitetului de redacție.

Uneori a rămas singur să o conducă, iar când alții s'au imbulzit la această conducere, s'a dat la o parte, bucuros că poate culege din roadele sămânței aruncată de D-sa.

Pădurile.

Ideia conservatoare de păduri în țara românească, se leagă de numele D-lui P. Antonescu.

Iubește pădurile cu adevărată pasiune și le apără după caz cu căldură, cu convingere, cu erudiție, cu *fanatism*, — cu îndrăzneala bazată pe *cultură generală și specială*, sau cu energie nebănuită, care clocotește în el ca seva din stejarii cei mai viguroși. Niciodată n'a fost înfrânt!

În timpul ocupațiunii, nu rare au fost momentele, când și-a expus chiar viața, pentru ca în patriotica sa năzuință să apere pădurile de exploatarea secătuitoare a pasărilor de pradă, ce se abătuseră vremelnic asupra lor.

Raportul privitor la pădurile de stejar din regiunea colinelor și a pădurii „Piscul Căinelui” (Sinaia), de a nu fi devastate de armatele ocupante, este o pagină model de apărare cu erudiție și curaj a acestor păduri.

Societatea „Progresul Silvic”, care are pe D-l P. Antonescu ca membru permanent în consiliul său, găsește la marea preot ce a avut parte să officieze cu competență în toate manifestările ultimelor decenii, idei și afirmațiuni încătușate în realități trăite, pe cari se sprijină puternic în apărarea pădurilor țării.

Câmpul atât de larg și de variat al preocupărilor silvice: Administrație, gospodărie, școala și direcția ei, legislație, reprezentările, (din țară și străinătate), scrierile și revista noastră, din care una singură ar fi fost de ajuns să consacre un om, a fost prea strâmt pentru puterea și voința de manifestare a spiritului său.

Dăm la o parte falșa modestie și afirmăm cu convingere: *Nu e altul care a făcut mai mult.*

Munca — într'adevăr — îi este calitatea predominantă, dar cu câte alte însușiri nu mai puțin rare, — nu este înzestrat: dezinteresat, cinstit, leal, drept, dar necruțător față de orice abateri, calități prin cari totdeauna a câștigat încrederea șefilor, afecțiunea camarazilor și recunoștința subordonaților.

Pentru sine și-a ales o viață modestă, uzând în măsură foarte restrânsă chiar de rezultatele muncii sale.

Cele 4 grade, cu totul 10 clase, le-a luat în 35 ani; iar gradul de „consilier silvic” la care avea dreptul cel dintâiu pentru meritele sale excepționale, i s'a dat onorific abia la 3 ani după pensionare.

În timpul cât a îndeplinit 2—3 slujbe simultan, a fost retribuit numai cu o singură leafă.

Chiar pentru specializare în Franța, a plecat fără leafă.

Din anul II însă, după succesul primului an, directorul școlii s'a sesizat din oficiu și a intervenit la guvernul român isbutind să-i capete un modest salariu lunar.

Preocupările D-lui Antonescu pentru binele public îl copleșeau, pentru sine n'avea timp să mai gândească, puterile sale nu puteau fi la înălțimea energiei și a complexeii activități ce a desfășurat.

Achitarea sa de toate îndatoririle nu ar fi fost posibilă, dacă începând din epoca sa cea mai productivă, nu ar fi fost ajutat de tovarășa nedespărțită a vieții sale, Doamna Antonescu, cu o înaltă distincțiune, cu o remarcabilă competență, cu o mult apreciată discrețiune și o totală abnegațiune. I se cuvin cele mai pline de recunoștință mulțumiri.

În căminul său, alături de soția și de patru fii distinși, din care unul stabilește legătura de continuitate cu pădurile, fiindu-ne coleg, și-a găsit mulțumirea, pe care resemnat nu a căutat-o și nu a pretins-o în afară de el.

Și acum căutând să-i măsurăm, ce-i datorăm pentru acești 50 de ani de cea mai fecundă și mai substanțială experiență, de cea mai utilă activitate, ne credem nevrednici de recunoștința toată.

Înțelegând că ne cinstim pe noi, cinstind pe cel mai bun reprezentant al nostru și caracterizăm o epocă din caracterizarea eroului ei, îi dăm prin această sărbătoare un valabil și autentic certificat public de unanimă recunoștință.

Il încredințăm, — pentru că așa modest cum este s'ar putea nici să n'o știe — că rodnică și nobilă i-a fost munca:

Rodnică, prin tot ceea ce a creiat !

Nobilă, prin tot ceea ce a jertfit !

Singura, dar bine meritata sa răsplată, este mândria de a fi servit — ca nimeni altul — cu pricepere, cu cinste și cu hotărâre o

credință și de a rămâne în galeria silviculturilor distinși, ca figura cea mai luminoasă.

Dar firul așa de bine tors al acestei activități nu se sfârșește aci.

Din Corpul silvic a fost pensionat în 1919 și activitatea sa cea mai rodnică a desfășurat-o după această dată. Munca desfășurată în ultimul an în *Consiliul de Administrație C. A. P. S. rămâne ca model de împlinirea datoriei.*

Unei legi fatale de pensiuni, — care nu privește rarele excepțiuni, printre care se numără D-sa — se supune cu resemnare.

Noi însă, care cunoaștem și știm că, cu toate eforturile unei lungi cariere, cu prisosință îndeplinită, nu se simte obosit din contra antrenat.

Noi cari cunoaștem firea nepotolită după acțiunea și linia de conduită așa de regulată a vieții sale, putem prin comparație să prevedem roadele activității viitoare.

Societatea „Progresul Silvic” se bucură, că D-sa rămâne mai mult timp disponibil pentru ea.

Societatea „Progresul Silvic” are nevoie, în aceste vremuri de repetate atacuri ce încă se mai dau pădurilor, de sprijinul puternic, de cuvântul celui mai autorizat reprezentant al ei.

Societatea „Progresul Silvic” este sigură că, cu sănătatea-i perfectă, cu mintea-i clară și cu comoara neprețuită de cunoștințe ce posedă, noi și nebanuite realizări va înregistra de pe urma acestui *titan* al silviculturii române !

Să ni’l țină Dumnezeu încă mulți ani sănătoși. (Aplauze prelungite).

DISCURSUL D LUI ING. INSP. GENERAL N. VASILESCU KARPEN,
RECTORUL ȘCOLII POLITEHNICE «REGELE CAROL II»

Stimate Doamnăle Coleg,

Se sărbătorește astăzi o întreită și foarte rară aniversare : se sărbătorește tripla aniversare de 75 de ani de viață, de 54 de ani de serviciu la Stat și de 35 de ani de profesorat.

Sunt fericit, că în această ocaziune mă unesc cu Societatea „Progresul Silvic” și cu toți cei cari vă stimează și vă iubesc.

Prezintându-vă omagiile școlii politehnice pentru minunatele servicii ce le-ați adus în timpul celor 10 ani, de când învăța-

mântul silvic este încadrat la școala politehnică, în acest interval de timp scurt.. poate și lung.. am avut prilejul cu toții să apreciem ilustrele D-voastră însușiri de profesor și coleg.

De câte ori ați fost consultat într'o chestiune, nu v'ați călăuzit nici odată de cât de interesele exclusive ale învățământului.

Am apreciat de asemenea și în deosebi modul cum ați știut să căutați și să întrețineți relațiuni cu reprezentanții instituțiilor similare din alte țări. Știu, că toți au plecat încântați de învățământul nostru.

Vă retrageți la o vârstă înaintată, însă în deplină vigoare și sănătate și să-mi dați voie să încep întâi prin a ne ura nouă înșine să ajungem la vârsta Dv. și să ne retragem în aceleaș condițiuni.

De aceia, iubite coleg, vă felicit din toată inima pentru această triplă aniversare și vă asigur încă odată de toată grațitudinea școlii noastre pentru bunele servicii ce le-ați adus școlii politehnice în timpul celor 10 ani și vă urăm să vă păstrăm încă mult timp în mijlocul nostru cu această sănătate și cu această bunăvoință care vă caracterizează. Să trăiți. (*Dă mâna cu D-l prof. Antonescu*). (*Vii aplauze*).

CUVÂNTAREA D-LUI PROF. D. MARIN DRĂCEA

Directorul Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră

Domnule Ministru,
Iubitul meu Profesor,
Domnilor,

În numele unei Instituții născânde, al cărei viitor îl prevăd mare în timp, țin să aduc aci sărbătoritului de astăzi salutul celor grupați în jurul meu la Institut și să relev rolul pe care D-voastră. Domnule profesor, l-ați îndeplinit pentru pregătirea acestei Instituții.

Cercetările și experimentațiile forestiere sunt, cum a dovedit-o deplin experiența altor țări, pârghia cea mai puternică pe care se sprijină propășirea întregii economii forestiere.

Prin preocupările didactice de fiecare zi, prin cunoașterea timpului și epocii D-voastră pentru țara noastră, prin contactul permanent pe care l-ați păstrat cu practica și cu știința forestieră streină și în special cu Institutele de cercetări și experimentație forestieră

din țările civilizate, D-voastră ați putut înțelege rostul acestora și să lucrați la înfăptuirea lor la noi, pregătind vreme îndelungă nu numai atmosfera necesară, dar și personalul care avea odată să lucreze în această materie.

Nu a fost posibilă o realizare mai timpurie la noi a acestui Institut ; acum el însă naște și — în fața D-lui Subsecretar de Stat al Agriculturii și Domeniilor, care ne face onoarea de a se găsi acum în mijlocul nostru, — ne exprimăm convingerea fermă, că Institutul nostru își va căpăta curând o formă definitivă, care să ne permită a cerceta intens și rodnic.

Iar noi, cari am avut și vom avea și pe viitor cinstea de a lucra în acest Institut, vom ști să continuăm opera pregătită anterior de D-l profesor Antonescu și să lucrăm cu metodele, în care în primul rând am fost inițiați de D-sa.

Institutul și noi toți suntem îndreptățiți a socoti pe D-l profesor Antonescu între ctitorii acestei Instituții chemate a conlucra la propășirea economiei noastre forestiere și la crearea unei științe silvice naționale.

Să trăiți Domnule Profesor ! (Aplauze).

DISCURSUL D-LUI INGINER INSPECTOR GENERAL SILVIC
Dr. D. DRĂMBĂ, PROFESOR LA ȘCOALA POLITEHNICA

Domnule Ministru,

Domnule Profesor,

Doamnelor și Domnilor,

Psalmistul spune într'un loc: „*Laudă se cuvine dreptului*”.

Și în aceste clipe, în mintea noastră și pe buzele tuturor stau cuvintele, că D-l Antonescu a fost profesor drept, un funcționar drept în slujba pădurii.

Orice comemorare are înainte de toate o tendință educativă, este un prilej de reculegere și înălțare sufletească, atât de necesară în vârtejul valurilor vremelniceului nostru trai pe acest pământ.

Amintirea suferințelor și luptelor din trecut picură mângăiere în sufletele copleșite de povara vieții și câte o izbândă, sosită după așteptări îndelungate și mari încordări, înalță cugetele și de întă-

rește încrederea în biruința dreptății, care deși uneori întârzie, aduce totuși răsplata cuvenită celor ce știu să o aștepte cu credință.

Va rămâne deapururi un titlu de glorie pentru inițiatorii acestei sărbători, pilduitorul lor fapt de inimă și de caracter.

Sărbătorind pe profesorul Antonescu, ne cinstim pe noi, ne arătăm că știm să prețuim valoarea muncii și a științei.

Am citit, undeva, că profesorul Painlevé, fiind vizat de anumite critici, când și-a reluat, după război, cursul la școala politehnică din Paris, tânăra promoție de politehnicieni l-a primit fără entuziasm și într'o mare tăcere.

Profesorul a vorbit o oră întreagă în mijlocul acestei tăceri glaciale, dar când a terminat lecția și a sunat ora, auditorul, în poziție de „drepti”, i-a făcut cea mai vibrantă și mai spontană dintre ovațiuni.

Să-mi fie permis a crede că Societatea noastră a urmat exemplul acestor politehnicieni: a tăcut, v'a ascultat, Domnule profesor, mai bine de 50 de ani și dacă cumva, la un moment, a stat în cumpană asupra imensității serviciilor aduse școlii și Corpului, astăzi, cu toții vă facem această spontană ovațiune.

Priviți-o! e unica și prima în anele noastre silvice.

În orice timp și în orice împrejurări ar fi trăit profesorul Antonescu, el ar fi fost una din primele figuri ale Corpului silvic.

Carierea silvică a D-lui Antonescu a fost tot așa de rapidă, tot așa de strălucită, tot așa de fecundă, ca și cariera sa didactică.

Rodnica lui activitate este împletită la temelia întregului progres realizat în știința și organizația noastră silvică.

El nu a căutat dragostea mulțimii prin lingușirea slăbiciunilor ei, ci i-a arătat dragostea lui, prin neodihnită lui viață și nestăpânita grijă de avutul Statului.

Suflet de o așa cinste, în cât, chiar dacă cumva a încercat critici, valoarea sa morală n'a fost niciodată atinsă de vreo calomnie.

Toți oratorii, cari au vorbit înaintea mea, i-au zugrăvit cu competență și măiestrie, tabloul cel mai senin, la care a mai adăuga ceva înseamnă a dăuna frumoasei lui perspective.

Ca cel mai vechiu dintre cei cari sunt astăzi în școală și ca

urmaş al Dvs. Domnu'e profesor, în Consiliul de Ad-ție al Casei Pădurilor, mă voi opri numai la câteva amintiri, cari în aceste clipe dau năvală în mintea mea.

Când, în anul 1911, elevii școalei din Brănești au făcut cunoscuta grevă, care a fost semnalul reorganizării învățământului silvic, tinerii greviști, cari astăzi au luat gradul de inspectori generali, în entuziasmul și elanul lor de a dărâma și reclădi totul, prin memoriul ce au înaintat Ministrului Constantinescu, au scormonit în anumite cursuri ce se predau la școală și au ridicat în ochii Ministrului câteva grămejoare de moloz.

În fața ta, maestre, tinerii noștri carbonari s'au oprit în loc și au desfășurat un steag alb, pe care au scris laude.

Mai bine de 4 decenii ai fost mesagerul științei noastre silvice peste hotarele țării și ecoul misiunilor l'am găsit în cuvintele savantului emul al silviculturii mondiale, D-l profesor Huffel, de la școala de ape și păduri din Nancy, care îmi spunea, acum doi ani, în capitala Franței, că „c'est excellent ce Monsieur Antonesco”.

Domnule profesor,

În anul 1919, când au intrat armatele victorioase ale Franței în Paris, în fruntea oștilor mergeau călări, alături, cei doi mareșali de Franța: Joffre și Foch.

Apărătorul Joffre, era în stânga, iar biruitorul Foch în dreapta.

Când au intrat sub Arcul de triumf, Foch, învingătorul, în care se personifica comandamentul tânăr, și-a strâns calul în frâu, ca să-i treacă cu un pas înainte bătrânul Joffre.

În aceste momente, stau alături de Dvs. conducătorii cei mai autorizați ai Corpului nostru silvic, stau valorile cele mai necontestate ale științei noastre.

Toți își încetinesc respectuos pasul, ca să vă facă loc să treceți Dvs., cel dintâi, pe sub Arcul nostru de triumf și într'un glas omagial vă zic cu toții:

Să trăiți! (Vii aplauze).

DISCURSUL D-LUI M. P. FLORESCU, ȚINUTĂ ÎN NUMELE AGIR-ULUI
LA SĂRBĂTORIREA D-LUI PROF. P. ANTONESCU

Domnule Profesor,

A. G. I. R.-ul și Soc. Politehnică, la inițiativa Soc. „Progresul Silvic”, a binevoit a-mi încredința misiunea de a le reprezenta la această manifestare colegială pentru sărbătorirea unui *trinom*:

75 ani de viață,

54 „ „ serviciu la Stat și

35 „ „ profesorat

în persoana Domniei voastre.

În lunga Dvs. traiectorie de 54 ani de muncă închinată Statului, A. G. I. R.-ul și Soc. Politehnică constată, că ați fost un *polinom*, când ați îmbrățișat toți monomii, cari au concurat la definirea acestui vast polinom denumit: „*silvicultura românească*”.

În administrație, ați urmat dela șef de ocol silvic, șef de circumscripție, șef de regiune, șef de serviciu în ad-ția centrală, membru în Consiliul tehnic și Ad-tor al Casei Pădurilor (1916—1918), în timpul ocupației.

Ca *profesor*, ați predat: silvicultura, amenajamentul, tehnologia, dendrometria, estimația și torenții. Ați fost și director al școlii superioare de silvicultură dela Brănești.

Ca *economist*: Ați fost cel dintâi care, la 1906, ați alcătuit o statistică serioasă și detaliată a pădurilor României.

Ca *propagandist și diplomat*: Ați fost cel mai încercat și mai autorizat reprezentant al țării, la atâtea și atâtea conferințe și congrese internaționale.

Ca *Român*: Ne-ați apărat cu dârzenie și diplomatie pădurile Munteniei în timpul ocupației vremelnice (1916—1918).

Ca *scriitor*: Ați fost cel mai neobosit mânător al condeiului și cel mai asiduu colaborator al revistelor de specialitate române și streine și în tot timpul constatăm, că ați fost complet retras de luptele partidelor politice, fapt care a contribuit la independența Dv., pentru binele silviculturii.

Totuși ca sentimentalism național, îmi aduc aminte cu drag de acele convorbiri dintre Dv. și marele Român, inginerul *Ionel I. I. Brătianu*, care a lucrat la calea Bacău-Piatra N. și la linia de frontieră de pe valea Tarcăului.

Erați împreună, în o zi de toamnă — de după războiu — retrași la o vilă românească, de pe frumoasa și pitorească vale a Argeșului. Cu câtă vioiciune și dârjenie căutați să-i câștigați atențiunea asupra necesității economice și naționale a conservării pădurilor României, față de acel pericol politic și social al exproprierii pădurilor pentru creierea de islazuri comunale, aducând în sprijinul tezei Dv., acele 4 maxime emise de Inginerul Surel în 1841 și anume:

„Scăparea munților, a pământului, a râurilor și a șesului sunt pădurile“.

Atunci Ionel I. C. Brătianu v'a aprobat și asigurat, că va reacționa în sensul conservării pădurilor, dar evenimentele sociale și demagogice l'au învins și pe dânsul și pădurile tot au continuat și continuă a se expropria pentru islazuri comunale.

Ca *expert forestier*: Vi s'a încredințat cele mai delicate lucrări. În acest sens *Vintilă I. C. Brătianu* a făcut apel la cunoștințele Dv. și v'a păstrat un cult pentru seriozitatea lucrărilor cu cari ați fost onorat și cu atât mai de merit e aceasta, când știut este, cât de sever era *Vintilă Brătianu*.

Ca *luptător și animator*: A. G. I. R.-ul nu va uita acel moment istoric din 1923, când s'a încadrat secțiia silvică la școala politehnică din București. Deși erați educat la acea școală superioară forestieră dela Nancy, totuși ați fost alături de acei cari au luptat — loial — pentru încadrarea învățământului silvic superior în școala politehnică, în care școală, apoi, ați continuat ca profesor și decan, fiind un model pentru conștiințioasa și merituoasa Dv. activitate didactică.

Colaborând cu corpul ingineresc v'ați manifestat admirabil în cea mai delicată problemă a *regimului apelor Dunărei*, stabilite prin art. 292 și 293 din Tratatul dela Trianon, alături de valorosul Ministru plenipotențiar C. *Contzescu* și eminenții ingineri inspectori generali: *Gh. Popescu* și *I. Vardala*, aducându-se mulțumiri delegațiunei României de către acele Comisiuni instituite anual prin tratatul de Pace.

Ca *legătură cu A. G. I. R.* ați fost membru activ și constant în secțiia I a funcționarilor publici, și conform statutelor A. G. I. R. veți fi încadrat la secțiia IV-a a liberilor profesioniști. Avem încrederea, că vi se va rezerva un loc de onoare în comitetul secției IV-a.

Iubite Maestre,

În numele *A. G. I. R.* și al *Soc. Politehnice*, în acest moment solemn, te rugăm a primi omagiul de grațiozitate și admirație, pentru tot ceceai ai făcut pe ogorul tehnice silvice naționale, atât ca elev al școlii din *Nancy*, unde ai fost un reprezentant demn al României, cât mai apoi în restul activității D-tale de specialist încercat.

Ați cinstit țara și neamul românesc, atât în cuprinsul frontierilor țării, cât și peste hotare, în orice ocazie, neprecupețind nimic decât *datoria și conștiința românească*, comori ce v'au caracterizat până în ultimul moment al activității Dv.

Puteți fi deci fericit, privind înapoi cu drag, la tot ceceai ați creat, lucrat și scris românește, cu speranța că ne veți mai fi de folos încă.

A. G. I. R.-ul și Soc. Politehnică, vă zice:

Să trăiți întru mulți ani fericiți (Vii aplauze).

DISCURSUL-RĂSPUNS AL D-LUI PROFESOR ING. CONSILIER SILVIC
PETRE ANTONESCU

Domnule Ministru,

Doamnelor și Domnilor,

Prima mea datorie este de a exprima profunda mea recunoștință Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, președintele de onoare al Societății „Progresul Silvic”, care, luând cunoștință despre această festivitate, a binevoit să confere sărbătoritului Dvs., distincțiunea „Meritul Cultural cl. I”.

Mulțumesc Domnului Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor, Dr. I. Manolescu-Strunga, care, prezidând această săolemnitate, nu numai că i-a dat un caracter de oficialitate, dar a voit, de sigur, să ne arate sollicitudinea și importanța ce D-sa dă domeniului nostru forestier, care alcătuește una din principalele avuții ale țării.

Cuvintele Domniei Sale la adresa mea, ca și ale celorlalți Domni vorbitori, sunt însă atât de elogiouse, încât mă întreb, nedumerit, le merit eu oare ?

Modesta activitate dezvoltată în ogrorul silviculturii românești, nu este ea oare supraprețuită ?

În tot cazul, dacă cuvinte de laudă se cuvine cuiva, acesta este întregul Corp tehnic silvic, cu care solidar am lucrat în acelaș scop, în acelaș gând: ocrotirea pădurilor României și exploatarea lor după principii științifice.

Mulțumesc de asemenea tuturor cari, prin prezența lor, au dat acestei festivități o amploare deosebită și în special D-lui C. P. Georgescu, președintele Consiliului de Administrație al Casei Autonome a Pădurilor Statului, D-lui Petre Ioan, directorul general al acestei instituții ; D-lor Dr. M. Drăcea și Dr. D. Drămbă, profesori la școala politehnică ; D-lui M. P. Florescu, inginer inspector general silvic, cari au ținut să ia cuvântul cu acest prilej, precum și D-lui Vasilescu-Karpen, savantul rector al școlii politehnice Regele Carol II și actualul președinte al Societății A. G. I. R., care mi-a dat tot concursul în lupta dusă în timpul celor 6 ani (1924—1930), când am intrunit și calitatea de președinte al secției silvice a acestei instituțiuni de înalt învățământ tehnic, în scopul ca forurile în drept să înzestreze școala, după exemplul altor țări, cu câteva păduri, spre a se putea aplica într'insele doctrinele profesate în menționata secție și a arăta publicului ce va să zică practicarea unei culturi forestiere raționale.

În măsura dezvoltării vieții noastre economice și a intensificării, mai mult însă în întindere, a culturilor agricole, în legătură cu legile de reformă agrară de după războiu, pădurile au fost și sunt încă supuse, din nenorocire, la o strașnică presiune și la un atac continuu, astfel că datoria noastră este acum, de a ne da toată silința spre a spori producția actuală a pădurilor ce ne-au mai rămas.

Specialitatea noastră dispune, în adevăr, de mijloace eficiente pentru a cere pământului și a obține maximum de producțiune.

În mod experimental s'a ajuns astăzi la constatarea, că, dacă în cultura forestieră se adoptă tratamente, cari favorizează amestecul speciilor și alcătuirea de arborete inechiene în regiunea de munte mai cu seamă; dacă se iau măsuri ca arborii în tot timpul existenței lor să ocupe în spațiu o cât mai mare înălțime spre a putea beneficia cât mai mult de proviziile ce găsesc în atmosferă; dacă se proporționalizează materialul lemnos de exploatare, astfel încât cantitatea lui să se echilibreze cu fertilitatea solului, obți-

nându-se astfel un avantajos procent de creștere în volum ; dacă mai departe prin tăeri de ameliorațiune adecvate, extragem întotdeauna arborii rău condiționați, ajungem cu siguranță a avea nu numai masive bine selecționate, dar în același timp realizăm și cea mai mare creștere lemnoasă la unitatea de suprafață.

Silvicultorul are nevoie de solide cunoștințe matematice, ceea ce explică de altminteri existența actualei secții silvice la școala politehnică din București, deoarece pe lângă un bun cultivator de păduri, el trebuie să fie și un excelent constructor de șosele, de căi ferate forestiere și de alte mijloace de transport, căci numai astfel materia primă, lemnul, poate fi transportată, fără prea mari cheltuieli, până la centrele importante de consumațiune și ca exploatarea forestieră să poată deveni rentabilă.

Este necesar, de asemenea, ca inginerul silvic să poseadă întinse cunoștințe de științe naturale și în special de *Phytosociologie*, știință nouă, care permite amenajistului și silvicultorului să-și dea seama, cu precizie, de condițiile staționale ale arboretelor. El trebuie să se bazeze pe experiențe și pe constatări reale făcute în condițiunile în cari el este pus să lucreze.

Creierea Institutului de cercetări forestiere a fost, prin urmare, o idee salutară. Legiferarea lui se impune în mod imperativ.

Ca orice profesionist luminat, care în toate acțiunile sale trebuie să țină seamă de adevărurile științifice, silvicultorii nu trebuie să se mulțumească în viitor de a adopta tale quale, ceea ce citesc prin tratatele străine, ci să conteze mai mult pe rezultatele datorite cercetărilor minuțioase făcute pe pământul și în clima noastră.

Elementele fixe de producție : pământul, clima locală, declivitatea, altitudinea, expoziția, noi nu le putem schimba, dar ceea ce putem face este de a pune la dispozițiunea organelor de asimilațiune ale arborilor și anume în condițiunile cele mai prielnice pentru îndeplinirea funcțiunilor lor fiziologice, lumina, factorul cel mai esențial al creșterii, pe care natura ni-l oferă în mod cu totul gratuit.

Dacă vom da, prin urmare, pădurii în măsura cuvenită, practicând operațiuni culturale cu spirit de prevedere, acest element indispensabil vieții organice, care este lumina, atunci am făcut tot posibilul pentru sporirea producțiunei lemnoase atât în cantitate, cât și în calitate.

Procedând astfel, dacă vom reuși, ca să mărim creșterea pădurilor noastre din regiunea de câmpie, cari multe dintr'însele sunt pline de rășiște și poeni, datorite vicisitudinilor din trecut, precum și a celor din regiunea de coline, dar mai cu osebire a celor dela munte, aflătoare încă în stare virgină sau aproape virgină și anume pe suprafețe de mai multe zeci și sute de mii de hectare, neexploatabile încă din cauza lipsei de mijloace de transport — numai cu 1 sau 2 m. c. pe an și hectar, ceea ce este posibil, aceasta reprezintă, dat fiind cele peste 7.000.000 hectare păduri, inclusiv golurile, ce posedăm, un plus de 7—14.000.000 m. c. în raport cu producția lor actuală, iar ca valoare, proporția de lemn de lucru și construcțiuni fiind mărită, mai multe sute de milioane lei.

Natura lăsată în voia ei, cum se întâmplă cu pădurile virgine, urmărește alte scopuri decât satisfacerea trebuințelor noastre și anume perpetuarea speciilor în timp și în spațiu, precum și menținerea integrală a organismului complex ce le constituie, cu fitoclima lor caracteristică și cu mediul lor ambiant favorabil dezvoltării unei anumite faune și flore.

Lemn de lucru propriu a fi debitat în cherestea, după cum s'a constatat cu ocaziunea exploatării pădurilor noastre din Carpați, nu se poate obține decât 150—250 m. c. la hectar, în loc de 5—600 m. c. și chiar mai mult, cum se realizează în pădurile bine cultivate din alte țări.

Este destul a indica aceste cifre, pentru ca fiecare să poată trage concluziile necesare.

Ca profesor de științele silvice, după cum o datorie elementară îmi indica, am căutat, pe cât mi-a fost cu putință, a mă pune în curent cu diversele inovațiuni științifice și cu rezultatul cercetărilor făcute în domeniul economiei forestiere în Franța, Germania, Elveția, etc. De cunoștințele dobândite am căutat să fac să profite, în primul rând, cele 35 promoții succesive de elevi, dintre cari ultimele 10 au urmat cursurile la actuala secție silvică dela școala politehnică din București până la 1 Oct. 1933, când, pentru regularea drepăturilor mele la pensie, activitatea mea de profesor la această școală a încetat. Ceea ce regret însă este împrejurarea, că n'am putut să produc atât, cât aș fi dorit. Dacă Dumnezeu îmi va dăruia încă zile de trăit, mă voiu sili să continui brazda de până acum spre folosul obștesc.

Domnule Ministru Subsecretar de Stat, vă mulțumesc foarte mult pentru cinstea ce ne-ați făcut prin prezența Dvs. la această sărbătorire, care de sigur nu se adresează atât persoanei mele, cât principiului de care m'am călăuzit în timpul lungii mele cariere, dimpreună cu întregul Corp tehnic silvic, în lupta ce am dus pentru conservarea și salvagardarea patrimoniului nostru forestier, a cărui importanță covârșitoare marele public, din nefericire, nu o cunoaște îndeajuns.

Festivitatea de astăzi, cu prilejul căreia s'a dat puțința unui bătrân breslaș silvic să simtă o deosebită satisfacție, constituie un simbol pentru tinerele vlăstare de silvicultori, cari văzând că munca altruistă consacrată binelui public, oricât de modestă ar fi ea, este apreciată și chiar răsplătită, vor căuta să imite bunele exemple și vor desvolta, de sigur, și mai mult zel și mai multă competență, după cum cere legea progresului și după cum este și firesc de altminteri.

În această privință, noi, comparativ cu alte popoare, suntem cam parcimonioși.

În Franța, de pildă, meritele de orice natură ar fi ele, nu numai ale cetățenilor din această țară, dar chiar ale străinilor, sunt puse imediat în evidență și sub diverse forme. Astfel se explică pentru ce în țara suroră se găsesc atâtea caractere, pe când la noi este nevoie de a le forma încă, după cum a spus odată marele nostru Rege Carol I, într'un discurs memorabil ținut la Academia Română.

Un exemplu tipic în această ordine de idei :

Hotărît a urma cursurile școalei naționale de ape și păduri din Nancy, după o vechime de peste 8 ani în serviciul silvic al Statului, făcând economii din micul meu salariu, am ajuns în această localitate în vara anului 1888¹⁾.

La finele anului I-ii de studii, după trecerea examenelor, ceea ce aici au loc în prezența a câte 3 profesori inclusiv directorul, care pe atunci era regretatul *A. Puton*, un eminent silvicultor și un distins jurisconsult în chestiuni forestiere, fiind doctor în drept, am fost chemat într'una din zilele lunii Iulie 1889 la cancelaria școlii,

1) Când am sosit în Nancy, mai rămăsesem cu 4.000 lei, pe cari, cea mai mare parte (3.000 lei), am depus-o cu un libret la Casa de Economie a Statului producând o dobândă de 3½%, iar restul de 1.000 lei la Creditul Lyonez, care dădea o dobândă numai de 1%, putând ridica banii la vedere.

unde directorul, în prezența membrilor familiei sale, crezu de cuviință ca să mă felicite de succesul obținut.

La cuvintele elogioase ce mi le-a adresat, am răspuns, după cum îmi aduc aminte, astfel :

Dar, Domnule director, eu n'am făcut cine știe ce lucru mare !

— *Ba da, Domnule Antonescu, răspunde directorul, dar eu sunt foarte mulțumit cum D-ta înțelegi să-ți faci datoria.*

Apoi adăogă : Știu că D-ta nu prea dispui de mijloace și că duci o viață modestă.

Pentru că eu am multă trecere la guvernul Român, fă o petiție cerând un ajutor de studii, pe care o voi trimite la București, stăruiind ca să ți se aprobe cererea, ceea ce am și făcut.

Îți recomand însă, ca în cursul vacanței să mergi, fiind foarte slăbit, să te recreezi câtă-va vreme în munții Vosgi, unde eu am un prieten, care îți va purta de grijă, iar la toamnă, când te vei înapoia, biblioteca școlii va fi la dispoziția D-tale.

În timpul excursiunilor mari ale elevilor școlii și anume în diferitele regiuni ale Franței sub conducerea profesorilor respectivi, cari durează 2 luni, pretutindeni eram întâmpinat din partea ofițerilor forestieri, cum se numesc astăzi inginerii silvici din această țară, cu un deosebit spirit de camaraderie, iar profesorii îmi arătau, în urma examenelor trecute, o deosebită considerație.

Iată cum se poartă oamenii cu adevărat civilizați !

Căci să nu se uite, că pe timpul acela (1888—1890) România făcea parte din *Tripla Alianță* și așa fiind siguranța generală franceză, după cum am aflat în urmă, avea sub directa supraveghere pe studenții străini, cari puteau să urmărească și alte scopuri decât acela de a se instrui, dat fiind vizitele ce școala făcea și în regiunile fortificate din Nord-Estul Franței. Din cauza aceasta fiecare elev avea un cazier special, în care se treceau modul lor de viață, ocupațiunile zilnice și relațiunile ce aveau.

Văzând că întârziază răspunsul la cererea mea sprijinită de directorul școlii, mi-am luat inima în dinți și am scris direct Ministrului nostru de Agricultură de pe atunci, Gr. Păunescu, nu atât pentru mine, dar ca intervenirea directorului să nu fie întâmpinată cu un refuz, ceea ce ar fi constituit o mare indelicatețe, dat fiind bunăvoința ce arătase întotdeauna elevilor români și situața sa socială considerat și respectat fiind ca o distinsă personalitate a orașului Nancy.

În acelaș timp, pentru orice eventualitate găsi de cuviință, după plecarea unui camarad dela aceeaș școală, de origină din Luxemburg, să mă sui cu un etaj mai sus și anume dela etajul al III-lea la etajul al IV-lea, realizând astfel o economie de chirie de 10 franci lunar.

Acelaș lucru făcui și cu restaurantul, unde dela 90 de franci lunar ce plăteam până atunci, îl schimbai cu unul de 65 de franci, efectuai deci și de astădată o economie de 25 franci lunar.

Nu este nevoie să amintesc, că leul nostru pe atunci avea aceeaș valoare ca și francul francez.

În luna Decembrie primii, în fine, încunoștințarea, că Ministerul nostru de Agricultură a binevoit să-mi aprobe un ajutor de studii până la finele anului de 150 lei lunar, plus plata trenului, 500 de lei, pentru înapoere în țară.

Eu rămăsei însă tot la etajul al IV-lea, unde locuisem mai înainte (Aplauze).

Rezultatul a fost că m'am înapoiat în țară cu o economie de 1.000 lei în aur, care mi-a prins foarte bine.

Vă rog să mă iertați, că am abuzat de răbdarea Dvs., făcându-vă să ascultați odiseia unui fost student român sărac, care ca mulți alții, dealtminteri, luptă cu multe dificultăți până reușesc să-și creeze o carieră.

Domnilor, profit de această ocazie a ruga cu insistență pe D-l Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, să binevoiască a transmite omagiile mele D-lui G. Cipăianu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, unul din cei mai distinși specialiști în chestiuni agricole și de economie rurală pe care îi are țara, dar care, contra voinței sale, n'a putut, fiind reținut de afaceri de Stat, să ia parte la această festivitate. (Vii aplauze).

PARTEA II.

BANCHETUL DELA RESTAURANTUL „CINA“

ASPECTE.

Seara la restaurantul „Cina”.

Fastul sălii și ținuta convivilor. pe mese flori și „menu”-ul cu schița sărbătoritului, exuberantă, toate se încadrează minunat simbolicei agape colegiale și tradiției noastre silvice.

Își face apariția D-l Min. Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu Strunga, invitații iau loc la mese.

Excelența Sa deschide seria toasturi'or, salutând iarăși pe sărbătorit și închinând pentru familia D-lui Antonescu și Corpul silvic onoraț prin asemenea reprezentanți.

D-l Subsecretar de Stat își scuză retragerea silită, fiind reclamat de urgente chestiuni, iar după scurtul răspuns al sărbătoritului, părăsește masa, pe care o cinstise cu prezența D-sale.

Au urmat în ordine toasturile d-lor : ing. consilier silvic C. P. Georgescu în numele Societății „Progresul silvic” și al Cons. de Ad-ție al CAPS-ului; prof. Dr. M. Drăcea, din partea I. C. E. F.-ului, D-nii prof. D. Drâmbă și V. N. Stinghe, din partea școlii; D-l Dem. Grozescu subdir. general din partea Regimului Silvic, a Comisiei regimului apelor Dunării și în numele D-lui Ministru plenipotențiar Contzescu; ing. Al. Ștefanopol; ing. insp. Andrei Ionescu, ing. insp. g-ral; prof. Ghermani, din partea A. G. I. R. și școlii politehnice; ing. Cezar Cristea din partea promoțiilor tinere, împreună cu D-nii Dr. V. Dinu, Popescu Zeletin, un delegat al studențimei silvice și Dr. C. Georgescu. Apoi reiau firul tot înaintășii noștri D-nii : ing. insp. general Stan Stănescu ; ing. cons. silvic Bosoancă și consilier silvic I. Comaniciu. Tuturor le-a răspuns sărbătoritul, D-l *P. Antonescu* face o succintă recapitulare, cu fine aluzii pentru fiecare vorbitor, mulțumește inițiatorilor Soc. „Progresul Silvic” și camarazilor ce i-au dat prilejul să trăiască cea mai frumoasă zi din viața sa și exprimă *recunoștința micii sale familii, către marea familie pădurărească*, pentru omagiul adus D-sale.

CUVĂNTAREA D-LUI MINISTRU SUBSECRETAR DE STAT
DR. I. MANOLESCU STRUNGA

Doamnelor și

Domnilor,

Eu m'am scuzat față de D-l Antonescu, obligat fiind ca să plec în Moldova. Să-mi dați voie însă, ca în numele Ministerului de Agricultură și Domenii să rostesc un cuvânt sărbătoritului și să ridic un pahar urându-i viață lungă și deplină sănătate, ca să trăiască în mijlocul Dv, spre a continua a vă da ajutor și a avea mulțumirea sufletească, ca să vadă, încă mult timp de aici înainte, progresele ce se vor realiza negreșit în silvicultura română, datorit învățământului pe care D-sa, ca doctinar, l-a dat în timpul vieții sale de 75 de ani, dintre cari 54 ani de serviciu la Stat și 35 ani de profesorat, devotându-se cu trup și suflet învățământului silvic din România. (Aplauze).

RĂSPUNSUL D-LUI PROF. P. ANTONESCU

Doamnelor și

Domnilor,

Mulțumesc din suflet D-lui Subsecretar de Stat Dr. I. Manolescu-Strunga, pe care n'am avut onoarea a-l cunoaște personal până acum, știu însă de pe când lucrăm cu mult regretatul fostul Ministru al Domeniilor și mult timp președinte al Societății „Progresul Silvic”, *Alexandru Constantinescu*, la întocmirea proiectului codului silvic din 1910, că Domnia Sa a fost unul din cei mai apreciați și devotați colaboratori ai săi.

Mulțumesc D-lui Secretar de Stat Manolescu Strunga, pentru că a binevoit să onoreze și acest banchet cu prezența sa, rugându-l totodată a transmite D-lui G. Cipăianu, Ministru titular al Departamentului Agriculturii și Domeniilor călduroasele mele omagii. (Aplauze).

CUVĂNTAREA D-LUI ING. CONS. SILVIC. C. P. GEORGESCU

*Domnule Profesor,
Iubiți camarazi,*

Mitologia ne spune că în Pylas, — acum câteva mii de ani — a domnit regele Nestor, un rege plin de înțelepciune, care a avut o viață lungă de trei vârste de om.

Nu exagerez dacă fac o asemănare între sărbătoritul nostru de astăzi — D-l profesor Antonescu și regele Nestor — și dacă afirm că d-l profesor Antonescu, prin prodigioasa lui activitate și prin vârsta lui înaintată a devenit nestorul nostru, mai lămurit nestorul silviculturii românești,

Asemănarea între D-l Antonescu și regele Nestor este nu numai prin vârsta D-sale înaintată, căci știți că D-sa astăzi împlinește 75 ani, și totuși se găsește în deplină sănătate, ci mai cu seamă prin suma celor 3 activități ale D-sale : cetățenească, profesională și profesorală.

Să facem o mică socoteală care ne va evidenția :

Întâi, 75 ani de viață, în care a fost copil, elev, student, și cap de familie cu rezultate strălucite : 4 băeți, care de care mai distinși unul de cât altul.

Al doilea, 54 ani de inginer silvic în serviciul pădurilor Statului, în care timp a parcurs toată gama ierarhiilor silvice, de la stagiar la consilier silvic, în care interval a produs numeroase lucrări de tehnică și publicistică pe ogorul silviculturii românești.

Al treilea, 35 ani de profesorat, în care timp de la prelegerile lui s'au adăpat toate generațiile de ingineri ce conduc astăzi destinele silviculturii românești.

Și acum socoteala : adunând 75 ani cu 54 și 35 fac 164 ani de activitate cu 3 aspecte diferite, activitate de adevărat nestor, pe care o urez tuturor colegilor, în special tinerilor generații cari au început să se manifesteze atât de energic în ultimul timp.

Calitatea de pensionar, în care se află astăzi D-l profesor Antonescu, neacomodându-se cu firea D-sale, căci D-sa nu vrea repaos, îi urez să și-o împodobească cu o sănătate viguroasă și cu noi lucrări, cari și de aci înainte să ne servească de călăuză, și în acelaș timp să aibă mulțumirea de a se bucura de activitatea celor ce-l vor urma pe drumul croit de D-sa așa de frumos. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI D. GHERMANI PROFESOR LA ȘCOALA
POLITEHNICĂ DIN BUCUREȘTI

Sărbătorirea distinsului nostru coleg D-I Petre Antonescu, are pentru noi o însemnătate simbolică.

Această serbare consacră recunoașterea și prețuirea unanimă a pionerilor modești, cari, lucrând cu râvnă și dragoste pe ogorul științelor aplicate și în aspra carieră a învățământului, au adus fo-loase efective la progresul acestei țări.

Valoarea simbolică a sărbătoririi de azi capătă o strălucire și mai luminoasă prin gestul, expresia unei atât de mari delicatețe sufletești a M. S. Regelui, care, în aceste clipe de griji cotropitoare, n'a uitat răsplătirea modestului dar valorosului nostru pioner, însărcinând pe un membru al guvernului chiar, de a-i remite public in-signele decorării, atât ca răsplată, cât și ca un indemn la muncă trudnică dar rodnică a corpului profesoral și la activitatea desinte-resată care se vedește prin rezultate palpabile în ordinea practică.

În numele școlii *politehnice*, ridic acest pahar în sănătatea sărbătoritului nostru, care ca om de știință și ca profesionist, prin modul său de a fi și prin însușirile sale sufletești, a știut să se facă iubit și stimat în mijlocul nostru : totodată ținem să aducem mul-țumiri D-lui Ministru, care, prin participarea sa sinceră la sărbăto-rirea unui distins reprezentant al învățământului tehnic, a arătat cât de adânc înțelegător este al prețuirii unei adevărate valori și a unei munci meritoase.

Stimate și iubite Domnule Antonescu, îți urăm din inimă să trăești ani mulți în deplină sănătate, spre progresul silviculturii ro-mânești și ca pildă vie pentru tineretul studios. (Aplauze).

CUVÂNTAREA ING. SUBINSP. SILVIC CEZAR CRISTEA
PENTRU SĂRBĂTORIREA D LUI PROF. ANTONESCU

*Venerat Profesor,
Iubiți oaspeți și camarazi,*

Asemeni slujitorilor Altarului, cari în noaptea Învierii chiamă drept credincioșii : „veniți de luați lumină”, tot astfel ne apăreți Dvs. dascălii, părinții noștri sufletești, cari ați frânt zi de zi sufletul

și lumina minții spre a ne-o da nouă drept sfântă cuminecătură, oficiind *apostolatul didactic* câteva decenii pe amvonul catedrei, și *cel silvic* în serviciul neamului.

Să te dăruiești altora integral, să nu-ți mai aparții, slujind cărții, culturii și marei cauze pădurărești timp de peste 50 de ani!

Ascet al științei, ignorând voluntar frământarea patimilor și efemerul luptelor zilnice fără nicio contingentă cu acel „credo” impus vieții tale, știind că toate sunt deșertăciuni, iar eterne sunt numai cununile de foi de lauri și ceea ce ai jertfit conștient din ființa ta, — pusă între zidurile unui edificiu pentru ca el să nu se năruie, — *iată ceea ce se desprinde din sărbătorirea de acum a fostului nostru profesor și director: veneratul Petre Antonescu.*

E poate și un popas al „*muștrărilor*”, dar mai mult o *reparare a unor nedreptăți* față de celălalt mare dascăl al nostru, *regretatul consilier N. Gh. Popovici și alți Inaintași* din marea pleiadă a silvicilor conservatori și deschizători de drum, pe cari din vitregia împrejurărilor, sau a lacomului destin ce ni i-a furat, nu i-am putut cinsti la timp, așa cum se cuvenea!

Ci, pe linia frumoaselor tradiții a Corpului silvic, al cărui „*specific*” rezidă în: *muncă tăcută, idealism fanatic și solidaritate*, bun prin intimul contact cu natura dumnezeiască, grandioasa Domniei voastre sărbătorire constituie pentru noi silvicultorii o mândrie și bucurie pe care o trăim intens la olaltă atâtea generații de foștii colegi și colaboratori ai Dvs., mai toți elevi-învățăcei magistrului dela Brănești și București.

„Nu biruința e frumoasă, ci calea de jertfe până la dansa”! Solitară pe culmi de munte stă „*floarea reginei*”, — fără de parfum, dar unică și spre care doar puțini îndrăsnesc să urce, culegând-o cu prețul vieții!

Iar Dvs. ostenitorule, ce ați urcat toate culmile, cu câtă legitimă mândrie puteți privi îndărăt cu ochii înrouați ce se luminescă de bucuria de a vedea rodind vorba, sfatul și munca ta în sufletul altora și în fapte ce înfruntă vremea.

Silvicultură fără continuitate și tradiție nu este posibilă, iar idealismul e condiția esențială.

Acesta e imperativul vremii, ce trebuie știut de toate generațiile silvice, dar *mai ales de cei din afara Corpului*, cari voluntar sau nu, au *întârziat să se apropie de „sufletul colectiv”* al Corpului silvic, spre a asculta durerile pădurei și ale noastre.

Asemeni celui din pilda talanților, pensionatul nostru încă viguros, mai la curent cu știința silvică decât mulți dintre noi tineretul ce-l luăm pildă, D-l profesor Antonescu se poate prezenta cu talanții înzeciți, pe cari nu i-a lăsat să rușinească și firesc trebuie să-l mângâie constatarea, că sămânța sa nu a căzut pe piatră stearpă.

Toamnă bogată în rod, așa este viața Inaintașilor noștri.

În urma mea, a promoțiilor ce ne aflăm abia la jumătatea drumului în ascensiune grea, vine gălgâitor torentul tinereții, a nădejdelor ce abia inmuguresc. Lor trebuie să le lăsăm măcar *iluzia sau mirajul fericirii* ascunzându-le asperitățile drumului profesiunii noastre! Căci ei sunt primăvara și setea de viață, „*giovinazza*”, căreia nu i se refuză nimic, fiindcă se mulțumește cu puțin; ea n'a sorbit pocălul amărăciunilor, *urea*, și asta e încă mult spre a putea chiar înfăptui!

Tinereții și dragostei i se iartă multe, să nu o condamnăm deci, înstrăinând-o sufletește!

Iar noi adolescenții, — mijlocașii cum s'ar zice, — suntem vai !.., asemeni ogoarelor pline de rod dat în pârgh, însă peste care cade brusc grindina verii, *pustiindu-le !*

Noi suntem *generația războiului*, a acelor ce și-au făcut *alte iluzii pentru ziua și țara de mâine*, a celor cu sufletul secătuit, blazații înainte de vreme, — de ce nu am mărturisi-o aceasta onest, în ceasul confesiunilor. Și totuși candela idealismului și a nădejdi nu s'a stins nici în sufletul nostru!

Eu nu voi uita *ora aceia sublimă*, pe care noi silvicii din direcția de Iași am trăit-o recent în cabinetul directorial, când *oaspeții dragi: Profesorul Petre Antonescu și conu Mișu Florescu*, au avut o superbă *dispută științifică asupra rolului pădurilor, cu un emerit tehnician, eșanul inginer insp. g-ral I. Andreescu-Cale*, referitor la conferința ținută de D-sa la Societatea „Progresul Silvic”.

Fiecare a susținut cu un întreg arsenal de date științifice punctul său de vedere, hidrologul ieșan, un prieten sincer al nostru și al pădurilor, nevrând altceva decât ca lucrările de artă să meargă paralel cu cele silvice sau cu împăruririle și chiar precedându-le, apoi să nu se considere în mod absolut acestea ca „făcătoare de minuni”, — și nici să existe acea *imixtiune și sabotare* a atâtor servicii, — cu acelaș țel (obiectiv), totuși D-nul Andreescu-Cale ne mărturisea entuziasmat pe urmă, că l'au impresionat profund: *memoria, cul-*

tura vastă a D-lui Antonescu, dar mai ales fanatismul și căldura cu care profesorul nostru pledase cauza pădurilor, ale căror binefaceri nu sunt înțelese de ajuns și cari nu și-au rostit încă ultimul cuvânt!

De asemeni nu pot să uit spovedania D-lui Antonescu din viața D-sale la Nancy, ca inginer și totuși student bursier al țării, făcându-ne cinste printre străini prin modestia și sârguința sa, ce distonau cu anumite „mentalități curente” — sau „idealuri” pentru unii când au trecut granița.

D-sa, când s'a văzut că economiile proprii se cam anemiau, iar stipendiile din țară întârziiau, a mai urcat câte un etaj, două, până la mansardă, restrângând mereu cheltuelile și făcând toate economiile cu puțință, numai să nu se întoarcă în țară, să nu rămână de râsul străinilor, ori să lase lucrul început, — baltă; iar când i-au venit câteva fonduri, în urma intervenției directorului școlii din Nancy, D-sa nu s'a coborât la etajul al treilea, ci a rămas acelaș, continuând în tăcere și râvnă studiile sale strălucite!

Ce superbă lecție și frumos catechism moral în toate acestea, pe cari ni le-a făcut dar profesorul, căruia eu nu i-am fost dintre cei mai intimi, nici dintre prea străluciții elevi, însă erarhiile școlale se mai schimbă cu examenele vieții.

În timpul directoratului D-sale, — școala superioară silvică de la Brănești, a avut cinstea de a fi vizitată de A. S. R. Principele Nicolae, însoțit de fiul D-lui Dr. Danielopol și de regretatul Guvernor, — camaradul silvic Gaëtan Denise.

Au vizitat muzeele și terenurile de experiență; apoi micul oaspete August, a luat parte la jocurile de bar cu elevii ingineri ai școlii, — cari au improvisat și un frumos festival artistic în onoarea Alteței, care s'a dovedit un spirit extrem de comunicativ, vioiu și democratic; în registrul școlalei a semnat simplu: „Nicolai”, accentuând aceasta, chiar când i s'a atras atenția de a completa cu „A. S. R.”! Iar curând după aceia, directorul școlalei — primea în 23 August 1913 — delă Castelul Peleş, — următoarea telegramă:

„Vă mulțumesc din toată inima, Dvs. cât și profesorilor și studenților școlii silvice, printre cari am petrecut așa de frumoase clipe”.

(ss) Nicolai

Fac parte din patrimoniul silvic, — grație și sărbătoritului firește, — de aceia le creștam cu bucurie pe răbojul aducerilor aminte, în acest cadru festiv.

Codrul nu uită, copacii de asemeni nu aruncă ramurile uscate ori frânte, ci vindecă rana și le învelesc parcă într'un giulgiu, până în clipa când se reîntorc spre „alma mater: pământul”, din care au purces. Tot astfel noi silvicii nu putem uita și răsplătim cu dinarul recunoștinței abnegația, puterea de muncă și realizările înțelepților Inaintași.

Fără voie îmi amintesc de o pictură celebră, icoană din răsboiul franco-german: un tânăr robust și cu picioarele rămase întregi, dar numai cu o mână, legat la cap, nu vede, el totuși duce în cârcă pe un altul mai vrâstnic aproape moșneag, ciung, mutilat și el ne mai putându-se susține singur, dar având în schimb capul liber și vederea întreagă, i-au rămas luminile ochilor!

Acesta îmi apare *simbolul procesului dintre generațiile noastre*, e însăși *starea rea a tineretului față de Domniile voastre*. *Ducem o povară, care ne este scumpă și care ne arată cărările viitorului, nouă celor cari încă nu vedem, sau ne-a orbit poate prea marea lumină a bucuriei întregirii țării, ori poate chiar amarul deziluziilor!...*

Noi nu aruncăm ca pe un balast incomod bătrânii înțelepți și buni, cărota se cuvin primele bărci de salvare chiar într'un naufragiu (și nu e cazul!). *Așa să fim înțeleși!*

Chiar când se cere mai mult drept la viață și loc de muncă, utilizarea energiilor noastre dinamice, când dorim să se deschidă mai larg porțile sufletelor Dvs. și ale carierei, pentru tineretul care își înțelege datoria sa față de moștenirea trecutului, ce trebuie sporit prin efortul nostru al tuturor, o facem din dorul de mai bine și pentru a nu pune stavilă e'anurilor tinereții generoase.

În aceste gânduri curate, când cu un ritual deosebit cinstim în Dvs. opera trudnică a tuturor marilor Inaintași, dând *dovada maturității Corpului silvic și a pietății față de cei ce nu mai sunt*, ori ne apar în apoteoza unui superb apus de soare, și aureolași de mucenicia unei vieți, — fie îngăduit unui elev al Dvs., purtător de cuvânt al ultimelor 15 promoții, să vă aducă drept dar: floarea eternă a admirației profunde, „Edelweiss”-ul *recunoștinței și dragostei noastre*.

Mă bucur din prea plinul suflet, că îmi este dat să *prefățez prin sărbătoarea Domniei voastre, noua mea activitate* în postul ce mi s'a încredințat la serviciul de propagandă forestieră, pe care îl inaugurez, înțelegând să *slujesc* din toate puterile și micile mele

haruri cauza pădurilor și a Corpului silvic vrednic de o soartă mai bună! Vom cerca să cucerim zi de zi posturile avansate și bastioanele „presei”, care ne va înțelege glasul, dând ospitalitate ecourilor codrului și problemelor forestiere, asemeni confracților agronomi, clerului, corpului didactic și altor bresle, cari își au rezervate coloane și pagini întregi în marile noastre ziare.

Prin presă: marele difuzor, convertitor și creator de opinii, întreprindem o cruciadă pentru a crea „cultul naturii și acea conștiință forestieră”, visul scump al atâtor generații.

Să ne trăiți Domnule consilier încă mulți ani fără de griji, împreună cu familia Dvs., având în fine dreptul la o clipă de odihnă și culegând rodul muceniciei a trei sferturi de veac prin care ați bine meritat dela patrie.

Trăiască și acei realizatori de curaj, — din al căror gând mare s'a infiripat ideia acestei sărbătoriri, care aureolează Corpul și silvicultura românească.

Trăiască iubitul Suveran, Președintele de Onoare al Societății „Progresul Sîvic”, vânător, sportiv, iubitor al naturii și pădurilor, care a onorat Corpul silvic prin Inalta distincție a „Meritului Cultural” acordată Domniei voastre.

Trăiască toți acei ce dețin destinele pădurilor și cari vor încerca să-și lege numele prin opere durabile și prudente în serviciul pădurilor și o mai bună soartă a Corpului nostru, sprijinind destinul ogorului înfrățit cu al pădurii, având „suflet pădurăresc” sensibil la frumusețile naturii, ca și la fanatismul conștient al nostru, pus în interesul economiei generale și al viitorului!

Trăiască distinșii oaspeți-convivi, din mica familie a marilor „prieteni ai pădurilor”. (Vii aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI VINTILESCU DIN PARTEA STUDENȚILOR SECȚIEI SILVICE A ȘC. POLITEHNICE

Domnule Profesor,

În calitatea mea de reprezentant al studenților dela șc. politehnică vin să vă transmit salutul nostru entuziast și împreună cu mine întreaga Societate, cu ocazia sărbătoririi, se alătură de Dv. cel care impliniți 75 ani de viață, 54 ani de serviciu la Stat și 35 ani de profesorat.

Suntem poate cei mai îndreptățiți să ne bucurăm de această înălțătoare sărbătorire, care simbolizează închinarea unei opere persistent urmărită de decenii.

În acelaș timp un sentiment de *tristețe* ne inundă încă gândul, fiindcă Dv. nu veți mai expune disciplina silviculturii românești și amenajamentul. Dar trecutul Dv. de muncă ne îndreptățește să credem, că acest eveniment nu este decât o schimbare de macaz și timpul vă va da posibilitatea să continuați.

Societatea elevilor ingineri silvici dela școala politehnică prin mine vă urează ani mulți și deplină sănătate, considerându-vă *încă decanul facultății noastre*. (Aplauze).

D-L DR. DINU CITEȘTE PARTE DIN SCRISORILE ȘI TELEGRAMELE
OMAGIALE

D-l Dinu înainte de a citi următoarele scrisori adaogă : sunt în limbi streine, întreb onorata asistență : se pot ceti în original ? (mai multe voci : mai bine în românește).

D-l Dinu citește următoarele scrisori dela D-nii :

- Antipa,
- Prof. Bungețeanu,
- Prof. Bușilă,
- Fondul Bisericesc, Bucovina,
- Ionescu-Sisești,
- Băicoianu.

Telegrame din străinătate dela D-nii :

- Keisler, dela Universitatea din Praha,
- Irsich, dela Universitatea din Praha,
- Mihălcescu (Reșița),
- Asociația inginerilor din Cehoslovacia,
- Decanatul secției forestiere dela Brno,
- Prof. Rudolf Hașa (Brno),
- Societatea elevilor ingineri silvici din Brno.

Dela direcția Pitești D-nii :

- Rădescu,
- Mircea,
- Popescu.

CUVÂNTAREA D LUI PROF. M. DRĂCEA, DIRECTORUL
INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ȘI EXPERIMENTAȚIE FORESTIERĂ

*Domnule Profesor,
Doamnă,
Doamnelor și Domnilor,*

Domnul profesor Ghermani, colegul meu dela școala politehnică Regele Carol II-lea, a adus aci urările acestei înalte Instituții de cultură pentru sărbătoritul nostru de astă seară.

Să-i fie îngăduit și unui profesor din chiar cadrele secției silvice, — profesor care, ca elev, ca asistent și apoi ca coleg al D.lui Antonescu, a putut, între altele, să-i cunoască deaproape și activitatea didactică — să încerce aici o sinteză a acestei activități.

Cariera didactică a D-lui Antonescu se încadrează într'o epocă, în care fundamentele științei și practicei noastre forestiere trebuiau încă neapărat căutate și apoi alese, cu spirit critic, în știința și practica străină; o cale pe care au trebuit să meargă și merg și azi toate țările mai tinere, care în timpurile mai noi au înțeles să-și inițieze o economie forestieră. Pe această cale grea pașii D-lui Antonescu au fost călăuziți, încă de timpuriu, de două mari principii: întâiu, că noi, ca țară tânără, avem interesul să lărgim cât mai mult câmpul, din care urmează să culegem știința ce trebuia încetățenită și al doilea, că pe lângă documentare științifică și ca o completare a acesteia este necesară și o îndelungată practică în lucrări forestiere. D-sa a înțeles, că nu este suficient să ne culegem știința și practica forestieră numai într'un loc și numai într'o țară, așa că ulterior — consecvent acestui principiu — după ce a cunoscut condițiile economiei forestiere în Franța, și-a desăvârșit și completat aceste cunoștințe și prin cercetarea condițiunilor forestiere în țările din centrul Europei și în special în Austria. D-sa a reușit astfel să lărgască iagărul în care avea să se făurească o silvicultură românească și pe această cale rodnică a fost însoțit de contemporanii săi, sau urmat de cei mai tineri dintre noi.

Dar pentru a transplanta viabil o știință și o practică forestieră străină, se mai cere o condiție esențială, fără de care toată această muncă se pierde: să știi să alegi și mai cu seamă să știi să adaptezi. Și pentru aceasta trebuie, pe de-o parte, să cunoști perfect condițiile în care ai să lucrezi — să-ți cunoști din toate punctele

de vedere țara și timpul în care ești chemat a lucra — și pe de altă parte să fii înzestrat cu însușiri critice. D-l Antonescu, în îndelunga și rodnică sa carieră, a făcut dovadă că a înțeles necesitatea de a satisface această condiție fundamentală și a înțeles să muncească intens spre a o satisface. Numai grație acestor însușiri D-sa a reușit, ca treptat să și trieze materialul științific și documentar cules dela izvoare, să rețină ce este propriu locului și timpului său și la nevoie să creeze ceea ce nu se putea împrumuta din alte părți și era necesar la noi. Aceste însușiri sunt menite a face dintr'un inginer silvic și dintr'un profesor deschizător de drumuri noi, întemeietor de norme și tradiții.

Calitățile arătate mai sus nu sunt totuși îndestulătoare, pentru ceea ce trebuie să fie un bun profesor; firea a vrut să dea economiei noastre forestiere născându un îndrumător, care în toate privințele să poată lucra și să rămână vreme îndelungă în fruntea atâtor generații de silvicultori. Puterea de muncă intelectuală a D-lui Antonescu rămâne ca o frumoasă pildă pentru noi toți și se exemplifică complet prin competența cu care D-sa a stăpânit disciplinele de specialitate ale epocii sale și prin modul cum a știut să se țină la curent cu toate progresele — mari în deosebi în ultimul timp — ale științelor silvice. Nu mai puțin pilduitoare este puterea fizică a D-lui Antonescu, care până ieri, în lucrări și excursii, se încumeta să urce munții în fruntea celor mai tineri dintre noi și a elevilor dela școală. Cu această putere de muncă a profesorului lor se pot mândri nu numai elevii din primii ani de profesorat ai D-sale, de acum treizeci și mai bine de ani, dar și elevii din ultimele promoții pe care le-a instruit. (Aplauze).

Și peste toate aceste calități de cercetător și de profesor într'o specialitate născându, D-l Antonescu a știut să fie în fața elevilor, a Corpului silvic și a țării o pildă de demnitate profesională și civică, o pildă de bun tată de familie, însușiri, care dacă lipsesc, știrbesc prestigiul celui mai de seamă cercetător, însușiri fără de care nu se poate concepe un profesor, care în toate domeniile vieții, dar *absolut în toate*, trebuie să fie și să rămână un model de consecvență pentru elevii și pentru contemporanii săi. O singură greșală poate doborî un întreg edificiu. D-voastră știți bine cât este de greu să mergi drept spre un ideal, pe un câmp p'în de hopuri, de accidente, de stânci, de surprize și de tentațiuni! Și D-l Antonescu ne-a dat nouă o întreagă și îndelungă viață această frumoasă pildă a dru-

mului drept. D-voastră toți care sunteți aici cunoașteți perfect această pildă, oricât de incompletă ar fi schița mea; cu toții ne simțim onorați de a-i fi fost elevi. (Aplauze).

În fața noastră a tuturor, atâtea generații de ingineri silvici, în fața conștiinței proprii și în fața istoriei noastre silvice, care îl va socoti între corifeii științei, ai învățământului nostru silvic și în special ca întemeietor al principalelor discipline de specialitate, Domnul profesor și inginer consilier silvic Petre Antonescu poate sta cu cugetul senin și cu fruntea sus, că și-a făcut pedeaîntregul datoria.

Aceasta este cea mai deplină mulțumire, pe care ne-o putem dori fiecare dintre noi; recunoașterea acestui fapt este cea mai înaltă răsplată, pe care noi o putem oferi celui ce cu adevărat a meritat-o.

Vă dorim, Domnule profesor, și de acum înainte, aceeași sănătate, pentru a vă bucura în tihnă nu numai de opera săvârșită de D-voastră, dar și de roadele frumoase ale muncii celor pe cari vreme îndelungată i-ați călăuzit pe căile drepte ale vieții și cari se vor simți onorați de a vă continua opera.

Să trăiți mulți ani! (Vii aplauze).

(Se cântă în picioare: Mulți ani trăiască).

CUVÂNTAREA D-LUI ING. ȘEF SILVIC AL. ȘTEFANOPOL

*Domnule Profesor,
Doamnelor și Domnilor,
Colegi,*

Am fost dintre aceia, puțini la număr, cari au protestat împotriva vinovatei tăceri, de care este însoțită întotdeauna eșirea la pensie a frunțașilor noștri.

Eșirea aceasta la pensie știți foarte bine, că se remarcă doar printr'un număr în registrul de eșire, atât și nimic mai mult. De aceia revendic sărbătorirea de astă seară și revendic nu pentru că fără acest om nu se poate face nimic, ci revendic munca lui de mai bine de jumătate de veac.

Munca Dv. este o muncă de profesor, pe care o știm cu toții; e munca unui profesor și nu-i munca arivistă a unuia care, în baza unui certificat de paupertate intelectuală, vine și cere o catedră; și nici nu este munca unui politician, nu; munca Dv. este o muncă

temeinică de zi și noapte, este munca temeinică a unui om bine pregătit în toate domeniile științei, e o muncă în fața căreia se deschid toate ușile ca în fața unei evanghelii și nu în fața unui om de circumstanțe.

Răsplata muncii Dv. este cam tardivă, dar trebuie s'o recunoaștem, că puțini sunt profesorii cari au această distincție ; Dv. în cursul carierii de profesorat ați avut un lung șir de promoții de elevi și Dv. vă veți identifica cu acei elevi.

Ei bine, este destul să priviți în sala aceasta, ca să recunoașteți, că această satisfacție ați avut-o deplin.

Să trăiți Domnule profesor. (Aplauze).

CUVANTAREA D-LUI ING. INSPECTOR SILVIC ANDREI IONESCU

Doamnelor și Domnilor,

Sărbătorim pe unul dintre incontestabilii pregătitori ai noilor zori ai silviculturii românești.

Sărbătorim pe un neobosit și adevărat apostol al unei credințe, care timp de peste jumătate de veac și-a închinat apostolatul său, neconținut în slujba unei idei, aceia a apărării celei mai frumoase podoabe ale pământului țării, pădurea.

Ducându-ne cu gândul la începuturile științei silvice, în țara noastră, nu putem să nu recunoaștem, că primele luminițe aprinse în sufletul generației de specialiști dinaintea noastră și a celei din care facem parte, au fost ale sărbătoritului și ale marelui dispărut N. G. Popovici.

Ați fost, D-le profesor, prin excelență un suflet pururea optimist, ați privit cu încredere zilele mari de victorie ale luptelor noastre profesionale: Consacrarea definitivă a învățământului superior silvic ca învățământ tehnic superior și organizarea Corpului silvic ca a celui mai de elită Corp de specialiști din țară.

Noi cei de astăzi și cei ce ne vor urma, nu vă putem fi decât recunoscători, că ați fost unul din făuritorii codului silvic, ce a fixat încă din 1910 punctele cardinale ale politicii silvice naționale și constituie una din cele mai alese legislații forestiere ale lumii.

Aveți ce privi în urmă: un trecut de muncă supra-omenească, de realizări definitive.

Scumpe sărbătorit, ne sunteți scump pentru tot ceiace ați făcut, pentru tot ceiace ați gândit și propovăduit, pentru tot ceiace și simbolizați: un rar exemplu de muncă și de credință, un tot admirabil de năzuinți și de idealuri.

Dacă sunteți pensionar, e numai o formă cerută de organizarea aparatului de Stat, în fond D-voastră un minut nu v'ați despărțit nici de tinerețea idealistă și clocotitoare de noi orizonturi profesionale, nici de maturitatea creiatoare.

Scoborâți dela catedră mulțumit, că i-ați dat ceiace o conștiință curată, o muncă, o viață omenească, putea să-i dea.

Ați scoborât dupe catedră, dar nu v'ați despărțit de ea, căci din lumina ce o veți radia de pe cealaltă mare catedră — a vieții publice și profesionale — va lua mereu lumină și catedra academică, de pe care abia ați scoborât.

Rândurile active ale Corpului silvic vă pătrează ca un călăuzitor, ca un îndrumător. În ele veți găsi toată căldura colegială, toată dragostea, ca mulți ani de aci înainte să ne puteți lumina cărările pentru noi orizonturi.

Vă aducem cele mai călduroase omagii și vă așternem înaintea, așa cum pădurea își așterne admirabilul ei covor de frunze, toată viața și marea noastră recunoștință. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI C. N. BOSOANCA, ING. CONSILIER SILVIC,
ADMINISTRATORUL PĂDURILOR EFORIEI SPITALELOR CIVILE

*Stimată Doamnă Antonescu,
Domnule Antonescu,
Doamnelor și Domnilor,*

Poate că sunteți surprinși că încep astfel, ei bine veți vedea numai decât pentru ce. Pe timpul când am intrat eu în școală, se făcea la început un an de practică și fiindcă eram din Turnu Severin am fost repartizat să fac practică la ocolul Malovăț și cum în Turnu Severin era reședința Circ. silvice, am făcut o parte din practică și la Circ. care era condusă de D-l Petre Antonescu, pe atunci sub-inspector.

Certificatul eliberat de ocol a fost aprobat și de D-l Antonescu, ca șef al Circ. și astfel am cunoscut pe D-l Antonescu și

pe D-na Antonescu, care probabil de felul cum am știut să mă port la Circ., mă încurajau și-mi urau succes pentru reușită în școală.

Am plecat și am dat examen, care s'a ținut la Ministerul Domeniilor, unde este astăzi Ministerul de Finanțe și am reușit cu succes în școala de silvicultură din Brănești. M'am inapoiat după aceea la Severin și mergând la Circumscripție am comunicat D-nei și D-lui Antonescu că am reușit.

Iată dar, Domnilor, că mă pot considera primul elev al ilustrului profesor D-l Petre Antonescu, de care fiind încurajat am mers cu pași siguri la examen și acum se explică de ce am început cuvântarea în felul expus mai sus.

Pe atunci nu se știa, că va fi profesor la școală.

Am intrat după aceea în școală și devenind vacantă catedra de silvicultură și amenajament a fost numit profesor D-l Antonescu.

Ei bine Domnilor, când a venit pentru prima dată la Brănești, parcă'l văd și acum, coboară din tren la cantonul din pădure, unde bineînțeles eram prezent ca să-l primesc, ca unul care de sigur îl cunoșteam; îi urez bun sosit și D-sa dând mâna cu mine, mă întreabă cum merg cu școala, eu răspund bine și pornim spre școală. Era îmbrăcat în negru, dacă nu mă înșel, cu redingotă și pălărie tare, pășea sigur însă cu oarecare îngrijorare. A venit la școală și a început cursurile.

A stat la Brănești câteva zile și pe urmă a plecat la Severin și și-a adus familia la Brănești și astfel a început D-sa cariera de profesor în care a stat 35 ani.

Doamnelor și Domnilor, D. profesor Antonescu, nu a avut activitatea D-sale de profesor numai pe tărâmul teoretic; dar și tărâmului practic i-a dat o mare dezvoltare, căci după ce am terminat cei 2 ani de teorie, am intrat în stagiul (atunci se făcea stagiul 1¹/₂ ani și dupe aceea se dădea examenul de diplomă) —și hotărându-se de stăpânire ca să se măsoare și să se facă amenajamentul pădurei depe muntele Piscul Cănelui, am mers vara la Sinaia sub conducerea D-lui Antonescu, și ne-am instalat la casa stagiabililor din Sinaia. Aci D-l Antonescu, fiindcă trebuia să stea toată vara, a adus și familia și chiar îmi reamintesc o întâmplare, când cei doi băieți Toto, astăzi maior și Gică, astăzi doctor în științele silvice, umblând prin pădure, au dat de un vesper și la un moment dat ne-am pomenit cu amândoi țipând și plini de vespieri și cu multă

greutate am putut să-i curățim de ele, întâmplare care putea fi fatală.

Nu pot uita nici acum, cum D-l Antonescu mergea pe munte din secție în secție (căci eram împărțiți în secții) spre a vedea cum lucram și luând cu D-sa pe munte tratate franceze și germane împreună învățam toate metodele de ridicare în plan și verificarea instrumentelor etc. și cu toată oboseala, cu cea mai mare bună voința căuta să ne instruiască și să ne pregătească cât mai bine pentru viitor. Când trebuia să se urce, băga tratatele în sân (fiindcă umbla de multe ori singur) pentru a avea mâinile libere spre a putea să se agățe de copaci pentru a putea urca coastele repezi și a trece râpele.

Așa proceda D-lor D-l profesor Antonescu, muncea, se obosea și câteodată uita chiar de familie, numai și numai să fim cât mai bine pregătiți.

De aceia D-lor, cu toată recunoștința închin acest pahar în sănătatea D-nei Antonescu, D-lui Antonescu și pentru întreaga familie (Aplauze).

CUVANTAREA D LUI DOCTOR INGINER SUBINSP. SILVIC C. GEORGESCU

În primul rând având în față menu-ul ornat de artiștii noștri, remarc că pe figura D-lui Antonescu reprezentată aci, se văd semnele unei vădite mirări, ba aș putea spune chiar acelea ale unei revolte certătoare; sărbătoritul nostru a fost probabil prins în un moment, când văzând ramura gravată pe menuu constată eroarea gravă a desenatorului, care pe o ramură de stejar pune fructe de gorun.

După această remarcă doresc, prin câteva cuvinte, a adăoga la cununa meritelor iubitului nostru profesor și acela al modului strălucit cum a știut să-și creeze un bun renume în cercurile silviculturii internaționale. D-l Antonescu și-a câștigat această reputație personală, care se resfrânge în o largă măsură asupra economiei noastre, încă din anul 1907, când în calitate de delegat al țării, a reprezentat în mod strălucit România prezidând una din ședințele congresului internațional forestier din Viena.

În anul 1930 am întreprins cu studenții școalei noastre sub conducerea D-lui Antonescu, în calitate de profesor și decan, o ex-

cursiune de studii în Cehoslovacia; cu această ocaziune am putut să-mi dau seama de numeroasele legături, pe care și le-a putut crea D-l Antonescu în această țară, prin renumele de care se bucură și care îi asigură în toate cercurile silvice o primire excepțională, prietenii colegiale și numeroase semne de deosebit respect.

În timpul acestei călătorii, sărbătoritul nostru de astăzi, s'a bucurat de o primire fastuoasă în toate colțurile țării amice de la oficialități și persoane particulare, cari au transformat excursiunea noastră în o triumfătoare purtare a D-sale, fapt de pe urma căreia s'a profitat enorm, înlesnindu-se participanților cu lux de mijloace de a cunoaște admirabila gospodărie forestieră a vecinilor noștrii.

În altă ordine de idei, țin să remarc că sărbătoarea de astăzi aduce un prinos de recunoștiință aceluia, care ne-a descoperit o nouă cale în viață, aceea a longevității. A trăi mult nu este numai un hazard al naturei, ci este și un act de mare voință.

În una din comediile lui Bernard Shaw, un profesor teolog Barnabas găsește, că limita longevității vieții omenești trebuie să fie 300 ani. Autorul întruchipează astfel o veche dorință a oamenilor, care, prin progresul igienei, este într-o câțva și realizat.

Dacă sporim longevitatea prin o igienă a trupului apoi efectele sunt cu atât mai mari, când o aplicăm aceasta sufletului. Religia predicând curățenia sufletului nu vorbește în van; ea are în vedere în aceasta, să dea omului tot ce este mai frumos din harurile cerești „viața”. D-l Antonescu prin munca zi de zi în slujba datoriei și neșovăitoarea împlinire a misiunilor sale, a creat sufletului acel mediu, în care relele asemănătoare microorganismelor nu pot să-și îndeplinească opera de subminare a vieții, măcinând nervii și asuprind conștiința.

D-l Antonescu prin munca fără preget a dat sufletului său hrana, care întreține atât de admirabil viața sa creatoare bogată în energie.

În aceste momente îmi vine în minte tabloul, pe care fiecare vizitator îl are, când calcă pragul locuinței sale: O cameră de lucru, în care lumina este dată de o lampă de gaz aerian, și în care o ființă mică abia gărbovită cu ochelarii pe vârful nasului și cu un palton de silvicultor, vara și iarna, se perde în maldărul de cărți și lucrări școlare; de jur împrejur tablourii, plachete, amintesc o lume care de mult a trecut pragul vieții.

Să ne ridicăm cu toții și să închinăm un pahar profesorului nostru, care ne-a arătat că sorgintea unei vieți lungi, creatoare și luminoase este munca fără de preget închinată unui ideal scump nouă: Progresul silviculturii românești. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI INGINER INSP. G-L SILVIC D. GROZESCU,
SUBDIRECTORUL REGIMULUI SILVIC DIN MINISTERUL DE DOMENIU

Sunt rari cazurile celor ce-și închină o parte din viața lor binelui obștesc, dar și mai rari a celor ce-și fac din aceasta un apostolat al vieții lor.

Ne este dat să sărbătorim astăzi unul din aceste cazuri.

Prodigioasa activitate a sărbătoritului nostru în cei 54 de ani de muncă publică n'ar putea fi înțeleasă, decât cercetând'o sub multiplele aspecte în care s'a manifestat.

Nu voiu sublinia decât una din aceste manifestări, a cărei relevare o cred cu atât mai necesară, cu cât frământarea vremurilor prin care trecem, ne face mai atenți asupra drumului de urmat în împlinirea datoriei noastre.

Dacă activitatea D-lui profesor P. Antonescu reliefează vădit pe omul de știință, de îndrumător și educator al atâtor promoții de ingineri silvici — ce constituiesc astăzi Corpul silvic, — călăuzitor al breslei noastre, ea poartă însă-și suflul unui cald patriotism, ce i-a asigurat izbânda în grele împrejurări.

Acțiunea desfășurată în lucrările Comisiunii tehnice internaționale a apelor, o evidențiază în deajuns acolo, unde rezolvarea problemelor ce se puneau în discuție, cereau pe lângă o complectă și temeinică cunoaștere a chestiunilor tehnice și hotărârea necesară pentru susținerea și aprobarea drepturilor noastre.

În instinctul demnității naționale ce-l stăpânea, în patriotismul luminat de care era animat... a găsit toată puterea de apărare și convingere a cauzei forestiere pusă în serviciul intereselor superioare ale țării.

Zilele sesiunilor Comisiunii erau zile de încordare, de neîncredută acțiune, în mijlocul delegațiilor streine, fie spre a forma și a întări încrederea reprezentanților Statelor aliate, în grija ce guvernul român poartă operei de realizat în basinul convențional, fie spre a risipi pornirile celor protivnici.

Rezultatele au încununat cu succes știința, experiența și truda valorosului nostru sărbătorit, fiindu-i recunoscută contribuția sa în plenul Comisiunii de către reprezentantul țării, eminentul și iscusitul diplomat, D-l Ministru C. Contzescu.

Președintele Comisiunii tehnice a apelor, D-l Ministru Carol Rossetti, în ședința plenară a anului 1932, cu ocazia retragerii D-lui Antonescu dela lucrările Comisiunii a găsit, ca o datorie a sa, să reamintească colegilor săi delegați ai țărilor participante meritele câștigate de D-sa în Comisiune, transmitându-i prin D-l Ministru C. Contzescu „Expresiunea sentimentelor de grațitudine și apreciere ce-i poartă Comisiunea, pentru nobilele eforturi, ce n'a încetat niciodată a le desfășura efectiv, pentru izbânda lucrărilor Comisiunii”, ceea ce s'a inserat și în protocolul Comisiunii din 1932.

Cum am putea omagia mai bine munca închinată astfel ideii forestiere, și prestigiului Corpului silvic, în semicentenarul ce se lasă în urma noastră, care se confundă cu însăși epoca de renaștere a silviculturii românești, de cât asigurându-l de toată recunoștința noastră și dorind școalei noastre profesori cu spiritul de apostol, ca acel al D-lui profesor P. Antonescu, iar Corpului silvic să numere printre rândurile sale, camarazi cât mai mulți ca marele nostru dascăl.

În aceste gânduri să ne unim cu toți, urându-i ani mulți. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI PROFESOR STINGHE

Domnule profesor Antonescu,

Doamnelor și Domnilor,

Desfășurând drumul vieții mele, am fost pus în situația să calc în parte, drumul pe care D-l Antonescu l-a străbătut înaintea mea. Am avut astfel prilejul să-mi dau seama de greutățile, pe cari le-a întâmpinat și de inspirația fericită cu care le-a putut birui.

Avusesem intenția să iau cuvântul și să relevez activitatea Domniei sale ca profesor, însă colegul Drăcea, vorbind înainte, a spus ceiace îmi pusesem în gând să subliniez eu.

Făcând însă un examen mai deaproape al lucrurilor, mi-am

dat seama că totuși colegul Drăcea n'a epuizat tot ceia ce se poate spune despre un profesor.

Dânsul a vorbit de D-l Antonescu ca om de catedră, unde a deschis drumuri noi în știința silvică românească. Dar cineva poate să fie profesor fără să fie la catedră.

D-l Antonescu n'a instruit numai în școală atâtea generații, ci a fost profesor și când la birou muncea fără preget pe tărâmul celor mai variate manifestări ale specialității noastre, scriind, publicând, apărând sau făcând cunoscută ideea forestieră.

Variete au fost preocupările sale, remarcabilă și instructivă a fost producția muncii sale neobosite, care în tot cazul nu s'a limitat numai la obiectul catedrăii, la dendrometrie și amenajament.

Dacă a fost nevoie de o statistică forestieră bună, D-l Antonescu a făcut-o și ne-a arătat cum trebuie să se prezinte o astfel de lucrare ca să fie complectă și să redea realitatea cât mai apropiată.

Când s'a pus chestiunea unei legiuiri silvice, care să îmbrățișeze larg problemele forestiere, D-l Antonescu a muncit fără preget la prepararea ei, depunând toată osteneala ca să iasă într'o formă, care să poată constitui un model în materia respectivă.

Altă dată când a fost vorba să se lămurească sforțările făcute în decursul vremii în comerțul lemnului, spre a se putea desluși calea de urmat în viitor, D-l Antonescu a fost acela, care a descifrat hrisoavele prăfuite ale arhivelor și într'o lucrare care și acum, după atâția ani, e consultată cu același interes, — ne-a sintetizat și caracterizat politica economică, pe care o făcusem până atunci cu produsul apreciat al pădurilor românești.

Apărător convins al pământului munților noștri contra oricărui degradări, D-l Antonescu, printre cei dintâi și desigur printre cei mai bine informați, semnaleză pericolul formațiunilor torențiale, studiază aspectele sub care se prezintă și se preocupă intens de mijloacele pentru remedierea răului.

Iată o activitate de mentor lucrând în afara catedrăii, activitate pentru care se cuvine să aducem omagiile noastre!

Vin deci și eu, alături de ceilalți vorbitori, și ridic paharul pentru sănătatea D-lui Antonescu, care desigur și de acum încolo ne va da contribuția cunoștințelor sale largi și variate, spre marele folos al silviculturii române.

Să trăiești D-le Antonescu. (Aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI VALERIU DINU

Domnule Profesor,

Doamnelor și Domnilor,

Deși e ora, la care discursurile de rigoare trebuiesc să facă loc unui gen mai intim, al amintirilor personale, în legătură cu sărbătoritul de astăzi, totuși, sub impresia discursurilor antercedenților mei — în special al D-lui președinte — mă simt obligat să spun, în numele meu și al grupării de tineri, la cari s'au făcut atâtea aluzii astă seară, câteva cuvinte.

D-voastră, D-le Antonescu, vi s'au adresat astăzi atâtea aprecieri măgulitoare, încât mă socot absolvit de a repeta ceiace, azi, e în minte și pe buzele tuturor.

„Tineretul, care a început să se manifeste“, — după cum spune D-l președinte — ține să vă mărturisească aici crezul lui, care, pentru D-voastră, e supremul omagiu ce vi-l poate aduce: promisiunea de a munci continuu și cu egală intensitate, așa cum ea a învățat dela D-voastră.

Este în aceasta expresia cea mai plastică a legăturii, pe care tineretul de azi, înțelege s'o păstreze cu înaintașii.

De altfel, astăseară, s'a verificat odată mai mult, ceiace noi am spus-o așa de răspicat la începutul acțiunii noastre și anume: existența unei categorii unice de „tineri“, pe cari astăseară un cuvântător, îi separa în diferite clase: tineri cl. I; tineri cl. II; etc.

Celor cari încă ezită să vadă în manifestarea noastră, ceia ce noi spunem, le cerem indulgență și bunăvoință, convinși fiind că nu va trece mult și ne vom regăsi, ca și în atâtea dăți în trecutul nostru, în curând cu toții laolaltă.

Dumneavoastră, d-le profesor, vă urez încă ani mulți plini de vigoare, pentru a putea astfel vedea, că școala muncii neîncetate, ce ne-ați profesat o viață întreagă, dă rod bogat și contribuie efectiv la durarea unei științe românești, ale cărei temelii le-ați fixat Dv., împreună cu alți mari înaintași ai noștri.

CUVANTAREA D-LUI ING. INSPECTOR GENERAL SILVIC D. DRĂMBA

Doamnelor și Domnilor,

Un bătrân evreu, cu numele de Gross — și aci, rog să nu se supere simpaticul nostru coleg conu Mișu Florescu, care tocmai acum se găsește în turneul de propagandă electorală — zic, acel evreu, om de vreo 80 de ani, venise la o bancă pentru diferite interese și atunci contabilul șef al băncii îl întrebă: „Domnule Gross, ce spune talmudul în chestiunea cutare și cutare“?

Bătrânul i-a răspuns:

„Domnule registriator, dacă vrei să vorbim filosofie, vino să luăm 50 de dramuri de vin roș, să ne punem înaintea lui și atunci să facem filosofie“.

Presupun că în ceasul acesta, avem fiecare cel puțin câte 50 de dramuri de vin dinainte, așa că am avea dreptul să discutăm și probleme filosofice.

Doamnelor și Domnilor,

Filosoful și împăratul Marcu Aureliu spunea: „Curând pământul ne va acoperi pe toți, pe urmă chiar el se va schimba; totul va lua alte forme la nesfârșit...“.

Principiul activ al universului este un torent, care duce toate ființele în drumul lui.

D-l Antonescu a fost un silvicultor de profundă convingere științifică, a fost un zelos lucrător pentru răspândirea luminii și Dumnezeu, intruchiparea luminii, i-a dat putere fizică și sufletească ca să reziste, după cum vedem, *ca un stejar rămas verde în drumul acestui torent*, cu toată vârsta sa înaintată, cu ochiul viu, vorba limpede, ca o evocare simpatică a trecutului, pentru generațiile mai tinere.

Viața D-lui Antonescu ne oferă, în marginea pădurii, un frumos amurg de toamnă.

Doamnelor și Domnilor,

Aș lipsi dela datoria mea, dacă nu m'aș gândi, că D-l Antonescu a mai avut și norocul în lume, ca să împărtășească calea vieții cu o soție model; femeia cultă și de suflet și o adevărată mamă de familie.

Noi, cari l-am cunoscut mai deaproape, știm cu ce levota-

ment l'a, secondat totdeauna D-na Antonescu. De multe ori dela ea primea îndemnul și mângâierea, ei îi mărturisea păsurile și gândurile și înaintea ei a știut să țină vecinic aprins candela iubirii.

Și, dacă nu mă înșel, atunci când tânărul silvicilor Antonescu sta, acum 35 de ani, la răspântie, ca să răspundă dacă acceptă sau nu ca să se ducă profesor la Brănești, ea a fost aceea care l-a hotărît să apuce această cărare, care l-a dus spre culmile gloriei sale științifice.

Dovada cea mai eloquentă că D-I Antonescu și-a iubit cu pasiune meseria lui, a fost aceea că el n'a voit ca numele lui să dispară din rândurile silvicilor și în acest scop, pe unul din copiii săi l-a înscris în școala de silvicultură și care a ajuns astăzi la gradul de subinspector.

Inițiatorii festivității de astă seară, în entuziasmul lor fășnitor de avânt și de energic, au găsit cea mai eloquentă ocazie ca, prin sărbătorirea profesorului Antonescu, să evidențieze cum trebuie să se lucreze pentru stabilirea unor tradiții trainice în corpurile noastre.

Și cu această ocazie, vă rog să-mi dați voie să povestesc un mic fapt divers.

Între laboratoarele școlii de ape și păduri din Nancy, laboratorul, care are utilajul cel mai modern, este laboratorul de încercarea rezistenței lemnului.

Ei bine, în acest laborator, alături de mașinile cele mai moderne, dotate cu pompe de ulei de mare presiune, locul de onoare îl are „mașina cu pârghie amplificatoare pentru încercări de flexiune și compresiune”, cu care a lucrat acum 50 de ani, în același laborator, vestitul profesor al școlii Thiéry.

Așa înțeleg francezii, cei învățați și inimoși, să cinstească pe bătrânii lor.

Să căutăm să facem și noi ca în pepiniera noastră silvică să sufle numai boarea caldă a camaraderiei sincere. S'o ferim de curentii reci ai indiferenței și ai răcelii de tot felul.

Urând ca sărbătorirea D-lui profesor Antonescu, să fie simbolul apropierii, al legăturii și unirii între generațiunile vechi și noi ale corpului silvic, pentru a trece de pe tărâmul dificultăților de azi pe tărâmul bogăției și înfloririi de mâine, ridic paharul meu în sănătatea D-lui profesor Antonescu și îi urez viață lungă în liniștea căminului.

CUVÂNTAREA D-LUI INGINER SILVIC I. POPESCU-ZELETIN

Ațiunea se petrece în sala de curs a anului IV, seria 1927-28.

Direcțiunea școalei a avut slaba inspirație de a aranja în programul săptămânal, Vineri dimineață, trei ore la rând de *Amenajament* (8—11 a. m.).

Din cauza așezării matinale a orelor de amenajament, studenții cari locuiau în căminul școalei întârziu în permanență, mai ales în zilele când la ceaiul de dimineața dela „Popotă” se mai servea brânză sau marmeladă.

Intr'o Vineri, D-l prof. Antonescu găsește în sala de curs numai 4 studenți. După intrarea D-sale la intervale cari variau între 10" și 2—3' intra câte un student, care, dând bună ziua, mergea la cuer de își punea pălăria și paltonul și apoi se așeza la locul său.

Pentru că aceste intrări sacadate distrăgeau studenții cari — oricum nu erau atenți la curs — D-l prof. începe să poftescă afară pe întârziati.

Operația nu e tocmai ușoară, pentru că printre somnoroși se găesc și gălăgioși cari justifică întârzierea prin :

1°. O căruță s'a stricat în fața tramvaiului,

2°. „Extraordinar, D-le profesor ! Autobuzul cu care veneam s'a ciocnit de un stâlp de telegraf.

3°. etc.

În sfârșit 5 întârziati sunt evacuați.

După 2' dela plecarea ultimului intră al 6-lea, care are norocul să fie din Toplița, orașul natal al Patriarhului Miron. Din acest motiv era numit printre colegi drept „nepotul Patriarhului”.

D-l prof. Antonescu îl pofteste afară. Studentul nu se opune și după ce închide ușa spre culoar, începând din fundul sălii se accentuează din ce în ce mai puternic un murmur : „Nepotul Patriarhului !, Nepotul Patriarhului !, Nepotul Regentului !”

De abia plecase studentul de neam sfânt, când își face apariția în ușă al 7-lea, tânăr cu tupeu, care uite să salute, trânteste ușa, aruncă paltonul în cuer și când să se îndrepte spre locul său D-l A. întrerupând lecția — vădit contrariat — se adresează noului venit :

— „Poftim afară ! Repede !

Studentul protestează,

— „Aăi ! ieși afară ! uită-te ! Am dat eu afară pe nepotul Patriarhului și n'o să te dau pe D-ta ? !

CUVÂNTAREA D-LUI PROFESOR GHERMANI

Domnilor,

Această petrecere n'ar fi fost desfășurată, dacă nu ar fi fost și Doamnele prezente. Așa că ultimul pahar îl închinăm Doamnelor, cari au împodobit prin prezența D-ilor agapa noastră de astă seară (vii aplauze).

CUVÂNTAREA D-LUI D. ANASTASESCU PREȘEDINTELE CONS.
TECHNIC AL PĂDURILOR

Domnul inginer consilier silvic Dem. Anastasescu președintele Consiliului tehnic al pădurilor, în numele Consiliului, încheind seria cuvântărilor, urează sărbătoritului „O viață îndelungată asemănătoare aceleia a unor arborete tratate în codru cu revoluție normală, — pe care D-I profesor Antonescu a preconizat-o cu atâta insistență la cursul său de amenajament.

Această viață Consiliul v'o dorește, D-le Antonescu, în dep'ină sănătate, așa precum D-voastră ați propovăduit dela catedră, în decursul celor 35 ani de profesorat, că trebuesc să se crească arboretele pentru a avea păduri sănătoase.

Cu aceste sentimente, în numele Consiliului tehnic al pădurilor, ridic paharul pentru D-voastră, urându-vă ca în totdeauna să aveți mulțumirea sufletească, în care ne aflăm cu toții astăzi la sărbătorirea decanului silviculturii românești“.

RĂSPUNSURILE D-LUI PROF. ANTONESCU
SEARA, LA BANCHETUL DIN SALA CINA

O datorie elementară îmi comandă de a răspunde tuturor vorbitorilor și anume în ordinea înscrierilor.

D-lui Subsecretar de Stat, Dr. I. Manolescu *Strușga*, îi mulțumesc foarte mult, pentru că după cum mi-a declarat adineauri la masă, deși obligat să plece în interes de serviciu chiar astăseară la orele 22 la Roman, spre a lua măsurile necesare pentru uscarea porumbului destinat alimentării populației rurale, a ținut, totuși, ca să fie și de astă dată în mijlocul nostru, din nefericire un timp prea scurt, și aceasta ca o condescendență vădită, nu numai pentru sărbătoritul Dvs., dar pentru întregul Corp tehnic silvic, (Aplauze).

D-lui **C. P. Georgescu**, inginer consilier silvic, președintele soc. „Progresul Silvic”, președinte al Consiliului de administrație al CAPS-ului etc., îi răspund mulțumindu-i călduros, pentru meritele ce mi le-a atribuit în cuvântarea D-sale ocazională. Aceasta, desigur, din prea multă bună-voință, sau poate, pentru că și-a adus aminte, că la examenul de diplomă la școala specială de silvicultură dela Brănești, făcând și eu parte din comisia examinatoare, i-am dat, deși de obicei nu eram prea darnic, o notă mare, pe bună dreptate bine înțeles, astfel că a putut fi clasificat cel dintâiu în prima promoție de absolvenți ai acestei școli.

Ceea ce mă deconcentrează însă, este faptul că, după socoteala D-sale, eu aș avea vârsta lui Matusalem și anume 164 ani.

Oi fi eu așa de bătrân, dar cine mă întreabă; ce etate ai d-le Antonescu? — eu îi răspun țanțoș: sunt, după cum mă vezi, în florea vârstei. Uită-te la mine și spune-mi D-ta: câte primăveri număr, nu zic Doamne ferește câte toamne, căci acestea sunt lungi, ploioase, mohorite și amintesc de apropierea sfârșitului anului și poate al vieții, ceea ce nu îmi prea place. (Râsete).

D-lui inginer **Prof. Ghermani**, îi sunt foarte îndatorat pentru recunoașterea muncii depusă în ogorul silviculturii naționale de un fost coleg al D-sale pe timpul dela 1 Oct. 1923 și până la 1 Oct. 1933, adică într'un interval de 10 ani împliniți, ceea ce pentru mine este o încurajare, iar pentru Dvs. trebuie să fie o mândrie, auzind că fostul profesor de științe silvice la școala politehnică Regele Carol al II-lea, a știut să inspire simpatie și considerație membrilor corpului didactic dela această înaltă instituțiune de învățământ, în fruntea căreia se află ca rector D-l Vasilescu Karpen, fostul Ministru al Industriei și Comerțului, membru al Academiei Române, bine cunoscut prin lucrările sale științifice atât în țară cât și în străinătate. (Aplauze).

Mulțumesc d-lui ing. subinsp. silvic, **Cezar Cristea**, care ne-a delectat cu talentul său de a expune lucrurile pe care talent, până acum mărturisesc cu sinceritate, nu l'am cunoscut.

D-sa știe, după cum ați constatat, să îmbrace expresiunile într'o formă așa de plăcută, încât cu toții am rămas impresionați. Însărcinarea ce i s'au dat de către Casa Autonomă a Pădurilor

Statului de a lua conducerea unei judițioase propagande, în scopul ca intuiția despre binefacerile conservării pădurilor în țara noastră și a buneii lor îngrijiri să pătrundă în păturile largi ale populațiunii, a fost, prin urmare, bine aleasă. În această ordine de idei sunt încredințat, că oratorul nostru va desvolta în toate direcțiunile o deosebită activitate, ținând seamă mai ales de dorința manifestată de a se instrui din ce în ce mai mult. Dovadă despre aceasta este, că se găsește în ajunul dobândirii titlului de doctor în științele juridice, pentru care merită felicitările noastre. (Aprobări).

Pe D-l **Vintilescu**, care, în numele societății elevilor ingineri ai secției silvice a politehniceii, ne-a făcut cunoscut sentimentele, de care este animat tineretul silvic față cu fostul lor profesor, silit fiind de povara anilor să părăsească învățământul, îl rog să transmită camarazilor săi, aflători încă pe băncile școlaeii, expresiunea recunoștinței mele pentru calda manifestare ce au găsit cu cale să o evedențieze cu acest prilej. (Aplauze).

D-lui **Dr. Drăcea**, actual profesor de silvicultură la școala politehnică din București, distinsul absolvent al universității din München, despre care, pe timpul când se găsea aici ca elev, profesorul său, D-l Dr. Schüpfer, unul din cunoscuții mei cu ocaziunea Congresului „Uniunii internaționale de cercetări forestiere” ținut în anul 1910 la *Bruxelles*, îmi scria: „un excelent element, care va face cinste silviculturii române”, îi sunt foarte obligat pentru frumoasele sentimente exprimate la adresa mea, cari, desigur, sunt trecute printr'o prismă prea favorabilă.

D-sa a pășit de mult pe calea creatoare de noi orizonturi, și sunt convins, că va deveni un factor esențial pentru îndrumarea spre propășire a silviculturii românești, astfel ca să putem ține și noi comparație cu țările, cari se disting din punctul de vedere al lucrărilor tehnice și al ameliorațiunilor de tot felul ce fac, pentru ca pădurile să producă pe de o parte venituri din ce în ce mai remuneratorii, iar pe de alta ca să dobândească pentru proprietarii respectivi o valoare afectivă din ce în ce mai mare. (Aplauze).

D-lui **Al. Ștefanopol**, inginer silvicultor șef, care regret că nu a găsit cu căl până acum, să se prezinte la examenul de inginer

subinspector silvic, cu toate necontestatele sale calități profesionale, dovedite cu ocaziunea regenerării importantului complex forestier Căscioarele din ocolul său, îi sunt recunoscător pentru tot ce a rostit, fiind convins că sentimentele așa de bine exprimate pornesc din adâncul inimei sale.

Intre puținii breslași silvici, cari ne-au vorbit la „universitatea radio“, D-l Ștefanopol a ținut deunăzi o conferință de toată frumusețea și anume în genul distinsului nostru profesor universitar I. Simionescu, făcând nu numai știință pură, ci dizertației sale i-a dat o formă literară așa de captivantă, încât a fost ascultată de toți cu o deosebită atențiune.

Cu acest prilej țin să accentuez, că tactului și patriotismului D-sale se datorește, că pădurea Statului *Snagov*, locul de recreație al Bucureștenilor, a putut scăpa, fără a fi distrusă de către trupele germane, în timpul vremelniceii ocupațiuni.

În adevăr, pe când D-sa, deși simplu stagiar silvic, ținea locul de șef al ocolului Țigănești, titularul aflându-se pe front, s'a pomenit într'o zi cu vizita șefului de etapă respectiv al ad-ției militare inamice, care l-a întrebat, dacă este adevărat, că în acest ocol se află o pădure de stejar de dimensiuni mari, proprii pentru lucru și construcțiuni.

Răspunsul hotărât al tânărului stagiar a fost negativ : *păduri de stejar bătrâne nu se găsesc în ocolul meu, ci numai crânguri tinere, cari nu pot să producă decât cel mult lemne de foc.* Spre convingere, după o masă copioasă, însoțită de un vin de calitate destul de bună, neamțul a fost purtat cu o căruță timp de vreo 2—3 ore prin pădurile tinere din apropiere, conducătorul ferindu-se, bine-înțeles, de a trece și prin aceia care, în urma insistențelor depuse, a fost cedată primăriei Capitalei, astfel că șeful de etapă în chestiune, a plecat încredințat că informația sa fusese absolut eronată.

Cazul l-am raportat Ministerului de Agricultură din Iași, cu care imediat după încheierea armistițiului se făcea coresondența din București, în calitatea mea de Ad-tor delegat al Casei Pădurilor, elogiând fapta meritorie a fostului meu elev. (Aplauze).

Mulțumesc d-lui **Andrei Ionescu**, acestui fugos orator, care pe terenul publicistic are deja, la activul său, multe articole de specialitate în „Revista Pădurilor”, astfel că am tot dreptul să sper, că D-sa va deveni un element foarte prețios pentru Corpul silvic — D-l Dinu întrerupe: *deocamdată este Robespierre.* — Nu, d-le Dinu, D-sa este *deocamdată secretar al soc „Progresul silvic”, al „Consiliului tehnic al pădurilor”, al „Consiliului superior silvic” și doctorand în drept.* (Aplauze).

D-l C. Bosoancă, inginer consilier silvic și director al serviciului silvic al Eforiei Spitalelor Civile din București, între alte lucruri ne-a vorbit și de roiul de viespi care, pe când D-sa se afla ca elev în stagiul de practică la Sinaia, năpădisese și înțepase pe copiii mei. Ei bine, aceasta îmi reamintesc timpurile destul de depărtate, când cu ajutorul elevilor stagiați am ridicat în plan, servindu-mă de câte un canevas trigonometric, lucrări de planimetrie etc., munții Bourețul, Preotesele, Mușetescu, Dara-Bindea de pe Valea Rea; *Meza, Oticul, Berevoiescu-Mic, Valea Vladului, Luțele Mari și Mici* de pe Valea Dâmboviței; *Mușuroaiele Mari și Mici* din județul Muscel; *Babeș-Curu Roșu* din județul Prahova; pădurea *Pasărea* din Ilfov, etc. Planul acestei din urmă păduri, dimpreună cu proiectul său de amenajament, au fost trimise la Expoziția universală din Paris (1900) — și onorate de juriul respectiv cu o „medalie de bronz”. Pentru pădurile de pe munții *Spinarea, Meza* etc., s'a întocmit și un studiu de punere în exploatare, iar pentru cele de pe munții *Mușuroaiele Mari și Mici*, un amenajament. Ambele aceste lucrări fiind tipărite și conținând diferite diagrame referitoare la constituția pădurilor virgine mi-au fost cerute de d-l profesor Rubner de la Academia forestieră din Tharandt cu ocazia vizitei ce mi-a făcut, însoțit de d-l profesor Drăcea, din cari lucrări, după ce le-a reținut peste 2 luni la înapoierea sa în Germania spre a le studia cu deamănuntul, a găsit de cuviință ca să reproducă câteva tablouri dintr'însele, cu datele ce-l interesa în scrierea sa foarte interesantă purtând titlul: „*Die forstlichen Verhältnisse Rumäniens in Pflanzengeographischer Betrachtung*”.

D-l C. Bosoancă, declară că în diferite împrejurări, când era elev al școlii speciale de silvicultură dela Brănești, i-am fost de ajutor. Se poate, dar nu-mi aduc aminte; ceea ce știu este, că D-sa

a fost un elev destoinic și prin munca și competența sa dezvoltată, a ajuns la înalta situație erarhică ce ocupă azi.

Tactica și bunul simț, de care întotdeauna a dat dovadă, i-a asigurat considerația, de care se bucură din partea D-lor Efori și simpatia din partea subalternilor săi, ceea ce nu e puțin lucru (Aplauze).

D-l Dr. C. Georgescu, ing. subinsp. silvic și profesor suplinitor la școala politehnică, în excursia ce am întreprins-o în anul 1929 în Cehoslovacia cu elevii secției silvice ai școalei politehnice din București, mi-a fost un excelent auxiliar, contribuind mult la reușita acestei călătorii de studii, care în total a durat 28 zile și care pe lângă alte avantajii de ordin cultural, a mai avut și pe acela de a ridica prestigiul învățământului nostru silvic, atât prin conduita exemplară a elevilor, cât și prin grija de a se informa de tot ce privea specialitatea lor. În această privință, am primit pretutindeni felicitări.

În adevăr, adesea ori am fost întâmpinat cu cuvintele: *D-le decan (pe atunci îndeplineam și funcțiunea de președinte al secției silvice) la noi au sosit în excursiuni până acum elevi din diferite țări, însoțiți de profesorii lor, dar nici unii nu se interesau așa de mult de chestiunile silvice, domeniul practic, ca cei români. Ei merită deci toată lauda.* — D-l dr. Georgescu întrerupe: „cu o mică rectificare și anume: ..că elevii noștri au fost conduși de un mare profesor, care deși nu tocmai pe deplin restabilit dintr'o operație în urma unei maladii de care suferise cu o jumătate de an înainte, n'a pregetat câtuși de puțin, ca să însoțească pe acești elevi în toate pădurile ce au vizitat și chiar în acelea situate în locuri foarte accidentate și să dea celor interesați toate lămuririle trebuitoare“.

Bunăvoința cu care am fost primiți de Corpul silvic cehoslovac, de membrii corpului didactic al învățământului superior silvic din *Brno* și *Praga*, precum și de diferite autorități, a fost, într'adevăr, extraordinară. Spre a nu mă obosi prea mult mergând pe jos, îmi pusese la dispoziție un automobil, cu care se putea merge și în locurile muntoase, grație unei rețele de șosele forestiere admirabil trasate și foarte bine întreținute. Delicateța amfitrionilor noștri merse așa de departe, încât îmi interzisese de a mă deplasa prin

terenurile ceva mai deficiente, cari trebuiau străbătute numai cu piciorul. Până când într'o vreme pierzând răbdarea, le ripostai : „Lăsați-mă, D-lor, că n'am ajuns încă așa de ramolit (Răsete și Aplauze).

D-l **Dem. Grozescu**, ing. inspector g-ral silvic, care m'a însoțit la *Dubrovnic* (Jugoslavia) și la *Veneția* (Italia) în ultimii 2 ani, 1930 și 1931, din cei 7 ani cât a durat misiunea ce am avut'o de expert tehnic silvic în Comisiunea tehnică a regimului apelor Dunării, creată pe baza tratatului dela Trianon, v'a expus, câtă silință ne-am dat, ca să dovedim, prin expozeurile și lucrările prezentate, că guvernul român, cu toate dificultățile financiare, a făcut totuși și face sacrificii însemnate, pentru ca țara noastră să se conformeze obligațiilor internaționale impuse prin acel Tratat, luând măsuri ca, pentru o bună gospodărie forestieră, să se asigure bunul regim al apelor ce isvorăsc din Ardeal și Banat și se varsă în Dunăre și în râul Tisa, trecând peste teritoriul jugoslav și cel ungar.

Sunt sigur, că D-l Grozescu înlocuindu-mă în menționata Comisiune, prin activitatea ce va desvolta, va face ca delegațiunea română, condusă atât de bine în trecut de către d-l *Gh. Popescu*, fost secretar general la ministerul lucrărilor publice și actual profesor la școala politehnică Regele Carol II-lea, precum și de D-l Ministru plenipotențiar *C. Contzescu*, să obțină aceleași succese ca și până acum (Aplauze).

D-l **V. N. Stinghe**, profesor și actual președinte al secției silvice dela școala noastră politehnică, care m'a cinstit cu o frumoasă cuvântare, scoțând în relief modestele mele merite, ca profesor și inginer silvic, îi mulțumesc și îi urez ca la rândul său să se bucure de aceleași satisfacții morale, ca acelea ce le simt eu astăzi, găsindu-mă înconjurat de cea mai mare parte din elita Corpului nostru tehnic silvic.

Manifestația colegială ce mi s'a făcut nu este atât o răsplătă pentru silința ce mi-am dat, în intervalul lungii mele cariere, de a fi intrucâtva folositor Corpului și învățământului silvic, ci ea constituie un stimulent viguros pentru cei tineri, cari se vor consacra cu toată râvna și pregătirea necesară cauzei forestiere, înlocuindu-ne pe noi cei bătrâni cari, vrând nevrând, părăsim rândurile spre a lăsa altora mai vrednici, ca să continue opera de salvagardare a uneia din

avuțiile noastre cele mai principale, reprezentată prin patrimoniul forestier care este, de ce nu aş spune, foarte expus încă atacurilor din cauza relei voințe, dar mai cu seamă din pricina ignoranței (Aplauze).

D-l **Petre Ioan**, inginer inspector general silvic și actual director general al Casei Autonome a Pădurilor Statului, ca membru în comitetul de organizare a festivității începută astăzi și continuată astă seară, este acela care a depus o bunăvoință și un avânt cu totul tineresc, pentru ca expoziția de astăzi în sala festivă a Societății „Progresul silvic” cu lucrările și scrierile mele de pe vremuri să prezinte un aspect estetic și ca întreaga solemnitate să se desfășoare cu un deosebit fast, pentru care nu am cuvinte ca să-i mulțumesc îndestul. Ii doresc în tot cazul ca instituția ce o conduce, numai de câteva luni, să prospere din ce în ce mai mult, pentru progresul silviculturii, servind ca și până acum ca debușeu și loc de desăvârșire practică pentru absolvenții secției silvice dela politehnică amenințați altfel de a deveni șomeri în zilele cu totul vitrege, prin cari țara noastră trece (Aplauze).

D-lui **Valeriu Dinu**, inginer silvic, care de curând a obținut în Germania titlul de doctor atât de științele economice (München), cât și în filosofie (Giessen), specialitatea economia silvică și care ne-a vorbit astă seară cu atâta convingere, îi sunt foarte îndatorat. D-nea sa este unul din inițiatorii întemeierii noii reviste „Viața Forestieră”, care răspunde unei necesități bine simțite. Lucrările sale de doctorat — una tratând despre „Agricultura României sub presiunea crizelor”, iar alta despre „Pădurea românească, situația și însemnătatea sa în economia națională”, cuprind lucruri interesante, pe cari lumea forestieră și cea agricolă este bine să le cunoască în detaliu.

Pe timpul când D-nea sa era elev în secția silvică a școlii noastre politehnice din București, a fost ales ca președinte al Federației soc. elevilor ingineri din această instituție de care demnitate s'a achitat cum nu se poate mai demn, fapt ce este oportun a fi semnalat aici spre lauda D-sale (Aprobări).

D-l **Dr. D. Drâmbă**, inginer inspector general silvic și profesor la școala politehnică, conferențiar definitiv la această școală și fost membru al Consiliului tehnic al pădurilor, doritor de a-și spori cunoștințele sale tehnice, a plecat în anul 1930 în Franța, unde, prin

meritele și conduita sa, a cucerit stima și considerația atât a Corpului profesoral al școlii naționale de arte și păduri dela Nancy, ci și a Corpului silvic francez, unde numără astăzi o mulțime de prieteni.

D-sa a luat parte la desvelirea bustului marelui silvicultor Demontzei într'o localitate din Alpi, cel mai de seamă specialist în corecțiuni și stingeri de torenți, pronunțând în nume'e silvicultorilor români un foarte aplaudat discurs. A luat deasemenea parte, fiind anume invitat în acest scop la banchetul anual al ofițerilor francezi ce se ține în Paris, prezidat de însuși Ministrul de Agricultură respectiv, D-l Fould, când în alocuțiunea sa a stăruit între altele și asupra legăturilor de indestructibilă amicitie ce leagă țara noastră de Franța, țara suroră, care de atâtea ori ne-a ajutat în evoluțiunea noastră istorică spre civilizație.

Lucrarea sa de doctorat purtând titlul „Etude physique et mécanique du bois roumain“, a fost apreciată cu elogii de toate cercurile forestiere din străinătate. Pentru bunul renume ce ne-a creat în lumea științelor aplicate, D-l dr. Drămbă merită, prin urmare, toată recunoștința noastră. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât își dă și acum silința laudabilă de a vulgariza cunoștințele forestiere prin conferințele ce le-a ținut nu numai la Soc. „Progresul Silvic“, ci și la Societatea Regală Română de Geografie, precum și la Uniunea Camerelor de Agricultură, cu ocaziunea adunării sale generale ultime, când a asistat un public numeros, între cari mulți intelectuali și câțiva dintre foștii Miniștri ca: D-nii *Ion Mihalache*, *Ionescu Sisești*, etc., adresându-i călduroase felicitări atât pentru interesantul cuprins al conferinței în sine, cât și pentru ireproșabilul mod cum ea a fost expusă.

Cu privire la cuvântarea d-lui **Popescu Zeletin**, care ne-a vorbit de un oarecare nepot al Patriarhului, mărturisesc că, deși am încă o memorie bună, nu-mi aduc deloc aminte. După toată probabilitatea, unul din elevii hazlii a găsit de cuviință să scornească o poveste spre a înveseli asistența. Dându-i un caracter de verosimilitate, a trecut apoi din promoție în promoție ca un fapt real, până ce împrejurarea a făcut să iau și eu cunoștință de ea astăseară. Aici se poate dar aplica adagiul italian: „*Si non e vero e ben trovato*“.

Ceea ce știu însă este faptul, că eu nici odată n'am avut obiceiul de a da afară din c'asă pe elevii sosiți cu întârziere. Ei intrau, eu îmi continuam neperturbat cursul. Dacă însă sosea prea târziu vr'unul, îl întrebam, este just, pentru ce nu vii regulat la școală,

iar la răspunsul aproape identic: cauza este tramvaiul întârziat și de-părtarea domiciliului, eu îi ripostam astfel: Și eu vin cu tramvaiul dela o distanță tot așa de mare ca și D-ta și totuși sculându-mă mai de dimineață pot să ajung la școală exact la timp, așa că în atâta amar de vreme n'am lipsit niciodată, pentru că eu contez întotdeauna cu un coeficient de siguranță, cel a întâmplărilor neprevăzute, care nu m'a pus niciodată în penibila situație de a lipsi dela datorie. Exemplul trebuie să fie deci imitat și de alții (Aprobări unanime).

*Doamnelor și
Domnilor,*

Pentru clipele acestea de nespusă mulțumire, ce ați știut să-mi insuflați prin prezența Domniilor Voastre la această festivitate vă mulțumesc din toată inima. Faptul armoniei ce încă odată s'a dovedit, că domnește între tineri și bătrâni, și unii și alții membrii ai Corpului tehnic silvic, m'a mulțumit în deosebi.

Profit însă de acest moment solemn, ca să exprim un desiderat și nume ca să facem totul cu putință, instituindu-se de exemplu de către Societatea „Progresul Silvic” un premiu, pentruca cu un ceas mai curând să punem la îndemâna proprietarilor particulari, doritori de a-și îngriji și cultiva rațional pădurile, un manual, un fel de enciclopedie forestieră, tratând pe scurt și pe înțelesul tuturor despre silvicultură, protecția pădurilor, tehnologie și exploatarea pădurilor, precum și cu noțiuni indispensabile despre dendrometrie, estimări de păduri și amenajament.

Ași dori asemenea, dar regret că d-l Ministru Subsecretar de Stat, Dr. I. Manolescu-Strunga, nu se mai află printre noi, ca să se ia măsuri pentru înființarea atât în administrația centrală a C. A. P. S.-ului și a Regimului silvic din București, cât și la sediul fiecărei direcțiuni regionale, precum și la diferitele ocoale silvice, câte un birou de informațiuni de oferit gratuit publicului interesat a ști: cum se înființează o pepinieră, cum se face o repopulare artificială, o însămânțare sau o plantație, cum se practică o tăiere de ameliorație, o degajare de însemnărișuri, sau o răritură, ce anume tratamente urmează a se aplica unei păduri, după natura speciilor ce o compun, după condițiunile fizice, economice și ecologice în cari ea se află etc.

Cu chipul acesta proprietarii particulari putând profita de atari învățăminte obținute dela aceste birouri de informațiuni, prezentându-se la anumite ore și zile fixate din săptămână, economia forestieră ar lua desigur cu totul un alt aspect.

În Belgia, șefii de ocoale sunt obligați, ca în fiecare an să țină, în diferite centre forestiere, un număr oarecare de conferințe, cari sunt ascultate de regulă de un auditoriu numeros.

Imitând și noi asemenea bune exemple, populația rurală va ajunge să aprecieze binefacerile pădurilor, să aibă cultul arborilor, să cruțe și să îngrijească masivele forestiere, cari, bine cultivate, procură proprietarilor respectivi venituri însemnate.

În tot cazul, nu vom mai vedea în multe locuri ca astăzi, arbori ciopârțiți, cu crăcile și vârfurile tăiate în mod barbar, păduri de foioase din regiunea de câmpie a țării exploatare în crâng, arborii lor nefiind tăiați din fața pământului și în mod neted, întrebuițându-se în acest scop instrumente bine ascuțite, ci de la o înălțime de aproape un metru chiar și la o vârstă care de multe ori nu trece de 10 ani, toate aceasta bine înțeles în detrimentul proprietarilor respectivi, a avuției naționale, și a esteticii, care, după cum știm, innobilează sufletele și face pe om mai bun, mai ocrotitor față de elementele ce natura i le pune la dispoziție, dar de cari el nu trebuie să se folosească decât cu măsură și cu omenie.

Pentru realizarea unor asemenea rezultate, nu este însă nevoie de a face uz de o politică forestieră coercitivă, care multă vreme a dominat spiritul legiuitorilor din diferitele State europene și extra-europene, ci de una liberală, care s'a dovedit mai corespunzătoare scopului urmărit, și care a dat roade efective mai bune pretutindeni unde s'a aplicat, experiența dovedind că persuasiunea este mai preferabilă decât constrângerea. Pentru schimbarea obiceiurilor ancestrale, este totuși necesar, în vremurile în cari trăim, ca omul să fie luminat, să fie convins, de ceea ce trebuie și nu trebuie să facă.

În Franța locuitorii din regiunea muntoasă în special, de multe ori când văd chipiul unui ofițer forestier, de teama proceselor verbale, al căror rost de multe ori nu le pricep, dar cari îi târăsc înaintea instanțelor judecătorești, pierzând zile întregi și ocazionându-le cheltueli însemnate, fug și nu vreau să stea de vorbă cu cel care îl poartă, chiar când nu au vreun motiv plauzibil, ca să se ferească de el. S'a găsit totuși un om de bine *Paul Decombes*, director onorar al manufacturilor Statului, care a fost inițiatorul întemeierii în anul

1904 al „Societății centrale pentru amenajarea munților”, al cărei scop este, ca printr’o politică liberală de convingere să poată stăvili decadența pastorală, una din cauzele principale și permanente a despăduririlor din regiunile muntoase, din a căror cauză se provoacă mari dezastre, ca formarea de ravene și torenți, ca uluncări și surpări de terenuri, etc.

În pășunile alpine, cari în Franța aparțin cele mai multe comunelor din timpuri imemorabile, era și este și astăzi obiceiul de a se aduce numeroase turme de oi și capre din Provence, din Italia și Spania, ca să pască în munții Alpi, Pirinei, Masivul Central, etc.

Prin cotizațiile benevole de 2 franci lunar din partea membrilor Societății în chestiune, s’a creiat un fond, cu ajutorul căruia s’a putut închiria pășunile aparținând unei comune, pentru care s’a plătit un preț identic ca cel al proprietarilor turmelor de vite transhumante, cu condițiunea însă ca, după un număr oarecare de ani, pășunile arendate să fie restituite posesorilor lor, ameliorate din punctul de vedere al producției ierbii și înzestrate cu poteci și drumuri de acces, cu adăpători sistematice, cu construcțiuni pentru adăpostirea oamenilor și a animalelor în contra intemperțiilor, precum și cu alte îmbunătățiri pastorale.

Ideea a prins și exemplul a fost imitat și de alte comune, astfel că Ministerul de Agricultură respectiv s’a hotărât să vină în ajutorul acestei Societăți cu subvențiuni provenite mai cu seamă din produsul jocurilor de noroc, cari aduc Statului anual un venit important.

Astfel procedând, am putea și noi obține aceleași rezultate îmbunătățind flora alpină, care astăzi lasă foarte mult de dorit, contribuind astfel la salvarea puținelor păduri ce ne-au mai rămas la altitudinile mari. În asemenea situațiuni, arborii sau arboretele, pe lângă un rol de apărare în contra vânturilor reci de primăvară sau de toamnă, precum și contra arșiței din timpul verii, care usucă iarba ca și cum ar fi arsă, astfel încât vitele nemai având cu ce se hrăni, ciobanul le introduce în pădurea vecină, îi dă foc pentru a spori mai mult suprafața pășunii, destinată a deveni apoi și această din urmă tot așa de improductivă ca și cea de mai înainte.

Ne învârtim cu alte vorbe într’un cerc vițios, spre marea pagubă a economiei noastre naționale și aceasta nu de ieri, de alaltăieri, ci de decenii și chiar de secole întregi.

Aș mai avea o dorință și anume ca, printr'o propagandă inteligent dusă prin viu grai, prin conferințe bine pregătite, precum și prin scris, servindu-ne de broșuri instructive, și lăcând să înțeleagă de importanța cauzei forestiere forurile conducătoare, să ajungem de a converti sutele de mii de hectare de păduri, afară de cele din ostroave și zăvoaie bine înțeles, ce astăzi se tratează în crâng simplu și cu rezerve, cari nu produc la hectar și pe an de multe ori, nici chiar un metru cub de material lemnos, să le transformăm zic, cu timpul, în codruri provenite din însămânțări naturale, singurele longevive și producătoare de arbori de dimensiuni mari, bine condiționați ca formă, având trunchiuri drepte și aproape cilindrice, susceptibile de a produce pe lângă o mare cantitate de material lemnos și o notabilă proporție de lemn de lucru și construcțiuni, singura categorie care va fi în viitor, ca și în trecut, mai ușor de desfăcut pe piețele de consumație internaționale.

Prin înființarea recentă a Institutului de cercetări și experimentațiuni forestiere (I. C. E. F.) de sub direcțiunea d-lui profesor dr. M. Drăcea sunt incredințat, după cum am mai spus și astăzi, că va fi fecund în remarcabile rezultate, deoarece silvicultura noastră trebuie să se bazeze mai mult pe determinări științifice făcute în România, iar nu pe teorii scoase din tratate străine corespunzătoare altor condițiuni de climă, sol și împrejurări economice ca cele din țara noastră.

Este de dorit, așa dar, ca această instituțiune, promițătoare de mari speranțe pentru viitor, să fie consolidată printr'o lege de organizare, pentru că numai astfel vom fi siguri, că lucrările deja începute vor fi continuate până se va putea trage concluziuni pozitive, ceea ce de regulă în silvicultură nu se poate face, decât după trecerea unui interval de timp îndelungat.

Cât mă privește, deși ajuns la o vârstă când omul are într'adevăr nevoie de odihnă, îmi voi da totuși silința, pe cât îmi vor permite puterile, să contribui și de aci înainte la înlăturarea dificultăților, inerente din nefericire în țara noastră nobilei profesiuni căreia i-am închinat cei mai buni ani ai vieții mele.

Mai înainte de a termina, sunt dator de a răspunde și D-lui președinte al Consiliului tehnic al pădurilor, care m'a onorat cu cuvântarea sa, pentru care îi sunt în deosebi recunoscător.

Acest Consiliu, grație ultimilor dări de seamă ale activității sale, a dovedit tuturor utilitatea existenței sale, prin serioșitatea lucrărilor ce execută și prin aplicarea neșovăelnică a textelor de legi, cu toate stărințele acelor care ar fi voia să fie eludate prin interpretări acomodante. Prin memoriile publicate în „Revista Păduri.or“, nu numai că ni s'a înfățișat o icoană fidelă a stării pădurilor noastre, dar ni se face cunoscut în acelaș timp și mijloacele practice pentru a le îmbunătăți.

Din acest punct de vedere se cuvenea să relevez, cu acest prilej, aceste fapte notorii, cari merită aprobarea tuturor celor cari se interesează de prosperitatea economiei noastre naționale (Aplauze).

CUVÂNTAREA D LUI ING. CONSILIER SILVIC I. COMANICIU,
MEMBRU IN CONSILIUL TEHNIC AL PĂDURILOR

*Doamnelor și
Domnilor,*

După ce a vorbit d-l profesor Antonescu, s'ar părea, conform protocolului, că nimeni nu ar mai avea voie să ia cuvântul astă seară. Totuși, fiindcă seara aceasta s'a început prin încălcări protocolare, am rugat pe D-l președinte să-mi dea voie să vorbesc și eu, după ce s'au evidențiat cu drept cuvânt meritele d-lui profesor Antonescu în decursul greului său serviciu de Stat de 54 ani.

Sunt unul dintre colegii D-sale, care nu i-a fost elev — eu nu l-am cultivat, dar nici nu l-am hulit niciodată, dimpotrivă. De aceea cea ce vreau să spun, o spun din inimă curată. Nu-i exact însă ce afirmă d-l Andrei Ionescu, că vorbește un ardelean, nu Domnilor, vorbește un făgărășan (aplauze) un fiu al Țării Oltului, care constată cu durere, că D-lui profesor Antonescu, în cursul celor 15 ani de când trăim în România Mare, nu i s'a oferit prilejul ca să vadă cum oamenii de acolo, își îngrijesc pădurile, deși i-am amintit de mai multe ori (d-l C. P. Georgescu întrerupe: Lasă că vine de acum încolo, că are timp. (Răsete).

Cu toate că sunt oltean, totuși mă refer la pădurile din Țara Bihorului, pe cari le-am păstorit timp de 12 ani, pe cari le-am iubit și despre cari raportam ministerului din Budapesta înainte de războiu, că dacă se continuă cu exploatărilte nesăbuite, nu peste multă vreme Bihoreni nu vor mai avea cu ce face foc.

Și numai cuvinte de laudă se cuvine unui profesor, care a avut curajul să dea lupta în contra tuturor politicianilor — apropos! nu sunt aici politicieni? (o voce: Ba da, este D-l Mișu Florescu) — în contra politicianilor, cari vroiau să distrugă toate pădurile rămase nouă moștenire dela *Menuorut*, Principele de pe vremuri al Țării Bihorului. Noi avem datoria ca să păstrăm și mai departe această moștenire păduroasă.

Imi exprim aici înaintea Dvs. plângerea, că deși D-l profesor Antonescu a cerut, după cum sunt informat, dar nu a reușit, să i se acorde o audiență la unul din foști Miniștrii de Domenii ca să expună și prin viu graiu cât s'a păcătuît. cu satele dela poalele munților Bihorului, așa că oamenii sunt siliți a-și părăsi vetrele din cauza despăduririi coastelor și a creșterii apelor. Dar acum fiindcă D-sa, prin trecerea la pensie, a devenit om liber și numai este nevoit a aștepta cu anii după audiențe, îl rog — și aici sunt regionalist — să treacă mai des prin Bihor, ca să vadă, ce se întâmplă acolo cu pădurile. Dvs., D-le profesor, ați pus pe hârtie, împreună cu D-l coleg Grozescu, într'un lung memoriu înaintat Ministerului nostru de Agricultură, aceea ce-l doare pe fiecare suflet silvic bihorean: apărarea pădurilor din Bihor în contra vitelor și a politicianilor! D-le profesor, acum ca om liber puteți supune din nou această chestiune, atât Ministerului cât și Consiliului de ad-ție al Societății „Progresul Silvic”, care are datoria de a apăra pădurile, ce, până în ultimii ani, au fost după puțină conservate.

Vă rog, D-le profesor, să ajutați acelora cari voiesc, ca să fie mântuiți codrii Bihorului spre binele nației de acolo, pe care o iubim și Dvs., cum o iubim cu toții.

D-le profesor, ridic un pahar pentru buna conservare a pădurilor Bihorului și în sănătatea Dvs. să ajungem a vedea, că ați mântuit codrii Bihorului nu numai spre binele general al celui ținut, ci mai ales pentru fala silviculturii îndrumate din București!

Să trăiți la mulți ani. (Aplauze).

RĂSPUNS LA CUVÂNTAREA D-LUI COMANICIU
DE CĂTRE D-L PROFESOR ANTONESCU

D-l *Comanici*, inginer consilier silvic, fost sub-administrator al Casei Păduri'or și actual membru al Consiliului tehnic al pădurilor, face aluzie la un memoriu pe care l-am înaintat Ministerului de Agricultură cu privire la pădurile din județul Bihorului.

Acum câțiva ani, în adevăr, d-l Ministru al acestui Departament, a binevoit să mă delege ca, împreună cu d-l inginer consilier silvic Năstăsescu, care fiind ocupat cu alte lucrări urgente a fost suplinit de d-l inginer inspector g-ral silvic Grozescu, ca să ne dăm părerea, dacă se poate aproba cererile sătenilor de a li se ceda noui terenuri pentru islazuri, sub cuvânt că le mor vitele de foame, motiv invocat de altminteri atât înainte cât și în urma aplicării legilor de reformă agrară și în fiecare an, fie că plouă, fie că nu plouă!

După oarecare timp de la primirea delegației în chestiune, plecând din București, am ajuns la Beiuș și de aici la comuna Pietroasa.

Prefectura județului Bihor, se vede, că era încunoștiințată despre însărcinarea ce ni se dase, deoarece după sosirea noastră a telefonat în localitate cerând informațiuni despre unde am fost și ce am lucrat.

Prima noastră grijă a fost, după cum era și firesc, de a vizita mai întâi așa zisul islaz urbarial, pe care locuitorii din Pietroasa îl stăpâneau din vechime, în scopul de a ne da seama de starea în care se găsește, de puterea lui de producțiune în iarbă și prin urmare de numărul de vite ce putea hrăni, etc. Această operație o făcurăm, întovărășiți fiind de șeful ocolului silvic local și de câțiva pădurari, în cea dintâi zi după sosirea noastră.

Rezultatul constatării ce am făcut, a fost, că terenul, pe care se află islazul în chestiune, este relativ puțin accidentat, în multe părți panta fiind dulce, iar pe alocuri solul prezintă forma unui platou.

Acest islaz este însă astăzi aproape în întregime acoperit cu tufe de mesteacăn mai cu seamă, de salcie și plop, de consistență rară, dar în multe părți formează masiv destul de strâns, din care cauză, fiind umbră, iarba nu poate crește decât pe ici și colea și anume prin luminișuri.

În acest islaz împădurit, pășuna, când am ajuns noi acolo, o turmă de 30—40 de capre conduse de un băețăș cu câțiva câini ciobănești.

Întrebarea firească ce ne-am pus atunci, a fost: „Pentru ce oare sătenii cer mereu noi locuri de islaz, când cele pe care le au, nu știu, sau nu vreau, să le îngrijească, precum și să desfunde tufărișurile de pe el, ca să aibă unde crește iarbă multă și de bună calitate?”

A doua zi am suit călări în munte spre a vizita terenurile cedate deja pentru înființare de islazuri comunale pe baza legii de reformă agrară din Ardeal.

Cu acest prilej am constatat, că se tăiasă pădurea de rășinoase aflătoare în cea mai mare parte pe coaste repezi, ba chiar prăpăstioase, spre a se crea locuri libere de pășune. În realitate însă, după extragerea materialului cu o valoare comercială, s'a lăsat arborii deperisanți în picioare instalându-se, după oarecare timp în urma exploatării, mesteacănul, salcia căprească și plopul în părțile ceva mai umede, bine înțeles.

De curățit aceste specii, cari crescând împiedecă, în lipsă de lumină îndestulătoare, să crească iarba, nici pomeneală nu a fost!

Continuând mai departe drumul am ajuns în golul muntelui, alcătuit deasemenea din mici platouri, dar locul de pășune mai peste tot era plin de mușuroaie de cârțițe și furnici, cu o foarte redusă producție de iarbă de bună calitate.

În ziua următoare, când ne pregăteam să plecăm în alte părți ale muntelui, sosiră în Pietroasa în 2 automobile, mai mulți Domni, între cari 2 senatori, 2 deputați, prefectul județului Bihorului, prim-pretorul respectiv și nu-mi mai aduc aminte cine mai era.

După prezentările obișnuite, unul dintr'înșii îmi spuse: — „Noi suntem, d-le profesor, reprezentanții intereselor populației rurale locale și am venit să vă rugăm, ca să faceți un raport favorabil, în urma anchetei ce instruiți, spre a se satisface de Minister cererile de islaz ale sătenilor, pentru că în adevăr n'au pășune și le mor vitele de foame“.

Drept răspuns, i-am poftit să mergem cu toții în cancelaria ocolului silvic din apropiere, spre a discuta acolo în liniște chestiunea și în toată plenitudinea ei.

Interlocutorii noștrii conveniră la această propunere și după ce ne așezarăm împrejurul unei mese destul de mare pe scaunele oferite de șeful ocolului, mă adresai către unul din D-nii senatori, care mi se părea că are mai mult ascendent față de ceilalți, în modul următor:

„Acum D-nii mei, vă rog să ne desbrăcăm pentru un moment de orice caracter de oficialitate, eu încetez de a mai fi profesorul delegat, dimpreună cu d-l ing. insp. g-ral silvic Grozescu, de către D-l Ministru de Domenii de a face anchetă și nici Dvs. nu mai sun-

teți senator, deputat, prefect etc., și să vorbim acum ca niște români, buni patrioți și clar văzători.

„Oamenii cer noi terenuri pentru islazuri; li s'au dat defrișându-se pădurile de pe locuri chiar priporoase, cari nu după multă vreme se vor transforma, desigur, în terenuri improductive și din cauză că s'au instalat specii și arbuști fără valoare, pe care oamenii nu le curăță, iarba nu are unde să crească.

„Am fost și am vizitat într'una din zilele precedente vechiul lor islaz urbanial, care deasemenea nu este curățit, operațiune care nu ar necesita decât prea puține zile de lucru. Dacă Dvs. vreți să vă convingeți, că ceea ce vă spun eu este purul adevăr, nu aveți de cât să mergeți ca să-l vizitați, pentru că nu este prea departe de aici și drumul până acolo este destul de bun, pentru automobile chiar.

„Dacă li se vor ceda pentru creare de noi islazuri comuna'le alte suprafețe păduroase, se va tăia ca și până acum materialul lemnos, care se va vinde pe lucru de nimic și nefăcându-se nicio lucrare de curățire posterioară, se va întâmpla același lucru ca și cu cele deja cedate. În curând va veni însă vremea când populația, de a cărei soartă trebuie să ne interesăm cu toții, fiind foarte năpăstuită în timpul regimului ungar, nu va avea de bună seamă nici pădure și nici pășune.

„Vreți Dvs., ca prin despădurire să se pleșuvească și mai mult munții Bihorului, să se transforme versanții lor în locuri sterile, brăzdate de pâraie sălbătăcite, adică cu un caracter torențial, prejudiciind bunul regim al apelor, de care suntem răspunzători față de obligațiunile internaționale ce ne sunt impuse prin Tratatul dela Trianon?

„Vreți Dvs., ca județul Bihor să devină așa de sărac în păduri, încât să fiți nevoiți să aduceți lemne de foc și de construcție din alte părți îndepărtate, plătindu-le foarte scump?

„În golul muntelui am văzut un alt islaz comunal plin de mușuroaie de cârțițe, pe deasupra cărora nu crește iarbă deloc, sau numai de foarte proastă calitate, pierzându-se astfel peste 40% din puterea de producție a solului.

„Locuitorii nu au decât să vină, făcând clacă, în câteva zile cu sapele lor, ca să niveleze mogâldețele de pământ, mușuroaiele, să curețe apoi islazurile, ce li s'au dat deja, pe baza legii de reformă agrară, pe suprafețe de mii de hectare în detrimentul pa-

trimoniului forestier al țării, care reprezintă o mare bogăție națională și care odată distrus trebuie să treacă un secol și mai bine, până ce se va mai putea produce arbori cu dimensiuni proprii pentru fabricile de cherestea”.

„Și numai dacă în urma îmbunătățirii florii din islazurile ce posed; după reglementarea pășunatului printr'o chibzuită alternare a lui; după fertilizarea pășunilor prin îngrășăminte solide și lichide, cu alte cuvinte după ce se vor practica diverse ameliorațiuni pastoraie, imitând și noi exemplul altor țări unde oamenii nu stau cu brațele încrucișate și nici nu se văicăresc într'una, ci lucrează cu spirit de discernământ în propriul lor interes; numai după ce pășunile actuale, cari sunt cele mai multe pline cu plante inutile sau vătămătoare, ca spini, măcăci, bozii, urzici, stevie, steregoaie, etc., vor fi îmbunătățite — în care caz vor putea hrăni un număr, de cel puțin trei ori mai mare de vite, ca cel de acum, — dacă zic, se va dovedi atunci, și numai atunci, că locuitorii mai au nevoie și de alte pășuni, nu vom gândi să mai sacrificăm din suprafața actuală a pădurilor cari ne-au mai rămas, dacă aceasta va mai fi posibil.

„Până atunci însă, înțelegeți bine, că ar fi o crimă, să li se satisfacă cererile lor nejustificate.

Și când se vor convinge sătenii, că nu suprafața însăși a terenului de islaz asigură hrana vitelor, ci cantitatea reală de iarbă bună ce crește pe el: că dacă se continuă practica de până acum, sterilele, cu aspectul lor de dezolațiune, se vor înmulți ca o rană, ca o lepră disgustătoare a pământului, substituindu-se astfel admirabilelor masive forestiere de altă dată, prin a căror exploatare regulată se procura anual mijloace de trai îndestulătoare muntенilor și anume tocmai atunci când, încetând lucrările agricole, nu au altă ocupațiune, ei ne vor reproșa, și cu drept cuvânt, spunându-ne :

— „Bine, Domnilor, noi am cerut islazuri, ca niște proști ce suntem, dar Dvs. ca oameni învățați, cari vă pricepeți când omul face bine și când face rău, de ce ne-ați dat ?”

După atari explicațiuni și alte amănunte, despre cari nu-mi mai aduc acum aminte, unul din persoanele prezente îmi zise :

— „Dar, d-le profesor, nimeni până acum nu ne-a vorbit așa ca D-ta astăzi!

— Cum, obiectai eu, Dvs. nu aveți în județ ingineri agronomi, cari cunosc toate aceste lucruri și poate și mai bine ca mine ?

— O fi cunoscând, d-le profesor, îmi replică altul, dar le păstrează se vede pe seama Dumnealor, căci nouă nu ne spun nimic !

Dându-mi seama că am deaface cu oameni înțelegători, cari pot deveni utili concetățenilor lor și anume prin fapte pozitive nu numai prin simple promisiuni ademenitoare, dictate de preocupări politice, le-am declarat:

— „Domnilor, pentru că văd că ați ascultat cu atențiune și interes, ceea ce am avut onoarea a vă spune până acum, îmi voi permite ca să vă trimit, imediat ce voi ajunge acasă, o broșură cu o conferință ce am ținut la Soc. „Progresul Silvic” în anul 1921, despre „Islazurile comunale și problema silvo-pastorală”, în care veți găsi multe învățăminte în legătură cu chestiunea ce a făcut obiectul discuțiunii de față.

— Bine, Domnule profesor, să ne trimiteți și noi îți mulțumim mai dinainte.

Ne-am luat rămas bun după aceea, în mod foarte prietenos, și reprezentanții jud. Bihor ieșiră din cancelarie afară.

Locuitorii interesați așteptau să vadă, care a fost rezultatul intervenirii lor. Negreșit ei erau aproape siguri, că li se vor aproba de astă dată cererile. Unul dintr'înșii întrebă, totuși, pe unul din cei doi Domni senatori sau deputați :

— Ei, cum s'a hotărât, Domnilor?

— Ia să veniți și voi cu sapele și să stricați mușuroaiele de pe islazuri, nivelând apoi pământul; să le curățiți apoi de mărăcini, de tufărișurile de mesteacăn și alte specii netrebnice și numai pe urmă să cereți alte locuri de pășune, — le răspunse senatorul ori deputatul în comun acord cu ceilalți, inclusiv prefectul și prim-pretorul.

La această știre, la care sătenii nu se așteptau deloc, se uitară uimiți unul la altul și după plecarea automobilelor, unul dintr'înșii, cu totul deziluzionat, observă :

— I-auzi mă, ce spun ăștia ! Cică să dărămăm muntele și să-l țărîm cu sapele în vale. Pe dracul ! Ceilalți făcură haz la aceste cuvinte, iar noi ne convinseserăm, odată mai mult, că obiceiurile rele nu se schimbă dela o zi la alta. Prin răbdare însă și perseverență nu se poate ca cineva să nu reușească, când scopul este laudabil.

Inapoiindu-ne în București, m'am grăbit să trimit un exemplar din broșura cu conferința mea prefecturii jud. Bihor, iar despre cele constatate dimpreună cu d-l inginer inspector g-ral Grozescu, am

inaintat Ministerului un memoriu amănunțit, tăcând în acelaș timp propuneri spre a servi ca norme pentru viitor în cazuri analoage.

O parte dintr'insele au fost aprobate de Minister. Despre aceasta știe și d-l Comanici, deoarece D-sa a făcut referatul cu avizul de a ni se da nouă delegațiune pentru cercetarea din jud. Bihorului.

Este drept, că până acum în ținutul Făgărașului, de unde Domnia sa este originar, n'am fost. Știu însă că nu era tocmai nevoie de prezența mea, pentrucă, după cum sunt informat, nicăieri ca acolo legea de reformă agrară n'a făcut așa de puține ravagii în păduri și pe cele pe cari le au, ca oameni înțelepți ce sunt, le păstrează cu religiozitate.

În schimb, în urma deciziei Consiliului de Miniștri, prezidat de D-l General Averescu, după propunerea d-lui *Mitilineu*, fostul Ministru al Afacerilor Străine, însoțit fiind de D-l inginer inspector g-ral Fonai, am vizitat în anul 1926 întreaga regiune vizată de Tratatul dela Trianon, și anume în timp de 40 de zile, parte cu automobilul (5000 km), parte călări, parte pe jos, iar rezultatul consemnat în trei referate succesive, cari au fost prezentate torului în drept, au fost citite de câțiva D-ni Miniștri titulari ai Departamentului Agriculturii și Domeniilor, precum și de mult regretatul bărbat de stat *Vintilă Brătianu*, pe care avusesem onoarea a-l cunoaște în alte împrejurări. Audiențe spre a arăta și prin viu grai cazurile cari, după mine, ar fi trebuit soluționate urgent, am cerut Domnilor Miniștri, este adevărat, dar fiind desigur prea ocupați cu alcătuirii de proiecte de legi organice de mare însemnătate, nu au dispus de timpul necesar spre a mă primi măcar timp de o jumătate de oră, cât le cerusem ! (aplauze prelungite).

CUVÂNTAREA D LUI ING. INSP. G L SILVIC ST. STĂNESCU.
DIRECTORUL TECHNIC AL CASEI PADURILOR

În vara anului 1901 am fost concentrați, două promoții de stagiaari, absolvenți ai cursurilor teoretice ale școalei superioare de silvicultură dela Brănești, (promoțiile V-a și VI-a) împreună cu elevii brigadierii ai școalei, pentru ridicarea în plan și amenajarea pădurilor din munții Mușuroaele Mari și Mici din ocolul silvic Cămpulung (jud. Muscel), sub conducerea d-lui profesor Petre Antonescu.

D-sa a stat în permanență cu noi în munte, timp de două luni și jumătate. Iși adusese familia la Câmpulung, unde însă nu scoborâ decât Sâmbăta seara, pentru a se reîntoarce Luni dimineața, câte odată rămânea cu noi chiar și Duminica.

Drept locuință ne construise, într'o poiană, o colibă de bârne cu două camere: una mai mare în stânga de circa $4/5$ m. care ne servea drept dormitor, în care scop ne confecționasem două paturi suprapuse de câte 2 metri lățime, cu saltea de cetină, în cari dormeam unul lângă altul, în curmeziș și o altă cameră mai mică, în dreapta, ca de $2,50/5$ m. cu un pat pentru d-l profesor Antonescu, tot cu saltea de cetină.

Această din urmă cameră servea și de cancelarie, în care scop improvizașem o masă, peste care așezasem o planșetă pentru raportat.

Ambele camere comunicau între ele, iar comunicația cu exteriorul se făcea prin camera noastră.

Lângă colibă întinsesem și câteva corturi pentru elevii brigadierii, pentru pădurari și lucrători.

În acea campanie am executat o lucrare cât se poate de completă: Ridicarea în plan cu triangulație a celor doi munți, cu toate detaliile, nivelement, descrierea parcelară, cubajuri, locuri de încercare, aplicarea parcelarului de gestiune, fixarea liniilor prin stâlpî numerotați etc. cum și un proiect de drum.

Intr'o Luni dimineața, odată cu d-l profesor Antonescu a venit în munte și regretatul Vasile Goleșcu, șeful ocolului silvic Câmpulung, cu o echipă de pădurari și un brigadier, pentru a cuba și estima arborii tăiați de noi în locurile de încercare și cu ocaziunea deschiderii liniilor, pentru scoaterea lor în vânzare.

Venise omul pregătit să stea în munte toată săptămâna, în care scop își adusese, între alte provizii și vre-o șapte, opt pui de găină.

N'a putut însă să stea întreaga săptămână, după cum era hotărît, căci după vre-o patru zile a fost chemat la Câmpulung; nu-mi amintesc dacă pentru vre-o afacere de serviciu sau vre-o chestiune personală a D-sale. La plecare îi mai rămăseseră vre-o doi, trei pui, între cari și un cocoș, pe cari i-a oferit d-lui profesor Antonescu.

Deoarece cocoșul cânta, d-l Antonescu nu s'a îndurat să-l

taie, ci l-a oprit pentru ca, după cântecul lui, să ne scoale și pornească la lucru dimineața.

Cocoșul își avea culcușul sub pat la noi.

Din cauză că decând fusese adus acest cocoș, eram sculați mai de dimineață decât înainte, este lesne de înțeles, că el nu se bucura de prea multe simpatii.

În adevăr, la ora 4 dimineața când cânta, se auzea un murmur general de protest din partea noastră, căci știam că imediat auziam și pe D-l Antonescu din odaia de alături: Sus! Dreptți! La treabă! Iar după un minut două, apărea în persoană în odaia noastră cu o blană lungă pe umeri, după care bine înțeles nu mai rămânea nici unul culcat.

Intr'o dimineață pe când colegul nostru Marin Niculescu își căuta opincile pe sub pat, dând cu ochii de cocoș, începu să-l buchisească, certându-l în același timp: Fir'ai afurisit! Din cauza ta nu putem dormi! În acel moment tocmai intra d-l profesor Antonescu pe ușă și, surprinzându-l asupra faptului, începu a striga: Lasă cocoșul Domnule! Ce-ai cu cocoșul? După care i-a tras o săpuneală bună colegului.

În timpul zilei cocoșul umbla pe poiană, în jurul colibei, ciugulind prin iarbă.

Intr'o seară, când ne inapoieim de la lucru, aflăm că a dispărut cocoșul, iar omul care păzea coliba n'a putut să dea nici o știre despre el; toți am rămas cu bănuiala, că cocoșul depărtându-se prea mult de colibă și intrând în pădure, s'a rătăcit sau l-a mâncat vre-o fiară.

Târziu am aflat, că el a fost mâncat de colegul nostru Al. Blându, care văzând că d-l profesor Antonescu nu se îndură să-l taie și cum de felul lui era tare gourmand, i-a pus gând rău.

Astfel într'o zi, pretextând că se găsește cu lucru la o distanță prea mare, ne spune că nu va veni seara la colibă, ci își va face pe acolo un rost de dormit.

Se vede că atunci a dispus, ca vreun lucrător să șterpelească cocoșul. De dormit nu știu cum va fi dormit colegul Blându, în noaptea aceea, dar de ospătat cred că s'a ospătat bine cu cocoșul D-lui Antonescu.

Noi am scăpat de cocoș, nu însă și de sculatul de dimineață! (Răsete).

RĂSPUNSUL D-LUI PROF. ANTONESCU LA «POVESTEA
COCOȘULUI»

D-l *Stan Stănescu*, inginer inspector general silvic și director în Casa Autonomă a Pădurilor Statului, cu povestea cocoșului îmi reamintește, nu fără oarecare nostalgie, de timpul când acum 32 de ani, în toată vigoarea maturității fiind, mă aflam în mijlocul foștilor mei elevi, acum și ei în parte încărunțiți, doritori de a se instrui, de a se desăvârși în cunoștințe practice indispensabile nobilei cariere ce își alesese, necruțând zile, săptămâni și luni întregi nici osteneala, deoarece trebuiau să sue în fiecare zi neexcluzând nici sărbătorile și să coboare coastele repezi ale munților Mușuroaiele Mari și Mici din jud. Muscel și nici sacrificiile, deoarece drept confort se mulțumeau, cum vi s'a spus, cu o saltea de cetină de brad, iar ca hrană, ziua, după mămăliga prăjită de dimineața pentru a nu întârzia dela lucru, își potoleau foamea cu te miri ce, astfel că numai seara adunați în jurul focului, unde în ciauul de tuciu fierbea o nouă mămăligă, de astă dată pregătită după toate regulile artei și cu ceva brânză, ciuperci, pastramă de oaie, lapte mai rar, deși ne găseam la munte, căci ciobanilor le era oprită vânzarea și ce dădeau o făceau gratuit sau pe câteva pachete de tutun oferite benevol, dar nu cerute, iar de ciorbă sau friptură de miel sau de găină numai rar de tot, fiind și scumpe pentru pungile noastre slăbănoage și greu de aprovizionat.

Mă gândesc cu drag la acele vremuri dispărute deja de mult, când iubirii mei elevi, prin sânguința lor la lucru, prin conduita lor exemplară, necărtind niciodată din pricina greutăților ce erau ținuți să le suporte, mă îmbărbătau și pe mine și le împărtășeam cu aceiași seninătate necazurile, așteptând cu înfrigurare rezultatul final al eforturile comune. Cu toate vicisitudinile prin cari trecuse discipolii mei, încălțați cu opinci, cari de multe ori erau roase, tocite și împeticite de atâta umblet de colo până colo prin pădure, când coborau dela munte, după terminarea lucrărilor pe teren, spre a porni cu toții către reședința dela Brănești, aveau obraji îmbujorați de sănătate și erau plini de vigoare. Sosiți aici se începeau calculele și celelalte lucrări de birou, cari în totdeauna se sfârșiau cu bine.

Operațiile de tehnică silvică din această campanie de lucru, care a fost, în adevăr, una din cele mai bine organizate, mai fructuoase, a constat din cubaje, din alcătuirea amenajamentului pădurii

de pe munții menționați mai sus, — care a servit unora și poate va servi și altor silvicultori începători, de ghid, de îndrumare, — precum și din analize de arbori și alte determinări științifice, cari au fost apreciate și de oarecari profesori din străinătate.

Diagramele alcătuite, rezultat al acestor determinări, se pot vedea și astăzi, într'o planșă expusă în muzeul forestier din Parcul Carol al administrației pădurilor statului.

Cât pentru povestea cu cocoșul de la Mușuroaiele, ea a trecut, se vede, în amintirea diverselor promoții de ingineri silvici și face deliciul lor, ori de câte ori se găsesc la o petrecere mai mulți inși împreună.

La urma urmei, de ce nu aș spune adevărul, cocoșul cu pricina sfârșise să-mi fie și mie tot așa de puțin simpatic ca și elevilor stagiați, căci mi se părea că *cutgurigul* lui devenea din ce în ce mai sonor, și că el se trezea din ce în ce mai de cu noapte, deși aș fi vrut și eu, vorba omului, să dorm o jumătate, ba chiar și o oră întreagă mai mult, mai cu seamă când se întâmpla a doua zi să fie o sărbătoare sau o vreme prea ploioasă.

Dar odată ce se auzea cutcurigul cocoșului, devenit acum legendar, heghemonia mă împiedeca de a nu mă scula și eu, strigând:

— „Deșteptarea băieți, odată, de două ori, când voi spune de trei ori, pe niciunul să nu-l mai găsesc pe cetină. Imbăcați-vă repede, mămăliga și în pădure la lucru!”

C I N A
RESTAURANT DE LUX

18 Noembrie 1933.

Banchet dat in onoarea
D-lui Prof. P. ANTONESCU

cu ocazia jubileului:

75 ani de viața,
54 „ in serviciu de stat,
35 „ de profesorat.

M E N U

Caviar frais
Consommé Royal
Vol-au-Vent Financier
Poulet rôti
Pommes Pailles
Salade de saison
Fromage assorté
Corbeilles de fruits
Bombe CINA
Langue de Chat
Café
Tzuica, Vermouth .
Vin Garoflid superieur
Eau Minerale
Champagne Mott

PARTEA III_a

TELEGRAMELE ȘI SCRISORILE OMAGIALE ADRESATE
SĂRBĂTORITULUI ȘI RĂSPUNSUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

A. Străine :

Telegrama D-lui Dr. Sevcik Decan al Fac. forest. Politehnica Praga
Onor. Comitetul Jubiliar Prof. Antonescu, București, B-dul Take Ionescu, 31

La faculté forestière de la Polytechnique de Prague se souvient chaleureusement de ses rapports amicaux avec la Faculté de Bucarest elle salue leur fondateur et lui souhaite bonne santé et bonne chance pour l'avenir. Doctor Sevcik, Doyen,

Telegrama D-lui Prof. Jirsik dela Facultatea forestieră din Praha

Profesorului Antonescu, București, Bul. Take Ionescu, 31

Meilleures felicitations à l'occasion de votre anniversaire, Jirsik, professeur à la Faculté forestière de Polytechnique de Praha.

Telegrama D-lui Ing. Kaisler Profesor facult. Forestieră Praha

Comitetului Jubiliar Profesor Antonescu, București, Bul. Take Ionescu, 31
Casa Autonomă a Pădurilor Statului

A monsieur le professeur Antonesco avec mes bons voeux de fête et mes felicitations très vives pour ses succès presents et tuturs; salutations cordiales, Ing. Kaisler, Professeur à la Faculté forestière de Polytechnique de Praha.

Telegrama D-lui Ing. Artner, Dir. Staț. de experimentație Adamov
Cehoslovacia

A l'occasion de votre 75ème fête de naissance veuillez agréer, monsieur le Professeur, toutes nos felicitations les plus sinceres au nom des tous les forestiers du masaryk, les Adamov Tschecoslovaquie. Ing. Artner.

*Scrisoarea D-lui Prof. Ing. Dr. Rudolf Hasa
dela Șc. Super. Agricultură din Brno*

P. Comitetul Jubiliar Prof. Antonescu

București I.

Messieurs,

A l'instant où vous vous préparez de célébrer le 75ème anniversaire de naissance et le 54ème de l'activité spéciale forestière du Prof. P. Antonescu, l'un de vos sylviculteurs des plus réputés, Doyen pendant de longues années et édificateur de votre Ecole Supérieure Forestière, l'ornement de la sylviculture européenne, je prends la liberté de joindre mes félicitations et l'expression de mon profond respect, non seulement pour ses qualités *merveilleuses de savant et de maître*, mais aussi *pour la grandeur et la bonté de son cœur*, pour lesquelles les participants de l'excursion forestière de l'année passée dans votre glorieux et beau pays l'ont appelé: «Leur bon et chevaleresque Père».

Que la Providence divine garde Mr. le Professeur P. Antonescu dans les rangs de ses élus, et qu'elle accorde ses bénéfices pour de longues années à ce noble vicillard.

Veillez agréer, Messieurs, l'expression de mes sentiments très respectueux.

Scrisoarea D-lui decan al Fac. forestiere din Brno

Comitetului Jubiliar Prof. Antonescu,

București.

Au nom de la Faculté forestière de l'Institut National Agronomique de Brno, j'ai l'honneur, comme Doyen de cette Faculté, d'exprimer à l'occasion de sa 75ème fête de naissance et 54ème anniversaire de son activité forestière, à M. l'ingénieur Prof. P. Antonescu; ancien professeur de l'École Polytechnique du Roi Charles II à București, Doyen et édificateur de la Faculté forestière de cet École, nos congratulations les plus cordiales.

Nous serons très heureux de le voir pendant des longs années en pleine santé, se réjouissant des effets de son travail plein de mérites et voué entièrement à la prospérité de la sylviculture et à l'éducation du personnel, chargé du soin des forêts, dont les trésors national et sociaux sont fort connus.

La Faculté forestière de l'Institut National Agronomique de Brno se souvient avec joie du grand intérêt, porté par le jubilaire envers notre Institut. Nous considérons cet intérêt comme impulsion pour notre activité et nous en sommes très flattés.

Je vous prie donc de vouloir bien transmettre au Prof. Antonescu nos salutations les plus sincères et d'agréer l'assurance de nos meilleurs considérations et les plus distinguées.

Scrisoarea D-lui Președinte Inginer Bernard din Brno

Comitetului Jubiliar Prof. Antonescu la București

Les ingénieurs forestiers de la Moravie et de la Silesie, associés dans la section de Brno, se permettent de saluer M. l'ingénieur P. Antonescu, ancien professeur de la polytechnique Roi Charles II à Bucarest et créateur de la Faculté de silviculture de cette polytechnique, à l'occasion de son soixante-quinzième anniversaire.

Les ingénieurs forestiers de notre pays estiment avec une admiration profonde l'oeuvre scientifique et pratique du célèbre jubilé et du fond de ses coeurs lui adressent des souhaits les plus cordiaux des nouveaux succès et une joie constante de son oeuvre magnifique et admirable.

*Scrisoarea D-lui Otto Bursik Președ. Societății studenților**Facultății forestiere din Brno*

Monsieur le Doyen.

Quoique bien loin de vous, nous venons d'apprendre la date du 75ème anniversaire de votre naissance, anniversaire bien glorieux puisqu'il signifie 54 ans de vie active pleine de travail consacré à l'oeuvre forestière en Roumanie.

Nous saisissons l'occasion de notre XVIème Assemblée générale et encore une fois réunis, nous avons l'honneur de vous prier Monsieur le Doyen, de bien vouloir accepter nos salutations distinguées et les souhaits de bonne santé et de réussite dans vos travaux futures; nous souhaitons bien que le sentiment de contentement et de satisfaction de l'oeuvre accompli et généralement apprécié partout, vous réjouisse longtemps.

Veillez agréer encore une fois, Monsieur le Doyen, nos félicitations et l'assurance de nos sentiments très respectueux.

Scrisoarea D-lui I. Řiha Ing. Insp. G-1 silv. Trebon (Cehoslovacia) în limbă cehă, tradusă de Legația din București în limba română.

Prea Stimate Domn,

Mă consider onorat să fac parte din acei cari în această zi importantă prezintă profundă stimă Domniei-Voastre, reprezentantului științei silvice cu renume mondial și de a mă închina înaintea părului argintiu al unui om de știință, care toată viața lui a închinat o muncă statornică pe câmpul cercetărilor științifice în materie de silvicultură.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze pădurile nobilelor popor român și să

vă ajute să mai puteți încă mulți ani activa întru prosperitatea lor și a ne fi nouă tinerilor silvici români și cehoslovaci o călăuză la munca noastră idealistă pe tărâmul silviculturii.

Cu profund respect.

I. Riha

Inspector general silvic
Trebou (Cehoslovacia)

Răspunsurile Societății „Progresul Silvic”.

Tuturor acestor delicate atențiuni. — cari pe lângă omagiul adus omului de știință, vădesc simpatia națiunii surori — Cehoslovacia, precum și a camarazilor forestieri streini față de decanul nostru D-l Petre Antonescu — biroul Societății «Progresul Silvice» a adresat următorul răspuns :

1) Mr. le Dr. Sevcik Doyen de la Faculté forestière de l'École Polytechnique, Prague.

2) Mr. le Doyen dela Fac. for. de l'Institut Nat. Agronomique, Brno.

4) Mr. Prof. Ing. Dr. Rudolph Hasá Ec. super. d'Agriculture, Brno.

5) Mr. Ing. Kaisler Prof. à la Faculté forestière de l'École Polytechnique, Prague.

6) Mr. Ing. Jirsik Prof. à la Fac. forestière de l'École Polytechnique, Prague.

7) Mr. Ing. Artner Dir. de la Station expérimentale forestière, Adamov Tchecoslovaquie.

8) Mr. Ing. Bernard Président dela Section des Ingénieurs forest. dela Moravie et dela Silésie, Brno.

«En réponse à votre aimable lettre (télégramme) de félicitation pour Mr. le Professeur P. Antonesco à l'occasion de son anniversaire qui a eu lieu le 18 Novembre 1933, nous avons l'honneur de vous adresser nos plus chaleureux remerciements et vous prions d'agrèer, cher collègues, nos salutations distinguées.

Président
(ss) C. P. Georgesco
Ing. Cons. Silv.

Secrétaire général
(ss) P. Ioan
Ing. Insp. g^l silv.

B. Române :

Din partea D-ului Ing. Insp. G-1 G. Popescu, Prof. Șc. Politehnică, fost delegat principal al României în comisia tehnică a Regimului Apelor Dunării

Iubite Domnule Antonescu,

Pe cât de mare mi-a fost bucuria, când am primit invitațiunea de a lua parte la sărbătorirea Dvs., pe atât de rău mi-a părut că fiind bolnav, nu am putut lua parte.

Ași fi dorit ca să vă arăt și eu, împreună cu aceia cari au avut ocaziunea să cunoască activitatea și roadele așa de fecunde ale acestei activități, cât de mult am apreciat calitățile sufletești și cunoștințele Dvs., atunci când am avut norocul, să vă am de colaborator la lucrările Conferințelor internaționale și coleg la școla politehnică.

Retragerea Dvs. din viața activă a organizațiilor și instituțiilor țării, reprezintă, fără îndoială, un gol greu de împlinit, — mai ales în aceste vremuri turburi când cunoștințele, experiența și mai ales cuminența oamenilor este atât de mult simțită!

Dar oamenii sunt trecători; operele lor, faptele lor și realizările din viață sunt singurile cari nu pier.

În această privință, tinerii cari vor îmbrățișa cariera pe care Dvs. ați ilustrat-o și cari, în orele de studii practice, vor cutreera codrii țării acoperiți de imense păduri, nu vor putea să nu pronunțe, cu respect și admirațiune, numele Dvs.

V'ați făcut datoria pe deplin, Dumnezeu să vă dăruiască de aci înainte încă mulți ani pentru ca să puteți în liniște, să continuați a pecetlui, ceea ce ați agonisit cu atâta muncă și competență.

Primește, scumpe Doamnă Antonescu, și cu această ocaziune omagiile mele de nestrămutată iubire și devotament.

Prof. Gh. Popescu

Ing. Insp. G-1

Scrisoarea D-lui Ministru C. Coșescu, Delegatul României în Comisiunea permanentă a regimului apelor din basinul Dunării

Mult stimat Doamnă Profesor,

Scrisoarea de invitațiune prin care D-l director Grozescu m'a încunosiținat la Viena despre proiectul sărbătoririi D-tale, cu ocazia retragerii din funcțiunile publice, ce mi onorat mai bine de o jumătate de secol, mi-a fost înapoiată aci, câteva zile mai târziu; n'am luat deci cunoștință decât din ziare de chipul strălucit în care D-l Subsecretar de Stat la Domenii, colegii D-tale, adică foștii și actualii D-tale elevi, au ținut să preaslăvească pe acela, care la 75 de ani pune capăt — oficial cel puțin — rodniciei sale activități din trecut.

În acea zi eram de altmintrelea la Galați.

Dar de așa fi știut la timp, îți mărturisesc că așa fi înfrânt, pentru odată în viața mea, obiceiul de a nu mă invita la masă nimănui, cu certitudinea că, în acea seară chiar «nepoftitul ar fi găsit un scaun»! Ași fi fost fericit, să aduc și eu o infimă contribuție la preamărirea unei părți din activitatea D-tale, vorbesc de aceia petrecută afară din țară, acolo unde, printre reprezentanții Statelor din Comisiunea Internațională a Regimului Apelor, am avut prilejul să te cunosc, să te apreciez și să te afeționez cordial, pentru rarele D-tale calități. Ași fi fost fericit să completez pe D-l Ministru Manolescu. Strunga care, darnic cu D-ta, sever cu alții, și-a caracterizat în foarte frumoase cuvinte trecutul, fixându-ți pe

piept «Crucea pentru Merit», distincție cu care M. S. Regele a binevoit să pecetluiseră în înalta Sa apreciere, ca de obicei, justă și în adevăr meritată, o viață și o carieră publică exemplară.

De ași fi fost printre comesenii, și-ași fi spus. «Moșulică».

«Îngăduște acelaia, care, prin D-ta a învățat să studieze, aprecieze și să iubească pădurea, să-i discute farmecul și importanța, să-i ascundă, sau să-i destăinuiească secretele în fața acelora care-i numără brazii decapitați și pueții sădiți din nou, cari-i socotesc anii trăiți și anii temutelor despăduriri, — îngăduște-i — ași fi zis — să te cheme astă seară — care e seara D-tale de sărbătoare unică în viața unui om — cu numele familiar și amical cu care te întâmpina în sesiunile plenare pe unde străbăteau Europa spre a mă găsi și a-ți regăsi pe aceia dintre colegii mei și colegii D-tale străini, în mijlocul cărora te-ai aflat ani de zile, înainte chiar de venirea mea în capul Delegațiunii României,

Când aud că implinești 75 de ani și că numai din cauza numărului lor ești îndatorat să faci loc la alții mai tineri, mă întreb: dacă ești în adevăr bătrân?

Eu cred că nu; afirm că nu!

Bătrânețea este, după mine, starea în care forțele fizice și intelectuale încep să dispară; ea nu este deci efectul unic al numărului anilor, ci efectul desrădăcinarilor treptate — mai aparente sau mai invizibile — pe care anii le-au creat pe fizicul sau creierul individului.

Cine ar comite sacrilegiul de a zice că D-ta pseudo — «moșulică», nu ești mai verde, mai tânăr, la trup și la minte, decât mulți alții — dacă nu din cei dimprejurul mesei, cari s'ar putea pipăi în acest moment cu oarecare neliniște — dar cel puțin de aiurea, la o vârstă cu mult mai puțin înaintată?

Pădurea — pădurea simbolică — aceea pe care ai iubit-o, care a trăit în mintea și preocuparea D-tale constantă, aceea în care D-ta însuși ai trăit cu gândul mai bine de o jumătate de secol, și-a împrumutat ceva din maiestatea brazilor ei, cari nasc, cresc, se înalță, se înmlădie, trosnesc adesea sub bătaia crivățului, însă nu cad decât sub securea nemiloasă a pădurarului, dar nu pentru că s'au uscat, ci pentru că brazii mai tineri au și ei nevoie să crească și ramurile cam prea dezvoltate ale celor mai vechi îi înăbușe!...

Acesta e cazul D-tale; mâine va fi al altuia, al meu și al tuturor acelora cari, la un moment dat, fac umbră altora; deci trebuie să dispară... E legea firii, a bugetului și întrucâtva a moravurilor!!

Îți aduc, Moșulică, în mijlocul foștilor D-tale elevi, colegii de azi, omagiul acela și acelora cari în Comisiunea Internațională a Regimului Apelor au știut să-ți aprecieze vasta D-tale competență în materie silvică, rarele D-tale calități de tehnician, onestitatea opiniilor ce emiteai, amenitatea raporturilor ce ai întreținut cu toții, înțelegerea profundă a intereselor naționale ce apărai.

Amintirea lor amicală și a rămas fidelă, și în ultima sesiune a noastră, la care n'ai participat, am fost rușat să-ți transmit ecoul sentimentelor de amicitie și regretelor cordiale ale tuturor colegilor mei și experților lor.

Eu, în special. Îți datorez fără rezervă tot succesul, toate elogiile ce am putut să obținem câțiva ani dearândul în privința chipului în care situațiunea forestieră din basinul convențional al Dunării s'a dezvoltat treptat.

Îți aduc aci mulțumirile mele devotate și recunoscătoare odată cu urările

mele amicale de a ajunge la sărbătorirea centenarului unei vieți laborioase, închinată exclusiv țarinei românești. Regretându-ți plecarea, n'am decât o conso-lare: aceia de a-mi fi lăsat un urmaș demn de profesorul lui, tânăr, harnic, destoinic, cinstit și modest: **vorbesc de D-l director Grozescu**, care îndeplinește astăzi pe lângă mine un rol din cele mai bine apreciate».

Bag de seamă că am terminat cuvântarea, ce n'am ținut în realitate... și că e timpul să termin și scrisoarea, reînnoindu-ți, mult stimat Domnule profesor, **expresiunea recunoscătoare a sentimentelor mele de credincioasă și afectuoasă stimă**.

P. S. — Vei primi peste puțin Crucea de Comandor al Ordinului «**Coroana Jugoslavă**», pe care **M. S. Regele Alexandru** a binevoit să ți-o confere, pe baza propunerii mele, ca răsplată și amintire a colaborării noastre la încheierea Con-vențiunilor hidrotehnice româno-jugoslave.

Scrisoarea D-nei Cezarina N. G. Popovici
(Văduva regretatului prof. inq. cons. silvic)

Cu urările sale cele mai afectuoase pentru bine meritata Dv. sărbătorire; urându-vă viață lungă și sănătate.

Călinești (Muscel).

Scrisoarea D-lui prof. G. Ionescu-Sisești
Fost Ministru Agr. și Domenii

Domnule Președinte,

Vă mulțumesc pentru invitațiunea, pe care mi-ați făcut-o, de a asista în ziua de 18 Noembrie la sărbătorirea jubileului de 75 ani ai d-lui profesor Petre Antonescu.

Regret mult că; trebuind să plec din București, nu voi putea asista la această binemeritată sărbătorire.

Vă rog să transmiteți din parte-mi D-lui profesor P. Antonescu urările cele mai calde de viață lungă și continuă vigoare, pentru a da și mai departe silviculturii românești aleasa Domniei sale contribuție de muncă și de creație.

Domnul profesor Antonescu este o pildă rară de îndrumător al tinerilor generații, cari s'au format la lumina spiritului său și cari nu s'au depărtat nici odată de această nobilă și frumoasă misiune. El este unul din creatorii științei silvice române și rar mi-a fost dat să văd un om mai îndrăgostit de specialitatea sa decât profesorul Antonescu.

Iată de unde vine prestigiul unanim, de care se bucură și iubirea de care este înconjurat în toate cercurile, nu numai în cercul mai restrâns ai specialiștilor silvici.

Dacă țara noastră ar avea mulți profesori ca d-l Antonescu, care să dea cu acciași neprecupețită convingere, pregătirea tinerilor generații și dacă ar

avea încă mulți bărbați, cari, în specialitatea lor, să fi creiat ceea ce creiat D sa, am putea să ne credem ajunși la idealul de națiune de cultură, spre care râvnim cu toți.

Asigur pe d-l profesor Antonescu de toată admirația ce i-o port și îi doresc din inimă să se bucure încă multă vreme de roadele unei așa de strălucite și de pilduitoare cariere.

Primiți vă rog, Domnule Președinte, asigurarea alesei prețuiri ce vă o poartă.

G. Ionescu Sișești
Str. Romulus. 7

București. 17 Noembrie 1933.

Scrisoarea D-lui prof. M. Kirițescu-Arva

Rectorul Academiei de Inalte Studii Agronomice din București

Scumpe și stimate D-le Profesor,

Fiind reținut în casă de o ușoară răceală am fost împiedecat eri, să iau parte la frumoasa sărbătorire care vi s'a făcut. Odată cu regretul meu de a fi fost împiedecat de la împlinirea unei plăcute datorii, dați-mi voe să mă asociez pe această cale la cinstirea omului și munca lui, care pentru noi toți, din ori ce ramură de activitate am fi, rămâne ca o pildă vie și un izvor de îmbărbătare în răspântia grea a vremurilor de azi.

În această zi, când în mijlocul dragostei și recunoștinței colegilor de breaslă vă vine și înalta înțelegere a unei munci rodnice dați-mi voe ca în numele Academiei de Inalte Studii Agronomice din București și al meu personal să vă urez sănătate deplină și viață lungă, pentru ca de pe înălțimea operei Dv., durată cu răbdare și sârguință, să fiți un îndreptar pentru noi toți.

Să trăiți!

M. Chirițescu-Arva

19/XI/933.

Te'egramă D-lui prof. ing. M. Manoilescu

Fost Ministru

Din toată inima mă unesc cu toți cei cari v'au sărbătorit marea și rodnică activitate.

Mihail Manoilescu

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. G-l C. D. Bușilă
 Prof. Școala Politehnică București

Domnule Președinte,

Regret foarte mult. că sunt împiedecat azi a lua parte la sărbătorirea colegului prof. A. Antonescu, și a-i aduce felicitări pentru o folositoare activitate de 54 ani în serviciul silvic al Statului, din cari 35 ani în cariera didactică.

Regimul silvic și propășirea exploatărilor silvice și a industrializării lemnului datoresc foarte mult, D-lui consilier silvic P. Antonescu. Prin această activitate a servit Corpul silvic și i-a dat îndrumări, pentru aceea ce acest Corp are de desfășurat în folosul economiei naționale.

Această activitate a consilierului silvic a fost complectată cu acea exercitată de pe catedra de pe care a propagat știința silvică și a deschis calea activității forestiere generațiilor ce au eșit sub conducerea lui P. Antonescu.

Vă rog pe Dvs. a transmite colegului P. Antonescu cele mai bune felicitări pentru viața de o folositoare activitate, pentru interesul țării pe terenul silvic și acel al învățământului și urez D-lui P. Antonescu încă mulți ani cu sănătate pentru a putea aduce bune consilii Corpului silvic în marea operă ce are de îndeplinit, pentru ridicarea economică a țării.

Primiți, Domnule Președinte, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Constantin D. Bușilă
 Profesor la Școala Politehnică „Regele Carol II”

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. Const I. Budeanu:
 Profesor Șc. Politehnică București

Domnule Președinte,

Regret foarte mult că, fiind forțat a lipsi azi din București, nu voi lua parte la serbarea și la dineul ce se dau în onoarea D-lui prof. P. Antonescu.

Activitatea inimoasă și îndelungată a D-lui profesor Antonescu, dusă cu o competență desăvârșită, vor constitui un exemplu pentru tinerele generații.

Urându-i D-lui profesor Antonescu ca încă mult timp să poată da con cursul său prețios tehnicei românești, vă rog a primi distinsele mele salutări,

Budeanu

Telegrama D-lui Ing. Insp. G-l Gh. Nicolau
 Prof. Școala Politehnică București

Cu ocazia împlinirii vârstei de 75 ani vă doresc încă mulți ani fericiți.

Inginer Gh. Nicolau

Scrisoarea D-lui prof. Dr. Gr. Antipa
Președ. Cons. de Ad.ție PARID

Iubite Doamnă Antonescu,

Sunt foarte necăjit, că tocmai în ultimul moment un caz de forță majoră mă împiedică de a lua parte la sărbătorirea D-tale și mă văd nevoit ați trimite pe această cale sincerile mele felicitări, urând ții ca să aibă norocul de a te avea încă mult timp la postul de muncă și de conducere pe care'l ocupi. Aceste urări ți le trimit nu numai fiind că te-am cunoscut și apreciat o viață întreagă ca un mare învățat în științele forestiere, ca un excelent profesor și un vrednic funcționar, dar și fiindcă soarta mea a făcut să conlucrăm împreună în împrejurări extrem de grele pentru țară, cari mi-au dat ocazia să văd ce om înțelept și ce mare patriot ești și cât de mari servicii ai adus. Cu această convingere și cu aceste sentimente de profundă admirație sărbătoresc și eu astăzi în cugetul meu aniversarea D-tale de 54 ani de muncă și mă închin cu respectul convenit unui om de bine.

Să trăiești încă mulți ani și să ai fericirea de a vedea incolțind sămânța de elită, pe care ai aruncat-o în sufletul și gândul elevilor D-tale și dând roadele ce le-ai sperat. Al D-tale devotat,

Dr. Gr. Antipa

București 18 Nov. 1933.

Scrisoarea D-lui Ing. Insp. G-l I. Vardala
Dir. G-l P. C. A.

Scumpe Doamnă Antonescu,

Nu am putut participa ieri la sărbătorirea, mai mult ca meritată, din cauza ocupațiilor. Cu gândul am fost însă alături de tot aceia, cari ți-au putut exprima prima felicitările lor sincere și bune urări, la cari mă asociez din toată inima.

Să trăiești în deplină sănătate încă ani mulți și să te bucuri, nestingherit, de situațiunea ce ți-ai creat prin lungă și neobosita D-tale activitate, în frumoasa noastră țară, ai cărei fii te stimează și te apreciază.

Cu toată dragostea.

I. Vardala

Scrisoarea D-lui Prof. Dr. C. Bungețianu
dela Academia de Inalte Studii Comerciale București

Iubite Doamnă Antonescu,

Sărbătoresc împreună cu Soc. «Progresul Silvic» aniversarea celor 35 ani închinat Învățământului nostru de D-ta, reprezentantului ideal și demn de pildă al elitei Corpului nostru didactic!

Iți urez din tot sufletul o sănătate tot atât de întreagă ca și până acum și aceeași luciditate admirabilă de spirit împreună cu toată înțelegerea dreaptă și cumpănită a unui Mare Apostol.

Să trăești !

Prof. Dr. Const. Bungețianu

Scrisoarea D-lui C. I. Băicoianu, Dir. B-ca Națională a României

Onor. Soc. «Progresul Silvic», București

București 18 Nov. 1933

Domnilor,

Impărtășesc cu Domniile Voastre simțimentele ce vă animează cu prilejul jubileului de 75 ani a valorosului muncitor pe ogorul silviculturii românești, iubitul nostru Prof. P. Antonescu.

Fiți, vă rog, pe lângă dânsul interpretul sincerele mele urări; de încă mulți ani în deplină sănătate, ca să îmbogățească mai departe literatura silvică românească cu mai multe contribuțiuni, pe care conitnuăm a le mai aștepta și de aci înainte.

«Economia Națională» aduce cu acest prilej eruditului său colaborator, urări de sănătate și încă mulți ani fericiți.

Cu disitinisă considerație
C. I. Băicoianu

Scrisoarea D-lui T. Mândru, Dir. G-l Min. Agr. și Domenii

Domnule Președinte,

Vă mulțumesc pentru invitațiunea ce mi-ați trimis, de a participa la sărbătorirea D-lui profesor P. Antonescu.

Vă rugăm să cunoașteți, că voiu participa la festivitate, însă, cu regret, nu pot lua parte la banchet, de oarece trebuie să plec din București.

Primiți vă rog, Domnule Președinte, asigurarea celei mai distinse stime.

T. Mândru

*Scrisoarea D-lui I. C. Teodorescu, Dir. Viticulturii din
Min. Agriculturii*

Iubite și Stimate Domnule Grozescu,

Am primit amabila invitație, pe care mi-a făcut-o Soc. «Progresul Silvic» de a participa la sărbătorirea Domnului profesor Petre Antonescu, distinsul înain-

taș, care atâta vreme a muncit și a luptat pentru așezarea temeliei ce a servit la zidirea puternicei organizațiuni silvice a țării.

Stimez cu atât mai mult pe Domnul profesor Antonescu, cu cât D-sa prezintă și acea rară calitate pentru epoca de astăzi, a modestiei neprefăcute.

Domnia sa a condus — pot zice a creat — o școală. Astăzi, poate fi cu atât mai fericit de opera sa, cu cât are strânsă împrejur o întreagă pleiadă dintre foștii elevi, care constituie nu numai o mândrie pentru Corpul inginerilor silvici, dar și o noblețe pentru știința românească.

Aș fi dorit din toată inima să fiu în mijlocul Inginerilor Silvici cu această ocaziune, spre a omagia pe apostolul dela care D-voastră ați învățat să apărați pădurea și să luptați cu nebiruite puteri pentru cucerirea dreptului ca ea să poată trăi, dar, din cauza tratamentului medical la care m'am supus, mă aflu în imposibilitate de a gusta o astfel de plăcere.

Sprijinindu-mă pe prietenia D-voastră și a multora dintre colegii cunoșcuți, pentru cari am o nespuse de mare stimă, sper că absența mea va fi ertată, rugând pe D-l profesor Antonescu să primească omagiile mele călduroase, însoțite de cele mai bune urări de sănătate, întru mulți ani!

Colegilor D-voastră dela «Progresul Silvic», cari au avut amabilitatea să mă invite la sărbătorirea lor, transmiteți-le asigurarea admirației ce le păstrez și nestrămutatei mele prietenii,

Cu cele mai cordiale salutări
I. C. Teodorescu

Scrisoarea D-lui Dinescu dir. B-ca României

Mult stimată Doamnă Antonescu,

Luând cunoștință de jubileul de 75 ani al Dv. vă rog să primiți, odată cu feliicitările mele, admirațiunea și respectul pentru o activitate atât de îndelungată, care, pentru noi cei mai tineri, constituie un frumos exemplu.

Vă rog să primiți urările mele de a vă bucura și în viitor de cea mai deplină sănătate.

Cu deosebită stimă

Dinescu

Scrisoarea D-lui Avocat Aureliu M. Eliescu (fost Ing. silvic și membru de onoare al Soc. „Progresul Silvic”)

Mă asociez și eu la urarea tinerilor.

Să trăești, să dea Dumnezeu, ca să fii pilda noilor generații.

Aureliu M. Eliescu

*Scrisoarea D-lui Ing. Cons. Silvic C. Sava Goiu, Președ. Of.
Central de Plantare din Min. Agr. și Domenii*

Mult Stimată Doamnă Antonescu,

Regret din suflet că, fiind suferind, nu pot lua parte la sărbătorirea D-voastră.

Regretul meu este și mai mare, prin faptul că sunt 35 ani de când am învățat alături de D-voastră să prețuiesc și să iubesc munca.

Imi aduc aminte cu bucurie, — pare că a fost ieri, — de nopțile ce petreceam împreună eu încă student, D-voastră conducătorul nostru, — profesor — muncind împreună.

O viață întreagă, scumpe decan al silviculturii, ați închinat-o muncii constructive, dând exemplul tuturor și fiind în fruntea mișcărilor, cari au dat și au contribuit la progresul silviculturii românești.

Din toată inima, cu tot sufletul sunt lângă D-voastră, dorindu-vă ani mulți, sănătate deplină, servind mereu de icoană vie tineretului nostru ca să vă urmeze și ei în cariera lor inspirându-se de munca, probitatea și frumoasele D-voastre calități de bun coleg și înțelept îndrumător.

Nu pot scumpe și stimată Doamnă Antonescu, ca, la această înălțătoare sărbătoare, să nu trimit tovarășei D-voastre de totdeauna, omagiile mele cele mai respectuoase, pentru înțelegerea cu care a ajutat în viață efortul D-voastră înconjurându-vă, cu noi toți, de afecțiunea, la adăpostul căreia ați putut în liniște lucra mereu 54 ani de muncă rodnică pentru știința silviculturii românești.

Primiți, stimată și venerată decan, stima și respectul ce vă datoresc.

Cu toată afecțiunea.

Al Dv. devotat
Ing. Consilier Silvic
Const. Sava Goiu

Telegrama foștilor Elevi și Camarazi silvici dela Societ. „Reșița”

Foștii Dv. elevi, aflați în serviciul Societății Reșița își exprimă pe această cale astăzi; când vă retrageți din activitate, recunoștința lor pentru munca titanică ce ați depus în interesul silviculturii românești în decurs de 54 ani și vă urează sănătate și viață îndelungată.

Ing. Mihălcescu

*Telegrama foștilor elevi și colegi silvici dela Fondul Bisericesc
Bucovina*

Nestorului silviculturii noastre, neobositului muncitor pentru înflorirea patrimoniului forestier cu ocazia împlinirii 75 ani de viață, la mulți ani îndelungați și sănătate perfectă dorim.

Ing. Insp. Volosciuc, Ing. Șef. Pascovici, Ing. Cuneschi.

Telegrama Ing. silvici din Direcția Pitești

Decanului silviculturii românești și profesorului nostru iubit. toată dragostea și respectuoase omagii.

Rădescu, Bratu, Petruțiu, Mircea, Popescu, Ciutu.

Telegrama Inginer silvic Leu Constantinescu

Regret că împrejurările mă împiedică ca, prin prezența mea, să manifestez astăzi simpatia și respectul ce vă port. Vă urez încă mulți ani și sănătate.

Constantinescu Leu

Scrisoarea Ing. Liviu Ieșan din partea Ing. silvici ai Ad-ției Fond. bis. ort. Bucovina

Cu prilejul sărbătoririi aniversării D-Voastre de 75 ani în vârstă, 54 ani activitate profesională și 35 ani activitate didactică, Corpul inginerilor silvici din administrația Fondului bisericesc ort. rom. al Bucovinei își îndreaptă gândul la D-Voastră spre a lua parte la această rară sărbătoare.

În neobosita D-Voastre activitate, pusă cu cea mai desăvârșită desintereșare și devotament în serviciul țării în toate împrejurările și în al silviculturii românești în special, atenția Dv. de neobosit cercetător al problemelor silvice s'a fixat și asupra pădurilor din acest colț de țară și ne-ați vizitat de repețite ori atât în timpul dominațiunii străine. pentru prima oară în August 1893 — ca sol al silviculturii românești —, precum și după ce Bucovina a revenit la patria mună și pădurile de aici au trecut în patrimoniul românesc.

Instructivele Dv. conferințe, ce ați binevoit a ne ține aci, precum și excursiunile ce au fost prilej de inițiative folositoare și indemn la propășirea culturii pădurilor de aici, vor rămâne neșterse pe lângă opera trainică înfăptuită de Dv.

Exprimându-vă pe această cale cu acest prilej recunoștința noastră, Vă aducem omagiile noastre și Vă transmitem cele mai sincere urări de bine.

Pentru Administrația Fondului bis. ort. rom. al Bucovinei și în numele Soc inginerilor silvici ai Fondului:

Administratorul Fondului
Ing. Liviu Ieșan

Răspunsul Societății „Progresul Silvic”

Tuturor dovezilor de simpatie arătate de multe personalități — dintre tehnicieni și prieteni ai Corpului Silvic prin adeviziunea scrisă la această unică sărbătorire, biroul Societății «Progresul Silvic», a adresat următorul răspuns:

Domnule,

«Răspunzând scrisorii ce ați binevoit a ne adresa cu prilejul aniversării vârstei de 75 ani, 54 de activitate publică, din cari 35 ani de profesorat a D-lui Ing. consilier silvic prof. P. Antonescu, avem onoare a vă exprima viile noastre mulțumiri pentru călduroasele urări ce ați adresat sărbătoritului — exponent al Corpului nostru silvic.

Președinte,
(ss) C. P. Georgescu

Secretar general,
(ss) Petre Ioan

Ecoul sărbătoririi D-lui P. Antonescu in alte publicații

Mențiuni.

Presa a fost unanimă în a înregistra evenimentul festiv, omagiind pe D-l Antonescu. Sărbătorirea a apărut în ziarele: Universul, Dimineața și Adevărul, Curentul, Cuvântul, Epoca, Dreptatea, Lupta, Voința, Argus, Viitorul, etc.

Societatea «Progresul silvic» își face o datorie plăcută de a le exprima și pe această cale mulțumirile și recunoștința sa.

Grăție inițiativei câtorva camarazi, despre această solemnitate și mărturie a solidarității silvice:

1) Buletinul Asociației G-l: a Inginerilor din România (AGIR) — No. 12 pe D-br.e. conține articole datorate D-lor Ing. Insp. g-li silvici Ioan Petre, M. P. Florescu și Ing. subinsp. silvic Cezar Cristea.

2) «Progresul Social», remarcabila publicație a D-lui Ing. Șt. Mihăescu, înserează un articol despre personalitatea sărbătoritului, semnat de Ing. Cezar Cristea.

3) «Viața Forestieră», noua publicație a entuziastului tineret silvic, recenzează festivitatea în cronică scrisă de D-l Ing. silvic I. Pelin.

CĂRȚI ȘI BROȘURI APĂRUTE, CÎNTINĂND SCRIERI ȘTIINȚIFICE
ȘI DIDACTICE DE D NUL P. ANTONESCU

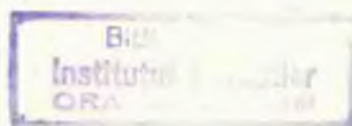
L U C R A R E A	publicată în anul	pagini
1. Tratatul grădinărit	1892	62
2. Pădurile din Salzkammergut	1896	113
3. Situația economică forestieră din Europa	1896	42
4. Corectarea torentului Zaubach	1894	28
5. Torentii din diferite state ale Europei.	1900	64
6. Studiul Domeniului agro-forestier Brănești-Cernica Pasărea	1901	35 și o planșă colorată.
7. Studiu asupra torentilor din Valea Topologului	1901	64
8. Exploatarea de complexe forestiere.	1902	105 cu 3 tablouri și o hartă.
9. Importanța economică a pădurilor de stejar	1902	37
10. Convențiuni comerciale și influența lor asupra comerțului și industriei lemnose	1903	90 cu mai multe tablouri și planșe colorate.
11. Amenajamentul și triangulația pădu- rii de pe munții «Mușuroaie Mari și Mici»	1903	285 cu mai multe tablouri, plan- șe și hărți.
12. Comerțul și Industria lemnului în Ro- mânia (Lucrare prezentată Academiei Ro- mâne și onorată de un raport elogios al regretatului Ion Kalinderu).	1906	243 cu mai multe tablouri sta- tistice.
13. Statistica pădurilor Statului — din Vechiul Regat	1907	199
14. Harta pădurilor României (Vechiul Regat)	1907	în 4 planșe
15. Plantațiile pepinierile și metodele de tratament aplicate în pădurea Tarcău.	1909	25

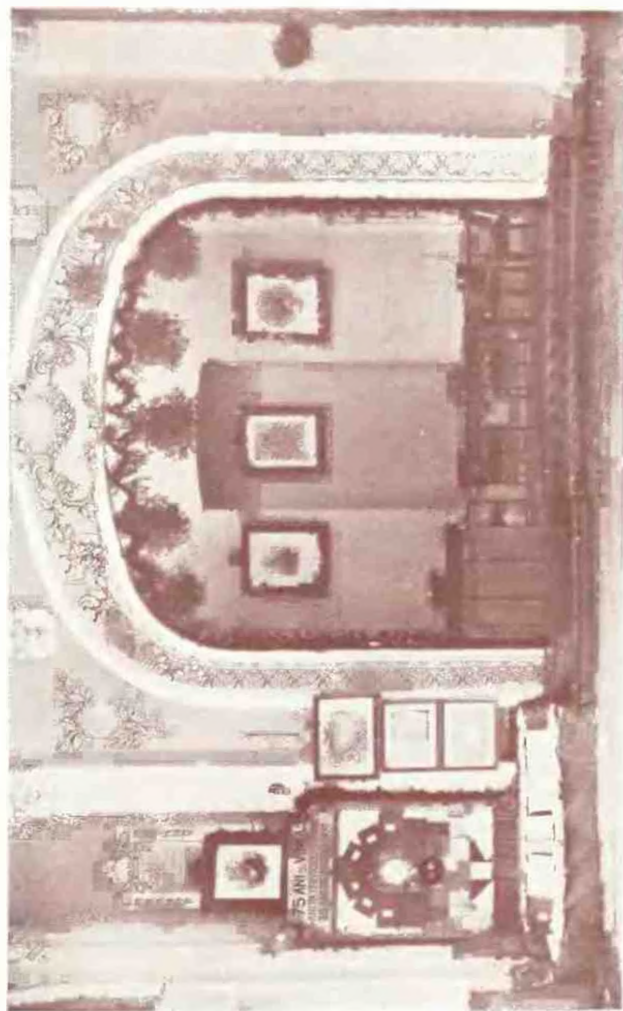
L U C R A R E A	publicată în anul	pagini
16. Congresul internațional de Agricultură și Silvicultură din Viena . . .	1907	88
17. Regulamentul de exploatarea pădurilor de pe moșia Cărciuma de Piatră cu munții (Muscel)	1911	52
18. Buletin de la Societate Centrale forestiere de Belgique 1911 (pg. 393-396). Art.: Le chêne et sa culture en Roumanie	1911	
19. Islazurile comunale și problema silvo-pastorală în România	1921	50
20. Estimația în fond și suprafață a pădurii de pe moșia «Cucii»	1922	23
21. Pădurile din România Mare. (Lucrare publicată în <i>Revue Générale des Sciences din Paris</i> Nr. de pe Iunie consacrat savanților români) . . .		31
22. Pădurile din Ardeal și tratatul dela Trianon	1931	151
Total		1748 pagini

Apariția acestor lucrări a fost salutăată prin recenzii și articole elogioase ale revistelor de specialitate și ale ziarelor. Dintre ultimele nu vom cita decât alarma dată la calamitatea torenților de ziarele: «Constituționalul» Nr. 3287 din 1900 Nov. și *Adevărul* Nr. 4072 din 25 Nov. 1900 — prin pana d lui **T. Teodorescu** conținând măgulitoare aprecieri la adresa autorului monografiei în chestia torenților dela noi și din alte State. studiu datorat d-lui profesor **P. Antonescu**.

Alte studii și articole apărute în presa străină au proiectat lumini favorabile nu numai asupra științei silvice embrionare la noi, dar asupra **Țării întregi**, prin judicioasele studii asupra unei din principalele resurse de avuție națională, care succede prin însemnătatea sa: **agriculturii și petrolului**.

Am găsit util a fi menționate, atât pentru valoarea lor, constituind pentru noi adevărate «pietre unghiulare», cât și pentru importanța lor documentară.

Decorația salei de festivități a Societății «Progresul Silvic»,
cu ocazia sărbătoririi Domnului prof. Petre Antonescu

Panoul decorativ cu expoziția lucrărilor, diplomelor și decorațiilor D-lui prof. Petre Antonescu

6898 ✓ pt. C. G.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Profesorul P. A. Grunze *Redacția*

Documentări — Comentarii :

Asupra condițiilor de licitații de păduri *L. Mălișoanu jun.*

Probleme administrative :

Situația forestieră a României *N. P. Florescu*

Problema păstorașilor din munți și pădurile
României *N. Mălinescu*

Problema vânzăturii din pădurile noastre *Ilie Dăo*

Jurisprudență

Codul Silvic { *R. P.*

Legea contractelor de muncă }

Cronica :

„Probleme forestiere“ *L. Dinulescu*

„Inginerul silvic“ *T. B.*

Recenzii — Revizii revistelor — Neurolog : *Gr. Popescu, A. Bonin.*

Informațiuni. — Soc. „Progresul Silvic”.

Publicațiuni : Deciziuni ministeriale.

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRII

- Prof. P. A. Grunau *Redaction*
- Problèmes administratifs.*
- Sur les conditions des licen-
tations des forêts *Ion Moldovan jun.*
- Documentations-Commentaires*
- La situation forestière de la
Roumanie *M. P. Florescu*
- Le problème pastorale dans
les montagnes et les forêts
de la Roumanie *N. Mateescu*
- La chasse dans nos forêts. *Ilie Dan*

- Jurisprudence. — Chronique. — Révisions.*
- Revue des revues. — Necrologes:*
- Gr. Popescu, A. Berian. — *Informations.*
- Soc. "Progresul Silvic".*
- Publications: décisions ministerielles.*

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT:

- Prof. P. A. Grunau *Redaktion*
- Verwaltungstragen:*
- Über die Bedingungen bei
Auktionsverkäufen von
Forsten zur Nutzung *Ion Moldovan jun*
- Mitteilungen:*
- Die forstliche Lage Rumä-
niens *M. P. Florescu*
- Das Weide-Problem in den
Bergen und Wäldern Ru-
māniens *N. Mateescu*
- Das Jagdproblem in unse-
ren Wäldern *Ilie Dan*

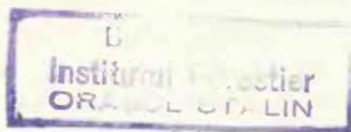
- Jurisprudenz. — Chronik. — Rezensionen*
- Die Zeitschriften. — Nekrolog: Gr. Popescu*
- A. Berian. — Nachrichten.*
- "Progresul Silvic": Vereinsangelegenheiten*
- Ämtliche Veröffentlichungen.*

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

6898

PROF. P. A. GRUNAU

PROFESORUL P. A. GRUNAU

În ziua deschiderii cursurilor, din toamna acestui an, la catedra de Protecția pădurilor, Politică și Administrație forestieră, tinerimea studiosă nu a mai auzit glasul veneratului profesor Grunau, pe care l-au auzit aproape toți cari azi, într'un fel sau altul, iau parte la conducerea trebilor pădurărești.

Indrumătorul a 38 de generații, omul datoriei cu prisosință împlinite și al activității neobosite și-a binemeritat repausul. Un stâlp de stejar al silviculturii românești, crescut în disciplina severă și pură a Apusului și educat profesional în tradiția unei țări, care crede în menirea superioară a pădurii, a sprijinit o jumătate de veac mișcarea forestieră a țării, cu cumpănita sa judecată și îndelunga-i activitate. Pondere a gândirii, sobrietate a cuvântului, discreția gestului, distincția atitudinii și în orice caz modestia persoanei sale, iată ce a putut oricine recunoaște în cumuna calităților Profesorului Grunau, atât de afabil și plăcut în raporturile cu toată lumea.

Pentru ideea care i-a încălzit și agitat sufletul, pentru ideea forestieră, a fost și desigur va mai fi încă, un vajnic luptător, în plină vigoare trupească și sufletească. Nu însă pentru avantajul său personal, pentru situația sa, pe care de atâtea ori a neglijat-o cu o nobilă desinteresare, ci pentru iubirea adevărată și adâncă de pădure, care la Profesorul Grunau, devine o pasiune, apare ca un cult.

Conștiințiozitatea și punctualitatea, cu care s'a achitat totdeauna de îndatoririle sale au fost și rămân pilduitoare. Pe D-l Grunau îl cinștim nu numai pentru ceea ce ne-a împărtășit de la catedră, dar și pentru ce am putut învăța de la el, ca om de caracter.

Om al convingerilor neclintite, Profesorul Grunau n'a ezitat nici odată să-și spună la timp cuvântul său, în toate chestiunile delicate, la ordinea zilei. Dată fiind natura catedrei sale și ținând

seama de cunoașterea adâncă ce o avea despre toate problemele silvice de la noi, el și-a expus totdeauna cinstit părerea sa, indiferent dacă ea era sau nu în consensul celor mulți. El n'a cerut nici odată recunoașterea dreptății sale și a privit cu seninătate chiar critica nefondată.

Sinceritate, muncă, tăcere ! Religia lui Carlyle n'a fost mai adânc înțeleasă și mai convins aplicată.

După o copilărie neuitată, petrecută pe meleagurile Vâlsaulului la moșia părinților săi din Vâlsănești, județul Argeș, este dus încă în vârstă fragedă, de părintele său, la Halle în Saxonia. Acolo e instalat în casa unui preot și e crescut într'o atmosferă de severă disciplină, până la terminarea bacalaureatului.

Intors în țară, după ce își face stagiul militar, se prezintă la un examen de bursă și este trimis de Stat să studieze silvicultura în Germania, la vechea academie de la Tharandt, unde audiază cursurile unor maestri iluștri, ca Judeich, Kunze și alții. La înapoiere ocupă, câțiva ani, diverse posturi în Serviciul silvic al Statului, la Râșca, în circ. București, etc. Odată cu înființarea școlii de silvicultură de la Brănești, în 1894, primește însărcinarea de a ține cursuri la secția brigadierilor.

Doi ani mai târziu, la moartea lui Danielescu, D-l Grunau este însărcinat să predea cursul de Protecția pădurilor, Politica și Dreptul forestier și să conducă Direcția școlii speciale din Brănești.

Prezența D-Sale în fruntea primului institut de învățământ silvic al țării, însemnează o eră de gospodărie intensă, fiindcă școala nou înființată trebuia să fie organizată din toate punctele de vedere.

În această ordine de idei putem vorbi de complectarea parcului școlii, de înființarea grădini botanice, drenarea bălții învecinate și înfrumusețarea în general a localității pe de o parte, iar pe de alta de sporirea bibliotecii și a materialului laboratoarelor școlii, de crearea unei pepiniere model și mai ales de înzestrarea școlii cu o pădure proprie, pentru aplicațiunile practice ale elevilor.

În adevăr, după îndelungate stăruințe, D-l Grunau a putut obține de la Ministerul de Domenii trecerea în Administrația școlii a pădurii «Pustnicul», care apoi a fost amenajată și prevăzută cu rețelele de drumuri necesare, pentruca să poată servi învățământului și cercetărilor științifice.

În ce privește învățământul în sine, trebuie remarcat că sub Direcția D-Sale și cu concursul convins pe care l-a dat inițiativa luată în Ministerul de Domenii, dela 1901 se schimbă condițiile de recrutare a elevilor. Astfel, dela această dată nu au mai fost admiși în școală decât bacalaureați. Acest fapt și sporirea numărului anilor de studii, prin înglobarea anului de practică, care până atunci se făcea înaintea cursurilor teoretice, au făcut ca programul de învățământ al Școlii de la Brănești să se perfecționeze an de an, stând atături de acela al institutelor superioare din străinătate.

Lucrările practice, la rândul lor, nu au fost neglijate. Ele au fost rânduite acum, timp de 18 luni, după cei trei ani de studii, precedând examenele de diplomă. Eficacitatea lor a fost asigurată prin aceea că au fost puse sub conducerea însăși a profesorilor de specialitate, executându-se în condițiuni cât mai apropiate de acelea, în care aveau să lucreze ulterior viitorii absolvenți ai școlii.

Cercetările științifice au preocupat deasemenea într'un grad înalt pe D-l Prof. Grunau, care a ținut să introducă tot mai mult în viața forestieră metoda științifică experimentală. În această ordine de idei, D-sa a stabilit piețe permanente de experiență, a aplicat tehnica răriturilor și a încercat diverse metode de regenerare în pădurile școlii și în cele din vecinătate. Plantațiunile, în special cele de stejar de lângă școală, din pădurea Pustnicul și din toată regiunea învecinată, constituiesc și azi un model de cultură silvică în regiunea de antestepă și alături de cele făcute de Pietraru și de Sculy, constituiesc un document pentru silvicultura românească. În fine, încercările făcute cu diverse specii exotice au permis silvicultorilor români să-și fixeze atitudinea în această importantă problemă.

D-l Grunau a părăsit conducerea școlii din Brănești în 1907, fiind urmat de N. G. Popovici. Rămăs acum la școală ca profesor de Protecție, Politică, Legislație și Ad-ție forestieră, trece la Ministerul Domeniilor, unde îndeplinește funcțiunea de secretar al Consiliului tehnic și conduce diverse servicii în Direcția pădurilor.

După război a trecut la pensie, din funcțiunile îndeplinite în Serviciul silvic al Statului, închinându-și de acum înainte întreaga sa putere de muncă ocupațiunilor profesionale.

Dar, deși activitatea cea mai de seamă a D-lui Grunau s'a desfășurat pe tărâmul învățământului, D-Sa ne-a dat și o bogată pro-

ducțiune literară de specialitate. În afară de cursurile predate în decursul timpului, îmbunătățite și ținute la curent cu toate realizările științifice din țară și străinătate, D-l Grunau a publicat următoarele broșuri :

Die Aufforstung der Oedländereien ;

Manualul silvic, 5 volume traduse după Neudammer Försterlehrbuch, din cari două, «Stațiunea forestieră» și «Cultura pădurilor» sunt și azi mult cercetate de silvicultorii noștri.

Istoricul învățământului silvic.

Un proiect de cod silvic.

În Revista pădurilor D-l Profesor Grunau a publicat următoarele articole :

Replică la «Ocolul model», 1898.

O invazie de Liparis dispar, 1899.

Galeruca xanthomelaena, 1901.

Necesitatea modificării dispozițiilor penale ale Codului silvic- (conferință), 1902.

Relele organice ale Serviciului silvic, 1914.

Pia desideria, 1916.

Curiozități legislative, 1928.

Împăduririle în stepa dobrogeană, 1928.

Programul de lucru, 1929.

Bugetul Casei pădurilor, 1929.

Serviciul de control, 1929.

Regia, 1929.

Bugetul Ad-ției pădurilor pe 1930.

Organizarea Serviciului statistic, 1930.

Reflexiuni asupra dării de seamă a Consiliului tehnic al pădurilor pe 1930, 1931.

Serviciul de cassă, 1932.

O calamitate, care ne amenință, 1933.

În afară de aceste articole originale, D-sa ne-a dat în Revista pădurilor și o serie de traduceri de articole germane, cari prezintă interes pentru silvicultorii români, precum: Statistica pădurilor austriace, 1897; Academia forestieră din Tharandt, 1905; O călătorie de studii forestiere în România și Carpații de Est în 1905, de Prof. Schwappach, (pe care D-l Grunau fusese însărcinat de guvernul nostru a-l întovărăși și călăuzi în excursiile sale); Traversaele de fag, 1905.

Dar D-l Prof. Grunau a înțeles de multă vreme necesitatea pentru silvicultori, de a evada din cercul prea strâns al specialiștilor și de a desbate și în alte reviste, în special în cele economice, unele din problemele forestiere la ordinea zilei. În acest scop a publicat în «Economia națională» :

Lupta contra bostrichizilor, 1920.

Iarăși defrișare, 1920.

Politica noastră forestieră, 1923.

Exproprierea pădurilor, 1924.

Forța de export a României forestiere, 1926.

Comercializarea pădurilor, 1927.

Proprietatea forestieră colectivă și unificarea, 1928.

25%, 1929.

Nu putem încheia rândurile de față, fără a destăinui cititorilor Revistei pădurilor, că o bună parte din satisfacția ce o încearcă, văzând progresele făcute de această revistă în ultimul timp este datorită D-lui Prof. Grunau. În munca migăloasă, neafișată, de fiecare zi și ani de-arândul, D-l Profesor Grunau a dat Revistei un ajutor, cu atât mai prețios, cu cât desinteresarea cu care îl oferea, nu era întrecută de cât de modestia cu care înțelegea să rămână necunoscut.

Revista pădurilor plină de recunoștință îi închină omagiile sale.

PROBLEME ADMINISTRATIVE

MONOGRAFII

ASUPRA CONDIȚIILOR DE LICITAȚII DE PADURI

de Ing. ION MOLDOVAN Jun.

După războiu s'a generalizat pentru cumpărătorii de păduri obligația de a executa lucrările de regenerarea parchetelor exploatare. În vremurile de puțină stabilitate a valorilor, de atunci, această condiție era pe deplin justificată.

Astăzi însă, când suntem în măsură de a putea face un calcul aproape precis pe mai mulți ani înainte, menținerea ei nu vedem cum ar putea fi justificată.

Numai puțini dintre exploatare se pot bucura de stabilitate în ceea ce privește locul și seria parchetelor și de continuitate în ceea ce privește exploatarea în general.

Majoritatea covârșitoare a amatorilor, cari se prezintă la licitații, azi cumpără o pădure într'un basin de exploatare, mâine într'altul situat la zeci și eventual sute de km. de cel dintâi ; sau, azi cumpără o pădure, iar mâine și poimâine din o sută și unu de motive nu mai poate cumpăra.

Și unii și alții sunt ținuți a se îngriji de amenajarea unei sau mai multor pepiniere, pentru a putea face față obligației de reîmpădurire, care li se impune.

Și unii și alții sunt obligați a organiza un întreg aparat de producere și plantare de pueți, a-l instrui și mai presus de toate a-l menține chiar și după ce și-a industrializat materialul lemnos scos din parchet, având în vedere că unele amenajamente conțin dispoziția de a întreține plantațiile timp de 4 ani după plantare fără nici o considerație, dacă acestea vor suferi între timp în urma pășunatului ilicit față de care exploatarele nu dispune de nici un mijloc de apărare.

Toate acestea sunt greutăți cari țin pe mulți amatori la distanță dela licitații, nefiind în măsură de a se angaja la suplimente de lucrări cari reclamă 5—6 ani sau în cazul cel mai bun 4 ani, dacă produsul principal rezultat din operația de vânzare, adică materialul lemnos, poate fi realizat într'un singur an, la arborete pure de rășinoase sau foioase și în doi ani la arborete amestecate.

Abținerea acestor amatori dela cumpărări produce o incontestabilă scădere a prețului pădurilor puse în vânzare.

O altă cauză de scădere a prețului pădurii, tot atât de apreciabilă, o constituie riscul ce și-l ia adjudecatarul asupra sa prin faptul că se angajează a face lucrări cari nu cad în branșa sa, la care deci nu se pricepe și care îl leagă inutil de locul exploatării pe timp mai îndelungat.

Aceste deprecieri în valoarea pădurii sunt numai în detrimentul proprietarilor fără ca să beneficieze nimieni de pe urma lor.

Ele n'ar surveni dacă proprietarul și-ar face el însuși regenerarea, acesta având nu numai stabilitate, ci și toate mijloacele necesare pentru astfel de lucrări, precum :

a) Pepiniere și personal instruit și gratuit, printrucă brigadierii și pădurarii sunt plătiți cu aceeași leafă, ori fac reîmpăduriri ori nu fac.

b) Interes lipsit de orice preocupări meschine, considerând că nu ține numai să treacă peste recepție, ci mai presus de toate să asigure o cât mai reușită replantare a parchetelor exploatare.

d) Posibilitatea de a avea la îndemână pueți acclimatizați cu condițiile de vegetație ale regiunii unde sunt situate parchetele, etc.

Iată atâtea motive cari ar trebui să cadă greu în cumpănă, ținând seamă că reduc cheltuelile de regenerare în proporție apreciabilă.

Trecând peste aceste considerente de ordin pecuniar la chestiunile tehnice, constatăm cu surprindere, că personalul silvic superior și inferior este lipsit de posibilitatea de a activa direct la principala operațiune silvică, adică la înființarea pădurii însăși, după cum o altă ramură importantă a științei silvice, anume exploatarea și mijloacele de transport pendinte de aceasta, n'a aparținut nici până acum și nu aparține nici azi de domeniul activității sale. Excepțiile îmbucurătoare inaugurate în ultimii ani de C. A. P. S. nu suspendă regula generală.

Această situație înfloreste la noi atunci când alte state cu c

cultură silvică mai dezvoltată preconizează principiul, ca exploata-torul ca om de afaceri, care nu are și nu poate avea simț pentru continuitate în domeniul forestier, să fie scos cu totul din pădure și să nu i se mai dea voie să pună piciorul în acest sanctuar, materialul lemnos punându-i-se la dispoziție în afară de raza parchetelor. Din acest motiv exploatările se fac în regie, de personalul silvic; iar asupra regenerărilor nici nu mai începe discuție, că le-ar putea face altcineva decât același personal, singurul competent în materie.

Cu sistemul practicat la noi, personalul silvic, cel mai bine pre-gătît din punct de vedere tehnic și silvic-cultural, face mai mult pe polițaiul în păduri și pe birocratul în birou, ceea ce nu este nici de chemarea nici de demnitatea sa.

Incadrat în aceste preocupări streine de menirea sa, acest per-sonal face erori capitale în ceea ce privește regulile de exploatare. De aceea, vedem adeseori în condițiile de licitație referitoare la pă-durile compuse d. e. din arborete de rășinoase (pentru cherestea) în amestec cu fag (pentru lemn de foc) a căror vânzare s'a efectuat în lunile Iunie sau Iulie ale unui an oarecare, menținută obligația ca regenerarea parchetelor exploatare să fie făcută în primăvara anului următor. Această condiție, — cu ori câtă bunăvoință — nu poate fi respectată, ținând seamă de necesitățile inexorabile ale exploatării, conform cărora, în regiunea de munte, exploatarea unei păduri de fe-lul celei arătate reclamă, în condiții normale, doi ani; un an pentru lemnul de cherestea și un alt an pentru lemnul de foc, fără a lua în considerare nici un fel de întârziere în sezoanele lucrărilor par-țiale, precum : doborît, cojit, curmat, corhănit, construcții de jghia-buri și dat pe jghiab.

Pus în fața unor probleme atât de dificile, exploata-torul n'are decât două căi de urmat : sau nu se prezintă la licitație, și prin aceasta suferă și el, pentru că nu poate dobândi pădurea de care are nevoie, și proprietarul, neputând realiza la timp venitul proiectat ; sau cumpără pădurea punându-și în calcul, în detrimentul proprietarului, riscul alergărilor și intervențiilor pentru prelungire de termen.

Din aceste fapte se desprinde concluziunea, că la redactarea condițiilor de vânzare de păduri este absolută nevoie să se țină mai bine seamă de toate cauzele cari pot spori prețurile lemnului, res-pectând atât mijloacele normale ce-i stau exploratorului la inde-mână pentru îndeplinirea angajamentelor ce i se impun. cât și re-

gulele tehnice de exploatare a materialului lemnos și posibilitățile de scoaterea lui din parchet.

În criza actuală, de care se resimt toate ramurile de activitate economică și care în domeniul forestier se manifestă prin enormele greutăți de valorificare, nu văd pentru ce administrația silvică a statului ignorează faptele și se menține în situația comodă, de a se lăsa servită de cumpărători în executarea unor lucrări, cari nu pot cădea decât numai în sfera sa de activitate, precum sunt regenerările, și a se lăsa solicitată și rugată pentru repararea unor greșeli făcute de ea însăși în lixarea termenelor de exploatare, cari cu puțină grijă și bunăvoință puteau fi evitate dela început.

Sur les conditions des licitations des forêts.

L'obligation imposée aux adjudécaires des forêts d'exécuter les travaux de régénération dans les coupes contient beaucoup d'inconvénients dont la conséquence est la diminution du prix d'achat de la forêt, au détriment du propriétaire. L'auteur recommande que le propriétaire, qui dispose de personnel instruit aussi que de meilleurs moyens pour l'exécution des travaux, facilite la gestion de l'adjudécaire, en prenant l'obligation du reboisement. Aussi on donne au personnel forestier la plus propre utilisation.

Ueber die Bedingungen bei Auktionsverkäufen von Forsten zur Nutzung.

Die Verpflichtung welche den Käufern von Schlägen auferlegt wird, letztere aufzuforsten enthält manche Uebelstände, unter welchen der Preisrückgang zum Schaden des Eigentümers zu erwähnen ist. Letzterer, welcher gewöhnlich (Staat) über eine Beamterschaft von Specialisten und über bessere Möglichkeiten zur Ausführung der Arbeiten verfügt, sollte dem Käufer keine erschwerenden Bedingungen auferlegen und sollte die Aufforstungspflicht selber übernehmen. Damit würde er sein Personal am vorteilhaftesten ausnützen.

DOCUMENTĂRI - COMENTĂRII

SITUAȚIA FORESTIERĂ A ROMÂNIEI

*Spicuirii din raportul prezentat Comisiunii tehnice a Regimului
Apelor Dunării, la 17 Nov. 1932, la Viena.*

de Ing. silvic M. P. FLORESCU, fost deputat

În buletinul Informativ No. 13 din 1 Iulie 1933 al Ministerului Agriculturii și Domeniilor s'a publicat o amplă dare de seamă asupra lucrărilor Comisiunii Tehnice a regimului apelor Dunării în sesiunea XV, ținută la Viena.

Intrucât lucrările delegatului român, referitoare la chestia forestieră, a atras de astă dată mulțumirile unanime ale întregii Comisiuni Tehnice, și având în vedere importanța ce prezintă aceste comisiuni în raporturile internaționale ale statelor succesorale ale fostului imperiu Austro-Ungar, vom spicui din lucrarea menționată, câteva date, care pot interesa nu numai pe acei cari se ocupă special cu problema forestieră ci pe toți care urmăresc și se interesează de lucrările Comisiunii Dunărene.

În principiu, lucrările Comisiunii Tehnice, privesc menținerea între statele succesorale ale fostei Monarchii Austro-Ungare, a unității de acțiune tehnică, cu privire la regimul apelor din basinul Dunării, din regiunile situate în afara actualiei frontiere a Ungariei.

Iar pentru asigurarea acestei acțiuni, Comisiunea este investită cu puteri de a proceda la constatări locale pe teritoriul tuturor celor cinci state. Prin acest drept de imixtiune pe teritoriul statelor reprezentate întrânsa, Comisiunea este un organism destul de periculos, creind o situație foarte delicată statelor respective.

De aci rezultă importantul rol al acestei Comisiuni, și în special pentru țara noastră, care prin situația oro-hidrografică a regiunii ce interesează Comisiunea și mai ales a întinderii acestei regiuni, prezintă un obiectiv deosebit în revendicările ungare.

În urma discușiunilor avute în sesiunile anuale, Comisiunea prin rezolușiile luate a fixat în cele din urmă un cadru de lucru, ce trebuie urmărit și realizat an cu an de statele în cauză.

În urmărirea acestei idei și ținând seamă și de hotărârile luate în comisiunea ce a avut loc în 1931 la Veneția, s'a înglobat în cadrul de mai sus și normele de întocmire a unei statistici forestiere.

Delegatul român în sesiunea din 1932, ținută la Viena, a prezentat prin raportul anual și datele referitoare la această statistică în care se cuprinde și ameliorarea terenurilor degradate.

Din datele statistice prezentate și a planurilor anexe, comisiunea este în măsură să aprecieze pe de o parte activitatea desfășurată de guvernul român, atât în ce privește lucrările executate până în prezent în teritoriul convențional cât și programul în viitor.

Astfel, din cuprinsul raportului, rezultă că în 1931 au fost executate următoarele lucrări:

a) Împădurirea à 9600 Ha în parchetele exploatate, care a costat	7.804.976 lei
b) Plantarea a 1.061 Ha. terenuri degradate.	1.907.203 ..
c) Lucrări de pepinieră.	5.845.990 ..
d) Recoltări de semințe	2.155.792 ..
e) Lucrări de artă (baraje, cleionage)	1.261.555 ..
f) Lucrări auxiliare	109.306 ..
g) Ridicări în plan.	51.059 ..
Total	19.135.881 lei

Lucrările proiectate pe anul 1932.

Pentru executarea lucrărilor, în vederea aplicării dispozițiunilor Tratatului dela Trianon, se prevăzuse suma de 28.000.000 lei.

D-l Ministru C. Conșescu, delegatul principal al României, în expozeul făcut Comisiunii a insistat asupra extinderii lucrărilor de împădurire și corecțiunea torenșilor în zona vizată de Tratat, asigurându-li-se sumele necesare cu toate greutățile crizei financiare ce băntuie toate țările. Comisiunea luând în discușiune raportul și ex-

pozeul d-lui expert reprezentant al studiilor forestiere, face următoarele constatări :

Delegatul Ungariei, d-l Dietrich își arată roată satisfacția asupra lucrărilor forestiere prezentate de către delegațiunea română, apreciind elogios tehnica și intensitatea lor.

Exprimă mulțumiri d-lui Ministru Coșescu și delegatului forestier d-l Ing. Gl. silvic D. Grozescu pentru activitatea desfășurată de serviciul silvic pentru aceste realizări.

Delegații tuturor celorlalte state, se asociază la constatările făcute de către delegatul Ungariei, reliefând și apreciind munca desfășurată și sacrificiile materiale făcute pentru întocmirea statisticii și hărților, de guvernul român prin serviciul respectiv.

În urmă, președintele Comisiunii, d-l Ministru Rosetti, în numele său personal și al Comisiunii, prezintă felicitări d-lui Ministru Coșescu și delegațiunei române, pentru raportul forestier prezentat, întocmit cât se poate de complet și judicios din punct de vedere tehnic cât și pentru interesul ce se pune spre desăvârșirea lucrărilor ce interesează Comisiunea, rugând a se interveni către guvernul român pentru a trimite Comisiunei 110 exemplare din harta forestieră anexată la raport, spre a fi atașată la lucrările generale ale protocolului.

În concluzie: activitatea forestieră desfășurată de statele participante la Comisiunea regimului apelor, concretizată în expozeuri anuale, capătă din ce în ce mai mult un aspect deosebit, față de trecut.

În ce privește țara noastră, se constată că începuturile din ce în ce mai consistente au fost apreciate în mod deosebit de către delegații statelor componente ale Comisiunii, cari au renunțat în totul la tema din trecut, de a cere să constate și să verifice la fața locului în țara noastră lucrările, mai mult chiar, delegația jugoslavă, a cerut și a insistat să i se dea încă o serie de lucrări referitoare la inventarierea terenurilor degradate și statistica forestieră română, luându-se ca model pentru lucrările din Jugoslavia.

Un lucru care merită a fi amintit :

În Ungaria, în ce privește tratatul dela Trianon, în 1931 s'a cheltuit pentru lucrări hydraulice și forestiere suma de 11.643.384

franci aur sau 380.931.000 lei, în timp ce în țară la noi s'a cheltuit circa 42.500.000 lei.

Delegatul ungar, aducând în sprijinul tezei sale pagubele suferite în 1932, prin inundațiile pricinuite pe teritoriul ungar, a cerut ca și Guvernul Român să dea toată atențiunea lucrărilor semnalate, acordându-li-se și mijloacele necesare pentru realizarea lor.

D-l Ministru C. Coștescu, a asigurat membrii Comisiunii că și guvernul țării noastre apreciază importanța lucrărilor și va acorda toată sollicitudinea pentru executarea lor.

Astfel că în interesul țării noastre, de a reda întinselor șesuri agricole din văile râurilor, liniștea necesară contra eventualelor inundații, prin stabilizarea și ameliorarea regimului apelor în bazinul râurilor din întreaga țară și în special în bazinul Dunării centrale, cât și a menține prestigiul țării noastre în raporturile internaționale de această natură, este necesar ca :

1) Activitatea începută pe teritoriul convențional să se continue, punându-se anual la dispoziția Direcției regimului silvic mijloacele necesare.

2) În regiunea vizată de Tratatul dela Trianon, defrișările de păduri pentru constituirea de islazuri comunale, mai cu seamă în terenuri cu pante repezi, cari prin desgolirea lor dau naștere la formarea de ravene și torenți, să se interzică cu desăvârșire, oricare ar fi motivele ridicate.

3) Să se ia măsuri urgente și continue pentru ameliorarea izlazurilor comunale, pentru a se evita astfel alte solicitări de înființări de noi islazuri din păduri.

4) Să se oprească legal, tăerile rase pe suprafețe întinse în pădurile de reșinoase din bazinurile râurilor care se varsă în Tisa și Dunărea centrală, prevăzându-se această clauză în amenajamentele și regulamentele de exploatare a acestor păduri ; iar în pădurile de fag se va adopta codrul cu tăerile progresive, iar în pădurile de protecție codrul grădinarit.

5) Să se continue cu plantarea terenurilor degradate și cu ținerea statisticii la curent, fiind în interesul nostru special de a justifica anual, Comisiunii, mersul acestor schimbări, etc.

Rezultatele și dezideratele de mai sus, care onorează pe acei care ne-au reprezentat

în Comisia tehnică dela Viena, constituie un pas pozitiv de activitate a Corpului forestier român.

Acțiunea tehnică întreprinsă cu atâta interes in regiunea ce formează obiectul tratatului dela Trianon are repercusiuni de o deosebită importanță pentru situația noastră agrico'ă. Așa că se impune a fi generalizată cât mai întins pe întreg cuprinsul țării, unde sute și mii de hectare de terenuri degradate și nerentabile, trebuiesc redatے culturii agricole și forestiere, prevenindu-se în acelaș timp și dezastrele inundațiilor cari din an în an au devenit mai amenințătoare.

La situation forestière de la Roumanie.

À la XV-ème session de la commission technique pour le régime des eaux du Danube, la délégation roumaine a présenté un ouvrage documentaire avec le titre mentionné plus haut. Dans cette étude on envisage tout ce que la Roumanie a fait pour se conformer au programme des travaux que les états successorales se sont imposés d'effectuer à fin de régler le régime des eaux.

L'auteur de cet article met en évidence l'activité soutenue et efficace, développée par la Roumanie en vue de satisfaire les obligations imposées par le traité de Trianon, présente des chiffres éloquentes et mentionne le contentement exprimé par les membres de ladite Commission à l'égard des travaux de reboisement, endiguements etc. exécutés.

En conclusion, il demande la continuation de cette activité, parcequ'elle est dans l'intérêt du pays même et marque une des plus positives activités du corp forestier roumain.

Die forstliche Lage Rumäniens.

Gelegentlich der 15-ten Tagung (Wien November 1932) der technischen Kommission für das Studium des Régimes der Donauwässers hat die rumänische Delegation unter obigen Titel eine auf Dokumente gestützte Arbeit eingereicht, in welcher alles das dargelegt wird, was Rumänien unternommen hat um Schritt zu haben mit der technischen Aktion der Nächstfolgerstaaten der gewesenen habsburgischen Monarchie, unternommen in Ansicht der Beeinflussung des Régimes der Wässer des Donaubeikurs.

Der Verfasser vorliegenden Aufsatzes betont die nachhaltige und wirksame Arbeit, welche von Rumänien geleistet wurde um die aus dem Vertrag von Trianon resultierenden Verpflichtungen zu erfüllen macht überzeugende Zahlenangaben und erwähnt die Genugthuung welcher die Mitglieder der Kommission Ausdruck gegeben haben für die von Rumänien ausgeführten Aufforstungs- und Eindeickungsarbeiten.

Zum Schluss verlangt er die Fortsetzung dieser Arbeiten im eigensten Interesse des Landes und um den Beweiss zu erbringen dass die rumänische Forstleute fähig sind, positive Arbeit zu leisten.

PROBLEMA PĂSTOREASCĂ DIN MUNȚII ȘI PADURILE ROMÂNIEI

de Ing. Insp. silvic N. MATEESCU

Acesta a fost titlul art. publicat în ziarul „Curentul” din 6 Sept. 1933, scris de colegul M. P. Florescu, vechiu luptător pentru interesul general economic al țării și cauza silvică în special, art. prin care continuă a expune groaznicele consecințe ale relei aplicări a Legilor de Exproprierea și Administrarea celor peste 1.200.000 ha., islazuri expropriate din păduri, în marea lor majoritate cu teren expus surpărei prin despădurire. Acel art. se termină precum urmează :

„...Azi pare că lucrurile se vor schimba în bine. Suntem satis-
făcuți că actualul Ministru de Domenii, d-l Voicu Nițescu în cir-
culara recentă dresată d-lor Prefecți de județ a spus între altele :
„Starea islazurilor noastre este dovada lipsei celui mai elementar
spirit de gospodărie din viața economică. Cu ce drept solicită sa-
tele noastre pământ pentru islaz, când islazurile pe care le au sunt
batjocură ? — Veți vedea în jurul orașelor și satelor, întinse supra-
fețe care au aspectul unor terenuri părăginite! — Este cât se poate
de dureros.

„Nu au nevoie satele noastre de islazuri ?

„A dispărut cu totul spiritul de gospodărie ?

„Ad-ția noastră nu este capabilă să facă un lucru bun ?

„Se impune ca și problema islazurilor atât de mult trâmbițată
să fie fixată în sensul de a ne ocupa în primul loc de ameliorarea
islazurilor existente, depe tot cuprinsul țării, înainte de a proceda
la schimburi de terenuri și deci la alte sacrificii de noi păduri”.

De sigur că prin art. ce vor urma, autorul va reveni și cu noi
propuneri asupra modalității ameliorării islazurilor expropriate din

păduri cu teren costos și surpător, întrucât acel ordin cu Nr. 172252, din 12 August 1933, se referă la curățirea în special de mărcini, bozii, etc.

Discutarea unor asemenea propuneri sunt de actualitate, nu numai ca urmare a alarmei date și prin art. „O Lege nouă”, al colegului Horia Manole, articol publicat în „Revista Pădurilor” (pag. 353-356, din 1933) asupra dezastrelor ce vor urma prin noile defrișeri ale pădurilor — ce se cer acum a se destina pentru islazuri, dar și prin faptul că pentru viitoarea sesiune a Parlamentului, sunt preșăgătite a se vota și legea reorganizării Camerii de Agricultură, ca și C. Agriculturii, legi prin care acțiunea silvică, va fi nesocotită tot așa cum s'a urmat prin legile azi în vigoare.

Exemple de acte constatatoare în cauză sunt menționate și prin osebitul „Memoriu asupra neacordării de către Camerele Agricole a concursului necesar pentru acțiunea silvică prevăzută de legi, nici cel puțin în regiunile bântuite de torenți. Ce ar fi de făcut?”, — memoriu depus la 18 Martie 1933 Soc. „Progresul Silvic”, care l-a dat în studiul Comisiunii instituită pentru elaborarea noului Cod Silvic¹⁾.

Știind că și cu noua Lege a Finanțelor locale (publicată în Monit. Of. Nr. 88/933) s'a pierdut și campania de lucru 1933/934 pentru asemenea acțiune silvică și în genere pentru adevărate ameliorațiuni la islazurile din păduri, am făcut la C. A. P. S. și „Progresul Silvic” comunicarea din 18 Iulie a. c.: „Propuneri relativ la cruțarea și îngrijirea pădurilor din reg. bântuite de torenți”, cerând a se interveni la Minist. de Interne ca până la modificarea legii să binevoiască a introduce dispozițiunile necesare prin regulamentul cerut de art. 77 al acelei Legi.

Intr'adevăr, veniturile pășunilor comunale, prin art. 8 al Legii Finanțelor locale sunt clasificate ca venituri ordinare, — iar destinația specială prevăzută prin Legea Ad-rei Pășunilor, din 1928, de a nu se mai face cheltuelile ordinare de personal, etc., din venitul islazului, ne mai ținându-se în seamă nici pentru cele privitoare la îmbunătățirea islazurilor prin plantarea râpelor, etc., — și constatând ca păgubitoare interesului general economic, necuprinderea la

1) A se vedea procesul verbal al Cons. de Adpțe dela 29 Martie 1933, publicat la pag. 414 din „Revista Pădurilor”.

art. 4 al noiei Legi a Finan. locale printre cheltuelile ordinare obligatorii și: „Ingrijirea pădurilor comunale și a pășunilor din păduri”, am propus ca după cele 5 cap. „Cheltueli comunale obligatorii” specificate și prin acel articol 4 și anume: I) Ad-ția Comunală, II) Invățământ²⁾ și Culte, III) Sănătate și Ocrotiri Sociale, IV) Agricultură și Zootehnie, V) Drumuri și Poduri, — odată cu trecerea lor și în regulamentul Legii, să se prevadă dispozițiuni categorice și pentru acțiunea silvică și deci a se adauga și cap. VI, în cuprinderea următoare :

„VI) Ingrijirea pădurilor comunale și a „pășunilor din păduri”.

„1) Agentul silvic inferior, 2) Ad-rea păd. comunale și a pășunilor împădurite. Controlul ad-rei pășunilor din păd. Obștiilor „devalmașe și coposorate, 3) Fixarea și împădurirea terenurilor „degradate”.

Și am mai insistat ca: „în conform. cu art. 27 și 28 ale aceleiași „Legi, înscrierea în bugetul comunei de venituri și cheltueli pentru „lucrările de mai sus³⁾, se va face după avizul Ing. silvic, delegat de „Minist. Domeniilor, ing. silvic care va avea și răspunderea controlului lucrărilor”.

Ca bine cunoscător al înspăimântătoarei situații a islazurilor din păduri și a pășunilor din păd. Obștiilor de moșneni devalmași, am insistat asupra propunerilor de mai sus, din cauză că Ing. Silvic nu i s'a dat posibilitatea de a aplica și art. 48 din Codul Silvic pentru pășunatul reglementat în asemenea păduri, cari prin pășunatul

2) La cap. IV Agricultură și Zootehnie, s'a menționat la al. 3: „Subvenția pentru Camerele Agricole egală cu 10% din contribuția Statului, prevăzută la art. 18; al. 4. Ad-rea Pășunilor păd. comunale și al. 5. Ameliorări locale, plantații.

3) Judetele nu s'au conformat „Legii Mihalache” din 1930 a Ameliorării Terenurilor degradate, spre a aloca fonduri pentru plantarea răpelor din islazuri sau alte terenuri degradate; iar prin art. 6 al Legii Finan. locale, la „cheltueli județene” nici nu se mai menționează de asemenea lucrări pentru valorificarea patrimoniului nostru național. Ce să mai zicem de neaplicarea nici a Legei din Monit. Of. Nr. 91/1930, adică a „Legii pentru plantarea drumurilor publice a pășunilor și hotarelor lor, precum și a locurilor publice”, pentru care se publică ord. observatoare repetitoare către Subof. de plantare, dar în zadar ?

abuziv, s'au transformat în mare parte în râpi, torenți⁴⁾, etc., și pentru că am cetit și prin ziare, etc., de instituirea Comit. județean al islazurilor, compus numai din Prefect, Președintele Camerii Agricole și Șeful Serv. Agricol Județean⁵⁾, deși mai toate islazurile din reg. de deal și munte sunt expropriate din păduri și sunt vârate în interiorul pād. ba încă, în majoritatea cazurilor, sunt situate pe coaste supuse surpării, prin despădurire.

Deasemenea că, de către Serv. Pășunelor s'a dat ord. circ. repetitoare către Serv. Agricole și Administrative, cu privire la ameliorațiunea islazurilor comunale⁶⁾, cu specificarea curățirii mărăcinilor, fără a se menționa de cruțarea lor pe coaste surpătoare, sau unde sunt necesare a feri de vite plantațiile ori pălcurile de sămânțis de arbori instalate prin mărăcineturi, pălcuri trebuitoare a se reînființa în islazurile costoase; în schimb n'am cetit dispozițiunile privitoare la plantarea râpelor din islazuri, necum la aplicarea art. 4 a Legii Ad-rei Pășunelor din 1928 relativ la întocmirea amenajamentelor silvico-pastorale, ce sunt așa de urgent necesare.

Dacă asemenea dispozițiuni legale, din 1925 și 1928 nu s'au

4) Dacă Serv. Agricole județene nici în baza art. categorice ale Legii Ad rei Pășunilor (Monit. Of. Nr. 90, din 25 Aprilie 1928) și regulamentul acelei Legi din 12 Iunie 1928, n'a executat controlul exercitării pășunatului reglementat, necum să îmbunătățească islazurile, deși fonduri n'au lipsit față cu fixarea prețului de expropriere chiar sub cel al arendei terenului din anul când s'au făcut exproprieri — zc nici Legea pentru modificarea unor art. din Legea pentru organizarea cooperatiei (Monit. Oficial Nr. 82 din 7 Aprilie 1933), nu va putea da rezultate așteptate, chiar și cu art. 130 al regulamentului din Monitorul Oficial Nr. 145 din 28 Iunie 1933, ca bugetul obștei de păduri devalmase va cuprinde la cheltueli între altele și: „Cheltuelile pentru ameliorări pastorale după indicațiunile secției tehnice agricole din oficiul National al cooperatiei Române”.

5) Prin decizia Nr. 112130, din 24 Mai 1933 s'a instituit Comit. județean al islazurilor compus din Prefect, Președintele Camerii Agricole și șeful Serv. Agricol având ca atribuțiuni:

a) Să se ia măsuri de întocmirea amenajamentelor de durată și planuri de exploatare anuale pentru fiecare islaz comun sau comună.

b) Să se ia măsurile necesare pentru buna adre a islazurilor, a curățirii lor și în general pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor propuse prin amenajament ori planuri de exploatare.

6) Prin ord. circ. al Serv. Pășunilor Nr. 109553, din 20 Mai 1933, către Serv. Agricole și Administrative se precizează curățirea mărăcinilor din islazuri comunale, fără a se ține seamă de dispozițiile deciziei minist. comunicată ocoalelor silvice cu ord. Nr. 110000 din 23 Mai 1933.

-executat și mare parte din veniturile islazurilor s'au irosit și altfel decât ar fi trebuit, nu știu cum să insist a se aduce la cunoștința nu numai a autorităților în drept, dar și a opiniei publice, că trebuie considerată ca o adevărată acțiune criminală tolerarea, — și după dezastrele pricinuite de inundațiile catastrofale din ultimii ani, — a continuării defrișării pădurei din islazurile de pe coastele surpătoare, în loc de a se începe, chiar cu mijloace restrânse, fixarea și plantarea râpelor din izlazuri ⁷⁾. Aceasta se impune cu atât mai mult că grozava criză n'a permis acordarea de Stat și instituțiile prevăzute de Legea Ameliorării terenurilor degradate, a sumelor necesare pentru fixarea și plantarea enormei suprafețe a terenurilor degradate din trecut și deci rezultă necesitatea ca prin orice mijloc, chiar dacă la început opinia publică n'ar înțelege ce binefacere ar urma unor asemenea măsuri, să se oprească de fapt defrișarea sau transformarea în terenuri degradate a islazurilor din păduri costoase ori păduri devalmașe ⁸⁾.

Ingrijorat de primejdia ce amenință țara, prin defrișarea păd. din islazuri costoase, numai pentru că legile nu se aplică, nici în părțile lor bune ⁹⁾, cum am dovedit și prin actele de constatare menționate prin comunicările ce am făcut în Congresele Ing. Silvici din 1927 și 1929, conferințe, ori memorii, etc., adresate la C. A. P. S., Insp. Direcția Regim Silvic, Serv. Pășunilor și Comisia Parcurilor Naționale din Minister ca și Soc. „Progresul Silvic“, Camera Agricolă Argeș, Prefectura Argeș ¹⁰⁾, etc., accentuez că, după enormele

7) Camerele de Agricultură, care au incasat mari sume din venitul islazurilor din păduri și al pășunilor alpine, n'a planat nici în 1932 pe întreaga țară decât neînsemnata suprafață de 66 ha., cheltuiindu-se numai suma de 115.059 lei.

8) A se vedea ca exemple de gravele ilegalități actele de constatare menționate prin referatul înregistrat la Minister la Nr. 70644 din 31 Martie 1932 (Direcția Regimului silvic) și la Caps la Nr. 25816—25818 din Iulie 1933 (Direcția Tehnică).

9) Menționez că instituțiunii interesate; spre a aplica Legea ameliorării terenurilor degradate refuză colaborarea cu serv. silvic; de ex. Dir. C. F. R. (a se vedea ref. înreg. la Insp. Silvic Buc. la Nr. 4175, din 17 Mai și Nr. 4854, din 19 Mai 1933).

10) Ref. subscrisului Nr. 748, comunicat de Prefectura Argeș la Preturii și Primării etc., publicându-se și prin Morăt. Of. al jud. Argeș, Nr. 49, din 8 Sept. 1933; iar cel cu Nr. 746; s'a comunicat Preturii și Camerei de Agricultură Argeș.

prejudicii aduse și pădurilor Statului, rămase neexpropriate, prin pășunare și semînțșurilor de stejar rezultate în urma bogatului an de ghindă 1932, răul se agravează cum s'a demonstrat în menționatul articol din „Revista Pădurilor”, cu titlul „O Lege Nouă”, căci prin legea publicată în Monit. Of. No. 97, din 28 Aprilie 1933, se prevede între altele :

a) În baza art. 1, 3 și 6, se sacrifică noi păduri pentru islazuri înainte de a se fi aplicat dispozițiunile legale, ca enorma suprafață păduroasă expropriată pentru islazuri, să fi corespuns scopului pentru care Statul a făcut incalculabile sacrificii.

b) Dispoziția din art. 7 : „pădurile care împrejmuesc golurile de munți, pot fi folosite drept refugiu de vite, în caz de forță majoră „constatată, în adâncimea de 800 m.,...” va aduce imense pagube Statului, cu atât mai mult că nu s'au aplicat sancțiuni pentru neîntocmirea nici după un deceniu de folosire a pășunilor, a amenajamentelor silvice pastorale, prin care s'ar fi reglementat numărul și specia vitelor de introdus la pășune, pentru a nu se mai abuza ca până acum prin pășunarea în gol a unui mai mare număr de vite, care consumând repede iarba din gol, cu voe ori fără voe, se pășunează și pădurea neexpropriată.

c) În plus, art. 13, care stabilește : „nu se va putea proceda „la împădurirea poenilor și a locurilor din marginea pădurilor și vecinătatea satelor, terenurile care au servit ani îndelungați ca pășune pentru vitele sătenilor, cu ori fără învoiala agricolă... iarăși „împiedică chiar Statul a-și planta terenurile proprii numai de pădure „întârziind valorificarea patrimoniului nostru național, și deci aducându-se pagube incalculabile Statului, în special, ca și economiei „generale a țării, — întrucât terenurile de împădurit fiind adesea „traversate de ogașe torențiale cu râpi, etc., vor agrava și primejdia „inundațiilor, etc.”.

În concluzie dar, până se va reuși a se aduce legilor modificările necesare, cred de datorie ca Ing. Silvici, economiști, etc., să adresăm d-lui ministru ca și organelor administrative, agricole, etc., un disperat apel ca până ce legiuirile mai sus menționate și în primul rând „Legea Mihalache a terenurilor degradate” se vor aplica cum trebuie, să se decidă cât mai neîntârziat :

1) Rol hotărâtor Serv. Silvic pentru aplicarea legilor relative la pășunile alpine, islazurile din păduri, pășunile din pădurile devalmașe și în special din regiunile bântuite de torenți.

2) Oprirea strict a defrișerii pădurii de pe coaste surpătoare din islazuri ori pășunile din pădurile Obștiilor devalmașe.

Sancțiuni în contra funcționarilor vinovați de neexecutarea legilor menționate mai sus.

Dar această gravă problemă prezentând importanță extraordinară, voi reveni.

Le problème pastorale dans les montagnes et les forêts de la Roumanie.

En matière d'économie pastorale, les rapports entre les solliciteurs de terrains de pâturage et les propriétaires des forêts forment encore l'objet des préoccupations des gouvernements de notre pays.

À cet égard, la loi de 1933 ne respecte pas suffisamment les intérêts des forêts et la manière de leur utilisation. L'auteur, tout en demandant aux gouvernants plus de sollicitude pour la forêt, réclame pour le corps forestier le droit de prendre d'initiatives et de décisions, lors de l'application des lois relatives aux pâturages dans les forêts, aux pacages, etc.

Das Weide-Problem in den Bergen und Wäldern Rumäniens.

In Sachen der Weidewirtschaft bilden die Beziehungen zwischen denjenigen, welche Weidegelände fordern und denjenigen, welche solche besitzen (Staat oder Private), auch heute noch den Gegenstand der Fürsorge der Landesregierung.

Das Gesetz vom Jahre 1933 scheint die forstlichen Interesse und die Art der Ausführung der Weide im Walde nicht gerade besonders zu beachten und das gibt dem Verfasser dieses Aufsatzes Veranlassung, der Regierung grössere Fürsorge für den Wald anzuraten und für den Forstdienst eine entschiedene Rolle zu verlangen in Sachen der Alpen und Waldweide.

PROBLEMA VÂNATULUI ÎN PĂDURILE NOASTRE

Starea actuală a vânatului. — Exploatarea rațională a pădurilor și vânatul. — Cauzele împruținării vânatului. — Remedii.

de Ing. ILIE DAN

Pe lângă exploatarea și conservarea pădurilor, silvicultorul îi mai incumbă datoria de a păstra și proteja și acea lume animală, ca o parte integrantă a pădurii, ce formează podoaba și poezia ei, vânatul, în special cel nobil și util, atât din punct de vedere al măririi veniturilor pădurii cât și al conservării aceluia tot armonice și mistic ce formează pădurea.

Vânatul este una din ocupațiile de competență ale silvicultorului din alte țări unde există și o literatură cinegetică foarte bogată. Problema vânatului în pădurile dela noi din țară însă nu s'a bucurat până acuma de atenția cuvenită din partea noastră și e necesar ca cel puțin pe viitor să figureze cu demnitate în programul preocupărilor noastre silvice. Deaceia, simt necesitatea, în cadrul acestui articol, să schițez în mod succint și general problema vânatului din pădurile noastre, problemă de altfel cunoscută de toată lumea dar prea puțin desbătută chiar în coloanele acestei reviste.

I. Starea actuală a vânatului

Abundența vânatului de altă dată în pădurile, destul de întinse pe atunci, din țara noastră și în special în cele de pe ambele versante ale Carpaților era prea bine cunoscută chiar peste hotare. Suprafața mare a pădurilor cari se întindeau până în văile râurilor principale, densitatea mică a populației și alte circumstanțe sociale

favorizau sălășluirea pe aceste meleaguri din vremuri străvechi, poate odată cu pădurea, a unui vânat ce făcea faima și podoaba codrilor noștri. În aceste vremi patriarhale exploatarea de păduri se rezumau la tăieri mai mici în pădurile de câmpie, mai ales în jurul centrelor populate, pentru aprovizionarea populației locale cu lemn de foc și de construcție, pe când în pădurile de munte afară de micile extra-geri de arbori din preajma satelor pentru trebuințele gospodăriilor sătești, nu se pomeneau altfel de exploatare, așa că pădurile pe atunci erau în mare parte neexploatate. Era deci pretutindeni un colț de natură, neîntinat de egoismul omenesc și necălcăt de omul hrăpăreț care să ofere posibilitatea de trai vânatului nobil și util. Nu e de mirare deci că, fiind celelalte condițiuni de trai îndeplinite, în această stare de virginitate a pădurilor noastre, al căror tot armonios nu era alterat pe atunci, vânatul să abunde. O povestesc bătrânii și sunt și date oficiale.

Așa de exemplu, la anexarea Bucovinei de către Austria, pe timpul primelor începuturi de exploatare forestiere, funcționarii, veniți din Vestul Austriei pentru organizarea serviciului silvic, erau uimiți de abundența vânatului nobil, cerbi și căpriori, în frumoasele păduri ale Bucovinei.

Concomitent însă cu deschiderea văilor prin construirea de linii ferate și drumuri, prin legarea lor cu liniile internaționale, cu ridicarea valorii lemnului și găsirea de debușuri pe piețele internaționale și deci a upei exploatare intensive a pădurilor în vederea comercializării lemnului prin mijloace mai mult mecanice, cu și prin aceasta ivindu-se și alte împrejurări de tot felul nefavorabile vânatului, acesta a început cu timpul a se reduce tot mai mult.

Cu ocazia deselor lucrări pe teren — și cine dintre noi n'a avut această ocazie — străbătând ocoale întregi, am avut posibilitatea să constat cu durere adevărul că în pădurile noastre vânatul dacă n'a dispărut complet apoi este o raritate. Am mai putut da doar de un ungher ferit de lăcomia vânătorilor, de pășunatul abuziv și de vigilența vr'unui șef de ocol fanatic, locuit de acest vânat astfel că n'ași fi departe de adevăr dacă aș afirma că situația actuală a vânatului nobil din pădurile noastre, în raport cu ceea ce a fost odată, este aproape dezastruoasă.

II. Exploatarea rațională a pădurilor și vânatul

Exploatarea progresivă a pădurii, fie în vederea comercializării lemnului, fie pentru lărgirea vetrei de sat și sacrificarea lor în folosul agriculturii, a avut drept urmare odată cu dispariția pădurii și diminuarea vânatului; parte a fost distrus și parte ne mai găsind posibilitatea de existență a emigrat în alte părți mai ferite. Deci acolo unde a încetat pădurea de a mai exista natural a dispărut și vânatul. În aceste cazuri nu se mai poate face aproape nimic. Durerea noastră însă este că vânatul tinde să dispară în pădurile existente fie că sunt exploatare chiar în baza amenajamentelor fie că nu sunt exploatare. Cauzele sunt multiple și foarte variate și ne propunem a le trece în revistă în capitolul următor.

În orice caz nu mă aliez la părerea unui autor, exprimată în coloanele acestei reviste, că prin simpla rezervare a unei părți de pădure și prin modalități noi de executare a operațiunilor culturale vânatul s'ar reface. Sunt cazuri, cum am amintit, unde în părți de pădure cu totul neexploatare vânatul este inexistent. Apoi nu putem crede că vr'un proprietar de pădure și-ar îndruga exploatarea pădurii în vederea propășirii vânatului după această metodă și nici nu putem cere aceasta fiindcă nici nu e așa de necesar cum vom vedea. Ceeace putem și trebuie să pretindem însă este ca proprietarii de păduri, în interesul economiei naționale, să-și exploateze pădurile în mod rațional pe bază de amenajamente serioase ce au de scop menținerea raportului susținut, fiind prin aceasta din punct de vedere al modalității de exploatare a pădurii și interesul vânatului într'o oarecare măsură satisfăcut, căci acolo unde exploatarea și regenerarea pădurii se face rațional, în special aplicarea tăierilor pe suprafețe mici, distribuite pe întreg cuprinsul pădurii, fiind celelalte condițiuni de ocrotire îndeplinite, vânatul nu a dispărut.

Putem indica ca exemplu în această privință chiar pădurile din ocolul silvic Frasin (Bucovina), cari au început a fi exploatare cam pe la anul 1870, pe o scară mai redusă și mai mult cele din apropierea satelor, apoi concomitent cu construirea liniilor ferate și a drumurilor de acces tot mai intensiv însă pe bază de amenajamente, făcându-se o gospodărie silvică rațională mai ales începând cu perioada 1890—1900, așa că la începutul războiului erau exploatare suprafețe destul de mari. Cu toate acestea, starea vânatului în anii

dela începutul războiului, 1911—1914, era destul de satisfăcătoare, pe când la sfârșitul războiului nu mai era aceeași situație. Dăm aici două exemple comparative după cifre oficiale.

Situația vânătorii util la începutul anului 1914 și 1919

Cerbi și ciute de toate vârștele	Căpriori	Mistreți	Iepuri	Observațiuni	
					b
Situația la începutul anului 1914					
132	145	35	85	Fiind o regiune de munte, iepu- rele n'are opia- mul său de trai.	
Situația la începutul anului 1919					
22	35	4	30		

După cum vedem, cu toate exploatările efectuate la începutul războiului, situația vânătorii util nu era rea.

Un alt exemplu, Pădurile din ocolul silvic Frătăuți, situate pe valea Sucevei, în imediata apropiere de un centru de consumație: orașul Rădăuți, într'o regiune de șes, agricolă, cu sate bine populate și deci consumătoare apreciabile de lemn, au început a fi exploatare de foarte multă vreme, mai intensiv și pe bază de amenajamente cam din anii 1880—1890. Cu toate acestea, grație unor șefi de ocoale pasionați pentru ocrotirea vânătorii, ajutați și de faptul că în acest ocol pășunatul este interzis, vânătorii nu numai că s'a refăcut de pierderile suferite în urma războiului, dar a ajuns chiar la o stare destul de înfloritoare. Am mai putea enumera și alte ocoale, ca Pojorâta, etc.

În consecință, putem afirma cu hotărâre, că o exploatare rațională a pădurii, fiind toate celelalte condițiuni de ocrotire și existență îndeplinite, nu poate avea drept urmare dispariția vânătorii. Aceasta e posibilă numai acolo unde pădurile se exploatează contrar principiilor stabilite de știința silvică.

III. Cauzele împușinării vânatului

Acestea sunt multe și diferite. Le vom enumăra pe cele mai principale.

1. În primul rând trebuie să menționăm tradiția ce există la populația noastră de a considera vânatul ca un produs al naturii sau dar al lui D-zeu de care fiecare are dreptul să se bucure, fără să se gândească la conservarea și protejarea acestor biete animale, ci numai la interesele lor particulare. Sunt unele localități unde populația întreagă se ocupă cu vânătoarea sub forme variate și uneori ingenioase. Așa prin Basarabia, prin ținutul Orheiului, cu ocazia lucrărilor prin pădure am constatat la tot pasul fel de fel de lațuri de sârmă pentru prinderea iepurilor. Consecința e că rareori prin aceste meleaguri se mai vede un iepure. Tot așa ciurdele de câini ce însoțesc vitele la pășune pe câmpii produc adevărate ravații, spre bucuria păzitorilor.

2. Exploatarea a mari suprafețe de păduri particulare, obștești și chiar ale statului, cum sunt cele pentru creșterea de izlazuri comunale, au diminuat considerabil teritoriului de vânătoare. Tot așa obiceiul anticultural, în contradicție cu principiile silviculturii și deci abuziv, înrădăcinat imediat după război în multe din pădurile noastre, indiferent de proprietar, de a exploata destul de intensiv produsele accidentale pe întreaga suprafață a pădurii, nu lasă vânatului liniștea necesară.

3. Războiul, pe lângă multe alte neajunsuri a nimicit și vânatul. Înainte de război în mai toate pădurile Bucovinei, de exemplu, era un vânat foarte frumos, armatele de ocupație însă, în special cele rusești, l'au distrus aproape complet. Batalioane întregi de soldați ruși vânau în linii de trăgători, formând un unghiu al morții, împușcând totul ce le ieșea în cale, astfel că la sfârșitul războiului rareori se mai vedea vr'un exemplar de vânat nobil.

4. Braconajul a complectat ulterior dezastrul lăsat de război și a împiedicat și împiedică și astăzi refacerea vânatului. Soldații veniți de pe front, mai ales în provinciile alipite, cu ocazia revoluției din 1918, în scopul apărării lor proprii, în acele vremuri turburi, și-au păstrat armele militare — deși lucrul acesta era ulterior opriț. — și având arme au devenit cu timpul mai toți branconieri. Duminica mai ales și în sărbători, fac vânători în regulă, uneori câte douăzeci la un loc, vânănd totul ce le iese în cale. Autoritățile

administrative s'au arătat nepăsătoare și n'au confiscat armele, iar personalul silvic desarmat nu are putința de a înfrâna pofta braconierilor.

5. Lipsa, până nu de mult, a unei legi pentru reglementarea vânătoarei și deci a unei politici de stat bine definite în chestia vânătorii, indulgența autorităților față de portul ilicit al armelor și braconaj, apoi ușurința cu care se acordă permisele de vânat și portul armelor, apoi cluburile de vânătoare, de multe ori constituite mai mult din braconieri, au diminuat mult vânatul.

6. În pădure o cauză principală a împușinării vânatului este pășunatul. Deși oprit de legea codului silvic, în fiecare an Ministerul Agriculturii îl permite totuși în toate pădurile cauzând mari pagube plantațiilor și vânatului. Cel mai vătămător este pășunatul oilor prin faptul că câinii cari le însoțesc alungă și sperie — dacă nu distrug — tot vânatul. Tot așa ciobanii au mai fiecare câte o armă la stână bine ascunsă și pe lângă facerea brânzei și paza oilor se mai indeletnicesc și cu vânatul.

7. Lipsa de nutreț în timpul iernii slăbește puterea de rezistență a vânatului util, iar animalele răpitoare, pentru a căror stărpire prea puține măsuri se iau, îl distrug cu ușurință.

8. Lipsa de interes, trebuie s'o mărturisim cu durere, a unei părți din personalul silvic pentru ocrotirea vânatului și chiar a proprietarilor de păduri, indiferent de natura lor.

IV. Remedii

Pentru ocrotirea vânatului și refacerea lui ar fi necesar să se tindă a se lua următoarele măsuri mai principale.

Acestea se împart în măsuri de ordin general ce se pot lua numai de stat, fie pe cale de lege prin complectarea actualei legi, fie pe cale administrativă, și măsuri speciale ce se pot lua de instituțiunile proprietare de păduri.

A. Măsuri de ordin general

1. Regulamentarea mai severă a portului armelor și eliberării permiselor de vânătoare — acestea din urmă să se elibereze numai acelorora ce posedă teritoriile de vânătoare — și instituirea de mult mai aspre sancțiuni.

2. Desființarea tuturor cluburilor de vânătoare și lăsarea numai a acelor societăți ce au de scop numai protecția vânatului.

3. Confiscarea tuturor armelor dela populația noastră.

4. Nimicirea câinilor vagabonzi și pedepsirea proprietarilor.

5. Constituirea de teritorii mari de vânătoare; de ex. teritoriul fiecărei comune să formeze un singur complex de vânătoare, afară de proprietățile mai mari de 1000 ha. ce pot forma complexe de vânătoare aparte cum prevede și actuala lege. Arendarea dreptului de vânătoare pe aceste complexe, afară de proprietățile mai mari de 1000 ha., să se facă de serviciul de vânătoare județean și numai persoanelor ce au dat dovadă de protecția vânatului, fixându-le și o garanție. Tot așa să se fixeze felul și numărul vânatului ce au dreptul a vâna atât arendașii cât și proprietarii de teritorii de vânătoare.

6. Paznicii de vânătoare să se recruteze din oameni corecți și pregătiți pentru aceasta, din care să facă parte și personalul silvic din serviciul activ recunoscut de Ministerul Agriculturii, și să fie dotați cu armele necesare, să n'aibă dreptul de a vâna decât din ordin și plătiți de stat, din fondurile de amenzi, etc.

7. Fixarea unei politici mai bine definite din partea statului față de problema vânătoarei și organizarea serviciului de vânătoare și ocrotire a vânatului pe alte baze.

B. Măsuri de ordin special cu privire la păduri

1. Exploatarea rațională a tuturor pădurilor în conformitate cu principiile silviculturii și legile în vigoare, în special tăieri pe suprafețe mici și împădurirea lor.

2. Mai multă atenție și interes din partea proprietarilor de păduri față de problema vânatului.

3. Organizarea unui serviciu de vânătoare la instituțiunile proprietare mai mari de păduri, care să se ocupe intensiv cu această problemă.

4. Oprirea pășunatului în păduri în conformitate cu dispozițiunile codului silvic, iar dacă aceasta în actualele împrejurări sociale dela noi din țară nu e posibil, atunci cel puțin locurile unde sălășluiește vânatul să fie cu totul oprite dela pășune, iar acolo unde se pășunează, câinii să nu poată însoți oile la pășune, iar în caz contrar să fie împușcați.

5. Măsuri pentru nutrirea vânătorului și stărpirea răpitoarelor.

6. Exploatarea vânătorului în regie și excluderea în principiu a arendașilor. Toate măsurile de protecție și exploatare a vânătorului să se execute de către personalul silvic.

7. În acest scop e necesar a se da o mai mare dezvoltare cursurilor de vânătoare dela toate școalele silvice de toate gradele. Pentru a le infiltra viitorilor silvicultori cunoștințe mai aprofundate, atât teoretice cât și practice, asupra conservării vânătorului, instruirea personalului existent și dezvoltarea interesului pentru ocrotirea vânătorului prin premii, laude, subvenții, etc. Dotarea personalului silvic cu cele necesare conservării vânătorului, ca : arme, otravă, curse și punerea lui în situația de a putea urmări pe contravenienți.

8. Intocmirea unui cadastru al vânătoarei prin inventarierea actualului vânat stabil și evaluarea situației lui anuale, pentru a putea ști starea actuală și mersul lui an cu an.

9. Impușcarea vânătorului să se facă numai din ordinul autorității superioare, stabilindu-se locul, felul și numărul vânătorului, persoana cine-l va împușca, dându-se preferință celor ce s'au distins pe terenul ocrotirii vânătorului în pădurea respectivă.

10. Și în fine, ar fi de dorit un mai mare interes și mai multă pasiune din partea personalului de toate gradele, față de această frumoasă și importantă problemă a vânătorului dar atât de neglijată la noi în țară.

La chasse dans nos forêts.

Un succinct exposé du problème de la chasse, dont l'auteur veut relever la situation.

A ce but il étudie les causes de la diminution de la chasse et propose des remèdes pour sa protection.

Das Jagdproblem in unseren Wäldern.

Eine kurzgefasste Darstellung des Jagdproblems, auf dessen Wichtigkeit und Lage Verfasser die Aufmerksamkeit der Forstleute lenken will. Zu diesem Zwecke giebt er zunächst ein Bild der gegenwärtigen Lage, dann geht er ein auf die — mit Rücksicht auf die Jagd — rationelle Nutzung der Forsten, erklärt die Umstände, welche zur Minderung des Wildes geführt haben, und macht schliesslich Vorschläge zur Besserung der Lage und zum Schutze des Wildes.

JURISPRUDENȚĂ

CODUL SILVIC

Reprezentarea Statului în fața instanțelor

(Art. 85 Cod. silvic, cu 1 și 21 din legea de organizare a Corpului Silvic).

Reprezentarea Statului în fața Judecătoriei printr'un brigadier silvic nu e legală, și el trebuie considerat lipsă iar termenul de recurs urmează a curge dela comunicare.

Art. 85 Cod. silvic dă dreptul numai agenților silvici superiori și avocaților de a reprezenta interesele Statului în fața instanțelor, fără a le da dreptul de a substitui alte persoane, iar art. 1 din legea de organizare a Corpului Silvic spune că agenții silvici superiori sunt inginerii iar brigadierii fac parte din personalul inferior numai cu atribuțiuni de pază și control al pădurilor. (Tribunalul Buzău jum. No 9038 din 16 Oct. 1933 redactor Mircea Bobeș jude-șefedinte).

LEGEA CONTRACTELOR DE MUNCĂ

Chelner. Patron de restaurant. Convențiune prin care patronul nu plătește salariu fix chelnerului dar îi permite să încaseze o cotă ca bacșiș dela clienții restaurantului. Concediere fără preaviz. Dacă în sfera noțiunii de salariat prevăzută de art. 37 din Legea contractelor de muncă intră și lucrătorul chelner plătit cu bacșiș. Soluție afirmativă.

În fapt: Recurentul reclamat A. B. a chemat în judecată pe intimatul pârât I. D. în calitate de patron al restaurantului Eintracht, pentru a fi obligat conform legii contractelor de muncă să-l plătească o anumite sumă ce reprezintă câștigul său pe 3 luni deoarece fără preaviz l-a concediat din postul de chelner ce ocupa la acel restaurant.

Judecătoria i a respins acțiunea pe baza art. 38 din legea contractelor de muncă, pe motiv că în calitate de chelner reclamantul n'a putut avea contract cu pârâtul ca salariat, el oferind munca și serviciile sale publicului care îl plătea și față de care nu există continuitate de raporturi juridice și întrucât remisa chelnerului nu constituie un salariu în sensul art. 37 din aceea lege, asemenea convenții nu pot fi supuse dispozițiilor acelei legi.

În drept: Chelnerul nefiind un lucrător independent, ci în serviciul unei anumite întreprinderi, prestează munca sa în folosul patronului

acelei întreprinderi cu care se găsește în raporturi juridice continue, de natura celor existente între salariații proprii și patroni: pe când față de clienții localului el nu are nici un raport juridic spre a-i fi aplicabile dispozițiile art. 38 din legea contractelor de muncă.

Natura raporturilor de drept existente între patron și chelner, nu depinde de împrejurările că acesta din urmă a consimțit a lucra la cel dintâi numai în schimbul unui mic salariu, gratis sau chiar dând el ceva, însă în vederea bacșișurilor, adică a remizei sau procentului care se adaugă în acel local la nota de consumație a clienților, fiindcă în determinarea contractului individual de muncă nu interesează modalitatea în care părțile au convenit să se facă remunerația muncii ci existența unei remunerații efective. Chiar în cazul când în aparență chelnerul prestează gratis munca sa patronului, adică nu e remunerat direct de acesta cu nici un salariu, există din partea patronului o contra prestațiune și anume permisiunea acordată chelnerului de a adăuga și apoi încasa un anume procent la nota de plată a clienților localului său sub formă de remiză obligatorie sau de a primi bacșișuri benevole, fiindcă nicăeri legea nu cere ca remunerația salariatului să se facă direct de patron din banii săi proprii ci din contra potrivit art. 58 al. 2 remunerația se poate face în orice mod vor fi convenit părțile, deci și de terții clienți ai localului pentru patron.

În sprijinul acestei interpretări, după care chelnerul sau frizerul plătit numai cu bacșișul intră în categoria salariaților cari pot beneficia de dispozițiunile legii contractelor de muncă sunt și desbaterile parlamentare și lămuririle afirmative făcute de Ministru, autorul legii, cu ocazia votării ei.

Prin urmare atunci când judecătoria prin cartea de judecată atacată a hotărât că nu intră în sfera noțiunii de salariat prevăzută de art. 37 din legea contractelor de muncă, categoria chelnerilor din care face parte recurentul și ca atare nu e aplicabilă în speță acea lege, a comis o eroare violând textele art. 37, 38 și 58 din legea contractelor de muncă, așa că motivul întâi de casare devenit întemeiat, câtă a fi admis fără a se mai cerceta celelalte motive și ca atare a se cassa cartea de judecată atacată și a se cerceta procesul în fond conf. art. 107 legea judecătorilor de oçoale.

(Trib. Ilfov, S. I. Com, sentința No. 2325 din 13 Nov. 1933. Admis după divergență recursul lui A. B. Președinția N. Negru, jude de ședință și redactorul sentinței).

Discuțiunea în jurul acestei chestiuni desbătută în fața Trib. Ilfov interesează numai în ceiace privește definirea contractului de muncă aceasta cuprinzând printre alte condiții esențiale și continuitatea raporturilor juridice dintre patron și salariați, decizând astfel situația de dependență a salariaților propriu zis de patron.

«PROBLEME FORESTIERE»

Conferința D-lui Dr. M. Drăcea ținută la Brașov în 10 Decembrie 1933.

D-l profesor Bălăcescu președintele Ligii Culturale, secția Brașov, unul din cei mai de seamă cunoscători ai chestiunilor economice, conștient de importanța pădurilor în economia României întregite, a organizat un ciclu de conferințe cu caracter economic. Fin cunoscător al tuturor problemelor la ordinea zilei, deci și al celor forestiere, a apelat la cel mai indicat și apreciat reprezentant al corpului silvic. D-l Dr. M. Drăcea, invitându-l a expune aceste probleme de importanță covârșitoare.

Corpul silvic rămâne recunoscător distinsului profesor Bălăcescu, pentru ocazia oferită unui specialist silvic de talia D-lui Drăcea, de a pune în lumină probleme necunoscute de marele public.

În fața unui select auditoriu, în sala de festivități a liceului «A. Șaguna» din Brașov, arhiplină, asul silvicultorilor români, cunoscătorul profund, al cheștunilor silvice, idealistul și aprigul iubitor al pădurilor, profesorul și directorul Institutului de Cercetări și Experimentație Forestiere. D-l M. Drăcea, încadrat de toți colegii din județul Brașov, Făgăraș, Treiscaune, etc. și a dezvoltat subiectul «Probleme Forestiere».

Modul de expunere, sintetizarea, claritatea și logica documentării faptelor, comparații și exemplele alese, precum și însuflețirea, cu care a întreținut auditoriul, întărește încă odată credința tuturor că D-sa este călăuzitorul corpului silvic și mandatarul științei forestiere în România.

După ce mulțumește D-lui Bălăcescu și colaboratorului D-sale, D-l Căp. Rotaru, secretarul general al Ligii Culturale, conferențiarul face o amplă introducere pornind dela păstrarea unității poporului, activitate ce se incumbă Ligii Culturale, care trebuie să lupte pentru creșterea unității culturale. Aceasta se poate face numai prin lărgirea cunoștințelor, despre mediul în care trăim.

Arată, cu multă autoritate, rostul pădurii în economia forestieră. Cultura trebuie să aibă toate piesele, în care intră și pădurea. Demonstrează cum se statuează ideea forestieră, că este un perfect înțeles, asupra pădurii de către toată lumea, că există o legătură foarte strânsă între popor și pădure.

În ultimii ani, s'au comis greșeli în economia forestieră.

Trece apoi, la problema înălțării sufletului poporului pentru pădure (Conștiința forestieră). Avem un fond comun dar al celor mulți este patriarhal.

E necesar să îmbogățim literatura noastră, cu o serie nouă de gândiri pentru problemele forestiere.

Definește conștiința forestieră, ca totalitatea cunoștințelor pe care trebuie să le avem despre economia forestieră, înțelesul pădurii, iubirea pădurii, etc.

După o abilă documentare ajunge la concluzia, că problema fundamentală este crearea conștiinței forestiere.

Intrând în miezul conferenței, constată marile păcate ale generației noastre față de păduri, înșiruind pe cele mai principale:

1. Credința greșită că România este o țară bogată, cu păduri mari etc.... Astăzi această credință a devenit o legendă. După războiu, circa 1.000.000 hectare pădure, au fost scoase din patrimoniul nostru.

Odată cu micșorarea suprafeței s'a atacat și calitatea fondului.

2. Risipa lemnului. (Ex. abuzul cu travelele de stejar, care e diamantul lemnului).

3. Ignorarea firei fizice a pădurii. Infățișând urmările înfiorătoare ale distrugerii pădurilor, puterea climei, solul ros etc. scoate în evidență valoarea împăduririlor și rolul cel joacă pădurile, păstrând pământul și apărându-l contra forțelor distrugătoare ale climei. Arată cum prin despădurire, fără exagerare se poate afirma, că pământul fuge de sub picioarele popoarelor, evidențiind aceasta printr'o serie de exemple tipice.

4. Scoate în relief rolul pădurilor în ameliorarea climei pentru agricultură, mai ales pentru România, ca țară eminentă agricolă,

5. Nesiguranța ideii de proprietate forestieră. Atacul proprietății, atacul pădurii scumpește produsele pădurii. Exemplificând sistemele adoptate la noi, dovedește că este o lipsă totală de garanție și protecție a pădurii.

6. Infrângerea raportului susținut este unul din capitalele păcate care se va răsfrânge dureros, asupra generațiilor viitoare desbrăcate de unul din drepturile legitime, de care noi am profitat și abuzat din belșug.

7. Rolul cel mare ce-l au pădurile în apărarea națională este ignorat. Distrugându-se pădurile dela granița țării, micșorăm cu rea intenție, puterea de apărare a granițelor țării noastre.

Aci adaugă și rolul pădurarului în apărarea națională.

8. Ignorarea rolului ce-l are pădurea pentru sănătatea satelor și liniștea orașelor. (Ex. pădurile din jurul orașului Brașov etc.)

Evident că sunt și alte păcate dar care se rezumă într'un singur cuvânt «despădurirea» și dela care decurg o serie întreagă de pagube. (Ex. tulburarea regimului apelor, secătuirea izvoarelor etc.).

Despădurirea este decadență. Despădurirea este discredit. Despădurirea poate pune în discreție demnitatea noastră națională.

Conferențiarul face o serioasă incursiune în mecanismul acestor păcate, analizând cu o necontestată valoare științifică, epocile principale ale istoriei forestiere, plecând dela pasiunea de vânat care ține puterea suveranului asupra

pădurii. — nașterea unui corp de apărători ai pădurii, — crearea unor legi aspre. — cererea lemnului, — apropierea de vremuri moderne. etc. ajungând la capitalism și democrație.

Atât capitalismul cât și democrația au dat asalt pădurilor. Setea de bani a statelor a făcut colaborarea între stat și capitalism. Democrația, eterna foamete de pământ, a atacat patrimoniul forestier.

Capitalismul și democrația, în centrul Europei, s'au lovit de conștiința forestieră. În Estul Europei și alte țări ca Suedia, Rusia, St.-Unite, etc. fac ravagii. În ele se rezumă mecanismul acestor păcate. Conferențiarul este pentru admiterea democrației, dar trebuie să ne asumăm răspunderea și înțelesul lucrurilor.

Ce să facem? Nu e suficient să se știe toate cauzele, ci trebuie să trecem la lucru.

Să rupem inerția ce există între problemele forestiere. Trebuie ruptă inerția de gândire a conducătorilor noștri și apoi la popor. Să ne reapropiem de păduri (Literați, savanți, etc.).

Să ne îndreptăm privirea spre tineretul poporului întreg.

Să mutăm centrul de gravitate în mijlocul tineretului, să deșteptăm și să aprindem flacăra conștiinței forestiere.

D-I conferențiar a fost viu aplaudat și felicitat de public și colegi.

La restaurantul Coroana, colegii din Brașov, au oferit o masă vânătoarească, în onoarea D-nei și D-lui Dr. M. Drăcea, la care au fost invitați și D-nii reprezentanți ai Ligii Culturale.

Au ridicat toasturi D-nii Inginer inspector I. Ionică din Zărnești. D-I profesor Bălăcescu, la care a răspuns D-I Drăcea, mulțumind camarazilor pentru frumoasa primire făcută.

Cele câteva ore petrecute într'o atmosferă curat prietenească și sinceră camaraderie, au fost o reculegere sufletească pentru toți colegii.

Șercaia, 17 Decembrie 1933.

I. DIMITRESCU

Ing. subinsp. silvic

«INGINERUL SILVIC»

Conferința D-lui Prof. V. N. Stînghe la

Cercul de studii forestiere al Soc. Elevilor ingineri silvici

Vineri, 15 Dec. 1933

În materie de orientare profesională, problemele care se pun tineretului nostru își așteaptă încă deslegările. Contribuția conducătorilor, profesorilor, în chestiunea așa de necesară dar atât de dificilă a precizării unei doctrine de viață practică, a precizării dacă nu a filozofiei meseriei în sine dar cel puțin a caracterului principal al ei, trebuie să se vadă, să se facă cunoscut. Mai cu seamă pentru că nu lipsește cine ar putea să facă asta.

Desigur, de la catedră, dispersate printre lecțiile de curs, nu lipsesc anumite considerații despre meserie. Au păcatul însă acestea că sunt răslețe. Și ele se cer acum închiegate, precizate, susținute, prezentate în așa fel încât să poată constitui

un îndreptar de viață, să poată să traseze o linie de conduită, să determine o atitudine.

În teză generală, cei care au ajuns să se întrebe de rostul lor în cadrul unei profesii și pot afla răspunsuri în anumite cărți de orientare profesională. Dacă n'ar fi să se cerceteze de către cei interesați decât numai «Personalismul energetic» și «Vocația» (ale D-lui Prof. Rădulescu-Motru) și încă s'ar putea găsi pe ei, s'ar desluși în aceste mari întrebări.

Nu-i mai puțin adevărat însă, că teoriile, cuprinse în cărțile menționate, cer, pretind o anumită obișnuință și pregătire cu lucrările filosofice și sunt cum am spus generale. De aceea sunt binevenite, au mai multă priză, o mai imediată înțelegere, conferințele, de genul celei căreia vrem să-i facem cronica, ținute de oameni din specialitatea despre care vorbesc. Cu asta ne aducem aminte de o colecție de «mărturisiri», pe care o editură franceză o prezentase și în librăriile noastre. E vorba de «leurs raisons». Au scris atunci oameni competenți, reprezentativi, «Pourquoi je suis royaliste», «Pourquoi je suis catholique», etc.

Dar în subiectul care ne interesează nu urmărim să avem numai decât «confesiuni», care prin natura lor sunt de ordin sentimental, personal, deși chiar așa fiind ele lămuresc o poziție și încă într'un mod profund omenesc, ci vrem să se spună cât se poate de precis în zilele noastre ce însemnează un inginer, și ce înseamnă fiecare specialitate de inginer.

Să vorbească să scrie, profesioniștii din diferite categorii (specialități), pentruca tinerii să știe ce așteaptă lumea de la ei, și să vadă în ce măsură corespund menirii lor, meseriei pe care și-au ales-o. Să se ajusteze cererii.

Așadar, e vorba să se definească inginerul silvic. Se pune însă întrebarea, cum? Pentrucă sunt mai multe maniere de a răspunde. De ex. precizând însușirile (calitățile, proprietățile) subiectului, ori arătând ceea ce nu este, sau în fine, prezentând în paralel cu alte noțiuni cu înțelesuri apropiate. Se pare că ultimul fel de a expune a format scheletul conferinței. Pentrucă studenții forestieri au vrut ca prin conferința d-lui Profesor Stînghe să informeze pe camarazii lor dela celelalte secțiuni ale Școlii Politehnice despre ceea ce va să zică un inginer silvic. Și atunci conferențiarul a ținut seamă de această dorință. Și-a ales prin urmare un punct de vedere adecvat circumstanțelor.

Ce a spus dar, D-l Prof. Stînghe despre inginerul silvic? Să mărturisim de la început: e lucru greu să rezumăm conferința, pentru simplul motiv că a fost frumoasă, plină de lirism: o caldă pledoarie pentru specialitatea căreia îi consacram munca și priceperea noastră. I-a arătat sîmna de care trebuie să se bucure, ca orice activitate care smulge naturii bunuri pe care să le dea societății; i-a relevat înalta poziție etică prin caracterul altruist al preocupărilor de viitor, reconstituind pădurile care au fost tăiate sau îndrumând exploatarea actuală în așa fel încât să se asigure permanenta aprovizionare a celor ce vor veni; a subliniat caracterul de interdependență al diferitelor categorii de ingineri evidențind greutatea pe care ar întâmpina-o cine s'ar încumeta să susțină superioritatea uneia din ele.

Vorbind de tehnica pe care o întrebuițează inginerii, reținem o parte din ceea ce îi privește pe silvici: «Când luptă să sporească producția lemnoasă, el (inginerul silvic) nu mai cere concursul tehnicii mecanice sau electrice. Dar

este o tehnică și aceea a conducerii vegetației, o tehnică fină, complicată, lucrând cu legile fizice nu prin intermediul mașinei reci, dure, ci prin intermediul mașinei delicate și fragile, care este celula biologică, materia vitalizată, cu inclinații, cu aptitudini specifice la fiecare caz în parte și de care trebuie să se țină seamă întotdeauna».

Scopul conferinței a fost să se explice care este preocuparea, metoda și randamentul specialității inginerului silvic și pentru aceasta s'a arătat cum inginerii silvici exploatează pădurile, le refac, prelucrează materia lemnoasă și cum luptă să-i sporească producția.

În chip de concluzie, să spunem impresia noastră: D-l Prof. Stinghe vede în «Inginerul silvic» mai mult un silvicultor decât un inginer.

Am spus la început că a rezuma conferința D-lui Prof. Stinghe e greu, pentru că a fost prea lirieă. Dar mai este un motiv: vrem să provocăm. Să provocăm să se tipărească și să se difuzeze, pentru că așa, serviciul făcut va fi și mai util. Și atunci s'ar merge și mai departe. Ideea aceasta de a se vorbi despre diferitele categorii de inginerie ar trebui să îndemne pe ceilalți studenți ai Poli tehnicei să organizeze conferințe în jurul acestei probleme, pentru care să se invite profesorii de specialitate și oamenii reprezentativi de carieră. Rezultatele, suntem convinși, vor fi dintre cele mai fecunde.

T. E.

W. Bieger:

Die formelmässige Bewertung unserer Jagdtrophäen.

Berlin, Paul Parey.

Formule pentru evaluarea trofeelor noastre de vânătoare.

De curând a apărut o carte foarte importantă în materie de vânătoare care descrie în mod amănunțit și foarte clar metoda de evaluare și apreciere a trofeelor, întrebuițată pentru prima oară la expoziția de vânătoare din Leipzig (1930).

Autorul acestei cărți este foarte bine cunoscut în literatura mondială.

Aproape la toate expozițiile mondiale, este aplicată această metodă. Totuși aceste sisteme n'au fost aplicate în totalitatea lor și de aceea la evaluarea trofeelor se prezintă unele greutăți. Pentru evitarea acestora și pentru justa aplicațiune a normelor de valorificare, D-l Bieger a scris această carte excelentă.

Lucrarea este cu atât mai valoroasă, cu cât prezintă nenumărate exemple și fotografii, pentru ca cititorul să se lămurească cât mai ușor.

Cu condeul lui excelent și clar ne arată în deosebi cum trebuiesc evaluate trofeele de elan, cerbi, lopătari capră neagră, căprioare și colții porcilor mistreți.

Cartea este utilă nu numai membrilor din juriile de evaluare a trofeelor, ci oricărui vânător, căci i se arată modul cum poate să stabilească valoarea trofeelor obținute de el.

Calitatea mare a D-lui Bieger, se arată și prin aceea că în totdeauna a știut să aleagă subiectul cărții D-sale.

N.

Cammineci.

Diana, Hubertus und ich.

Berlin, Paul Parey.

Diana, Hubertus și eu.

Este o adevărată carte vânătoarească, scrisă de un vânător desăvârșit. O carte așa cum ar dori-o vânătorul ca s'o citească în coliba lui de vânătoare sau în casa sa, atunci când gândurile îl duc spre terenul de vânătoare și vânatul lui drag. D-l Cammineci pe care unii dintre noi îl cunoaștem personal, este unul din vânătorii cei mai pasionați și cei mai norocoși. D-sa și-a creat pe domeniile sale din Germania un teren de vânătoare ideal, de circa 24.000 de poșoane.

El și-a consacrat întreaga viață pentru Diana și pentru Hubertus.

El mănăuște condeul tot atât de bine ca și pușca pentrucă pe el îl atrage subiectul și amintirea multor întâmplări plăcute și petrecute pe teren.

Astfel, reamintindu-și, el povestește despre toate expedițiile strălucite vână-

toarești și despre vânătorile făcute în domeniile sale și în cele străine: la țapi, la porci mistreți, la cerbi și capre negre.

El mai descrie și călătoriile sale de vânătoare în Persia, Africa de răsărit și în basinul lui Congo, ale căror rezultate, judecând după însemnătatea trofeelor — sunt foarte importante.

D-sa are o mare activitate în ceea ce privește ocrotirea vânatului.

Ceea ce face ca opera lui Cammineci să fie demnă de apreciat, este humorul excelent și mai înainte de toate manifestarea individualității caracterului lui.

O viață de adevărat vânător, așa cum ne-o putem închipui, înfățișează această carte.

Aducem autorului salutări vânătoarești și îi urăm succes la o nouă lucrare.

N.

Institut International d'Agriculture:

Enquête internationale sur les incendies des forêts.
Rome — 1933.

Dintre multiplele cauze de diminuare a domeniului forestier, focul trebuie considerat, mai ales pentru anumite regiuni depe glob, drept un flagel din cele mai de temut.

Congresul internațional de silvicultură, care a avut loc la Roma în anul 1926, a debătut și această problemă, hotărând ca Institutul Internațional de Agricultură, cu sediul la Roma, să întreprindă o anchetă internațională asupra incendiilor în păduri.

Dând curs acestei hotărâri, Institutul a întocmit și trimis tuturor Statelor un raport program, cuprinzând 13 întrebări.

Prin acestea se urmărea cunoașterea cauzelor principale ale incendiilor, a pagubelor efectiv provocate de ele în diferite țări, precum și mijloacele folosite

pentru prevenirea și combaterea acestui flagel, inamic neînfricat al unei bogății de importanță colosală pe care o prezintă pădurea.

Volumul la care ne referim cuprinde răspunsurile primite la ancheta amintită, dela autoritățile și personalitățile competente în materie, din diferite țări. (România lipsește).

În afară de aceste răspunsuri, fiecărei întrebări îi mai urmează o serie de considerațiuni sugerate de această anchetă, precum și un rezumat al literaturii consultate, referitoare la fiecare întrebare.

Lucrarea prezintă astfel o documentare din cele mai variate, mai originale și mai interesante.

Nu putem să insistăm și să intrăm în detaliile acestei anchete, spațiul nepermițându-ne aceasta. Trebuie însă să parcugi cele 458 pagini ca să te convingi de abundența materiei și de interesul pe care-l prezintă informațiunile și învățămintele cuprinse în această lucrare. Ne mărginim numai să spicurim puțin din concluzia generală a acestei anchete, concluzie care ar merita să fie citată în totul.

Incendiul în pădure nu este un fenomen particular țărilor cu climat cald și uscat. Pericolul incendiilor există pentru orice regiune pentru orice fel de pădure, indiferent din ce specie ar fi constituită. Însă, gravitatea incendiului și posibilitatea lui de izbucnire, sunt în funcție de specie, calitate și vârstă.

În ce privește pagubele pe cari le provoacă, acestea nu se manifestă decât cu timpul. Solurile forestiere cari au avut de suferit serios depe urma incendiilor, devin incapabile, pentru multă vreme, să mai provoace o regenerare normală și naturală.

Plantațiile sunt la rândul lor, expuse mult acestui pericol, mai ales în tine rețea lor.

Dacă incendiile se repetă în același loc, se pot produce modificări profunde și de durată în condițiunile ecologice locale, refacerea naturală a pădurii cu esențe prețioase, devenind în acest caz dificilă și cu mult întârziată. În acest caz, chiar și plantațiile întâmpină piedici variate, rezultate din condițiunile ecologice ale locului.

Din examinarea răspunsurilor date asupra cauzelor incendiilor și a măsurilor de luat pentru prevenirea și combaterea lor, se desprinde concluzia că lipsește cunoașterea științifică a fenomenului focului în pădure. Numai pe această cunoaștere s'ar putea stabili principiile de protecția pădurii împotriva focului. De aceea și mijloacele folosite pentru prevenirea și combaterea lui nu sunt întotdeauna sigure. Dintre toate aceste mijloace, se pare că organizarea serviciului de stingere, bazată pe un sistem de semnalizare rapidă, conține secretul fundamental al luptei împotriva acestui dușman.

Atâta vreme însă, cât lipsesc observațiunile rezultate din experimentarea științifică, este hazardat să se vorbească de tactică și de tehnică de luptă. Atunci însă când se va ajunge „să se stabilească în acest domeniu principii indiscutabile, bazate pe cunoașterea științifică sau strategică a fenomenului pe care vrem să-l stăpănim“, va fi posibil ca „protecția cea mai economică să fie reprezentată printr'o aplicare atentă a metodei“, reprimând pe loc orice incendiu s'ar naște.

Din această constatare rezultă necesitatea cercetării rigurose științifice a chestiunilor ridicate de ancheta amintită. Se propune în acest sens convocarea unei conferințe preliminare unde, expertii în materie, ar discuta un plan de cercetări aplicabil în toate țările.

At. Haralamb

Cezar Gr. Cristea:

Între tehnică și economie (1933 — Tipografia Libertatea — Buc.).

D-l C. Cristea scoate în broșură aparte un articol al D-sale publicat deja în numărul pe Iulie 1933 al Buletinului A. G. I. R. Adăogarea la articolul menționat a 2 pagini noi, nu-l putea dispensa pe autor, după părerea noastră, de a face în această broșură mențiunea obișnuită în asemenea împrejurări: «extras din...».

În cele 20 pagini ale broșurei, autorul polemizează — folosindu-se de foarte multe citate — cu D-l Prof. C. C. Teodorescu, care, în numărul din Decembrie 1932 al aceluiași buletin, comentează debaterile Congresului Asociației Inginerilor din România, ținut în acel an la Brașov.

A. Har.

Prof. Ernest Abason

Subdirector al Școlii Politehnice «Regele Carol II» București.

Elemente de mecanică.

(Cinematică, Statică, Dinamică, Rezistența materialelor).

Lucrarea D-lui E. Abason se adresează în primul rând elevilor școlilor tehnice medii: școli de conductori de lucrări publice, de conductori silvici, școli de meserii, școli industriale, etc.

Autorul a ținut seamă în expunerea sa de cunoștințele reduse de Matematici pe care le posedă elevii acestor școli și a prezentat diferitele chestiuni de Mecanică, punând accentul pe latura fizică a fenomenelor.

Acest mod de expunere este de altfel cel mai natural, pentru un prin studiu al fenomenelor mecanice; forma abstractă de prezentare, în care matematicile superioare constituiesc un auxiliar foarte prețios, se valorifică mai târziu după ce cititorul posedă cunoașterea fenomenelor

mecanice pe bază de observație și experiență.

Din acest punct de vedere lucrarea D-lui Prof. Abson poate interesa un cerc mult mai mare decât acela al elevilor școlilor profesionale tehnice, prin aceea că nu necesită multe cunoștințe matematice.

Oricine dorește să se inițieze în cunoașterea Mecanicii teoretice și aplicate poate citi cu folos această carte, care umple un gol mult simțit în literatura didactică precum și cea de popularizare.

Iată cum se exprimă în prefața cărții D-l profesor universitar D. Pompeiu despre lucrarea D-lui Abson :

«În ce mă privește am avut o adevărată plăcere de a degaja în aceste câteva cuvinte de prefață, spiritul nou în care este conceput și alcătuit manualul de față».

«E o faptă de curaj de a fi alcătuit o asemenea lucrare».

«O faptă bună care merită cea mai aleasă prețuire».

«Și sunt sigur că lucrarea D-lui Abson atât de utilă învățământului, va găsi în sânul corpului profesoral cea mai bună primire».

R.

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7 Iulie 1933.

Paul Buffault.

La forêt de Tronçais.

Autorul incepe, în acest Nr. al revistei, monografia pădurii Tronçais din departamentul Allier, remarcabilă prin întinderea sa, prin frumusețea arboretelor sale, importanța și calitatea produselor sale, cum și prin însemnătatea ei turistică. E de menționat, că administratorii acestui domeniu au așezat la câteva răspântii panouri cu planurile pădurii, pe care figurează nu numai drumurile și liniile forestiere, ce iace îngăduie vizitatorului să-și îndrepteze pașii acolo unde dorește, dar chiar și locul unde se află arborii cei mai de seamă. Ba mai mult: s'au pus chiar inscripții la intrarea potecilor, cari conduc la acești arbori pe trunchiul cărora o tăbliță indică numele lor, vârsta, circumferința, înălțimea fusului și înălțimea totală a tulpinii.

L. Pardé.

Les ingénieurs des eaux et forêts de l'ancien et de l'actuel recrutements.

Inginerii silvici francezi după vechile și nouile condiții de recrutare.

Autorul, personalitate așa de cunoscută, în literatura forestieră, analizează cu destulă obiectivitate condițiunile vechi

de recrutarea elevilor dela Nancy, cari aveau la bază examenul, și cele actuale cari pretind elevilor — în prealabil — Școala politehnică sau Institutul național agronomic.

În legătură cu părerile și considerațiile D-lui Pardé vom face o notă separată în revista noastră.

Pentru concluzie menționăm aci numai încheierea autorului, care spune: „Mă voi feri să sfătuesc pe un tânăr care s'a decis să urmeze cariera forestieră, să treacă prin Școala Politehnică. Și-ar mări prea mult dificultățile, pentru ca la urma urmei să primească o pregătire mai puțin satisfăcătoare funcțiunilor viitoare, ce va îndeplini”.

Martineau.

Relations entre les éclaircies et le volume d'un peuplement.

Relațiuni între răriturile și volumul unui arboret.

Autorul își propune să compare teoretic diferite volume la hectar ale arboretelor equiene de foioase, obținute mai întâi prin rărituri normale până ce fusurile au ajuns la oarecare înălțime și apoi prin rărituri din ce în ce mai tari, destinate a mări creșterea în diametru, fără a mări mai mult lungimea fusului.

Aut, crede, că aplicând calculele și formulele sale după cazuri, studiul său

poate să conducă la mărirea apreciabilă a volumului realizat și poate chiar a sumelor de încasat.

A. Grauger.

Les oisivetés de M. de Vauban.

Din momentele de neocupație ale Mareșalului Vauban.

Mareșalul Vauban, a călătorit mult prin Franța în cursul lungii sale cariere, văzând și scriind multe asupra subiectelor cele mai diferite.

Toate reflexiile sale au fost adunate în lucrarea „*Les oisivetés de M. de Vauban*”, tipărită în 1910 și de care se vorbește acum din nou cu ocazia tricentenarului Mareșalului.

Acest volum conține și un „Tratat asupra culturii pădurilor”, purtând data de 14 Octombrie 1701.

D-l Grauger face rezumatul acestui tratat, remarcând, că — în unele privințe — Mareșalul Vauban a fost un precursor în silvicultură, după cum a fost și în arta de a fortifica cetățile.

•

La cronică, D-l G. G. (Gêneau) face necrologul decedatului nostru maestru N. G. Popovici, spunând între altele, că N. G. Popovici a rămas toată viața sa reprezentantul neclintit și intransigent al concepției franceze în silvicultura română.

Toți foștii lui camarazii din Franța au aflat cu profundă tristețe dispariția acestui eminent silvicultor, care a onorat într'un grad înalt Școala de la Nancy și a făcut să crească în țara sa bunul renume al Franței”.

No. 8 August 1933.

Buffault.

La forêt Tronçais,

Pădurea Tronçais.

Se continuă articolul început în Nr. precedent al revistei. Aut. se ocupă cu

vechile amenajamente aplicate acestor păduri, făcând critica lor.

L. Pardé.

Les essences forestières exotiques, qui se reproduisent naturellement dans le domaine des Barres.

Esențele forestiere exotice, cari se reproduc în mod natural în domeniul Barres.

Faptul, că o esență cultivată în altă regiune, decât în aria ei naturală de dispersiune, produce sămânșuri naturale, este incontestabil cea mai bună dovadă, că îi convin condițiunile, pe cari le găsește în această regiune și că ea poate fi considerată ca aclimatizată și chiar susceptibilă de a se naturaliza.

Aut. indică în mod sumar speciile, cari au produs sămânșuri naturale la Barres și condițiile în cari s'au produs.

De asemenea dă o listă a esențelor exotice rășinoase, cari au lăstărit după tăere și a speciilor foioase exotice, cari au produs drajoni.

Esențe exotice rășinoase, cari au produs sămânșuri naturale: Libocedrus decurrens, Thuya giganta, Thuya japonica, Chamaecyparis Lawsoniana, Pinus Laricio; P. Pinaster, Pinus resinosa, Pinus silvestris L., P. Jeffrey, P. Armandi, P. excelsa, P. Peuce, P. strobis; Cedrus atlantica; C. Libani; Picea excelsa, Pic. rubra, Pseudotsuga Douglasii, Ps. glauca, Abies balsamea, Ab. cephalonica, Ab. cilicica, balsamea; Ab. cephalonica, Ab. Nordmanniana, Ab. numidica, Abies pectinata, Ab. pinsapo.

Esențe foioase:

Acer circinatum, Acer ginnala, Acer monspessulanum, Padus serotina, Laurocerasus officinalis Fr ornus, Juglans nigra, Carya alba, Carya porcina, Alnus cordifolia, Castanea vulgaris, Quercus pedunculata fastigiata, Q. toza, Q. ilex;

Q. cerris, Q. Libani, Q. coccinea; Q. ilicifolia, Q. imbricaria, Q. palustris, Q. rubra borealis, Q. rubra ambigua, Q. tinctoria.

Esențe rășinoase exotice, cari lăstăresc:

Sequoia sempervirens, S. giganta, Taxus baccata, Cephalotaxus drupacea, Cunninghamia sinensis și Pinus rigida.

Esențe foioase exotice, cari drajonează:

Ailanthus glandulosa, Cedrela sinensis, Acer cappadocicum, Gymnocladus canadensis, Zelkova crenata, Pterocarya caucasica, Q. Toza și Bambous.

Marcel Volmerange.

Au sujet du calcul de la possibilité des futaies.

Asupra chestiunii calculului posibilității pădurilor tratate în codru.

În Nr. de Mai al revistei, D-I L. Pardé a publicat un articol asupra metodei Massou în calculul posibilității, arătând, că formula acestuia dă rezultate prea mici și propunând o formulă rectificativă.

D-I Volmerange adaugă acum alte câteva considerații, arătând, că și după formula rectificativă a D-lui Pardé rezultatele obținute sunt prea mici. Aceasta pentru că totdeauna se consideră pădurea în stare statică, în vreme ce ea este compusă dintr'o colectivitate de ființe vii în stare de continuă creștere.

Așa dar, numai prin studiul inventarelor se va putea rectifica definitiv cifra posibilității.

De altfel, pădurea nu se poate pune în ecuație și acest aforism va fi adevărat în ce privește calculul posibilității, atâta timp, cât nu se va fi determinat

prin observație elementul esențial de introdus în calcule: timpul necesar, pentru ca grupele de arbori de fiecare categorie de vârstă și de esențe similare să crească cu 1 m³, sau volumul câștigat într'un an de grupele de arbori de fiecare categorie.

Roger Ducamp.

L'Esprit de Nancy, «Lorentz et Parade» par Tassy.

Spiritul dela Nancy. — „Lorentz și Parade” de Tassy.

Autorul spicuește din cartea lui Tassy „Lorentz și Parade”, lucruri interesante asupra ideilor, ce-au călăuzit pe acești 2 titani, cari au pus temelia silviculturii franceze. Iată — spune Tassy — două nume, cari vor rămâne legate de organizația științifică a administrației forestiere franceze, pe care agenții acestei administrații nu le vor separa niciodată în recunoștința lor.

Dacă dela început Lorenz și Parade n'au fost autorii originali ai ideilor profesate, nu e mai puțin adevărat, că meritul lor este, de a fi epurat ideile și doctrinele, ai căror interpreți s'au făcut. Mai mult, ei le-au complectat și le-au coordonat.

Corpul silvic francez a primit dela fondatorii săi de acum un secol o moștenire spirituală glorioasă.

Et. Hubaulé.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Aut. se ocupă de: *Galerucella luteola* (*Galeruca ulmum*), *Bupalus piniarius* (*Fidonia*) și *Evetria buoltana*.

N. N. Car.

BULLETTIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No 7, 1933.

G. Delevoij,

L'emploi du chlorate de soude et de l'occysol comme herbicides.

Intrebuintarea cloratului de sodiu și a occysol-ului ca herbicide.

După o expunere sumară a diferitelor încercări cu substanțe chimice ca herbicide, autorul arată încercările și recomandările a diferiți autori pentru întrebuințarea cloraților de sodiu și de potasiu la distrugerea erburilor, în 3 cazuri:

- Distrugerea totală a vegetației
- Distrugerea plantelor vivace
- Distrugerea erburilor rele din culturi.

Arată apoi în mai multe tablouri rezultatele încercărilor făcute în Belgia.

(Va urma).

La campagne contre les bois belges.

Campania contra lemnului belgian.

Societatea Centrală Forestieră Belgică în urma unei convenții încheiate între un grup de importatori și căile ferate pe baza căreia grupul beneficiază de un tarif de transport redus, face o întâmpinare primului ministru, explicându-i într-o notă anexă... cât de păgubitoare pentru interesele țării este această convenție.

E. R.

Une visite au domaine de Modave.

vizită la domeniul Modave.

În urma unei vizite făcute la Modave, autorul face diferite observații asupra esențelor forestiere de pe domeniu și asupra condițiilor lor de vegetație.

E. R.

Le Sequoia Gigantea.

Sequoia gigantea.

Autorul arată cum se comportă Sequoia Gigantea în pădurea Soignes, vizitată cu ocazia unei excursiuni. Face o descriere a acestei specii, arată care îi este stațiunea proprie și își da părerea asupra culturii ei.

Le bois à la conférence économique et monétaire de Londres.

Lemnul la conferința economică și monetară de la Londra.

Se face întâi o descriere a situației comerțului internațional de lemn din ultimul timp și se arată apoi concluziile la care a ajuns reuniunea experților convocați la Geneva de Soc. Națiunilor pentru examinarea problemei lemnului.

Ca încheiere se face o serie de propuneri pentru Conferința Monetară și Economică.

No. 8, 1933.

Comte Goblet d'Alviella.

La Société centrale forestière. Quarante années de vie sociale (1893—1933).

Societatea centrală forestieră. Patruzeci de ani de viață socială (1893—1933).

Cu ocazia împlinirii a 40 de ani de existență a Societății centrale forestiere, președintele său arată care a fost activitatea societății de la înființarea ei până azi și persoanele care au lucrat mai mult pentru societate și prin societate pentru răspândirea științelor silvice și în special pentru rezolvarea diferitelor probleme care s'au pus până acum atât pentru pădurile din Belgia cât și pentru cele din Congo belgian.

G. Delevoy.

L'emploi du chlorate de soude comme herbicide (suite).

Intrebuințarea cloratului de sodiu ca erbicid (urmare).

Continuând expunerea începută în numărul precedent al buletinului, autorul arată efectul distrugător al cloratului de sodiu asupra erburilor rele, cu privire la cantitatea de plivit, la timpul necesar pentru plivit, și la speciile distruse. Cantitatea de erburi se reduce. Cloratul reduce, dacă nu suprimă chiar, plivitul dinții, cel mai costisitor și mai vătămător. De obicei efectul crește cu concentrația soluției, totuși pentru a nu influența cultura trebuie să se păstreze o concentrație anumită (1—1,5 gr./m²). În acest caz greutatea plantelor cultivate crește față de cele netratate cu soluție de clorat de sodiu.

La sfârșit arată modul cum acționează cloratul asupra plantelor și cum influențează mediul asupra eficacității lui.

La campagne contre les bors belges.

Campania în contra lemnului belgian.

Primul ministru cerând părerea președintelui Soc. centrale forestiere asupra unei note a Soc. de locuințe eftine despre lemnul indigen în construcțiile de case, notă care prezintă unele lipsuri și păreri greșite, președintele răspunde arătând care sunt calitățile lemnelor indigene pentru construcțiunile de case și netemeinicia afirmațiunilor cuprinse în notă.

N. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 9, 10—1933.

Sam Aubert.

Le mont Tendre se reboise-t-il?

Muntele „Tendre” se reinpădurește? (4 pag.).

Muntele „Tendre”, cel mai înalt vârf din munții Jura elvețieni (1683 m.) este un munte pleșuv și pietros, în lungul cărnea, în afară de câțiva molizi diseminați, pădurea este inexistentă. Abundă însă probele că altădată a fost împădurit.

Despădurirea a fost determinată de nevoile de pășunat ale populației.

Analizând o serie întreagă de considerațiuni, autorul ajunge la concluzia că lăsat în voie, ferindu-l de pășunat, muntele și-ar căpăta cu timpul podoaba forestieră de care a fost deposedat.

A. Barbey.

Au pays des réserves forestières:

În țara rezervelor forestiere. (3 pag.).

Este vorba de pădurile virgine din Bosnia cari, din cauza circumstanțelor politice și a condițiunilor topografice, au scăpat neatinse până azi.

Jugoslavia aplică azi în aceste păduri tăieri pe diametru (doborând arborii mai groși de 30 cm. diametru la înălțimea pieptului) exploatare pe care autorul articolului de față o consideră „un regim înțelept de exploatare” deși îl găsește „destul de rudimentar”.

J. J. de Luze.

Le régime fiscal de nos forêts.

Regimul fiscal al pădurilor noastre. (sfârșit) (10 pag.).

Despre impozitul fiscal în Cantonul Vaud.

P. Henchoz.

Un grand règlement pour la conservation et l'économie des bois communs, au milieu du XVIII-e siècle (3 pag.).

Un mare regulament pentru conservarea și economia pădurilor comune la mijlocul secolului XVIII.

Este vorba de reglementarea drepturilor comunelor Blonay și St. Léger — La chiesaz. (va urma).

J. Barbey.

Conférences sur le commerce et la mise en valeur du bois d'oeuvre.

Conferințe asupra comerțului și punerea în valoare a lemnului de lucru.

Inspecțiunea federală forestieră din Elveția a organizat o serie de conferințe pentru inspectorii forestieri, tratând subiecte economice și tehnologice raportându-se la lemn. La aceste conferințe au luat parte, în afară de 200 forestieri și industriași și comercianți de lemn.

Conferințele vor fi publicate în extenso.

Autorul articolului de față face numai un rezumat scurt și o relatare cronologică a diverselor etape ale cursului. — (Va urma).

No. 11, 1933.

H. Badoux.

Ras de marée et forêt au Japon (3 pag.).

„Le ras de marée” este fenomenul vulcanic care însoțește cutremurile de pământ ce se produc în fundul mărilor.

Efectele sale, pe coastele vecine, sunt mari. Lama de apă ce se ridică, atingând 3—7 m. înălțime, spală coastele, producând pagube de multe ori, enorme.

Pădurea, acolo unde există pe malul mării, protejează satele, căile de comunicație și culturile, cari s'ar afla la adăpostul ei. Autorul articolului de față citează câteva exemple edificatoare.

Iată deci încă un rol protector al pădurii.

J. Darbellay.

La forêt de Belfaux.

Se dau câteva indicațiuni asupra amenajamentelor, ce s'au succedat, ale pădurii Belfaux proprietatea statului Fribourg, care aduce frumoase venituri, deși nu are decât 61 ha.

najamentelor, ce s'au succedat, ale pădurii Belfaux proprietatea statului Fribourg, care aduce frumoase venituri, deși nu are decât 61 ha.

P. Henchoz.

Un grand règlement pour la conservation et l'économie des bois communs, au milieu de XVIIIe siècle (suite) (5 pag.).

A. Har.

SILVA

No. 41.

Dr. R. Trendelenburg, Forstassessor, Assistent am Forstlichen Institut der Universität Freiburg i/B.

Ueber Trockengewicht und Festigkeit des Holzes des Fichte (Vorläufige Mitteilung).

Despre greutatea — în stare uscată — și soliditatea lemnului de molid.

În cazul cercetărilor asupra calității variabile a lemnelor, de ex. greutatea și soliditatea, se impune un studiu aprofundat al condițiilor staționale. În ce privește molidul, optimul pentru formarea unui lemn greu și solid pare a fi stațiunile cu altitudini mijlocii.

No. 42, 43.

Oberforstrat Zimmerle, Stuttgart.

Verhalten der grünen Douglasie in Württemberg gegenüber dem Novembersturm von 1930 und Mitteilung von Aufshmeergebnissen zweier vom Sturm geworfener Douglasien-Versuchsflächen Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

Felul de a se comporta în Württemberg al lui Pseudotsuga Douglasii (varietatea verde) (față de uraganul din

luna Noembrie 1930 și comunicarea rezultatelor de inventariere în 2 locuri de încercare, a molidului Douglas răsturnate de acest uragan.

Dintre speciile exotice, experimentate mai de mult în Württemberg, *Pseudotsuga Douglasii* (varietatea verde) a fost apreciată atât pentru creșterea viguroasă cât și pentru rezistența ei mare față de secetă și față de ger. Din contră, soliditatea mică a înrădăcinării a fost încă de mult, prilej de îngrijorări, deoarece această particularitate desigur constituie un defect în raport cu rezistența față de curenți și față de zăpadă. Un uragan, declanșat în luna Noembrie a anului 1930, a confirmat temerile anterioare. Pagube însemnate au fost pricinuite arboretelor constituite din aceste specii; în special unele locuri de încercare stabilite mai de mult și observase ani de-a rândul au fost mereu încercate. Autorul, după ce ne dă amănunte ample asupra situației atmosferice din acel timp și în special asupra puterii uraganului și a pagubelor pricinuite de el în diverse localități, ajunge la concluzia că *Pseudotsuga Douglasii* de sigur este o specie puțin rezistentă față de vijelii, inferioară din acest punct de vedere chiar molidului. Totuși, față de celelalte calități ale acestei specii, autorul nu crede că trebuie renunțat la cultura ei, ci reclamă numai o atentă examinare a condițiilor staționale și o observare minuțioasă a procedurilor și intervențiilor culturale cari în genere sunt indicate în lupta în contra vijeliilor.

No. 43.

Prof. Dr. E. Wimmer, Freiburg i. Br.
Ein Auftreten der Douglasienlaus in Deutschland.

Aparițiunea păduchelui de Douglas în Germania.

Autorul face o comunicare despre ivirea într'un arboret de *Pseudotsuga Douglasii*, din Germania, a unui păduche, tipic pentru această specie și tot așa de reductabil ca diversele specii de *Dreyfusia* cari par a determina deperisarea braziilor (*Abies pect.*) de cari se plâng silvicultorii germani.

No. 44.

Professor em. Bernhard, Sächsischer Landforstmeister a. d.

Jagd und Forstwirtschaft im neuen Deutschland.

Vânătoarea și Economia forestieră în Germania cea nouă.

Relevând caracterul altruist al acțiunii forestiere creatoare, acțiune care se desfășoară în folosul generațiilor viitoare, autorul spune că silvicultorii se pot mândri cu deviza: folosul obștesc primează pe acel al individului. O asemenea concepție implică conservatismul acțiunii forestiere. În lumina acestei idei, Bernhard examinează atitudinea unor silvicultori cari, prin pasiunea lor pentru vânătoare, periclitează interesele forestiere. Cultura forestieră în unele cazuri este stânjenită, în altele este absolut imposibilă, din cauza menajării extreme a vânătorului. Dacă particularul în pădurea lui este liber să sacrifice plăcerilor lui vânătoarești interesele culturii forestiere — lucrul s'a întâmplat și se mai întâmplă câte odată și azi — apoi girantului pădurilor Statului, destinate a servi interesele generale, nu li este permis a cultiva vânătorul în interesul câtorva spre paguba celor mulți.

Aceasta ar însemna o desconsiderare a devizei de mai sus. Venitul din vânat este prea neînsemnat față de cel provenit din vânzarea lemnului, pentru ca prin el să justificăm o ultra cultivare a vânătorului.

Autorul ilustrează afirmările lui prin-

tr'o serie de exemple convingătoare. Și astfel ajunge la concluziunea, nu de a desființa vânatul din păduri — disparițiunea lui ar regreta-o — ci a-l proporționa cu necesitățile vegetațiunii forestiere.

No. 45.

Prof. Dr. Feher, Sopron.

Einiges über den Phosphorgehalt der Wäldböden. Mit einer Abbildung und 6 Zahlentafeln.

Câteva cuvinte asupra conținutului de fosfor al solurilor forestiere.

Aut. comunică rezultatele pe care le a obținut în urma cercetărilor sale îndreptate asupra conținutului de fosfor al solurilor de pădure situate între 46° 15' și 49° 43' latitudine nordică. Acest conținut crește de la Sud la Nord și este cu atât mai mare cu cât revoluțiunile adoptate sunt mai lungi. Apoi, nici speciile nu se comportă la fel în ce privește cantitatea de fosfor consumată pe an și pe ha. În scopul valorificării practice a rezultatelor obținute, F. caută a stabili cantitatea minimă de fosfor ce este necesară pentru ca cultura silvică să fie posibilă și ajunge la concluziunea că cele mai multe soluri ale Europei centrale și nordice se găsesc, în această privință, în bune condițiuni. Excepțiază însă acele soluri de stepă care au fost împădurite cu salcâm. Salcâmul este avid de fosfor, ceea ce are ca urmare situațiunea deficitară a solurilor ocupate de el. Consumul rapid al acidului fosforic de către salcâm s'ar explica însă în rândul întâi prin revoluțiunile scurte ce se aplică pădurilor în chestiune. Din cauză că rezultatele excelente, obținute la început cu cultura acestei specii, nu s'au menținut, fapt care trebuie pus în socoteala consumului mare de săruri fosforice de către salcâm, dar și a producțiunei mini-

male de humus, ușor explicabilă prin frunzișul rar al salcâmului. Feher recomandă, sau amendarea cu fosfate a solurilor ocupate de salcâm, sau dacă aceasta nu este posibil — abandonarea culturai lui, înlocuindu-l prin *Pinus nigra*.

No. 46.

I. Voss, preuss. Staatsoberförter in Marburg (Lahn).

Die Grösse der Verwaltungskosten in den Staatsforsten Preussens.

Mărimea cheltuelilor de administrație în pădurile domeniiale ale Prusiei.

Aceste cheltueli au fost în perioada 1849—1912 pe an și pe ha. Lei 220; iar în perioada 1924—1929 Lei 295.

No. 46.

Die 29. Mitgliederversammlung des Deutschen Forstvereins in Breslau vom 13 bis 19 Aug. 1933.

A 29-a adunare a membrilor uniunii forestiere în Breslau de la 13—19 Aug. 1933.

Între alte chestiuni de ordin tehnic — silvic — o propunere senzațională a profesorului Dr. Wagner: Restrângerea în Germania a învământului silvic superior în 3 localități anume Töttingen, Heidelberg și München unde ar urma a se crea câte o facultate silvică cu dreptul de a decerna diplome valabile pentru tot Reichul. După lungi discuțiuni pare că s'a convenit a alege ca localități: München, Freiburg și Berlin-Eberswalde.

No. 47.

W. Bindseil, Preuss. Staatsoberförster in Bieber, Spessart.

Auf welchem Wege erziehen wir astreines Stammholz.

Cari sunt metodele pentru

obținerea de fusuri lipsite de crăci.

Sporirea rentabilității pădurilor este una din preocupările silviculturii de azi. Pentru acest cuvânt, autorul pune chestiunea cum putem să obținem tulpini lipsite de crăci, adică material valoros. Căile care duc la acest rezultat sunt două: întemeerea și conducerea judicioasă a arboretelor pe de o parte, pe de alta elagarea. Practicarea tăerilor intermediare diferă după specii (fag, stejar, rășinoase) și după natura solului iar elagarea — o operațiune costisitoare — trebuie aplicată și ea cu multă circumspecție. Nu prea de vreme, ci d'abia atunci când elementele de viitor — numai ele vor fi supuse operațiunii — s'au și precizat: în prăjinișuri înalte. Și pentru a evita repetarea operațiunii, elagarea urmează a se practica nu prea de vreme, lucru perfect justificat, când arboretele nu au fost prea de timpuriu rărite. Aut. își termina pledoaria pentru justificarea propunerilor sale de intensificare a operațiunilor de elagare cu următoarele cuvinte: Necesitatea economiilor nu o tăgăduiește nimeneu, însă experiența e martoră că exagerările în această privință, mai ales în economia forestieră, pot sfârși prin a deveni o sorginte periculoasă de pierderi.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Künkele, Dr.

Spätfrost und Höhenlage.

Ger târziu și locuri de înălțime.

Se spune cuvânt de introducere la cercetările expuse în articolul următor și

cari cercetări fac parte dintr'un întreg sistem de studii puse la cale și în parte efectuate de Institutul meteorologic de lângă Stațiunea de cercetări forestiere München, sub titlul «Berglage und Waldklima».

*Geiger R, Woelfle M, und Seip L.
Höhenlage und Spätfrostgefährdung.*

Locuri de înălțime și vătămarile de ger târziu.

Tema propusă în cercetările de față a fost: determinarea intensității și momentelor de aparițiune a gerurilor târzii în localitatea „Grosser Arber”, în funcție de înălțime. Mijlocul cel mai simplu pentru atingerea scopului propus a fost găsit în întrebuințarea de termometre de minimă, instalate dealungul unor linii dela vale către vârful dealului.

O deosebită grijă la alegerea celor mai potrivite linii de așezare a punctelor de observațiune a fost aceea de a se exclude toți factorii cari, în afară de înălțimea locului, ar fi putut avea vreo influență asupra temperaturii ca: expoziția, vegetația, natura solului; împrejurimile. Mai departe se face descrierea aparatului întrebuințat, instalarea sa, serviciul de observațiune, etc.

Mantel K, Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im national-sozialistischen Staate.

Economia și dreptul forestier în Statul național-socialist.

În continuarea articolului semnalat în caetele precedente, se expune deastădată chestiunea revoluțiunii și a posibilității în raport cu programul național-socialist.

Lang R, Prof.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrășămintului forestier.

Se incheie partea II-a a articolului respectiv cu o privire asupra îngrășămintelor azotoase și cu constatarea că asemenea îngrășăminte ca și cele de potasiu, în condițiunile climatice ale Germaniei, au o influență de durată neînsemnată asupra creșterii. „Condițiunile fizice ale solului și cu aceasta subînțeles și conținutul lui în apă, au o mult mai mare importanță pentru creșterea celor mai modeste dintre speciile noastre limnoase în stațiunile lor cele mai uscate decât compoziția sa mineralo-chimică

Recenzii:

47) Wilden u. Nonhoff: Das Landwirtschaftliche Schuldenregelung;

48) Graf und Moll: Untersuchungen zur künstlichen Trocknung des Holzes;

49) Badoux: Annales de la Station fédérale de Recherches forestières;

50) Hilf u. Böhrig: Wald u. Wiedwerk in Geschichte u. Gegenwart.

2 Septemberheft.

Backmund Fr.

Untersuchungen über den Einfluß der Harzung auf den Nutzwert eines Fichtenbestandes.

Cercetări în privința influenței rezinajului asupra valorii unui arboret de molid.

Tema propusă determinarea schimbărilor în volumele, sortimentele și valorile lemnului, cauzate de rezinaj. S'a folosit prilejul exploatării unui arboret în care s'a practicat rezinajul. Pe lângă o deplasare în cadrul diferitelor sortimente, se constată o reducere a procentului lemnului de lucru cu cca. 4,5% în favoarea celui de foc. Sub raportul volumului se constată deasemenea o reducere prin încetinirea creșterii în înălțime și grosime. Toate aceste reduceri se exprimă sub formă financiară printr-o pierdere de

6,9%. Chestiunea dacă venitul net obținut din valorificarea rășinii a acoperit această pierdere, n'a fost examinată.

Prim H.

Gedanken zu einem Reichsforstgesetz.

Gânduri în jurul unei legi forestiere imperiale.

În această ultimă parte a articolului început și semnalat de noi în caetul precedent al revistei, se continuă cu indicarea stărilor rele din economia forestieră privată și cu expunerea argumentelor pentru o mai adâncă intervenție din partea Statului. În special lipsa de cunoștințe de ordin tehnic și economic a proprietarului de pădure, câtă — după autor — a fi ameliorată prin obligativitatea legală a angajării unui conducător specialist. O cât de înțeleaptă legiuire silvică nu va putea totuși condiționa o bună stare a economiei forestiere, atâta vreme cât ea nu va fi rentabilă. Și aceasta, la rândul ei, depinde în mare parte și de politica tarifelor de transport și a convențiilor comerciale practicate de Stat.

Lang R., Prof.

Studien zur forstlichen Düngung.

Studii asupra îngrășământului forestier.

Însfârșit, se incheie articolul respectiv cu expunerea faptelor referitoare la îngrășămintele fosforoase și în special la compusul „Thomasmehl“.

Recenzii:

51) Marzell H.: Die Pflanzenwelt der Alpen;

52) Ehrenberg P.: Der Bau des Ackerbodens;

53) Fehér D.: Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens;

54) Heft 5/1933 der Mitteilungen des

Fachausschusses für Holzlagen beim V. D. I. und D. F. V.: Holzschutz in der Landwirtschaft;

55) Mayer H.: Buch der Holznamen (The Book of Woodnames, etc.).

1933. 1 Oktoberheft.

Aufruf!

Apel!

În capul revistei se face loc unul apel al Ministerului propagandei, care cere ca întreaga viață de stat și obștească câtă a fi încadrată și pătrunsă de politica populației și a rasei, militată de conducătorii actuali ai celui de al treilea imperiu german.

v. *Pechmann Dr.*

Neue Versuche mit Widverbissmitteln an Laubholz.

Încercări noi cu mijloace contra vătămărilor la foioase.

Experiențele de față sunt ca idee și metodă în continuitate cu cele expuse în revista respectivă în 1928 (pag. 610 urm.) și 1930 (pag. 861 urm.). Ele au fost conduse de Institutul de cercetări forestiere münchenez în ocoalele sale silvice destinate cercetărilor și s'au purtat asupra unor culturi artificiale uniforme de fag sub arborete de pin și molid. Suprafețele de experiență au fost împărțite în mai multe patrate egale dintre cari o parte au fost lăsate neatinse pentru comparație, iar o altă parte au fost tratate cu diferite substanțe și apărători fizici. În total s'au întrebuințat 7 mijloace, dintre cari 2 deja cunoscute din experiențele mai vechi. Rezultatul încercărilor pentru fiecare mijloc se clasează în 7 grupe după gradul și locul vătămării. Chestiunea este privită numai sub raport tehnic nu și economic (cantitatea de lucru, cost, etc.).

Bauer Dr.

Die Bekämpfung der Steckmückenplage und die forstlichen Melioration in den Auewäldungen des oberen Rhéintales.

Combaterea țânțarilor și posibilitățile de ameliorare forestieră în pădurile de luncă ale Rinului superior.

Cursul superior al Rinului este nu numai insuficient dar chiar defectuos regulat prin lucrări de artă. Ținuturi întinse marginase sunt inundate în perioadele de viitură. După retragerea apelor rămân nenumărate bălți și mlaștini în adânciturile și celelalte neregularități terminate de bancurile de nisip și pietriș adus de inundație. Acest fenomen, agravat chiar de modul construcțiilor de corecție prezintă foarte serioase dezavantajii în folosirea bogatelor soluri pentru cultura agricolă și forestieră. Cultura peștelui este la rândul său păgubită prin pierderea anuală a imense masse de puiezi de pești rămasă în urma viiturilor. Pe lângă aceste pagube de ordin economic, o specială atențiune o merită grava plagă a țânțarilor întreținută și favorizată de condițiunile hidrologice respective.

După ce se expune pe scurt biologia diverselor specii de țânțari din regiune, se trece la descrierea metodelor de combatere. Între acestea autorul distinge la sfârșit o a treia, chimică.

Prima ar consta din lucrări de drenaj, secarea bălților; cea biologică din introducerea și favorizarea înmulțirii dușmanilor animal ai țânțarilor și în special ai larvelor de țânțari. Ca metodă chimică se recomandă întrebuințarea anumitor substanțe, cari au proprietatea de a se răspândi la suprafața apelor ca o foarte fină pătură, împiedecând astfel contactul de respirație cu atmosfera al larvelor de țânțari.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft u. Forstrecht in nationalsozialistischen Staate.

Economia și dreptul forestier în Statul național-socialist.

În această a treia parte a studiului în chestiune se expune întâi caracterul economiei naționale în statul nou național-socialist, care se clădește pe principii corporative germane. Economia forestieră va trebui să se plece și ea directivelor și concepțiilor noi ale politicii de stat. Dreptul de liberă dispoziție și libertatea de acțiune a particularului trebuie a fi îngrădită și subordonată drepturilor națiunii.

Această îngrădire urmează a se exercita prin organizarea corporativă a proprietarilor de păduri cu respectarea preponderantă a puterii de Stat.

Recenzii:

56) Holztagung 1932 des Fachauschusses für Holzfragen beim Verein Deutscher Ingenieure. usw.

57) Prochow O. (Herausgeber): Der Naturforscher vereint mit Natur u. Technik.

58) Meddeleser fra det Norske Skogforsksvesen. No. 16 (Bind V, Hefte 1).
I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.
Nr. 6.

Horst, Gelinski.

Astreinigung der Rotbuche.

Elagajul la fag.

Elagajul natural la fag are de urmare, că la baza ramurei, pe cale de a se usca se formează o zonă de lemn de protecție. Ruperea ramurei are loc în mod pasiv după o linie situată în afară zonei de protecție.

Inelele anuale ale tulpinei de sub baza unei ramuri, pe cale de a se elaga, devin cu 4—8 ani înainte foarte înguste.

Lemnul de protecție începe a se forma în anul morții ramurei din Martie până în August începând dela cambium prin astuparea vaselor cu thylle și umplerea cavităților celulelor cu zeamă de răni.

Lent.

Neue Untersuchungen Wiedemanns über den Ertrag der Rotbuche.

Noi cercetări ale lui Wiedemann asupra producției fagului.

Wiedemann a reluat cercetările lui Schwappach asupra producției și stabilește pe bază de tabele de producție:

Înălțimea medie a masivului, creșterea în circumferință la ha. și totalitatea producției este independentă de gradul de răritură aplicat cu excepțiunea stațiilor de bonitatea III a.

Producțiunea totală se împarte deosebit în cazul tăerilor moduri de rărituri aplicate la tăerea definitivă și folosințele anterioare.

În plus, răriturile, pe lângă scopul de a destina folosința după nevoie amănajistului, contribuie la ameliorarea factorilor edafid.

Nr. 7.

Hermann.

Schlesischen Forsten unter den Kriegs- und Domänen Kammern 1742—1809.

Pădurile sileziene în perioada 1742—1809.

Se face un istoric al administrațiunii pădurilor sileziene, care a fost organizată sub Frederic cel Mare.

Lantelmé.

Künstliche Herbeiführung von Frucht- bildung an Waldbäume

Producerea artificială a fructificației la esențele forestiere.

Silvicultura este în funcție de anii de sămânță, mai ales la stejar și fag, la cari periodicitatea producției este după un număr mare de ani.

Pentru asigurarea regenerării naturale sunt două drumuri de urmat:

1) Să se ajungă la o metodă, care să permită să se aducă la fructificație orice arbore matur ales

2) Să se pregătească solul pentru încolțirea seminței și creșterea plantulelor.

Metodele, cari sporesc fructificația sunt acelea întrebuițate de grădinari la arborii fructiferi și anume legarea strânsă a crăcilor mari la bază cu o sârmă groasă și inelarea pe o lățime de 4—5 cm. a tulpinei imediat sub coroană.

Înainte de tăeră, în vederea regenerării se aleg pe ha, 30—40 de fagi sau stejari cu calități optime și se inelează; arborii aleși să fie răspândiți uniform pe suprafețe. Apoi către toamnă se pregătește solul în vederea primirii fructelor, cari acelea întrebuițate de grădinari la arborii inelați.

Recomandăm cu căldură aplicarea acestor metode în păduri și în scopul răspândirii, recenzorul stă la dispoziție cu orice informațiuni.

Prof. A. Dengler.

Nachwort zu vorstehender Mitteilun- gen.

Câteva cuvinte asupra comunicării de mai înainte.

Prof. Dengler confirmă observațiunile lui Lantélmé și recomandă aplicarea metodei în practică. Inelarea este de preferat să se facă chiar în cursul lunii Iulie.

Nr. 8.

Swart.

Eicherr-Buchen Mischbestände?

Arborete în amestec de fag cu stejar?

Aceste arborete se recomandă în acele stațiuni, cari sunt pentru ambele esențe în cl. II de producție.

În solurile specifice stejarului sau fagului se va evita.

Pentru stejarul pedunculat adus în amestec se va avea în vedere să se întrebuițeze exclusiv sămânța selecționată, care să dea indivizi cu creștere rapidă.

În teritoriul gorumului să se evite arboretele tratate în codru regulat.

Pentru producerea de lemn arboretele de stejar cu fag nu dau rezultatele maxime. Este de preferat ca stejarul să fie în amestec întim cu fagul, decât să se introducă în bande, grupe sau ochiuri.

Arboretele dau rezultate bune numai prin tratarea individuală a arborilor cu menajarea subarboretului, supravegherea elagajului și executarea răriturilor.

F. Lippmann

Randvermerke zu fiskalischen Verträgen.

Observațiuni relative la contractele fiscale.

Authorul se ocupă cu contractele de închirieri sau folosințe a produselor pădurii.

Dr. C. G.

CENTRALBLATT FÜR DAS
GESAMTE FORSTWESEN.
Mai—Iunie 1933.

Prof. M. Steiner.

Lophyrus rufus Ratz, pe cembra în zona pădurii despre golul muntelui.

Se descrie rezultatul creșterii în laborator a acestor insecte și larvelor lor, culese pe ramuri de cembra, la altitudini de 1600—2000 m în Tauern.

S'a observat prezența pe larve a insectei parazite *Torocampus eques*. Htg.

Ing. Karl Gaigg.

Regenerarea naturală și întemeierea de masive amestecate pe solurile calcare de flysch, între Krems și Enns, în sectorul Traun, Austria de sus.

Autorul descrie mai întâi configurația grafică și geologică a regiunii, apoi condițiile climaterice, economice etc. Specia predominantă e faul, care se regenerează foarte ușor pe cale naturală. Până la război, se exploata numai prin tăieri rase, cu plantațiuni de molift. Cercăriile de regenerare naturală, prin tăieri în ochiuri și în bande, au dat rezultate așa de bune, încât acest regim este adoptat de toți proprietarii din regiune. Amestecul se realizează cu brad, molift, larice și fag. Lățimea benzilor și a ochiurilor este de 30—50 m.

I. Fröhlich, Reghin, Rumänien.

Problema devalorizării buștenilor de molift prin șederea în depozit.

Autorul se referă articolului cu același titlu al Ing. Hufnagl, din No. 2 al acestei reviste și examinează cauzele devalorizării etc.

DI Fröhlich, bazându-se pe îndelunga D-sale experiență la pădurile din Ardeal și Bucovina, conchide că cele mai mari pagube le sufer buștenii prin stivuirea defectuoasă și șederea în tasoane (depozite în pădure) vreme îndelungată. Remediul constă în manipularea promptă a buștenilor doborâți și fasonarea lor neîntârziată în scânduri.

H. Melzer.

Aninul negru în Lungau.

Se arată importanța geo-botanică și forestieră a acestei specii în regiunea Lungau, unde ea urcă până la 1400 m altitudine, amestecându-se cu laricele, moliftul, etc. În Carpați (după Fekete și Blatny) el urcă cel mult până la 1120 m, în Călimani și 1250 în Carpații de Sud.

Cronica: Plecarea păsărilor călătore și lumina lune; Siguranța la incendii a clădirilor de lemn.

Recenzii: Gläser, Contribuțiun, la forma fierăstrăului forestier și la tehnica tăierii; R. B. Hilf și F. Röhrig: Pădurea și pășunatul în trecut și prezent; Plans d'aménagement des forêts; Ohms: Șah la braconier, etc.

Iulie—August 1933.

Alex Friedl.

Pentru cunoașterea parașităților culturilor austriace de răchită.

Prin detașarea dela Austria a Poloniei, Cehoslovaciei și a celorlalte provincii, republica austriacă a fost avizată, în primii ani, la importul de răchită, pentru industria împletiturilor. Marile sume trimise peste hotare în fiecare an, au determinat Ministerul de Agricultură, să caute a împământeni în țară această cultură. Alegându-se speciile cele mai bune, s'a ajuns curând la o complexă acoperire a nevoilor și chiar la export de răchită.

În acest studiu autorul expune rezultatul cercetărilor făcute, cu privire la boalele criptogamice și insectele ce atacă aceste culturi, insistând în special asupra vespei *Caliroa anulipes*. Klq, care se pare că preferă frunzele de *Salix americana*. Se descriu diverse metode de combatere.

Hans Hönlinger.

Alegerea vârstei exploatabilității.

Autorul dă câteva exemple de calcul, din cari conchide, că procedeele actuale de determinare a vârstei exploatabilității, referitoare la cea mai mare rentă a soluții, conduc la rezultate false, din punct de vedere practic și păgubitoare pentru economia forestieră.

Cronică: Considerațiuni generale asupra pagubelor cauzate de fum și gaze de eșapament și perspectivele rezolvării acestei probleme, de Prof. Wliscenius.

Recenzii: H. Martin: Metoda istorică în economia forestieră, cu aplicare specială asupra silviculturii și amenajamentului, Springer, 1932.

C. Untaru: Comerțul european de lemn cu considerarea specială a României: teză de doctorat a unui student român în Germania. Va fi recenzată și în R. P.

Buletinul Institutului ungare de cercetări forestiere, 1933.

Desvelirea bustului lui Adolf v. Guttenberg în Türkenschanz-Park, lângă Hochschule für Bodenkultur din Viena.

D. A. S.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH
Heft 6.

Bernhard.

Zum Gedanken an Arno Gross. Professor an der Forstlichen Hochschule Tharandt.

Necrolog

Hertmann.

Die Sudetenlärche.

Laricele din Sudeți.

Se arată mai întâi răspândirea laricelui autohton în Sudeți. Autorul constată că păreriile asupra acestei zone sunt foarte nesigure și în contradicție. Deaceia a întreprins o foarte aprofundată cercetare a provenienții diferitelor arborete și isbutește să găsească adevărata arie de răspândire a laricelui autohton, dând o hartă a acestei arii.

În al doilea capitol se vorbește de condițiile staționale în această zonă naturală de răspândire. Se dau diferite tabele pentru temperaturi, precipitații și se descrie solul regiunii.

În al treilea capitol se arată exigențele iaricelui autohton din Sudeți, — creșterile, producția lui.

În al patrulea capitol se studiază laricele din Silezia prusiană, arătându-se de asemenea exigențele, creșterile, producția, se trage concluzia ca și laricii din Prusia sunt asemănători celor din mica regiune autohtonă a Sudeților și deci și aceștia trebuiesc considerați ca larici sudetici.

Recenzii:

Fehér, D. Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens.

Görcke, H. Das Forstzivilrecht im Deutschen Reich II Band.

Heft 7.

Münch, Prof. Dr. E.

Das Lärcherrätsel als Rassenfrage.

Problema laricelui, o problemă de rasă.

Autorul arată că în Germania se găsesc în unele locuri exemplare de larice — arbori și arborete — sănătoase și bine crescute.

Speranțele ce au fost puse, din această cauză, în culturile de larice, nu s'au realizat însă, deoarece arboretele bătrâne au sfârșit, într-o lamentabilă formă: atacate de cancer, crescute crăcânos, ruine acoperite de licheni.

Problema deosebiri între arboretele tinere și cele bătrâne a devenit și mai interesantă prin constatarea că nu chiar toate arboretele bătrâne sunt rele.

De aci o serie întreagă de explicațiuni ale acestor diferite rezultate. Dar cu toate explicațiile, problema a rămas încă în picioare.

Autorul după lungi ani de studii ajunge la concluzia că problema nu e o problemă de factori staționali, formă de arboret de tratament, sau de patologie vegetală (infecțare posterioară cu cancer) sau o înrăutățire ulterioară a solu-lui, ci că este o problemă de rasă.

Nereușita culturilor are drept cauză utilizarea unei rase alpine nepotrivită cu stațiunea unde se găsește arboretul, iar reușita unor arborete e datorită întâmplării că s'a utilizat o rasă potrivită.

O rasă potrivită suportă tot felul de tratamente, merge în orice stațiune a Germaniei (afară de solurile nisipoase foarte sărace sau prea umede sau în stațiuni prea înalte, cari nu se potrivesc exigențelor laricelui). Creșterea unei rase potrivite e mai mică decât a altor specii iar sănătatea și durabilitatea lui nu atârână de sol.

Laricele din Sudeți este o asemenea rasă pentru care cele spuse mai sus se potrivesc nu numai în Sudeți dar în orice parte a Germaniei. Afară de această rasă, mai sunt și altele asemenea.

Problema raselor de larice prezintă mari greutateți deoarece o rasă oarecare nu este de înlăturat cu totul sau hotărât de menținut. În zona de răspândire a laricelui sunt rase cari în anumite condiții pot fi utilizate în altele nu.

Altă greutate în calea problemei laricelui este apariția periodică a maladiilor lui.

Din discuția metoadelor cari ar trebui utilizate ca să deslege problema, autorul vede posibilă numai metoda examinării

arboretelor bătrâne și anume de circa 80 ani. Și această metodă a fost aleasă de autor. În examinarea arboretelor autorul a căutat să vadă nu influențele factorilor externi ci a factorilor interni — grupați în idea de rasă, — fel de a privi lucrurile neglijat până acum de diferiții cercetători.

Autorul este de părere ca, astăzi când la fel cu acum 100 ani în urmă în Germania, se plantează mult larice, pentru a nu se mai repeta nereușita lui, toată atenția să fie îndreptată nu în direcția alegerii condițiilor staționale și a celor de creștere ci asupra rasei.

În a doua parte a lucrării se arată exemple pentru dovedirea importanței rasei în cultura laricelui. Lucrarea e foarte bogat ilustrată

Künch, Prof. Dr. E.

Eine neue Laubholzkrankheit?

O nouă maladie a foioașelor?

Autorul a observat în anul acesta la 1 Iunie, că diferite foioase (stejar pedunculat, anîn, frasin) nu au înfrunzit decât în parte din cauză că mulți muguri nu s'au desvoltat. Cauza este o stricare a mijlocului mugurelui care devenise brun. Autorul crede că e vorba de o maladie destul de răspândită.

Recenzii:

Wilde, Hans und Neuhoff Fritz, Das landwirtschaftliche Schuldenregelungsgesetz.

Arland, Anton, Handbuch für das gesamte deutsche Schrifttum der Landwirtschaft; Forstwirtschaft des Garten — u. Weinbaues, des Kleingarten — un Siedlungswesen und der Tierheilkunde mit. Einschluss der Grenzgebiete.

Gr. F.

JOURNAL OF FORESTRY,

No. 1 Ianuarie 1933.

Editorial, Franklin D. Roosevelt—Forester (Silvicultor).

Noul cap al S. U. A. fiind însuși proprietar de pădure și bun silvicultor, cu inimă pentru păduri și frumusețile naturii, având — încă din timpul când era guvernorul Statului New York — mari merite la răscumpărarea și împădurirea fermelor părăsite: — editorul-șef își exprimă speranța că silvicultura americană va profita mult sub președinția lui Roosevelt.

I. V. Anderson:

The forest problem in Western Montana.

Problema forestieră în Statul Montana de Vest.

Examinarea rentabilității unui trup de pădure de 260 ha întindere, din care s'au scos bușteni în 1887 și 1927 și care e prevăzut spre exploatare în 1967. Autorul calculează cu 6% dobândă simplă.

R. F. Taylor:

Site prediction in virgin forests of southeastern Alaska.

Determinarea clasei de fertilitate în pădurile virgine din Alaska de Sudest.

Tabelele de producție fiind întocmite în baza datelor culese din masive de vârstă uniformă, ele nu sunt aplicabile la păduri virgine și ca urmare întocmirea unui plan de tăiere, cu indicarea volumului lemnos în privința pădurilor seculare este cam problematică.

George S. Perry and C. A. Coover:
Seed source and quality.

Originea și calitatea seminței.

Examinând semințele speciilor *Pinus echinata*, *Pinus rigida*, *Liriodendron tulipifera* și *Fraxinus americana*, autorul a constatat că mărimea seminței este un indice slab relativ la germinație, greutatea ei însă este cam proporțională cu puterea germinativă. Originea seminței din diferitele părți ale coronamentului n-are influență asupra germinabilității. Conurile cari se coc mai de vrme, au semințe mai grele, însă multe din ele sunt goale. Autorul indică variațiunea extremă între indivizi de arbori în ceea ce privește cantitatea și calitatea seminței produse.

H. J. Mac Aloney and J. W. Johnston:

White-pine weevil attack on scotch pine.

Atacul gândacului *Pissodes strobi* contra pinului comun.

Indivizii de proveniență nordică ai speciei pinului comun arată rezistență față de atacul acestui gândac, probabil din cauza vigoarei arborelui și curgerii tale de rășină.

J. L. Mielke and J. R. Hansbrogh:

Susceptibility to blister rust of the two principal Ribes associates of sugar pine.

Susceptibilitatea celor două specii principale de *Ribes*, asociate cu *Pinus Lambertiana*, față de rugina vesiculoasă.

În California, țara pinului «de zahăr», nu s'a observat încă rugina vesiculoasă, epidemia cea mai dezastruoasă a pinilor din Nordvestamerica. Două specii principale ale genului *Ribes*, cari cresc în asociație cu *Pinus Lambertiana*, s'au transportat la statul Columbia unde nu

gina este foarte răspândită și s'au dovedit în mare măsură susceptibile față de această boală.

James W. Girard:

Volume tables for Mississippi bottomland hardwood and southern pines.

Tabele de cubaj pentru esențele foioase și pentru pinii sudici din șesul Mississippi.

Descrierea metodei, cum se pot întocmi tabele de cubaj locale cu ocaziunea inventarierei unui complex mare de pădure.

J. L. Deen:

A survival table for even-aged stands of northern white pine.

Tabelă de «supraviețuire» pentru masive de o vârstă de pin strobos.

O metodă pentru determinarea probabilității selecțiunii naturale a arborilor.

R. Y. Stuart:

National forest timber and the west coast Lumber industry.

Lemnul de lucru al pădurilor naționale și industria de cherestea din litoral pacific.

Lemnul de lucru, eșit din pădurile naționale reprezentând numai 4,3% din producția totală a țării, e greșită afirmația industriașilor de lemne, că vânzările efectuate în pădurile naționale, contribuie la mărirea depresiunii pe piața de cherestea.

John R. Curry:

Binocular telescopes in forest fire detection.

Binocle pentru descoperirea incendiilor silvice.

Descrierea tipului de binoclu cel mai

potrivit în serviciul combaterii incendiilor.

Fred E. Ames:

Fire precautions on national forest sales in the douglas fir region.

Precauțiunile contra incendiilor la vânzări de păduri de stat din regiunea douglasului.

Pe când primul contract de vânzarea pădurilor Statului a conținut numai o clausula de două rânduri relativ la măsurile de precauțiune contra focurilor, azi aceste prevederi ocupă mai multe pagini din contract. Ca urmare, pagubele cauzate de incendii silvice, izbucnite în exploatare, prezintă o cifră uimitor de mică.

F. H. Kaufert:

Fire and decay injury in the southern bottomland hardwoods.

Putrezirea cauzată de incendii în pădurile foioase din șesul de sud.

După estimația autorului 90—95% a putreziciunilor din pădurile foioase ale șesului din sudul țării își au origina în incendiile din trecut.

R. D. Garver.

The portable band sawmill and selective logging in secondgrowth loblolly pine.

Ferăstrăul transportabil cu panglică și extragerea buștenilor din masive de Pinus Taeda de vârstă medie.

Un studiu de cost, randament și rentabilitate, pentru a arăta aplicabilitatea ferăstraiei portative, când mașina se aduce la lemn și nu lemnul se transportă la instalații de ferăstrae.

M. J. Webber:

Small mill operations.

Operațiuni cu ferăstraie mici.

În baza experiențelor de mai mulți ani, autorul constată că ferăstraiele mici în unele regiuni s'au dovedit foarte practice și folosibile, făcând posibil ca prevederile amenajamentelor să se realizeze.

M. Yatagai:

History and present status of forest fire insurance in Japan.

Istoria și situația actuală a asigurării contra incendiilor forestiere din Japonia.

Asigurarea contra focurilor silvice este încă în stare inițială în Japonia. Autorul solicită organizarea corporațiilor regionale de asigurare în special contra incendiilor forestiere, precum și înființarea unui institut de Stat pentru reasigurare.

M. H. Wolff:

Objectives in handling federal forest lands.

Scopurile administrării terenurilor forestiere de stat.

Autorul este de părere, că pădurile federale fiind proprietate publică, acelea trebuie administrate astfel, ca publicul cât de mult să beneficieze de ele; chiar cu neglijarea intereselor silviculturii.

C. G. Bates:

Soil erosion in the Mississippi valley.
Eroziuni în Valea Mississippi.

Eroziunile cauzate de inundațiile enorme ale fluviului Mississippi, iau proporții din ce în ce mai catastrofale. Autorul solicită un atac concentrat de ingineri, silvicultori și agricultori, pentru combaterea acestui dezastru național.

L'ALPE.

No. 8—9, 933.

A. Pavari.

Castelfusano: Il grande parco dell'urbe (12 pag.).

În anul acesta s'a deschis marelui public vastul și celebrul parc: Castelfusano.

Se pretinde a fi unul din cele mai splendide și mai pitorești parcuri din Europa, de o frumuseță singulară, conținând cele mai frumoase și mai caracteristice plante din regiunea Mediteraneană.

În linii generale, parcul prezintă trei formațiuni caracteristice: Macchia, arboretele de pin și cele de stejar.

a — Macchia cuprinde 2/3 din întinderea parcului, prezentând următoarele specii: *Quercus ilex*, *Arbutus unedo*, *Pistacea lentiscus*, *Phillyrea variabilis*, *Erica arborea*, *Rhamnus alaternus*, *Mirtus communis*, *Juniperus phoenicea*. Ca elemente secundare se citează: *Cistus*, *Erica multiflora*, *Daphne gnidium*, *Rosmarinus officinalis*, *Osyris alba*, *Asparagus acutifolius*.

b — Arboretele de Pinus pinea. Au fost introduse prin semănături directe și plantațiuni prin anul 1700 de familia Sachetti, originară din Toscana.

La adăpostul pinilor se instalează un subarboret foarte variat, în compoziția căruia intră: *Sarothamnus scoparius*, *Quercus lanuginosa*, *Q. farnetta*.

În partea ocupată de pin se poate găsi întreaga serie de tipuri de tranziție.

c — Arboretele de stejar, se cantonează în depresiuni, unde nisipurile au fost modificate de depozitele de mărțșos și de resturile vegetale palustre. Acolo domină stejarul și iedera.

F. Páll — Dealungul canalelor se remarcă ul-

mus campestris. Fraxinus ornus și Fr. excelsior var. oxyphylla, Acer campestre.

Dar în aceste arborete cu caracter mai mult hidrofili elementul cel mai interesant este Laurus nobilis.

Se arată apoi criteriile ce s'au adoptat pentru tratarea diferitelor arborete, cari constituie parcul, potrivit cu noua destinație ce i s'a dat.

Pentru preîntâmpinarea incendiilor ce eventual s'ar declara, s'a instalat un turn înalt de unde se supraveghează zi și noapte. O sirenă și o legătură telefonică dă posibilitatea observatorului să dea alarma.

Pentru stingere există o echipă de pompieri cu aparatele necesare.

U. Volanti.

I ricoveri del bestiame sulle malghe. (8 pag.).

Utilitatea adăposturilor pentru animale variază dela munte la munte și dela regiune la regiune.

Adăposturile să se facă în așa fel încât să satisfacă diferitele exigențe ale animalelor și ale locului.

Utilitatea maximă a dăposturilor este în munții înalți și reci (1600—1700 m. alt.), și când exploatarea pastorală se face cu vite mari cornute.

Se arată ce fel de construcții se adaptează fiecărei specii de vite se dau dimensiunile și se indică materialele de construcție.

L. Puecher Passavali.

Recenti vedute ed esperienze di lotta contro il «Rhytisma acerinum» (Pers) Fr. (8 pag.).

Rhytisma acerinum este o ciupercă care provoacă o crustă negricioasă pe foile de acer, provocându-le căderea lor anticipată.

Se arată modul de infectare și de manifestare, precum și mijloacele de luptat

în contra lor, între cari, strângerea foilor după căderea lor este dată ca mijlocul principal eficace.

G. Patrone.

Aree di saggio o cavallettamento tolele? (7 pag.).

Flora munților Italiei este foarte bogată în plante medicinale. Acestea ar putea constitui un bogat izvor pentru populația dela munte.

Aceasta însă trebuie organizată. Autorul propune următoarele măsuri:

a — să se creeze mai întâiu așa zisa „conștiință floristică” populației dela munte arătându-i importanța plantelor medicinale și căștigurile materiale ce pot rezulta din această preocupare.

b — Să se dea populației care s'ar ocupa de recoltarea acestor plante, noțiunile botanice strict necesare să i se arate modul de recoltare, de uscare și de ambalare.

La acest punct propune ca strângerea să se facă individual, însă uscarea și ambalajul să se facă pe centre.

c — Să se pregătească comerțul creindu-se comercianți. Dacă până azi, în anumite puncte această industrie nu s'a putut creia și alimenta aceasta se datorrește lipsei intermediarilor dintre culegători și industriași.

E. Flaccomio.

La coltura del Pistacchio in Sicilia (14 pag.).

Fisticul este originar din Asia Mică. În basinalul Mediteranean a fost introdus, de multă vreme prin cultură.

În Italia se cultivă aproape exclusiv în Sicilia aducând locuitorilor ținutului frumoase venituri materiale.

Se rezumă caracterele sale botanice. Vegetează pe terenuri aride și calcare. Se dau câteva reguli ce urmează a se păstra la plantarea sa.

A. Har.

LESNICĂ PRĂCE.

No. 5—6, 1933.

Fr. Lysy.

Comparația mutuală a principalelor caractere distinctive ale câtorva lemne.

Ing. D. Jacenkovsky.

Cercetările entomologice din pădurile domeniului Adamov în 1930—32.

Jar. Ruzicka.

Alte observațiuni asupra nonei și tachinilor făcute în anul 1932.

Observațiunile acestea sunt continuarea altora începute în 1928 și făcute în fiecare an. S'a constatat acum în multe locuri apariția nonei numai sporadic; în alte locuri degenerarea ei, în timp ce în altele, atacul a fost foarte serios și mulțimea de ouă depuse arăta că în anul următor va fi o defoliere complectă.

Această diferență se atribuie influenței microclimei. Cercetările făcute asupra umidității și temperaturii au verificat această afirmație.

Micșorarea numărului nonei în general, se datorește condițiunilor nefavorabile ale macroclimei.

Acțiunea tachinelor în 1932 a fost foarte redusă, se crede, tot din cauza cliimei prea reci. Un mare rol a jucat poliedria.

Autorul face unele aprecieri asupra combaterii cu praf de arsenic și face propuneri.

No. 7—8: 1933.

J. Štrnc.

Asociațiunile de păduri din ținutul Libochovice.

Autorul face întâi o scurtă descriere a

regiunii. Dă apoi, cu ajutorul a câtorva tablouri și diagrame, rezultatele cercetărilor asupra temperaturii solului din câteva arborete făcând și unele observațiuni fenologice.

Trecând la descrierea asociațiunilor de păduri, se ocupă cu: Alnetum, Quercetocarpinetum alnetofraxinetosum, Quercetocarpinetum, Quercetum medioeuropaeum Braun și fragmente din tipul Quercion lanuginosae-sessiliflorae.

Ca încheiere face o privire generală asupra asociațiunilor care apar după tăierea pădurilor, și se ocupă cu pădurile artificiale de rășinoase, cu vegetația luminșurilor și cu pădurile de pin cu Brachypodium pinnatum.

Ing. J. Cizma.

Controlul statului asupra pădurilor.

Pornind dela principiul conservării pădurilor autorul deduce necesitatea intervenției statului în activitatea cetățenilor referitoare la economia forestieră. De aici urmează apoi reglementarea prin lege a acestei intervenții.

Scopul statului este să facă ordine (poliția pădurii) și să facă dreptate (jurisdicțiunea de poliție).

Baza activității de control a statului o formează planul economic. Acest plan trebuie să dea însă libertate posesorului de păduri să facă cultura și înnoirile cele mai convenabile.

Făcând o comparație între modul cum își exercită statul controlul după legea actuală și cum și-l exercita în trecut, propune întoarcerea la vechiul sistem, căruia îi preconizează unele îmbunătățiri.

J. Fric.

Desvoltarea proprietății de păduri până la războiul de 30 ani.

Discuții Recenzii. Fapte diverse

No. 9. 1933.

V. Riha.

Protecția pădurilor

Ing. Jovo Metlas.

Pădurile de stejar din Slavonia.

Dr. Jar, Klika.

Tipuri de păduri rusești.

Intemeietorul școalei rusești de tipologie a pădurii este considerat G. F. Morosov. În determinarea tipurilor de pădure, acesta s'a bazat la început pe pedologie, regenerare și proprietăți economice și numai mai târziu pe compoziția botanică a arboretelor și proprietățile ecologice ale stațiunii.

Amândouă metodele au avut adepți. Astfel Krüdener adoptă prima metodă iar Sukacev pe a doua. Acesta din urmă este

considerat ca întemeietorul tipologiei de azi a pădurii.

După ce arată în ce constă metoda lui Sukacev, autorul arată importanța ei pentru silvicultură.

Sistemul lui Sukacev se apropie de al școalelor sociologice din Europa centrală.

J. Fric.

Desvoltarea proprietății de păduri până la războiul de 30 de ani.

Dr. G. Vincent.

Furtuni și păduri în regiunea înaltă a munților Tatra.

Recenzii.

N. Rn.

N E C R O L O G

GR. POPESCU
Colonel de rezervă

Fostul șef al Serviciului ridicărilor în plan a pădurilor Statului.

Miercuri 11 Oct. 1933 a fost înmormântat la Cimitirul din București, rămășițele pământești ale lui Gr. Popescu.

Descendent din o familie românească de peste Carpați, încă de când era elev la Liceul din Blaj, își manifesta dragostea pentru unirea neamului românesc.

În timpul unor manifestări cu caracter național el și cu alți elevi, pentru că a fluturat drapelul național român și s'a manifestat pe față, a fost condamnat la temniță. Dar, fire dărză, înainte de a fi arestat a luat drumul pribegiei și a trecut potecile munților Carpați — înrolându-se ca voluntar în armata română. Ajungând sergent, e trimis cu compania sa pentru pază tocmai la frontiera Carpaților, unde a fost întâlnit într'o excursie în munți de marele bărbat de Stat

Ion Brătianu. După această întâlnire, care i-a fost de folos, a intrat în școala militară dela Bistrița, de unde a eșit sublocotenent, fiind clasificat între cei dinți.

Fiind detașat pe la diferite regimente, dar având o vocație specială pentru Topografie, a fost numit Profesor la această școala militară. În urma unui diferend de onoare cu un alt militar, după 17 ani de muncă ostășească, a demisionat din armată.

După demisia din armată, ca unul ce lucrase foarte mult la Harta țării pe lângă Serviciul Geografic al Armatei, a continuat a lucra mai mult în această specialitate.

Odată cu organizarea Casei Păduților, în 1910, i-a fost încredințat de Al. Constantinescu, Ministrul Domeniilor, înjghebarea Serviciului ridicărilor în plan a pădurilor Statului, în care serviciu a acționat până după război, când a eșit la pensie.

După dânsul, fatalitatea a făcut ca și serviciul ridicărilor în plan să se desorganizeze an cu an ne mai rămânând azi, decât amintirea.

Pela acest serviciu creiat de Colonelul Gr. Popescu s'a perindat ani de-a rândul serii întregi ale promoțiilor de silvicultori ai Școalei de la Brănești, unde paralel și cu serviciul Amenajerilor condus de M. Tănăsescu și-au desăvârșit cunoștințele pe teren. Așa că azi, mulți din cei mai distinși ingineri silvici din corpul silvic sunt și elevii lui Gr. Popescu.

Dragostea colegială și suflul pedagogic de a introduce în tineret cât mai adânc până în cele mai mici detalii arta Topografiei pădurilor, a contribuit ca Gr. Popescu să fie iubit în unanimitate de întregul corp silvic — dela tineri la bătrâni.

Lucrările executate de unerele generații de ingineri silvici sub conducerea sa tehnică, pot fi luate de pildă de conștiinciozitate și precizie matematică și dacă ar fi existat serviciul ridicărilor și se continua opera începută de dânsul — și cu metodele de perfecționare de azi — am fi avut până azi ridicate în plan aproape toate pădurile statului.

După retragerea la pensie a tipărit într'un frumos volum, toate principiile de topografie din acele vremuri în care se oglindește un trecut de muncă cinstită.

A fost un membru constant al Soc. „Progresul Silvic”, a colaborat cu articole de specialitate la Revista Pădurilor și a ținut și conferințe de specialitate — fiind un prieten până la mormânt, al breslașilor silvici.

În timpul din urmă fiind bolnav, a stat retras în modesta sa casă din parcul Ministerului de Domenii, parc care în mare parte e datorit și activității sale, ca unul ce a contribuit la măsurarea și parcelarea lui, conform dorinței lui Al. Constantinescu, care a fost donatorul acestui vast teren pentru funcționarii din Min. Domenii.

La înmormântarea lui Gr. Popescu, au participat toți foștii lui elevi și colaboratori, aflători în București, ceace a făcut o frumoasă impresie; între alții D-nii: M. P. Florescu, D. Grozescu, M. Ștefănescu Suhățeanu, A. Nedelcovici, Anton Atanasescu, V. Priboianu, I. Seceleanu, Inginer hotarnic C. Frunză, topometru Constantinescu, etc, în frunte cu D-l P. Antonescu inginer consilier silvic și profesor.

S'au depus coroane de flori naturale din partea C. A. P. S., a Soc. „Progresul silvic” și a colaboratorilor și foștilor elevi.

D-l M. P. Florescu, în numele C. A. P. S. al societății și colaboratorilor, în cuvinte simțite a evidențiat meritele și calitățile distinse ca : specialist, iubitor de pădure, ostaș și bun român ale lui Gr. Popescu.

Soc. „Progresul Silvic” transmite pe această cale condoleante atât D-nei Popescu cât și familiei.

M. P. F.

AUGUSTIN BERIAN

Inginer Subinspector silvic pensionar

Date biografice*).

S'a născut la 3 Iulie 1865 în comuna Cugir din județul Hunedoara (Transilvania), unde tatăl său era brigadier silvic, iar bunicul său preot român unit. Clasele de școală primară le-a făcut în satul său natal, iar liceul l'a urmat și

terminat în Blaj, marele focar de lumină și cultură românească, luând bacalaureatul în anul 1886.

*) Acest necrolog iese târziu fiindcă nu am putut să ne procurăm la timp datele necesare.

Cu o modestă bursă acordată de «Consistoriul Mitropolitan» din Blaj, din fundațiunile culturale și de ajutorare ce le avea la dispoziție, precum și cu un ajutor acordat de primăria comunei Cugir, s'a înscris la Academia Forestieră din Schemnitz la 1 Octombrie 1886, pe care a urmat-o doi ani, iar anul al treilea l'a făcut la «Hochschule für Bodenkultur» din Viena, secția silvică.

După ce-și făcu stagiul militar în 1889, dă examenul de diplomă în anul 1890 și este numit în acelaș an inginer silvic stagiar la Direcțiunea silvică ungară din Lipova.

După cinci ani de practică, este ales dintre aleși și numit șef al Regiei Domeniilor Coroanei Borca și Sabasa-Fărcașa din județul Suceava. Nu cu puțină emoție în suflet părăsește Ardealul său natal și pământul strămoșesc, pentru ca mânat de pronunțate sentimente de naționalism inflăcărat, să-și dedice viața Regatului român, punându-se în slujba celui dintâi Rege al Românilor: Carol I Cel Mare. În memoriile sale găsim emoționanta descriere a prezentării sale în ziua de 1 Iunie 1895 la sediul Administrației Domeniilor Coroanei din București, unde fu primit de Ion Kalinderu primul administrator general al Domeniilor Coroanei, care îl prezentă pe tânărul Berian unui Domn General, care îl întreabă de unde este, unde și-a făcut studiile și dacă a făcut militare, apoi întinzându-i un deget dela mâna dreaptă îi ură drum bun la Borca. Ulterior află că a avut parte de fericirea de mult visată, deoarece acel Domn General fusese însuși M. Sa Regele Carol I pe care venise să-l slujească.

După 12 ani de muncă conștiincioasă cu frumoase realizări, pe cari le descrie însuși defunctul în cele 56 pagini ale «Monografiei Domeniilor Coroanei Borca și Sabasa Fărcașa» tipărită în 1906, demisionează din serviciul pe care singur și l'a ales și l'a urmărit cu atâta râvnă, pentru a intra apoi în serviciul silvic al Statului numit fiind șef al Ocolului silvic Strehaia din județul Mehedinți.

Răsboiul i-a adus neplăceri multe dar în anul 1920 a fost mutat la cerere la Ocolul silvic Băile-Herculane, apoi după trei ani, în 1923, îi reuși în fine să fie mutat ca șef al Ocolului silvic Cugir împlinindu-i-se astfel visul cu care s'a hrănit timp de 30 ani, de a ajunge la bătrânețe în satul său natal.

Merită să fie relevată activitatea sa din anii 1929—1931, când în calitate de membru al Consiliului de administrație al Regiei Publice Comerciale Hunedoara a organizat din temelii serviciul silvic al Uzinelor de fer din Hunedoara, — deasemenea a lăsat în manuscris o vastă monografie a comunei Cugir, în care tratează în mod amănunțit întreg istoricul acestei localități, frumusețile și importanța ei din punct de vedere industrial, silvicultural și național cultural.

Se sfârșește pe neașteptate după o scurtă suferință, în ziua de 16 Iulie 1933.

Ca o răsplată a meritelor câștigate, M. Sa Regele Carol I, i-a conferit «Coroana României», iar M. Sa Regele Ferdinand îi acordă «Steaua României» precum și «Serviciul credincios».

I N F O R M A Ț I U N I

Primum dela I. C. E. F.

Apel

din partea Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră

În decursul anului trecut a luat ființă Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, împlinindu-se astfel un vechi deziderat al lumii forestiere românești. Menirea acestui organ nou este de a conduce și stimula cercetări cu caracter științific asupra diverselor probleme ale economiei noastre forestiere. Este o chestiune de prestigiu pentru noi, silvicultorii români, de a încerca pe această cale să ne câștigăm un loc de cinste în cadrul științei naționale și al științei forestiere universale, ai căror beneficiari am fost până acum.

Cum este în deobște cunoscut, economia forestieră are un caracter național și local. A ne servi, ca și până acum, numai de generalitățile și rezultatele științei forestiere de import, scoase din condițiuni diferite de cele ale noastre, înseamnă a face, de multe ori, lucru cu rezultate discutabile.

Pentru ca scopurile Institutului nostru să fie cât mai bine și cu înlesnire atinse, este necesară, între altele și înainte de toate, o bibliotecă de specialitate, completă. Acest indispensabil instrument de cercetare nu poate fi realizat numai cu bani și nici numai de o mână de oameni grupați la Institutul nostru.

De aceea, găsim potrivit și de datorie noastră să îndreptăm un călduros apel. Întâi de toate, către întreaga lume forestieră românească și apoi către toți oamenii de bine, spre a ne da concursul pentru realizarea unei biblioteci științifice și documentare în legătură cu evoluția științei și economiei forestiere românești.

Acest concurs ar consta din donațiuni sau oferte de vânzare, pe un preț mai scăzut:

- a) de cărți și reviste forestiere (fie și caete izolate);
- b) de cursuri vechi dela școlile de silvicultură;
- c) de hărți vechi în legătură cu distribuția pădurilor;
- d) de planuri vechi de păduri;
- e) de amenajamente vechi;
- f) de fotografii cu subiecte forestiere, de Ingineri silvici, de personal, toate acestea cu explicații;

g) de orice acte sau materiale care ar avea vreo valoare în legătură cu evoluția arboretelor și în genere cu evoluția economiei noastre forestiere.

Numele donatorilor va fi trecut atât pe cărțile sau materialele respective cât și în registrul inventar al bibliotecii. Vom fi recunoscători și numai pentru semnarea unor asemenea lucrări, în cazul când nu ni se vor putea pune altfel la dispoziție, spre a încerca fotografierea sau scoaterea lor în copie. Este prudent a să

se face cunoscut ¹⁾ în prealabil intențiile de natura celor de mai sus, spre a se vedea dacă eventual se mai găsesc sau nu, din materialele respective în biblioteca noastră.

Directorul Institutului,
(ss) M. DRĂCEA

Șeful Bibliotecii,
(s) Ing. șef silvic I. C. Demetrescu

AVIZ

În legătură cu apelul de mai sus, ne îngăduim a nota, după cum urmează, materialele pentru cari am fi recunoscători dacă ni s'ar pune la dispoziție:

- 1) «Revista pădurilor» anii: 1882, 1886, 1893, 1899, 1912-1924 și 1928;
- 2) «Stejarul», revista D-lui Zăvoianu, întreaga colecție, în 2 exemplare;
- 3) «Ecou de codru», întreaga colecție;
- 4) «Revista Granța năsăudeană», întreaga colecție;
- 5) «Revista Comunității de avere», întreaga colecție;
- 6) «Buletinul Societății regale rom. de geografie, anii: 1914 și 1920;
- 7) «Revista editată de Anania», întreaga colecție;
- 8) «Erdeszeti Lapok», anii: 1862-1866, 1871-1872, 1876, 1918-1933.
- 9) Allgemeine Forst-und Jagdzeitung: 1871-1872, 1873-1889, 1893-1822, 1926-1928, 1929;
- 10) Centralblatt für das gesamte Forstwesen: 1875-1883, 1915-1931;
- 11) Forstwissenschaftliches Centralblatt: 1879-1899, 1926-1929;
- 12) Naturwissenschaftliche Zeitschrift für Land und Forstwirtschaft: 1921-1931;
- 13) Tharandter forstliches Jahrbuch: 1851-1894, 1897, 1902, 1923-1931;

1) Adresa Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră: Strada Clopotarii Vechi No. 1. — București.

14) Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen: 1869-1900, 1901-1921, 1926-1929;

15) Revue des Eaux et Forêts: dela apariție până în 1931;

16) Anuarul statistic al României: 1905, 1912, 1915/1916, 1922-1927;

17) Codul general al României (la mângiu): vol. I—VII.

18) Revista Vânătorilor: primele 12 volume (1920-1931).

Șeful bibliotecii,
I. C. Demetrescu

AVIZ

În conformitate cu dispozițiunea forului competent, urmează ca lucrările originale ce au fost prezentate de D-nii Ingineri șefi silvici, candidați la examenul de Inginer Subinspector silvic, să fie păstrate la secțiunea de documente a bibliotecii Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră.

Cum o parte a lucrărilor primelor promoțiuni n'a putut fi găsită, se face apel la D-nii foști candidați, cari le mai au, să le depună la Institut.

Se profită de acest prilej, spre a se aduce la cunoștința viitorilor candidați la numitele examene, că lucrările ce avem la stau la dispoziție pentru consultare în orele de serviciu.

Socotim că acest lucru ar putea fi de un deosebit folos pentru economisirea forțelor, evitându-se tatonările în necunoscut și repetarea aceleiași teme.

Șeful Bibliotecii, I. C. Demetrescu

— Prin Decizia Minist. No. 15780/932 s'a oprit vânătoarea epurilor, până la 15 Ianuarie 1935, pe întreg teritoriul cuprins între brațul Chilia și brațul Sft. Gheorghe (Delta Dunării) precum și în Țsrovul Dranov.

— În urma Deciziei Ministerului de Finanțe No. 8411/933, dată pe baza dis-

pozițiilor art. 94 din Legea pentru protecția vânatului, publicată în Monitorul Oficial No. 167/921, organele gârzei Financiare pot instrumenta valabil contravenirele la suszisa lege, actele încheiate constituind deplină dovadă până la înscrierea în fals.

— Prin Decizia Minist. No. 13095/933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 15 Ianuarie 1935, pe teritoriile comunelor: Iaslovăț, Cajvana, Botușana, Poeni, Cacica; Pârleștii de jos și Sus, Solca, Solonețul Nou; Strojești; Zaharești, Măzărnești, Berchizești, Brașca, Drăgoești, Vorniceni, Bălăceana, Suceava Pârhauți, Românești, Slobozia-Pruncului, Sf. Ilie, Liteni, Nidești, Ipotești, Lipovenin și Dărmănești din Jud. Suceava.

Potrivit art. 62 și 63 și pe baza art. 15 din Legea pentru protecțiunea vânatului și reglementarea vânătoarei, conform Deciziunei Ministeriale No. 13005/1933, vânătorile oficiale se pot face numai în următoarele condițiuni:

1. Organizarea Vânătorilor oficiale se poate face numai când situația locală cere imperios aceasta și numai dacă alte mijloace, ca : otrăvă, curse, etc., nu au dat rezultatele cuvenite.

La aceste vânători se va impușca numai vânat răpitor și stricător cu excepția prevăzută în Decizia Ministerială No. 100883/1927 Mon. Of. 214/932 privind impușcarea urșilor.

2. Organizarea vânătorilor oficiale se va face de către Șeful Ocolului silvic. regim, respectiv pentru terenurile comunale, particulare și posesorale și de către Șeful Ocolului respectiv C. A. P. S. pentru terenurile statului și numai în urma aprobărei prealabile a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Serv. Vânătoarei, aprobare dată în urma vizitului Inspectoratului de vânătoare județean.

3. Pentru terenurile proprietatea statu-

lui, arendate și particulare arendate nearendate, vânătoarea va putea avea loc, numai dacă în prealabil s'a pus în vedere proprietarul sau arendașului să organizeze vânătoare fixându-se termen de minimum zece zile. După trecerea a acestui termen Șeful ocolului poate pro- ceda la organizarea vânătoarei.

Pentru terenurile proprietatea statului nearendate, singura aprobare prealabilă a Ministerului este suficientă.

4. Vânatul rezultat la aceste vânători revine proprietarului sau arendașului. Pentru terenurile aparținând statului, vânatul se va vinde la licitație iar sumele se vor vărsa la stat.

5. La aceste vânători oficiale nu vor lua parte de cât vânătorii cu permise în regulă, cu excepția prevăzută la art. 29 al. ultim, pe baza căruii elevii școlilor speciale de silvicultură pot participa numai în baza permiselor de port armă.

Domnul Șef al Ocolului silvic care a ordonat vânătoarea oficială, rămâne personal răspunzător față de Minister. în calitate de organ subaltern cât și față de proprietarul sau arendașul terenului, atunci când nu a dat în judecată pe participantul vinovat că a impușcat vânat util.

De asemenea Domnul Șef al Ocolului rămâne personal răspunzător, că toți participanții vor avea permisele legale.

— Prin Deciziunea Ministerială No. 14627/933 s'a oprit vânătoarea caprelor negre (ambele sexe) pentru anii 1934-1935, în județele: Sibiu, Vâlcea, Argeș, Dâmbovița și Prahova. Conform aceleiași Deciziuni s'a oprit vânătoarea caprelor negre, cu bătaia sau cu câini, de orice categorie, pentru anii 1934—1935 inclusiv, în cuprinsul județelor: Hunedoara, Făgărași și Brașov.

Contravenienții, cad în categoria acelor cari vânează cu mijloacele oprite de lege (art. 79 L. V.).

SOC. „PROGRESUL SILVIC”

BIBLIOTECA

SOC. «PROGRESUL SILVIC»

AVIZ

Serviciul de bibliotecă nu poate funcționa normal din cauză că o parte din cărți și reviste sunt restituite cu mult, prea târziu.

Cu deosebire în momentul de față, când se face verificarea generală a inventarului bibliotecii, acest lucru este neplăcut simțit.

Pentru a se evita cheltueli cu corespondența se face un stăruitor apel pe lângă Domnii membri ai Societății să restituie neîntârziat cărțile și revistele în chestiune, care pot fi împrumutate mai departe aceleiași persoane, dacă nevoia o cere.

Bibliotecar, I. C. Demetrescu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR DIRECȚIA REGIMULUI SILVIC

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere artt. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Sândominic, județul Ciuc, proprietatea
Composesoratului Sândominic, în suprafață totală de 3847 ha. 2600 mp. constituind
3 serii de raport și una de protecție. Regimul codru cu tăieri rase și revoluția
normală 90 ani în seriile de raport și grădinarit în seria de protecție. Amenaja-
mentul pus în aplicare din anul 1929 se anulează pe data intrării în vigoare a
celui de față.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Ogresilor, județul Sălaj, pro-
prietatea Composesoratului Chueșd, jud. Sălaj, în suprafață de 150 ha. 1900 mp.
Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Huda, județul Turda, proprietatea comunei
Liteni, în suprafață de 2000 ha. 4600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase.
Revoluția normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare
de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă
numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația
comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amena-
jamente, etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au
fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,
sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie
din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studii respective și arti-
colul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu
executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 5 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.
 Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
 No. 213702.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic **Codrul Voivodesi**, județul Rădăuți, proprietatea fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 3779 ha. 8700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani, împărțită în 5 perioade de câte 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic **Stulpicani**, județul Cămpulung, proprietatea fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 8826 ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani, împărțită în 6 perioade de câte 20 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurilor din ocolul silvic **Marginea**, județul Rădăuți, proprietatea fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, în suprafață de 10210 ha. 8800 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Lipia**, Lotul II, județul Argeș, proprietatea General Traian Pascal, în suprafață de 63 ha. 3125 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 7 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Pietrosu**, județul Ilfov, proprietatea B. Grueff și Elisabeta Cantacuzino, în suprafață de 35 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se definitiv situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 5 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.
 Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
 No. 213706.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii **Rosia**, județul Sibiu, proprietatea Comunei Roșia, în suprafață totală de 761 ha. 9700 mp. Regim și tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluția normală 1000 ani, împărțită în 5 perioade de câte 20 ani iar la seria II crâng compus cu 150 rezerve gorun la hectar. Revoluția normală 40 ani și 120 ani pentru elementul rezervă.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Moussa**, județul Prahova, proprietatea Alexandra B. Catargi, în suprafață totală de 828 ha. 4200 mp. Regim și tratament 2 serii de Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 10 ani la prima serie și 9 ani la cea de a II-a.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Gaia de Sus**, județul Dolj, proprietatea Petrache Marinescu, în suprafață de 119 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii **Frasinet cu Zăvoale**, județul Dolj, proprietatea Ion C. Mihail, în suprafață totală de 142 ha.

9671 mp. Regim și tratament 2 serii de crâng. Revoluția normală 30 ani la seria I-a 8 ani la seria II-a, exploatarea în 10 ani la seria I și 5 ani la seria II-a. Revizuirea la 10 ani pentru seria I și 8 ani pentru seria II-a.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Florica, județul Maramureș, proprietatea Vintilă și Const. Brătianu, în suprafață de 40 ha. 8100 mp. Regimul crâng cu 60—100 rezerve la ha. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lupoaia, județul Someș, proprietatea liberă Române Ocna Dejului, în suprafață de 34 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la aliniat d. se va face după 5000 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă soluția comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătrile din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Data astăzi 16 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 223466/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Seica Mică, județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Seica Mică, în suprafață totală de 503 ha. 5600 mp. Trei serii de exploatare. Regim și tratament Seria I. Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 100 ani. Seria II crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Seria III-a crâng simplu. Revoluția normală 3 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coproprietatea Bezdiu, județul Timiș, proprietatea comunelor Munar și Secusigiu, în suprafață totală de 30 ha. 4100 mp. Regim și tratament codru cu 3 tăieri succesive. Revoluția normală 100 ani divizată în 5 perioade.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Sterea Danciulești, județul Vlașca, proprietatea Maria Bolomei, în suprafață totală de 151 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Tiringa, județul Sălaj, proprietatea comunei Sighetul Silvaniei, în suprafață de 87 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Ciceereașu, județul Sălaj, proprietatea comunei Guritău, în suprafață de 86 ha. 3200 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 30 ani pentru convalescență în crâng.

f) Amenajamentul pădurii Bodorog, județul Arad, proprietatea Sf. Mănăstiri Bodorog, în suprafață de 76 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Hodoșuș, județul Năsăud, proprietatea Soc. Anonimă pentru Industrie și Comerț Bistrița, în suprafață de 64 ha. 1000 mp. Regim crâng cu 60 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

h) Amenajamentul pădurii de Jos și Sus, județul Mureș, proprietatea

Bisericei Reformate, în suprafață de 20 ha. 7756 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau erice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933, în cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
No. 223468/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor destinate coproprietarilor din Ocolul silvic Teregova, județul Severin, proprietatea Comunității de avere a fostului regiment confinar Româno-bănățean Nr. 13, în suprafață de 9616 ha. constituite în 18 serii de raport. Regim și tratament codru cu două tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani

b) Amenajamentul pădurilor destinate coproprietarilor din ocolul silvic Bozovici, județul Severin, proprietatea comunității de avere a fostului regiment confinar Româno-bănățean Nr. 13, în suprafață de 16204 ha. constituite în 20 serii de raport. Regim și tratament codru cu 2 tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau ori ce alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
No. 223470/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Cîsnădia, județul Sibiu, proprietatea Comunei Cîsnădia, în suprafață de 1715 ha. 2700 mp. Regimul: 2 serii de Codru cu tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 100 ani divizată în 5 perioade de exploatare.

b) Amenajamentul pădurei Telnicioara, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului Nobil Fam. Iari, în suprafață de 190 ha. 3200 mp. Regim și tratament Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani.

c) Amenajamentul pădurii Suculea, județul Turda, proprietatea Comunei Micești, în suprafață de 152 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng cu 15 rezerve goru la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Herăști Valea Dracului, Județul Ilfov, proprietatea Lia Vintilă Brătianu, în suprafață totală de 100 ha. 5900 mp. Regim și tratament: trei serii de crâng simplu cu revoluțiuni respective de 20 ani, 6 ani și 12 ani

e) Amenajamentul pădurii Candra, județul Mureș, proprietatea Comunei Cristești, în suprafață totală de 23 ha. 1900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 223472.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Revizuirea Regulamentului pentru exploatare al pădurii Dossa Lot Nr. 2, județul Dolj, proprietatea Margareta Colonel N. Măgoreanu, în suprafață totală de 41 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 19 ani, exploatarea în 8 ani în seria de salcâm și revoluția normală 3 ani, cu exploatarea în 3 ani la seria de plop și zăvoi.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lacul Ratei, județul Mehedinți, proprietatea Adina Știrbel, în suprafață de 436 ha. 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Cop și Wolt, județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Netus, în suprafață de 231 ha. 2400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Steroin, județul Argeș, proprietatea Moșt. I. A. Steroiu, în suprafață de 42 ha. 7512 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în trei ani.

e) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Clinicul, județul Mehedinți, proprietatea Gh. Sărbulescu, în suprafață de 49 ha. 2700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 5 ani.

f) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Cotrus, județul Mureș, proprietatea Bis. ref. din Chihed, în suprafață de 17 ha. 2600 mp. Regim crâng cu 15 rezerve la ha. Revoluția normală 35 ani, exploatarea în 35 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 16 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) V. Nițescu.

No. 223474.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Ganeasa Sîndrilită, județul Ilfov, proprietatea Nicolae Filitis, în suprafață totală de 182 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea în 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Silos etc., județul Mureș, proprietatea Tövosi Eugen, în suprafață de 27 ha. Regim și tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fundături Răsuceni, județul Vlașca, proprietatea M. Miclescu etc., în suprafață de 47 ha. 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Cotul Brii etc., județul Dâmbovița, proprietatea Vlahuți Slatineanu, în suprafață de 31 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea din 2 în 2 ani Revizuirea după 6 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepția celui de la aliniatul d. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) V. Nițescu.

No. 223476/1933 din 25 Octombrie.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Revizuirea amenajamentelor pădurilor din ocolul silvic Putna aprobat cu Decizia 14562/925. județul Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox-Român al Bucovinei, în suprafață totală de 11230 ha. 3100 mp. din care împărțit 10642 ha. 5600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 120 ani, cu posibilitate mixtă. Revizuirea la anul 1940.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate — cu excepția celui de la alin. a. — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 227986/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Ruda Valea Hotărului, Trupul Furnicoși, județul Muscel, proprietatea Maria și Ion Cârnuș, în suprafață totală de 24 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 227990/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Tulcea, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Tulcea, în suprafață de 136 ha. 4900 mp. Regim și tratament crâng compus cu 150 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, și 90 pentru rezerve, exploatarea în 30 ani.

b) Regulament pentru exploatare a pădurii Zăvoiu Oltișor, jud. Vâlcea, proprietatea Gh. Olănescu și Al. Iliescu, în suprafață de 25 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare de mai sus menționate — cu excepția celor de alin. b. — se vor face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

No. 227994/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Carlovat-Hisiaș Brestovat seria IV și V din Ocolul silvic Lugoj, județul Timiș, proprietatea Statului, în suprafață de 3081 ha. Regim și tratament 2 serii de Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval.

b) Amenajamentul pădurii Sobod-Lighet, județul Sălaj, proprietatea Comunei Foeni, în suprafață de 47 ha. 1900 mp. Regimul crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Dealul Vulturului, județul Năsăud, proprietatea Doamnei Leonida Scridon, în suprafață de 68 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea periodică în 7 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare prin operațiuni culturale a pădurii Tarnița, județul Putna, proprietatea Sf. Episcopii a Romanului, în suprafață totală de 30 ha. 8000 mp.

e) Regulament pentru exploatare a pădurii Doiceasa-Moș Toma, județul Ialomița, proprietatea Mihail Bereșanu, în suprafață totală de 43 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 3 ani.

f) Regulament pentru exploatare a pădurii Borceasca, județul Prahova, proprietatea Moșt. L. Elefterescu, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Albeasca, județul Ialomița, proprietatea Ion C. Chiriacescu, în suprafață totală de 15 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 și 20 ani, exploatarea în 2 ani.

h) Amenajamentul pădurii Fata, județul Someș, proprietatea Bisericii evanghelice Reformate, în suprafață de 13 ha. 700 mp. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (as) V. Nițescu.

No. 227998/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Topalolu Corusu, județul Durostor, proprietatea Aliș Salin, Aliș Sali, în suprafață totală de 31 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

b) Regulament pentru exploatare a pădurii Palanca Broșteni, județul Ialomița, proprietatea N. Georgescu, în suprafață de 18 ha. 5700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulament pentru exploatare a pădurii Zăvoicul Paplica, jud. Vlașca, proprietatea N. Paplica, în suprafață de 37 ha. 6000 mp. Regim și trata-

ment crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Amenajamentul pădurii Lupoaia, jud. Someș, proprietatea Compoșoratalui Bogatu, în suprafață de 31 ha. 1700 mp. Regim și Tratament crâng simplu. Revoluția normală 36 ani, exploatarea în 36 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate cu excepția celui de la alin. c. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Octombrie 1933 în cabinetul nostru
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
No. 228002/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare a pădurii Marmureni Ciernei, județul Roman, proprietatea Anton Dobrovici, în suprafață de 187 ha. 700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Zapode, județul Satu Mare, proprietatea Martin Bocsanczi, în suprafață de 104 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Prișeaca, județul Muscel, proprietatea Moștenitorilor Carcalețeanu, în suprafață totală de 70 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Cristești Unguroaia lot David Nadler, județul Botoșani, proprietatea David Nadler, în suprafață totală de 66 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani, exploatarea periodică 6 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatare a pădurii Draxinul, județul Dolj, proprietatea Epitropiei Bisericii Maica Domnului Dudu, în suprafață de 14 ha. 0800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. 3. — Se aprobă de noi anularea regulamentului de exploatare a pădurii Deochești, județul Covurlui, proprietatea Cooperativei N. Cincu, publicat în Monitorul Oficial Nr. 48 și 91/924.

Art. 4. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 5. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 6 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.
No. 239634.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ghergani, județul Dâmbovița, proprietatea Nicolae N. Ghiță și Fii, în suprafață totală de 576 ha. 4.400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 14 ani, exploatarea în 14 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Pusnicu, județul Trei-Scaune, proprietatea Török Kora ș. a., în suprafață totală de 110 ha. 4.200 mp. Regim și tratament codru cu două tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 86 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Rușii lui Asan, județul Vlasca, proprietatea Theodor A. Grăjdănescu, în suprafață totală de 100 ha. 5.000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Tamasu, județul Mehedinți, proprietatea Moștenitori Ionel Vălimărescu ș. alți, în suprafață totală de 37 ha. 5.600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare a pădurii Maican, județul Trei-Scaune, proprietatea Wittenberg ș. a., în suprafață totală de 28 ha. 8.400 mp. Regim și tratament codru cu două tăeri succesive la 10 ani interval. Revoluția normală 90 ani.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare, mai sus menționate se va face după 10 ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

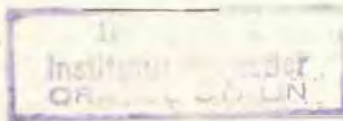
Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic, este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

Dată astăzi 20/XI/1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 244116.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. Nițescu.

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. Rădulescu M.
Ioan P. Sburlan D.
Secretar de redacție: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Personă morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1932:

Președinte: Georgescu P. C.

Vice-Președinți: | Drăcea M.
 | Stinghe V.

Secretar general: Ioan P.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: | Caragea N.
 | Ionescu A.

M e m b r i i :

Agapie G.	Florescu M. P.
Antonescu P.	Lazăr H.
Bunescu M. C.	Nedelcovici Ath.
Caragea N. N.	Priboianu N. V.
Ciurileanu D.	Rodoteatu St.
Drâmbă D.	Sburlan D.
Eliescu A.	Ștefănescu-Subțeanu M.
Emanoil C. C.	Vâlceanu Eug.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.

Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu L.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrințele nepublicate se înapoiază

